

TIISTAI 14. JOULUKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Suulliset kysymykset (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

4. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. Perusoikeuksien tilanne Euroopan unionissa (2009) ja tehokas täytäntöönpanon Lissabonin sopimuksen jälkeen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Kinga Gálin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2009) ja tehokkaasta täytäntöönpanosta Lissabonin sopimuksen jälkeen (2009/2161(INI) (A7-0344/2010).

Kinga Gál, esittelijä. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Lissabonin sopimuksen hyväksymisen myötä syntyi näkemys ja ajatus vahvasta Euroopasta yhteisön toimivallan suhteen. Kansalaisille sopimus tarjoaa lupauksen tämän näkemyksen täyttymisestä. Tämä koskee myös perusoikeuksien suojelua, ja näin ollen toisin kuin edellisinä vuosina tämän vuoden mietinnössä käsitellään tätä uutta oikeudellista perustaa sekä vahvistettuja ja hiljattain perustettuja toimivaltuuksia ja instituutioita. Lisäksi siinä tarkastellaan tarkasti tämän myötä syntyneitä tilannetta. Mietinnön tavoitteena on tarjota uusi ja kokonaisvaltainen lähestymistapa perusoikeuksien suojelussa.

Joulukuusta 2009 lähtien perusoikeuksien suojelu on perustunut Euroopan unionissa useisiin eri pilareihin. Toisaalta se perustuu Lissabonin sopimukseen ja perusoikeuskirjaan, josta on nyt tullut oikeudellisesti sitova. Perusoikeuskirjasta on muodostunut mittapuu, jonka perusteella sekä EU:n toimielimet että jäsenvaltiot antavat EU:n laajuisia lakeja ja soveltavat niitä. Vastaava yhteisön oikeusjärjestelmän pilari on liittymisemme Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen. Tämä prosessi on edelleen käynnissä, mutta jäsenvaltioiden omissa oikeusjärjestelmissä vahvistettu ihmisoikeuksien takuujärjestelmä säilyy samanlaisena pilarina. Myös näitä oikeusperustoja vahvistetaan Euroopan unionin vahvistetuissa toimielimissä sekä unionin että jäsenvaltioiden laajuisesti. Euroopan unionista puhuttaessa haluan mainita komission, perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen salkun, neuvoston työryhmän, parlamentin sekä virastojen roolin sekä korostaa perusoikeusviraston roolia.

Mietintöni tavoitteena on lisätä tietoisuutta sen varmistamiseksi, että nykyiset toimielimet ja mekanismit toimivat tehokkaasti ja avoimesti, olipa kysymys päätöksenteon tai lainsäädännön seurannasta, tiedonkeruusta tai tietojen siirrosta. Ne eivät liioin aseta joitakin

oikeuksia etusijalle, kun samalla laiminlyödään muita. On tärkeää, että yksittäiset toimielimet raportoivat asioiden tilasta, mutta lisäksi niiden on myös vastattava ja kommentoitava asioita toisilleen. Niiden pitäisi hyödyntää toistensa työtä ja perustaa sille toimensa ihmisoikeuksien suojelun alalla, ja niiden olisi tehtävä päätöksensä johdonmukaisesti, puolueettomasti sekä tosiasioiden pohjalta.

Näin ollen tarkastelimme mietinnössä sitä, mitä parlamentti odottaa näiltä toimielimiltä. Esitimme huomioita komission lokakuussa antamasta tiedonannosta, jossa noudatettiin samanlaista ajatusmallia. Yksi tämän mietinnön tärkeimmistä tavoitteista on korostaa sitä, että nykyisen perusoikeusrakenteen pitää alkaa yksilöstä ja päättyä yksilöön eli kansalaiseen. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on tarjottava kansalaisille riittävästi tietoa varmistaaksemme, että he ovat tietoisia mahdollisuuksistaan ja ymmärtävät sekä kykenevät hyödyntämään niitä. Perusoikeuksien suojelujärjestelmän on oltava kokonaisvaltainen, helposti lähestyttävä ja todella hyödyllinen, koska koko rakenne on arvokas vain, jos EU:n kansalaiset voivat luottaa siihen. Pyrkinessään saavuttamaan nämä tavoitteet edellä mainittujen toimielinten ja jäsenvaltioiden on omaksuttava tasapainottava rooli varmistaakseen, että EU voi lisätä uskottavuuttaan kansalaisten silmissä. Mietinnössäni keskitytään myös niihin aloihin, joilla pelkät nopeat toimet eivät riitä, vaan tarvitaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioita. Niistä ovat esimerkkinä romanien integroiminen, lasten köyhyyden torjunta sekä kielen käyttäminen vähemmistöjen keskuudessa muutamia mainitakseni.

Toivon, että tämän huomenna hyväksyttävän mietinnön myötä kykenemme antamaan ymmärrettävän ja selkeän sanoman edellä mainituille toimielimille, siis komissiolle, neuvostolle, virastoille, jäsenvaltioiden elimille ja tuomioistuimille, jotta voisimme tehdä tästä järjestelmästä entistä tehokkaamman. Tähän pyydän tukeanne huomenna, jotta Lissabonin sopimuksen jälkeisenä aikana voimme toimia tässä hengessä nyt, kun meillä on jo tarvittavat perustat ja instituutiot.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, tänään käytävä keskustelu perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa on hyvin tärkeä, koska perusoikeuskirjan julistamisesta on kulunut 10 vuotta – perusoikeuskirjan vuosipäivää vietettiin tämän kuun alussa – mutta lisäksi se on tärkeä sen vuoksi, että tämä on ensimmäinen parlamentissa käytävä keskustelu, jota esittelijä Kinga Gál, kutsuu uudeksi Lissabonin sopimuksen jälkeiseksi perusoikeusrakenteeksi. Hän on aivan oikeassa. Olemme käynnistäneet uuden alun ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien merkitykselle Euroopassa. Haluan kiittää kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijää ja jäseniä heidän antamastaan hyvin arvokkaasta panoksesta tähän keskusteluun.

Meillä on nyt oikeudellisesti sitova peruskirja, joka on osa EU:n primaarilainsäädäntöä. Meidän on nyt pantava tämä peruskirja täytäntöön. Juuri tämän vuoksi komissio antoi lokakuussa tiedonannon Euroopan unionin strategiasta perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön. Komission avaintavoite on kirjata oikeudet peruskirjaan mahdollisimman tehokkaasti kaikkien EU:ssa asuvien kansalaisten hyväksi, ja Euroopan parlamentin edustajina te edustatte näitä kansalaisia.

Perusoikeuskirjan on oltava ohjenuoramme, ja meidän on näytettävä esimerkkiä etenkin silloin, kun annamme lainsäädäntöä. Tämä koskee komission sisäistä valmistelutyötä sekä lainsäädännön hyväksymistä Euroopan parlamentissa ja neuvostossa sekä uusien sääntöjen soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio on käynnistänyt järjestelmällisen arvioinnin perusoikeuksien vaikutuksesta uusiin lainsäädäntöehdotuksiin perusoikeuksien tarkistuslistan kautta, jota kaikkien komission osastojen on tarkoitus käyttää. Olen iloinen huomattessani, että jäsen Gálin mietinnössä tuetaan tätä lähestymistapaa. Siinä korostetaan erityisesti sitä, miten tärkeää on, että Euroopan parlamentti ja neuvosto kiinnittävät huomiota perusoikeuskirjan noudattamiseen koko lainsäädäntöprosessin ajan. Käsiteltävänä olevan asiakirjan on noudatettava perusoikeuskirjaa, mutta lisäksi on otettava huomioon myös siihen myöhemmin tehtyjen tarkistusten vaikutukset. Näin ollen jokaisen toimielimen on pohdittava, miten varmistaa se, että lainsäädäntöehdotuksiin tehtyjä tarkistuksia arvioidaan perusteellisesti. Suhtaudun myönteisesti mietinnössä esitettyyn vaatimukseen lisätä toimielinten välistä yhteistyötä.

Meidän on myös nähtävä, miten perusoikeuskirjaa sovelletaan, kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön EU:n lainsäädännön. Haluan toistaa täällä parlamentin istuntonsalissa, että en aio välttää rikkomismenettelyjen aloittamista aina, kun se on tarpeen.

Mietinnössä korostetaan myös Euroopan unionin liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Komissio pitää erittäin tärkeänä Euroopan unionin nopeaa liittymistä kyseiseen sopimukseen. Neuvottelut ovat käynnistyneet hyvin, ja siirrymme eteenpäin ripeästi ja rakentavasti. Mikäli kaikki menee hyvin, kuten vaikuttaa tapahtuvan, toivon, että saamme lopullisen sopimuksen aikaan vuoden 2011 ensimmäisen alkupuoliskon aikana. Asiat siis etenevät nopeasti ja ne etenevät hyvin.

Kannatan myös täysin tavoitetta jouhevan yhteistyön varmistamisesta kansainvälisten järjestöjen kanssa. Toteutamme tätä tietenkin päivittäin. Komissio ottaa jo nyt huomioon YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen, kun se valmistelee sellaisia uusia ehdotuksia, jotka voivat vaikuttaa lapsiin. Kävimme myös hiljattain keskustelua vammaisista, ja on selvää, että tälläkin alalla sovellamme YK:n yleissopimusta niin jäsenvaltioissa kuin Euroopan unionissa.

Esittelijä puhui perusoikeusvirastosta, jolla on keskeinen asema sen tarjotessa meille vertailukelpoista ja luotettavaa tietoa 27 jäsenvaltion tilanteesta aloilla, joilla EU voi toimia. Tässäkään asiassa emme halua toimia pelkästään teoriassa vaan myös käytännössä. Olen esimerkiksi pyytänyt virastoa osallistumaan romanityöryhmän työhön. Komissio kannattaa sitä, että viraston toimivaltuuksia laajennetaan niin, että se voi tarjota asiantuntemustaan myös oikeudellisen yhteistyön alalla rikosasioissa ja poliisiyhteistyössä. Tämän mahdollistamiseksi komissio hyväksyi 2. joulukuuta ehdotuksen, jolla tarkistetaan monivuotista kehystä. Siinä luetellaan ne aihealueet, joiden parissa virasto voi työskennellä.

Haluaisin siirtyä nyt eteenpäin johonkin uuteen, joka noudattaa mielestäni täydellisesti mietinnön esittelijän linjaa. Se on Lissabonin sopimuksen myötä alkanut vauhti, jota meidän on pidettävä yllä. Komissio pitää tämän mielessään ja keväällä 2011 julkistaa ensimmäisen vuosikertomuksensa perusoikeuskirjan soveltamisesta. Tarkoitus on, että se julkistetaan vuosikertomuksena joka kevät. Katson, että tämä olisi oikea hetki parlamentille tulla esiin ja herättää todellista keskustelua siitä, miten perusoikeuskirjaa sovelletaan käytännössä. Kun valmistelemme ensimmäistä vuosikertomustamme perusoikeuskirjan soveltamisesta keväällä 2011, kiinnitän erityistä huomiota Euroopan parlamentin mietintöön ja parlamentin muihin perusoikeuksia koskeviin toimiin. Tämän ansiosta voimme käydä keskustelua ihmisoikeuksista Euroopan unionin ulkopuolella, kuten parlamentissa on tapana, mutta lisäksi voimme käydä vuosittaista keskustelua perusoikeuksista ja siitä, miten eri hallitukset soveltavat niitä Euroopan unionissa. Tämän

ohella voimme nähdä, tekevätkö Euroopan unionin toimielimet työnsä niin kuin niiden pitää tehdä.

Simon Busuttli, *PPE-ryhmän puolesta*. – (MT) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa puheenvuoroni kiittämällä Kinga Gália hänen mietinnöstään ja erityisesti siitä, miten hän painotti tätä tärkeää aihetta, toisin sanoen perusoikeuskirjan merkitystä Euroopan unionille ja sen täytäntöönpanoa. Mielestäni Kinga Gálin tavalla keskittyä tähän asiaan oli ratkaiseva merkitys tänä vuonna. Haluan korostaa, miten tärkeää on, että katsomme ihmisoikeuksien jatkossakin olevan perusihmisoikeuksia, koska minulla on joskus pelko siitä, että kaikki eivät tulkitse perusoikeuskäsitettä samalla tavalla. Ensinnäkin on tehtävä selväksi, että ihmisoikeudet eivät tarkoita sitä, ettemme piittaa esimerkiksi toissijaisuudesta tai että poljemme niitä erilaisia arvoja, joita jäsenvaltiot taas tukevat. Valitettavasti jotkut yrittävät manipuloida perusoikeuksiin liittyvää kysymystä tehdäkseen juuri niin. Euroopan unionin pitäisi jättää jäsenvaltioiden tehtäväksi eutanasian ja abortin kaltaisten eettisten kysymysten käsittely. Toinen asia on se, että meidän olisi tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että perusoikeudet ovat todella perusoikeuksia. Niiden ei pitäisi myöskään sisältää muita oikeuksia, jotka ovat toki tärkeitä mutta jotka eivät ole perustavanlaatuisia, ja sen vuoksi tähän liittyy se vaara, että ne ovat epärealistisia, kun niitä tarkastellaan tämän päivän näkökulmasta. Hyvä esimerkki ovat oikeudet, jotka liittyvät maahanmuuttokysymyksiin. Ne ovat erittäin tärkeitä, mutta ne eivät kuitenkaan aina ole perusoikeuksia. Päätteeksi totean, että meidän on pyrittävä omaksumaan järkevät kannat esimerkiksi turvallisuudesta ja tietosuojan merkityksestä. Näin ollen päätän puheenvuoroni toteamalla, että mielestäni tarvitsemme perusoikeuksia, mutta samalla meidän on varmistettava, että ne ovat sekä johdonmukaisia että järkeviä.

Monika Flašíková Beňová, *S&D-ryhmän puolesta*. – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, minäkin haluan kiittää esittelijää Kinga Gália, koska hän on mielestäni onnistunut saavuttamaan mietinnön tavoitteen. Tarkoituksena on etenkin selventää niitä rooleja, joissa yksittäiset instituutiot ja mekanismit toimivat uudessa Lissabonin sopimuksen jälkeisessä perusoikeusjärjestelmässä.

Mielestäni mietinnön sisältämät alat ovat keskeisen tärkeitä. Unionin on hyvin tärkeää suojella kansalaistensa oikeuksia tai alueensa asukkaita, mutta lisäksi sen on tärkeää toimia maailmanlaajuisesti johtavassa asemassa tällä alalla. Hiljattain perustettu Euroopan ulkosuhdehallinto voi toimia avainasemassa tässä yhteydessä. Sen vuoksi vetoan komissioon, jotta se varmistaisi, että ulkosuhdehallinnon rakenne, resurssit ja toiminta vakiinnutetaan niin, että Euroopan diplomatialla voidaan tehokkaasti edistää perusoikeuksia myös ulkomailla.

Toinen asia on se, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen demokratia ja ihmisoikeudet ilmenevät uudella tavalla Euroopan kansalaisaloitteen kautta. Aloite vauhdittaa EU:n kansalaisten asemaa, kun he voivat käyttää sitä pannakseen alulle Euroopan lainsäädännön hyväksymisprosessin. Kolmantena asiana haluan kertoa olevani tyytyväinen siihen, että mietinnössä kehoitetaan EU:n jäsenvaltioita ja toimielimiä voimistamaan toimiaan lisätäkseen yleistä tietoisuutta perusoikeuksista.

Lopuksi haluan kiittää esittelijää siitä, että hän oli niin avoin kommenteillemme, sekä siitä, että mietintö sisältää myös erityisen viittauksen pyyntöömme torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä siinä osassa, jossa mainitaan perusoikeuksien suojelun kannalta tärkeät toimet.

Renate Weber, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, huomenna iltapäivällä voimme jakaa ajatuksiamme maailman ihmisoikeustilanteesta, mutta tänä aamuna keskitymme näiden oikeuksien tilaan Euroopan unionissa. On oikein käydä ensin keskustelua Euroopan unionin tilanteesta ja sen jälkeen maailmanlaajuisesta tilanteesta, koska ennen kuin voimme arvostella muita, meidän olisi pantava omat asiamme kuntoon. Jos todella haluamme, että meihin suhtaudutaan vakavasti, meidän ei pidä kääntää selkäämme omalla maaperällämme tapahtuville ihmisoikeusrikkomuksille.

Tässä päätöslauselmassa, josta haluan kiittää esittelijää Kinga Gália, keskitytään tapaan, jolla EU:n toimissa edistetään ihmisoikeuksien suojelua ja edetään asioissa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Siinä käsitellään sitä, kuka kantaa vastuun mistäkin, mutta lisäksi siinä keskitytään aiheisiin, joiden pitäisi olla ajatustemme keskipisteenä tulevaisuudessa.

Haluan korostaa kahta asiaa. Annoin mielilyhyvin tukeni kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ajatukselle eräänlaisesta keskeyttämismekanismista, jonka perusteella komissio voisi keskeyttää jotkin jäsenvaltioiden toimet tai päätökset, kunnes se on tehnyt virallisen päätöksen siitä, aloittaako se rikkomismenettelyn. Katson, että tällainen mekanismi tuo lisäarvoa, kun Euroopan unionissa luodaan nykyistä uskottavampi ihmisoikeuspolitiikka. Näin ollen toivon, että koko parlamentti antaa tukensa tälle mekanismille huomissa äänestyksessä.

Toinen tekijä liittyy parlamentin oikeuteen ja velvollisuuteen tarkkailla jatkuvasti ihmisoikeustilannetta jäsenvaltioissa ja ilmaista kriittisesti näkemyksiään, myös syyllisten nimeämisellä tarvittaessa.

Hélène Flautre, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on erinomainen mietintö, ja se on ensimmäinen laatuaan Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Aloitan puheenvuoroni kiittämällä esittelijää Kinga Gália hänen tekemästään kovasta työstä, hänen vastaanottavuudestaan ja hedelmällisestä yhteistyöstään. Haluan ottaa esiin neljä mietinnössä esitettyä sanomaa.

Ensimmäinen koskee komissiolle esittämäämme vaatimusta täyttää tehtävänsä ja ottaa huomioon käytössään olevat uudet resurssit ja perusoikeuskirjan voimaantulo. Romanian tilanne on valitettavasti ollut ensimmäinen käytännön esimerkki, ja komissio on loppujen lopuksi vain edennyt puoliväliin tässä asiassa ja perustellut näkemyksiään pelkästään vapaata liikkuvuutta koskevalla direktiivillä.

Komissio on väistänyt syrjimättömyyteen liittyvän asian perusoikeuskirjan 21 artiklan nojalla, mutta se ei voi toimia niin ponnettomasti tulevaisuudessa, kun unionin ratifioi Euroopan ihmisoikeussopimuksen. Olen iloinen voidessani todeta, että unioni sitoutuu tämän läpi viemiseen.

Mietinnön tuoma lisäarvo liittyy myös siihen, että siinä korostetaan tarvetta havaita mahdolliset perusoikeuksien loukkaukset varhaisessa vaiheessa panemalla ennakkovaroitussjärjestelmä täytäntöön. Tämä järjestelmä antaa mahdollisuuden muun muassa keskeyttää sellaiset toimet, joiden epäillään olevan rikkomuksia, ja samalla nopeutetaan menettelyä sen määrittämiseksi, ovatko toimet perusoikeuksien vastaisia.

Haluan myös painottaa tarvetta perustaa ennaltaehkäisyjärjestelmä esimerkiksi yleisen määräaikaissarviointiin liittyvän mallin mukaisesti Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostossa.

Jälleen kerran haluan korostaa sitä, että sisäisten ja ulkoisten prosessien välillä on noudatettava johdonmukaisuutta, kuten komission jäsen Reding jo mainitsi. Tässä yhteydessä EU:n takaisinottosopimusten allekirjoittaminen on todellinen haaste.

Kannatamme sokeasti näitä sopimuksia, vaikka niiden täytäntöönpanoa koskevista todellisista ehdoista päätetään yhteiskomiteoissa, joiden ulkopuolelle parlamentti jätetään.

Konrad Szymański, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, nyt, kun perusoikeuskirjasta on tullut oikeudellisesti sitova Euroopassa, meillä on ihmisoikeuksien suojelemiseksi kaksi järjestelmää, jotka jossakin määrin kilpailevat keskenään. Yksi näistä järjestelmistä perustuu perusoikeuskirjaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, ja toinen perustuu Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen. Mielestäni jäsen Gálin mietinnössä tunnistettu keskeinen haaste on se, että pyritään varmistamaan järjestelmien välinen johdonmukaisuus sekä sisällöllisesti että institutionaalisesti.

Perusoikeuskirjaa ei pidä tulkita sellaisella tavalla, että sen seurauksena Euroopan unionille oletetaan syntyvän uusia toimivaltuuksia. Perusoikeuskirjan 51 artiklassa tämä vahvistetaan hyvin selvästi, mutta mielestäni on syytä muistuttaa kaikille, etenkin Euroopan parlamentin jäsenille, että avioliittolakiin, rikoslakiin ja syntymättömän elämän oikeudelliseen suojeluun liittyviä asioita ei voida säädellä EU:n laajuisesti, ei suoraan eikä minkään oikeus- tai tuomioistuimen päätöksin. Tämä ihmisoikeuksien suojeluvälineiden politisointi voi johtaa ainoastaan yhteen asiaan, eli kansainväliselle oikeusjärjestelmälle osoitetun luottamuksen vähenemiseen.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vuorostani kiittää mietinnön esittelijää hänen kuuntelemisen halustaan ja hänen työstään, ja lisäksi kiitän varjoesittelijöitä, jotka osallistuivat tämän laadukkaan mietinnön laatimiseen.

Tämä mietintö on mielestämme tärkeä, koska siinä tehdään johtopäätökset yhdestä niistä harvoista myönteisistä tuloksista, joita Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanolla on, mikäli se pannaan täytäntöön tehokkaasti. Perusoikeuksien tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa on todella tärkeä, jopa keskeisen tärkeä, asia Euroopan unionin tulevaisuudelle. Kauniit sanat eivät kuitenkaan yksin riitä.

Perussopimus, perusoikeuskirja ja pian myös Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyminen tarjoavat meille tällä alalla uusia välineitä, joiden avulla Euroopan unionin ja sen jäsenet voivat saavuttaa uuden vaiheen.

Useiden mielestä ihmisoikeudet ovat osa Euroopan unionin perusarvoja, mutta harva tunnustaa niiden olevan todella yleismaailmallisia ja jakamattomia. Jakamattomalla tarkoitetaan sitä, että kaikilla ihmisoikeuksilla, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa ja myös Euroopan ihmisoikeuskirjassa sekä kaikissa ihmisoikeuksien yleismaailmallisesta julistuksesta johtuvissa kansainvälisissä sopimuksissa, on sama arvo, mitä ne sitten ovatkin.

Kansalaisyhteisyydet ja poliittiset oikeudet eivät ole sen tärkeämpiä kuin taloudelliset oikeudet tai sosiaaliset oikeudet. Oikeus elää ihmisarvoista elämää on aivan yhtä tärkeä asia kuin esimerkiksi uskonvapaus.

Yleismaailmallinen tarkoittaa sitä, että ihmisoikeudet ovat samat kaikille ihmisille riippumatta heidän kansallisuudestaan ja riippumatta heidän oikeudellisesta asemastaan. Tiedämme kuitenkin, että myös oikeutta koulutukseen ja oikeutta perhe-elämään uhmataan jatkuvasti jokaisessa jäsenvaltiossa. Romanian tilanne on valitettavasti oire tästä. Komission

on siis todella tehtävä päätös aloittaa rikkomismenettelyt ja olla edelleen yhtä tiukkana talousasioissa.

Yleismaailmallinen antaa myös ymmärtää, että ihmisoikeuksilla on sama arvo kaikkialla maailmassa, mikä tarkoittaa sitä, että Euroopan unionin on osoitettava ulkopoliitikkassaan ja kumppanuusohjelmissaan sama merkitys ihmisoikeuksille kuin talouskysymyksille tai diplomaattisille kysymyksille. Näin ei ole Tunisian, Libyan ja Kolumbian kaltaisissa maissa, ja voisin mainita vielä monta muutakin maata. Niinpä voidaan todeta, että tämä on keskeisen tärkeä asia, jossa on kysymys Euroopan unionin uskottavuudesta ja sen ulkopoliitikan tulevaisuudesta.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, unkarilaisena ja naispoliitikkona olen ylpeä siitä, että unkarilainen naispuolinen parlamentin jäsen Kinga Gál sai huomattavalla panoksellaan aikaan tämän hyvin merkittävän työn, jolla vahvistetaan entistä paremmin ihmisoikeuksia, ja toi sen Euroopan unionin käsiteltäväksi. Haluan kiittää häntä siitä.

Pidän kuitenkin riittämättömänä sitä tapaa, jolla perinteisiä kansalaisvapauksia ja poliittisia vapauksia on korostettu, ja EU:ssa tuskin kukaan muu voi meitä unkarilaisia paremmin korostaa, että Euroopan unionissa ihmisoikeuksiin liittyvä ongelma ei liity ainoastaan vähemmistöjen syrjintään tai romanien integrointiin, vaan myös ilmaisunvapauteen, kokoontumisvapauteen ja sananvapauteen, eikä mikään ei kuvaa tätä tilannetta paremmin kuin tilanne Unkarissa vuosina 2002–2010. Unkarin parlamentin ihmisoikeusvaliokunta hyväksyi hyvin seikkaperäisen ja yksityiskohtaisen mietinnön, jossa osoitetaan oikeuden päätösten, oikeusasiamiehen raporttien kautta ja muilla keinoin, että vuosina 2002–2010 Unkarin sosialistihallitukset säilyttivät valtansa rikkomalla ihmisoikeuksia törkeästi ja jatkuvasti. Toisaalta haluan kysyä esittelijältä, voitaisiinko kyseinen Unkarin parlamentin mietintö vihdoinkin esitellä Euroopan unionille nykyisessä tilanteessa ja tutkisiko Euroopan unioni sitä, koska se olisi todella realistinen osoitus siitä, että ihmisoikeuksien alalla on tapahtunut jonkinlaista muutosta. Toisaalta on kysyttävä, että jos ylipäänsä voimme puhua entistä paremmasta mahdollisuudesta vahvistaa ihmisoikeuksia Euroopan unionissa, miten voisimme paremmin välttää sen kaltaisia tapahtumia, kuten Unkarin tapahtuma, jossa ihmisiä kohti ammuttiin vuonna 2006, etenkin jos LIBE-valiokunnan varapuheenjohtaja on edelleen henkilö, joka siihen aikaan oli ihmisiä kohti ampuneen hallituksen jäsen?

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, suhtaudun ilman muuta myönteisesti tämänkaltaiseen mietintöön, jonka esittelijä Kinga Gál niin taitavasti laati. Mietinnön vahvuutena on se, että siinä kuvaillaan perusoikeuksien täytäntöönpanon tilannetta sekä huolellisesti että yksityiskohtaisesti.

Haluan ottaa esiin muutaman pienen asian, jotka liittyvät itse täytäntöönpanoon. Nyt pakollisen perusoikeuskirjan ja jo väistämättä etenevän Lissabonin prosessin ansiosta ei ole epäilystäkään siitä, että hyvinvoinnin ja ihmisen tukeminen juontaa juurensa joukosta arvoja, jotka kaikki voivat todella jakaa, kuten saavutetut tulokset konkreettisesti osoittavat.

Siksi meidän on pidettävä mielessä Lissabonin sopimus, Tukholman ohjelma sekä peruseriaatteet, kuten yhteisvastuu, integrointi sekä järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuminen. Meidän on pidettävä mielessä, että toissijaisuusperiaate ei tietenkään voi olla perusoikeuksien täytäntöönpanon tiellä kansojen Euroopassa.

Muutaman päivän päästä hyväksymme uuden asiakirjan ja uuden asetuksen, joka koskee kansalaisten hyväksi tehtävää lainsäädäntöaloitetta. Nämä asiakirjat liitetään yhteen, ja ne

muodostavat ehdottomasti lähtökohtana toimivan ajantasaistetun oikeudellisen kehityksen. Kaikilla toimilla on täsmällinen tavoite eli ihmisarvon kunnioittaminen.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni toteamalla, että valta tehdä tarkistuksia ja soveltaa asianmukaisia seuraamuksia on pantava perusteellisesti täytäntöön vuonna 2013, joka on Euroopan kansalaisuuden teemavuosi. Tämä voisi varmasti olla tärkeä tekijä, jolla arvioida toimenpiteen merkitystä.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimusta ennen ja Lissabonin sopimuksen jälkeen meillä on hyvin vähän aihetta olla ylpeitä. Euroopassa ihmistä voidaan edelleen syrjiä, jos hän on nainen. Olemme kuulleet tämän tänään täällä istuntosalissa. Nainen ei voi päättää, mitä hän tekee kehollaan. Ihmistä voidaan syrjiä iän, vamman, uskonnon, uskomuksen tai seksuaalisen suuntautumisen perusteella. Tuotteiden ja palvelujen toimituksesta puhuttaessa neuvoston direktiiviin ei ole juuri koskettu. Jos ihmisen kumppani edustaa samaa sukupuolta tai on rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitossa tällaisen henkilön kanssa, kyseistä ihmistä voidaan syrjiä jäsenvaltiossa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Tämän perusteella voidaan todeta, että eriarvoisuutta on mahdollista edistää.

Meillä on kahden nopeuden Eurooppa, jossa jotkut ihmiset ovat samanveroisia ja toiset eivät. Istumme täällä tekemättä mitään samalla, kun muukalaisviha, rasismi ja antisemitismi, homofobia ja transfobia lisääntyvät koko ajan, ja meidän pitää myös katsoa, mitä romaneille parhaillaan tapahtuu.

Emmekö ole oppineet mitään toisesta maailmansodasta? Olemmeko oppineet jotakin 1930-luvulta, jolloin käänsimme selkämme, emmekä tehneet mitään, koska ihmiset olivat erilaisia kuin me? Emmekö kykene näkemään, että uskontoa, säädystä uskontoa, käytetään tekosyynä erityisesti homojen, lesbojen, biseksuaalien ja transseksuaalien vastaisen syrjinnän lisäämiseksi? Emmekö kykene näkemään, että toisen oikeuksien kaventaminen tarkoittaa viime kädessä omien oikeuksiemme kaventamista? Meillä ei ole mitään syytä olla ylpeitä.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, on ilmiselvää, että Lissabonin sopimuksessa ihmisoikeuksia lähestytään toisin kuin aikaisemmin on tehty. Ensinnäkin tämä johtuu tietenkin Euroopan unionin liittymisestä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, mikä on aiheuttanut oudon tilanteen, kun tuomioistuimet kilpailevat keskenään. On edelleen epäselvää, mihin suuntaan asiat tarkalleen ottaen kehittyvät tässä mielessä. Pelkään, että EU:n liittymisellä ihmisoikeussopimukseen olemme saattaneet astua oikeudelliseen sudenkuoppaan. Voisiko komissio kommentoida asiaa?

Toinen asiani koskee perusoikeuskirjan pysyvää vaikutusta Euroopan lainsäädäntöön. Haluan esittää komission jäsenelle erityiskysymyksen, joka koskee Euroopan unionin tuomioistuimen 9. marraskuuta 2010 antamaa tuomiota. Kysymys on Volker ja Hartmut Eifertia koskevista yhdistetyistä asioista C 92/09 ja C 93/09. Näissä tapauksissa oli lyhyesti kysymys oikeudesta yksityisyyteen sen oikeuden yhteydessä, joka liittyy Euroopan rahoituksen julkiseen saatavuuteen.

Kyseissä päätöksissä tuomioistuin päätti, että oikeus yksityisyyteen on tärkeämpi kuin Euroopan yleinen avoimuuteen liittyvä etu. Olen hyvin yllättynyt tästä tuomiosta, ja haluaisin hyvin mielelläni kuulla komission jäsenen näkemyksen asiasta, kun otetaan huomioon perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien pysyvä vaikutus EU:n nykyiseen ja tulevaan lainsäädäntöön.

Milan Zver (PPE). – (SL) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin onnitella kollegaani Kinga Gália erinomaisen mietinnön laatimisesta. On totta, että Euroopan unionissa on uusi tilanne ihmisoikeuksien suojeluasiassa. Minusta vaikuttaa siltä, että vapautta laajennetaan ja että se on hyvä asia. Mietintö on melko nykyaikainen tai moderni, ja siinä puhutaan muun muassa jopa ihmisoikeuksien kolmannesta sukupolvesta.

Ihmisoikeuksien ja vapauksien suojeluun sisältyy myös menneisyyden virheiden korjaaminen.

Olemme kyllä korostaneet useita kolmannen sukupolven oikeuksia, jollaisiksi niitä mietinnössä kutsutaan, mutta olemme unohtaneet eräitä asioita, kuten totalitaaristen hallintojen takavarikoiman omaisuuden palauttamisen omistajilleen tai arvokkaiden hautajaisten pitämisen niille monille ihmisille, jotka surmattiin julmasti Keski- ja Itä-Euroopassa vuonna 1945 ja joille osoitettiin tuolloin vain tilapäiset haudat.

Sen vuoksi me nykysukupolven poliittiset päätöksentekijät olemme vastuussa näiden menneiden virheiden korjaamisesta. Vasta sitten voimme puhua puhtaalla omallatunnolla uusista, kolmannen sukupolven ihmisoikeuksista ja vapauksista, kuten niitä kutsutaan, nykyisyyttä ja myös tulevaisuutta ajatellen.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Lissabonin sopimuksen myötä perusoikeuskirjasta on tullut myös oikeudellisesti sitova, ja se antoi mahdollisuuden aloittaa rikkomismenettelyjä siinä tapauksessa, että sitä rikotaan. Joissakin jäsenvaltioissa kriisin alkamisen yhteydessä syntyneet sosiaaliset jännitteet ovat rajoittaneet demokraattisia oikeuksia sen sijaan, että niitä olisi edistetty. Ne ovat rajoittaneet lehdistönvapautta, ne ovat rajoittaneet lakko-oikeutta, aiheuttaneet sosiaalisen vuoropuhelun välttämistä ja rajoittamista, lisänneet syrjintää ja murtaneet oikeusvaltioperiaatteen ja oikeusvarmuuden perustat. Komissiolla on perussopimusten valvojan asemassa velvollisuus olla tietoinen tällaisista merkeistä. Pidämme perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen salkun perustamista tärkeänä askeleena. Kehotammekin komission jäsen Redingiä seuraamaan säännöllisesti jäsenvaltioiden toimia ja kiinnittämään huomiota tapauksiin, joissa perusoikeuksia ja demokratian perusperiaatteita on rikottu, jotta voidaan varmistaa, että ne eivät ole pakollisia vain ehdokasvaltioille ennen niiden liittymistä, mutta myös myöhemmin, muuten EU:n uskottavuus vaarantuu.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan aluksi onnitella Kinga Gália hänen mietinnöstään.

Meillä on arvojen ja periaatteiden yhteisö, ja se kuvastuu ihmisoikeuksien suojelun monimuotoisena järjestelmänä, johon sisältyy perusoikeuskirja, joka on kaikkein edistyksellisin ihmisoikeuksien alueellinen koodisto. Jäsenvaltioiden on noudatettava perusoikeuskirjan määräyksiä soveltaessaan EU:n lainsäädäntöä. Perusoikeuskirjan määräyksiä voidaan soveltaa suoraan jäsenvaltioiden tuomioistuimiin, jolloin niille annetaan myös suurta vastuuta.

Toiseksi totean, että meillä on Euroopan ihmisoikeusyleissopimus ja Strasbourgissa toimivan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö. Ne takaavat yksilön oikeudet jäsenvaltioissa. Euroopan unionin liittyminen yleissopimukseen takaa sen, että Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta sovelletaan myös niihin toimiin, joihin EU ryhtyy instituutiona, sekä EU:n lainsäädäntöä soveltavaan jäsenvaltioon. Meidän on tietenkin seurattava tarkoin Strasbourgin tuomioistuimen uudistusta ja sen vaikutusta menettelyjen lyhentämiseen.

Kolmas asia on se, että jäsenvaltioilla on omassa maassaan velvollisuus ja tilaisuus panna suoraan täytäntöön määräykset, jotka takaavat perusoikeudet, sekä soveltaa niitä omassa maassaan niiden omien instituutioiden tekemien päätösten kautta.

Siksi voidaan todeta, että sekä oikeudelliset että institutionaaliset mekanismit ovat olemassa. Avainsana on täytäntöönpano, jonka on oltava nopea ja tehokas uhrien hyväksi. Toinen avainsana on instituutioiden välinen koordinointi, kun ne keskustelevat ihmisoikeusrikkomuksista ja määräävät tuomioita aiheutetuista vahingoista.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, perusoikeuskirjan sisällyttäminen osaksi EU:n lainsäädäntöä ei laajenna EU:n toimivaltuuksien soveltamisalaa, ja se noudattaa toissijaisuusperiaatetta, koska perusoikeuskirja on keskeinen osa EU:n politiikkaa. Sen vuoksi kehotan jälleen kerran Puolan viranomaisia täyttämään velvollisuutensa ja hyväksymään perusoikeuskirjan. Puolan jättäytymisellä pois perusoikeuskirjasta ei ole mitään todellista perustelua. Se on poliittinen päätös, joka saattaa maani huonoon valoon ja on vahingollinen Puolan kansalaisille.

Perusoikeuskirjan hyväksyminen on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon Puolan tuleva puheenjohtajakausi. Kaikilla eurooppalaisilla on oltava yhdenveroiset oikeudet riippumatta siitä, missä he asuvat ja missä määrin papisto pitää heidän kotimaassaan valtaa. Valitettavasti Puolan perustuslakituomioistuin ei aina ymmärrä tätä. Olen sitä mieltä, että naisten oikeuksien kunnioittaminen on erityisen tärkeää, kun se on ainoa enemmistöryhmä, jota syrjitään. Sen vuoksi esitän jälleen kerran vetoomuksen, että annetaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva Euroopan unionin direktiivi, joka koskee myös seksuaalista ja lisääntymiseen liittyvää väkivaltaa, jollaista eräät jäsenvaltiot harjoittavat soveltaessaan täysipainoisesti omaa lainsäädäntöään.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, useat kollegani ovat jo ottaneet esiin mietinnön eteenpäin suuntautuvan osan. Tämä mietintö kattaa useita ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä asettamatta etusijalle jotakin tiettyä aihetta, mikä on vahingoksi muille. Olen erityisen iloinen siitä, että mietinnössä korostetaan erityisesti syrjimättömyyttä ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia. Mietintö perustuu perusoikeuskirjaan. Tässä on puheenvuoroni tarkoitus. Perusoikeuskirjaan liittyminen ja sen täytäntöönpano voivat onnistua ainoastaan, jos eurooppalainen yhteiskunta tunnustaa, että kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia ja että tämä tasa-arvo voidaan toteuttaa ainoastaan tasa-arvoisen kohtelun kautta. Jos jotkut ihmiset asetetaan epäedulliseen asemaan ilman omaa syytä, heille on tarjottava asianmukaista ja kohtuullista apua, jotta heistä voi tulla samanarvoisia ihmisiä ja samanarvoisia kansalaisia. Tähän tavoitteeseen johtava tie on vaikea, ja sen saavuttaminen edellyttää tietoista työtä. Jäsen Gálin mietintö on tärkeä merkkipaalu tällä tiellä. Olen kiitollinen hänen hyvin merkittävästä työstään.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esiin erään vaaran. Erilaisten syrjinnän torjuntamuotojen yhdistäminen saattaa johtaa syrjintään. Tästä keskusteltiin myös viime viikolla Wienissä pidetyssä Etyjin kokouksessa.

Tämä on ristiriitainen asia, mutta kun syrjinnän vastaisesta politiikasta tulee ideologia, ihmiset alkavat syrjiä toisia. Voimme nähdä, miten nykyinen syrjinnän käsite on laajempi kuin tämä määritelmä. Jos Euroopan unionissa ilmenee vakavia puutteita tällä alalla, sen on palautettava sanan ”syrjintä” alkuperäinen merkitys, koska sitä ei enää ymmärretä ihmisoikeusaktivistien tai joskus jopa Euroopan ihmisoikeusviraston keskuudessa. Sen vuoksi vaadin kyseisen elimen demokraattista valvontaa. Jos näin ei tapahdu, siitä voi

koitua jopa taloudellisesti hintava taakka, joka vahingoittaa Euroopan komission maineen lisäksi epäsuoraan myös koko Euroopan unionia.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, esittelijä on tehnyt mielestäni erinomaista työtä. Haluan lainata unkarilaista sanontaa ja todeta kuitenkin, että mikäli sitä ei panna täytäntöön, se on sama kuin jos kengittäisi kuolleen hevosen. En näe Euroopan komissiolla poliittista tahtoa panna nämä oikeudet täytäntöön ja aloittaa rikkomismenettelyjä jäsenvaltioita vastaan. Luotan vahvasti komission jäsen Redingiin. Hänellä on enemmän rohkeutta kuin kaikilla miespuolisilla komission jäsenillä yhteensä, koska hän uskalsi panna vastaan presidentti Sarkozylle, vaikka puheenjohtaja Barroso yritti pitkään taivutella häntä olemaan tekemättä niin. Tulevan kauden aikana hänellä on edessään huomattava haaste, kun EU:n puheenjohtajuuden tehtäväkseen ottava Unkarin hallitus syyllistyy vakaviin perusoikeuksien rikkomisiin. Se rajoittaa lehdistönvapautta, se on lakkauttanut ammattiliittojen virkamiehiin liittyvät oikeudet, ja lisäksi se ei suojele yksityistä omaisuutta omiessaan kolmen miljoonan kansalaisen yksityisen eläkesäästöt. Arvoisa komission jäsen Reding, nykyinen hallitus rikkoo perusoikeuksia, ja teillä on oltava rohkeutta aloittaa rikkomismenettely.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, Euroopan ihmisoikeussopimuksesta, perusoikeuskirjasta, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklasta sekä jäsenvaltioiden perustuslaeista huolimatta Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa tapahtuu päivittäin vakavia ihmisoikeusrikkomuksia.

Kotimaassani Italiassa on voimassa järjestelmä, jossa rikotaan lehdistönvapautta, poliittiset puolueet osallistuvat vaaleihin väärennetyillä allekirjoituksilla, valtiosalaisuudella peitetään väkivaltaiset iskut (myös mafian tekemät), pääministerimme – toivottavasti ei enää kovin pitkään – käyttää hyväkseen kansainvälistä yhteistyötä Venäjän ja Libyan kaltaisten valtioiden kanssa, kuten myös WikiLeaks vahvisti. Euroopan unionilla ei ole varaa sulkea silmiään kaikelta tältä.

Näistä syistä tuen tätä mietintöä, joka sisältää useita niistä tarkistuksista, joita itse esitin ja jotka hyväksyttiin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa. Niistä haluaisin korostaa kappaleita 20 ja 40, joissa vaaditaan, että ihmisoikeusrikkomuksia valvotaan ja niistä rangaistaan ja että kansalliset lainsäädäntöehdotukset, jotka mahdollisesti rikkovat ihmisoikeuksia, pysäytetään ennen kuin niistä tulee laki ja ennen kuin EU hyväksyy ne.

Annoin tukeni myös kannustimelle hyödyntää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 ja 7 artiklaa ihmisoikeusrikkomusten käsittelyssä ja Euroopan ihmisoikeusviraston toimivaltuuksien vahvistamisessa.

Mietinnössä esitetään useita hyviä viittauksia vähemmistöihin, oikeuksiin, lesboihin, homoseksuaaleihin, biseksuaaleihin ja transsukupuolisiin henkilöihin, maahanmuuttajiin ja turvapaikanhakijoihin, lehdistönvapautteen ja kansalaisoikeuksiin. Näistä syistä pyydän kollegojani äänestämään tämän mietinnön puolesta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, olemme kaikki tietoisia siitä, että Euroopan unionin jäsenvaltioissa esiintyy edelleen monenlaista syrjintää, joka vahingoittaa erilaisia väestönosia ja kulttuurisia vähemmistöjä. Emme voi kuitenkaan unohtaa, että naisia kohtaan harjoitetaan yleistä syrjintää.

Naisiin kohdistuvaa syrjintää harjoitetaan edelleen enemmän tai vähemmän useilla eri alueilla EU:n jäsenvaltioissa. Naispuolisilla työntekijöillä on edelleen vaikeuksia saada työtä

ja edetä urallaan, ja he joutuvat vieläkin kärsimään alhaisista palkkoista ja muista syrjinnän muodoista, jotka ovat aina vahingollisia heille. Sukupuolten välinen palkkaero on EU:ssa noin 18 prosenttia. Siksi tarvitaan kiireellisiä toimia tällaisten syrjivien kohteluiden torjumiseksi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n liittyminen ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien suojelusta tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen kätkee taakseen riskin siitä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin voi antaa tuomion mistä tahansa EU:n oikeustoimesta. Euroopan unionin tuomioistuimen tuomarit ovat jo varoittaneet ottamasta tätä askelta.

Epäilen hyvin vahvasti sitä, antaako Euroopan ihmisoikeustuomioistuin aina puolueettomia ja asianmukaisia tuomioita. Sen puheenjohtaja on itse myöntänyt, että hän haluaisi tutkia turvapaikanhakijoiden esittämiä tapauksia tarkemmin kuin muita tapauksia. Tiettyjen kantelijoiden suosituimmuuskohtelu ei ole puolueettomalta tuomarilta sopivaa käytöstä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin pyrkii parhaillaan keskeyttämään Dublinin yleissopimuksen ja torjumaan Itävallasta Kreikkaan suuntautuvat karkotukset. Miksi? Eikö Kreikka ole turvallinen maa? Haluammeko todella alistua tuomioistuimelle, joka haluaa kieltää ristin luokkahuoneissa? Risti on kristinuskon symboli, ja kristinusko on yksi Euroopan perustoista ja perusarvoistamme.

Mikäli Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei selkeästi kunnioita millään tavalla tällaisia ihmisoikeuksia, en katso, että sitä on mahdollista tunnustaa täällä hyväksyttynä ja asianmukaisena päätöksentekoaikana.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on aina ollut valmis arvostelemaan alueensa ulkopuolella olevia maita edistääkseen ihmisoikeuksia. Sen sijaan puhuttaessa sen omista jäsenvaltioista, se on kuitenkin usein ollut voimaton sen jälkeen, kun nämä maat ovat liittyneet Euroopan unioniin. Tilanteen ei pitäisi enää olla näin, koska nykyään meitä eivät yhdistä toisiimme pelkästään taloudelliset periaatteet. Kinga Gálin mietinnössä esitetään lyhyesti kaikkein kiireellisimmät ja tärkeimmät toimet sisäisten perusoikeuksien suojelun kehittämisessä. Tarvitsemme tehokasta oikeuksien suojelujärjestelmää ja Lissabonin sopimuksen ansiosta meillä on nyt mahdollista perustaa sellainen. Kansalaisten perusoikeuksien rikkomuksia ei pidä jättää vaille seuraamuksia. Meidän on voitava saattaa rikkomuksiin syyllistyneet henkilöt tilille sekä jäsenvaltioissa että Euroopan unionissa.

Olen vahvasti samaa mieltä komission jäsen Redingin kanssa siitä, että komission olisi käytettävä oikeuttaan aloittaa rikkomismenettelyjä kaikissa perustelluissa tapauksissa. Käytössä oleviin menettelyihin lisättävä menettely, jolla voidaan pysäyttää jokin toimi, voi toimia tehokkaana välineenä oikeuksien suojelussa sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka rikkoo perusoikeuksia. Meidän on ilman muuta suojeltava vammaisia, meidän on poistettava syrjintä ja lopuksi totean, että meidän on suojeltava Euroopan kielellistä monimuotoisuutta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, ihmisoikeuskysymystä on käsiteltävä Euroopan laajuisesti ja jäsenvaltioiden on itse myös otettava vastuu kansalaistensa perusoikeuksien turvaamisesta. Euroopan laajuisesti on esimerkiksi hyvin tärkeää luoda eurooppalainen strategia lastenoikeuksista, koska kaikki jäsenvaltiot eivät kykene turvaamaan lastenoikeuksien suojelua omassa maassaan. Siksi on kehitettävä käytännön keinoja lasten hyväksikäytön, seksuaalisen hyväksikäytön ja lasten pornografian torjumiseksi.

Painopisteeksi on asetettava myös vammaiset, jotka kärsivät edelleen syrjinnästä sosiaalisessa elämässään, ammatillisessa elämässään ja kulttuurielämässään. Sen vuoksi meidän on perustettava EU:n lainsäädännöstä koostuva vammaisten oikeuksia koskeva konkreettinen järjestelmä sekä perustettava EU:n laajuinen vammaisia koskeva strategia.

Haluan korostaa, että ihmiskaupan ja etenkin naisia ja lapsia koskevan ihmiskaupan torjunta on edelleen suuri ongelma, ja ihmiskauppa on yksi pahimmista ihmisoikeusrikkomuksista.

On myös hyvin tärkeää torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, etenkin vanhusten kohdalla, koska he ovat kärsineet kaikkein eniten taantuman aikana.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää niitä valiokunnan jäseniä, jotka tekivät työtä esittelijän, Kinga Gálin rinnalla näiden asioiden parissa. Lisäksi kiitän kaikkia niitä parlamentin jäseniä, jotka käyttivät tänään puheenvuoron ja osoittivat, että perusoikeudet ovat hyvin tärkeitä. Tuen ehdottomasti sitä, mitä useat parlamentin jäsenet ovat jo todenneet, eli sitä, että meidän on korkea aika keskittyä Euroopan unionissa perusoikeuksiin, jotta olisimme uskottavia ja jotta kykenisimme puhumaan perusoikeuksista Euroopan unionin ulkopuolella. Tätä asiaa on jokseenkin laiminlyöty. Näin ei ole enää tulevaisuudessa.

Olen sitä mieltä, että komission laatima perusoikeuskirjan soveltamista koskeva vuosikertomus, jossa käsitellään kaikkien esittämiä kaikenlaisia huomioita syrjinnän muodoista, antaa meille todellisen mahdollisuuden keskustella joka vuosi siitä, mikä ei toimi ja miten voisimme korjata tilanteen.

Kysymys kuuluu, miten tilanteen voi korjata. On esitetty ajatus niin kutsutusta jäädytysmekanismista, jollaiseksi esittelijä kutsui sitä, ja tässä ennaltaehkäisyjärjestelmässä puututaan johonkin jäsenvaltiossa aloitettuun toimeen siihen asti, kunnes se pannaan täytäntöön. Olen pyytänyt asiantuntijoitani analysoimaan tätä asiaa, ja tällaiseen mekanismiin liittyvät institutionaaliset kysymykset ovat hyvin monimutkaisia. Vaikka meidän on jatkettava analyysia ja katsottava, mitä oikein tapahtuu, toistaiseksi minusta vaikuttaa siltä, että tällaiseen toimintaan ei ole oikeudellisia perusteita ja että tarvittaisiin perussopimukseen tehtävää muutosta tällaisen ehkäisymekanismiin aktivoimiseksi. Se ei ole houkutteleva ajatus. Aiomme edelleen etsiä mekanismia, jota voitaisiin käyttää muuttamatta perussopimusta voidaksemme käsitellä kaikkein kiireellisimpiä kysymyksiä.

Haluan kuitenkin kiinnittää huomionne siihen, että perusoikeuskirjaa ei voida soveltaa absoluuttisesti, koska tämä on yleinen väärinkäsitys. Sitä voidaan soveltaa vain silloin, kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön eurooppalaiset säännöt, esimerkiksi direktiiviin, josta on päätetty neuvoston ja parlamentin välillä ja saatettu sitten osaksi Euroopan unionin lainsäädäntöä. Siinä tilanteessa perusoikeuskirjaa voidaan soveltaa, mutta ei absoluuttisesti. Absoluuttisesti tarkoittaa siis sitä, että kaikissa muissa tapauksissa sovelletaan jäsenvaltioiden tuomioistuimien oikeuskäytäntöä.

Kun Euroopan unionista tulee Euroopan neuvoston yleissopimuksen osapuoli, siihen liittyy ylimääräinen ulottuvuus, joka meidän on pantava täytäntöön, ja se koskee sitä tapaa, jolla meidän on hoidettava oikeuksiin liittyvää politiikkaamme. Tämä on minusta erittäin tärkeä asia, joka ohittaa tärkeydessään kaikki esitetyt erityiskysymykset. Vastaan erikseen kysymyksen esittäneille parlamentin jäsenille. Lisään, että mielestäni tämä pääasia on erittäin keskeinen.

EU:n ulkopuolella, jäsenvaltioissamme ja hallituksissamme perusoikeuskirjan merkitystä ei ole vielä täysin ymmärretty. Näin ollen meidän on tehtävä jonkin verran työtä

lisätäksemme tietoisuutta siitä, että tämä oikeuksien kulttuuri ja tämä arvojen politiikka on voimassa kaikkialla Euroopassa. Kun laki hyväksytään ja kun lakia sovelletaan, ihmiset pohtivat sitten, vastaako se niitä arvoja, joihin olemme sitoutuneet. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän poliittisten päättäjien on toimiessamme kysyttävä itseltämme miltei järjestelmällisesti, vastaavatko toimemme niitä perusoikeuksia, joihin olemme sitoutuneet.

Tämä on mielestäni kaikkien tärkein seikka. Itse asiassa voin kertoa teille, että komission on määrä tehdä tänään päätös eksekvatuurimenettelyn lopettamisesta. Toisin sanoen esitellään ehdotus siitä, että tuomioistuinten päätöksistä tehdään voimassa olevia kaikkialla Euroopassa. Tämä on hyvin tärkeä päätös, ja ensimmäistä kertaa, kun ehdotamme tätä uutta lainsäädäntöä, keskitymme ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Emme laatineet pelkästään talousanalyysiä tai tutkineet markkinoihin kohdistuvaa vaikutusta, vaan selvitimme myös sitä, miten tämä asia vaikuttaa arvoihin.

Kuten voitte huomata, siirrymme asteittain kohti uutta politiikkaa, ja mielestäni meidän, siis komission, neuvoston ja parlamentin, olisi keskenämme varmistettava, että tämä komission puolesta esittelemäni perusoikeuskirjan soveltamisesta laadittava vuosikertomus, jota parlamentti joko moittii tai jonka hyväksyy, on suuri totuuden hetki ja tilaisuus tarkastella tarkemmin näitä asioita. Tässä on kysymys myös siitä, että näytämme todella muulle maailmalle ja äänestäjillemme, että perusoikeuskirja on elävä kokonaisuus. Perusoikeuskirja ei ole pelkkä teksti, vaan se on tarkoitettu pantavaksi täytäntöön. Mikäli sitä sitten ei panna täytäntöön, kansan valitsemat edustajat sanovat sen kovaan ääneen ja selvästi.

Tämä meidän on pyrittävä saamaan aikaan kahden tai kolmen vuoden aikana ennen seuraavia vaaleja. Mielestämme voimme saavuttaa tämän tavoitteen asteittain niin, että ensimmäinen tehtävä suoritetaan keväällä, ja sitten tästä tehdään parlamentissa käytäntö. Kun sitten tarkastelette keskiviikkoisin tai torstaisin unionin ulkopuolista ihmisoikeustilannetta, kukaan ei voi sitten enää todeta, että emme ole hoitaneet omia asioitamme kuntoon. Toimikaamme näin yhdessä.

Kinga Gál, esittelijä. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos rohkeista sanoista ja tukevista sanoista. Haluan kiittää erityisesti komission jäsen Redingiä avoimuudesta ja yhteistyöstä, jonka pohjalta olemme tehneet yhdessä työtä jo jonkin aikaa, ja lisäksi haluan kiittää selkeistä ja täsmällisistä vastauksista ja viesteistä. Uskon, että varjoesittelijöiden ja kollegoiden huomiot ovat loppujen lopuksi kaikki tässä mietinnössä ja että olemme onnistuneet saavuttamaan hyväksyttäviä kompromisseja. Sen vuoksi en voi hyväksyä tarkistuksia, jotka on nyt jätetty uudelleen täysistunnon tarkistettavaksi, koska mielestäni tämä mietintö on hyväksyttävä tällaisena. Haluan korostaa, että meidän ei pitäisi missään nimessä heittää lasta pesuveden mukana, kun puhutaan perusoikeuksien yleisestä suojelujärjestelmästä, minkä vuoksi meidän olisi aina otettava huomioon konkreettiset tekijät ja pyrittävä muuttamaan ne odotukset, joista tänään keskustelemme, joksikin todella kouraantuntuvaksi.

Siksi olen iloinen, että tämänpäiväisessä täysistunnossa näemme nämä konkreettiset tekijät ihmiskaupan torjuntaa käsittelevässä aiheessa. Siinä tarvitaan erityistä suojelua, jota on tarjottava lapsiuhreille uhrien suojelun yhteydessä. Tästä keskustellaan nyt myös kansalaisaloitteen hyväksymisen yhteydessä, ja sen seurauksena voimme todella puhua kansalaisten Euroopasta, koska nämä Euroopan kansalaiset voivat vaikuttaa lainsäädäntömenettelyyn. Pidän kuitenkin myös symbolisena sitä, että keskustelemme maailman ihmisoikeuksien tilannetta käsittelevästä mietinnöstä ja hyväksymme sen

huomenna. Suhtaudun myönteisesti siihen, että puheenjohtajavaltio Unkari asettaa tavoitteensa samansuuntaisesti ja korostaa sellaisen EU:n vahvistamista, joka on lähellä kansalaisia. Haluan kuitenkin muistuttaa kollegojani, että meidän olisi vältettävä kaksinaismoraalia täällä parlamentissa. Sanon tämän niille kollegoilleni, jotka avustivat kenties vuosia – ja puhun nyt kollegoilleni Unkarin sosialistista puoluetta edustaville jäsenille – kaikkein vakavimmissa ihmisoikeusrikkomustapauksissa, ja nyt he arvostelevat muita perusteettomien syytösten vain palauttaukseen äänestäjän luottamuksen, jonka he ovat saattaneet menettää juuri näiden ihmisoikeusrikkomusten vuoksi. Kiitän heitä kaikkia yhteistyöstä ja tuesta.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on osoitettava vääräksi se halveksunta, jota jäsen Gál esitti sosialisteja kohtaan, kun hän totesi heidän vaarantaneen ihmisoikeudet. Ette voi kyseenalaistaa asioita sillä tavalla olematta täysin täsmällinen väitteissänne ja esittämättä todella ratkaisevia ja todenmukaisia todisteita.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (EN) Haluan ilmaista vilpittömän kiitollisuuteni mietinnön esittelijälle Kinga Gálille hänen pyrkimyksistään pureutua ihmisoikeuksien rikkomisongelmaan Euroopan unionissa. Miten voimme moittaa tai opettaa jotakuta EU:n ulkopuolista tahoa, jos lakia rikotaan säännöllisesti omassa yhteisössämme? Tähän mennessä EU:n jäsenvaltio Latvia ei ole pannut täytäntöön Euroopan parlamentin 11. maaliskuuta 2004 antamaa päätöslauselmaa, jossa parlamentti ”ehdottaa Latvian viranomaisille, että nämä harkitsisivat mahdollisuutta tarjota henkilöille, jotka eivät ole maan kansalaisia mutta jotka ovat asuneet maassa kauan, mahdollisuutta osallistua paikallisvaaleihin”. Latvian 335 000 pysyvän asukkaan (15 prosenttia) oikeudet ovat puutteelliset, mutta tämä ei huolestuta ketään. Euroopan parlamentti voi keskustella ihmisoikeusrikkomustapauksista missä tahansa muualla paitsi omalla alueellaan. Äänestin Kinga Gálin aloitteen puolesta. Osoitan täyden tukeni ja kiitollisuuteni 335 000 ihmiselle.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (EN) Haluan käyttää tilaisuutta kiittääkseni esittelijää siitä, että hän toi selvyyttä tähän tärkeään asiaan. Lissabonin sopimus on määritellyt uudelleen toimivaltuudet ja vastuut monilla aloilla, ja niistä yksi on se, että perusoikeuskirjasta on tullut oikeudellisesti sitova. Euroopan parlamentti on toiminut perusoikeuksien vahtikoirana, ja Lissabonin sopimus on vahvistanut asian. Tuen vahvasti ajatusta Euroopan parlamentin aseman parantamisesta lainsäädäntöesitysten ja -tarkistusten järjestelmällisen käsittelyn yhteydessä. Suhtaudumme kaikki kriittisesti ihmisoikeusrikkomuksiin kaikkialla maailmassa, mutta samalla meidän on samalla tavalla tarkkailtava sitä, mitä Euroopan unionin rajojen sisäpuolella tapahtuu. Ei ole mitään syytä olla kovin tyytyväinen, koska näemme jäsenvaltioissa aivan liian usein merkkejä rasismista, muukalaisvihasta, seksismistä ja muista syrjinnän muodoista. Meillä on edessämme valtavasti töitä, mutta olen hyvin varma siitä, että johdonmukainen työskentely perusoikeuksien ylläpitämiseksi EU:ssa auttaa meitä onnistumisessa.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unioni tarjoaa valtiosta koostuvana yhteisönä korkean ihmisoikeuksien suojan, ja se korottaa aina rohkeasti äänensä, kun muualla maailmassa tapahtuu ihmisoikeusrikkomuksia. Euroopan parlamentti tuomitsee yleensä kiitettävän yksimielisesti toimet, joissa on täysin laiminlyöty ihmisoikeuksiin liittyvät yleismaailmalliset perusoikeudet, tapahtuipa tämä missä tahansa. Harvemmin puutumme kuitenkin yhtä päättäväisesti rikkomuksiin, joita tapahtuu EU:n rajojen

sisäpuolella, vaikka sen pitäisi olla kaikkein tehokkain tapa välittää viesti niille maailman maille, jotka eivät kunnioita ihmisoikeuksia. EU:n yhteisillä toimilla voitaisiin saavuttaa parhaimmat tulokset, jos tuomme julki tyytymättömyytemme yhtä päättäväisesti ja ehdottomasti omalla alueellamme ihmisoikeuksien ja perusvapauksien puolustamisessa. Hyvin harvoissa tapauksissa vaadimme itseämme tilille näistä ihanteista, jotka ovat Euroopan hengen olennainen osa ja jotka ovat olleet oikeudellisesti sitovia vuoden ajan perusoikeuskirjan ansiosta. Siinä tapauksessa, että todella teemme näin, osoittaudumme yhtä voimattomiksi ja kyvyttömiksi asianmukaisten seuraamusten puuttuessa. Tämä puolestaan vaikuttaa väistämättä sen kritiikkimme voimaan ja uskottavuuteen, jota kohdistamme kolmansia maita ja ulkopoliittisia toimiamme kohtaan ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi. En katso, että Eurooppa voi luopua näistä periaatteista tulevaisuudessa.

6. Eurooppalainen suojelumääräys (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Teresa Jiménez-Becerril Barrion ja Carmen Romero Lópezin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0354/2010) esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD)).

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *esittelijä.* – (ES) Arvoisa puhemies, tämä on tärkeä päivä kaikille uhreille, koska tänään hyväksymme Euroopan suojelumääräyksen, joka on merkittävä askel eteenpäin heidän oikeuksiensa edistämiseksi. Uhrin unohdetaan epäoikeudenmukaisesti, ja on ristiriitaista, että rikosentekijöillä on usein enemmän oikeuksia ja että rikosentekijöiden oikeuksista puhutaan enemmän kuin uhrien oikeuksista.

Tänään parlamentti kunnioittaa kaikkia uhreja muistuttamalla niitä, jotka uskovat rajojen suojelevan heitä heidän vainotessa uhrejaan, että Euroopan suojelumääräys suojelee kaikkia uhreja tasapuolisesti Euroopan unionissa tästä päivästä lähtien.

Aloitimme yli vuosi sitten työn saavuttaaksemme tämän tavoitteen ja saavuttaaksemme edistystä Tukholman ohjelmassa mainitun vapautteen ja turvallisuuden perustuvan alueen alalla. Nyt voimme todeta jopa ylpeinä, että tie ei ole ollut helppo, koska ihmiset ovat usein ymmärtäneet määräyksen väärin ja epäilleet sen tehokkuutta ja selkeyttä, mutta siitä huolimatta olemme saavuttaneet tavoittemme.

Puheenjohtajavaltio Belgian kanssa käymiemme kolmenvälisen keskustelujen perusteella minun on todettava, että olemme saaneet aikaan tekstin, johon miltei kaikki poliittiset ryhmät ovat tyytyväisiä. Sen vuoksi valtava enemmistö hyväksyi tämän mietinnön, eikä sitä vastaan äänestetty kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa eikä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa.

Toivon, että parlamentti ottaa tänään päätöksessään huomioon näiden valiokuntien päätökset sekä tämän valtaenemmistöllä hyväksytyin mietinnön laatineiden jäsenten päätökset. Tällä lähetetään selkeä viesti neuvostolle siitä, mitä eurooppalaiset haluavat. He haluavat vain elää turvallisuuden ja oikeuteen perustuvalla alueella ja tulla suojelluiksi. He haluavat, että uhrin, jota varten on tehty pidätysmääräys häntä kohtaan rikoksen tehnyttä vastaan hänen omassa maassaan, ei tarvitse aloittaa uutta oikeusmenettelyä, kun hän muuttaa toiseen maahan.

Meillä on velvollisuus helpottaa sitä, että eurooppalaiset saavat oikeutta ja erityisesti tämä koskee uhreja, jotka ovat kaikkein haavoittuvaisimpia. Uhrien suojeleminen on poikkeuksetta ollut johtotähteni koko tämän mietinnön laadinnan ajan. Sen vuoksi halusin sisällyttää mietintöön terrorismin, ihmiskaupan, järjestäytyneen rikollisuuden ja kunniarikosten uhrit sekä alaikäisiä koskevan erityiskappaleen, koska ovat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia uhreja, emmekä koskaan mieltä sitä, miten heitä pitäisi suojella.

Vaikka tämä määräys suojelee kaikkia uhreja, naiset, jotka kärsivät perheväkivallasta, hyötyvät eniten tästä oikeudellisen yhteistyön välineestä, koska heitä kohtaan rikoksen tehneet eivät voi matkustaa ilman rangaistusta Euroopassa. Nämä tekijät tietävät, että heitä etsitään samalla tavalla kaikkialla kuin siinä maassa, jossa he kävivät uhriensa kimppuun.

Sen vuoksi parlamentin on tänään lähetettävä selkeä viesti neuvostolle siitä, mitä me haluamme. Sen vuoksi äänestämme niin, että pidämme tiukasti mielessämme uhrit, ne, jotka kärsivät, ja ne, jotka tarvitsevat suojelua. Pidämme mielessämme ne, jotka pelkäävät, sekä ne, jotka haluavat elää vapaudessa ja toivossa.

Emme aio luovuttaa näin oikeudenmukaisesta ja välttämättömästä tavoitteesta, jota valtaosa eurooppalaisista tukee, vain siksi, että jotkut pelkäävät, eivätkä koskaan uskalla ottaa askelia eteenpäin. Meidän on oltava rohkeita ja jäsenvaltioiden on oltava rohkeita. Toivon, että tämänpäiväisessä äänestyksessä valtaosa äänestää esityksen puolesta ja rohkaisee niitä, joilla on vielä epäilyjä siitä, avaaako tämä väline oven kaikille uhreille. Toivon myös, että lähitulevaisuudessa komissio esittelee laaja-alaisen lainsäädännön uhrien oikeuksien hyväksi. Antaisin sille täyden tukeni ja olen varma siitä, että myös parlamentti tukisi sitä.

Toistan: tämä pieni mutta merkittävä edistysaskel, jollainen eurooppalainen suojelumääräys on, parantaa kaikkien uhrien suojelua ja ehkäisee samalla uusien rikosten tekemistä sekä lieventää jo tehtyjen rikosten seurauksia.

Tänään meillä on velvollisuus poistaa ne esteet, jotka ovat tähän mennessä jarruttaneet todellisen suojelun toteutumista kaikkialla Euroopassa. Tämänpäiväisellä äänestyksellämme meillä on tilaisuus pelastaa ihmishenkiä, sillä näin me teemme, ja meidän olisi syytä olla siitä aidosti ylpeitä.

Carmen Romero López, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, tämä esitys direktiiviksi, jonka esittelemme tänään täysistuntokäsittelyyn, on selkeä viesti, joka parlamentin on lähetettävä eurooppalaiselle yhteiskunnalle ja neuvostolle. Sen tarkoituksena on pitää pois rikosentekijät, jotka jahtaavat uhrejaan, kunnes surmaavat nämä riippumatta siitä, missä he piileskelevät.

Emme aio olla enää puolustuskyvyttömiä sellaisten rikosten edessä, joita tehdään edelleen päivittäin Euroopan maissa ja jotka jäävät piiloon ihmisten kotien varjoon. Nämä rikokset jäävät myös tilastojen varjoon, aivan kuin kaikkein vahvimpiä koskeva eloonjäämiseen liittyvä laki olisi yksin etusijalla yhteiselon ytimessä. Pyrimme kuitenkin saattamaan voimaan perusoikeuskirjan, jonka hyväksyimme Lissabonin sopimuksessa.

Eikö perusoikeuskirjan I luvun laatijoiden mielessä käynyt se, että julkiset laitokset ja valtio saattavat uhata fyysistä koskemattomuutta ja ihmisarvoa, mutta sen lisäksi se saatetaan naamioida huolenpidoksi? Eurooppalaisista naisista 25 prosenttia kärsii jonkinlaisesta väkivallasta, ja heidän kiduttajansa ovat yksityishenkilöitä, eivätkä he saa mahdollisuutta olla kansalaisia pyrkiessään puolustamaan itseään hyökkäyksiltä.

Kansalaisjärjestöjen mukaan yli 2 500 naista kuolee joka vuosi Euroopan unionissa ilman, että olemme kysyneet itseltämme, olisiko nämä rikokset voitu ehkäistä tai välttää. Eurooppalaiset naiset ottavat näin ollen tyytyväisinä vastaan tämän jäsenvaltioiden ja puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteen esitellä eurooppalainen suojelumääräys parlamentille.

Luomme Euroopassa turvallisuuteen perustuvan alueen. Eurooppalainen pidätysmääräys tarkoittaa sitä, että yksikään maistamme ei voi olla rikollisten paratiisi. Meidän on luotava keskinäisen luottamuksen ilmapiiri. Suojelumääräyksen avulla perustamme oikeuteen ja vapauteen perustuvan alueen, koska näiden rikosten uhrit voidaan vastaanottaa mihin maahan tahansa ilman, että he joutuvat käymään läpi uusia oikeuskäsittelyjä, kuten toinen yhteisesittelijäni Teresa Jiménez-Becerril totesi.

Hyvät kuulijat, puhumme nyt ”yksityisestä terrorismista”, nimitys, joka on annettu nyt jatkuvalle hyökkäysrikollisuudelle, joka on piilossa kodin yksityisyyden suojassa. Puhumme myös eri tahojen ennaltaehkäisevistä toiminnoista. Kaikilla mailla ei ole nyt eikä myöhemmin samanlaisia oikeudellisia perinteitä. Mitä enemmän saavutamme edistystä, sitä enemmän meidän eromme huomioon ottava väline on nyt ja myöhemmin välttämätön. Neuvoston oikeudellinen yksikkö on esittänyt tämän kannan samoin kuin parlamentin oikeudellinen yksikkö. Mihin tämä vastustus perustuu? Hyvät kuulijat, se ei liity mutkikkaaseen oikeusjärjestelmämme, jonka olemassaolo jatkuu edelleen.

Laki ei ole väline, jolla luodaan konflikteja vaan jolla ratkaistaan niitä. Tämä on ollut sellaisten konservatiivihallitusten näkemys, jotka ovat tukeneet varmaan arviointikykyyn perustuvaa aloitetta. Jos puhuisimme takuista ja perusoikeuksista puhuessamme terrorismista, miten olisimme muuten voineet panna täytäntöön kansainväliset sopimukset, ellemmme olisi puhuneet turvallisuudesta? Eivätkö 2 500 naista vuosittain ole turvallisuusongelma Euroopalle?

Tämä ei ole ensimmäinen kerta historiassa, kun laissa on kohdattu haaste. Sen vuoksi olemme pahoillamme komission koko menettelyn aikana omaksumasta kannasta, koska emme voi puhua oikeusperustasta silloin, kun puhumme poliittisesta tahdosta. Meidän ei pidä turvautua lakiin vain silloin, kun se sopii meille.

Tämä asiakirja on tulos sopimuksesta. Asiakirjaan sisällyttämässämme parannuksissa, jotka liittyvät oikeuteen saada tietoa, käännöksiin ja menettelytakuisiin, on otettu huomioon se, että tämä on tunnustamisen väline, ja parlamentti on päättänyt, että jäsenvaltioiden painopisteenä on esittää kaikkien nähtäväksi saatavilla olevat tiedot.

Emme ole unohtaneet uhrien oikeutta psykologiseen apuun ja oikeudelliseen apuun. Jatkamme edelleen työtä näiden asioiden edistämiseksi, ja toivomme, että ne sisällytetään seuraavaan uhreja käsittelevään pakettiin.

Haluamme kiittää puheenjohtajavaltio Belgiaa sen tekemästä työstä yhdessä varjoesittelijöidemme ja työryhmämme kanssa. Tämänpäiväisellä äänestyksellämme haluamme lähettää neuvostolle sen viestin, että tämä on parlamentin tahto ja että nyt neuvoston on aika kantaa oma vastuunsa. Emme onnistu käsittelemään ennaltaehkäisyyn liittyvää ongelmaa, jos jotkut jäsenvaltiot ovat sitä mieltä, että meillä ei ole ongelmaa, koska meillä ei ole tietoa.

Nyt neuvoston on päätettävä siitä, paneutuuko Eurooppa todella väkivallan torjuntaan ja perusoikeuksien puolustamiseen.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, sellaisten kansalaisten ja käytännössä useimmiten naisten suojeleminen, jotka ovat väkivallan uhreja tai joita väkivallan vaara uhkaa, on hyvin tärkeällä sijalla kaikkien tämän asian parissa työskentelevien toimielinten asialistalla.

On tärkeää, että se on asialistalla, koska meillä on yhteinen tavoite eli suojeleminen uhreille parhain mahdollisin ehdoin kaikkialla EU:n rajojen sisäpuolella. Myös tämän vuoksi annoin alusta alkaen tukeni tätä suojelemaan koskevalle tavoitteelle, ja tästä syystä valmistelen myös uhrien oikeuksia koskevaa kunnianhimoista pakettia, joka on määrä hyväksyä keväällä 2011.

Olen täysin tietoinen siitä työstä, jota yhteisesittelijät Teresa Jiménez-Becerril Barrio ja Carmen Romero López sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta ja kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden valiokunta ovat tehneet lisätessään huomattavasti meneillään olevan työn arvoa uhrien suojeleminen parantamiseksi. Tarkastelen joitakin tekemiänne ehdotuksia. Yksi ehdotus on se, että uhrien ei tarvitse vastata kustannuksista, joita heille koituu käänös- ja tulkkauspalveluista, tai että tunnustusmenettelyissä ilmeneviä viipeitä vähennetään. Olen valmis tekemään työtä sellaisen tehokkaan ja oikeudellisesti vahvan mekanismin hyväksi, joka auttaa uhreja saamaan hyötyä siviilioikeudellisista suojeletoimista kaikkialla Euroopassa.

Olemme tehneet työtä syytettynä olevien ihmisten prosessuaalisten oikeuksien hyväksi. Tämän seurauksena on se, että teemme työtä uhreiksi joutuneiden ihmisten oikeuksien hyväksi, koska hyvin usein puhumme syytetyistä oikeusmenettelyissä, mutta unohdamme, että asiassa on ollut uhri, joten meidän on ikään kuin palautettava uhri huomion keskipisteeksi.

Tästä syystä komission tulevat uhreja koskevat paketit rakennetaan ja kehitetään sen erinomaisen työn pohjalta, jota puheenjohtajavaltio Espanja, puheenjohtajavaltio Belgia, neuvosto ja tietenkin Euroopan parlamentti ovat tehneet. Kaikki tämä työ on hyvin tärkeää. Se kootaan yhteen niin, että kun saamme käsiteltäväksi uhreja koskevan paketin, se on kattava ja se on täydellinen, ja se todella parantaa kaikkien uhrien – olivatpa he sitten naisia, lapsia tai miehiä, vaikka useimmiten he ovat naisia ja lapsia – asemaa, ja sen ansiosta kykenemme laatimaan nopeasti konkreettisia toimia, jotka ovat sovellettavissa eivätkä aiheuta oikeudellista epävarmuutta. Kiitän teitä tästä työstä. Se otetaan huomioon, kun valmistelemme uhreja koskevaa lainsäädäntöpakettia.

Monica Luisa Macovei, *PPE-ryhmän puolesta.* – (RO) Arvoisa puhemies, arviolta 8 000 romanialaista naista Espanjassa on hyötynyt tänä vuonna uhrien ominaisuudessa suojelemääräyksistä, jotka ovat voimassa Espanjassa. Määräykset on ulotettava myös Romaniaan ja muihin jäsenvaltioihin, joihin he matkustavat.

Epävirallisten arvioiden mukaan Euroopassa on noin 100 000 naista, jotka voivat nauttia suojelemääräyksistä, jotka ovat voimassa ne antaneessa valtiossa. Direktiiviluonnos muuttaa näiden suojeletoimien rajoitettua ja alueellista näkökulmaa. Nyt käyttöön otettu väline varmistaa sen, että yhdessä jäsenvaltiossa annettu suojelemääräys tunnustetaan niissä jäsenvaltioissa, joihin uhri matkustaa, joten vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueesta tulee todellisuutta, ja väkivallan uhrit tai muut uhrit voivat asua ja matkustaa joutumatta pelkäämään.

Parlamentin toive on se, että uhrien suojeleminen laajennetaan. Tästä syystä pyydämme ja odotamme kovasti tämän direktiivin jälkeen komissiolta sitä, että seuraava askel on

laajennettu suojele uhreille tällä yhteisellä oikeuden ja turvallisuuden alueella. Sen vuoksi odotamme innokkaina ja kiinnostuneina lainsäädäntöpakettia keväällä 2011.

Haluan päättää puheenvuoroni toistamalla sen, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä antaa tukensa uhrien suojelulle, tälle direktiiviluonnokselle sekä uhrien laajennetulle suojelulle.

Silvia Costa, *S&D-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tämän direktiiviehdotuksen kautta – haluan kiittää siitä esittelijöitä, joiden kanssa tein työtä varjoesittelijänä – parlamentti tukee ja laajentaa neuvoston esitystä. Sen laadinnan tavoitteena oli suojella kaikissa 27 jäsenvaltioissa ihmisiä, jotka kärsivät erilaisista vainojen muodoista tai vakavista ja toistuvista uhista, joita aiheuttavat uhrien tuntemat tai aikaisemmin tunnistetut henkilöt. Usein nämä henkilöt ovat entisiä poikaystäviä, aviomiehiä tai kumppaneita, jotka uhkaavat uhrien fyysistä ja seksuaalista koskemattomuutta, arvokkuutta ja henkilökohtaista vapautta.

Lukuisat hyökkäykset ja surmat etenkin naisia kohtaan ovat kasvussa. Poliisi ja oikeuslaitos suhtautuvat harvoin vakavasti heidän valituksiinsa, ja suojelumääräykset ja rikosentekijää vastaan aloitetut toimet ovat tällä hetkellä voimassa vain siinä maassa, jossa ne on annettu. Arvoisa komission jäsen Reding, hyväksyttävänä oleva toimi ei ehkä ole täydellinen, mutta se täyttää lainsäädännöllisen tyhjiön.

Luodessamme vapautteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta olemme loppujen lopuksi toimineet empiirisesti ja yrittäneet joskus ajaa läpi asioita, kun se on ollut tarpeen. Mielestämme tämä aloite on tärkeä, koska se antaa kaikille Euroopan unionin kansalaisille, niin miehille kuin naisille, ja kaikille Euroopan asukkaille mahdollisuuden matkustaa vapaasti rajojen yli ja säilyttää samalla ihmisoikeutensa ja oikeutensa saada suojelua ja turvaa, kuten Lissabonin sopimuksen 3 artiklassa on todettu. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä piti Lissabonin sopimusta oikeusperustana saadakseen esityksen rakenteeseen johdonmukaisemman merkityksen.

Perustamalla eurooppalainen pidätysmääräys suojeltaville henkilöille taataan se, että heistä huolehditaan myös toisissa jäsenvaltioissa nopean ja maksuttoman menettelyn kautta. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, joka tiedottaa uhreille heidän oikeuksistaan, toteuttaa kampanjoita, kerää tilastotietoja ja ilmoittaa henkilölle heti, kun tätä koskeva maanlaajuinen suojelumääräys on annettu. Lisäksi tällä vauhditetaan Euroopan oikeudellisen alueen perustamista sekä vapaan liikkuvuuden toteutumista, ja lisäksi sovelletaan ensimmäistä kertaa tavallista lainsäätämisyjärjestystä neuvoston ja parlamentin välisellä yhteispäätösmenettelyllä.

Toivon, että neuvosto vahvistaa tämän päätöksen, ja toivon, että vaikka komissio kiinnittää erityistä huomiota tulevaan ”turvaa uhreille” -pakettiin, se ei jättäisi huomiotta tätä erityismahdollisuutta puuttua heti tähän hyvin vakavaan tilanteeseen, joka näkyy myös Euroopan laajuisissa ja jäsenvaltioiden tilastoissa. Tämä voi muun muassa johtaa merkittävään oikeudelliseen lähentymiseen jäsenvaltioiden keskuudessa.

Sen vuoksi ehdotan, että vältämme kaikenlaista viivyttelyä ja teemme erityissitoumuksen tähän erityislaatuiseen uhrien suojeluesitykseen.

Izaskun Bilbao Barandica, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, haluan eurooppalaisen suojelumääräyksen olevan erityisen tehokas, kun se ehkäisee naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja toimii hyödyllisenä alkusoittona sille esitykselle, jota komissio valmistelee, jotta meillä olisi samankaltainen väline kaikkia rikostyyppjä varten.

Pahoittelen sitä, että tämän asiakirjan laatiminen on ollut niin vaikeaa ja monimutkaista huolimatta siitä, että kaikki kannatamme sen keskeistä tavoitetta.

Olisin myös toivonut tämän määräyksen sisältävän kaksi asiaa. Ensimmäinen on eurooppalainen suojelumääräysten rekisteri, johon sisältyy vastaavat yksityisyystakeet, jotta voitaisiin vähentää edunsaajia rasittavaa byrokratiaa ja varmistaa se, että määräyksiä sovelletaan välittömästi. Lisäksi tämä vähentäisi toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien prosessien kustannuksia ja tarjoaisi viime kädessä standardoituja ja jatkuvasti päivitettyjä tilastotietoja.

Toinen asia on se, että mielestäni meidän olisi pyrittävä tunnustelemaan mahdollista yhteistyötä tällä alalla kolmansien maiden kanssa, etenkin jos kiinnitämme huomiota tilastoihin, jotka koskevat uhrien alkuperää ja heidän mahdollisia asuinpaikan vaihdoksia.

Alkuasteella oleva Euroopan ulkosuhdehallinto on näin ollen menettänyt tilaisuuden esitellä itsensä julkisesti tällaisessa tehtävässä, jonka eurooppalaiset ymmärtävät ja joka ratkaisee kaikille eurooppalaisille tällä hetkellä todellisia ongelmia.

Haluan kiittää esittelijöitä kaikesta heidän tekemästään työstä, ja toivon, että komission jäsen Redingin osoittavan ymmärtäväisyyttä tämän aloitteen yhteydessä.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni parlamentin on oltava hyvin vastuullinen ja toimittava sille myönnettyjen toimivaltuuksien puitteissa, mikä kertoo siitä, että meidän on myös Euroopan laajuisesti suojeltava väkivallan uhriksi joutuvia naisia ja tehtävä murhista loppu.

Kuten on todettu, nyt halutaan torjua eräänlaista sosiaalista terrorismia, joka on sovinnostista väkivaltaa. Meidän ei pidä näin ollen takertua tilastoihin tai oikeudellisiin päätöksiin ja niistä vetäytymisiin. Puhumme nyt oikeudenmukaisuudesta, perusoikeuksista, elämästä ja kuolemasta puolustamalla samalla niitä, joita on puolustettava rikoksentekeijöiltä, ja mikä tärkeintä, joutumatta pahoittelemaan sitä, että joka vuosi 2 500 naista on sellaisen oikeudellisen pysähtyneisyyden uhreja, johon olemme kaikki hukkuneet.

Olemme kaikki tietoisia oikeudellisista vaikeuksista ja siitä, että tämä on uudenlainen toimenpide Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeisessä toimielinten välisessä dynaamisessa toiminnassa. Näiden vaikeuksien ei pitäisi kuitenkaan missään oloissa olla tekosyy sille, ettei asioissa edistytäkään. Sellaisten naisten oikeuksien suojelun, jotka ovat olleet tai voisivat olla väkivallan ja murhaajien uhreja, ja tällaisten tekojen ehkäisemisen ei pidä antaa olla riippuvainen muutamasta oikeudellisesta kysymyksestä. Meidän on omaksuttava poliittinen tahto tämän tapauksen kiireellisyyden ja tärkeyden vuoksi.

On sanomattakin selvää, että on tärkeää tehdä asiat hyvin, mutta ennen kaikkea on olennaista, että teemme ne. Mielestäni tämä on se keskeinen näkemys, jonka voimme välittää sekä neuvostolle että komissiolle tällä asiakirjalla, jonka toivon meidän hyväksyvän. On ymmärrettävä, että emme missään oloissa voi lamaannuttaa aloitteita, koska on eräitä teknisiä vaikeuksia, joita emme ole kyenneet ratkaisemaan aikaisemmin.

Haluan käyttää tätä tilaisuutta kiittäkseni kahta esittelijää ja sekä puheenjohtajavaltio Espanjaa ja puheenjohtajavaltio Belgiaa niiden tekemästä työstä, jotta asioita edistettäisiin edelleen, tehtäisiin työtä ja selvittäisiin siitä vitsauksesta, joka on, toistan, sovinnostista väkivaltaa.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen seurannut kolmenvälisiä keskusteluja tiiviisti ja haluaisin kiittää kollegojani, erityisesti PPE-ryhmän ja S&D-ryhmän jäseniä, heidän tekemästään työstä.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivana asianajajana olen saanut kokemusta oikeudellisen neuvonnan ja tuen tarjoamisesta ihmisille, jotka ovat joutuneet perheväkivallan, vaanimisen tai ahdistelun uhriksi sukulaisen tai entisen kumppanin tekojen vuoksi. Olen henkilökohtaisesti nähnyt sen ahdingon, jota fyysinen, psyykinen ja seksuaalinen hyväksikäyttö voivat aiheuttaa, sekä sen uhrien haavoittuvaisuuden tilan.

Tuen täysin tämän esityksen päämääriä ja tavoitteita. Minun on kuitenkin myös ilmaistava huoleni oikeusperustasta ja soveltamisalasta. Minusta on selvää, että tällä esityksellä on vain rikokseen liittyvä perusta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan käytön kautta. Jotkut niistä rikoksista, jotka tällä esityksellä pyritään kattamaan, ovat luonteensa ja lain vuoksi siviilioikeuteen kuuluvia asioita, ja siitä huolimatta havaittavissa on 81 artiklan käytön puutetta.

En vastusta EU:n oikeudellista yhteistyötä, mutta olen silti vahvasti sitä mieltä, että meidän on varmistettava se, että EU:n laajuisesti antamamme lainsäädäntö on oikeudellisesti vankka, vakaa ja että sitä voidaan tehokkaasti toteuttaa jäsenvaltioissa vaarantamatta jäsenvaltioiden nykyisiä oikeusjärjestelmiä.

Paul Nuttall, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, tuen uhrien suojelua. Kun ensimmäistä kertaa törmäsin ajatukseen eurooppalaisesta suojelumääräyksestä, ajattelin sen kuulostavan pelottavalta eurooppalaisen pidätysmääräyksen tapaan. Se on mielestäni yksi päällekyvimmistä ja määräilevistä lainsäädäntötoimista, joita Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille on koskaan määrätty.

Esityksessä ylistetystä eurooppalaisesta suojelumääräyksestä todetaan, että siinä on kysymys naisten suojelusta. Meille kerrottiin, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen tarkoituksena oli torjua terrorismia, ja kaikki tiedämme, että siitä on muodostunut jotakin paljon enemmän. Meidän on oltava selkeitä ja rehellisiä tässä asiassa: perimmäinen tavoite on luoda lähtökohdat yleiseurooppalaiselle oikeusjärjestelmälle, joka epäilemättä heikentää Yhdistyneen kuningaskunnan lakia. Mikäli tarvitaan todisteita, riittää, kun katsomme eurooppalaista pidätysmääräystä.

Mielestäni näitä määräyksiä on myös hyvin vaikea panna täytäntöön Yhdistyneessä kuningaskunnassa, koska päädymme tilanteeseen, jossa vieraalla maalla määräyksen antaa ulkomainen tuomari, joka ei tiedä mitään Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevan kaupungin oloista tai elämäntavastamme. Meillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa sanonta, jonka mukaan huonoista kokemuksista viisastutaan. Olemme saaneet kerran huonoja kokemuksia eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä. Ehdotan, että vältämme eurooppalaista pidätysmääräystä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kun ehdotetut tarkistukset otetaan huomioon, ei voida erehtyä siitä, että kyseinen direktiivi on yksi ensimmäisistä aloitteista, jolla pyritään saavuttamaan nämä tärkeät tavoitteet. Meidän olisi varmistettava, että väkivallan uhrit ovat turvassa, jottei heille koituisi lisää vahinkoa heidän omassa maassaan, mutta lisäksi on varmistettava, että he voivat hyötyä tällaisista suojelutoimista kaikkialla Euroopan unionissa. Tästä syystä olen sitä mieltä, että meidän olisi tuettava esittelijän kantaa.

Lisäksi on syytä panna merkille, että tällä aloitteella on tarkoituksellisesti kapea soveltamisala. Vaikka valtaosa suojelumääräyksistä liittyy naisiin, jotka ovat sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreja, aloite voi kattaa kaikki väkivallan uhrin, lapset ja molempia sukupuolia edustavat aikuiset, kunhan rikoksentehtyjä on tunnistettu. Tässä yhteydessä Tukholman ohjelmassa todetaan, että erityistä tukea ja oikeudellista suojaa tarvitsevat rikoksen ja myös terrorismin uhrin, jotka ovat kaikkien haavoittuvaisimpia tai altistuvat eniten väkivallalle. Heitä ovat esimerkiksi läheisissä suhteissa jatkuvalla väkivallalla alttiiksi joutuvat, sukupuoleen perustuvan väkivallan uhrin tai henkilöt, jotka ovat muunlaisten rikosten uhreja jäsenvaltioissa, jonka kansalaisia tai asukkaita he eivät ole.

Edellä esitetyn perusteella eurooppalaisen suojelumääräyksen pitäisi koskea kaikkien rikosten uhreja, myös ihmiskaupan, naisten sukuelinten silpomisen uhreja, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, inestin ja muiden tämänkaltaisten rikosten uhreja. Näin ollen tätä aloitetta olisi tuettava, ja osoitan täyden tukeni esittelijälle.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, 100 000 ihmistä hyöttyy tällä hetkellä eurooppalaisesta suojelumääräyksestä. Yksi heistä on muuan Rasja, joka haluaisi muuttaa Espanjaan lastensa kanssa. Jos hänen ahdistelijaansa vastaan Alankomaissa julistettua määräystä ei siirretä hänen mukaansa Espanjaan, hän ja myös hänen lapsensa ovat helppo kohde, mikäli Espanjan viranomaiset eivät tunnusta tai pane täytäntöön samaa määräystä. Kaikeksi onneksi Espanja kyllä tunnustaa sen.

Suojelu koskee myös niitä, joita vainotaan sen vuoksi, että he toteuttavat sananvapautta koskevaa oikeuttaan. Heidän on voitava puhua muissa Euroopan valtioissa niin, että he tietävät, että heitä uhanneet eivät istu heidän kanssaan oikeuskäsittelyssä. Eurooppalainen suojelumääräys mahdollistaa sen, ja se on hieno aloite, jota Alankomaiden hallitus on tukenut. Valitettavasti uuden koalition myötä tällaista suojelua saavien ihmisten asema on kääntynyt ylösalaisin. Naiset, miehet ja lapset, jotka joutuvat elämään pelossa joka päivä, jätetään tunteettomasti pulaan. On täysin tuomittavaa, että henkilön turvallisuus päättyy rajalle.

Satojen tuhansien ihmisten vuoksi sanon nyt ”kyllä” eurooppalaiselle suojelumääräykselle. Odotan kaikkien hallitusten, myös oman maani hallituksen, tekevän kaikkensa lisätäksään kansalaistensa turvallisuutta, suojelua ja vapautta, jotta kaikki ihmiset voivat elää vapaudessa ja turvallisuudessa.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan tietenkin ensimmäiseksi kiittää kahta yhteisesittelijää, jotka kolmenvälisissä keskusteluissa käytyjen vaikeiden neuvottelujen jälkeen ehdottavat kompromissisopimusta, jonka pyydän teitä tietenkin hyväksymään kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varjoesittelijänä ja ryhmäni puolesta.

Toiseksi totean, että kuten jotkut ovat tänään ilmaisseet, pahoittelen, ettei eräitä seikkoja, kuten uhria koskevien asiakirjojen kääntämistä, ole sisällytetty sopimustekstiin, ja sitä, että yksinkertaistamiskysymyksiä ei ole eritelty riittävästi. Luotan siihen, että ”uhripaketilla” niitä hiotaan. Haluan korostaa, että viime kädessä tämä kaikki kuulostaa nyt hyvin järkevältä, kuin loogiselta jatkolta yhä suuremman vapautteen ja oikeuteen perustuvan eurooppalaisen alueen integroitumiselle ja perimmiltään vastaavan oikeusjärjestelmän perustamiselle.

Tämä on todiste tietynlaisesta poliittisesta uskalluksesta ja tahdosta jättää poliittinen teeskentely valtaosan meistä keskuudessa, jotta saisimme selkeän välineen rikosasioita koskevalle yhteistyölle. Kuten komission jäsen Reding aikaisemmin korosti, tämä väline

edustaa tietyssä määrin todellista oikeuksien politiikkaa Euroopassa eli todellista politiikkaa, joka on suunnattu ihmisille ja erityisesti naisille, joiden fyysistä koskemattomuutta saatetaan uhata. Tässä politiikassa noudatetaan vapaan liikkumisen periaatetta, joka on ollut olemassa jo kauan, eli siten tämä on niin kutsuttua oikeuksien politiikkaa.

Puhetta johti

varapuheenjohtaja **Roberta ANGELILLI**

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan aivan ensimmäiseksi todeta, että pidän valitettavana neuvoston jäämistä pois eilisistä neuvotteluista. Neuvosto on yleensä aina ollut läsnä kaikissa sellaisissa neuvotteluissa, joissa käsitellään kaikkia niitä kysymyksiä, joita olemme eilisestä lähtien keskustelleet, kuten kansalaisvapauksiin, oikeus- ja sisäasioihin liittyviä kysymyksiä. Pahoittelemme sitä, että neuvosto ei ole täällä kuuntelemassa parlamentin ääntä, se on todella sääli.

Haluan onnitella kahta yhteisesittelijää, jotka ovat tehneet valtavasti töitä tämän asiakirjan hyväksi, tästä kaikenlaisia uhreja koskevasta huomattavasta edistyksestä. He ovat ensinnäkin perheväkivallan uhreja. Tiesittekö, että 45 prosenttia eurooppalaisista naisista on perheväkivallan uhreja, ja heidän joukossa on myös miehiä, ja meidän ei pidä unohtaa niitä miehiä, jotka ovat naisten harjoittaman väkivallan uhreja. Sitten ovat terrorismin uhrin, myös lapset, jotka ovat tietenkin kaikkein heikoimpia.

Meillä tänään esitelty asiakirja on erittäin tärkeä, ja haluan vielä kerran esittää onnitteluni. Arvoisa komission jäsen, Odotamme innokkaasti ”uhripakettia”, jonka esittelette meille ensi vuonna ja joka täydentää tekstiä, josta äänestämme huomenna.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, perheväkivalta, sukupuolielinten silpominen, kunniamurhat, pakkoavioliitot ja ihmiskauppa ovat vain eräitä väkivallan muotoja, joita kohdistuu 45 prosenttiin naisista kaikkialla Euroopassa.

Naisten ja alaikäisten suojelua on parannettava. Eurooppalainen pidätysmääräys on hyvä askel eteenpäin tämän edistämiseksi, ja se noudattaa täysin Tukholman ohjelman sisältämää näkemystä yhdentyneestä Euroopasta. Se on kansalaisia palveleva vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuva alue.

Rikoksentehtäjiä vastaan yhdessä Euroopan maassa annetut suojelumääräykset tulevat näin ollen voimaan kaikissa muissa 26 jäsenvaltiossa. Puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteesta, jota me kaikki olemme tänään tukeneet, korostetaan uhrin suojelua ja heihin kohdistuvien rikosten ennaltaehkäisyä, ja siinä edistetään lakimääräysmenettelyjen yhdenmukaisuutta. Se antaa uhreille mahdollisuuden rikkoa hiljaisuus heidän yrittäessä saada suojelua maantieteellisten rajojen yli Euroopassa.

Toivon, että komissio tukee tätä kahden yhteisesittelijän mietintöä uhrin oikeuksia koskevassa kunnianhimoisessa paketissaan.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, ei ole epäilystäkään siitä, että tämä uhrin suojelua koskeva eurooppalainen suojelumääräys on jälleen uusi merkki tärkeästä muutoksesta todellisissa takuissa, ennen muuta kaikkien naisten hyväksi, mutta ei pelkästään heidän, kuten on jo todettu.

Tämän lainsäädäntötoimen suuntaviivoja on jo kehitetty, ensin Lissabonin sopimuksella ja sitten Tukholman ohjelmalla. Haluan erityisesti kiittää kahta esittelijää Teresa

Jiménez-Becerril Barrio'ta ja Carmen Romero Lópezia heidän uutterasta työstään ja heidän paneutumisestaan neuvostossa kohtaamiinsa ongelmiin, kun he ovat pyrkineet tasoittamaan tietä tälle erityisen tärkeälle esitykselle sellaisen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen hyväksi, joka voi todella palvella kansalaisia.

Esityksessä torjutaan lujasti ja päättäväisesti perheväkivaltaa, ja se sisältää merkittävän kirjon toimia ja soveltamisalan, joka vaikuttaa olevan täysin johdonmukainen. Nämä valmiit, hyvin ajoitetut ja tehokkaat ennaltaehkäisevät toimet antavat meille aihetta uskoa, että tätä esitystä voitaisiin käyttää tehokkaasti myös uhrien perheiden suojeluun. Odotamme kiinnostuneesti komission jäsen Redingin ilmoittamaa väkivallan uhrien suojelua koskevaa jäsennettyä pakettia, joka valmistuu tulevina viikkoina.

Arvoisa puhemies, haluan päätteeksi vahvistaa, miten tärkeää on harjoittaa jäsenvaltioiden välillä tiivistä yhteistyötä ja vahvaa ymmärrystä tämän lainsäädäntötoimen soveltamisessa käytännössä. Yhtä kaikki on keskeistä, ettei unohdeta uhrien psyykkisen tukemisen merkitystä. Olen varma, että komissio pitää tämän hyvin mielessä lainsäädäntöprosessin viimeisessä vaiheessa.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, eurooppalainen suojelumääräys on tärkeä askel kohti eurooppalaista uhrien suojelua. Käsissämme on nyt vahva signaali neuvostolle ja komissiolle siitä, että Euroopan parlamentti todella haluaa tätä suojelumääräystä ja että se on saatava pian voimaan. Meidän tulisi voittaa nyt se vastustus, joka neuvostossa on, ja kaikki nämä oikeudelliset vastustuksen aiheet, joita komissiossa on.

On tärkeää, että direktiiviä sovelletaan laajasti. Sen täytyy pitää sisällään paitsi rikosoikeudelliset määräykset, myös muut erilaiset suojelumääräykset. Eikä tästä tule tehdä mitään juridista hiusten halkomista. Tämän suojelumääräyksen tulisi myös olla joustava siten, että siinä otetaan huomioon erot kansallisessa lainsäädännössä.

On tärkeää, että parlamentin kannassa korostetaan paitsi seksuaalisen eli gender based -väkivallan uhrien asemaa, myös muita väkivallan uhreja. Direktiiviin täytyy selvästi kirjata, mitkä ovat uhrin oikeudet ja valituskeinot, ja näitä seikkoja olen itse pyrkinyt parlamentin kannassa vahvistamaan. On myös tärkeää, että valtio, josta pyydetään suojelumääräystä, tiedottaa näistä keinoista kansalaisille.

Kun suojelumääräys saadaan voimaan, työ ei todellakaan lopu siihen. Viranomaisia täytyy kouluttaa, emmekä voi olla täysin tyytyväisiä siihen, että tiedottaminen tehtäisiin vain olemassa olevien kampanjoiden puitteissa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään keskusteltavana olevan mietinnön sisältämät säännökset luovat minuun suurta toivoa. Uhreille taataan, että yhdessä maassa annettava suojelu koskee myös toista Euroopan unionin jäsenvaltiota, jonne he joutuvat matkustamaan pelätessään väkivallan toistumista, ja tämä tarjoaa heille mahdollisuuden elää normaalia elämää. Eurooppalainen suojelumääräys tarkoittaa sitä, että yhdessä jäsenvaltiossa hyväksytyt toimet voidaan tunnustaa, niitä voidaan soveltaa ja panna täytäntöön toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.

Lisäksi direktiivin soveltamisalan ulottaminen kaikenlaisen väkivallan uhreihin, eikä pelkästään sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreihin, on uusi merkkipaalu. Kaikki uhrin ansaitsevat kunnioitusta ja odottavat, että heidän kärsimyksensä aiheuttaneita rikoksentekejiä rangaistaan asianmukaisesti. Minusta vaikuttaa siltä, että ainoastaan sellainen suojelumekanismi, joka seuraa uhria, voi olla täysin tehokas ja estää samaa rikosta

uusiutumasta, ja lisäksi sellainen tarjoaa todellista suojaa uhrille. Olen iloinen siitä, että Puola oli yksi niistä maista, jotka esittelivät tämän aloitteen.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, jos Euroopan unionista halutaan tehdä aito vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, meidän on poistettava ne erot, jotka edelleen vallitsevat jäsenvaltioiden välillä tässä asiassa.

Väkivallan uhreja on suojeltava rikoksentehtäjiltä heidän omassa maassaan, mutta lisäksi heille on oltava saatavilla suojelutoimia kaikkialla EU:ssa. Vaikka tämä on yleinen esitys, se koskee suoraan naisia, jotka ovat perheväkivallan uhreja. On hyvä, että tämä tarjoaa myös tilaisuuden käsitellä muita mahdollisia uhreja koskevaa tilannetta, olipa kyse sitten ihmiskaupan, pakkoavioliittojen, kunniamurhien tai inestien urheista, tai terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden todistajien tai uhrien tilannetta. Ylistän itse kovasti pyrkimyksiä tarjota parasta mahdollista suojelua uhreille myös varmistamalla tarvittava oikeudellinen varmuus muiden asioiden ohella. Uhrien olisi voitava luottaa selkeisiin sääntöihin, ja heille olisi aina kerrottava näistä toimista, jotka ovat heidän saatavillaan heidän kotimaassaan sekä maassa, jonne he haluavat siirtyä tai jonne he ovat jo siirtyneet.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, arvostan suuresti kahden esittelijän tekemää työtä. Tähän direktiiviehdotukseen liittyvä ongelma perustuu kuitenkin mitä epätavallisimpaan vaanimisen muotoon, jossa joku henkilö on joutunut toisen henkilön käyttämän väkivallan uhriksi, ja sen vuoksi häntä pitää suojella siltä, että mikä tahansa häneen kohdistunut fyysinen tai henkinen väkivalta toistuu. Tämä on tietenkin erittäin tärkeä asia sadoille tuhansille naisille Euroopan unionissa, ja sen vuoksi tuen esityksen sisältöä.

Valitettavasti näissä toimissa ei oteta huomioon järjestäytyneen rikollisuuden uhreja, joita ei valtaosassa tapauksia tarvitse suojella tunnistetulta tai tunnistettavalta henkilöltä, vaan järjestöiltä, joita vastaan lähestymiskieltoa ei voida tietenkään soveltaa. Näin ollen olen sitä mieltä, että Euroopan parlamentin olisi pidettävä tätä direktiiviä ensimmäisenä askeleena Tukholman ohjelman täytäntöönpanossa. Siinä puhutaan erityisesti toimista, joilla suojellaan uhreja rikolliselta toiminnalta, ja minusta vaikuttaa siltä, että jäsen Jiménez ja komission jäsen Reding ovat asiasta samaa mieltä.

Kehotan Euroopan komissiota varmistamaan, että uhrien suojelua koskevalla toimenpidepaketilla, jota suunnitellaan vuodeksi 2011, suojellaan myös Euroopan laajuisesti järjestäytyneen rikollisuuden uhreja ja uhreja, jotka ovat vahingoittuneet työtehtävän aikana.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, eurooppalainen suojelumääräys on askel oikeaan suuntaan. Periaatteessa on tunnustettava, että väkivallan uhreille tarjotaan sama suojelun taso kaikissa jäsenvaltioissa. Paras ratkaisu olisi asiaa koskevien jäsenvaltioiden lakien yhdenmukaistaminen, mutta tätä ei ollut mahdollista toteuttaa. Suojelumääräyksen myönteinen näkökulma on se, että sen on tarkoitus hyödyttää jokaista väkivallan uhria mahdollisimman paljon ja sen soveltamisala on laaja. Se koskee seksuaalista väkivaltaa, vainoamista ja ennen kaikkea alaikäisten hyväksikäyttöä, mitä pidän erittäin tärkeänä. Siksi se välittää myönteisen viestin väkivallan uhreille ja erityisesti naisille. Tässä on kuitenkin vielä yksi mutka matkassa. Direktiivin 9 artiklassa tarkoitettu peruste kieltäytyä tunnustamisesta on hyvin laaja, ja se saattaa jossakin määrin olla jäsenvaltioille keino välttää direktiivin noudattamista. Sen vuoksi meidän on vuoden päästä arvioitava hyvin huolellisesti, miten voimme viedä tätä keskustelua eteenpäin, koska kaikki uhrin kaikissa maissa tarvitsevat samanlaista suojelua.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Arvoisa puhemies, haluan tukea eurooppalaisesta suojelumääräyksestä laaditun esityksen sisältämää ajatusta.

Uhattujen henkilöiden suojeleminen yksittäisissä jäsenvaltioissa vaikuttaa olevan riittämätöntä useissa tapauksissa. Eurooppalaisen alueen avoimuuden ansiosta nuoret voivat nykyään usein solmia kansainvälisiä avioliittoja ja antaa kansainvälisiä avioliittositoumuksia. Kaikki nämä sitoumukset eivät kuitenkaan kestä pitkään, ja lapset joutuvat usein heidän vanhempiensa välisten kiistojen vangeiksi. Vihamieliset vanhemmat kieltäytyvät usein noudattamasta muiden maiden antamia päätöksiä, joilla myönnetään lapsen huoltajuus toiselle heistä, ja he ottavat yksinkertaisesti oikeuden omiin käsiinsä ja vievät entisten kumppaniensa lapset omaan maahansa käyttämällä hyväksi yksittäisten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien välisiä eroja voimassaolevien oikeuden päätösten sivuuttamiseksi. Euroopan oikeudellisen anarkian uhrit ovat usein pieniä, viattomia lapsia. Toivon, että tämä ongelma ratkaistaan eurooppalaisella suojelumääräyksellä.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, vaikka viime vuosina on suoritettu joitakin toimenpiteitä uhrien suojelemiseksi, useat asianosaiset jätetään usein pulaan. Vaikka asianajajat ja tuomarit kuulevat koulutuksensa aikana paljon vastaajien oikeuksista, he oppivat hyvin vähän asioiden käsittelystä uhrien kanssa. Tämä ei ole ainoa ala, jolla tarvitaan nykyistä enemmän valvontaa. Lisäksi tarvitaan lääkintöalan koulutusta, jotta väkivallan käyttö voitaisiin tunnistaa nykyistä paremmin. Lasten hyväksikäyttötapauksien kohdalla siviiliasioiden korvauskanteiden vanhentumisajan kysymys on keskeinen. Ainoastaan ne, joilla on puhdas rikosrekisteri, voivat työskennellä lasten kanssa. Jos esimerkiksi pakkoavioliitoista nostetaan nyt syyte Liechtensteinissa, myös ilman uhrin lupaa, ja on mahdollista ryhtyä oikeustoimiin alaikäisen sukupuolielinten silpomisen seurauksena, tämä osoittaa selvästi paljon kiitetyn monikulttuurisen rikastumisen mahdolliset vaarat. Mielestäni on tärkeää ottaa tämä tilanne huomioon EU:ssa samoin kuin sen merkitys ihmiskaupan torjunnassa.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, olen asianajajana käsitellyt naisiin ja lapsiin kohdistuneita väkivaltatapauksia yli kymmenen vuoden ajan, ja kysymys on ollut niin perheväkivallasta, raiskauksesta kuin naiskaupasta. Minulla on ollut myös tilaisuus nähdä itse, että suojelumääräys, joka on tämänpäiväisen keskustelunaihe, on yksi tärkeimmistä ja välttämättömmistä keinoista suojella uhreja, mutta se ei suinkaan ole ainoa keino. Tarvitaan monimuotoisia toimia, kuten oikeudellista neuvontaa, psykologisia tukia uhreiksi joutuneille lapsille, ja on hyvän tärkeää kuunnella uhreja, jotka ovat valitettavasti kaikkein suurimpia asiantuntijoita siinä, mitä he tarvitsevat.

Minulla on kaksi kysymystä komission jäsen Redingille ja esittelijöille. Haluaisin ensinnäkin tietää, missä määrin he ottavat naisiin kohdistuvan väkivallan uhrit huomioon tässä työssä, jotta he voisivat jakaa kokemuksensa. Toiseksi haluaisin tietää, miten paljon komission jäsen Reding ja esittelijät tietävät naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevasta sopimuksesta, jota Euroopan unionin kaksonen, Eurooppa-neuvosto, parhaillaan valmistelee, ja missä määrin osallistumme tämän työn valmisteluun.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, uhreiksi joutuneiden naisten turvallisuuden olisi todella oltava asia, josta me kaikki kannamme huolta. Riippumatta siitä, missä uhrit ovat, nyt ei ole kysymys pelkästään siitä, että heitä suojellaan fyysisesti heitä kohtaan rikoksen tehneiltä, vaan myös heidän ihmisarvonsa on otettava huomioon. Tämän eurooppalaisen suojelumääräyksen olisi koskettava kaikkia väkivallan uhreja heidän iästään tai sukupuolestaan riippumatta.

Antonia Parvanova (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijää. Elämän, fyysisen ja psyykkisen koskemattomuuden sekä seksuaalisen koskemattomuuden ja vapauden turvaaminen ovat keskeisiä tavoitteita, jotka koskevat uhrin suojelua. Eurooppalaiselle suojelumääräysdirektiiville antamallamme poliittisella tuella olemme antaneet aiheelle sen ansaitsemaa näkyvyyttä ja tarjonneet Euroopan laajuisen ymmärrettävän paketin erityisiä suojelutoimia, jotka ovat tehokkaita unionissa ja takaavat laillista suojelua ja tukea rikoksen ja erityisesti väkivaltarikosten uhreille.

Oikeus tulla suojelluksi väkivallalta on ihmisen perusoikeus etnisestä taustasta, oikeudellisesta asemasta tai maahanmuuttajataustasta riippumatta, ja sen vuoksi on meidän kaikkien moraalinen velvollisuus ylläpitää tätä oikeutta maidemme rajojen sisä- ja ulkopuolella. Olen vakuuttunut siitä, että tämä uusi lähestymistapa haavoittuvien uhrien suojeluun on hyvin vahva poliittinen sanoma, jonka tavoitteena on vahvistaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta Euroopan unionissa.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, olemme mielestäni nähneet tässä keskustelussa selvästi, että olemme kaikki yhtä mieltä tämän mietinnön sisältämän tavoitteen tukemisesta.

Eri poliittiset ryhmät ovat osoittaneet tukeaan tälle direktiiville, joka tarjoaa nykyistä vahvempaa suojelua uhreille. Näin ollen kysyn seuraavaa: mitä esteitä tämän välineen hyväksymisellä on? Toistan: mitä pelkoja on siitä, että niinkin tärkeästä ja yksinkertaisesta asiasta kuin uhrien suojelusta yhdenveroisesti koko Euroopassa tulee vihdoin todellisuutta?

Toivoessani, että parlamentin enemmistö hyväksyy tämän mietinnön, haluaisin muistuttaa neuvostoa ja komissiota siitä, että olemme voittaneet valtavia oikeudellisia esteitä neuvotteluissamme. Suhtaudun myönteisesti siihen, että komissio tunnustaa työmme, aivan kuten me tunnustamme sen työn, jota se tekee tulevaisuudessa.

Meidän ei pitäisi näin ollen sulkea itseämme pois vaan pikemmin auttaa itseämme hyväksymällä tämä täsmällisempi väline tänään ja hyväksymällä huomenna uhrien auttamiseksi laadittu laajempi toimenpidepaketti, jonka komissio esittelee. Lupaan tehdä yhteistyötä komission kanssa tässä asiassa.

Olkaamme siis rohkeita ja vastuuntuntoisia ja auttakaamme kaikkia niitä, joilla on oikeus elää turvallisemmassa Euroopassa. Toistan: auttakaamme kaikkia, olivatpa he miehiä, naisia tai lapsia. Auttakaamme niitä, jotka kääntävät katsemme meihin, antaaksemme heille paremman elämän, joka palauttaa heidän vapautensa, turvallisuutensa ja ennen kaikkea heidän arvokkuutensa.

Carmen Romero López, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tiedämme, että tämä uhrien hyväksi valmistettava paketti ei sisällä oikeudellisia toimia. Eurooppalaisten naisten eturyhmä on arvostellut juuri tätä asiaa parlamentissa. Puhutaan hyvistä käytännöistä ja yhteistyöstä, mutta meillä on edelleen pitkä matka edessämme.

Lisäksi haluan todeta, että kohtaamamme väkivallan alkuperä ei ole mitenkään eksoottinen: kysymys on omasta väkivallastamme. Haluan sanoa neuvostolle ja jäsenvaltioille, että myös muista kulttuureista tuleva väkivalta edellyttää lainsäädäntövälinettä. Ilman tämänkaltaista välinettä ei ole mahdollista torjua sukuelinten silpomista, kunniarikoksia ja kaikkea sitä häirintää, josta muista kulttuureista tulevat naiset kärsivät.

Tämän vuoksi on niin tärkeää, että myös nämä ihmiset sisällytetään tähän välineeseen, ja parlamentti on tehnyt kaikkien varjoesittelijöiden antamien tarkistusten kautta työtä varmistaakseen, että myös kaikki nämä uhrit sisällytetään tähän lainsäädäntövälineeseen.

Tästä syystä on niin tärkeää, että teemme yhdessä työtä tämän asian parissa, ja sen vuoksi olemme pahoillamme siitä, että parlamentti ja komissio eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen samasta tekstistä tämän menettelyn aikana. Vaikka parlamentti ja komissio olisivat päässeet yksimielisyyteen samasta tekstistä, meillä olisi silti taistelu taisteltavanamme.

Arvoisa komission jäsen, väkivallan uhreja ei auta kovin paljon se ajatus, että aloitteen viivyttäminen kaksi, kolme tai neljä vuotta olisi heidän kannaltaan parempi asia, koska asia ei ole näin.

Totesitte edellisen puheenvuoronne aikana, että emme olleet ymmärtäneet perusoikeuskirjan merkitystä. Kyllä me ymmärsimme sen merkityksen. Ongelma on se, että sitä on sovellettava. Ongelma on se, että meidän on ryhdyttävä toimiin, ja joskus, kun toimiin on ryhdyttävä, ne ovat oikeudellisia toimia, ja joskus niiden tiellä on esteitä. Kaikkein suurin este on poliittinen tahto.

Sen vuoksi on niin tärkeää, että olemme kaikki yksimielisiä tämänkaltaisesta aloitteesta, ja nyt asia riippuu neuvostosta. Nyt on jäsenvaltioiden tehtävä päättää, onko tämä väline todella sellainen, joka on tehokas uhrien kannalta ja tarpeellinen. Meidän mielestämme se on, minkä vuoksi olemme puolustaneet tätä välinettä ja minkä vuoksi olemme täällä. Puhumme myös sen kiireellisyyden puolesta.

Sen vuoksi halusimme parlamentissa äänestää valtaenemmistöllä, jotta ne maat, jotka eivät ole vielä päättäneet tästä aloitteesta tai jotka ovat päättäneet vastustaa sitä, näkevät sen ainoana menettelynä, jota voidaan käyttää nyt ja tulevaisuudessa. Se on luonteeltaan vaikea ja monimutkainen väline, mutta se avaa mahdollisuuksia ja suojelee kansalaisia ja naisten kansalaisuutta.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla ei ollut aikomusta käyttää enää puheenvuoroa, mutta sitä, mitä olin sanonut, on korjattava. Toimet, joiden on määrä olla osa uhreja koskevaa pakettia, sisältävät kaikkia koskevan tiedonannon, uhrin asemasta rikosoikeudenkäyntimenettelyissä vuonna 2001 annetun puitepäätöksen ”lissabonisoinnin”, esityksen pelastuspalvelutoimista ja tarpeen mukaan esityksen rikoksiin liittyvistä suojelutoimista. Tämä asia annetaan parlamentin käsiteltäväksi ensi vuoden toukokuussa.

Emme voi vain edetä ja laittaa ajatuksiamme paperille. Kaikkiin esityksiimme on kuuluttava perusteellinen vaikutustenarviointi. Meidän on suhtauduttava tähän hyvin vakavasti ja pyrittävä toteuttamaan vankkoja tutkimuksia, joissa on todellista lisäarvoa. Tämä on se, mitä teemme parhaillaan. Viimeistelemme vaikutustenarviointia määritelläksemme kaikkia lainsäädännöllisiä ja käytännön toimia koskevat yksityiskohdat, ja tämän tavoitteena on toteuttaa oikeudellinen varmuus sekä nopeat ja tehokkaat suojelutoimet.

Haluaisin kuitenkin myös ilmoittaa parlamentille, että tähän mennessä jäsenvaltioiden parlamenteista on ilmoitettu neljä kantaa suojelumääräyksestä. Myönteisen kannan ovat ilmoittaneet Italian, Kreikan ja Portugalin parlamentit ja kielteisen kannan Saksan *Bundesrat*, joka väittää, että direktiivi ulottuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, koska se kattaa muut kuin rikosoikeudelliset toimet ja rikosten ennaltaehkäisyn. Se on hylätty toissijaisuusperiaatteen perusteella.

Olemme keskellä hyvin monimutkaista asiaa. Suorittamalla vakavasti otettava analyysi ennen lainsäädäntöehdotusten ja muiden kuin lainsäädännöllisten ehdotusten esittelyä käsiteltäväksi pyrin esittämään toimia, jotka ovat riittävän vankkoja niin, että ne eivät sorra uhreja toistamiseen, kun on kysymys suojelutoimista.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Romaniassa perheväkivaltatapauksien on arvioitu koskevan 1 200 000 ihmistä joka vuosi, mutta vain 1 prosentti väkivallan uhreista on riittävän rohkeita tehdä asiasta ilmoituksen viranomaisille. Yleinen kodin jännittyneisyys, tappelut ja lyönnit tekevät perheenjäsenistä traumatisoituneita uhreja, jotka joutuvat hyväksymään tilanteen normaalina. Väkivalta vaikuttaa lasten normaaliin ja sopusuhtaiseen kehitykseen. Tutkimukset osoittavat, että väkivaltaisen käyttäytymisen malli siirtyy sukupolvelta toiselle 75 prosentissa tapauksia. Tukholman syndroomaa on hoidettava, mutta sitä ei pidä hoitaa vaimin uudistuksin, kuten Romaniassa tapahtuu. Tarvitaan ennakoivia toimia tämän ilmiön torjumiseksi sen lisäksi, että tarkistetaan asiaa koskevaa lainsäädäntökehystä ja käynnistetään keskustelu ja yhteistyö kaikkien tällä alalla vaikuttavien valtiollisten instituutioiden ja kansalaisyhteiskunnan välillä. Tämän vuoksi eurooppalaisen suojelumääräyksen on oltava voimakas oikeusväline, jolla väkivallan uhreille voidaan taata parempi turvapaikka jäsenvaltioiden rajojen yli. Tämä sisältää myös suojelun ryhmien tekemää väkivaltaa vastaan ja koskee kaikkia rikosten uhreja, kuten ihmiskaupan, naisten sukuelinten silpomisen, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, inestien, sukupuoleen perustuvan väkivallan sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden uhreja.

7. Ihmiskauppa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jäsen Bauerin ja jäsen Hedhin laatima kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta, uhrien suojelemisesta ja puitepäättöksen 2002/629/YOS kumoamisesta (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD)) (A7-0348/2010).

Edit Bauer, yhteisesittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää toista yhteisesittelijää jäsen Hedhiä, neuvostoa, komissiota ja kaikkia niitä, jotka osallistuivat tähän vaativaan työhön.

Nykyinen ihmiskauppatilanne on huolestuttava. Arvioiden mukaan Euroopassa on useita satoja tuhansia uhreja. Ihmiskauppa on toiseksi suurin rikollisuuteen liittyvä liiketoiminta-ala, ja sen arvioidaan tuottavan 32 miljoonaa Yhdysvaltojen dollaria. Ihmiskaupassa esiintyy uusia suuntauksia. Pakkotyötarkoituksiin käytävän ihmiskaupan määrä on kasvanut. Yhä useampi uhri tulee EU:n jäsenvaltioista, ja lisäksi uhrien joukossa on entistä enemmän lapsia. Lasten osuus ihmiskaupan uhreista koko maailmassa on arviolta 40–50 prosenttia. ETYJ:n viimeaikaisessa raportissa kehoitettiin maita muuttamaan käsitystään ihmiskaupasta marginaalisena ilmiönä ja tunnustamaan sen olevan nykyajan orjuutta, jota tapahtuu valtavassa mittaluokassa.

Ihmiskaupan torjuminen edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa, mutta meillä on käytettävissämme välineitä vain rajallisesti. Tehtävänäme on muuttaa lainsäädäntöä.

Saimme Lissabonin sopimuksen myötä uuden oikeusperustan, 83 artiklan. Sen avulla voimme ottaa käyttöön yhteisen lähestymistavan vaikeuttaaksemme ihmiskaupan harjoittajien toimintaympäristöä ja parantaaksemme samalla uhrien suojelua.

Ehdotus on konsolidoitu teksti, josta on sovittu neuvoston ja komission kanssa, ja siinä laajennetaan ihmiskaupan määritelmää pitäen mielessä, että ihmiskaupan muodot ja suuntaukset muuttuvat. Luonnos tarjoaa tilaisuuden koventaa rangaistuksia, siinä määritellään rangaistusten enimmäiskeston vähimmäismäärä ja siinä kannustetaan ihmiskaupan tuottaman hyödyn ja ihmiskaupalla saadun omaisuuden takavarikointiin ja menetetyksi tuomitsemiseen. Ehdotuksessa otetaan esiin uhrien lisäkäsitykset ja annetaan tuomioistuimille oikeus olla rankaisematta uhreja pakonalaisena tehdyistä rikoksista.

Uhreille pitäisi antaa apua ja tukea ennen rikosoikeudenkäyntiä, sen aikana ja sopiva aika sen jälkeen, eikä uhreille annettavan avun ja tuen ehdoksi pidä asettaa uhrin halukkuutta tehdä yhteistyötä rikostutkinnassa, syytettä nostettaessa ja oikeudenkäynnissä. Ehdotuksessa on erityinen säännös lasten suojelun parantamisesta rikostutkinnan ja avunannon aikana.

Direktiiviluonnoksessa on myös säännös EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorista, joka voisi lisätä tulevaisuudessa ihmiskaupan vastaisen politiikan kokonaisvaltaisuutta, johdonmukaisuutta ja koordinoitua.

Anna Hedh, *yhteisesittelijä*. – (SV) Arvoisa puhemies, Euroopassa käydään vuonna 2010 orjakauppaa, vaikka orjuus kiellettiin yli 250 vuotta sitten. Nämä ihmiset pakotetaan harjoittamaan prostituutiota, tekemään pakkotyötä tai kerjäämään. Yhtäkkiä heillä on omistaja, jolle he uskovat järjettömän usein olevansa velkaa. Ihmiskauppa on yksi vakavimmista rikoksista maailmassa, ja valitettavasti se kasvaa kaiken aikaa. Se loukkaa vakavalla tavalla ihmisoikeuksia, joita me EU:ssa puolustamme kiihkeästi ja joiden kunnioittamisen puolesta me kamppailemme joka päivä.

Haluan siksi kiittää aivan aluksi komission jäsen Malmströmiä siitä, että hän sai niin nopeasti aikaan säädösehdotuksen ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta. Haluan myös kiittää naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa toimivaa kollegaani jäsen Baueria erinomaisesta yhteistyöstä sekä kaikkia varjoesittelijöitä, jotka ovat työskennelleet tämän direktiivin parissa. Lisäksi haluan kiittää lämpimästi kaikkia muita työntekijöitä, jotka ovat tehneet loistavaa työtä.

Ihmiskauppa on tällä hetkellä nopeimmin kasvava rajat ylittävän rikollisuuden muoto. YK on julkaissut ihmiskauppaa koskevan raportin vuodelta 2009, ja sen mukaan ihmiskauppa tuottaa rikollisverkostoille toiseksi suurimmat tulot asekaupan jälkeen. On täysin selvää, ettei yksikään maa voi ratkaista ihmiskauppaongelmaa yksinään. Ihmiskauppaa harjoitetaan Euroopan kaikissa maissa, ja ihmiskaupan harjoittajat kuljettavat uhrejaan maiden rajojen yli joka päivä.

Siksi meidän on tehtävä yhteistyötä ja lainsäädäntöämme tällä alalla on yhtenäistettävä mahdollisimman paljon. Siksi ehdotus EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorista, joka arvioisi ja koordinoisi EU:n työtä yhdessä kansallisten koordinaattoreiden kanssa, on hyvä ehdotus.

Voidaksemme torjua ihmiskauppaa tarvitsemme rangaistuksia, jotka vastaavat rikoksen vakavuutta ja jotka ihmiskaupalla rikastuvat todella tuntevat nahoissaan. Pidän säädösehdotuksen sisältämiä ehdotuksia rangaistuksista edistysaskeleena. Lisäksi on ehdotettu, että jäsenvaltioiden pitäisi takavarikoida laillisesti ihmiskaupan tuottama rikoshyöty.

Rikoksenteleijöiden rankaiseminen ei kuitenkaan riitä. Myös ihmiskaupan uhrien suojelua on parannettava. Ilman uhrien suojelua emme kykene milloinkaan nostamaan syytteitä ihmiskaupan harjoittajia vastaan. Uhrien on saatava tarvitsemaansa apua, ja heille on ennen kaikkea tärkeää luoda turvallinen ympäristö, joka tarjoaa heille mahdollisuuden tehdä yhteistyötä poliisin kanssa.

Ehdotukseen sisältyy myös kohta, joka koskee ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden lasten suojelun parantamista. Olen tähän erittäin tyytyväinen. Koska 79 prosenttia ihmiskaupan uhreista on naisia ja koska suurin osa ihmiskaupasta suuntautuu seksuaalisen hyväksikäytön tarkoituksiin, on hyvin tärkeää tarkastella lainsäädäntöä ja analysoida kaikkia ehdotettuja toimenpiteitä sukupuolinäkökulmasta.

Viime kädessä jos haluamme saada otteen tästä ongelmasta, meidän on puututtava vallan epätasaiseen jakautumiseen miesten ja naisten välillä. Miesten ja naisten epätasa-arvo on yksi niistä tekijöistä, jotka lisäävät suojattomuutta, joka puolestaan johtaa ihmiskaupaan.

Voidaksemme todella puuttua ihmiskauppaongelmaan kaikkien jäsenvaltioiden on panostettava kunnolla ennaltaehkäisevään työhön. Periaatteessa kyse on ihmiskaupan uhrien tarjoamien palvelujen kysynnän pienentämisestä maissamme. Jos voimme pienentää kysyntää, myös palvelujen saatavuus vähenee. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on kohdistettava toimmme niihin, jotka tekevät ihmiskaupasta tuottoisaa. Siksi ehdotimme, että kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi kriminalisoida ihmiskaupan uhrien palvelujen tietoinen käyttö. EU:n nykyisen lainsäädännön nojalla työnantajat syyllistyvät rangaistavaan rikokseen käyttäessään hyväksi ihmiskaupan uhreja. Samaa periaatetta pitäisi soveltaa uhreja hyväksi käyttäviin yksityishenkilöihin.

Valitettavasti tätä ehdotusta ei hyväksytty. Jäsenvaltioiden ei siis tarvitse kriminalisoida tällaista toimintaa, mutta niiden on ilmoitettava toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet pienentääkseen ihmiskaupan uhrien tarjoamien palvelujen kysyntää.

Olemme kuitenkin ottaneet tämän asian esityslistalle ja saaneet EU:ssa ehdotuksellemme tukea parlamentin asiaankuuluvilta valiokunnilta, asiantuntijoilta, poliisilta ja vapaaehtoisjärjestöiltä. Sopimus, josta meidän on määrä äänestää tänään, on mielestäni hyvä edistysaskel. Pankaamme nyt piste Euroopassa tapahtuvalle ihmiskaupalle, joka on nykyaikainen orjuuden muoto.

Emme saa antaa periksi, koska ihmisten oikeus päättää omasta elämästään ja kehostaan on ihmisoikeus, jota ei voi ostaa rahalla niin kuin kengännauhoja tai banaaneja.

Cecilia Malmström, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi muistuttaa, että teksti, jonka toivottavasti hyväksymme tänään äänestyksessä muutaman minuutin päästä, on todellakin historiallinen.

Se on EU:n ensimmäinen rikosoikeudellinen väline Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Voimme mielestäni olla tyytyväisiä sopimukseen, joka meillä on tänään edessämme.

Se on toimielinten välinen tasapainoinen kompromissi. Olen toki tietoinen siitä, että parlamentti, jota esittelijät edustavat, ja komissio olisivat halunneet tiettyihin kohtiin erilaiset sanamuodot. Yleisesti tämä on kuitenkin hyvä tulos, joka vastaa täysin parlamentin, neuvoston ja komission tavoitetta torjua ihmiskauppaa, kauhistuttavaa nykyajan orjuuden muotoa, hirvittävää rikosta, jota Euroopassa ei pitäisi olla vuonna 2010 ja joka rikkoo vakavasti monien kansalaisten perusoikeuksia.

Olen tavannut näitä uhreja: seksiorjiksi joutuneita lapsia, miehiä ja lukuisia naisia. Heidän tarinansa ovat tietenkin hirvittäviä. Tämän direktiivin hyväksymisen myötä saamme nyt paremmat keinot auttaa heitä. Tämä on todellakin erinomainen joululahja.

Haluan todella kiittää parlamenttia, erityisesti yhteisesittelijöitä jäsen Baueria ja jäsen Hedhiä, varjoesittelijöitä ja kaikkia muita, jotka mahdollistivat sopimuksen saavuttamisen.

On useita esimerkkejä siitä, miten Euroopan parlamentti auttoi parantamaan direktiiviä. Haluan mainita erityisesti yhden säännöksen, 14 artiklan, joka koskee ihmiskaupan lapsiuhrien asemaa. Tämä artikla lisättiin pyynnöstänne, ja olemme samaa mieltä siitä, että se paransi direktiiviä. Esimerkkejä on myös muita.

Haluan mainita yhden asian, jossa oli mielestäni valitettavaa, ettei neuvosto kannattanut komission ehdotusta, vaikka parlamentti antoikin sille tukensa. Emme kyettyneet pääsemään neuvostossa sopimukseen ekstraterritoriaalisesta lainkäyttövallasta sellaisten rikosten yhteydessä, joissa tekijänä on EU:n jäsenvaltion vakituinen asukas.

Uskon edelleen, että säännös, jolla olisi taattu, että henkilö, joka asuu täällä EU:ssa ja syyllistyy ihmiskaupparikokseen muussa maassa, voitaisiin panna syytteeseen EU:ssa, olisi tuonut huomattavaa lisäarvoa. Tämä ei kuitenkaan ollut mahdollista. Palaamme asiaan jälleen käsitellessämme direktiiviä lasten hyväksikäytöstä ja lapsipornografiasta. EU:n vakituisiin asukkaisiin kohdistuvan ekstraterritoriaalisen lainkäyttövallan merkitys kasvaa, kun keskustelemme mahdollisuudesta saattaa pedofiliaan syyllistyvät seksituristit oikeuden eteen.

Katson, että meidän pitäisi jatkossakin keskusteluissamme neuvoston kanssa vaatia tällaisen säännöksen sisällyttämistä direktiiviin. Kuten sanoin, olemme kaikki tehneet erinomaista yhteistyötä. Saamme tänään erittäin tärkeän välineen, jolla voimme torjua ihmiskauppaa, suojella uhreja ja varmistaa, että viestitämme, että kyseessä on hyvin vakava rikos. Tästä rikoksesta pitäisi määrätä sen vakavuutta vastaavia rangaistuksia, ja nyt se on määritelty samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa. Kiitan teitä vielä kerran panoksestanne.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *PPE-ryhmän puolesta* . – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ihmiskauppa on Euroopan unionin karua todellisuutta.

Rikollisliigat harjoittavat ihmiskauppaa ensisijaisesti seksuaalisen hyväksikäytön tarkoituksiin. Muita tarkoituksia – muita vitsauksia ja ongelman muita puolia – ovat pakkotyö, kotityö, pakkoavioliitot, lasten hyväksikäyttö kerjäämiseen, laitton adoptio ja elinten poistaminen.

Lissabonin sopimuksen 63 artiklassa parlamentille annettuja uusia valtuuksia on käytettävä EU:n lainsäädännön vahvistamiseksi tällä alalla. Tähän kuuluu muun muassa se, että vaadimme luokittelemaan rikokset, joista ei vielä säädetä eurooppalaisessa rikoslainsäädännössä.

Voidaksemme suojella ihmiskaupan uhreja meidän on vahvistettava lainsäädäntöä kahdesta näkökulmasta. Ne ovat ennaltaehkäisy ja suojele sekä kotoutuminen yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Meidän on otettava käyttöön täsmällisiä toimenpiteitä suojellaksemme alaikäisiä, kriminalisoitava ihmiskaupan harjoittajat ja välikädet, toteutettava toimenpiteitä kysynnän pienentämiseksi ja rikoshyödyn takavarikoimiseksi, vahvistettava ihmiskaupan johonkin vaiheeseen osallistuvien oikeushenkilöiden rikosvastuu, lisättävä työpaikkatarkastuksia ja tiukennettava työntekijöiden hyväksikäytöstä ja laittomien maahanmuuttajien laittomasta palkkaamisesta langetettavia rangaistuksia, vahvistettava

Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston ja maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden roolia ihmiskaupan harjoittajien käyttämien kanavien ja toimintatapojen tunnistamiseen tähtäävässä työssä sekä vahvistettava Europolin yhteisten tutkintaryhmien roolia rikollisryhmien torjunnassa.

Lopuksi haluan lisätä, että EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattori voisi auttaa merkittäväällä tavalla saavuttamaan mainitsemani tavoitteet, mutta hänen valtuutensa ja asemansa on määritettävä tarkkaan, jotta hänen toimintansa ei ole päällekkäistä Europolin toiminnan kanssa eikä häiritse Europolin toimintaa.

Monika Flašíková Beňová, *S&D-ryhmän puolesta.* – (SK) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää jäsen Baueria ja jäsen Hedhiä siitä, miten kattavasti he ovat käsitelleet tätä äärimmäisen tärkeää aihetta.

Ihmiskauppa on tuomittava ilmiö nykypäivän sivistisyhteiskunnassa. Se on kolmanneksi tuottoisin laittoman kaupan muoto maailmassa ase- ja huumekaupan jälkeen. Tämä niin sanottu nykyajan orjuus on vakava rikos, joka loukkaa perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia. Lissabonin sopimus on tehostanut Euroopan unionin toimintaa rikosoikeuden monilla aloilla, myös ihmiskaupan torjunnan alalla. Euroopan parlamentilla on tässä tärkeä rooli toisena lainsäädäntövallan käyttäjänä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, ettei nykyinen oikeuskehys ole riittävän tehokas vaan meidän on tehtävä entistä enemmän suojellaksemme ihmisoikeuksia. Meidän on toteutettava ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, jotka kohdistuvat juuri ihmiskauppaan. Eniten huomiota on kiinnitettävä heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin eli lapsiin ja naisiin. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme tarjotaksemme säälliset elinolosuhteet potentiaalisille ihmiskaupan uhreille, jotka ovat usein syrjäytyneet yhteiskunnasta.

Antonia Parvanova, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka ihmiskauppaa pyritään torjumaan enenevässä määrin, tämä monitahoinen ongelma jatkaa kukoistustaan ja leviämistään Euroopassa. Siksi meidän on tehostettava toimia ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä yksilöiden suojelemiseksi eri tarkoituksiin käytävältä ihmiskaupalta, ihmiskaupan harjoittajien panemiseksi syytteeseen ja tehokkaiden oikeussuojakeinojen tarjoamiseksi uhreille jäsenvaltioissa ja EU:ssa.

Nykyisellä oikeuskehyksellä puututaan tehokkaasti monimutkaisiin rajat ylittäviin ongelmiin ja koordinoidaan jäsenvaltioissa ja EU:ssa yhteisiä toimia, joilla pyritään puuttumaan tähän vakavaan ihmisoikeusloukkaukseen ja naisiin kohdistuvan väkivallan erityiseen muotoon. Tämän oikeusvälineen myötä sitoudumme varmistamaan yhdessä, että naisten oikeudet asetetaan koko Euroopassa etusijalle, sillä ilmiö kaikessa laajuudessaan koskettaa kiistatta suhteettoman voimakkaasti juuri naisia ja tyttöjä.

Haluan tuoda esiin toisen tärkeän seikan, joka pitäisi mielestäni sisällyttää tähän säädökseen. Se koskee tämän laaja-alaisen ongelman sosioekonomisia näkökohtia Euroopan maissa ja alueilla, joissa suurin yksittäinen ihmiskaupan syy on sosiaalinen ja taloudellinen eriarvoisuus. Olemme yhteisten toimiemme ansiosta päässeet hyvään lopputulokseen käsitellessämme säännöstä, joka koskee laittoman adoption kaltaisia käytäntöjä.

Haluan lopuksi korostaa voimakkaasti, että jäsenvaltiot ovat päävastuussa ihmiskaupan torjunnasta. Niiden pitäisi toteuttaa konkreettisia toimia ehkäistäkseen ihmiskauppaa ja suojellakseen sen uhreiksi joutuneiden henkilöiden ihmisoikeuksia ja toteuttaa merkittävämpiä toimia puuttuakseen tähän suureen ongelmaan.

Judith Sargentini, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää jäsen Hedhiä ja jäsen Baueria kovasta työstä, jota he ovat tehneet yhteisesittelijöinä.

Tämä direktiivi koskee syytteesenpanoa, ennaltaehkäisyä ja suojelua ihmiskaupan alalla. Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmä olisi toivonut jokseenkin perusteellisempaa työtä, erityisesti ihmiskaupan uhrien suojelun alalla. Viittaa erityisesti oikeuteen oleskella maassa sen jälkeen, kun uhri on joutunut ihmiskaupan uhriksi ja kenties pelastettu. Miten varmistamme, että uhrit voivat todella aloittaa uuden elämän?

Tässä direktiivissä ei vielä säädetä riittävästi tästä asiasta. Puhumme vain eräänlaisesta tilapäisestä oleskeluluvasta, jonka voimassaolon päätyttyä henkilö ei tiedä, lähetetäänkö hänet takaisin paikkaan, jossa hän joutui ihmiskaupan uhriksi. Panemme siksi toivomme siihen, että direktiivi laaditaan uudelleen, jotta saamme aikaan jonkinlaisen ratkaisun. Toivomme, että voimme näin todella alkaa auttaa uhreja.

Toinen seikka, joka on kuumentanut keskustelua täällä parlamentissa, koskee sitä, pitäisikö ihmiskaupan uhrin palvelujen käyttäjiä rangaista. Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmän enemmistö kuitenkin katsoo, että näiden palvelujen käytön kriminalisointi vain pahentaisi ihmiskaupan uhrien kurjuutta, sillä heidän toiminnastaan tulisi tällöin täysin laitonta.

Minua ilahduttaa myös se, että jäsenvaltiot säilyttävät tässä direktiivissä valinnanvapauden asian suhteen, mutta haluaisin kysyä jokaiselta näitä kysymyksiä käsittelevältä jäsenvaltiolta, mitä meidän pitäisi sitten tehdä uhrien voimaannuttamiseksi.

Andrea Češková, *ECR-ryhmän puolesta.* – (CS) Arvoisa puhemies, paranneltu säädös ihmiskaupan torjumiseksi ja eurooppalainen suojelumääräys ovat mielestäni äärimmäisen tärkeitä, sillä ne ovat uusi askel kohti varsinkin naisten ja lasten suojelemista väkivallalta. Suuri osa tekstistä koskee lapsiuhrien suojelua ja tämän heikoimmassa asemassa olevan väestöryhmän auttamista. Olen iloinen siitä, että neuvoston kanssa saatiin aikaan kompromissi ja että tämä teksti on riittävän painokas ja mahdollistaa samalla keskeisen rikoslainsäädännön keskeisten säännösten säilyttämisen. Mielestäni ihmiskaupan uhrien palvelujen käytön kriminalisoiva EU:n säädös voisi olla erittäin ongelmallinen. Haluan siksi lausua kiitokseni tästä direktiivistä, joka ansaitsee täyden tukemme.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan kiittää kumpaakin esittelijää. He ovat tehneet valtavasti työtä ja saavuttaneet sen seurauksena huomattavaa edistystä. Direktiiviluonnoksen voidaan sanoa olevan äärimmäisen tärkeä sadoille tuhansille ihmiskaupan uhreille, ja sen pitäisi panna piste heidän laittomalle asemalleen. Siinä jopa todetaan, että uhrien suojelun ja ihmiskaupan ennaltaehkäisyn lisäksi uhreille pitäisi maksaa korvauksia.

Sitä voidaan soveltaa ihmiskauppaan laaja-alaisesti. Tämä on mielestämme oikein, vaikka toki kerjääminen – myönnän sen avoimesti – ja monin osin myös laiton maahanmuutto aiheuttavatkin meille ongelmia.

On oikein, että koko direktiivi sisältää viittauksia sukupuolikysymykseen ja että – mikä mielestäni tärkeintä – ihmiskaupan lapsiuhrien hyvinvointi otetaan huomioon. Saksan näkökulmasta haluan sanoa, että meillä on tältä osin paljon parantamisen varaa, ja olen hyvin iloinen siitä, että tämä lapsia koskeva näkökohta on hyvin tärkeässä osassa tässä direktiiviluonnoksessa.

Toinen huomionarvoinen seikka on se, että tätä ongelmaa käsiteltäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota raskaana oleviin naisiin sekä sairaisiin ja vammaisiin ihmisiin. Ennaltaehkäisevät toimenpiteet, kuten virkamiesten kouluttaminen ja koordinaattoreiden nimittäminen jäsenvaltioissa, ovat merkittäviä askeleita oikeaan suuntaan. Voimme onnitella itseämme, jos äänestämme tänään tämän tekstin puolesta.

Toivon myös, että tämä asia otetaan vakavammin jäsenvaltioissa, sillä niiden on nyt joka tapauksessa toimitettava raportit. Ehkäpä tämä myös auttaa osaltaan saavuttamaan tavoitteen.

Mara Bizzotto, *EFD-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kansainvälisten järjestöjen ja poliisivoimien arvioiden mukaan ihmiskauppa on nykyisin järjestäytyneen rikollisuuden toiseksi suurin rahanlähde huumekaupan jälkeen. Elinkauppa-, prostituutio- ja pakkotyötarkoituksiin käytävän ihmiskaupan uhreja uskotaan olevan noin 30 miljoonaa.

Tämä tarkoittaa sitä, että tämän valtavan rikollisen ilmiön torjunta on ennen kaikkea taistelua kansalaistemme turvallisuuden puolesta laitonta maahanmuuttoa ja rikollisuutta synnyttävää rikollisuutta vastaan. Näin valtavan ongelman edessä EU:n on ryhdyttävä äärimmäisiin toimenpiteisiin ihmisiä eri tavoin riistäviä rikollisia vastaan.

Tämän ilmiön torjuminen edellyttää jäsenvaltioiden välistä ja poliisivoimien välistä yhteistyötä ja ennen kaikkea varmuutta ihmiskaupan harjoittajien rankaisemisesta. On myös muistettava, että monet joutuvat hyväksikäytön uhreiksi siksi, ettei heillä ole alkuperämaassaan säällisiä elinoloja: he elävät köyhyydessä ja epätoivossa ja ovat valmiita tekemään mitä tahansa – jopa lähtemään kotimaastaan etsimään parempaa elämää, jota he eivät ikävä kyllä koskaan löydä.

Rikollisuuden ennaltaehkäisyn ja ihmiskaupan uhrien suojelun lisäksi EU:n on myös toteutettava lisää entistä määrätietoisempia toimia varmistaakseen, että näiden ihmisten elinolot heidän kotimaissaan ovat tyydyttävät. EU:n poliittisten toimien täytyy perustua siihen periaatteeseen, että näitä ihmisiä autetaan heidän kotimaissaan, jotta toimillamme paitsi torjutaan myös ehkäistään ongelmaa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on, ja syystäkin, sävyltään kielteinen termi, sillä se kuvaa vastenmielistä ilmiötä. Ihmisiä, suhteettomassa määrin naisia, kohdellaan ikään kuin he olisivat kauppatavaraa, jopa karjaa, jota kuljetetaan, käytetään ja kohdellaan usein kaltoin.

Termiä käytetään kuitenkin liian kapeasti. Taloudellisista syistä johtuva laillinen maahanmuutto on vain hyvin harvoin aidosti vapaaehtoista. Jos kaikki muut seikat pysyisivät ennallaan, useimmat haluaisivat jäädä omaan kotimaahansa maanmiestensä keskuuteen. He lähtevät kotimaastaan vaurastumisen toivossa tai siksi, että talouden voimat ovat riistäneet heiltä heidän toimeentulonsa.

Muuttoliike on globaalin kapitalismin sivutuote. Globaalissa kapitalismissa ihmisiä ei nähdä ihmisinä, vaan korvattavissa olevina tuotannontekijöinä. Taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto on ihmiskaupan muoto sinä missä rikollisverkostojen järjestämä laitonkin maahanmuutto. Ihmiskauppaa harjoittavat tällöin hallitukset, jotka tietien tahtoen vapauttavat sokeina pidetyt talousvoimat palvelemaan globaalia kapitalismia. Talouden pitäisi olla kansalaisia varten, ei päinvastoin.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämän direktiiviehdotuksen sukupuolinäkökulma auttaa sitä puolustamaan heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä. Lissabonin sopimuksen lukuiset viittaukset ihmiskauppaan vahvistavat ongelman olevan välitön ja vakava. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5 artiklan 3 kohdassa kielletään ihmiskauppa ja todetaan sen olevan orjuuden ja pakkotyön muoto.

Esittelijät ovat laajentaneet suojelua kiinnittäen erityistä huomiota naisiin ja lapsiin sekä vaikeisiin tilanteisiin, jotka helpottavat tämän eräänlaisen orjuuden harjoittamista. Mietinnössä todetaan myös aivan oikein, että ihmiskaupan päämääränä voi myös olla laitton adoptio tai pakkoavioliitto.

Minun on tuotava esiin ongelmat, joita EU:n rajajäsenvaltiot kohtaavat torjuessaan laitonta maahanmuuttoa. Ennen kaikkea kotimaani Italian maanteillä kuljetetaan päivittäin ihmiskaupan uhreja ja sen alueilla harjoitetaan päivittäin ihmiskauppaa. Meidän on tiedotettava ja lisättävä siten tietoisuutta ongelmasta saadaksemme kansalaisyhteiskunnan mukaan. Mietinnössä, sellaisena kuin se on esitetty, vaaditaan uhreille tehokasta suojelua, ja sen tavoitteena on poistaa tämä ilmiö. Haluan siksi antaa tukeni tälle ehdotukselle, sellaisena kuin se on esitetty, ja kiittää lisäksi kumpaakin esittelijää.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan varjoesittelijänä kiittää esittelijöitä ja todeta uskovani tämän direktiivin olevan poikkeuksellisen tärkeä, sillä tämä on ensimmäinen kerta, kun Euroopan unioni on ryhtynyt oikeudellisesti sitoviin toimiin torjuakseen ihmiskauppaa.

Vaikka YK:n yleissopimuksen tekemisestä on kulunut 50 vuotta, sivistyneessä Euroopassamme on edelleen satoja tuhansia orjuuteen pakotettuja ihmisiä – pääasiassa naisia ja lapsia. EU:lla on ensimmäistä kertaa yhteinen väline, jolla torjua ihmiskauppaa, harjoitettiinpa sitä seksuaalisen hyväksikäytön tai pakkotyön, kuten kerjäämiseen pakottamisen tarkoituksiin.

Ryhmällämme oli kolme päätavoitetta: asettaa ihmiskaupan harjoittajille yhtenäisiä, tiukempia rangaistuksia, mukaan luettuna omaisuuden takavarikointi ja käyttö ihmiskaupan uhrien auttamiseen, taata uhreille tehokas suojelu ja tasokas sosiaalinen kuntoutus, maksuton oikeudellinen edustus ja syytesuoja ihmiskaupan uhrina tehdyistä rikoksista sekä tukea uhreja auttavien sekulaaristen ja uskonnollisten kansalaisjärjestöjen tärkeää roolia.

Toivon kuitenkin, että vuonna 2004 annettua direktiiviä ihmiskaupan uhrien oleskeluluvista tarkistetaan. Korostan myös, että pyydämme ehdotuksessa tehostamaan toimenpiteitä lasten suojelemiseksi, ja kannatan komission jäsen Malmströmin vaatimusta seksiturismin ja lapsipornografian vastaisista lisätoimenpiteistä.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Arvoisa presidentti, arvoisa komission jäsen, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän varjoesittelijänä minäkin haluan esittää vilpittömät kiitokseni kummallekin esittelijälle. Kiitän heitä yhteistyöstä. Olemme mielestäni saaneet aikaan hyvän asiakirjan. Voimme tehdä tänään päätöksen asiasta, joka voi todella tehdä lopun ihmiskaupasta. Haasteena on kuitenkin saada jäsenvaltiot toteuttamaan tätä direktiiviä käytännössä. On ratkaisevan tärkeää, että valvontaviranomaiset, kuten poliisi ja tuomioistuimet, tietävät, miten tämä rikos voidaan tunnistaa ja miten siitä nostetaan syytteitä. Tämä on hyvin tärkeää – ja lisäksi on hyvin tärkeää lisätä yleisön tietoisuutta, kuten jäsen Matera jo mainitsi, jotta ihmiset ovat tietoisia siitä, että EU:ssa tapahtuu

ihmiskauppaa. Se ei ole asia, jota tapahtuu vain jossakin muualla, vaan teoriassa ihmiskauppaa voidaan harjoittaa suoraan kotioveni takana.

Toinen merkittävä seikka, joka oli ongelma erityisesti Saksan liberaaleille – vaikka asia onkin nyt ratkaistu myönteisellä tavalla valtuuttamalla jäsenvaltiot – oli tällaisten palvelujen käytön kriminalisointi, sillä jos jotakuta vastaan voidaan nostaa syyte, hän voi kieltäytyä antamasta lausuntoa oikeudenkäynnissä. Jos joku, esimerkiksi ihmiskaupan uhriksi joutuneen prostituoidun palveluja käyttänyt mies, käyttää oikeuttaan kieltäytyä todistamasta, menetetään tietoa, jota voitaisiin käyttää edelleen ihmiskauppaverkoston paljastamiseksi. Siksi on hyvä, että tämä asia jää jäsenvaltioiden käsiin, ja haluan kiittää teitä suuresti yhteistyöstä.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, nykyajan monien tapahtumien perusta luotiin jo satoja vuosia sitten. Viittaa teolliseen vallankumoukseen, edustuksellisen demokratian tuloon ja orjuuden poistamiseen.

Nykyinen ihmiskaupan torjunta on jatkoa William Wilberforcen muinoin aloittamalle työlle. Valitettavasti ihmiskauppa on yksi pahimmista piiloon jäävistä ongelmista Euroopan unionissa. Se horjuttaa kansalaistemme perusoikeuksia ja demokratiamme perusteita. Siksi annan tälle mietinnölle täyden tukeni.

Silti, niin kuin asian ymmärrän, rangaistustaulukon mukaan rikoksenuusijoille langetettavat rangaistukset pysyvät valitettavasti lievinä. Nykyisessä ehdotuksessa ei vaadita, että monta kertaa pidätetyille ihmiskaupan harjoittajille määrättäisiin erityisen kovia rangaistuksia. Tämä on mielestäni valitettavaa. Kannatan sitä, että toisesta tai kolmannelta rikoksesta pidätetty ihmiskaupan harjoittaja tuomittaisiin elinikäiseen vankeusrangaistukseen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, ihmiskaupan poistamiseksi on tärkeää, että kaikki osallistuvat sen torjuntaan. Tämän nykypäivän orjuuden tiedetään olevan hyvin tuottoisaa rikollisjärjestöille, jotka harjoittavat sitä monin eri tavoin. Ihmiskaupan tarkoitukset vaihtelevat seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja pakkotyöstä laittomaan elinkauppaan tai jopa kotitaloustyöhön ja muuhun pimeään työhön.

Siksi näitä käytäntöjä, jotka koskettavat erityisesti naisia ja enenevässä määrin myös lapsia, on torjuttava tehokkaasti rankaisemalla rikostentekijöitä ja auttamalla uhreja, jotta he voivat katkaista riippuvuussuhteensa rikollisjärjestöihin. Samasta syystä on hyvin tärkeää puuttua ongelman syihin luomalla edellytykset auttaa ihmisiä pois köyhyydestä, edistämällä oikeudenmukaista tulonjakopolitiikkaa, takaamalla mahdollisuus käyttää keskeisiä julkisia palveluja ja edistämällä sellaisten työpaikkojen luomista, joissa työntekijöillä on oikeuksia ja säällisen elintason turvaava palkkataso. Tätä etenemistapaa on tärkeää edistää täällä Euroopan unionissa.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on osoitettu, että tehokkain tapa torjua ihmiskauppaa on näyttää esimerkkiä määräämällä ihmiskaupan harjoittajille kovia rangaistuksia. Suosittelen voimakkaasti, että kun me täällä parlamentissa asetamme tavoitteita ja puhumme 20 prosentista tai 30 prosentista, suosittelemme vakiomuotoista EU:n lainsäädäntöä, jossa ihmiskaupan harjoittajien vähimmäisvankeusrangaistukseksi asetetaan 10–15 vuotta, jota ei voida lyhentää tai muuttaa sakkorangaistukseksi. Huomaatte, miten tehokasta tämä – vakiomuotoinen EU:n lainsäädäntö ja 10–15 vuoden vähimmäisvankeusrangaistus – on. Uskon, että tästä tulee kaikkein aikojen tehokkain toteuttamamme toimenpide. Emme voi hyväksyä täällä

ilmastonmuutosta ja ympäristön saastumista koskevia toimenpiteitä asettamatta tämän rikoksen torjunnalle mitattavissa olevia tavoitteita.

Regina Bastos (PPE). – *(PT)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aivan aluksi kiittää jäsen Baueria ja jäsen Hedhiä erinomaisesta työstä, jota he ovat tehneet tämän mietinnön parissa. Ihmiskauppa on häpeä yhteiskunnallemme ja edellyttää kaikilta vahvoja yhteistoimia.

Seksuaalisen hyväksikäytön, pakkotyön, elinkaupan ja muiden alhaisten käytäntöjen takana vaikuttavaa järjestäytyntä rikollisuutta on torjuttava tehokkaasti, mutta ennen kaikkea tätä kaikkea on ehkäistävä. Vaakalaudalla ovat ihmisoikeuksien puolustaminen sekä heikoimmassa asemassa olevien yksilöiden, erityisesti naisten ja lasten suojeleminen. Kokemus on osoittanut, että voimassa oleva oikeuskehys ei ole riittävän tehokas ja että EU:n on työskenneltävä lujemmin.

On hyvin tärkeää tiivistää rajat ylittävää yhteistyötä ja jakaa tehokkaasti tietoja ja hyviä käytäntöjä. Tässä ehdotuksessa painotetaan aivan oikein uhreihin keskittyvää lähestymistapaa. Tämän alan politiikassa pitäisi ottaa huomioon sosiaalisiin ja sosiaaliseen osallisuuteen, kuten uhrien sosiaaliseen kuntoutukseen, liittyvät näkökohdat.

Claude Moraes (S&D). – *(EN)* Arvoisa puhemies, tämä ei ole parlamentille mikään tavallinen päivä. Meidän pitäisi olla ylpeitä siitä, että olemme ottaneet tänään historiallisen askeleen sekä ihmiskaupan että ennen kaikkea eurooppalaisen suojelumääräyksen alalla. Olemme hyödyntäneet ensimmäistä kertaa rikosoikeutta ja kaikkia välineitä, jotka meillä on käytettävissämme Lissabonin sopimuksen myötä, käsitellessämme yhtä monimutkaisimmista ja hirvittävimmistä ongelmista, jotka meidän on kohdattava yhdessä.

Olemme Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmässä ylpeitä jäsen Hedhin ja hänen yhteisesittelijänsä jäsen Bauerin tekemästä työstä sekä siitä, että tämä mietintö on monin tavoin ensimmäinen laatuaan. EU asettaa ensimmäistä kertaa lainsäätämisyksikössä hyväksyttävässä sitovassa säädöksessä kovia seuraamuksia ihmiskaupasta. Saamme ensimmäistä kertaa vahvat takeet uhrien suojelusta, erityisen huomion kiinnittämisestä lapsiuhreihin, orjuuttamisensa vuoksi lakia rikkoneiden uhrien syytesuojasta sekä kansalaisjärjestöjen roolin ja tuen tunnustamisesta tässä prosessissa.

Lisäksi oli tärkeää, ettei asian pulmallisuus naisten ja lasten kannalta – rikoslain puolelle siirtymisen vuoksi – estänyt erinomaisen mietinnön laatimista. Olemme ryhmässämme varsin ylpeitä siitä, että näin tapahtui koko Euroopan parlamentissa. Tämä on loistelas päivä koko parlamentille.

Axel Voss (PPE). – *(DE)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, otamme tällä direktiivillä valtavan askeleen kohti ihmiskaupan tehokasta torjuntaa. Esittelijät ovat saaneet aikaan hyviä tuloksia tuomioiden vähimmäisrajojen, lainkäyttövallan, syytesuojan ja vanhentumisajan suhteen. Tämä kaikki ei ehkä aivan vastaa sitä, mitä olisimme toivoneet, mutta ratkaisu on silti varsin käyttökelpoinen. Kaikki muu olisi myös häirinyt jossakin määrin jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien kansallista rikosoikeutta. Meidän on oltava tältä osin maltillisempia. Olen myös vakuuttunut siitä, että olisimme tehneet itsellemme karhunpalveluksen kriminalisoimalla prostituoitujen palvelujen käytön, sillä emme olisi kriminalisoineet sitä muuten.

Haluan kuitenkin palata yleiseen kysymykseen rikosoikeudesta ja rikosasioiden käsittelystä jäsenvaltioissa. Tämä on hyvin arkaluonteinen kansallisen lainsäädännön ala, joka on

kehittynyt satojen vuosien mittaan. Siksi meidän pitäisi edetä hyvin varovaisesti siihen liittyvissä asioissa. Mainitsen tämän tulevan eurooppalaisen tutkintamääräyksen valossa.

Olemme kuitenkin luoneet tänään hyvän perustan rajat ylittävälle yhteistyölle rikosasioissa. Olen iloinen siitä, että olemme nyt ottaneet tämän askeleen.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, meillä on velvollisuus toimia, kun tiedämme, että Länsi-Eurooppaan myydään joka vuosi orjiksi monta sataa tuhatta ihmistä. Olen siksi erittäin iloinen siitä, että neuvosto ja parlamentti ovat onnistuneet saamaan aikaan sopimuksen tästä uudesta direktiivistä, joka koskee ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjuntaa. Uusi lainsäädäntö on huomattavasti nykyistä vahvempaa, mikä on suuri voitto työssä, jonka tavoitteena on taata parempaa apua ja suojelua uhreille. Samalla ilmiön takana vaikuttavien häikäilemättömien ihmisten ajojahti tehostuu ja siitä tulee entistä kohdennetumpaa.

Olen iloinen siitä, että direktiivissä painotetaan sitä, että uhreja on suojeltava syytteesenpanolta ja rankaisemiselta. Kun uhri pakotetaan syyllistymään rikoksiin, ei pidä rangaista häntä, vaan asian taustalla vaikuttavia henkilöitä. Euroopan parlamentista on myös tärkeää, että uhreille annetaan apua heidän ymmärtämällään kielellä ja ymmärrettävässä muodossa. Emme saa myöskään unohtaa, että vapaaehtoisjärjestöt ja voittoa tavoittelemattomat järjestöt toimivat keskeisessä roolissa ihmiskaupan ehkäisyssä ja torjunnassa. Tämä voi olla säädyllyisyyden näkökulmasta merkittävä päivä, sillä Euroopan parlamentti toivottavasti hyväksyy tämän uuden säädöksen, jonka myötä uhreille ojennetaan heidän kipeästi kaipaamansa auttava käsi ja joka johtaa näiden rikosten tekijöiden tiiviiseen ajojahtiin.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, oikeushenkilöiden rankaiseminen ihmiskauppaan liittyvistä rikoksista auttaa tehostamaan tämän nykyaikaisen orjuuden torjuntaa.

Oikeushenkilön rankaiseminen ei saa tietenkään sulkea pois mahdollisuutta rangaista tiettyjä luonnollisia henkilöitä, jotka ovat osallistuneet jollakin tavalla tällaiseen toimintaan. Taloudellisten seuraamusten lisäksi tehokkaita oikeushenkilöihin kohdistuvia toimenpiteitä ovat mielestäni muun muassa oikeuden menettäminen julkisiin etuuksiin tai tukiin, liiketoimintakielto ja ennen kaikkea tuomioistuimen määräys kyseisen oikeushenkilön purkamisesta. Jäsenvaltioiden on taattava, että ne hyväksyvät oikeudellisia toimenpiteitä, jotta kansalliset elimet voivat päättää olla hakematta tai langettamatta rangaistuksia ihmiskaupan uhreille ja jotta ne voivat jatkaa tutkimuksiaan, vaikka uhrin peruisivat lausuntonsa. Viimeisenä muttei vähäisimpänä haluan huomauttaa, että näiden hirvittävien rikosten uhrin joutuvat usein uudelleen uhreiksi ja päätyvät hyvin arveluttaviin tilanteisiin, minkä vuoksi he tarvitsevat erityistä suojelua ja apua. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös alaikäisiin uhreihin, joiden kohdalla on pyrittävä entistä kokonaisvaltaisempiin ja pysyvämpiin ratkaisuihin.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Arvoisa puhemies, kaikilla tänä aamuna käsitellyillä mietinnöillä on jotakin yhteistä, nimittäin perustavanlaatuisen ihmisoikeuksien suojelu Euroopan unionissa sekä EU:n yhteinen prosessi kyseisellä alalla. On lähestulkoon uskomatonta, että 2000-luvun EU:ssa ihmiskaupan uhriksi joutuu joka vuosi monta sataa tuhatta ihmistä. Useimmat heistä ovat naisia ja lapsia. On surullinen tosiasia, että tämä ongelma on nykyisin varsin ajankohtainen eivätkä tilastot valitettavasti osoita sen olevan laskussa – päinvastoin. Tähän vakavaan rikokseen syyllistyvät henkilöt ansaitsevat ihmiskaupalla tähtitieteellisiä summia, arviolta jopa 32 miljardia Yhdysvaltojen dollaria

vuodessa. Ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojelun on oltava selvä painopiste työssämme, ja jäsenvaltioiden yhteinen lähestymistapa on välttämätön. Tuen siksi täysin direktiiviehdotusta, jolla otetaan käyttöön uusia välineitä tällaisen rikollisuuden torjumiseksi ja uhrien suojelemiseksi tehokkaammin nykyisiin säädöksiin verrattuna ja jonka tavoitteena on saavuttaa koordinoitumpi lähestymistapa EU:ssa.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin tyytyväinen siihen, että mietinnön lopullisessa versiossa osallistumista ihmiskaupparikoksiin rikollisjärjestössä pidetään raskauttavana asianhaarana, joka kaksinkertaistaa vähimmäisrangaistuksen viidestä kymmeneen vankilavuoteen. Lisäksi 6 a artiklassa viitataan nimenomaisesti tällaisten rikosten tekovälineiden ja rikoshyödyn takavarikoimiseen ja menetetyksi tuomitsemiseen.

Tässä lähestymistavassa – jota pidän täysin oikeana ja joka toivoakseni voidaan siirtää myös muuhun lainsäädäntöön – katsotaan asioita silmästä silmään ja tunnustetaan, että kansainväliset rikollisjärjestöt harjoittavat ihmiskauppaa eri hyväksikäyttötarkoituksiin, kuten prostituutio-, rikostenteko- ja elinkauppatarkoituksiin.

Olen myös iloinen 7 artiklasta, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan olemaan syyttämättä ihmisiä heidän osallistumisestaan rikoksiin, joihin heidät on pakotettu ihmiskaupan uhreina. Itse asiassa ihmiskaupan uhrit kärsivät usein paitsi saamistaan vammoista myös siitä, että heidät pannaan syytteeseen siitä, mitä heidät on pakotettu tekemään. Tyypillinen esimerkki tästä on prostituutio. Kannatan siksi mietintöä ja haluan kiittää kumpaakin esittelijää.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, kannatan ehdottomasti esittelijöidemme direktiiviluonnosta, jota pitäisi laajentaa kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta saamme vahvemman ja vakaamman tuomiovallan voidaksemme syyttää ihmiskauppaan syyllistyneitä rikollisia ja määrätä heille kovempia rangaistuksia sekä suojella, auttaa ja kuntouttaa uhreja, joista valtaosa on naisia ja lapsia.

Voidakseen kuitenkin torjua ihmiskauppaa tehokkaammin ja uskottavammin Euroopan unionin – Euroopan valtioiden historian perillisen – pitäisi tunnustaa orjakaupan ja orjuuden olevan rikoksia ihmisyyttä vastaan, niin kuin jotkin jäsenvaltiot, erityisesti Ranska, ovat tehneet.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on vitsaus, joka saavuttanut erityisen huolestuttavat mittasuhteet. Siinä, missä alun perin kyse oli lähinnä naisten ja lasten kauppaamisesta prostituoiduiksi, nykyisin uhrit ovat kaikenikäisiä ja kumpaakin sukupuolta ja joutuvat paitsi seksuaalisen myös taloudellisen hyväksikäytön kierteeseen. Järjestäytyneet rikollisverkostot hyödyntävät sosiaalista huono-osaisuutta, perheongelmia, kotiväkivaltaa ja vammaisuutta lisätäkseen maahanmuuttoa riistään asianosaisia voimakeinoin, väkivalloin ja uhkailemalla.

Kannatamme direktiiviehdotusta. Meidän on kovennettava ihmiskaupan harjoittajien rangaistuksia ja takavarikoitava heidän omaisuutensa. Lisäksi kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä yhteistyössä tehostamaan politiikkaa, jolla pyritään ehkäisemään ihmiskauppaa ja kouluttamaan ihmisiä tunnistamaan uhrit tai potentiaaliset uhrit.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintö oli epäilemättä suuri askel eteenpäin yleisesti ihmiskaupan ja erityisesti naiskaupan torjumisen tiellä. Seuraava suuri askelemme pitäisi olla se, että tutkisimme naiskaupan ja prostituution välistä päivän selvää suhdetta.

Puhumme yhtäältä naiskaupasta perustellusti raakalaismaisena, hirvittävänä rikoksena, jota meidän pitäisi torjua. Toisaalta puhumme prostituutiosta ”seksityönä”, ikään kuin palveluammattina. Puhumme parittajista ja bordellinpitäjistä yrittäjinä ja normalisoimme prostituution.

Tarkoitan sitä, että bordellissa käyvä asiakas tai prostituoidun palveluja ostava asiakas ei voi periaatteessa mitenkään tietää, onko kyseessä ”normaali” prostituoitu – jos sellaisia edes on, sillä se, ryhtyykö kukaan prostituoiduksi omasta tahdostaan, on kysymys erikseen – vai ihmiskaupan uhriksi joutunut nainen.

Emme siksi kykene puuttumaan kunnolla ihmiskaupaan puuttumatta seksiteollisuuteen.

Cecilia Malmström, *komission jäsen* . – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos tästä tärkeästä keskustelusta. Haluan kertoa teille, että komissio nimittää tänään ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin, joka aloittaa työnsä ensi kuussa. Hän lisää EU:n toimielinten ja virastojen toimien koordinoitua ja johdonmukaisuutta, auttaa varmistamaan parhaiden käytäntöjen jakamisen eri jäsenvaltioissa, kehittää nykyistä ja tulevaa politiikkaa ja toimii kolmansien maiden yhteyshenkilönä. Tämä on hyvin tärkeää. Yhdistämällä ihmiskaupan ehkäisyyn, lainvalvonnan ja uhriksi joutumisen ehkäisyyn hän voi taata, että käytössä on ja käyttöön otetaan sopivia menetelmiä ihmiskaupan torjumiseksi. Pyydän ihmiskaupan torjunnan koordinaattoria pitämään tiiviisti yhteyttä Euroopan parlamenttiin ja pitämään teidät ajan tasalla näiden tapahtumien suhteen.

Kriminalisointia koskevasta kysymyksestä pitäisi käydä oma keskustelunsa, mutta direktiivin 19 artiklassa todetaan, että komissio esittää muutaman vuoden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa ”arvioidaan sellaisen voimassa olevan kansallisen lainsäädännön, jossa kriminalisoidaan ihmiskaupan hyväksikäytön kohteena olevien palvelujen käyttäjät, vaikutusta ihmiskaupan ehkäisyyn”, sekä liittyy siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia. Palaamme varmasti tähän asiaan, enkä sulje pois sitä mahdollisuutta, että esitämme aiheesta lisää ehdotuksia.

Tämän todettuani katson, että voimme olla nyt ylpeitä tästä direktiivistä. Se on hyvin tärkeä keino torjua ihmiskauppaa ja suojella uhreja. Se on antanut käyttöömmme tärkeät keinot, se on osoittanut maailmalle, että olemme sitoutuneet torjumaan nykypäivän orjuutta, ja se tehostaa pyrkimyksiämme.

Haluan kiittää vilpittömästi kumpaakin yhteisesittelijää, jäsen Baueria ja jäsen Hedhiä. Tämänpäiväinen keskustelu on osoittanut, miten tärkeää työtä olette tehneet, sillä kaikki ryhmät tukevat teitä. Haluan onnitella teitä siitä.

Edit Bauer, *esittelijä*. – (HU) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsen Malmströmiä erityisesti siitä, että hän kutsui mietintöä historialliseksi tekstiksi. Se pitää luultavasti paikkansa, sillä hyväksymme ensimmäistä kertaa Lissabonin sopimukseen perustuvaa rikoslainsäädäntöä, mutta toivon myös, että tämä on suuri askel eteenpäin kohti sen varmistamista, ettei yksikään rikollinen, yksikään ihmiskaupan harjoittaja, jää vaille rangaistusta. Täällä käydyssä keskustelussa oli erityisen rohkaisevaa nähdä se, että jäsenillä on poliittista tahtoa. Olen nähnyt itse pelottavan usein ja ollut joskus itsekin sitä mieltä, että poliittisen tahdon puute estää todellisen edistymisen tällä alalla. Tänään kuulemani on kuitenkin täysin päinvastaista, ja haluan kiittää kollegoitani siitä, että he ovat osoittaneet poliittista tahtoa ottaa valtava askel eteenpäin ihmiskaupan torjumiseksi.

EFD-ryhmä on esittänyt kaksi tarkistusta, ja pyydän kollegoiltani, etteivät he antaisi niille tukeaan, sillä ne tähtäävät mahdollisimman vähäisiin rangaistuksiin. Haluan myös kiittää

jäsen Tzavelaa siitä, että hän pyysi juuri päinvastaista eli rangaistuksen koventamista entisestään. Olen vakuuttunut siitä, että tämä on tärkeä askel, mutta tämänpäiväisen askeleen lisäksi tarvitaan joukko uusia askeleita. Kysynnän vähentäminen vaatii meiltä paljon työtä. Emme kykene varmastikaan ratkaisemaan kaikkia tarjontaan liittyviä ongelmia, mutta kysynnälle voimme tehdä paljon, ja minusta tuntuu siltä, ettei aika ole tältä osin vielä otollinen – että tältä osin poliittista tahtoa ei kenties ole vielä riittävästi, jotta voisimme ottaa askeleen eteenpäin. Olen vakuuttunut siitä, että lain soveltamisalaa on ennemmin tai myöhemmin laajennettava kolmansista maista tuleviin rikollisiin, jotka oleskelevat EU:ssa oleskeluluvan turvin, ja olen myös vakuuttunut siitä, että meidän on tarkistettava tilapäisistä oleskeluluvista annettua direktiiviä taataksemme lainsäädännön johdonmukaisuuden tällä alalla. Kiitän teitä lämpimästi tuestanne.

Anna Hedh, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia erinomaisista puheenvuoroista ja tuesta, jota olemme saaneet täällä parlamentissa tälle ihmiskaupan torjuntaa koskevalle säädökselle. Toivon nyt, että voimme tulevaisuudessa parantaa tätä säädöstä entisestään ja tiukentaa EU:n yhteisiä ihmiskaupan vastaisia sääntöjä.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, että meidän on tehtävä jatkuvasti työtä puuttuaksemme ihmiskaupan todellisiin syihin ja sen juuriin eli köyhyyteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja kysyntään. Meidän on käytettävä energiamme ennen kaikkea näihin ongelmiin voidaksemme ratkaista ihmiskauppaa koskevan ongelman.

Kuten sanoin aiemmin, emme saa antaa periksi. Ihmisten oikeus päättää omasta elämästään ja kehostaan on ihmisoikeus, jota ei voi ostaa rahalla niin kuin mitä tahansa tavaraa. Ihmiskaupan torjunta jatkuu Euroopan unionissa ja muualla maailmassa. Kiitän teitä kaikesta tuestanne.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään parin minuutin päästä.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Ihmiskaupalla on eri muotoja, kuten seksuaalinen hyväksikäyttö, laiton elinkauppa, pakkotyö ja laiton adoptio, ja se rikkoo vakavalla tavalla Euroopan perusoikeuskirjassa vahvistettuja ihmisoikeuksia.

Kyse on hätkähdyttävän laajasta ongelmasta, ja kokemus on osoittanut, että Euroopan unionin nykyinen asiaa koskeva oikeuskehys ei ole riittävän tehokas. Siksi parlamentin, komission ja neuvoston välinen yhteistyö on strategisessa asemassa kehitettäessä EU:n politiikkaa, jolla tähän ongelmaan puututaan tehokkaasti.

Lissabonin sopimuksessa vahvistettiin Euroopan unionin toimivaltaa rikosasioissa tehtävän jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön alalla. Katson kuitenkin, että ihmiskaupan harjoittajien rangaistuksia on vielä kovennettava ja että väkivallan uhreille annettavaa apua on kehitettävä edelleen.

Olen samaa meiltä siitä, että kysynnän vähentämiseksi EU:n ja jäsenvaltioiden olisi hyvä sitoutua tiiviimmin ihmiskaupan lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaissa toteutettaviin tiedotuskampanjoihin. Lisäksi kannatan sitä, että EU:lle nimitetään ihmiskaupan torjunnan koordinaattori, joka ohjaa EU:n työtä ja politiikkaa tällä alalla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Haluan kiittää kumpaakin esittelijää heidän tekemästään työstä, sillä tämä historiallinen direktiivi on hyvin tärkeä askel

ihmiskaupan torjunnan kannalta, koska siinä asetetaan rangaistuksille ja seuraamuksille selvä taso. Vaikka EU:ssa ja jäsenvaltioissa on jo hyväksytty monia lakeja ja tällä alalla on tehty monivuotisia poliittisia sitoumuksia, EU:ssa ja sen rajojen yli käydään yhä ihmiskauppaa, jonka uhriksi on laskettu joutuvan vuosittain monia satoja tuhansia ihmisiä. Tämä osoittaa, että ihmiskauppa, erityisesti nais- ja lapsikauppa, on yhä valtava ongelma ja yksi pahimmista ihmisoikeusloukkauksista. Haluan korostaa, että lapset ovat heikoimmassa asemassa ja suurimmassa vaarassa joutua ihmiskaupan uhreiksi, minkä vuoksi tähän ryhmään pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. Koska ihmiskauppa on nykyajan orjuutta ja äärimmäisen kannattavaa toimintaa järjestäytyneelle rikollisuudelle, ennaltaehkäiseviin toimiin, uhrien suojeluun ja sosiaalisiin kysymyksiin on kiinnitettävä enemmän huomiota. Lisäksi ihmiskaupan harjoittajille on luotava torjuva toimintaympäristö. Heille langetettavien rangaistusten ja seuraamusten pitäisi vastata rikoksen vakavuutta ja toimia tehokkaana pelotteena, joka saa heidät luopumaan ajatuksesta ryhtyä tällaiseen toimintaan. Rangaistusten lisäksi jäsenvaltioiden pitäisi ottaa käyttöön muita seuraamuksia, kuten omaisuuden takavarikointi, ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet rikosten tekovälineiden ja rikoshyödyn takavarikoimiseksi ja menetetyksi tuomitsemiseksi, sillä tämä heikentäisi näiden rikosten taloudellista kannattavuutta.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen . – (EN) Tämänpäiväinen äänestys ihmiskaupasta toimitetaan ratkaisevassa vaiheessa toimiamme tämän nykypäivän orjuuden muodon torjumiseksi. Kuten irlantilainen elokuvaohjaaja Ciarán O'Connor esitti viime vuonna elokuvassaan nimeltä "Trafficked", jossa dokumentoitiin ihmiskaupan nykyisiä vaikutuksia Irlannissa, ihmiskauppa on rikos, joka kehittyy ja muuttuu yhä säälimättömämmäksi viranomaisten yrittäessä torjua sitä tehokkaammin. Tämänkaltaiset toimenpiteet ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta viranomaiset saavat keinot ja yhteisen tavoitteen, joita he tarvitsevat torjuakseen tätä Euroopan laajuista ongelmaa. Jäsenvaltioissa lainsäädäntöelinten on suhtauduttava tiukasti tuomittuihin ja poliisille on varattava resursseja, jotta ihmiskaupan ei anneta jatkaa raha- tai henkilöstöpulan vuoksi. Tämä rikollisuuden muoto ei tunne rajoja, ja siksi orjuuden lopettamiseksi Euroopan tarvitaan niin EU:n lainsäädäntöä kuin kansallisiakin lakeja.

Giovanni Collino (PPE), kirjallinen . – (IT) Torjuessaan ihmiskauppaa Euroopan unioni ei voi tyytyä vain tuomitsemaan sitä, vaan sen on tunnustettava, että tarvitaan täsmällisiä jälkitoimia, joilla varmistetaan, että tällaisiin raakalaismaisiin rikoksiin syylistyneet todella saavat rangaistuksen.

Tällaisia toimia ovat muun muassa rangaistusten yhdenmukaistaminen sekä se, että EU:n toimenpiteet sovitetaan yhteen muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n, jo toteuttamien toimien kanssa. Jälkitoimet on yhdistettävä ennaltaehkäiseviin toimiin, jotka ovat aivan yhtä tärkeitä. Ennen kaikkea oikeusviranomaisten ja rahoitusasioita tutkivien poliisiviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta tähän rikollisuuteen liittyvät rahoituskanavat onnistutaan tyrehdyttämään niiden alkulähteillä ja kaikki niiden haarat saadaan katkaistua.

Lisäksi on yhä tärkeämpää, että käytettävissä on täsmällisiä ja luotettavia tietokantoja, joissa eri erityspiirteet erotetaan toisistaan ja joiden pohjalta voidaan toteuttaa erilaisia toimia, jotka auttavat puuttumaan läpikotaisin kuhunkin yksittäistapaukseen. Tällä direktiiviehdotuksella Euroopan unioni pyrkii puuttumaan periaatteitaan ja perusarvojaan rikkovan epäinhimillisen kaupan koko toimitusketjuun.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (EN) Järjestäytynyt rikollisuus on ilmiö, johon Euroopan unionin on puututtava päättäväisesti. Meidät on nähtävä toimijana, joka pikemminkin ennakoi ihmiskauppaa kuin reagoi siihen. On tärkeää, että tutkimme kehittyviä ihmiskauppareittejä voidaksemme katkaista ne ja estää niiden kehittymisen. S&D-ryhmän jäsenenä haluan korostaa, että yhtenä päätavoitteenamme on torjua rajat ylittävää rikollisuutta. Äänestin siksi tämän säädösaloitteen puolesta. Euroopan unionin lainsäätäjänä meidän on varmistettava, että oikeutta ihmisarvoiseen elämään ja koskemattomuuteen kunnioitetaan ja että kidutuksen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen kieltoa ja orjuutta ja pakkotyötä koskevaa kieltoa noudatetaan. Emme saa antaa ihmiskaupan ja lasten huutokauppaamisen jatkoa. Ihmiskaupan harjoittajat hankkivat uhreja myös Internetin kautta. Tämä on erittäin hälyttävää, sillä monilla lapsilla on mahdollisuus käyttää Internetiä.

Zita Gurmai (S&D), kirjallinen. – (EN) Ihmiskauppa on ihmisarvoa loukkaava rikos, joka tuhoaa monien lasten ja naisten elämän eri puolilla maailmaa. Tämä ehdotus on läpimurto, koska siinä asetetaan uhrit etusijalle ja puututaan ongelmaan monitahoisella, rajat ylittävällä tavalla. Nämä uudet toimenpiteet helpottavat ihmiskauppatapausten tunnistamista ja syytteiden nostamista ja kannustavat uhreja tekemään yhteistyötä viranomaisten kanssa. Tästä tulee sitova säädös, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön. Heikossa asemassa olevien, ihmiskaupan potentiaalisten uhrien tilannetta voidaan muuttaa vain tällaisella säädöksellä. Kehotan myös jäsenvaltioita noudattamaan tämän tekstin mukaista ehdotusta ja rankaisemaan niitä, jotka ostavat tietoisesti palveluja ihmiskaupan uhrit. Kysynnän torjuminen on keskeinen osa ihmiskaupan syiden torjuntaa. Tämä mietintö on sekä moraalisesti että ammatillisesti erinomainen ehdotus, josta haluan kiittää arvoisia kollegoitani, jäsen Baueria ja jäsen Hedhiä. Olen erityisen iloinen siitä, että neuvosto, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta onnistuivat saamaan aikaan tekstin, jota EU:n kaikki asiaankuuluvat toimielimet kannattavat. Toivon, että se hyväksytään pian muodollisesti ja siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä. Uhrit toivovat tätä todella.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Ihmiskauppadirektiivi on tärkeä askel, koska ihmiskauppa on todellisuutta myös Euroopassa. Tärkeintä on ennaltaehkäistä ihmiskauppaa puuttamalla köyhyyteen ja epätasa-arvoisuuteen sekä lisäämällä ihmisten tietoisuutta asiasta.

Ensisijaisen tärkeää on ihmiskaupan tunnistaminen ja uhrin auttaminen. Uhri voi olla nainen tai mies, lapsi tai aikuinen. Työntekijä rakennustyömaalla voi olla ihmiskaupan uhri. Myös romanikerjäläisen tilanne voi täyttää ihmiskaupan kriteerit, jos taustalla on järjestäytynyttä toimintaa ja pakottamista.

Valitettavan usein ihmiskauppaan liittyy sukupuolittuneita käytäntöjä; naisia ja tyttöjä päätyy prostituoiduksi tai heitä pakkonaitetaan. On tärkeää, että ihmiskaupan uhrit annetaan mahdollisuus suojeluun ja lainopilliseen neuvontaan.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (EN) Romaniyhteisöihin vaikuttavat haitalliset ilmiöt, kuten matala koulutustaso, vaikea köyhyys, syrjäytyminen ja syrjintä, tekevät romaninaisista ja -lapsista äärimmäisen alttiita ihmiskaupalle. Tämän nykypäivän orjuuden juuret ovat vahvasti köyhyydessä ja syrjäytymisessä, ja siksi monien romanien sietämättömien elinolojen muuttaminen on otettava tärkeäksi strategiseksi tavoitteeksi. Lisäksi EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten on toteutettava paljon tehokkaampia toimia torjuakseen

tätä ilmiötä, varsinkin järjestäytynyttä rikollisuutta, ja suojellakseen riskiryhmiä, erityisesti vähemmistöihin kuuluvia naisia ja lapsia.

Tämän aloitteen tavoitteena on laajentaa ihmiskaupan määritelmää, ja katson, että siihen pitäisi sisällyttää myös hyväksikäyttö kerjäämistarkoituksiin, mikä käsittää myös ihmiskaupan uhrista riippuvaisen henkilön käytön kerjäämiseen riippumatta hänen suhteestaan rikoksentekejiin. Lisäksi rangaistusten pitäisi olla kovempia, kun rikoksen uhrina on henkilö, joka on heikossa asemassa ikänsä, sukupuolensa, raskautensa, terveydentilansa tai vammansa vuoksi, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä tapauksiin, joissa uhria on kidutettu, hänet on pakotettu ottamaan huumeita tai lääkkeitä, hänet on raiskattu tai hänelle on tehty muuta vakavaa psykologista, fyysistä tai seksuaalista väkivaltaa.

Debora Serracchiani (S&D), kirjallinen. – (IT) Euroopassa myydään joka vuosi satoja tuhansia ihmisiä kuin kauppatavaraa, ja olen iloinen siitä, että me tunnemme nyt kasvavaa tarvetta suojella ihmiskaupan uhreja väärin asiakirjojen käytöltä, prostituutiolta ja maahanmuutolta.

Puhuessamme ihmiskaupasta meidän on ajateltava paitsi seksuaalista hyväksikäyttöä, pakkotyötä ja laittomia adoptioita myös elinkauppaa, joka on jatkuvasti yleistyvä rikos. EU:n oikeudellinen rakenne ei ole riittävän tehokas, ja EU:n ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän. Tarvitsemme vakiintuneen koordinoitirakenteen EU:n toimielinten ja virastojen välille sekä jäsenvaltioiden toimielinten ja virastojen ja kansainvälisten kumppaneiden välille.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan ottaa tämänpäiväisessä keskustelussa esiin lapsikauppaa koskevan ongelman. Meidän pitäisi tehdä kaikkemme kehittääksemme ja parantaaksemme kaikkien jäsenvaltioiden oikeus- ja toimielinjärjestelmiä sekä lastenhoitojärjestelmiä. Sanan ”ihmiskauppa” määritelmää pitäisi tarkistaa ja laajentaa. Vain tällä tavoin voimme ehkäistä muun muassa 1) kaupallista adoptiota eli yksityistä adoptiota, jossa vanhemmat luopuvat oikeuksistaan lapseen perhetuomioistuimessa, useimmiten maksua vastaan, 2) sitä, että raskaana olevat naiset lähtevät maasta ja palaavat ilman lasta, ja 3) sitä, että maista, joissa on käynnissä tai on ollut aseellinen selkkkaus, katoaa lapsia, joiden vanhemmat ovat kuolleet.

Koska monet rikokset tehdään nykyisin Internetiä käyttäen, on perustettava monialaisia erityisryhmiä, jotka erikoistuvat tällaisen rikollisuuden torjuntaan. Ne valvoisivat rikosten tapahtumaympäristöä ja keräisivät näyttöä seuraamalla lapsikauppaan osallistuvien henkilöiden taloudellista tilannetta. Meidän pitäisi kouluttaa viranomaisia ja valistaa heitä lasten tilanteesta perheissä, joista lapsia saattaa joutua lapsikaupan uhreiksi. Tämä koskee erityisesti yksiköitä, jotka työskentelevät sellaisten perheiden parissa, jotka saavat valtion tukea taloudellisten vaikeuksien vuoksi. Saamme mahdollisuuden ihmiskaupan ja erityisesti lapsikaupan kitkemiseen tai ainakin niiden rajoittamiseen vain toteuttamalla 27 jäsenvaltiossa monenvälisiä ja yhtenäisiä toimenpiteitä.

(Istunto keskeytettiin hetkeksi.)

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

8. Tervetuloitotukset

Puhemies. – (ES) Minulla on ilo ilmoittaa, että istuntosalissa on seuranamme virallinen valtuuskunta, johon kuuluu uskonnollisia johtajia erityisesti Lähi-idän, Irakin ja Libanonin kristillisistä yhteisöistä.

(Suosionosoituksia)

Me olemme tietoisia monien alueen kristillisten yhteisöjen vaikeasta tilanteesta ja olemme siksi iloisia voidessamme ilmaista heille tukemme. Toivotan teidät lämpimästi tervetulleiksi Euroopan parlamenttiin.

9. Äänestykset

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan käyttää pienen hetken ilmaistakseni pettymykseni neuvoston päätökseen hylätä jäsen Estrelan äitiyslomaa koskeva mietintö.

Puhun nyt miljoonien sellaisten eurooppalaisten äitien ja isien puolesta, jotka ovat pettyneet neuvoston päätökseen. Tämä päätös kertoo arvotyhjiöstä, johon en voi yhtyä ja jota vastustan jokaisella solullani. Minkälaista Eurooppaa me oikein rakennamme? Tämän ehdotuksen hylkääminen loukkaa nykypäivän perheitä, mutta se loukkaa myös ja ennen kaikkea huomispäivän perheitä.

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyksiin.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

9.1. EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto: Portugali/tulvat – Ranska/Xynthia-myrsky (A7-0335/2010, Reimer Böge) (äänestys)

9.2. Lisätalousarvioesitys nro 9/2010: EU:n solidaarisuusrahasto (Portugali/tulvat – Ranska/Xynthia-myrsky) – Talouden elpyminen: Euroopan tuulipuistoverkosto merellä (A7-0341/2010, László Surján) (äänestys)

9.3. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: SI/Mura, Slovenia (A7-0336/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.4. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Heidelberger Druckmaschinen AG/Saksa (A7-0337/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.5. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Wielkopolskie Automotive, Puola (A7-0359/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.6. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Aragón Retail trade, Espanja (A7-0358/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.7. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Comunidad Valenciana Textiles, Espanja (A7-0357/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.8. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Comunidad Valenciana Natural Stone, Espanja (A7-0356/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.9. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Lear, Espanja (A7-0351/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.10. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: H. Cegielski-Poznań, Puola (A7-0352/2010, Barbara Matera) (äänestys)

9.11. Direktiivin 2003/109/EY soveltamisalan laajentaminen koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä (A7-0347/2010, Claude Moraes) (äänestys)

9.12. Viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus Euroopan unionin ja Georgian välillä (A7-0345/2010, Nathalie Griesbeck) (äänestys)

9.13. Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luominen (A7-0332/2010, Iva Zanicchi) (äänestys)

9.14. Rahoitusvälineillä käytävän kaupan sääntely – ”dark pools” jne. (A7-0326/2010, Kay Swinburne) (äänestys)

9.15. Kemiallisen, biologisen sekä säteily- ja ydinturvallisuuden edistäminen Euroopan unionissa – EU:n CBRN-toimintasuunnitelma (A7-0349/2010, Ana Gomes) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Ana Gomes, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, terroristi-iskuihin, teollisuusonnettomuuksiin sekä luonnonkatastrofeihin voi aina liittyä kemiallisia, biologisia tai säteily- ja ydinturvallisuutta koskevia riskejä eli CBRN-riskejä. CBRN-onnettomuudet, olivat ne sitten tahattomia tai seurausta rikollisesta toiminnasta, eivät tunne rajoja ja ne voivat aiheuttaa huomattavaa inhimillistä tuhoa sekä vahingoittaa infrastruktuureja, ympäristöä ja kansanterveyttä. Nämä onnettomuudet eivät tapahdu syrjäisillä alueilla; tästä ovat esimerkkeinä Unkarissa hiljattain tapahtunut tehtaan myrkkylietevuoto sekä Jemenistä Yhdysvaltoihin ja Eurooppaan lähetetty kirjepommien sarja.

Euroopan unionin on ehdottoman tärkeää pyrkiä kaikin tavoin kehittämään jäsenvaltioiden siviili- ja sotilastahojen välistä tarpeellista yhteistyötä, jotta CBRN-iskuja ja -onnettomuuksia voidaan ehkäistä, tunnistaa ja torjua tehokkaasti. Tällainen yhteistyö edellyttää eurooppalaista kriisinhallintajärjestelmää, joka toimii yhdessä eurooppalaisten pelastuspalvelujoukkojen kanssa. Euroopan parlamentti on itse asiassa jo pitkään vaatinut pelastuspalvelujoukkojen perustamista.

EU:n toimintasuunnitelmaa on siis lujitettava. Nykyinen suunnitelma, jonka neuvosto hyväksyi vuonna 2009, on heikko, eivätkä kaikki jäsenvaltiot ole panneet sitä käytännössä täytäntöön. Jos yksikin toimintaketjun lenkeistä katkeaa, koko ketjun toiminta epäonnistuu. Komission asemaa toiminnan valvonnassa, ohjauksessa ja koordinoinnissa on ehdottomasti vahvistettava, ja kaikkien jäsenvaltioiden on pantava suunnitelma täytäntöön pikaisesti.

Tässä mietinnössä ehdotetaan siviili- ja sotilasyhteistyön kehittämistä kokoamalla yhteen erilaiset toimet CBRN-onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja tunnistamiseksi sekä toiminnan

valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi. EU:n on tuotava kaikki jäsenvaltiot yhteen luomaan integroituja kansallisia järjestelmiä, joiden avulla suunnitelma voidaan panna täytäntöön. Tässä suhteessa CBRN-toimintasuunnitelma tarjoaa mahdollisuuden tehdä Lissabonin sopimuksen yhteisvastuulausekkeesta totta käytännössä.

9.16. Hyvä hallintotapa ja EU:n aluepolitiikka (A7-0280/2010, Ramona Nicole Mănescu) (äänestys)

9.17. Maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustaminen (A7-0342/2010, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (äänestys)

9.18. Menettely oleskelu- ja työluvan saamiseksi yhden hakemuksen perusteella (A7-0265/2010, Véronique Mathieu) (äänestys)

Francesco Enrico Speroni (EFD). –(IT) Arvoisa puhemies, olisiko tarkistusten luettelo mahdollista palauttaa näytölle?

Puhemies. –(ES) Kyllä, jäsen Speroni, he tutkivat parhaillaan, mistä tämä johtuu.

Näkyykö luettelo pikkunäytöllänne? Näkyykö? Onpa kummallista.

– *Tarkistetusta ehdotuksesta toimitetun äänestyksen jälkeen:*

Neelie Kroes, komission varapuheenjohtaja. –(EN) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, minä vain kuuntelen ja katselen teitä. Ymmärsin, että minun on kuunneltava teitä ja toimitettava viestinne – hyvin selkeä viestinne – komission muille jäsenille. Lupaan välittää tämän viestin. Viesti on tietenkin puolueeton, sillä tässä on tapahtunut hyvin paljon. Kollegani palaa tähän asiaan kunhan olemme keskustelleet tästä komission jäsenten kesken.

Puhemies. –(ES) Ehdotus siis palautetaan komission käsittelyyn.

Alejandro Cercas (S&D). –(ES) Arvoisa puhemies, työjärjestyksen 175 artiklan 56 kohdan vuoksi meidän on saatava tietää, aikooko komissio peruuttaa tämän lainsäädäntöehdotuksen. Näin ollen ehdotusta ei lähetetä automaattisesti takaisin asiasta vastaavalle valiokunnalle. Komission on päätettävä nyt, aikooko se peruuttaa ehdotuksensa ja jättää parlamentille uuden ehdotuksen.

Puhemies. –(ES) Hyvä jäsen Cercas, päättelin komission jäsenen sanoista, että ehdotus palaa komission käsittelyyn. Ymmärsin hänen sanansa näin. Me pyydämme kuitenkin komission jäsentä selventämään komission kantaa.

Arvoisa komission jäsen, olkaa hyvä ja selventäkää komission kantaa.

Véronique Mathieu, esittelijä. –(FR) Arvoisa puhemies, täytyy sanoa, että olen yllättynyt.

(*Melua*)

Me olemme neuvotelleet tästä tekstistä jo vuoden ajan. Haluan ensiksi sanoa, että me olimme päässeet tästä yksimielisyyteen Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän kanssa. Viime hetkellä sain kuitenkin tietää, että jäsenille oli annettu äänestysohjeita, jotka olivat täysin saavutetun kannan vastaisia. Sain tietää, että ALDE-ryhmän kanssa tehtyä sopimusta ei noudatettu. Täysistunnossa ei noudatettu tehtyjä sopimuksia.

Toiseksi haluan sanoa, että jäsen Cercas ehdottaa, että tarkistaisimme – haluaisin pitää puheenvuoroni rauhassa, muuten tässä ei ole mitään mieltä – sosialistiryhmä ja jäsen Cercas erityisesti ehdottavat, että komissio tarkistaisi ehdotustaan.

Hyvä jäsen Cercas, me olemme keskustelleet tästä asiasta jo vuoden ajan. Te ehdotatte useita muutoksia. Me olemme vuoden ajan pyrkineet sopimukseen siinä onnistumatta. Minkä ihmeen vuoksi nämä keskustelut pitäisi aloittaa taas alusta? Vaikka keskusteluja käytäisiin 10 vuotta, te, jäsen Cercas, olisitte yhä eri mieltä. Me olemme yrittäneet kaikkia mahdollisia ratkaisuja, mutta te ette ole hyväksynyt niistä yhtäkään.

En siis ymmärrä, miten uusien ehdotusten jättäminen voisi viedä tätä asiaa eteenpäin. Se on todella sääli! Te vastustitte maahanmuuttajien pääsyä Euroopan unioniin. Sosialistiryhmä kieltää näiltä maahanmuuttajilta oikeuden samaan kohteluun, jota eurooppalaiset työntekijät saavat.

(Vastalauseita)

Olen sanonut sanottavani. Tämä tilanne on todella valitettava, sillä ryhmä oli hyväksynyt tämän yhdenvertaista kohtelua koskevan ehdotuksen.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(ES)* Hyvät parlamentin jäsenet, pyydän hetken hiljaisuutta, sillä me aiomme noudattaa työjärjestystä.

Komission on kerrottava meille, aikooko se säilyttää ehdotuksensa.

Antakaa siis komission jäsenen kertoa, aikooko hän säilyttää ehdotuksensa; asialliset kommentit ovat toki tervetulleita.

Neelie Kroes, *komission varapuheenjohtaja.* – *(EN)* Arvoisa puhemies, tällaisen keskustelun jälkeen, joka ei ollut täysin yksiselitteinen, ymmärrätte varmasti, että minun on tarkasteltava tämän keskustelun tuloksia vielä Brysselissä. Otan tämän asian puheeksi komission jäsenten kanssa. Komissio ilmoittaa keskustelujensa tuloksista myöhemmin.

Puhemies. – *(ES)* Komission jäsenen vastaus on selkeä: toistaiseksi hänellä ei ole aikomusta peruuttaa ehdotusta.

Näin hän sanoi; meidän on seurattava, mitä jatkossa tapahtuu.

Toistaiseksi komissiolla ei ole aikomusta peruuttaa ehdotusta.

9.19. Eurooppalainen suojelumääräys (A7-0354/2010, Teresa Jiménez-Becerril Barrio) (äänestys)

– *Ennen muutetusta ehdotuksesta toimitettua äänestystä:*

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *esittelijä.* – *(ES)* Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa muistuttaakseni teitä tämänpäiväisen äänestyksen tärkeydestä. Meidän on annettava selkeä viesti neuvostolle ja erityisesti niille maille, jotka eivät ole vielä varmistaneet turvallisuutta tällä alalla. Uskon, että meillä on tänään tilaisuus puolustaa uhrien asemaa ja taata, että he voivat elää vapaudessa ilman pelkoa. Tämä on hyvin tärkeää ei ainoastaan naisille, vaan myös miehille, lapsille, terroristien uhreille, järjestäytyneen rikollisuuden uhreille, naiskaupan uhreille ja muille uhreille.

Carmen Romero López, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, meitä esittelijöitä on kaksi. Haluaisin vain muistuttaa Euroopan unionin liberaaliministereitä siitä, että tällä hetkellä tätä mietintöä on hyvin tärkeää tukea naisten perusoikeuksien turvaamiseksi. Mietintö on liberaaliministerin käsissä, mutta myös muiden sellaisten hallitusten käsissä, jotka eivät ole vielä antaneet sille tukeaan. Saamme nähdä, tukevatko he tätä aloitetta nyt.

9.20. Ihmiskauppa (A7-0348/2010, Edit Bauer) (äänestys)

9.21. Euroopan unionin ja Georgian välinen sopimus luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta (A7-0346/2010, Nathalie Griesbeck) (äänestys)

9.22. Alueellinen, sosiaalinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus (A7-0309/2010, Petru Constantin Luhan) (äänestys)

Puhemies. – (ES) Äänestys on päättynyt.

10. Äänestyselitykset

Puhemies. – (ES) Siirrymme nyt äänestyselityksiin.

Suulliset äänestyselitykset

Mietintö: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä ei ole ensimmäinen kerta tässä istuntosalissa, kun minusta tuntuu kuin olisin hypännyt ajassa taakse päin jonkinlaisen avaruus-aika-jatkumon kieroutuman tai tunnelin läpi ja tipahtanut takaisin 1970-luvulle. Me olemme jälleen maailmassa, jossa teollisuus on valtion valvonnassa, jossa hinta- ja tulopolitiikkoja sorvataan, jossa työtunteja rajoitetaan ja jossa kannattamattomille yhtiöille syydetään valtion tukea.

Tästä kertoo hyvin tämänpäiväisten äänestysten luettelo, jonka luen ääneen: tukivarojen myöntäminen SI/Muralle Sloveniassa, Heidelberger Druckmaschinen AG:lle Saksassa, autoteollisuudelle Wielkopolskiessa, Puolassa, vähittäiskaupalle Aragónissa, Espanjassa, tekstiilialalle Comunidad Valencianassa, Espanjassa, luonnonkivituotteiden valmistukselle Comunidad Valencianassa, Espanjassa, Learille Espanjassa ja H. Cegielski-Poznańille Puolassa. 1970-luvulla puhuttiin voittajien valitsemisesta. Nyt me itse asiassa valitsemme häviäjiä. Me syydämme EU:n varoja sinne, missä vapaa markkinatalous on julistanut tappion.

Miksi me toimimme näin? Koska EU on nyt järjestelmä, joka jakaa vaurautta onnekkaille asiakasryhmille. Arvoisa puhemies, te tiedätte yhtä hyvin kuin minä, että tässä ei ole mitään järkeä. Te olitte poikkeuksellisen menestynyt konservatiivijohtaja Kataloniassa. Te ymmärrätte ihmisten ja markkinoiden vapauden merkityksen, ja sen ymmärtävät myös äänestäjämme. Rahat ovat loppumassa. Pian koittaa hetki, jolloin – George Orwellin erinomaista vertausta käyttäkseni – kansa puistaa järjestelmän tiehensä niin kuin hevonen puistaa pois karpäset.

Suositus: Nathalie Griesbeck (A7-0345/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on tänään omaksunut selkeän kannan ja astunut askeleen lähemmäs Euroopan unionin ja Etelä-Kaukasuksen välisen yhteistyön tiivistämistä. Etelä-Kaukasus ja Georgia ovat EU:lle strategisesti merkittäviä alueita. Kotimaallani Liettualla on aina ollut erityiset suhteet Georgiaan. Me tuimme Georgiaa sen vaikeimpina aikoina emmekä ainoastaan valtion tasolla hallituksena; myös suuri yleisö antoi Georgialle vahvan tukensa. Uskon, että koko Euroopan unioni haluaa Georgian liittyvän eurooppalaisten kansojen joukkoon. Georgia on tehnyt valtavia uhrauksia ollakseen osa Eurooppaa, ja meidän on annettava sille sen ansaitsema tunnustus. Viisumien myöntämisen helpottaminen lisää ihmisten liikkuvuutta ja yhteistyötä sekä vahvistaa samalla taloudellisia ja kulttuurisia siteitä. Haluan toivottaa Georgian ja georgialaiset tervetulleiksi tällä Euroopan parlamentin tämännäpäiväisellä päätöksellä. EU välittää Georgialle viestin siitä, että me toivomme maan liittyvän Euroopan unionin jäseneksi.

Mietintö: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, me emme voi sallia koheesiopolitiikkaan investoitujen valtaviin varojen hukkaamista tai haaskaamista. On siis ehdottoman tärkeää kehittää sitä tapaa, jolla näitä varoja hallinnoidaan, ja varmistaa, että varoja käytetään tehokkaammin. Paikallisviranomaiset, jotka tuntevat alueensa tarpeet parhaiten, ovat tässä suhteessa avainasemassa. Huomiota tulisi kiinnittää myös valtioiden rajat ylittäviin alueisiin niiden yhdyntymisen helpottamiseksi. Jotta vertikaalista ja horisontaalista yhteistyötä voidaan tehdä onnistuneesti, menettelyitä on yksinkertaistettava ja kansallisten toimeenpaneuvien elinten palveluksessa toimivien asiantuntijoiden koulutukseen on kohdennettava enemmän varoja. Myös tietoteknisen järjestelmän uudistamista ja laajentamista on tuettava, jotta kaikki edunsaajat voivat saada tietoa helposti ja yhdenvertaisella tavalla.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että meidän on edistettävä monitasoista hallintoa vahvistaaksemme alueviranomaisten osallistumista kehityspolitiikan suunnitteluun erityisesti lähentymistavoitteen kohdealueilla, jotka haluavat kehittyä nousemaan jäsenvaltioiden alueiden tasolle ja kilpaillakseen globaaleilla markkinoilla.

Aluekehityspolitiikkojen tehostaminen edellyttää niiden tahojen osallistumista, jotka tuntevat oman alueensa ja voivat auttaa kehittämään niitä. Tämä on monitasoisen hallinnon ja alueellisen koheesion välinen yhteys, jota esittelijä korostaa.

Säännösten yksinkertaistamisen osalta haluan sanoa, että mitä enemmän hallinnollista taakkaa kevennetään, sitä nopeammin ja paremmin aluekehitykseen investoidaan Euroopassa. Jos komissio avustaisi hallintoviranomaisia nykyistä enemmän, ensimmäisen tason valvonnassa aiemmin tehtyjä virheitä voitaisiin vähentää.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, aluepolitiikan valvottavuus ja tehokkuus edistää EU:n kansalaisten taloudellisen ja sosiaalisen aseman turvaamista. Tuin äänestyksessä Euroopan parlamentin ehdotusta hyvästä hallintotavasta, sillä olen yhtä mieltä siitä, että alueellisen yhteistyön tiivistäminen on maidemme kehityksen avain. On siis syytä kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään nykyistä paremmin käytettävissä olevia alueiden välisen yhteistyön muotoja. Ensisijainen monitasoinen hallinto voi olla juuri oikea keino auttaa paikallisviranomaisia sekä yksityisiä ja julkisia tahoja löytämään toisensa.

Täytäntöönpanon suhteen myös ajatus paikallis- ja alueviranomaisten osallistumisesta päätöksentekoon ansaitsee tukemme. Yhteisön, jäsenvaltioiden, alueiden ja kuntien tasolla päätöksentekoon osallistuvien viranomaisten suuri määrä tuo mukanaan sekä mahdollisuuksia että epätietoisuutta. EU:n tulee luoda kehykset, jotka takaavat sopivan tasapainon näiden kahden tekijän välille.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää esittelijä Ramona Młnescua erittäin hyvästä mietinnöstä. On erittäin tärkeää todeta, että aluepolitiikan alalla tarvitaan hyvää hallintoa. Minun mielestäni hyvään hallintoon kuuluvat ennen muuta oikeudenmukaisuuden ja tasapuolisuuden periaatteet. Meidän täytyy katsoa Euroopan unionia kokonaisuutena eikä niin, että vain otetaan rusinoita pullasta ja tuetaan joitakin tiettyjä alueita. Koko Eurooppaa pitää kehittää tasapuolisesti, ja on huolehdittava siitä, että aluepolitiikan välineitä käyttäen niin myöskin voidaan tehdä ja tehdään.

Kannan myös erityistä huolta siitä, että kun aluepolitiikan kriteereitä ja rahoituskriteereitä käydään läpi, ei katsottaisi pelkästään bruttokansantuotetta. Se ei ole yksistään kestävä kriteeri, kun tarkastelemme syrjäisiä alueita Euroopan unionissa, ja sen vuoksi on tärkeää, että myös harva asutus ja pitkät etäisyydet otetaan huomioon.

Arvoisa puhemies, kun puhutaan hyvästä hallinnosta, niin silloin puhutaan ennen muuta tasapuolisesta ja oikeudenmukaisesta hallinnosta Euroopan unionin aluepolitiikassa.

Mietintö: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, maahanmuuttokysymys on tällä hetkellä erittäin ajankohtainen koko Euroopan unionin alueella. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että luodaan yhteishenkilöiden verkosto. Meidän täytyy pyrkiä toimimaan sillä tavalla, että me kehitämme myöskin tältä osin Eurooppaa tasapuolisesti.

Valitettavasti viime aikoina on tullut esille huolestuttavia esimerkkejä siitä, että me emme ole onnistuneet kaikilta osin maahanmuuttopolitiikassa. Ihmiset, jotka ovat saapuneet Eurooppaan ja asettuneet tänne, eivät ole olleet valmiita hyväksymään eurooppalaisia perusarvoja. Sen vuoksi meidän on eurooppalaisina ennen muuta huolehdittava siitä, että ne ydinarvot, joiden varaan koko Euroopan unioni on rakentunut, säilyvät ja että me pidämme niistä kiinni. Niitä ovat demokratia, ihmisoikeudet ja mielipiteenvapaus. Näistä arvoista on erityisesti pidettävä kiinni.

Sen vuoksi luotaessa yhteyshenkilöverkosta on myös tärkeää luoda sille eettinen ja arvopohjainen koodisto, jonka pohjalta toimitaan, kun maahanmuuttopolitiikkaa tehdään. On tärkeää, että maahanmuuttajat voivat integroitua ja hyväksyä eurooppalaiset perusarvot asuessaan Euroopan unionin alueella.

Mietintö: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Andrea Češková (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida eurooppalaista suojelumääräystä koskevaa äänestystä, sillä pidän suojelumääräystä äärimmäisenä tärkeänä asiana. Voin hyvin ymmärtää niiden naisten tilanteen, joita suojelumääräys pääasiassa koskee; he ovat joutuneet käytännössä katsoen vainon kohteeksi, he haluavat muuttaa toisaalle ja tarvitsevat suojelua. Tästä syystä pidän huolestuttavana sitä, että asiakirjalla, josta olemme äänestäneet, ei ole pitävää oikeusperustaa. Olen kuitenkin vakuuttunut, että tekstiä voidaan muuttaa, ja uskon, että tämä ilman muuta hyvä ajatus voidaan toteuttaa kokonaisuudessaan. Tällä kertaa äänestin kuitenkin näistä syistä tyhjää.

Jens Rohde (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain sanoa, että äänestyslaitteeni ei toiminut eurooppalaista suojelumääräystä koskevan äänestyksen aikana. Olisin äänestänyt suojelumääräyksen puolesta, sillä kyseessä on hyvin tärkeä asia ja Euroopan parlamentin oli tärkeää hyväksyä eurooppalainen suojelumääräys tänään.

Tämä säädös on Euroopalle ratkaisevan tärkeä. Tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on ehdottoman tärkeää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen kannalta. Toimeenpanevalla valtiolla on nyt oikeusperusta, jonka nojalla se voi tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen ja estää suojeltavaan henkilöön kohdistuvat rikokset tai uudet rikokset.

Tätä säädöstä tarvitaan naiseen ja muihin henkilöihin kohdistuvan väkivallan estämiseksi. Se on ehdottoman tärkeä, jotta uhrin voi asua tai oleskella haluamassaan jäsenvaltiossa ja nauttia sitä kautta vapaasta liikkuvuudesta.

Mietintö: Edit Bauer, Anna Hedh (A7-0348/2010)

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on hyvin vakava ongelma. Vaalipiirissäni, Pohjois-Irlannissa, on vuodesta 2008 lähtien pelastettu 35 hyväksikäytön uhria. Heistä 25 pelastettiin vuoden 2009 aikana. Ketään ei ole kuitenkaan vielä tuomittu ihmiskaupasta. Ihmiskauppa on moderni orjuuden muoto, vakava rikos ja loukkaus perusihmisoikeuksia kohtaan. Monet Pohjois-Irlannissa pelastetuista naisista olivat kotoisin Kaukoidästä ja he olivat tulleet maahan järjestäytyneiden rikollisliigojen avustuksella. Nämä liigat tekevät valtavaa voittoa ja käyttävät hyväksi uhrejaan pakottamalla nämä seksiorjuuteen tai muuhun pakkotyöhön.

Mietinnössä on monia arvokkaita näkökohtia, ja mielestäni tällä alalla voidaan tehdä laajaa rajat ylittävää poliisiyhteistyötä; Pohjois-Irlannin poliisivoimat ovatkin näyttäneet tässä tietä. Äänestin kuitenkin tyhjää, sillä mielestäni vähimmäisvaatimusten asettaminen on yksin jäsenvaltioiden tehtävä.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on tällä hetkellä yksi keskeisimpiä, isoimpia kysymyksiä ja vakavimpia uhkia Euroopan unionissa. Meidän on pakko tämä tunnustaa ja tunnustaa, vaikka monesti me ikään kuin suojaudumme sen ajatuksen taakse, että olemme nämä ongelmat jo ratkaisseet. Näin ei valitettavasti ole. Meidän täytyy huolehtia siitä, että jokaisen ihmisen perusoikeudet voivat toteutua.

Kun tämä ihmiskaupan termi englanniksi on human trafficking, niin on pakko todeta, että tässä toiminnassa ei ole mitään humaania. Tämä on järkyttävää toimintaa, jolla riistetään ihmisiltä ainutkertaisen elämän mahdollisuus ja ihmisarvo. Erityisessä riskiryhmässä ovat naiset ja lapset. Prostituutio ja elinkauppa ovat tästä räikeimmät esimerkit.

Haluankin peräänkuuluttaa sitä, että tämän mietinnön pohjalta Euroopan unioni todellakin alkaisi toimia, ei vain puhua, vaan toimia, jotta ihmiskauppa saadaan Euroopan unionin alueelta kokonaan loppumaan ja jotta sitä vastaan voidaan kunnolla taistella sellaisilla sanktioilla, joiden ansiosta todellakin jokaisella ihmisellä olisi mahdollisuus ihmisarvoiseen ja hyvään elämään.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, tuin direktiiviä, sillä ihmiskauppa on vastoin vapautta sen laajimmassa merkityksessä.

On hyvä, että uusi direktiivi velvoittaa valtiot parantamaan lainsäädäntöään ihmiskaupan torjumisen tehostamiseksi. Haluan kuitenkin myös muistuttaa, että hyväksikäyttö on

tuomittava kaikkialla yhteisössä ennen kuin ihmiskaupan järjestäjiä ryhdytään ajamaan takaa. Kaupankäynti edellyttää aina ostajia, ja nämä ovat usein rikkaiden, demokraattisten maiden asukkaita; he voivat olla meidän naapureitamme. Mietinnössä kiinnitetään huomiota uhreihin, mutta meidän on tehtävä enemmän. Meidän on avattava silmämme ja nähtävä, mitä ympärillämme tapahtuu, jotta köyhyydessä kamppailevat ihmiset eivät koskaan ajaudu uhreiksi.

Meidän on panostettava lasten ja nuorten opetukseen, meidän on jaettava tietoa vanhemmille ja opettajille ja meidän on puhuttava tästä tiedotusvälineissä, sillä tehokkain tapa ehkäistä hyväksikäyttöä on kysynnän poistaminen.

Licia Ronzulli (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa selittääkseni ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjumista koskevaa äänestyspäätöstäni.

Äänestin ilman muuta jäsen Bauerin mietinnön puolesta, sillä ihmiskaupan torjuminen on ja sen täytyy myös jatkossa olla yksi pääpainopisteistämme. Ihmiskaupan ongelma on kasvanut sellaisiin mittasuhteisiin, että voidaan puhua nykypäivän orjuudesta. Yhteiskunnan haavoittuvimpia jäseniä – naisia ja lapsia – viedään pois kotimaastaan ja heitä käytetään hyväksi prostituution, orjuuden ja pornografian alhaisiin tarkoituksiin.

Maailmassa on vuosittain miljoona ihmiskaupan uhria ja yksistään Euroopassa heitä on 500 000. Ihmiskaupasta hyötyvät tahot toimivat rikollisesti, he rahoittavat ihmiskauppaa ja kohtelevat ihmisiä kauppatavarana.

Kuten mietinnössä korostetaan, meidän on ryhdyttävä toimiin maissa, joista ihmiskaupan uhrin tulevat ja joihin heidät viedään. Ratkaisujen löytäminen edellyttää yhteistyötä. Meidän on lisättävä yhdessä yleistä tietoisuutta ihmiskaupasta sekä tuettava ja autettava sen uhreja. Ennen kaikkea meidän on kuitenkin puututtava ihmiskaupan perimmäisiin syihin, jotta nämä maat voivat laatia lainsäädäntöä kaikkien orjuuden muotojen kieltämiseksi.

Suositus: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Peter Jahr (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentissa on tänään keskusteltu paitsi Euroopan unionin ja Georgian välisestä viisumien myöntämisen helpottamista koskevasta sopimuksesta, myös Euroopan ja Georgian välisestä sopimuksesta luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamiseksi.

Meidän ei pidä tyytyä käsittelemään vain elämän mukavampia puolia, vaan meidän on puututtava myös vakaviin aiheisiin. Toivon, että Euroopan parlamentti saa kenties vuoden kuluessa väliraportin tämän Euroopan unionin ja Georgian välisen sopimuksen täytäntöönpanosta ja ennen kaikkea sen tuloksellisuudesta. Toivoisin myös, että Euroopan parlamentti voisi seuraavalla kerralla osallistua huomattavasti tiiviimmin alkukeskusteluihin.

Mietintö: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Nirj Deva (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin selittää, mistä syystä ryhmäni ja minä äänestimme tyhjää EU:n nopeiden valmiuksien luomista koskevassa äänestyksessä. Laajojen katastrofien lisääntyminen EU:n ulkopuolella viime vuosina on johtanut lisääntyviin vaatimuksiin EU:n katastrofivalmiuksien kehittämisestä. Tässä mietinnössä on monia erinomaisia näkökohtia, joihin voin yhtyä, mutta en voi kuitenkaan tukea vaatimusta uusien Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta.

Tuen vaatimusta, jonka mukaan EU:n pitäisi humanitaaristen katastrofien yhteydessä sovittaa toimensa yhteen muiden kansainvälisten avuntarjoajien kanssa, mutta voin tukea

tällaista yhteistyötä ainoastaan, jos se tapahtuu jo olemassa olevien mekanismien puitteissa, kuten EU:n pelastuspalvelumekanismien puitteissa. EU:n on äärimmäisen tärkeää reagoida tehokkaasti humanitaarisiin katastrofeihin, mutta on kuitenkin yhtä tärkeää varmistaa, että me emme ole ainoa taho, joka reagoi.

Sen lisäksi, että panostamme EU:n avustusvalmiuksien kehittämiseen, meidän on panostettava myös katastrofin koettelemien kehitysmaiden ja alueiden valmiuksien vahvistamiseen, jotta voimme toimia yhdessä kansainvälisenä yhteisönä. Muutoin me saamme tehdä kaiken raskaan työn, ja he eivät tee mitään.

Mietintö: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, monet EU:n kansalaiset eivät ole vielä kukaan tietoisia koheesiopolitiikan merkityksestä yksittäisten alueiden ja jopa kokonaisten maiden kehitykselle. Koheesiopolitiikan päätehtävänä on luoda Euroopan unionin eri alueille tasapuoliset toimintaedellytykset. Sen ansiosta heikommassa asemassa olevilla alueilla asuvat kansalaiset, jotka kärsivät vaikeista maanviljelyolosuhteista tai heikosta viestintäinfrastruktuurista, saavat käyttöönsä samat sosiaali-, koulutus-, kuljetus- ja energiapalvelut kuin paremmassa sosiaalisessa ja taloudellisessa tilanteessa olevien alueiden asukkaat. Koheesion merkitystä ei voi siis yliarvioida.

Tästä syystä meidän on tuettava kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kehittää rakennerahastoista myönnettävien varojen käyttöä ja tehostaa sen yhdistävän vaikutuksen hyödyntämistä. Tämä on erityisen tärkeää siksi, että koheesiopolitiikan toimenpiteiden vaikutukset tuntuvat ennen kaikkea paikallistasolla ja sitä kautta merkittävässä määrin myös maaseutualueilla. Näiden syiden vuoksi äänestin tämän mietinnön puolesta.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida jäsen Luhanin mietintöä, joka on tämänpäiväisen keskustelun viimeinen aihe.

Kilpailukyky ja koheesio ovat toisiaan täydentäviä ja tukevia voimia. Koko EU:n kilpailukyky voidaan kuitenkin turvata vain, jos talouden kasvu on aidosti kestävä. Monet rakennerahastojen tukemat investoinnit, kuten erityisesti infrastruktuurihankkeet, ovat osoittautuneet onnistuneiksi, sillä ne ovat houkutelleet monille alueille ulkomaisia sijoittajia, mikä on edistänyt talouden kehitystä. Koheesiopolitiikka on rahoituskriisin aikana osoittautunut kuitenkin tehokkaaksi välineeksi myös uusien sosiaalis-taloudellisten haasteiden lievittämiseen.

Olen esittelijän kanssa yhtä mieltä myös siitä, että EU:n alueiden taloudellinen kilpailukyky on tiiviisti sidoksissa keskimääräiseen työllisyyteen, työvoiman koulutukseen ja pätevyyteen, sosiaaliturvaan sekä julkisten palveluiden saatavuuteen, sillä sosiaalisen koheesion tukeminen on äärimmäisen tärkeää alueellisen kehityksen kannalta, jopa kansainvälisellä tasolla.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Reimer Böge (A7-0335/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Tuin äänestyksessä mietintöä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta Portugalin Madeiralla tapahtuneiden tulvatuhojen ja Ranskassa tapahtuneiden myrskytuhojen korjaamiseksi. Portugali haki solidaarisuusrahastolta tukea poikkeuksellisten sateiden aiheuttama Madeiran saarella helmikuussa 2010 maanvyörymiä ja tulvia, joista seurasi suuria vahinkoja julkiselle ja

yksityiselle infrastruktuurille, yrityksille ja maataloudelle. Portugalin viranomaisten virallisten arvioiden mukaan tulvat aiheuttivat Madeiralla 1,08 miljardin euron tuhot. Solidaarisuusrahasto myöntää Portugalille tukea noin 31 miljoonaa euroa. Kävin itse Madeiralla ja sain todeta, että solidaarisuusrahaston olisi syytä myöntää tukea joustavammin ja avokätisemmin; erityisesti lisätukea kaipaavat syrjäiset alueet ja saaret, jotka kärsivät säännöllisesti vaikeista sääolosuhteista.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Tuin äänestyksessä kunnianarvoisan saksalaiskollegani jäsen Bögen laatiman mietinnön perusteella ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta ja 67 miljoonan euron suuruisen tuen myöntämisestä helmikuussa 2010 maanvyörymistä ja tulvista kärsineelle Madeiralle (Portugali) ja Xynthia-myrskyä seuranneista tulvista kärsineelle Ranskalle. Haluan muistuttaa, että tuen määrä vastaa 2,7:ää prosenttia kaikista välittömistä vahingoista, joiden suuruudeksi on arvioitu 2,5 miljardia euroa. Tämä on tietenkin varsin huomattava avustussumma. Ottaen huomioon, että se kuitenkin kattaa vain suhteellisen pienen osan (2,7 prosenttia) kokonaisvahingoista, mietin, eikö Euroopan unionin olisi parempi käyttää nämä varat eurooppalaisten pelastuspalvelujoukkojen perustamiseen. Nämä joukot voisivat ryhtyä auttamaan katastrofien uhreja välittömästi ja puuttua äärimmäisen kiireellisiin ongelmiin, jotka ovat kansallisten joukkojen kykyjen yläpuolella. Pelastuspalvelujoukot eivät tulisi kovin kalliiksi, sillä alun perin niissä olisi kyse olemassa olevien kansallisten pelastuspalvelujoukkojen toiminnan yhteensovittamisesta. Niitä voitaisiin lisäksi hyödyntää myös ulkomailla toteutettavissa operaatioissa, kuten Haitilla.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti on hyväksynyt mietinnön 31 255 790 euron tuen myöntämisestä Portugalille Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta Madeiraa viime helmikuussa koetelleiden tulvien vuoksi. Madeiran saarta koetelleet kaatosateet aiheuttivat kaaoksen ja valtavia materiaalisia tuhoja; niistä seurasi maanvyörymiä, siltoja romahti, moottoriteitä suljettiin ja tulvat veivät mukanaan taloja ja autoja.

Madeiraa koetellut katastrofi maksoi 43 ihmisen hengen ja kadoksissa on yhä 13 ihmistä. Euroopan parlamentti on tänään täällä Strasbourgissa osoittanut aitoa eurooppalaista yhteisvastuuta, joka on yksi Eurooppa-hankkeen tärkeimmistä arvoista ja jota on syytä korostaa.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä olen yhtä mieltä siitä, että Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2010 on syytä ottaa käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja 66 891 540 euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina, jotka myönnetään hakemuksesta Portugalille maanvyörymien ja tulvien Madeiran saarella aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi sekä Ranskalle Xynthia-myrskyn aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tuen tietenkin solidaarisuusrahastojen varojen käyttöönottoa Madeiralla rankkasateiden seurauksena tapahtuneen luonnonkatastrofin uhrien auttamiseksi. Haluan kiittää kollegaani jäsen Teixeira taitavasta ja pitkäjänteisestä työstä, jota hän on tehnyt EU:n toimielinten sisällä katastrofia koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja perustan luomiseksi tarvittavalle tuelle. Haluan jälleen kerran painottaa, että menettelyitä on yksinkertaistettava, jotta solidaarisuusrahaston varat voidaan jatkossa saada käyttöön nopeammin. Liian myöhään saapuva hätäapu tahraa käsityksen unionista tehokkaana toimijana ja nakertaa eurooppalaista yhteisvastuun tunnetta.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Portugali haki solidaarisuusrahastolta tukea poikkeuksellisten sateiden aiheuttamaa Madeiran saarella helmikuussa 2010 maanvyörymiä ja tulvia, joista seurasi suuria vahinkoja julkiselle ja yksityiselle paikallisinfrastruktuurille, yrityksille ja maataloudelle. Portugalin viranomaisten yhdessä Madeiran paikallishallinnon kanssa laatimien arvioiden mukaan tulvat aiheuttivat 1,08 miljardin euron välittömät tuhot; tämä vastaa 0,68:aa prosenttia Portugalin bruttokansantuotteesta. Tulvat aiheuttivat merkittävää tuhoa monille kodeille, maatiloille, teille ja vesijohdoille. Sosiaalirahastosta myönnettävä tuki auttaa Portugalin viranomaisia ja erityisesti Madeiran paikallisviranomaisia kattamaan osan tuhojen korjaustöistä. Äänestin tämän mietinnön puolesta velvollisuuden tunteen vuoksi, jotta luonnonkatastrofien koettelemille Portugalin ja Ranskan alueille voidaan myöntää rahoitusapua ilman tarpeetonta viivytystä.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Xynthia-myrsky iski Ranskan rannikolle 10 kuukautta sitten jättäen jälkeensä 53 kuolonuhria ja 80 loukkaantunutta sekä huomattavia materiaalisia vahinkoja. Euroopan parlamentti on nyt hyväksynyt talousarvion tarkistuksen, jonka avulla EU:n solidaarisuusrahaston varoja voidaan ottaa käyttöön 35,6 miljoonan euron verran. Tuhojen korjaaminen on toki tarpeen, mutta kuinka monta tragediaa vielä tarvitaan, ennen kuin saamme viimein aikaiseksi luonnonkatastrofien ehkäisemiseen sovellettavan yhteisön lähestymistavan? Luonnonkatastrofit ja ihmisen aiheuttamat katastrofit yleistyvät jatkuvasti, minkä vuoksi meidän täytyy varmistaa, että kansalliset toimenpiteet ovat tehokkaampia ja niitä koordinoidaan paremmin ja että unionin toimenpiteet ovat joustavampia kuin nyt. Haluan muistuttaa, että meillä on ollut vuodesta 2006 lähtien Michel Barnier'n raportti luonnonkatastrofeihin vastaamiseen tarkoitettujen nopean toiminnan joukkojen perustamisesta. Mikä estää meistä hyväksymästä sitä? Mikä estää meistä hyödyntämästä sitä?

Christine De Veyrac (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jotta EU:n solidaarisuusrahaston varat voidaan ottaa käyttöön vuonna 2010 Portugalissa sattuneiden tulvavahinkojen ja Ranskan Xynthia-myrskyn aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi. Varojen käyttöönotto on osoitus unionin jäsenvaltioiden välisten siteiden vahvuudesta ja muistutus siitä, että luonnononnettomuuksien koettelemia alueita on tärkeää auttaa. Olen iloinen siitä, että solidaarisuusrahaston varoista on otettu käyttöön yli 35 miljoonaa euroa niiden tuhojen korjaamiseksi, joita Xynthia-myrsky aiheutti joillain Ranskan rannikkoalueilla, pääasiassa Charente-Maritimen, Vendéen ja Côtes-d'Armorin departementeissa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Komissio ehdottaa solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa yhteensä 66 891 540 euron suuruisen tukisumman myöntämiseksi Portugalille ja Ranskalle; tukea on tarkoitettu myöntää 31 255 790 euroa Portugalille ja 35 635 750 euroa Ranskalle. Portugali haki tukea Madeiralla helmikuussa 2010 raivonneen myrskyn jälkeen; rankkasateet aiheuttivat laajaa vahinkoa julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille, yrityksille ja maatiloille. Ranska puolestaan haki solidaarisuusrahaston tukea Xynthia-myrskyn seurauksena. Xynthia koetteli helmikuussa 2010 merkittävää osaa maasta. Se jätti jälkeensä 53 kuolonuhria ja 80 loukkaantunutta sekä aiheutti merkittäviä vahinkoja padoille ja valleille, julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille, tie- ja rautatieverkostoille sekä maatiloille ja yrityksille.

Tuen täysin varojen käyttöönottoa, enkä vähiten siksi, että niillä on valtava merkitys Madeiran autonomiselle alueelle. Olen kuitenkin pettynyt siihen, että varat saadaan käyttöön vasta joulukuussa, toisin sanoen 10 kuukautta Ranskan rannikkoa ja Madeiran saarta

koetelleiden katastrofien jälkeen. Meidän on kiireesti löydettävä nopeampia tapoja saada solidaarisuusrahaston menettelyt toimimaan ja meidän on panostettava erityisesti tähän.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me tuimme tietenkin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa ehdotetaan solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa Madeiran saarella helmikuussa 2010 raivonneen myrskyn valtaviin tuhojen korjaamiseksi. Me haluamme kuitenkin esittää joitain huomioita.

Solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun asetuksen mukaan ”Silloin, kun suurkatastrofeja tapahtuu, yhteisön olisi osoitettava solidaarisuutta asianomaisten alueiden väestöä kohtaan myöntämällä taloudellista tukea kaikkien katastrofin vaikutuksista kärsineiden alueiden normaalien elinolosuhteiden palauttamiseksi mahdollisimman nopeasti.” Asetuksessa todetaan myös, että rahaston pitäisi antaa yhteisölle mahdollisuudet ”toteuttaa kiireellisiä ja tehokkaita toimia, joilla myötävaikutetaan siihen, että väestön välittömiin tarpeisiin vastaavat pelastuspalvelut saadaan toimimaan mahdollisimman nopeasti, ja edistetään tärkeimpien tuhoutuneiden infrastruktuureiden lyhyen aikavälin jälleenrakentamista.”

Rahaston varojen käyttöönottoa koskevat säännöt ja menettelyt ovat kuitenkin jo osoittaneet, että väestön kiireellistä avustamista koskevaa periaatetta ei noudateta käytännössä. Tässä tapauksessa Euroopan parlamentti äänestää varojen käyttöönotosta vasta 10 kuukautta katastrofin jälkeen. Tästä syystä me olemme vaatineet – ja vaadimme jälleen kerran –, että solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa koskevia sääntöjä tarkistetaan, jotta varat voidaan jatkossa ottaa käyttöön joustavammin ja nopeammin ja jotta myönnettävät varat saadaan toimitettua niitä tarvitseville nykyistä pikemmin katastrofin jälkeen.

Estelle Grelier (S&D), kirjallinen. – (FR) Mielestäni EU:n solidaarisuusrahasto kuuluu globalisaatorahaston ohella niihin talousarviovälineisiin, joissa konkretisoituu kaikkein selkeimmin se yhteisvastuun ajatus, jota me Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenet pyrimme puolustamaan yhteisön politiikkoja laadittaessa. Helmikuun 27. ja 28. päivänä vuonna 2010 raivonnut Xynthia-myrsky jätti jälkeensä 53 kuolonuhria ja noin 80 loukkaantunutta Vendéen ja Charente-Maritimen departementeissa. Myrsky oli aidosti traumaattinen kokemus alueelle ja koko kansakunnalle, ja sen psykologiset ja taloudelliset vaikutukset tuntuvat yhä 10 kuukautta tapahtumien jälkeen. Euroopan parlamentti ryhtyi toimeen maaliskuun 2010 täysistunnossa ja hyväksyi erittäin suurella enemmistöllä päätöslauselman, jossa vaadittiin rahaston käyttämistä myrskyn uhrien auttamiseksi.

Tämänpäiväinen äänestys, jossa vahvistettiin 35,6 miljoonan euron tuen myöntäminen näille alueille sekä 31,2 miljoonan euron tuen myöntäminen Portugalille, jolle kuuluva Madeiran saari kärsi myrskyn aiheuttamista tulvista, on osoitus Euroopan kansalaisten välisestä aidosta yhteisvastuusta. Juuri tällaista Eurooppaa me haluamme rakentaa – Eurooppaa, joka on lähellä kansalaisiaan, joka kuulee kansalaistensa ongelmat ja kykenee puuttumaan niihin yhteistyössä.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan solidaarisuusrahaston varojen käyttöönoton puolesta. Olen itse asiassa sitä mieltä, että rahasto on tärkeä väline, jolla Euroopan unioni voi osoittaa solidaarisuutta luonnonkatastrofien koettelemien alueiden asukkaita kohtaan myöntämällä rahoitustukea; sen avulla autetaan takaamaan nopea paluu tavanomaisiin elinoloihin. Tämänpäiväinen äänestys koski kahta tukihakemusta. Ensimmäisen hakemuksen teki Portugali poikkeuksellisten sateiden

aiheutettua Madeiran saarella maanvyörymiä ja tulvia, joista seurasi suuria vahinkoja julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille, yrityksille ja maataloudelle.

Toisen hakemuksen teki Ranska Xynthia-myrskyn seurauksena; myrsky aiheutti 53 kuolonuhria ja laajoja tulvia muun muassa asuinalueilla sekä sai aikaan merkittäviä vahinkoja padoille ja valleille, julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille, tie- ja rautatieverkostoille sekä maatiloille ja yrityksille. Haluan vielä mainita, että rahaston varoja otettiin käyttöön 31 255 790 euroa Madeiran tulvatuhoihin ja 35 635 750 euroa Xynthia-myrskyn vahinkojen korjaamiseen; yhteensä varoja otettiin siis käyttöön 66 891 540 euroa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jolla myönnetään EU:n solidaarisuusrahastosta 31 miljoonaa euroa Portugalille ja 35 miljoonaa euroa Ranskalle. Tämä on merkittävä tuenilmaus Portugalissa helmikuussa koettujen tulvien ja maanvyörymien sekä Ranskan länsirannikkoa koetelleen Xynthia-myrskyn tuhojen johdosta.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Tuin äänestyksessä Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa Portugalin tulva-alueille sekä Xynthia-myrskyn Ranskassa helmikuussa 2010 koettelemille alueille. Myrskystä kärsivät eniten Atlantin rannikolla olevat alueet. Myrsky aiheutti tulvia laajoilla alueilla, myös asuinalueilla, saaden aikaan vakavia inhimillisiä ja materiaalisia vahinkoja. Tämänpäiväinen äänestystulos on vastaus Ranskan viranomaisille, jotka pyysivät näille alueille muun muassa EU:n taloudellista tukea sen nojalla, että aluetta oli koetellut ”poikkeuksellinen katastrofi, pääasiassa luonnonkatastrofi, jolla on vakavia ja pitkäaikaisia vaikutuksia huomattavan väestöosan elinoloille ja talouden vakaudelle alueella.” Katastrofin välittömien vahinkojen rahalliseksi arvoksi on arvioitu 1 425,43 miljoonaa euroa; tästä summasta Ranskalle myönnetään 35 635 750 euroa. Solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto on käytännön osoitus siitä, että Eurooppa on lähellä kansalaisiaan, ja tätä kansalaiset myös odottavat. EU:n toimielinten on yhä pyrittävä nopeuttamaan menettelyitään ja toimiaan, joita luonnononnettomuuden aiheuttamien tuhojen kiireellisyys ja laajuus edellyttävät.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Apu, jota Euroopan unioni on päättänyt myöntää Portugalille ja Ranskalle helmikuun 2010 myrskytuhojen korjaamiseksi, on hyvä uutinen. On kuitenkin valitettavaa, että EU ei toimi ilmastonmuutoksen seurauksista kärsivien kansalaisten auttamiseksi yhtä ripeästi kuin se toimi pelastaakseen kriisin koettelemat pankit.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni on yhteisvastuun alue ja Euroopan solidaarisuusrahasto on osa sitä. Solidaarisuusrahaston tuki on elintärkeää luonnonkatastrofen koettelemille alueille, kuten tulvien koettelemalle Madeiralle (Portugali) ja Xynthia-myrskyn koettelemalle Ranskalle. Tarkistettuaan, että molempien maiden hakemukset täyttivät asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 asetetut edellytykset, komissio ehdotti solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa myöntääkseen Portugalille Madeiran tulvista 31 255 790 euroa ja Ranskalle Xynthia-myrskystä 35 635 750 euroa. Yhteensä tukea on tarkoitus myöntää 66 891 540 euroa ja se vähennetään maksusitoumus- ja maksumäärärahojen 1 miljardin euron enimmäismäärästä. Haluan kuitenkin korostaa, että tuen käyttöönottoon liittyvää viivettä on lyhennettävä. Menettelystä on tehtävä vähemmän byrokraattinen ja yksinkertaisempi, jotta tuleviin katastrofitilanteisiin voidaan vastata ajoissa.

Willy Meyer, (GUE/NGL) *kirjallinen.* – (ES) Äänestin tuen myöntämistä koskevan ehdotuksen puolesta, mutta pidän tätä kuitenkin vain kapitalistisen mallin seurauksia lievittävänä toimenpiteenä, joka ei millään tavoin edistä kriisin perussyiden kitkemistä. Kannatan Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönottoa sellaisten kansalaisten auttamiseksi, jotka on irtisanottu kaupallisissa malleissa tapahtuneiden rakenteellisten muutosten seurauksena tai nykyisen talous- ja rahoituskriisin välittömänä seurauksena. Uskon, että pyydetty yli 250 miljoonan euron lisätukisumma Alankomaissa vähittäismyynnin alalla irtisanottujen yli 600 työntekijän auttamiseksi voi osaltaan helpottaa näiden työntekijöiden paluuta työmarkkinoille. Äänestin ehdotuksen puolesta myös siksi, että uskon tämän tuen täydentävän kansallisessa lainsäädännössä ja työehtosopimuksissa taattuja irtisanomistukia. Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönotto ei voi siis missään olosuhteissa korvata hallitusten ja yritysten oikeudellisia velvoitteita irtisanottuja työntekijöitä kohtaan tai edistää näiden velvoitteiden väistämistä.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Tuki on tällaisissa olosuhteissa ehdottoman tärkeää, jotta kaikki EU:n jäsenvaltiot voivat tuntea kuuluvansa samaan perheeseen. Kävisi huomattavasti edullisemmaksi, jos Euroopan unionin varoja myönnettäisiin hankkeisiin, joilla voidaan rajoittaa luonnonkatastrofien seurauksia. Tällaisia hankkeita olisivat patojen ja suojavallien rakentaminen sekä investoiminen suuren yleisön tiedottamiseen ja varoitusjärjestelmiin. Mielestäni olisi hyödyllistä laatia myös riskialttiille alueille tarkoitettuja rakentamisvaatimuksia. Jos Euroopan unioni ainoastaan tarjoaa varoja eikä pyri estämään luonnonkatastrofeja, tulevaisuudessa tästä voi aiheutua vakavampia seurauksia.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (PT) Portugali haki solidaarisuusrahastolta tukea poikkeuksellisten sateiden aiheuttama Madeiran saarella helmikuussa 2010 maanvyörymiä ja vakavia tulvia, joista seurasi suuria vahinkoja julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille, yrityksille ja maataloudelle. Portugalin viranomaiset arvioivat, että katastrofi on aiheuttanut kaikkiaan 1 080 miljoonan euron välittömät vahingot. Ranska haki solidaarisuusrahaston tukea Xynthia-myrskyn koeteltua suurta osaa maasta helmikuussa 2010; eniten katastrofista kärsi Atlantin rannikko ja ennen kaikkea Charente-Maritimen ja Vendéen departementit. Myrsky vaati 53 ihmishenkeä ja aiheutti lähes 80 ihmisen loukkaantumisen. Ranskan viranomaiset ovat arvioineet tuhoalueen välittömien vahinkojen kustannuksiksi 1 425,43 miljoonaa euroa.

Tarkistettuaan, että molempien maiden hakemukset täyttivät asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 asetetut edellytykset, komissio ehdotti solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa myöntääkseen Portugalille Madeiran tulvista 31 255 790 euroa ja Ranskalle Xynthia-myrskystä 35 635 750 euroa. Yhteensä tukea on siis tarkoitus myöntää 66 891 540 euroa. Tapaukset täyttävät kaikki tuen myöntämisedellytykset, joten äänestin mietinnön puolesta osoittaakseni solidaarisuuteni katastrofien uhreille ja niiden koettelemille maille.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Yhdyin Euroopan parlamentissa tänään, tiistaina 14. joulukuuta 2010, toimitetun äänestyksen tulokseen ja siis hyväksyin 35,6 miljoonan euron tuen myöntämisen Ranskalle, jonka länsirannikko tuhoutui osittain helmikuun Xynthia-myrskyn seurauksena. Tukivaroilla rahoitetaan katastrofin tuhoaman infrastruktuurin korjaustöitä. Vaalipiirini sijaitsee pahiten tuhoutuneilla alueilla ja olen siksi erityisen kiitollinen näistä varoista, joiden avulla myrskyn tuhoja voidaan korjata. Tuen myöntäminen on todellinen helpotus kaikille myrskyn koettelemille Ranskan departementeille. Varojen käyttöönotto osoittaa, että yhteisvastuu ei ole Euroopan unionissa vain pelkkää sanahelinää.

Haluan lopuksi muistuttaa, että helmikuussa 2010 raivonnut Xynthia-myrsky koetteli suurta osaa Ranskasta ja aiheutti tuhoa erityisesti Charente-Maritimen ja Vendéen departementeissa. Myrsky vaati 53 ihmishenkeä ja aiheutti 80 henkilön loukkaantumisen. Materiaalisten vahinkojen suuruudeksi arvioitiin 1 425,43 miljoonaa euroa. Näiden tuhojen korjaamiseksi on EU:n solidaarisuusrahastosta otettu käyttöön kaikkiaan 35,6 miljoonaa euroa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Jäsen Bögen mietinnön mukaan Ranskan ja Portugalin vakavien luonnononnettomuuksien seurausten korjaamiseen on varattu 66,9 miljoonaa euroa. Äänestin näin ollen mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä olen yhtä mieltä siitä, että Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2010 on syytä ottaa käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja 66 891 540 euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina, jotka myönnetään hakemuksesta

– Portugalille maanvyörymien ja tulvien Madeiran saarella aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi sekä

– Ranskalle Xynthia-myrskyn aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän erittäin myönteisenä päätöstä hyväksyä tämä mietintö, joka tarjoaa Portugalille 31 255 790 euroa tukea Madeiran saarta helmikuussa 2010 koetelleen katastrofin laajojen tuhojen korjaamiseksi. Haluan muistuttaa teitä Partido Social Democrata -puoluetta edustavan portugalilaisen valtuuskunnan huomattavasta työstä ja erityisesti jäsen Teixeira työstä, jonka ansiota tämä lopputulos suurelta osin on.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Komissio ehdottaa Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa tuen myöntämiseksi Portugalille ja Ranskalle talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 26 kohdan mukaisesti. Toimielinten välisen sopimuksen perusteella solidaarisuusrahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 1 miljardi euroa. Komissio on tehnyt vuoden 2010 aikana vain yhden ehdotuksen solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta; tämä oli 24. syyskuuta 2010 tehty ehdotus 13,02 miljoonan euron käyttöönotosta Irlannissa marraskuussa 2009 tapahtuneiden tulvien seurauksena (KOM(2010)0534). Tämä ehdotus ja sitä vastaava lisätalousarvioesitys (LTE nro 8/2010) ovat yhä kahden budjettivaltaa käyttävän toimielimen hyväksyttävänä. Komissio on esittänyt samanaikaisesti solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa Portugalin ja Ranskan hyväksi koskevan ehdotuksen kanssa lisätalousarvioesityksen (LTE nro 9/2010, 13.10.2010), jotta vuoden 2010 talousarvioon voidaan ottaa vastaavat maksusitoumus- ja maksumäärärahat, kuten toimielinten sopimuksen 26 kohdassa edellytetään.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Solidaarisuusrahaston tarkoituksena on osoittaa Euroopan unionin solidaarisuutta luonnononnettomuuksien koettelemien alueiden asukkaille. Tämän vuoden helmikuussa Madeiran aluetta, jolta olen kotoisin, koetteli maanvyörymien ja tulvien aiheuttama katastrofi. Portugali jätti katastrofin seurauksena hakemuksen solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta vahinkojen korjaamiseksi, erityisesti infrastruktuurin korjaamiseksi ja tuhoutuneiden alueiden rakentamiseksi uudelleen.

Myös Ranskan viranomaiset hakivat rahaston varojen käyttöönottoa Xynthia-myrskyn jälkeen. Näiden katastrofien tuhojen yhteenlasketuksi suuruudeksi on arvioitu 66 891 540 euroa, ja tämä summa otetaan käyttöön heti, kun talousarviota on muutettu varojen myöntämisen edellyttämällä tavalla. Helmikuun katastrofien vaikutukset olivat välittömiä; kansalaisille, julkiselle ja yksityiselle infrastruktuurille sekä yrityksille ja sadolle aiheutui laajoja ja vakavia vahinkoja. Alueilla riehuneiden tuhojen vakavuudesta huolimatta EU ei tarjonnut apuaan ripeästi. Katastrofeista on kulunut nyt 10 kuukautta. Varojen käyttöönottomennettelyitä tulee nopeuttaa. Tästä syystä kannatin äänestyksessä varojen käyttöönottoa kyseisten alueiden tukemiseksi ja toivon, että varat otetaan käyttöön mahdollisimman pian.

Bernadette Vergnaud (S&D), kirjallinen. – (FR) Talousarvion tarkistuksen hyväksyminen tämänpäiväisessä täysistunnossa EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamiseksi ja 35,6 miljoonan euron tuen myöntämiseksi komission ehdotuksen pohjalta on hyvä uutinen. Varojen käyttöönotto on vastaus Ranskan hallituksen tekemään hakemukseen, joka koski Xynthia-myrskyn aiheuttamia tuhoja Ranskan rannikolla 27. ja 28. helmikuuta 2010. Myrsky vaati 53 ihmishenkeä ja aiheutti 80 ihmisen loukkaantumisen Vendéen ja Charente-Maritimen departementeissa. Myöntämismenettely on toki pitkä ja kaipaa kehittämistä. Olen kuitenkin mielissäni siitä, että katastrofin uhreille osoitetaan eurooppalaista solidaarisuutta tällä tavoin. Kirjoitin komission jäsen Hahnille tukeakseni Ranskan hallituksen avunpyyntöä, ja hän noudatti lupautta, jonka hän teki minulle vieraillessaan La Rochellen kaupungissa maaliskuun alussa. Solidaarisuusrahasto merkitsee paljon enemmän kuin pelkkää taloudellista tukea; se kuvastaa mantereemme yhteisiä arvoja.

Mietintö: László Surján (A7-0341/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Tuen tätä mietintöä. Perustan kantani aluekehitysvaliokunnan lausuntoon sekä ehdotukseen vähennyksien tekemisestä budjettikohdan ”Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Euroopan merituulivoimaverkko” maksumäärärahoihin luonnonkatastrofien koettelemien maiden – Portugalin ja Ranskan – auttamiseksi solidaarisuusrahaston kautta. Huomioin myös sen, että tämä päätös asettaa perusedellytykset solidaarisuusrahaston toiminnalle.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Me kaikki muistamme yhä Xynthia-myrskyn, joka kylvi tuhoa Vendéen departementin rannikolla lähes vuosi sitten. Sittemmin jälleenrakennus on alkanut alueilla, joilla vesi tuhosi kaiken. Euroopan unionin solidaarisuusrahasto on ihanteellinen väline paikallisten toimien tukemiseen. Äänestämällä tämän asiakirjan puolesta olen ollut osaltani ottamassa käyttöön 35 635 750 euron summaa, jota ei ole tarkoitettu yksityisten ihmisten kärsimien vahinkojen korvaamiseen, vaan infrastruktuurin jälleenrakentamiseen. Solidaarisuusrahasto luotiin Saksaa, Itävaltaa, Tšekin tasavaltaa ja Ranskaa vuonna 2002 koetelleiden tulvien jälkeen. Sen tehtävänä on tukea eurooppalaisia alueita, joita on koetellut ennalta arvaamaton katastrofi. Tällä asiakirjalla myönnetään vastaava tukisumma myös viimeaikaisten tulvien koettelemille Portugalin alueille.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tuen tietenkin solidaarisuusrahastojen varojen käyttöönottoa Madeiralla rankkasateiden seurauksena tapahtuneen luonnonkatastrofin uhrien auttamiseksi. Haluan kiittää kollegaani jäsen Teixeiraa hänen taitavasta ja pitkäjänteisestä työstään EU:n toimielinten sisällä katastrofia koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja perustan luomiseksi tarvittavalle tuelle. Haluan jälleen kerran painottaa,

että menettelyitä on yksinkertaistettava, jotta solidaarisuusrahaston varat voidaan jatkossa saada käyttöön nykyistä nopeammin. Liian myöhään saapuva hätäapu tahraa käsityksen unionista tehokkaana toimijana ja nakertaa eurooppalaista yhteisvastuun tunnetta.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Lisätalousarvioesityksen nro 9/2010 ainoa tarkoitus on sisällyttää vuoden 2010 talousarvioon virallisesti Euroopan unionin solidaarisuusrahaston käyttöönotosta aiheutuvat talousarvion muutokset. Tuin äänestyksessä jo rinnakkaista mietintöluonnosta, jossa suositellaan solidaarisuusrahaston käyttöönottoa varojen myöntämiseksi Portugalille Madeiran tulvista ja Ranskalle Xynthia-myrskystä. Tuin äänestyksessä saman vastuuntunnon vuoksi myös tätä mietintöä, jolla muutetaan talousarviota 31 255 790 euron tuen myöntämiseksi Portugalille ja 35 635 750 euron myöntämiseksi Ranskalle. Tukea myönnetään yhteensä siis 66 891 540 euroa ja tämä summa vähennetään rahaston enimmäismäärästä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Energiainfrastruktuuriin ja erityisesti tuulivoimaan investoiminen on tärkeää. Tästä huolimatta tuen äänestyksessä budjettikohdan 06 04 14 03 maksumäärärahojen vähentämistä varojen kohdentamiseksi uudelleen 66 891 540 euron maksumäärärahoihin (budjettikohta 13 06 01), joita tarvitaan Euroopan unionin solidaarisuusrahaston käyttöön ottamiseksi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestäessämme lisätalousarvioesityksestä, joka mahdollistaa solidaarisuusrahaston käyttöönoton madeiralaisten ja Xynthia-myrskyn koettelemien ranskalaisten auttamiseksi – mitä tietenkin tuimme –, on tärkeää ottaa puheeksi muutama asia jo mainitun varojen käyttöönoton hitauden lisäksi.

Komissio katsoo, että vahinkojen vakavuutta koskevat myöntämisedellytykset täyttyvät erityisesti Madeiran tapauksessa. On kuitenkin syytä muistaa, että nyt myönnettävä unionin tuki kattaa vain 2,89 prosenttia kaikista katastrofin aiheuttamista tuhoista. Madeira on syrjäinen alue, joka joutuu kantamaan tästä johtuvat rajoitteet. Lisäksi Madeira pyrkii toteuttamaan lähentymistavoitteita (huolimatta viimeisimmän laajentumisen haitallisista vaikutuksista tässä suhteessa). Nämä erityispiirteet olisi syytä huomioida ja alueelle olisi myönnettävä enemmän tukea joko solidaarisuusrahaston kautta tai muiden välineiden kautta.

Näin ollen kun rahaston toimintasäännöistä keskusteltiin, me ehdotimme taloudellisen tuen lisäämistä koheesiomaille ja lähentymisalueille tuomalla välttämättömän koheesio-uloittuvuuden tähän luonnononnettomuuksien aiheuttamien tuhojen korvaamista koskevaan kysymykseen. Samalla tämä vähentäisi Euroopan unionin eri alueiden ja jäsenvaltioiden välisiä eroja.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Luonnononnettomuudet koettelevat Eurooppaa tänä päivänä yhä useammin, ja Euroopan unionin on voitava tarjota sopivaa tukea niistä kärsiville jäsenvaltioille. On siis ainoastaan luonnollista, että tuen Euroopan solidaarisuusrahaston käyttöönottoa maaliskuussa Charente-Maritimen ja Vendéen departementtien rannikolla riehuneen Xynthia-myrskyn ja Portugalille kuuluvaa Madeiran saarta helmikuussa koetelleiden tulvien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi. Katson, että tämä äänestystulos kuvastaa Euroopan kansojen välistä yhteisvastuun tunnetta, joka olisi tarpeen myös monilla muilla aloilla.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Luonnonkatastrofin sattuessa – ja niitä sattuu yhä useammin – on ehdottoman tärkeää, että Euroopan unioni tarjoaa tukea

jäsenvaltioille ja alueille, jotka joutuvat kärsimään katastrofien pitkäaikaisista vaikutuksista. EU:n solidaarisuusrahasto perustettiin juuri tätä tarkoitusta varten.

Rahaston ansiosta luonnonmullistusten koettelemille alueille, kuten Portugaliin kuuluvalla, tulvien tuhoamalla Madeiran saarella sekä Xynthia-myrskyn tuhoamalla Ranskan alueille, voidaan myöntää taloudellista tukea. Muistan yhä elävästi Puolassa ja muissa Euroopan osissa tänä vuonna koetut tulvat ja siksi yhdyn ehdotukseen tuen myöntämisestä luonnonmullistuksista kärsineille maille. Meidän on osoitettava solidaarisuutta näistä katastrofeista kärsineille tuhansille kansalaisille.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Tuin tätä mietintöä, jossa hyväksytään 66 miljoonan euron siirtäminen Euroopan merituulivoimaverkon määrärahoista EU:n solidaarisuusrahastoon Portugalin tulvien ja Ranskan myrskyn uhrien auttamiseksi.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Tämä lisätalousarvioesitys on perusteltu, sillä solidaarisuusrahaston kautta käyttöön otettuja varoja käytetään maanvyörymien ja vakavien tulvien Madeiran saarella, Portugalissa, aiheuttamien tuhojen ja Ranskassa riehuneen Xynthia-myrskyn vahinkojen korjaamiseen. Tarkistettuaan, että molempien maiden hakemukset täyttivät asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 asetetut edellytykset, komissio ehdotti solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa myöntääkseen Portugalille Madeiran tulvista 31 255 790 euroa ja Ranskalle Xynthia-myrskystä 35 635 750 euroa. Yhteensä tukea on siis tarkoitus myöntää 66 891 540 euroa ja se vähennetään maksusitoumus- ja maksumäärärahojen 1 miljardin euron enimmäismäärästä. Haluan kuitenkin korostaa, että tuen käyttöönottoon liittyvää viivettä on lyhennettävä. Menettelystä on tehtävä vähemmän byrokraattinen ja yksinkertaisempi, jotta tuleviin katastrofitilanteisiin voidaan vastata ajoissa.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Rahoitus- ja talouskriisin aikana talousarvioon ehdotetut lisäykset olisi periaatteessa hylättävä. Tässä tapauksessa kyse on kuitenkin mukautuksesta Xynthia-myrskyn Ranskassa ja Portugalissa aiheuttamien vahinkojen huomioimiseksi. Keskinäinen apu ja tuki luonnonkatastrofin sattuessa on osoitus todellisesta eurooppalaisesta solidaarisuudesta, ja sitä on siis kannatettava. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Mietinnön mukaan on varmistettava, että Portugalille ja Ranskalle myönnettävät varat käytetään infrastruktuurin jälleenrakentamiseen ja että niitä käytetään ”uudelleenrahoituksen välineenä”. Äänestin sen vuoksi mietinnön puolesta. Luonnonkatastrofista kärsiviä ihmisiä on autettava ja heidän elinolosuhteitaan ja alueen taloudellista vakautta on kohennettava.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjallinen*. – (PL) Tuen täysin EU:n solidaarisuusrahaston käyttöönottoa Ranskassa ja Portugalissa sattuneiden luonnonkatastrofien korvaamiseksi. Mielestäni solidaarisuusrahasto on yksi tärkeimpiä välineitä eurooppalaisen identiteetin ja kansalaisten välisen yhteisöllisyydentunteen rakentamiseksi. Puola kuului vuonna 2010 solidaarisuusrahaston tukea saaneisiin maihin, ja tämä sai tiedotusvälineiltä myönteisen vastaanoton. Olisi erittäin tärkeää lisätä yleisön tietoisuutta solidaarisuusrahastosta ja sen käytön tuloksista.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä olen yhtä mieltä siitä, että Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2010 on syytä ottaa käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston

varoja 66 891 540 euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina, jotka myönnetään hakemuksesta

– Portugalille maanvyörymien ja tulvien Madeiran saarella aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi sekä

– Ranskalle Xynthia-myrskyn aiheuttamien tuhojen korjaamiseksi.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä lisätalousarvioesitystä, joka mahdollistaa Euroopan unionin solidaarisuusrahaston käyttöönoton yhteensä 66 891 540 euron tuen myöntämiseksi maksusitoumus- ja maksumäärärahojen muodossa. Tästä summasta 31 255 790 euroa tarkoitettu Portugalille, joka haki tukea Madeiran autonomisella alueella helmikuussa 2010 tapahtuneiden laajojen myrskyvahinkojen vuoksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Varainhoitoasetuksen 37 artiklan 1 kohdan mukaan komissio voi tehdä lisätalousarvioesityksiä ”väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa”. Tässä suhteessa ja EU:n solidaarisuusrahaston käyttöönoton suhteen komissio ehdottaa Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönottoa tuen myöntämiseksi Portugalille ja Ranskalle talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 26 kohdan mukaisesti. Toimielinten välisen sopimuksen perusteella solidaarisuusrahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään 1 miljardi euroa. Rahaston käyttöönoton edellytykset on esitetty tässä sekä solidaarisuusrahaston perustamisesta annetussa neuvoston asetuksessa N:o 2012/2002. On tärkeää todeta, että rahaston tavoitteena ei ole yksityisten vahinkojen vaan infrastruktuurin korjaaminen ja että rahasto on uudelleenrahoituksen väline. Komissio on tehnyt vuoden 2010 aikana vain yhden ehdotuksen solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta; tämä oli 24. syyskuuta 2010 tehty ehdotus 13,02 miljoonan euron käyttöönotosta Irlannissa marraskuussa 2009 tapahtuneiden tulvien seurauksena (KOM(2010)0534).

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämän Euroopan parlamentin asiakirjan tarkoituksena on hyväksyä neuvoston kanta lisätalousarvioesityksestä nro 9/2010 solidaarisuusrahaston käyttöönoton edellyttämisen muutosten toteuttamiseksi. Komissio katsoi Madeiralla tapahtuneen katastrofin ”luonnonmullistukseksi” ja Ranskan tapahtumat ”poikkeukselliseksi alueelliseksi katastrofiksi” ja hyväksyi molempien maiden viranomaisten tekemät varojen käyttöönottoa koskevat hakemukset.

Varainhoitoasetuksen mukaan komissio voi tehdä lisätalousarvioesityksiä ”väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa”. Tässä tapauksessa komissio ehdotti solidaarisuusrahaston käyttöönottoa 31 255 790 euron tuen myöntämiseksi Portugalille ja 35 635 750 euron tuen myöntämiseksi Ranskalle. Tuen yhteismäärä on siis 66 891 540 euroa. Me hyväksymme tänään eurooppalaisen yhteisvastuun nimissä tämän summan vähentämisen budjettikohdan 06 04 14 03 – Talouden elpymistä edistävät energiahankkeet – Euroopan merituulivoimaverkko – maksumäärärahoista infrastruktuurin korjausten ja jälleenrakentamisen rahoittamiseksi katastrofien koettelemilla alueilla.

Kannatan hyväksyttyä toimenpidettä, mutta pidän valitettavana rahaston käyttöönotonmenettelyn hitautta, sillä kotialuettani, Madeiran autonomista aluetta, on koetellut tuhoisa tragedia.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0336/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *kirjallinen*. – (FR) Kannatin äänestyksessä erinomaisen italialaisen kollegani Barbara Materan mietintöä ehdotuksesta päätökseksi ottaa käyttöön 2,2 miljoonaa euroa Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varoja Slovenian auttamiseksi, koska maa kärsii irtisanomisista tekstiilialalla. Kyseessä on yritys nimeltä Mura European Fashion Design, joka on irtisanonut 2 554 työntekijää. Mielestäni on kummallista, että irtisanotuista 2 554 työntekijästä 583:lla – toisin sanoen 22,8 prosentilla – on pitkäaikainen terveysongelma tai vamma. En tiedä, täyttävätkö he EGR:n myöntämisedellytykset. On syytä huomata, että 1 114 työntekijää 2 554 irtisanotusta työntekijästä ei ole suorittanut ”ei ole suorittanut peruskoulun ala-astetta”. On perusteltua asettaa kyseenalaiseksi työntekijöiden koulutustaso ja sopivuus nykyisten alan normien kannalta. Asetan kyseenalaiseksi niiden Slovenian työ-, perhe- ja sosiaaliasioista vastaavan ministeriön virkamiesten riippumattomuuden, jotka toimivat näitä kustannuksia valvovina sääntelyviranomaisina.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjallinen*. – (FR) Jäsen Materan päätöslauselmat, jotka puoltavat Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönottoa kuudessa eri tapauksessa, ovat täysin perusteltuja hänen viime täysistunnossa esittämiensä ehdotusten tapaan. Globalisaatiorahasto tarjoaa tukea työntekijöille, jotka kärsivät globalisaation haittavaikutuksista Sloveniassa, Saksassa, Puolassa ja Espanjassa. Olen aina pitänyt globalisaatiorahaston käyttöä tehokkaana, sillä se saa aikaan konkreettisia tuloksia ja vastaa tarkkaan määriteltyihin ja tunnistettaviin tarpeisiin. Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenenä minun oli yksinkertaisesti pakko äänestää näiden päätöslauselmien puolesta.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Koska Slovenia on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 2 554 työntekijän irtisanomisesta vaatealalla toimivassa yrityksessä nimeltä Mura European Fashion Design, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Katson myös, että komission ehdotuksen perusteluosassa annetaan selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuuskriteerejä ja selitetään, mitkä syyt ovat johtaneet hyväksymiseen parlamentin määrittämien vaatimusten mukaisesti.

Mário David (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Kansainvälisen kaupan rakennemuutosten valossa on tärkeää, että EU:n talous voi nopeasti panna täytäntöön politiikkoja, joilla tuetaan tällaisten muutosten uhreiksi joutuneita työntekijöitä samalla kun annetaan heille taidot, joita nopea paluu työmarkkinoille edellyttää. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Koska Slovenia on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 2 554 työntekijän irtisanomisesta Pomurjen NUTS III -alueella vaatealalla toimivassa yrityksessä nimeltä Mura European Fashion Design, koska 7 prosenttia Pomurjen alueen työssä käyvistä väestöstä oli Muran palveluksessa ja koska alueen tulotaso oli jo ennestään Slovenian keskimääräistä tulotasoa matalampi, äänestän Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönottoa Sloveniassa koskevan mietinnön puolesta.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Euroopan parlamentti on viime kuukausien aikana antanut hyväksyntänsä maailmankaupan merkittävien rakennemuutosten seurauksista

kärsivien työntekijöiden tukemiseksi perustetun Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) käyttöönotolle useita kertoja; mielestäni tämä kertoo hyvin Eurooppaa koettelevan kriisin vakavuudesta. EGR ei ole ratkaisu kriisiin, mutta sen tarjoama apu on erittäin merkittävää. Tässä tapauksessa avun tarkoituksena on puuttua slovenialaisen Mura European Fashion Designin irtisanomisten seurauksiin; tämä vaatealan yritys irtisanoi 2 554 työntekijää. Maailmankaupan rakennemuutokset ovat vaikuttaneet erityisen raskaasti vaatealaan, joka kärsii vaatteiden halpatuonnin vaikutuksista.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen taluskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien eurooppalaisten ihmisten ja perheiden hädän lieventämisessä sekä heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun kehitetään uutta koulutettua työvoimaa yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Sloveniaa koskeva toimintasuunnitelma on laadittu tässä tilanteessa; se koskee slovenialaisen vaatealan yrityksen Mura European Fashion Designin päätöstä irtisanoa 2 554 työntekijää. Toivon tämän vuoksi, että EU:n toimielimet kaksinkertaistavat ponnistelunsa sellaisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, joilla nopeutetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä ja parannetaan sen käyttöastetta, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kuukausi toisensa jälkeen jätetään hakemuksia Euroopan globalisaatiorahaston käyttöön ottamiseksi. Nyt meillä on kahdeksan uutta hakemusta neljältä jäsenvaltiolta: Slovenialta, Saksalta, Puolalta ja Espanjalta. Sadat muut eri alojen yritykset ovat sulkemassa oviaan niin autoteollisuudessa kuin tekstiilialalla ja vähittäiskaupan alalla. Kaikkiaan on irtisanottu yli 6 500 työntekijää (tarkkaan ottaen 6 592). Jos tähän vielä lisätään kuukausi sitten keskustelun aiheena olleet irtisanomiset, irtisanottuja on yhteensä lähes 10 000.

Antaessamme hyväksyntämme rahaston käyttöönotolle en voi olla toistamatta, että tässä tilanteessa me todella tarvitsimme peräeroa uusliberaaleihin politiikkoihin, jotka ovat aiheuttaneet Euroopan unionin maissa näkyvän taloudellisen ja sosiaalisen katastrofin. Lievittäviä toimenpiteitä tarvitaan toki, mutta myös tilanteen perimmäisiin syihin on puututtava.

Meidän on kiireesti pantava täytäntöön ehdotus, jonka esitimme keskusteltaessa vuoden 2011 talousarviosta. Meidän on perustettava työllisyyttä ja kestävää kehitystä koskeva eurooppalainen ohjelma, johon kohdennetaan 1 prosentti EU:n bruttokansantuotteesta ja jäsenvaltioilta saatavia lisävaroja. Ohjelman tavoitteena on saavuttaa todellinen lähentyminen edistämällä kunkin valtion mahdollisuuksia, sen resurssien kestävää käyttöä, investointeja tuotantoon ja sellaisten työpaikkojen luomista, joihin kuuluu oikeuksia.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Slovenian hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi taluskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen taluskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tämänpäiväisessä äänestyksessä oli kyse avusta slovenialaisen vaatealan yrityksen Mura European Fashion Designin irtisanomille 2 554 työntekijälle; EGR:n rahoittaman tuen määrä on 2 247 940 euroa. Totean lopuksi olevani tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen, sillä se osoittaa, että EGR on hyödyllinen ja tehokas resurssi globalisaation ja talouskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Kannatan Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa slovenialaisyritys Mura European Fashion Designin irtisanomien 2 554 työntekijän auttamiseksi. Toivon, että 2,2 miljoonan euron tuki auttaa työntekijöitä ja aluetta toipumaan nopeasti niitä kohdanneista rakennemuutoksista.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Mura-konsernin slovenialaisia työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusiliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutus äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatorahaston logiikan sietämättömyyttä. Rahasto tukee ajattelua, jonka perusteella konsernin omistavat sijoitusrahastot ja konserniin investoineet pankit tekevät voittoa heidän kustannuksellaan.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisoituneessa maailmassa tapahtuvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Slovenialle, joka on esittänyt tukihakemuksen. Slovenian hakemus koskee vaatealan yrityksen Mura European Fashion Designin päätöstä irtisanoa 2 554 työntekijää.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (LV) Äänestin mietinnön puolesta, kuten olen tehnyt aiemminkin Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa koskevissa äänestyksissä. Meidän on tuettava irtisanottuja työntekijöitä ja annettava heille mahdollisuus käyttää osaamistaan eri aloilla. On todella sääli, että Latvia ei ole käyttänyt tätä tilaisuutta hyväkseen, vaikka 15 prosenttia Latvian väestöstä on vailla työtä ja vaikka olen ollut henkilökohtaisesti yhteydessä Latvian tasavallan pääministeriin ja kertonut hänelle mahdollisuudesta hakea Euroopan globalisaatorahaston tukea. Näyttää siltä, että Latvian tasavallan johtajien toimettomuudesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle. Yli 100 000 latvialaista on jo lähtenyt kotimaastaan. Näyttää siltä, että Latvian hallitus ei välitä lainkaan näiden ihmisten kohtalosta.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Slovenialainen vaatealan yritys Mura European Fashion Design joutui irtisanomaan 21. lokakuuta 2009 ja 20. helmikuuta 2010 välisenä aikana 2 554 työntekijää talous- ja rahoituskriisin seurauksena. Tästä syystä Slovenia hakee 2 247 940 euroa Euroopan globalisaatorahastolta voidakseen toteuttaa toimenpiteitä, joiden avulla irtisanotut työntekijät voivat pian palata työmarkkinoille. Äänestin mietinnön puolesta, koska rahaston käyttöönotto on täysin perusteltua.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Jäsen Materan mietinnön mukaan meidän on tuettava globaalien rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanottujen

slovenialaistyöntekijöiden paluuta työmarkkinoille. Mielestäni tällaista aloitetta on tuettava, ja äänestin siksi mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Koska Slovenia on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 2 554 työntekijän irtisanomisesta vaatealalla toimivassa yrityksessä nimeltä Mura European Fashion Design, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Kannatan komission ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Paulo Rangel (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Slovenian hakemus Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) käyttöön ottamiseksi tilanteessa, jossa vaatealan yritys Mura European Fashion Design on irtisanonut 21. lokakuuta 2009 ja 20. helmikuuta 2010 välisenä aikana 2 554 työntekijää, täyttää kaikki myöntämisedellytykset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 546/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta määrätään, että EGR:n toimialaa laajennetaan tilapäisesti tällaisten tilanteiden kattamiseksi, joissa ”vähintään 500 työntekijää vähennetään neljän kuukauden aikana jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhdestä yrityksestä” globaalien rahoitus- ja talouskriisin välittömän seurauksena. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotto auttaa näitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0337/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Koska Saksa on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomisesta Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Pidän myös tärkeänä varmistaa, että Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) tuetaan yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään. Haluan toistaa, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,

Mário David (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Rakenneuudistusten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Kansainvälisen kaupan rakenneuudistusten valossa on

tärkeää, että EU:n talous voi nopeasti panna täytäntöön politiikkoja, joilla tuetaan tällaisten muutosten uhreiksi joutuneita työntekijöitä samalla kun annetaan heille taidot, joita nopea paluu työmarkkinoille edellyttää. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Koska Saksa on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomisesta Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberg Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä, äänestän tämän Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa Saksassa koskevan mietinnön puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Olemme tänään hyväksymässä 8 308 555 euron tukipaketin myöntämistä Euroopan globalisaatorahastosta Saksalle niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita on aiheutunut yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomisesta Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberg Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä. Kuten olen aina muistuttanut, vaikka tällainen apu on hyvin tärkeää tämänhetkisten vaikeuksien lievittämiseksi, se ei ole lopullinen ratkaisu eurooppalaista teollisuutta vaivaaviin ongelmiin, jotka liittyvät sekä kohtaamaamme talouskriisiin että Euroopan tarpeeseen mukautua muuttuvaan maailmaan, jossa kilpailukyky on keskeinen edellytys.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien eurooppalaisten ihmisten ja perheiden hädän lieventämisessä sekä heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun kehitetään uutta koulutettua työvoimaa yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Saksaa koskeva toimintasuunnitelma on laadittu tässä tilanteessa; se koskee yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomista Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberg Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä. Toivon tämän vuoksi, että EU:n toimielimet kaksinkertaistavat ponnistelunsa sellaisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, joilla nopeutetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä ja parannetaan sen käyttöastetta, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Tämänpäiväisellä päätöksellä myönnetään Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan Heidelberg Druckmaschinen AG:n irtisanomisuhan alaisille työntekijöille noin 8 miljoonaa euroa tukea Euroopan globalisaatorahastosta. Varoilla on autettava työntekijöitä työllistymään uudelleen mahdollisimman nopeasti. Pidän hyvin tärkeänä sitä, että varat saadaan näiden ihmisten käyttöön nopeasti ja ilman merkittävää byrokraattista kitkahäviötä. Apua tarvitaan nyt eikä kuuden kuukauden tai vuoden päästä. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on myös rohjettava tekemään muutakin kuin vain lievittämään globalisaation kielteisiä vaikutuksia. Globalisaatio on prosessi, jonka kehitykseen me voimme ja jonka kehitykseen meidän täytyy vaikuttaa.

Wolf Klinz (ALDE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tyhjää siitä syystä, että Saksan vapaa demokraattipuolue suhtautuu Euroopan globalisaatorahastoon varauksellisesti mutta myös siitä syystä, että Heidelberg Druckmaschinen AG:n osakkeenomistajana olisin mahdollisesti joutunut eturistiriitaan.

Giovanni La Via (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Saksan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi talouskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen talouskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tämänpäiväisessä äänestyksessä oli kysymys tukihakemuksesta, joka koskee yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomista Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä. Tuen määrä on 8 308 555 euroa ja sen rahoittaa EGR. Totean lopuksi olevani tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen, sillä se osoittaa, että EGR on hyödyllinen ja tehokas resurssi globalisaation ja talouskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Euroopan globalisaatorahasto on perustettu sellaisten työntekijöiden tukemiseksi, jotka kärsivät maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten seurauksista. 1 181 työntekijän irtisanominen Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen AG:n neljässä tuotantoyksikössä vastaa täysin tätä tarkoitusta. Tästä syystä kannatin 8 308 555 euron käyttöönottoa irtisanottujen tukemiseksi.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Heidelberger Druckmaschinen konsernin saksalaisia työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutusta äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatorahaston logiikan sietämättömyyttä. Rahasto tukee ajattelua, jonka perusteella tämä konserni – maailman johtava painokoneiden valmistaja – siirtää toimintonsa muualle lisätäkseen voittojaan.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisoituneessa maailmassa tapahtuvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Saksalle, joka on hakenut tukea Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen'in irtisanottua yhteensä 1 181 työntekijää neljässä tuotantoyksikössä.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Talouskriisin vaikutukset tuntuvat yhä kaikkialla Euroopassa. Myös Saksassa osa yrityksistä taistelee selviytyäkseen ja irtisanoo huomattavia määriä työntekijöitä. Painokoneita valmistava Druckmaschinen AG, jonka toimii Heidelbergissä, joutui kriisin seurauksena irtisanomaan 26. tammikuuta 2010 ja 26. toukokuuta 2010 välisenä aikana 1 181 työntekijää. Saksan liittotasavalta on tästä syystä hakenut Euroopan globalisaatorahastolta tukea 8 308 555 euroa. Äänestän mietinnön puolesta, sillä kaikki varojen käyttöönoton edellytykset täyttyvät.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Kannatan rahaston käyttöönottoa tämän hakemuksen yhteydessä, sillä varoilla voidaan tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista sekä auttamaan heidän palaamistaan työmarkkinoille. Äänestin sen vuoksi mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Saksa on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse yhteensä 1 181 työntekijän irtisanomisesta Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen'in neljässä tuotantoyksikössä, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Kannatan komission ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Saksa on hakenut Euroopan globalisaatorahastolta tukea Baden-Württembergin osavaltiossa toimivan, painokoneita valmistavan Heidelberger Druckmaschinen'in irtisanottua 26. tammikuuta ja 26. toukokuuta 2010 välisenä aikana yhteensä 1 181 työntekijää neljässä tuotantoyksikössä, ja Saksan hakemus täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 546/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta määrätään, että EGR:n toimialaa laajennetaan tilapäisesti tällaisten tilanteiden kattamiseksi, joissa ”vähintään 500 työntekijää vähennetään neljän kuukauden aikana jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhdestä yrityksestä” globaalien rahoitus- ja talouskriisin välittömän seurauksena. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotto auttaa näitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Heidelberger Druckmaschinen'in hakemusta lukuun ottamatta olen äänestänyt varauksetta kaikkien tänään käsiteltyjen Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa koskevien hakemusta puolesta, sillä kannatan Euroopan globalisaatorahaston perusideaa ja pidän erityisen tärkeänä tukea ihmisiä, jotka ovat menettäneet työnsä globalisaation seurauksena ilman omaa syytään. Edellä mainitsemani yrityksen, Heidelberger Druckmaschinen'in, kohdalla äänestin kuitenkin tyhjää, sillä suhtaudun sen hakemukseen varauksella. Heidelberger Druckmaschinen on saksalaisen konetekniikan huippuesimerkki. Se teki huomattavaa voittoa useiden vuosien ajan.

Pari–kolme viime vuotta ovat kieltämättä olleet taloudellisesti vaikeita. Heidelberger Druckmaschinen reagoi suuryrityksille ominaiseen tapaan. Se vähensi työntekijöitä korkean palkkatason alueilla, toisin sanoen Saksassa, ja samanaikaisesti investoi ja lisäsi työntekijöitä

Kiinassa, jossa palkat ovat matalat. Jos tällaisen prosessin yhteydessä haetaan Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönottoa, niin kyse on hyvin kielteisestä esimerkistä, jossa kansainvälinen yritys keplottelee itsensä eroon sosiaalisesta vastuusta käyttämällä väärin sosiaalisesti merkittävää ja hyvin vastuullista EU:n välinettä.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0359/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä italialaisen kollegani Barbara Materan mietintöä ehdotuksesta päätökseksi ottaa käyttöön 0,6 miljoonaa euroa Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varoja Puolan auttamiseksi, koska maa kärsii irtisanomisista autoteollisuudessa. Kaksi autoteollisuuden yritystä on irtisanonut Puolassa yhteensä 590 työntekijää. Kannatan sitä, että tätä tukea hallinnoivat ja valvovat Puolassa Euroopan sosiaalirahastosta vastaavat tahot, minkä ansiosta hallinnointi- ja valvontakulut jäävät 2 000 euroon. Haluan jäsen Materan tavoin onnitella komissiota siitä, että se on EGR:n käyttöönoton yhteydessä ehdottanut vaihtoehtoista maksusitoumusmäärärahojen rahoituslähdettä käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan. Pidän kuitenkin valitettavana sitä, että EGR:n käyttöönotto rahoitetaan tässä tapauksessa vähentämällä pk-yritysten ja innovoinnin tukemiseen tarkoitettuja maksumäärärahoja. On valitettavaa, että komissio on epäonnistunut kilpailukykyä ja innovointia tukevien ohjelmien täytäntöönpanossa erityisesti talouskriisin aikana, jolloin tuen tarve todennäköisesti kasvaa huomattavasti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 590 työntekijän irtisanomisesta kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Wielkopolskien NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Kannatan myös komission EGR:n käyttöönoton yhteydessä tekemää ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määrääjat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Maailmankaupan rakennemuutokset huomioon ottaen on tärkeää, että Euroopan talous kykenee panemaan tehokkaasti täytäntöön välineitä, jotka on suunniteltu muutoksista kärsivien työntekijöiden tukemiseksi ja tarjoamaan heille uusia taitoja, jotta he voivat integroitua nopeasti uudelleen työmarkkinoille. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Ottaen huomioon, että Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 590 työntekijän irtisanomisesta kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Wielkopolskien alueella, äänestän tämän mietinnön puolesta ja sitä kautta Euroopan globalisaatiorahaston käyttöön ottamiseksi Puolaa varten.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Talous- ja rahoituskriisi, jota käymme läpi, sekä maailmankaupan rakenteen vaihteluiden aiheuttamat jatkuvat työmarkkinoiden muutokset ovat ajaneet lukuisia ihmisiä työttömyyteen, joka on monissa tapauksissa pitkäaikaista.

Euroopan globalisaatiorahasto luotiin toimimaan tämänkaltaisissa tilanteissa. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on kyse yli 600 000 euron käyttöön ottamisesta Puolaa varten tukemaan 613 henkilöä, jotka on irtisanottu kahdesta autoteollisuusyrityksestä 1. maaliskuuta 2009 ja 30. marraskuuta 2009 välisenä aikana. Komissio katsoi hakemuksen arvioinnissaan asianmukaiseksi, totesi sen täyttävän annetut vaatimukset ja suosittelee siksi sen hyväksymistä. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen taluskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien eurooppalaisten ihmisten ja perheiden hädän lieventämisessä sekä heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun kehitetään uutta koulutettua työvoimaa yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tässä yhteydessä Puolalle esitetään toimintasuunnitelmaa, joka koskee 613 irtisanomista kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Wielkopolskien NUTS II -alueella. Toivon tämän vuoksi, että EU:n toimielimet kaksinkertaistavat ponnistelunsa sellaisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, joilla nopeutetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä ja parannetaan sen käyttöastetta, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Puolan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi taluskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen taluskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tukihakemus koski 1 104 henkilön irtisanomista (joista tuen piiriin on rajattu 590 henkilöä) kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä. Tuen määrä on 633 077 euroa ja sen rahoittaa EGR. Totean lopuksi olevani tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen, sillä se osoittaa, että EGR on hyödyllinen ja tehokas resurssi globalisaation ja taluskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Komissio on ehdottanut 633 077 euron myöntämistä Euroopan globalisaatiorahastosta kahden moottoriajoneuvoja, perävaunuja ja puoliperävaunuja valmistavan yrityksen irtisanomien 1 104 työntekijän auttamiseksi Puolassa. Äänestin tämän esityksen puolesta.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Puolan autoteollisuuden työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutusta äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatiorahaston logiikan sietämättömyyttä. Se tukee logiikkaa, jonka perusteella SEWSin ja Leoni Atokabelin kaltaiset yhtiöt siirtävät häpeilemättä toimintojaan muualle lisätäkseen voittojaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja

globalisoituneessa maailmassa tapahtuvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpottaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Puolalle. Puola on esittänyt tukihakemuksen, joka koskee 613 irtisanomista kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Wielkopolskien NUTS II -alueella.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Voidakseen estää työllisyyttä lisääntymästä huomattavasti rahoitus- ja talouskriisin seurauksena EU:n jäsenvaltiot tarvitsevat varoja, joiden avulla ne voivat panna poliittisia toimenpiteitä täytäntöön nopeasti. Euroopan globalisaatorahasto tarjoaa niiden käyttöön vuosittain 500 miljardia euroa tätä tarkoitusta varten. Rahaston käyttöönottoa voidaan hakea, jos yhdestä tai useammasta yrityksestä irtisanotaan tietyn ajanjakson sisällä yli 500 työntekijää. Äänestän mietinnön puolesta, sillä 633 077 euron suuruisen tuen myöntäminen NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasoon 29 yrityksistä irtisanottujen 1 104 puolalaistyöntekijän tukemiseksi on aidosti perusteltua.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Äänestin mietinnön puolesta, sillä se koskee toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa talouskriisistä ja sen seurauksista kärsiviä työntekijöitä.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 590 työntekijän irtisanomisesta kahdessa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Wielkopolskien NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Kannatan komission ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Puolan esittämä hakemus Euroopan globalisaatorahaston (EGR) tuen myöntämiseksi asiassa, joka koskee 590 irtisanomista Wielkopolskien NUTS II -alueella NACE Revision 2:n kaksinumeroitasolle 29 (moottoriajoneuvojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen valmistus) luokiteltavissa kahdessa yrityksessä, täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Asetuksessa (EY) N:o 546/2009, joka on annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan

globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta, säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta, jotta EGR voisi puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään NACE 2 -alan yrityksissä, etenkin pk-yrityksissä, yhdeksän kuukauden aikana jollakin NUTS II -tason alueella tai kahdella vierekkäisellä alueella”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotto auttaa näitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0358/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), kirjallinen. – (ES) Äänestin Aragonialle myönnettävän tuen puolesta. Aragonian itsehallintoalueen väestötiheys on matalampi kuin EU:n keskiarvo (112 asukasta/km²). Sen talous perustuu perinteisesti viljakasvien viljelyyn ja lampaankasvatukseen. Aragonian vähittäiskaupan alalla on irtisanottu 1 154 työntekijää 593 yrityksestä yhdeksän kuukauden aikana. Helmikuussa 2010 palvelusektorin työntekijöistä 56 prosenttia oli työttöminä; heistä 73 prosenttia oli naisia. 73,9 prosenttia irtisanotuista työntekijöistä oli kauppojen ja markettien myyntityöntekijöitä; 14,4 prosenttia toimi vähän koulutusta vaativissa tehtävissä. On valitettavaa, että ongelmiin ryhdyttiin puuttumaan liian myöhään, 11 kuukautta ensimmäisten irtisanomisten jälkeen.

Olisi mielenkiintoista tarkastella niiden tilapäisten ja poikkeuksellisten tukitoimenpiteiden tuloksia, joiden tarkoituksena on auttaa irtisanottuja integroitumaan takaisin työmarkkinoille. On kuitenkin erittäin tärkeää, että nämä toimenpiteet eivät korvaa niitä toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 1 154 työntekijän irtisanomisesta 593:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä Aragonian NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Olen myös samaa mieltä siitä, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehiksestä tehdään väliarviointi.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Maailmankaupan rakennemuutokset huomioon ottaen on tärkeää, että Euroopan talous kykenee panemaan tehokkaasti täytäntöön välineitä, jotka on suunniteltu muutoksista kärsivien työntekijöiden tukemiseksi ja tarjoamaan heille uusia taitoja, jotta he voivat integroitua nopeasti uudelleen työmarkkinoille. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 1 154 työntekijän irtisanomisesta 593:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä Aragonian alueella, äänestän tämän mietinnön puolesta ja sitä kautta Euroopan globalisaatorahaston käyttöön ottamiseksi Espanjan hyväksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Talous- ja rahoituskriisi, jota käymme läpi, sekä maailmankaupan rakenteen vaihteluiden aiheuttamat jatkuvat työmarkkinoiden muutokset ovat ajaneet lukuisia ihmisiä työttömyyteen, joka on monissa tapauksissa pitkäaikaista. Euroopan globalisaatiorahasto luotiin toimimaan tämänkaltaisissa tilanteissa. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on kyse yli 1,5 miljoonan euron käyttöön ottamisesta Espanjaa varten tukemaan 1 154 henkilöä, jotka on irtisanottu 593:sta vähittäiskaupan yrityksestä 1. kesäkuuta 2009 ja 28. helmikuuta 2010 välisenä aikana. Komissio katsoi hakemuksen arvioinnissaan asianmukaiseksi, totesi sen täyttävän annetut vaatimukset ja suosittelee siksi sen hyväksymistä. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien eurooppalaisten ihmisten ja perheiden hädän lieventämisessä sekä heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun kehitetään uutta koulutettua työvoimaa yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tässä yhteydessä Espanjalle esitetään toimintasuunnitelmaa, joka koskee 1 154 irtisanomista 593:ssa samalle kaksinumerotasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä Aragonian NUTS II -alueella. Toivon tämän vuoksi, että EU:n toimielimet kaksinkertaistavat ponnistelunsa sellaisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, joilla nopeutetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä ja parannetaan sen käyttöastetta, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Espanjan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi talouskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen talouskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tämänpäiväinen tukihakemus koskee 1 154 työntekijän irtisanomista 593:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä. Tuen määrä on 1 560 000 euroa ja sen rahoittaa EGR. Lopuksi haluan korostaa, että EGR on osoittautunut hyödylliseksi ja tehokkaaksi resurssiksi globalisaation ja talouskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Maailmanlaajuisen taantumien vakavuus näkyy tässä Espanjan tekemässä hakemuksessa, joka koskee 1 560 000 euron käyttöönottoa Euroopan globalisaatiorahaston kautta 593:sta vähittäismyyntialan yrityksestä yhdeksän kuukauden kuluessa irtisanottujen 1 154 työntekijän auttamiseksi. Annoin tukeni hakemukselle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisoituneessa maailmassa tapahtuvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten

tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Espanjalle. Espanja on esittänyt tukihakemuksen, joka koskee 1 154 irtisanomista 593:ssa samalle NACE Revision 2:n kaksinumerotasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä Aragonian NUTS II -alueella.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Espanjassa on irtisanottu 1 154 työntekijää NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolla 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) toimivissa 593 yrityksessä NUTS II -alueella Aragoniassa. Rahoitus- ja taluskriisi on johtanut vähittäiskaupan myynnin jyrkkään laskusuuntaukseen. Tällä tilanteella on vakavia seurauksia erityisesti Aragonian alueella, jonka väestötiheys on EU:n keskitasoa alhaisempi. On mahdollista, että alueelta pois päin suuntautuva muuttoliike, joka oli jo käänntynyt hienoiseen laskuun, lähtee uuteen kasvuun. Äänestän mietinnön puolesta, sillä työttömyyden lisääntymiseen on puututtava ripeästi erityisesti pienillä, talousvaikeuksissa olevilla alueilla.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Mietintö koskee lisätuen myöntämistä työntekijöille, jotka ovat menettäneet työnsä globaalien rahoitus- ja taluskriisin seurauksena, jotta nämä voisivat lisävarojen turvin integroitua helpommin takaisin työmarkkinoille. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 1 154 työntekijän irtisanomisesta 593:ssa samalle NACE Revision 2:n kaksinumerotasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavassa yrityksessä Aragonian NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Kannatan komission ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Espanjan esittämä hakemus Euroopan globalisaatorahaston (EGR) tuen myöntämiseksi asiassa, joka koskee 1 154 irtisanomista Aragonian NUTS II -alueella NACE Revision 2:n kaksinumerotasolle 47 (vähittäiskauppa, pl. moottoriajoneuvojen ja moottoripyörien kauppa) luokiteltavissa 593 yrityksessä, täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Asetuksessa (EY) N:o 546/2009, joka on annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta, säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta, jotta EGR voisi puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat

välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään NACE 2 -alan yrityksissä, etenkin pk-yrityksissä, yhdeksän kuukauden aikana jollakin NUTS II -tason alueella tai kahdella vierekkäisellä alueella”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotto auttaa näitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0357/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), kirjallinen. – (ES) Kannatin äänestyksessä Euroopan globalisaatiorahaston tuen myöntämistä Valencialle. Maailmankaupan rakennemuutosten ja rahoituskriisin seurauksena 143 valencialaisesta tekstiilialan yrityksestä irtisanottiin odottamatta yhteensä 544 työntekijää 13. huhtikuuta 2009 ja 12. tammikuuta 2010 välisenä aikana; irtisanomisilla on ollut vakavia paikallisia vaikutuksia. Irtisanotuista 61,7 prosenttia oli miehiä, 22 prosenttia oli yli 55-vuotiaita, 79,9 prosenttia oli suorittanut ainoastaan peruskoulutuksen ja neljä oli vammaisia.

Uskon, että koulutus, jota he saavat 14 kuukautta kestävästä palkallisen, osa-aikaisen työharjoittelun aikana, kohentaa heidän ammatillista pätevyyttään ja auttaa heitä pääsemään takaisin työmarkkinoille. Kuten edellisessä tapauksessa, myös tässä tapauksessa on valitettavaa, että toimenpiteisiin ryhdyttiin liian myöhään, vuosi ja kaksi kuukautta ensimmäisten irtisanomisten jälkeen.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 350 työntekijän irtisanomisesta 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Katson myös, että komission ehdotuksen perusteluosassa annetaan selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuuskriteerejä ja selitetään, mitkä syyt ovat johtaneet hyväksymiseen parlamentin määrittämien vaatimusten mukaisesti.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Maailmankaupan rakennemuutokset huomioon ottaen on tärkeää, että Euroopan talous kykenee panemaan tehokkaasti täytäntöön välineitä, jotka on suunniteltu muutoksista kärsivien työntekijöiden tukemiseksi ja tarjoamaan heille uusia taitoja, jotta he voivat integroitua nopeasti uudelleen työmarkkinoille. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 350 työntekijän irtisanomisesta 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueella, äänestän tämän mietinnön puolesta ja sitä kautta Euroopan globalisaatiorahaston käyttöön ottamiseksi Espanjan hyväksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Talous- ja rahoituskriisi, jota käymme läpi, sekä maailmankaupan rakenteen vaihteluiden aiheuttamat jatkuvat työmarkkinoiden muutokset ovat ajaneet lukuisia ihmisiä työttömyyteen, joka on monissa tapauksissa pitkäaikaista. Euroopan globalisaatiorahasto luotiin toimimaan tämänkaltaisissa tilanteissa. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on kyse yli 2 miljoonan euron käyttöön ottamisesta Espanjaa varten tukemaan 544 henkilöä, jotka on irtisanottu 143:sta tekstiilialan yrityksestä 13. huhtikuuta 2009 ja 12. tammikuuta 2010 välisenä aikana. Komissio katsoi hakemuksen

arvioinnissaan asianmukaiseksi, totesi sen täyttävän annetut vaatimukset ja suosittelee siksi sen hyväksymistä. Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen taluskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien eurooppalaisten ihmisten ja perheiden hädän lieventämisessä sekä heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun kehitetään uutta koulutettua työvoimaa yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tässä yhteydessä Espanjalle esitetään toimintasuunnitelmaa, joka koskee 350 irtisanomista 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencianan itsehallintoalueen NUTS II -alueella. Toivon tämän vuoksi, että EU:n toimielimet kaksinkertaistavat ponnistelunsa sellaisten toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, joilla nopeutetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä ja parannetaan sen käyttöastetta, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Espanjan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi taluskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen taluskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tänään äänestettävänä oleva tukihakemus koskee 544 henkilön irtisanomista (joista tuen piiriin on rajattu 350 henkilöä) 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä. Tuen määrä on 2 059 466 euroa ja sen rahoittaa EGR. Totean lopuksi olevani tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen, sillä se osoittaa, että EGR on hyödyllinen ja tehokas resurssi globalisaation ja taluskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tekstiiliteollisuus elää haastavia aikoja kaikkialla Euroopassa. Komissio ehdottaa 1 422 850 euron käyttöön ottamista 33:ssa tekstiilialan yrityksessä Espanjassa tehtyjen 528 irtisanomisen vuoksi. Äänestin ehdotuksen puolesta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisoituneessa maailmassa tapahtuvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Espanjalle. Espanja on esittänyt tukihakemuksen, joka koskee 350 irtisanomista 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencianan itsehallintoalueen NUTS II -alueella.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Espanjassa irtisanottiin 13. huhtikuuta 2009 ja 12. tammikuuta 2010 välisenä aikana 544 työntekijää 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 13 (testiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä. Voidakseen auttaa

350:ttä näistä irtisanotuista työntekijöistä Espanja on pyytänyt 2 059 466 euron käyttöön ottamista Euroopan globalisaatiorahaston kautta. Äänestin mietinnön puolesta, koska kaikki EGR:n käyttöönoton edellytykset ovat täyttyneet.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Valtaosa Valencian itsehallintoalueen yrityksistä on pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka ovat erikoistuneet lähinnä huonekalujen, kenkien, tekstiilien, keramiikan ja lelujen valmistukseen. Alueen kaikista työpaikoista 60 prosenttia on tuotantosektorilla. Tästä syystä kahden viime vuoden aikana tehdyt lukuisat irtisanomiset ovat vaikuttaneet sektoriin erityisen raskaasti. Irtisanomisten paikallinen vaikutus on huomattava. Tästä syystä on erityisen tärkeää vahvistaa tekstiilialaa ja jatkaa sen tukemista. Äänestin sen vuoksi tukihakemuksen puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 350 työntekijän irtisanomisesta 143:ssa samalle NACE Revision 2:n kaksinumerotasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Kannatan komission ehdotusta, joka koskee vaihtoehtoisen maksumäärärahojen lähteen perustamista käyttämättä jääneiden Euroopan sosiaalirahaston varojen sijaan ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on useita kertoja muistuttanut, että EGR luotiin erilliseksi erityisvälineeksi, jolla on omat tavoitteet ja määräajat, ja että siirtoja varten on näin ollen yksilöitävä asianmukaiset budjettikohdat.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Espanja on esittänyt hakemuksen Euroopan globalisaatiorahaston tuen myöntämiseksi asiassa, joka koskee 544 työntekijän (joista 350 työntekijää on oikeutettuja tukeen) irtisanomista 143:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 13 (tekstiilien valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella. Komission arvioinnin perusteella hakemus täyttää lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Asetuksessa (EY) N:o 546/2009, joka on annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta, säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta, jotta EGR voisi puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään NACE 2 -alan yrityksissä, etenkin pk-yrityksissä, yhdeksän kuukauden aikana jollakin NUTS II -tason alueella tai kahdella vierekkäisellä alueella”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotto auttaa näitä työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0356/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), kirjallinen. – (ES) Äänestin tämän esityksen puolesta, jotta 330 työntekijää niistä 528 työntekijästä, jotka irtisanottiin yhdeksän kuukauden

kuluessa 66 valencialaisesta luonnonkiveä jalostavasta yrityksestä, voivat saada lisätukea päästökseen takaisin työmarkkinoille. Irtisanotuista 62 prosenttia on yli 45-vuotiaita, kolme on vammaisia, 51 prosentilla ei ole minkäänlaista koulutusta ja 34,4 prosentilla on vain peruskoulutus.

Tämä alue on jo saanut muuta tukea valmistusalan irtisanomisten vuoksi. Sen vuoksi on hyväksyttävä kiireesti muita toimenpiteitä. Euroopan globalisaatorahaston käyttöönotto voi olla vain yksi näistä toimenpiteistä. Haluan lopuksi vielä toistaa, että on valitettavaa, että Espanjan valtio haki tukea vasta vuosi ja kolme kuukautta irtisanomisten jälkeen, kun tämän tyyppiset toimenpiteet pitäisi panna täytäntöön välittömästi ja kiireesti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 300 työntekijän irtisanomisesta 66:ssa samalle NACE Revision 2:n kaksinumeroitasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Olen myös samaa mieltä siitä, että EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa olisi arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa samalla, kun kauden 2007–2013 monivuotisesta rahoituskehiksestä tehdään väliarviointi.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Kansainvälisen kaupan rakennemuutosten valossa on tärkeää, että EU:n talous voi nopeasti panna täytäntöön välineitä, joilla tuetaan tällaisten muutosten uhreiksi joutuneita työntekijöitä samalla kun annetaan heille taidot, joita vaaditaan nopeaan uudelleen integroitumiseen työmarkkinoille. Tästä syystä taloudellista tukea olisi myönnettävä tapauskohtaisesti. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 300 työntekijän irtisanomisesta 66:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueella, äänestän tämän mietinnön puolesta ja sitä kautta Euroopan globalisaatorahaston käyttöön ottamiseksi Espanjan hyväksi

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Me keskustelemme yhteensä 1 422 850 euron apupaketin käyttöönoton hyväksymisestä Euroopan globalisaatorahaston kautta Espanjan hyväksi. Espanja on kärsinyt pahoin maailmanlaajuisesta talouskriisistä ja sen työttömyys on noussut Euroopan keskitason yläpuolelle. Tässä nimenomaisessa tapauksessa on kyse 528 irtisanomisesta NACE Rev. 2:n kaksinumeroitasolla 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) toimivassa 66 yrityksessä. Toivon, että Espanjan talous pystyy reagoimaan kriisiin asianmukaisella tavalla, sillä rahaston käyttöönotto on vain osa ratkaisua.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien Euroopan kansalaisten ja perheiden hädän lieventämisessä, heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun tarjotaan uusia laadukkaita resursseja yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tämä interventiosuunnitelma Espanjan hyväksi on suunniteltu tällaisessa kontekstissa. Suunnitelma koskee 66:tta samalle NACE Rev. 2:n

kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavaa yritystä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella. Toivon tämän vuoksi, että yhteisön toimielimet vahvistavat pyrkimykset sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon, joilla nopeutetaan ja parannetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Espanjan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi talouskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen talouskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tänään äänestettävänä oleva tukihakemus koskee 528 henkilön irtisanomista (joista tuen piiriin on rajattu 300 henkilöä) 66:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä. Tuen määrä on 1 422 850 euroa ja sen rahoittaa EGR.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämä hakemus koskee yhteensä 1 422 850 euron käyttöön ottamista EGR:n varoista Espanjan hyväksi. Kyse on 528 henkilön irtisanomisesta 66:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä yhdeksän kuukauden viiteajanjakson aikana maaliskuun 31. päivästä joulukuun 30. päivään 2009. Komission arvio perustui seuraaviin tekijöihin: työntekijöiden vähentämisen ja maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai rahoituskriisin välisen yhteyden arviointiin, työntekijöiden vähentämisen ennakoimattomaan luonteeseen, vähennettyjen työntekijöiden määrän ja 2 artiklan a alakohdan mukaisten kriteerien täyttymisen osoittamiseen, selvitykseen työntekijöiden vähentämisen ennakoimattomasta luonteesta, tietoihin irtisanovista yrityksistä ja tuen kohteena olevista työntekijöistä, asianomaisen alueen ja sen viranomaisten ja sidosryhmien kuvaukseen, työntekijöiden vähentämisen vaikutukseen paikalliseen, alueelliseen tai kansalliseen työllisyyteen, rahoitettavaksi tulevaan koordinoituun yksilöllisten palvelujen pakettiin, mukaan luettuna toimien täydentävyys rakennerrahastoista rahoitettavien toimien kanssa, päivämääriin, jolloin yksilöllisten palvelujen tarjoaminen kyseisille työntekijöille aloitettiin tai on tarkoitus aloittaa, menettelyihin työmarkkinaosapuolten kuulemiseksi sekä tietoihin hallinnointi- ja valvontajärjestelmistä. Komission arvion perusteella hakemus täyttää EGR:sta annetussa asetuksessa annetut tukikelpoisuusvaatimukset ja äänestin sen vuoksi hakemuksen puolesta.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Levantin kaltaisten yritysten espanjalaisia työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusiliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutusta äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatiorahaston logiikan sietämättömyyttä. Se tukee logiikkaa, jonka perusteella Charterhouse ja Impala Funds voivat kasvattaa pääomaansa Valencian itsehallintohallintoalueella toimivan Levantin työntekijöiden kustannuksella.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisaatioon liittyvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä on vahingoksi maille, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt on syytä myöntää tukea Espanjalle. Espanja on esittänyt tukihakemuksen, joka koskee 300 irtisanomista 66:sta samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan globalisaatorahaston kautta voidaan vuosittain ottaa käyttöön enintään 500 miljoonaa euroa. Espanjassa irtisanottiin 31. maaliskuuta 2009 ja 30. joulukuuta 2009 välisenä aikana 66 yrityksestä yhteensä 528 työntekijää. Näin ollen ei ole lainkaan yllättävää, että Euroopan globalisaatorahaston kautta ollaan ottamassa käyttöön 1 422 850 euroa. Äänestän mietinnön puolesta, sillä Euroopan globalisaatorahastoa on suositeltavaa hyödyntää täysin.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tuen tätä hakemusta, jonka tavoitteena on lievittää alalla tehtyjen lukuisien irtisanomisten vaikutuksia sekä tukea globaalin rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanottujen työntekijöiden paluuta työmarkkinoille.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 300 työntekijän irtisanomisesta 66:ssa samalle NACE Revision 2:n kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Suhtaudun myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen perustaa muu rahoituslähde kuin käyttämättömät Euroopan globalisaatorahaston varat, jotta voidaan vastata Euroopan parlamentin toistuviin lausuntoihin, joiden mukaan on löydettävä asianmukaisia budjettimekanismeja varojen siirtämiseksi ottaen huomioon, että EGR perustettiin erityiseksi ja erilliseksi välineeksi, jolla on omat tavoitteensa ja rahoituslautensa.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Espanjan esittämä hakemus Euroopan globalisaatorahaston käyttöön ottamiseksi tapauksessa, jossa on kyse kaikkiaan 528 työntekijän ja 300 tukikelpoisen työntekijän irtisanomisesta 66:ssa samalle NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolle 23 (muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistus) luokiteltavassa yrityksessä Valencian itsehallintoalueen NUTS II -alueella, täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY)

N:o 546/2009, Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta. Asetuksen nojalla EGR voisi puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään NACE 2 -alan yrityksissä, etenkin pk-yrityksissä, yhdeksän kuukauden aikana jollakin NUTS II -tason alueella tai kahdella vierekkäisellä alueella”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönnotolla edistetään näiden työntekijöiden menestyksellistä integroitumista uudelleen työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0351/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), kirjallinen. – (ES) Autojen rekisteröinnit ovat vähentyneet 28 prosenttia kriisin myötä. Terras del Ebressä (Katalonia) työllisyysaste palvelualalla on 60 prosenttia. Lear Automotiven lakkauttaminen nosti alueen työttömyysastetta, joka vuonna 2009 oli 22,7 prosenttia, vielä neljällä prosentilla.

Tuella on määrä tarjota yksilöllisten palvelujen paketti, joka vastaa muuta samalla alueella ja samalle alalle myönnettyä tukea, joka eräässä toisessa tapauksessa koski tukea 1 429 henkilölle kaikkiaan 2 330 irtisanotusta. Tässä tapauksessa tuki koskee 508 henkilöä Lear Automotiven lakkauttamisen vuoksi neljän kuukauden aikana vuonna 2010 irtisanotuista 515 henkilöstä. Äänestin aloitteen puolesta, jotta sen soveltamisella voidaan auttaa näiden ihmisten palaamista työmarkkinoille ja auttaa vähentämään työttömyyttä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 508 työntekijän irtisanomisesta autoalalla toimivassa Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonalissa, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Katson myös, että komission ehdotuksen perusteluosassa annetaan selvät ja yksityiskohtaiset tiedot hakemuksesta, analysoidaan tukikelpoisuuskuoreja ja selitetään, mitkä syyt ovat johtaneet hyväksymiseen parlamentin määrittämien vaatimusten mukaisesti.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakennemuutosten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Ottaen huomioon maailmankaupan rakennemuutokset on tärkeää, että Euroopan talous kykenee panemaan tehokkaasti täytäntöön välineitä, jotka on suunniteltu tästä kärsivien työntekijöiden tukemiseksi ja tarjoamaan heille uusia taitoja, jotta he voivat integroitua nopeasti uudelleen työmarkkinoille. Tästä syystä taloudellisen tuen olisi oltava yksilökohtaista. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Koska Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 508 työntekijän irtisanomisesta Kataloniassa autoalalla toimivassa Lear Automotive (EEDS) -yrityksessä, äänestin yleisesti mietinnön puolesta, toisin sanoen Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönnoton puolesta Espanjassa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Meidän on jälleen tänään määrä hyväksyä Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönnotto yhteensä 382 000 euron tukipaketin osoittamiseksi Espanjan autoteollisuudelle. Tässä nimenomaisessa tapauksessa tuki koskee Kataloniassa autoalalla toimivasta Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal -yrityksestä irtisanottuja 515 työntekijää. Espanjan autoala oli ennen kriisiä Espanjan merkittävin vientilähde. Koska näiden tuotteiden kysyntä on kuitenkin vähentynyt Euroopan unionissa kriisin seurauksena, uhkana on, että työpaikkoja menetetään yhä enemmän,

eikä pelkästään Espanjassa vaan kaikkialla unionissa, joten on tärkeää, että Euroopan globalisaatorahaston käytöllä voidaan tehokkaasti auttaa alaa, joka on niin merkittävä Euroopan taloudelle.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien Euroopan kansalaisten ja perheiden hädän lieventämisessä, heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun tarjotaan uusia laadukkaita resursseja yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tämä interventiosuunnitelma Espanjan hyväksi on suunniteltu tällaisessa kontekstissa, ja sillä on määrä tukea autoalalla toimivasta Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal -yrityksestä irtisanottuja 508 työntekijää. Toivon tämän vuoksi, että yhteisön toimielimet vahvistavat pyrkimykset sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon, joilla nopeutetaan ja parannetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11:tä prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Espanjan hyväksi koskevan ehdotuksen puolesta, koska minusta väline on arvokas resurssi talouskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden tukemiseksi. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen talouskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille.

Tänään hyväksytty mietintö koski tukihakemusta, jossa on kyse 515 työntekijän (joista 508 työntekijää rahaston tuki koskee) vähentämisestä Kataloniassa autoalalla toimivasta Lear Automotive (EEDS) Spain -yrityksestä. Hakemus koskee yhteensä 382 200 euron käyttöönottoa EGR:stä. Totean lopuksi olevani tyytyväinen mietinnön hyväksymiseen, sillä se osoittaa, että EGR on hyödyllinen ja tehokas resurssi globalisaation ja talouskriisin aiheuttaman työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Taloudellinen taantuma autoalalla on johtanut 515 työntekijän irtisanomiseen Lear Automotive -yrityksessä (Espanja). Kannatan 382 200 euron käyttöönottoa Euroopan globalisaatorahastosta heidän auttamisekseen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Lear Automotiven espanjalaisia työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusiliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutusta äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatorahaston logiikan sietämättömyyttä. Sillä tuetaan logiikkaa, jonka mukaan tämä yhdysvaltalainen monikansallinen yritys ja sen suurimmat osakkaat, Peznan Investment Management ja Kalifornian opettajien eläkerahasto, siirtävät toimintansa ottamatta huomioon niitä, jotka ovat niiden vaurastumisen takana.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisaatioon liittyvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä vahingoittaa maita, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen

uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän työllistymistään uudelleen. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat jo aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten nyt meidän tulisi myöntää tämä apu Espanjalle, joka on hakenut tukea tilanteessa, jossa Kataloniassa autoalalla toimiva Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal -yritys on irtisanonut 508 työntekijää.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tiettyjen tarkkaan määritettyjen edellytysten on täyttyttävä, jotta tukea voidaan hakea Euroopan globalisaatiorahastosta ja jotta hakemus voidaan hyväksyä. Tuella on autettava maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanottuja työntekijöitä toteuttamalla toimenpiteitä, joilla taataan heidän nopea uudelleen integroitumisensa työmarkkinoille. Rahastosta tarjotaan vuosittain 500 miljoonaa euroa tällaisia tapauksia varten. Jotta Espanja voi hakea näitä varoja, yrityksen on kuitenkin irtisanottava vähintään 500 työntekijää – kuten espanjalainen Lear Automotive -yritys, joka täyttää kaikki edellytykset. Äänestän mietinnön puolesta, sillä Euroopan globalisaatiorahaston varat on tarkoitettu juuri tähän.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska Espanja on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 508 työntekijän irtisanomisesta autoalalla toimivassa Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonalissa, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

- Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,
- EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Suhtaudun myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen perustaa muu rahoituslähde kuin käyttämättömät Euroopan globalisaatiorahaston varat, jotta voidaan vastata Euroopan parlamentin toistuviin lausuntoihin, joiden mukaan on löydettävä asianmukaisia budjettimekanismeja varojen siirtämiseksi ottaen huomioon, että EGR perustettiin erityiseksi ja erilliseksi välineeksi, jolla on omat tavoitteensa ja rahoituskautensa.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Espanjan esittämä hakemus Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottamiseksi tapauksessa, jossa autoalalla toimiva Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal -yritys on irtisanonut 508 työntekijää, täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 546/2009 Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta: EGR:n odotettiin voivan puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään neljän kuukauden aikana jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhdestä yrityksestä”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttöönotolla edistetään näiden työntekijöiden menestyksellistä integroitumista uudelleen työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0352/2010)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 189 työntekijän irtisanomisesta H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, jotka toimivat meridieselmoottorien valmistamisen alalla, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa. Katson myös, että meidän on varmistettava, että Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) tuetaan yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Rakenneuudistusten ja tuotannonsiirtojen vuoksi irtisanottujen työntekijöiden tuen on oltava dynaamista ja joustavaa, jotta sitä voidaan antaa nopeasti ja tehokkaasti. Kansainvälisen kaupan rakenneuudistusten valossa on tärkeää, että EU:n talous voi nopeasti panna täytäntöön välineitä, joilla tuetaan tällaisten muutosten uhreiksi joutuneita työntekijöitä samalla kun annetaan heille taidot, joita vaaditaan nopeaan uudelleen integroitumiseen työmarkkinoille. Tämän vuoksi taloudellisen tuen olisi oltava yksilökohtaista. On myös tärkeää korostaa, ettei tuella korvata tavallisesti yrityksille kuuluvaa vastuuta eikä sitä ole tarkoitettu yritysten rahoittamiseen ja rakennemuutoksiin. Koska Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 189 työntekijän irtisanomisesta aluksissa käytettäviä dieselmoottoireita ja sähkökeskuksia tuottavassa H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, äänestän yleisesti mietinnön puolesta, toisin sanoen Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönoton puolesta Puolan tukemiseksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Meidän on tänään määrä hyväksyä Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) 114 250 euron tukipaketti Puolalle, jotta se voi puuttua meridieselmoottoreita valmistavan H. Cegielski-Poznań -yrityksen neljässä tuotantolaitoksessa ja neljässä alihankkijassa Poznańin kaupungissa ja Poznańin hallintopiirissä toteutettujen 658 irtisanomisen seurauksiin. Kuten olen aina varottanut, vaikka tällainen apu on hyvin tärkeää tämänhetkisten oireiden hoitamisessa, se ei ole lopullinen ratkaisu eurooppalaista teollisuutta vaivaaviin ongelmiin, jotka liittyvät sekä kohtaamaamme talouskriisiin että Euroopan tarpeeseen mukautua muuttuvaan maailmaan, jossa kilpailukyky on olennaista.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouskriisin sosiaaliset vaikutukset erityisesti työllisyyteen Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) asianmukainen käyttö on hyvin tärkeää monien Euroopan kansalaisten ja perheiden hädän lieventämisessä, heidän sosiaalisen integroitumisensa ja ammattikehityksensä tukemisessa samalla kun tarjotaan uusia laadukkaita resursseja yritysten tarpeisiin ja vauhditetaan taloutta. Tämä interventiosuunnitelma Puolan hyväksi on suunniteltu tällaisessa kontekstissa, ja se koskee meridieselmoottoreiden alalla toimivasta H. Cegielski-Poznań -yrityksestä ja sen neljästä alihankkijasta irtisanottuja 189 työntekijää. Toivon tämän vuoksi, että yhteisön toimielimet vahvistavat pyrkimykset sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon, joilla nopeutetaan ja parannetaan niinkin merkittävän resurssin kuin EGR:n käyttöä, sillä tällä hetkellä käyttöaste on hyvin matala. Tänä vuonna haettiin vain 11 prosenttia saatavilla olleista 500 miljoonasta eurosta.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Maailmanlaajuinen taluskriisi on saanut aikaan merkittäviä rakennemuutoksia monissa yrityksissä, ja tämän seurauksena valtava määrä ihmisiä menettää työpaikkansa. Nyt tarkasteltavana oleva ehdotus koskee tukea suurelle määrälle Puolan Wielkopolskien alueella irtisanottuja työntekijöitä. Toinen rahoitustukea koskeva ehdotus, josta tänään äänestämme, koskee vielä satoja muita irtisanomisia samalla alueella. Tämän Puolan alueen paikallisilla markkinoilla on siis menossa valtaisa mullistus. Olen iloinen siitä, että Euroopan komissio on vahvistanut hakemuksen täyttävän rahoitustuen myöntämisen edellytykset. Tämän seurauksena irtisanotut työntekijät voivat joko saada entisen työpaikkansa takaisin tai löytää uuden työpaikan, ja yritysten omistajat hyödyntävät tukea maailmalaajuisen kriisin kielteisten vaikutusten lieventämiseen ja markkina-asemansa säilyttämiseen.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa Puolalle koskevan ehdotuksen puolesta. EGR perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan käytännön tukea yritysten uudelleensijoittautumisen tai vuoden 2009 tarkistuksen jälkeen taluskriisin vuoksi työttömiksi joutuneille työntekijöille ja heidän auttamisekseen integroitumaan uudelleen työmarkkinoille. Tänään toimitettu äänestys koski tukihakemusta, jossa on kyse 658 työntekijän (joista 189 työntekijää rahaston tuki koskee) irtisanomisesta H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, jotka toimivat meridieselmoottorien valmistamisen alalla, Poznańin kaupungissa ja hallintopiirissä. Hakemus koskee yhteensä 1 14 250 euron käyttöönottoa EGR:stä.

Lopuksi haluan todeta, että tämänpäiväisten mietintöjen hyväksyminen osoittaa jälleen kerran EGR:n merkityksen, sillä se on arvokas resurssi taluskriisin vuoksi vaikeuksiin joutuneiden työntekijöiden auttamiseksi sekä tehokas väline työttömyyden torjumisessa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin Euroopan globalisaatiorahastolle osoitetun tukihakemuksen puolesta, joka koskee H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, jotka toimivat meridieselmoottorien valmistamisen alalla Poznańin kaupungissa ja sen ympäristössä, irtisanottujen 658 työntekijän tukemista. Komissio ehdotti 1 14 250 euron käyttöönottoa, ja minä kannatan ehdotusta.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestän tyhjää huomaavaisuudesta Puolan autoteollisuuden työntekijöitä kohtaan, jotka on uhrattu globalisaation alttarille. Tilanteessa, johon Euroopan unionin puoltama uusliberalistinen politiikka on heidät ajanut, voisi tuntea houkutusta äänestää mietintöä vastaan ottaen huomioon tämän avustuksen mitättömän määrän. Silti sekin vähä, mitä annetaan, voi helpottaa heidän kärsimystään. Se ei vähennä Euroopan globalisaatiorahaston logiikan sietämättömyyttä. Se tukee logiikkaa, joka johtaa Cegielski-Poznańin kaltaisten valtio-omisteisten yritysten yksityistämiseen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on solidaarisuuden alue ja Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) on osa sitä. Tämä tuki on välttämätöntä työttömien ja globalisaatioon liittyvien tuotannonsiirtojen uhrien auttamiseksi. Yhä useammat yritykset siirtävät tuotantoaan käyttäen hyväksi monien maiden, varsinkin Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, ja tämä vahingoittaa maita, jotka kunnioittavat työntekijöiden oikeuksia. EGR:n tarkoituksena on auttaa yritysten tuotannonsiirtojen uhreiksi joutuneita työntekijöitä ja se on erittäin tärkeä toimija helpotettaessa heidän uudelleen työllistymistään. Muut EU:n jäsenvaltiot ovat aiemmin käyttäneet EGR:n varoja, joten on syytä myöntää tukea Puolalle, joka on esittänyt tukihakemuksen, joka koskee

189 työntekijän vähentämistä H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, jotka toimivat meridieselmoottorien valmistamisen alalla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan unioni on perustanut Euroopan globalisaatiorahaston, jotta valtiot, joissa maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi on johtanut työntekijöiden irtisanomiseen, voivat tarjota näille työntekijöille käytännön tukea. Rahaston varojen käyttönotolla on määrä helpottaa kyseisten työntekijöiden uudelleen integroitumista työmarkkinoille. Äänestän mietinnön puolesta, koska Puolan on tuettava H. Cegielski-Poznań -yrityksen irtisanomia 658 työntekijää.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon, että Puola on esittänyt tukihakemuksen, jossa on kyse 189 työntekijän irtisanomisesta H. Cegielski-Poznań -yrityksessä ja sen neljässä alihankkijassa, jotka toimivat meridieselmoottorien valmistamisen alalla, äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen samaa mieltä komission esityksen ja parlamentin siihen esittämien tarkistusten kanssa.

Olen samaa mieltä myös seuraavista seikoista:

– Euroopan globalisaatiorahastosta (EGR) pitäisi tukea yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumista työelämään, ja toistaisin, että EGR:n tuki ei korvaa toimia, jotka kuuluvat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulle, eikä EGR:stä rahoiteta myöskään yritysten tai toimialojen rakenneuudistuksia,

– EGR:n toimivuutta ja lisäarvoa on arvioitava 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen mukaisten ohjelmien ja muiden välineiden yleisarvioinnissa.

Suhtaudun myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen perustaa muu rahoituslähde kuin käyttämättömät Euroopan globalisaatiorahaston varat, jotta voidaan vastata Euroopan parlamentin toistuviin lausuntoihin, joiden mukaan on löydettävä asianmukaisia budjettimekanismeja varojen siirtämiseksi ottaen huomioon, että EGR perustettiin erityiseksi ja erilliseksi välineeksi, jolla on omat tavoitteensa ja rahoituskautensa.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Puolan esittämä hakemus Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottamiseksi tapauksessa, jossa meridieselmoottorien valmistamisen alalla toimiva H. Cegielski-Poznań -yritys ja sen neljä alihankkijaa ovat irtisanoneet 1. syyskuuta 2009 – 1. tammikuuta 2010 189 työntekijää, täyttää kaikki lainmukaiset tukikelpoisuusvaatimukset. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 546/2009 Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta säädetään EGR:n toimialan tilapäisestä laajentamisesta: EGR:n odotettiin voivan puuttua tämänkaltaisiin tilanteisiin, jotka ovat välitöntä seurausta maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä ja joiden tuloksena ”vähintään 500 työntekijää vähennetään neljän kuukauden aikana jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhdestä yrityksestä, mukaan luettuna työntekijät, jotka vähennetään sen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta”. Tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta ja toivon, että EGR:n varojen käyttönotolla edistetään näiden työntekijöiden menestyksellistä integroitumista uudelleen työmarkkinoille.

Mietintö: Barbara Matera (A7-0336/2010), (A7-0337/2010), (A7-0359/2010), (A7-0358/2010), (A7-0357/2010), (A7-0356/2010), (A7-0351/2010), (A7-0352/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Hyväksymällä tämän tekstin Euroopan parlamentti pyytää asianomaisia toimielimiä ryhtymään tarvittaviin toimiin EGR:n varojen käyttönoton nopeuttamiseksi. Se palauttaa myös mieleen toimielinten

sitoumuksen sen varmistamiseen, että EGR:n varojen käyttöönottoa koskevien päätösten tekemiseen sovelletaan sujuvaa ja nopeaa menettelyä, jotta globalisaation ja rahoitus- ja talouskriisin seurauksena irtisanotuille yksittäisille työntekijöille voidaan tarjota kertaluonteista ja ajallisesti rajoitettua tukea. Parlamentti korostaa, että EGR:n rooli irtisanottujen työntekijöiden uudelleen integroitumisessa työmarkkinoille voi olla ratkaiseva. Lopuksi se korostaa, että Euroopan globalisaatiorahastosta annetun asetuksen 6 artiklan mukaisesti on varmistettava, että EGR:sta tuetaan irtisanottuja työntekijöitä integroitumaan uudelleen työmarkkinoille, ja toistaa, ettei EGR:n tuen pitä korvata niitä toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle, tai yritysten tai alojen rakennemuutostoimenpiteitä.

Mietintö: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) On valitettavaa, että tätä vuodelta 2003 peräisin olevaa ehdotusta, jolla pyritään antamaan pakolaisille pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman oleskeltuaan viisi vuotta laillisesti ja jatkuvasti jäsenvaltiossa, ei ole pantu täytäntöön kuluneena aikana. Euroopan parlamentin huhtikuussa 2008 esittämillä tarkistuksilla, jotka koskevat muun muassa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevaa hakemusta edeltävän viiden vuoden oleskeluajan laskemista, ja koska neuvostossa ei ole päästy yksimielisyyteen, uudella ehdotuksella tuetaan suoraan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä, jotka ovat oleskelleet EU:n alueella yli viisi vuotta, mutta joilla ei vielä ole pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jossa kannatetaan ehdotuksen soveltamista sekä Geneven sopimuksen alaisiin pakolaisiin että toissijaisen suojeluaseman saaneisiin henkilöihin. Mietinnössä Euroopan parlamentti kannattaa Euroopan komission ehdotusta ja ottaa huomioon sitoumuksen kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden etujen suojelemiseen. Haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että tällä hetkellä kansainvälistä suojelua saavien kolmansien maiden kansalaisten tilanne on hämmentävä ja epäselvä, koska aseman myöntämistä koskevia edellytyksiä ei ole yhdenmukaistettu. Komission ehdotuksen mukaan aseman myöntämistä koskevat edellytykset ja menettely tulevat yksinkertaisemmiksi ja selkeämmiksi Euroopan unionissa. Lisäksi uudella direktiivillä annetaan kansainvälistä suojelua saaville henkilöille, joista tulee pitkään oleskelleita kolmansien maiden kansalaisia, mahdollisuus asettua toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa heidän asemansa tunnustetaan.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä aloite esitettiin jatkona vuoden 2007 ehdotukselle direktiiviksi pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten aseman soveltamisalan laajentamista pakolaisiin ja kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin, joka ei koskaan saanut Lissabonin sopimuksen edellyttämää yksimielisyyttä neuvostossa tullakseen voimaan. Sillä pyritään antamaan kansainvälistä suojelua saaville henkilöille, jotka ovat oleskelleet laillisesta jäsenvaltiossa viiden vuoden ajan, oikeudellinen varmuus oleskeluoikeuksistaan jäsenvaltiossa sekä EU:n kansalaisten oikeuksia vastaavat oikeudet.

Nyt saavutettu kompromissi on hyvin merkittävä, ei pelkästään siksi, että se mahdollistaa pakolaisille EU:ssa korkean tason suojelun ja oikeusvarmuuden, vaan myös koska kaikkien EU:n ulkopuolisten valtioiden kansalaisten syrjivä kohtelu on lopultakin lakkautettu.

Tämä on myös merkittävä poliittinen viesti, koska tämän kaikkiaan kuuden lainsäädäntötekstin ensimmäisen aloitteen hyväksyminen on sekä ensimmäinen askel että

osoitus rakentavasta lähestymistavasta, jota kolme toimielintä soveltaa luodakseen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän vuoteen 2012 mennessä.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin direktiivin hyväksymisen puolesta. Direktiiviehdotuksella muutetaan toista, vuodelta 2003 peräisin olevaa direktiiviä, jotta myös kansainvälistä suojelua saavat henkilöt (erityisesti pakolaiset) saavat oikeuden pitkäaikaiseen oleskelulupaan EU:ssa, jos kyseinen henkilö on jo laillisesti asunut EU:ssa vähintään viisi vuotta. Saatuaan tämän luvan heillä on vastaavanlaiset oikeudet kuin muilla kansalaisilla ja he voivat esimerkiksi liikkua EU:ssa ja asettua mihin tahansa EU:n jäsenvaltioon (lukuun ottamatta Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Tanskaa ja Irlantia). Lisäksi direktiivissä säädetään, että kansainvälistä suojelua saavat henkilöt voidaan edelleen karkottaa EU:sta, mutta ainoastaan hyvin tiukkojen sääntöjen mukaisesti, ottaen huomioon palauttamiskiellon periaatteen ja pääasiassa perusoikeuskirjassa taatut oikeudet.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Ehdotuksella pyritään laajentamaan pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY soveltamisalaa koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä, jotka ovat oleskelleet laillisesti jäsenvaltiossa yli viisi vuotta. Toimenpiteellä lakkautetaan eriarvoisuudet, joita on esiintynyt jäsenvaltioiden välillä, kohtelemalla kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä yhdenvertaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Sillä annetaan myös näille henkilöille oikeus oleskella toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa heidän asemansa on laillisesti tunnustettu, mitä ei ole tapahtunut aikaisemmin. Toimenpiteet ovat tärkeitä nimenomaan sen vuoksi, että me rakennamme Eurooppaan yhteistä vapautteen ja turvallisuuteen perustuvaa aluetta, aluetta, jossa niillä, joiden on asianmukaisesti tunnustettu saavan kansainvälisen oikeuden suojelua, on oltava samat oikeudet eri jäsenvaltioissa.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Ensimmäisen yrityksen epäonnistuttua kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden oli jo korkea aika saada yhdenvertainen kohtelu muiden pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisten kanssa. Ei todellakaan ole mitään syytä siihen, että heitä olisi kohdeltava eri tavalla tai että heidän asemansa unionissa olisi oltava näin epävarma. Kannatin tämän vuoksi Claude Moraesin mietintöä, jolla muun muassa tehdään mahdolliseksi vahvistaa entisestään takeita ”palauttamista” vastaan ja esitetystä varauksista huolimatta päädytään viiden oleskeluvuoden myönteiseen lukuun. Toinen merkittävä seikka, johon on syytä olla tyytyväinen, on se, että tämä on ainoa turvapaikkapaketin teksti, joka on lopulta hyväksytty Belgian toimiessa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana, huolimatta sitoumuksista sen toimikauden alussa. Meidän on siis jatkettava kovaa työtä sen varmistamiseksi, että muun muassa yhteisiin vastaanottomenettelyihin ja -edellytyksiin perustuva yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä lopultakin toteutuu unionissa. Nyt on selvästi nähtävissä, mistä on kyse: ainoastaan parantamalla ja yhdenmukaistamalla kansallisia turvapaikkajärjestelmiä, jotka tällä hetkellä poikkeavat suuresti toisistaan, voimme saada aikaan yhteisen järjestelmän.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/109/EY muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä puolesta. Tein näin, koska minusta on tärkeää taata pakolaisille samat oikeudet kuin pitkään oleskelleille kolmannen maan kansalaisille.

Tämänpäiväisellä äänestyksellä Euroopan parlamentti on täyttänyt aukon Euroopan unionin lainsäädännössä, joka koskee pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten oikeudellista asemaa, jota ei sovellettu pakolaisiin ja kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin. Näiden uusien sääntöjen ansiosta nämä ihmiset saavat suuremman varmuuden oikeudellisesta asemastaan Euroopan unionissa, eikä heitä voida kohdella eriarvoisesti verrattuna kolmansien maiden kansalaisiin.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän ehdotuksen puolesta, jolla pyritään antamaan EU:n alueella laillisesti yli viiden vuoden ajan oleskelleille kansainvälistä suojelua saaville henkilöille pitkään oleskelleen kolmansien maiden kansalaisten asema. Tämä antaa heille todellisen mahdollisuuden integroitua, mikä tarkoittaa kommunikointia ainakin yhdellä asuinjäsenvaltion virallisella kielellä, sekä mahdollisuuden lisätä tietoisuutta heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan sekä asuinjäsenvaltion ydinarvoista. Siksi jäsenvaltion olisi tarjottavaa kielenopetusta pitkään oleskelleille henkilöille. Jäsenvaltioita olisi myös kannustettava kehittämään koulutusohjelmia, jotka koskevat asuinpaikkajäsenvaltion perustavaa laatua olevia lakeja ja ydinarvoja sekä demokratian, ihmisoikeuksien ja yhdenvertaisuuden periaatteita sekä yksilön oikeuksia ja velvollisuuksia kyseisessä jäsenvaltiossa.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska olen vakuuttunut siitä, että sillä on myönteisiä vaikutuksia kaikkiin kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin, jotka ovat oleskelleet EU:n alueella laillisesti yli viiden vuoden ajan, mutta joilla ei tällä hetkellä ole pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa.

Olemme vakuuttuneita tarpeesta taata suurempi varmuus heidän oikeudellisesta asemastaan EU:ssa ja välttää kaikki mahdollinen eriarvoinen kohtelu suhteessa muihin kolmansien maiden kansalaisiin. Jaamme joidenkin jäsenvaltioiden vakavan huolen siitä, että niissä saattaa olla erityisen maantieteellisen tai väestöpoliittisen tilanteen vuoksi suhteettoman paljon kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä.

Tämän vuoksi vaikuttaa siltä, että tarvitaankin muita toimia näiden epätoivottujen seurausten välttämiseksi, kuten esimerkiksi toimia, joilla helpotetaan näiden henkilöiden oikeutta siirtyä ja asettua muuhun kuin kansainvälisen suojan myöntäneeseen jäsenvaltioon. Tämän vuoksi kannatamme kaikki mahdollisia ehdotettuja takeita palauttamista vastaan (vain kansainvälisen suojan myöntäneellä jäsenvaltiolla on oltava oikeus karkottaa), koska on pyrittävä säilyttämään perheiden yhtenäisyys.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tarkoituksena on, että tämän mietinnön hyväksynnällä laajennetaan pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY soveltamisalaa koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä, jotka ovat oleskelleet laillisesti jäsenvaltiossa yli viisi vuotta. Tämä mahdollistaa tästä lähtien kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden yhdenvertaisen kohtelun kaikissa jäsenvaltioissa, ja kyseiset henkilöt voivat oleskella toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa heidän asemansa on laillisesti tunnustettu, mitä ei ole tapahtunut aikaisemmin. Toimenpiteet ovat tärkeitä nimenomaan sen vuoksi, että niillä pyritään rakentamaan Eurooppaan yhteistä vapautteen ja turvallisuuteen perustuvaa aluetta, aluetta, jossa niillä, joiden on asianmukaisesti tunnustettu saavan kansainvälisen oikeuden suojelua, on oltava samat oikeudet eri jäsenvaltioissa.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Kansainvälinen oikeus ja eettiset periaatteet antavat Euroopan unionille mahdollisuuden nopeuttaa oikeudellisen aseman myöntämistä henkilöille, joille elämä synnyinmaassaan Euroopan ulkopuolella on mahdotonta. Jokaisella

ihmisellä on oikeus ihmisarvoiseen kohteluun. Pakolaisasema on kuitenkin määritettävä siten, että otetaan huomioon kaikki olosuhteet ja kieltämällä kaikki keinottelusopimukset, olipa kyse taloudellisista sopimuksista tai maahanmuuttopolitiikkaan liittyvistä. Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa hyväksytään valitettavasti tosiseikkoina asioita, joita ei ole tarkistettu perusteellisesti. Toisinaan oikeuksien puolustajien ja eri henkilöiden esittämät valheelliset lausunnot hyväksytään tosina. On tärkeää, ettei populismia suvaita. Muutoin kokonaiset kansat voivat asettua Eurooppaan pakolaisasemassa.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Se, missä olosuhteissa ja kuinka pitkän laillisen oleskelun jälkeen pakolaisille myönnetään pitkään oleskelleiden kolmannen maan kansalaisten oleskelulupa, on asia, josta päättävät jäsenvaltiot, eikä EU saa sanella tätä. Se, että ehdotus hyväksyttiin kaksi vuotta myöhässä ja tarkistetussa muodossaan, ei ole täysin ongelmaton, sillä paljon lainatun Geneven yleissopimuksen asianmukainen tulkinta johtaisi siihen, että vain murto-osa turvapaikkahakemuksista hyväksyttäisiin. Ongelmia ja kysymyksiä herättääkin, että viiden vuoden laillisen oleskelun jälkeen kansainvälistä suojelua saavilla henkilöillä olisi vastaavat oikeudet kuin EU:n kansalaisilla, erityisesti niissä EU:n jäsenvaltioissa, joiden sosiaaliturvajärjestelmät ovat vankkoja, mikä aiheuttaa valtaisia kustannuksia

Soveltamisen ulottaminen pakolaisiin ja toissijaista suojelua saaviin henkilöihin voi vain aiheuttaa lisää julkisia menoja. Meidän on erityisesti aina otettava huomioon pakolaisten houkuttelemisen, toisin sanoen se, että toimenpiteet, joilla on määrä tarjota suojelua ja taloudellista turvaa, ovat nimenomaan monille taloudellisille siirtolaisille kannustin muuttaa laittomasti Eurooppaan sillä verukkeella, että haetaan turvapaikkaa epäinhimillisistä ja hengenvaarallisista oloista. Yhtä kyseenalainen on ajatus turvapaikkamenettelyn keston huomioimisesta laskettaessa oikeutta oleskelulupa. Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Pakolaisille on myönnettävä pitkään oleskelleiden kolmannen maan kansalaisten oleskelulupa sen jälkeen, kun nämä ovat oleskelleet jäsenvaltiossa viisi vuotta, ja oleskelulupa koskee koko EU:ta. Koska eri jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmät poikkeavat toisistaan tiukkuudessa, asiaan perehtynyt pakolainen asettuu ensin jäsenvaltioon, jonka turvapaikkalainsäädäntö on höllin ja jossa on eniten porsaanreikiä. Viiden vuoden kuluttua hän voi lähteä oleskelumaastaan ja siirtyä vapaasti valitsemaansa Euroopan unionin jäsenvaltioon. Tämän seurauksena syntyy toissijaista maahanmuuttoa matalien kynnysten jäsenvaltioista avokätisten sosiaaliturvajärjestelmien valtioihin. Henkilöt valitsevat ensin jäsenvaltion sen turvapaikkalainsäädännön tiukkuuden mukaan ja sitten sosiaalisten palvelujen tason mukaan. Tästä seuraa tietenkin erityinen taakka Itävallan, Saksan ja Alankomaiden kaltaisille valtioille. Mietinnössä omaksuttu lähestymistapa ei todellakaan ole järkevä tapa tarkastella turvapaikkoja koskevia haasteita EU:ssa ja noudattaa asianmukaista yhdentymispolitiikkaa. Äänestin siis mietintöä vastaan.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska kannatan sitä, että laajennetaan pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY soveltamisalaa koskemaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä, jotka ovat oleskelleet laillisesti jäsenvaltiossa yli viisi vuotta.

Haluan erityisesti korostaa tämän ehdotuksen seurauksena toteutettavan politiikan osallistavaa luonnetta. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema tarjoaa

mahdollisuuden integroida nämä ihmiset, erityisesti koska jäsenvaltioiden on tarjottava kieltenopetusta pitkään oleskelleille henkilöille.

Kannatan samasta syystä esittelijän ehdotusta jäsenvaltioiden kannustamisesta kehittämään koulutusohjelmia, jotka koskevat asuinpaikkajäsenvaltion perustavaa laatua olevia lakeja ja ydinarvoja sekä demokratian ja ihmisoikeuksien periaatteita sekä yksilön oikeuksia ja velvollisuuksia.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Haluan kiittää jäsen Moraesia tämän erinomaisesta työstä, ja olen samaa mieltä hänen kanssaan rakentavan lähestymistavan omaksumisesta, johon sisältyy suurin osa komission ehdottamista tarkistuksista sekä lukuisia välinettä koskeneissa neuvotteluissa neuvostossa hyväksytyjä tarkistuksia. Mietintöluonnoksessa esitetään halu ottaa tarkasteltavaksi joitakin jäsenvaltioiden huolenaiheita, jotta päästäisiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, sekä sitoumus suojella kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden etuja ennen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamista sekä sen jälkeen.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, sillä katson, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman laajentaminen kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin, jotka ovat oleskelleet jäsenvaltiossa laillisesti yli viiden vuoden ajan, on täysin perusteltua, koska se takaa yhdenvertaisen kohtelun kaikille kolmansien maiden kansalaisille ja edistää Euroopan unionin taloudellista ja sosiaalista koheesiota.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Komissio esitti vuonna 2001 ehdotuksen direktiiviksi pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta. Ehdotetussa direktiivissä säädettiin alun perin, että pakolaiset voisivat saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman oleskeltuaan viisi vuotta laillisesti ja jatkuvasti jäsenvaltiossa. Neuvottelujen aikana jäsenvaltiot päättivät kuitenkin sulkea pakolaiset direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 8. toukokuuta 2003 antamassa neuvoston ja komission yhteisessä lausumassa sovittiin sitten, että komissio esittäisi ehdotuksen direktiiviksi, jolla pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema ulotetaan pakolaisiin ja toissijaisen suojelun piiriin kuuluviin henkilöihin.

Komissio esitti tämän ehdotuksen kesäkuussa 2007 käyttäen samaa oikeusperustaa kuin säädöksessä, jota sen oli määrä muuttaa, toisin sanoen EY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ja 63 artiklan 4 kohtaa. Ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena oli antaa kansainvälistä suojelua saaville henkilöille, jotka ovat laillisesti oleskelleet jäsenvaltiossa viiden vuoden ajan, oikeusvarmuus heidän oleskeluoikeudestaan jäsenvaltiossa ja oikeudet, jotka ovat verrattavissa EU:n kansalaisten oikeuksiin.

Mietintö: Nathalie Griesbeck (A7-0345/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, jossa hyväksytään viisumien myöntämisen helpottamista koskevan sopimuksen tekeminen Georgian kanssa. Georgian ja Euroopan unionin suhteita halutaan hyvin selvästi lähentää, mikä käy ilmi viime vuosien aikana tehdyistä poliittisista toimista. Esimerkiksi Euroopan unionin ja Georgian kahdenvälistä yhteistyötä on vahvistettu ja Georgia on liittynyt Euroopan neuvostoon ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Kannatin päätöslauselmaa, koska uskon vankasti, että viisumien myöntämisen helpottamista koskevalla sopimuksella edesautetaan kansalaisten välisiä henkilökohtaisia suhteita, mikä

on ratkaiseva tekijä, joka takaa muun muassa taloudellisten, humanitaaristen, kulttuurialan ja tiedemaailman suhteiden syntymisen.

Uskon, että viisumipakon poistaminen Georgian kansalaisilta on tärkeä edistysaskel maan tiellä kohti Euroopan unionia. Viisumin saannin helpottamisella on suuri merkitys ihmisten elämään, sillä se vahvistaa kansojen välisiä yhteyksiä ja toteuttaa ajatusta siitä, että vapaa liikkuminen kuuluu jokaisen eurooppalaisen perusoikeuksiin.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin Euroopan parlamentin viisumien myöntämisen helpottamisesta Georgian osalta antaman suosituksen puolesta, koska Euroopan unionin laajentuminen oli unionille mahdollisuus luoda uusi yhteistyökehys itäisten ja eteläisten naapuriensa kanssa. Viisumien myöntämisen helpottamista koskevalla sopimuksella edesautetaan erityisesti kansalaisten välisiä henkilökohtaisia suhteita, mikä on ratkaiseva tekijä, joka takaa muun muassa taloudellisten, humanitaaristen, kulttuurialan ja tiedemaailman suhteiden syntymisen. Lisäksi viisumin saannin helpottamisella on suuri merkitys ihmisten elämään, sillä se vahvistaa kansojen välisiä yhteyksiä ja toteuttaa ajatusta siitä, että vapaa liikkuminen kuuluu jokaisen eurooppalaisen perusoikeuksiin. Viisumipakon poistaminen Georgian kansalaisilta on tärkeä myös edistysaskel maan tiellä kohti Euroopan unionia. Hyväksyn Euroopan parlamentin kannan, jonka mukaan unionin ja Georgian välillä tehdyt sopimukset, kuten sopimus laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta ja sopimus viisumien myöntämisen helpottamisesta, ovat ensinnäkin erittäin tärkeä edistysaskel Euroopan unionin ja Georgian välisissä suhteissa. Sopimukset ovat merkittäviä myös alueelliselta kannalta, ja ne tukevat EU:n pyrkimyksiä lisätä yhteistyötä muiden alueen maiden kanssa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Itä-Eurooppaan laajentumisestaan alkaen Euroopan unioni on vauhdittanut avautumisprosessia Etelä-Kaukasuksen maille aikana, jona alueesta on tullut äärimmäisen merkittävä niin strategisesta kuin vakautta ja turvallisuutta koskevasta näkökulmasta. Euroopalla on nyt velvollisuutensa alueen valtioita kohtaan. Sen sitoutuminen on selkeää, erityisesti kun otetaan huomioon, kuinka lähellä EU:n itärajaa nämä valtiot sijaitsevat. Näiden valtioiden tarjoaman taloudellisen ja kaupallisen potentiaalin lisäksi EU:n ja Georgian välinen Georgian kansalaisten viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus on myös demokratiaa valtiossa rohkaiseva toimenpide. On tärkeää, että EU vie hyvän hallintotavan periaatetta, oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Toimintaa vauhditetaan kahdella Georgian kanssa hiljattain allekirjoitetulla sopimuksella. Niistä toinen on sopimus laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta ja toinen on sopimus viisumien myöntämisen helpottamisesta.

Viisumipakon poistaminen Georgian kansalaisilta on tärkeä edistysaskel maan tiellä kohti Euroopan unionia. Viisumin saannin helpottamisella on suuri merkitys ihmisten elämään, sillä se lisää kansojen välisiä yhteyksiä ja toteuttaa ajatusta siitä, että vapaa liikkuminen kuuluu jokaisen eurooppalaisen perusoikeuksiin.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin toimien on perustuttava hyvää hallintotapaa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin periaatteisiin. Suhteissa Etelä-Kaukasuksen alueeseen EU:n on toimittava kumppanina, tuettava alueen taloudellista ja kaupallista kehitystä, turvallisuutta, vakautta, vaurauden edistämistä ja konfliktien ratkaisemista. Viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus Georgian kanssa edistää osaltaan EU:n laajempaa naapuruuspolitiikkaa lisäämällä yhteistyötä ja molempien osapuolten kansalaisten välistä vaihtoa. Siksi äänestin tämän päätöslauselman puolesta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä sopimus merkitsee epäilemättä merkittävää edistymistä EU:n ja Georgian välisissä suhteissa. Sen jälkeen kun Euroopan unionin ja Georgian kahdenvälistä yhteistyötä on vahvistettu ja Georgia on liittynyt Euroopan neuvostoon ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen, sopimus on jälleen askel kohti oikeusalan parempaa toimintaa ja perusvapauksien yhä suurempaa kunnioittamista Georgiassa. Sopimuksen toivotaan tarjoavan Georgialle kannustimen uudistusten toteuttamiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla.

Samalla sopimuksen on määrä edesauttaa molempien osapuolten kansalaisten välisiä henkilökohtaisia suhteita, mikä on ratkaiseva tekijä, joka takaa muun muassa taloudellisten, humanitaaristen, kulttuurialan ja muiden suhteiden syntymisen. Toivon myös, että Georgiassa toteutetaan tarvittavat tiedotuskampanjat, joilla tiedotetaan Georgian kansalaisille sekä viisumien myöntämisen helpottamisesta tehdystä sopimuksesta että niistä uusista mahdollisuuksista, joita he voivat nyt hyödyntää.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin ja Georgian välisistä suhteista on juuri tehty kaksi merkittävää sopimusta: sopimus laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta ja sopimus viisumien myöntämisen helpottamisesta. Nämä kaksi sopimusta ovat ensimmäinen askel Euroopan unionin ja Georgian välisten suhteiden vahvistamisessa. EU haluaa näin kannustaa Georgiaa toteuttamaan tarvittavia uudistuksia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla. Sopimukset ovat merkittäviä myös alueelliselta kannalta. Ne tukevat unionin pyrkimyksiä vahvistaa yhteistyötä Armenian ja Azerbaidžanin kaltaisten muiden Etelä-Kaukasuksen maiden kanssa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) On aihetta olla tyytyväinen lukuisten viimeaikaisten toimien todistamaan Georgian ja Euroopan unionin välisten suhteiden vahvistumiseen. Viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus on jälleen merkittävä askel kohti Georgian yhdentymistä Eurooppaan. Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi merkittävimmistä EU:n kansalaisilleen tarjoamista oikeuksista, ja tämän vuoksi suhtaudun myönteisesti EU:n ja Georgian väliseen yhteistyöhön. Laittoman maahanmuuton torjunta ja kannustinten tarjoaminen uudistuksille turvallisuuden, vapauden ja oikeuden aloilla voi tuottaa hedelmää, jos molemmin puolin löytyy sitoutumishalukkuutta.

Sandra Kalniete (PPE), kirjallinen. – (LV) Olen aina korostanut sitä, että Euroopan unioni on velvollinen tarjoamaan auttavan kätensä kansoille, jotka tuntevat kuuluvansa ja haluavat kuulua länteen ja hyväksyä meidän arvomme. Ruusujen vallankumouksessa Georgian kansa tuomitsi pysähtyneisyyden, epärehellisen hallinnon, aiemman ja myöhemmän kommunismin ja valitsi kehityksen, tulevaisuuden ja läntiset arvot. Toimillaan valtio vahvisti toiveensa kuulua nykyaikaiseen kansainväliseen yhteisöön ja sen, ettei se välttä vastuunottoa. Georgia on saavuttanut paljon lyhyessä ajassa. Se on parantanut merkittävästi hallintorakenteitaan, houkutelut merkittäviä investointeja ja vähentänyt huomattavasti korruptiota. Minusta viisumien myöntämisen helpottaminen on merkittävä askel uusien mahdollisuuksien tarjoamisessa Georgian kansalle tutustuttavaksi, ja sillä annetaan georgialaisille yrittäjille mahdollisuus luoda uusia yhteyksiä yrittäjiin Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Näin kaikki voittavat, mutta eniten kuitenkin Georgian kansalaiset. Georgialaisetkin ovat ylpeitä valtiostaan, sen luonnonkauneudesta ja ikivanhasta kulttuurista, aivan kuten me eurooppalaisetkin olemme ylpeitä saavutuksistamme, historiastamme ja kulttuurisista arvoistamme. Toivon, että EU:n ja Georgian välinen viisumien myöntämisen helpotettu järjestelmä rohkaisee myös eurooppalaisia tutustumaan Georgiaan.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin mietintöä EU:n ja Georgian välisestä viisumien myöntämisen helpottamista koskevasta sopimuksesta. EU:n ja Etelä-Kaukasuksen maiden, myös Georgian, välisten suhteiden syveneminen parantaa varmasti oikeuskäsittelyjen toteutumista ja vapausoikeuksien noudattamista. Georgian kanssa on tehty hiljattain kaksi sopimusta, sopimus laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta ja sopimus viisumien myöntämisen helpottamisesta, ja nämä sopimukset edistävät täysin mainittuja tavoitteita.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Georgia on ponnistellut huomattavasti kehittääkseen tiiviimpiä suhteita Euroopan unioniin, kuten useat viimeaikaiset toimet osoittavat. Tämä viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus onkin jälleen merkittävä askel kohti Georgian yhdentymistä Eurooppaan. Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi merkittävimmistä EU:n kansalaisilleen tarjoamista oikeuksista, ja tämän vuoksi EU:n ja Georgian välinen yhteistyö on hyvin merkittävää. On kuitenkin tärkeää jatkaa laittoman maahanmuuton torjumista ja tarjota Georgialle edelleen kannustimia uudistuksiin turvallisuuden, vapauden ja oikeuden aloilla.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Etelä-Kaukasia on Euroopan unionille strategisesti merkittävä alue. Euroopan unionin ja Etelä-Kaukasuksen maiden, myös Georgian, välisten suhteiden vahvistaminen parantaa varmasti oikeuskäsittelyjen toteutumista ja vapausoikeuksien noudattamista. Sopimuksen tekeminen on merkittävä vaihe Euroopan unionin ja Georgian välisissä suhteissa ja rohkaiseva askel eteenpäin, ottaen huomioon Georgian Eurooppaan liittyvät pyrkimykset. Sopimus on merkittävä myös alueelliselta kannalta, ja se tukee unionin pyrkimyksiä lisätä yhteistyötä muiden alueen maiden kanssa.

Georgialle tämä on myös edistysaskel, joka rohkaisee entistä laajempaan yhteistyöhön naapurien ja Euroopan unionin kanssa. Lisäksi tällainen sopimus rohkaisee Georgiaa panemaan täytäntöön tarvittavat uudistukset vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla, kuten laittoman maahanmuuton torjunnassa sekä demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien vahvistamisessa.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Äänestin tyhjää, sillä olen täysin tietoinen tilanteesta Georgiassa sekä Georgian presidentin määrätietoisestä pyrkimyksestä lisätä arvoaltaansa tämän sopimuksen allekirjoittamisella. Pidän presidentti Saakashvilia sotarikollisena. Hänen hallintonsa on vastuussa tuhansien viattomien siviilien kuolemasta. Näin tämän omin silmin elokuussa 2008 Tskhinvalin kaupungissa. Vähäinenkin flirttailu rikollisen kanssa kannustaa tätä uusiin rikoksiin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Sopimus Georgian kanssa saisi aikaan valheellisten turvapaikanhakijoiden aallon. Meidän on näin ollen hälvennettävä ensin turvallisuuttamme koskevat huolet. Kuten kokemukset Balkanin osalta osoittavat, viisumivapaata matkustamista ei hyödynnetä pelkästään matkailuun EU:ssa, vaan se käynnistää ilmiön, jossa turvapaikanhakijat etsivät edullisimman kohtelun tarjoavaa maata. On aihetta pelätä, että tämä toistuu Georgian kansalaisten viisumihelpotusten myötä. Yleisesti ottaen muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten viisumien myöntämisen helpottamiseen ei pidä ryhtyä hätiköiden. Ennen kuin niin tehdään, on tarkasteltava mahdollisimman huolellisesti, voidaanko vilpillisiä turvapaikanhakijoita ja taloudellisista syistä maahan muuttavia koskevilla asianmukaisilla takaisinotto-sopimuksilla estää järjestelmän väärinkäyttö.

Myös toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään liittyvät ongelmat on ratkaistava etukäteen. Lopuksi, viisumivapaan matkailun ei pidä hyödyttää ensisijaisesti turvapaikan

hakijoita tai jopa rikollisia. Edellä mainitut ennakoedellytykset eivät ole täyttyneet, joten tuomitsen voimakkaasti viisumivapaan alueen laajentamisen.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen.* – (DE) Mietinnön mukaan viisumivapaussopimuksen toivotaan tarjoavan Georgialle kannustimen uudistusten toteuttamiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla. Sen lisäksi, että avautuu mahdollisuuksia viisumivapaussopimuksen väärinkäyttöön, tämä päättely on käännettävä pääläelle: ei viisumineuvotteluja ennen kuin kaikki tarvittavat uudistukset on pantu täytäntöön. Loppujen lopuksi on kyse Euroopan kansalaisten turvallisuudesta, joita on suojeltava viisumituristeja ja järjestäytyneitä rikollisuutta vastaan. Äänestin siis mietintöä vastaan.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Euroopan unionin ja Etelä-Kaukasuksen maiden, myös Georgian, välisten suhteiden vahvistaminen on tärkeää, jos haluamme luoda vankkaa, johdonmukaista ja tehokasta ulkopoliittikkaa. Sopimuksen tekeminen viisumimenettelyn yksinkertaistamisesta on selvästi edistänyt osaltaan tämän tavoitteen toteuttamista.

Viisumien myöntämisen helpottamista koskevasta sopimuksesta tehty päätösluonnos sisältää viisumien myöntämisen helpottamista koskevien EU:n sopimusten vakio-osat, joissa määritetään viisumin myöntämispäätöksen tekemisen määräajat, maksut ja maksuvapautukset ja vaaditut asiakirjat sekä yhteisen julistuksen matkustusasiakirjoja koskevasta yhteistyöstä. Kannatan ehdotusta sisällyttää ehdotukseen Euroopan unionin julistus viisumien myöntämisen helpottamisesta perheenjäsenten osalta, koska Georgia on sitä erityisesti pyytänyt, ja koska sillä helpotetaan useampien sellaisten henkilöiden liikkuvuutta, joilla on perhesiteitä jäsenvaltioiden alueella laillisesti oleskeleviin Georgian kansalaisiin.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Mitä tulee Georgian kanssa hiljattain tehtyjen kahden sopimuksen täytäntöönpanoon, tuen täysin jäsen Griesbeckin näkemystä, että ihmisille on tiedotettava uudesta tilanteesta, jotta he voivat hyödyntää sen tarjoamia uusia mahdollisuuksia. Lisäksi muutosten viisumipolitiikassa on näyttävä mahdollisimman pian unionin toimielinten verkkosivuilla.

Paulo Rangel (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Äänestin sopimuksen allekirjoittamisen puolesta, koska uskon, että yhdessä laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta tehdyn sopimuksen kanssa se merkitsee hyvin merkittävää edistymistä EU:n ja Georgian välisissä suhteissa, on merkki tärkeästä vaiheesta Georgian Eurooppaan yhdentymisessä ja tarjoaa samalla valtiolle kannustimen edistää tarvittavia uudistuksia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjallinen.* – (EN) Euroopan unionin laajentuminen 25 jäsenvaltioon vuonna 2004 ja sitten 27 jäsenvaltioon vuonna 2007 oli unionille mahdollisuus luoda uusi yhteistyökehys itäisten ja eteläisten naapuriensa kanssa. Näin Euroopan unioni sitoutui laajentuneeseen naapuruuspolitiikkaan, joka ulottuu aina Etelä-Kaukasuksen alueen valtioihin asti ja jolla pyritään syventämään suhteita EU:n ulkorajoilla sijaitseviin valtioihin, edistämään niiden turvallisuutta, vakautta ja kehitystä sekä ehkäisemään Euroopan maanosan uusia jakautumisia. Eurooppa osoitti näin kasvavan mielenkiintonsa Etelä-Kaukasuksen valtioita kohtaan, ja sen on nyt noudatettava sitoumuksiaan alueen valtioita kohtaan lähellä rajojaan sijaitsevana suojeltavana alueena.

EU:n ja Etelä-Kaukasuksen maiden, myös Georgian, välisten suhteiden syveneminen parantaa varmasti oikeuskäsittelyjen toteutumista ja vapauksien kunnioittamista. Georgian

kanssa on tehty hiljattain kaksi sopimusta – sopimus laittomasti maassa oleskelevien palauttamisesta ja sopimus viisumien myöntämisen helpottamisesta – ja nämä sopimukset edistävät täysin mainittuja tavoitteita.

Mietintö: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta laaditun mietinnön puolesta. Tarkoituksena on tarkastella EU:n ulkopuolella viime vuosina tapahtuneita luonnon tai ihmisen aiheuttamia suuronnettomuuksia. Katson nimittäin, että on parannettava EU:n katastrofivalmiuksien tehokkuutta ja että tarvitaan kipeästi ehkäiseviä toimia koskevaa suunnitelmaa EU:n globaalina ja yhdenmukaisena toimintana. Haitin katastrofi osoitti tarpeen toteuttaa perustavaa laatua olevia uudistuksia EU:n katastrofivalmiuksissa, jotta voidaan toimia nopeasti ja tehokkaasti. Jotta toimet olisivat nopeita ja tehokkaita, katson, että tarvitaan myös enemmän poliittista tahtoa eri osapuolilta. On myös muotoiltava uudelleen toimivaltaa, jotta EU:n katastrofivalmiuksien johdonmukaisuutta ja koordinoitua voidaan lisätä. Katson, että on tärkeää panna täytäntöön vuoden 2006 Barnier'n Euroopan pelastuspalvelujoukkoja käsitelleessä selonteossa esitettyjä konkreettisia ehdotuksia.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatin päätöslauselmaa, sillä on ilmeistä, että laajojen katastrofien lisääntyminen EU:n ulkopuolella viime vuosina on johtanut vaatimukseen EU:n katastrofivalmiuksien kehittämistä. Yksi merkittävimmistä askeleista kohti entistä yhtenäisempiä valmiuksia oli pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun sisällyttäminen yhden komission jäsenen vastuualaan, mikä mahdollistaa entistä johdonmukaisemman ja koordinoitun Euroopan unionin katastrofiavun. On kuitenkin valitettavaa, että kaksi vuotta komission tiedonannon julkaisemisen jälkeen vuonna 2008 monet toimintasuunnitelmat toimet odottavat edelleen täytäntöönpanoa, vaikka EU:n toimet hiljattaisissa kriiseissä ovat paljastaneet nykyjärjestelmän rajoitukset.

Vaikka viime aikoina on pyritty vahvistamaan pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun välistä johdonmukaisuutta ja koordinoitua, edistyminen Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamisessa on ollut hyvin vähäistä. Tarvitaan siis voimakasta poliittista tahtoa, jotta hätätilanteisiin voidaan vastata tehokkaasti ja nopeasti.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan sitä, että EU:n on tarjottava koordinoitua, johdonmukaista ja korkean profiilin toimintaa katastrofeissa. Tämän vuoksi minusta on tärkeää kehittää EU:n katastrofivalmiuksia, jotka ovat saatavissa pysyvästi ja toimivat sotilaallisista rakenteista riippumattomasti. Minusta nykyisiä välineitä olisi vahvistettava EU:n pelastuspalvelujoukoilla, joko katastrofivalmiuskoulutuksella tai katastrofihallinnolla kehittämällä aloitteita valmistelevien toimien aikana.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Koska pääasiassa ilmastonmuutoksen aiheuttamia vakavia katastrofeja on tapahtunut paljon ja yhä useammin, äänestin italialaisen kollegani Zanicchin erinomaisen mietinnön puolesta, joka sisältää Euroopan parlamentin suosituksen neuvostolle nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta. On aika parantaa EU:n katastrofivalmiuksia tehokkuuden, koordinoitun ja näkyvyyden kannalta. On yhä tärkeämpää luoda nopeiden avustustehtävien valmiuksia, tai kuten Barnier'n mietinnössä suositeltiin, EU:n pelastuspalvelujoukot. Kansallisten pelastuspalvelujoukkojen koordinoitua vaikuttaa selvästi hyödylliseltä keinolta auttaa jäsenvaltiota, joka ei kykene selviytymään yksinään suurimittaisesta katastrofista (tulipalo, tulva, luonnonkatastrofi jne.). Euroopan pelastuspalvelujoukot olisivat myös hyvin hyödyllisiä Haitin kaltaisissa

ulkopuolisissa onnettomuuksissa toimimisessa. Viettäessämme Euroopan vapaaehtoistyön teemavuotta 2011 tällaiset toimet herättäisivät Euroopassa mielenkiintoa ja voisivat vahvistaa Euroopan kansalaisuutta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Inhimillistä, taloudellista ja ympäristövahinkoa aiheuttavat katastrofit lisääntyvät kaikkialla maailmassa, ja tällaiset kriisit ovat tulevaisuudessa voimakkaampia, yleisempiä ja ulottuvat laajemmille alueille maailmassa. Vaikka viime vuosina on edistytty Euroopan unionin katastrofiavun johdonmukaistamisessa, on edelleen tehtävä työtä EU:n tämän alan toimien tehokkuuden, johdonmukaisuuden ja koordinoinnin takaamiseksi.

On kehitettävä toimintasuunnitelma, joka käsittää konkreettisia toimia, joilla vähitellen kehitetään katastrofiavun eri välineiden koordinoitua yhdenmukaisemmaksi, ja tarkasteltava EU:n ja jäsenvaltioiden mahdollisia valmiuksia. Hiljattain perustettu Euroopan ulkosuhdehallinto on otettava mukaan näihin toimiin EU:n ulkopuolella annettavan tuen koordinoimiseksi entistä tehokkaammin. Lisäksi on varmistettava riittävät rahavarat tarvittavien tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin päätöslauselmaa, sillä on ilmeistä, että luonnon tai ihmisen aiheuttamien laajojen katastrofien lisääntyminen EU:n ulkopuolella viime vuosina on johtanut vaatimukseen EU:n katastrofivalmiuksien uudistamisesta ja nykyisten katastrofivalmiuksien tehokkuuden lisäämisestä. Esimerkiksi EU:n katastrofiavun näkyvyyden puutetta on korostettu yhtenä katastrofivalmiuksien pääasiallisena puutteena. On luotava selkeät sopimukset ja menettelyt kaksinkertaisen näkyvyyden (sekä jäsenvaltioiden että Euroopan unionin) varmistamiseksi jäsenvaltioiden ottaessa käyttöön pelastuspalveluresursseja EU:n pelastuspalvelumekanismien kautta. Toinen ongelma koskee koordinoitua, ja tämän vuoksi Euroopan parlamentti odottaa tulevaisuudessa Euroopan ulkosuhdehallinnolta yhteisiä toimia kriisien suhteen, mikä edellyttää olemassa olevien kriisifoorumien järjeistämistä. On laadittava myös selkeät koordinoitumekanismit komission ja neuvoston välille, myös mitä tulee EU:n sotilasresurssien käyttöön ja koordinoituihin katastrofitilanteissa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Nopeiden avustustehtävien valmiuksien luominen hätätilanteita varten johdonmukaistaisi ja tehostaisi paljon Euroopan unionin toimia luonnonkatastrofeissa tai onnettomuuksissa. Haitin tuhoisan maanjäristyksen yhteydessä Euroopan unionin toimet olivat nopeita ja niillä vastattiin todellisiin tarpeisiin. On kuitenkin yhtä ilmeistä, että meidän on opittava tositalanteista ja parannettava aina tarjoamaamme apua. Haitin maanjäristystä seurasi välittömästi sekaannus siitä, kuka johtaa EU:n toimien yleistä koordinoitua. Vastaisuudessa Euroopan ulkosuhdehallinnolta odotetaan yhteisiä toimia kriisien suhteen, mikä edellyttää olemassa olevien kriisifoorumien järjeistämistä.

On määritettävä selvästi jokaisen jäsenvaltion vastuuala katastrofitilanteessa ja tehtävä tarvittavat logistiset valmistelut, jotta korkeimman mahdollisen standardin mukaiset valmiudet ovat käytettävissä mahdollisimman nopeasti. Toimet Haitissa osoittivat, että ne ovat tehokkaita silloin, kun jokainen jäsenvaltio erikoistuu tiettyyn palveluun, kuten esimerkiksi Ranskan tarjoamiin vedenpuhdistusyksiköihin ja Italian toimittamaan erikoistuneeseen lääketieteelliseen yksikköön.

Jan Březina (PPE), kirjallinen. – (CS) Odotan suosituksen EU:n nopean toiminnan valmiuksien luomisesta muodostavan entistä suuremmat paineet parantaa EU:n nykyisten katastrofivalmiuksien tehokkuutta niin ihmisen kuin luonnonkin aiheuttamissa

katastrofeissa. Pidän yhteisön nykyistä pelastuspalvelumekanismia tärkeänä, mutta riittämättömänä askeleena kohti aidosti toimintakykyistä mahdollisimman tehokasta pelastuspalvelumekanismia. Nykyisen pelastuspalvelumekanismin rajoitukset olivat ilmeisiä esimerkiksi Haitin tämänvuotiseen kriisiin vastaamisessa, jossa toisaalta toimittiin suhteellisen joustavasti ja kattavasti, mutta josta toisaalta puuttui tehokkuutta, koordinointia ja näkyvyyttä. Oli myös epäselvää, kenen kuului johtaa EU:n toiminnan yleistä koordinointia. Kriisin laajuus huomioon ottaen EU:n apua koordinoi loppujen lopuksi korkea edustaja Ashton tiiviissä yhteistyössä kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavan komission jäsenen Georgievan kanssa. Katson, että EU:n katastrofivalmiuksia on laajennettava, erityisesti luomalla jatkuvasti saatavilla olevia siviilivalmiuksia, jotka toimivat riippumattomina sotilaallisista rakenteista. On myös korotettava tutkimusbudjetteja ja kehitettävä teollisuuskapasiteettia (esimerkiksi satelliittikuvausta GMES-ohjelman yhteydessä).

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Inhimillistä, taloudellista ja ympäristövahinkoa aiheuttavien katastrofien lisääntyessä Euroopan parlamentin suositus neuvostolle Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta on erityisen tärkeä. Äänestin ehdotuksen puolesta, koska katson, että se kattaa tarkasteltavat perustavaa laatua olevat seikat. Näitä ovat muun muassa se, että siinä toistetaan jäsenvaltioiden välisen yhteistyön toiminnalliset ja rahoitusta koskevat edut ja tunnustetaan, että kokonaisvaltainen toimintatapa katastrofien hallinnassa sisältää avun lisäksi niiden ehkäisemisen ja toimintavalmiudet sekä katastrofin jälkeisen jälleenrakentamisen. Lisäksi katson, että on tärkeää parantaa Euroopan valmiuksien koordinointia ja tehokkuutta, eikä vähiten luomalla Euroopan pelastuspalvelujoukot.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tyhjää EU:n nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomista koskevasta mietinnöstä, vaikka siihen sisältyy myönteisiä ajatuksia ja osatekijöitä, koska siinä yhdistetään näihin valmiuksiin myös sotilaalliset keinot ja läsnäolo. On oikein hyvä, että mietinnössä todetaan, että ”pelastuspalveluresurssien käytön humanitaarisessa kriisissä olisi oltava tarvelähtöistä ja humanitaarista apua täydentävää sekä johdonmukaista sen kanssa [...] jotta voidaan taata sitoutumattomuutta, humanisuutta, puolueettomuutta ja riippumattomuutta koskevien humanitaaristen periaatteiden noudattaminen”. Mietinnössä on kuitenkin kohtia, jotka ovat täysin päinvastaisia tämän kanssa, ja tämän vuoksi äänestin tyhjää. Tällainen on esimerkiksi se, että valmiuksilla olisi vastattava myös ”sotilaallisiin kriiseihin” tai ”sotilasresurssien ja sotilaallisten valmiuksien käyttö katastrofiavussa”, vaikka se olisikin ”poikkeuksellista”.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Maailmaa hiljattain koetelleet luonnonkatastrofit korostavat valtavaa tarvetta nopeisiin ja tehokkaisiin valmiusmekanismeihin tuhoisien sosiaalisten, taloudellisten ja kulttuuristen vaikutusten vähentämiseksi alueilla.

Aiempien Euroopan parlamentin päätöslauselmien jälkeen, erityisesti niiden, jotka koskivat Haitin maanjäristystä sekä luonnon tai ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisemistä, parlamentti painii taas saman aiheen kanssa. Kannatan yleisesti kollegani Zanicchin mietintöä, ja korostan, että EU:n tulevien katastrofivalmiuksien on perustuttava Euroopan ja kansainvälisen tason saatavilla oleviin mekanismeihin ja että on vältettävä päällekkäisyyksiä, hyödynnettävä resursseja parhaalla mahdollisella tavalla ja perustettava Euroopan pelastuspalvelujoukot nykyisen yhteisön pelastuspalvelumekanismiin pohjalle.

Olen tyytyväinen siihen, että Haitin tragedian jälkeen on löytynyt entistä suurempaa poliittista halukkuutta ja pyrkimyksiä vahvistaa pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun alan välistä johdonmukaisuutta ja koordinoitua. Olen tyytyväinen myös osapuolten tekemään työhön tämän tavoitteen saavuttamiseksi. On kuitenkin valitettavaa, että Euroopan parlamentin aiempia ehdotuksia, erityisesti Barnier'n mietinnössä esitettyjä, ei ole vielä kukaan pantu täysimääräisesti täytäntöön.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Olipa kyse Haitista tammikuun maanjäristyksen jälkeen tai Pakistanista tämänkesäisten tulvien jälkeen, Eurooppa kyllä tekee paljon, mutta epäorganisoidulla tavalla. Jokainen jäsenvaltio lähettää omaa henkilöstöään, omat pelastuskoiransa, omat lentokoneensa ja niin edelleen. Yhdistettyinä hätiköidysti järjestetyt yksittäiset toimet eivät kuitenkaan koskaan voita suunniteltuja ja organisoituja eurooppalaisia toimia. Euroopan unioni, jonka 27 jäsenvaltiota toimivat yhdessä, on maailman suurin humanitaarisen avun ja kehitysavun antaja. Meillä on käytössämme laaja valikoima siviili- ja sotilasresursseja hätäapu- ja jälleenrakennustarpeisiin vastaamiseksi. Niin kauan kun toimitaan kansallisten tilapäistoimien kautta, emme kuitenkaan valitettavasti voi todella hyödyntää tätä mahdollista kollektiivista voimaa. Tarvitsemme aitoja nopeiden avustustehtävien valmiuksia. Hätätilanteessa toimiminen tehokkaasti ja nopeasti edellyttää yhtä lailla enemmän voimakasta poliittista tahtoa kaikilta osapuolilta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Nopea vastaus on olennaista katastrofeissa ja luonnonkatastrofeissa, sillä usein tällaisen tapahtuman jälkeisinä ensimmäisinä tunteita voidaan pelastaa suurin määrä ihmisiä. Lisäksi viime vuosina olemme todistaneet joko luonnon tai ihmisen aiheuttamien katastrofien merkittävää lisääntymistä, ja nämä edellyttävät korkea tason teknistä asiantuntemusta ja katastrofivalmiuksien koordinoitua. Yhteisön pelastuspalvelumekanismen perustaminen voi olla ensimmäinen askel, mutta olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että asiassa on tehtävä enemmän. EU:n nopeiden ja tehokkaiden katastrofivalmiuksien koordinoitua ja yhteistyö voivat olla hyvin menestyksekkäitä, kuten Haitin maanjäristyksessä tammikuussa 2010. On tärkeää, että valmiudet ovat tällaiset.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Luonnonkatastrofeja voidaan ja niitä tulee ehkäistä. Tehomaankäytön, heikosti suunnitellun kaupunkien kasvun, maaseudun autioitumisen ja aavikoitumisen kaltaiset tekijät muiden muassa aiheuttavat lisääntyvää katastrofivaaraa. Järkevän maankäytön edistäminen ja luonnon kanssa sopuinnussa oleva talous- ja yhteiskuntakehitys ovat keskeinen tekijä katastrofien ehkäisyssä. Ennen kaikkea tässä Euroopan parlamentin on tehostettava pyrkimyksiään, pantava täytäntöön parlamentin mietinnössä hiljattain esitetyt suositukset ja vahvistettava tätä yhteistyöpolitiikan näkökohtaa.

Niiden valmiuksien osalta, joilla vastataan ennakoimattomiin katastrofeihin, on myös selvästi vahvistettava yhteistyötä, vastavuoroista tukea ja interventioita jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä.

Parhaat keinot ja muodot tämän toteuttamiseen on löydettävä keskustelussa, johon osallistuvat kansalliset pelastuspalveluviranomaiset ja muut viranomaiset samalla jokaisen jäsenvaltion suvereeniutta kunnioittaen. Tämä tie mietinnössä olisi pitänyt esittää, ei pelastuspalvelujoukkojen välitöntä perustamista tai sotilaskeinojen käyttöä humanitaarista apua vaativissa tilanteissa, joita mietinnön mukaan voitaisiin toteuttaa ilman YK:n mandaattia ja koordinoitua.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Tämä äänestys on merkittävä askel kohti sellaisten Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamista, jotka voivat toimia nopeasti ja tehokkaasti vakavissa hätätilanteissa.

Kuten me kaikki muistamme, vaikka Euroopan valmiudet avun tarjoamiseksi Haitin kansalle toimivatkin nopeasti ja kattavasti, tapaus osoitti lukuisia kriittisiä ongelmia toiminnan hallinnossa, koordinoinnissa ja näkyvyydessä, jotka perustuvat nykyisen järjestelmän mekanismiin, sillä se perustuu erillisten kansallisten päätöksentekoprosessien mukaan päätettäviin vapaaehtoisin ja tilapäisiin panoksiin.

Euroopan komission hiljattaisessa tiedonannossa pelastuspalvelujen ja humanitaarisen avun tehtävästä pyrittiin nimenomaan luomaan perustaa tehokkaalle ja johdonmukaiselle synergialle kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason jo toteutettujen toimien välille. Lissabonin sopimus tarjoaa mahdollisuuden kehittää entistä perusteellisempia, koordinoituja ja toiminnallisia nopeiden avustustehtävien valmiuksia. On aika nopeuttaa niitä menettelyjä, joilla varustetaan EU nykyaikaisilla ja tehokkailla pelastuspalveluvalmiuksilla.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Euroopan parlamentin suosituksen neuvostolle Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta sisältävän mietinnön puolesta, koska minusta Euroopan unionin on pyrittävä voimakkaasti varmistamaan koordinoitua ja tehokkaita valmiuksia viimeaikaisten kaltaisiin suuriin katastrofeihin vastaamisessa.

Tällaisten sitoumusten tarvetta korostettiin komission viimeisimmässä tiedonannossa Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta, joka sisälsi toimintasuunnitelman yhdenmukaisen koordinoinnin perustamiseksi katastrofivalmiuksia koskevien eri välineiden välille. Lisäksi olen samaa mieltä esittelijä Zanichchin kanssa siitä, että meidän on korkea aika tunnustaa Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien vahvistamisen poliittinen merkitys, ja että tähän tavoitteeseen on pyrittävä kaikin keinoin.

David Martin (S&D), kirjallinen. – Suhtaudun myönteisesti mietintöön, jossa:

muistutetaan korkean edustajan / varapuheenjohtajan keskeisestä asemasta Euroopan unionin operaatioiden koordinoinnissa kolmansissa maissa ja niiden alueilla;

painotetaan, että Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) rakenteen ja työtapojen pitäisi tähdätä Euroopan unionin toiminnan johdonmukaisuuteen ja yhtenäisyyteen kriisitilanteissa;

kehotetaan siksi neuvostoa myöntämään korkealle edustajalle / varapuheenjohtajalle pysyvät valtuudet aktivoida kriisitoimintaryhmä, johon on koottu edustajia komission ja neuvoston kaikista asiaan liittyvistä yksiköistä ja kaikista EU:n suunnitteluyksiköistä (seuranta- ja tiedotuskeskus MIC, kriisinhallinta- ja suunnittelulinja CMPD, EU:n sotilasesikunta EUMS, siviilialan suunnittelu- ja toteutusvoimavara CPCC), EU:n toiminnan koordinoimiseksi katastrofien tapahduttua, jotta toimeen voidaan ryhtyä nopeasti ilman, että on käännyttävä järjestelmällisesti neuvoston puoleen;

ehdotetaan, että tämän toimintaryhmän tueksi voitaisiin perustaa joukkue, joka voidaan siirtää muutaman tunnin kuluttua kriisin puhkeamisesta, joka koostuu siviili- (SVR, MIC), sotilas- ja siviili-sotilasyksiköiden (EUMS, CPCC) asiantuntijoista ja jonka tukemisessa voidaan myös hyödyntää WEU:n kriisien tarkkailukeskuksen (SITCEN) ja WEU:n satelliittikeskuksen (SATCEN) keräämiä tietoja;

korostetaan, että EU:n katastrofivalmiuden ja muiden välineiden yhteistyö on koordinoitava mahdollisimman hyvin – tämä koskee erityisesti yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) siviili- tai sotilasoperaatioita ja välineitä (eli taisteluryhmiä).

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Nopean vastauksen keinojen löytäminen on olennaista katastrofeissa ja luonnonkatastrofeissa, sillä usein tällaisen tapahtuman jälkeisinä ensimmäisinä tunteita voidaan pelastaa suurin määrä ihmisiä. Lisäksi viime vuosina olemme valitettavasti todistaneet joko luonnon tai ihmisen aiheuttamien katastrofien merkittävää lisääntymistä, ja nämä edellyttävät valmiuksia mielekkäisiin ja nopeisiin toimiin. Yhteisön pelastuspalvelumekanismen perustaminen on tämän vuoksi hyvin tärkeää, mutta asiassa on tehtävä vielä paljon enemmän.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Suurten katastrofien määrä kasvaa jatkuvasti yhtä lailla EU:n jäsenvaltioissa kuin kolmansissa maissa, eikä vähiten ilmastonmuutoksen ja lisääntyneen kaupungistumisen vuoksi. Katastrofit koettelevat pahiten kehitysmaita, joissa kuolonuhrien määrät ovat erityisen suuria. Myös tällaisten katastrofien taloudelliset kustannukset ovat kehitysmaissa suurempia. Nopeiden avustustehtävien valmiuksien luominen antaa EU:lle ja jäsenvaltioille mahdollisuuden koordinoida paremmin pyrkimyksiään ja antaa EU:n toiminnalle laajempaa näkyvyyttä. Tämän vuoksi kannatin suositusta. Sen laatijan tavoin vaadin Barnier'n mietinnössä esitettyjen monien erinomaisten käytännön ehdotusten ottamista huomioon.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Esittelijä Zanicchi on nostanut esiin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisen merkittävän viivästymisen jälkeen, mutta aiheen ajankohtaisuus ei ole vähentynyt. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin velvollisuus on lisätä merkittävästi nopean toiminnan joukkojen valmistelun, varustamisen ja laajentamisen rahoitusta. Luonnonkatastrofeja tapahtuu yhä useammin ilmastonmuutoksen seurauksena. Me emme selviydy ilman ammattimaisia pelastusjoukkoja, joiden ammatilliset valmiudet mahdollistavat nopean siirtymisen ja tehokkaan valvonnan tulipaloissa ja teollisissa katastrofeissa. Äänestin mietinnön puolesta.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Nopea pelastuspalveluyksikkö olisi hyvä asia ja auttaisi Euroopan ja muiden valtioiden kansalaisia kaikkein vaikeimpina aikoina. Valitettavasti esittelijää ei vaikuta huolettavan humanitaarisen avun tai EU:n pelastuspalveluohjelman vahvistaminen, vaan pikemminkin EU:n leiman näkyväksi tekeminen. Nopeiden avustustehtävien valmiuksien yksikön tehtävän ei pidä olla EU:n mainostaminen maailmalla. Yhdistyneiden Kansakuntien johtoaseman ja sotavoimien hätäavun tarjoamiseen osallistumisen vuoksi vaarana on myös riippumattomuutemme menettäminen, mitä en halua kannattaa. Äänestin tästä syystä mietintöä vastaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Monissa viime vuosina kokemissamme tilanteissa on osoittautunut tarpeelliseksi parantaa EU:n nykyisiä katastrofivalmiuksia. Mainitsen vain monia Euroopan valtioita koetelleet tuhoisat tulvat ja metsäpalot. Toinen esimerkki on Unkarissa hiljattain tapahtunut laaja-alainen ympäristöonnettomuus. Tällaisissa tilanteissa yhdelläkään valtiolla ei ole valmiuksia riittävän korkeatasoisiin toimiin yksinään. EU:n jäsenvaltioiden välillä on myös solidaarisuusvelvoite. Mietinnössä esitetään kriteerit, jotka nopeiden valmiusjoukkojen on täytettävä, sekä edellytykset sille, että ne voivat toteuttaa toimia.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Vaikuttaa siltä, että mietinnössä ei olla niinkään kiinnostuneita lisäämään kehitysavun tehokkuutta tai kansalaisten suojelua kuin edistämään EU:n brändiä ja kiinnittämään huomiota siihen. Äänestin tästä syystä mietintöä vastaan.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unionin toimintavalmiuksien tarve viime vuosina lisääntyneisiin suurkatastrofeihin vastaamiseksi tehokkaasti sai minut äänestämään mietinnön puolesta. Viime vuosina on usein vaadittu, että EU tehostaisi valmiuksiaan, ja tällä hetkellä on vielä paljon tehtävää johdonmukaisen ja näkyvän edistymisen varmistamiseksi. Minusta meidän on otettava käyttöön kaikki saatavilla olevat resurssit tämän tavoitteen saavuttamiseksi, koska olemme vuoden 2008 ja komission viimeisimmän asiaa koskevan tiedonannon jälkeen edenneet kohti EU:n kattavia ja yhdenmukaisia valmiuksia. Me kaikki odotamme, että tämän mietinnön täytäntöönpano johtaa konkreettiseen toimintasuunnitelmaan entistä yhdenmukaisemman koordinoinnin aikaansaamiseksi asteittain katastrofivalmiuksia koskevien eri välineiden välillä.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatan ehdotusta Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomisesta luonnonkatastrofeja varten. Itse asiassa Haitin kokemuksista saadut opetukset osoittavat tarpeen uudistaa jälleen EU:n katastrofivalmiuksia, kuten itse asiassa jo totesin lausunnossani luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ennaltaehkäisyyn sovellettavasta yhteisön lähestymistavasta.

Nopeat ja tehokkaat toimet hätätilanteissa ovat aivan olennaisia, jos haluamme varmistaa, että EU osoittaa solidaarisuutta joko jäsenvaltioita tai kolmansia maita kohtaan, ja tämä edellyttää eri päätöksentekoaikaväliltä voimakasta poliittista tahtoa.

Yleisesti tunnustetaan, että parhaillaan on meneillään merkittäviä pyrkimyksiä pelastuspalvelujoukkojen ja humanitaarisen avun eri alojen välisen johdonmukaisuuden ja koordinoinnin vahvistamiseksi. On kuitenkin toteutettava järkeviä toimia Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamiseksi, kuten myös todetaan lausunnossani luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettavasta yhteisön lähestymistavasta. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä: on aika edistyä pidemmälle tässä asiassa, erityisesti Barnier'n mietinnön konkreettisten ehdotusten täytäntöönpanossa.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen samaa mieltä esittelijä Zanicchin kanssa siitä, että meidän on korkea aika tunnustaa Euroopan unionin nopeiden avustustehtävien valmiuksien vahvistamisen poliittinen merkitys, ja että tähän tavoitteeseen on pyrittävä kaikin keinoin. Olen samaa mieltä esittelijä Zanicchin kanssa myös siitä, että valmistelutoimen 2008 kannustavia tuloksia olisi edelleen arvioitava ja että ajatusta jäsenvaltioiden resurssien vapaaehtoisesta keskinäisestä jakamisesta varallaolojärjestelmällä välitöntä käyttöä varten EU-operaatioissa olisi edelleen kehitettävä.

Tässä yhteydessä esittelijä halusi muistuttaa neuvostoa ja komissiota Barnier'n selonteon suosituksesta, jonka mukaan eurooppalaisten pelastuspalvelujoukkojen luominen edellyttää ennakoivaa organisoitumista ja olemassa olevien resurssien keskinäistä jakamista.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, sillä olen samaa mieltä siitä, että meidän on tärkeää pyrkiä toteuttamaan toimia vahvistaaksemme EU:n valmiuksia vastata katastrofeihin edistämällä näiden toimien tehokkuutta, koordinoitua ja näkyvyyttä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Laajojen (luonnon tai ihmisen aiheuttamien) katastrofien lisääntyminen Euroopan unionin ulkopuolella viime vuosina on johtanut vaatimukseen EU:n katastrofivalmiuksien tehokkuuden lisäämisestä. Vaikka EU:n katastrofivalmiudet ovatkin jatkuvasti kehittyneet yhteisön pelastuspalvelumekanismien perustamisen jälkeen vuonna 2001, esittelijä katsoo, että on vielä paljon tehtävää EU:n

koordinoidun, johdonmukaisen ja näkyvän toimintavalmiuden varmistamiseksi. Johdonmukaisten toimintavalmiuksien tarvetta korostettiin myös komission viimeisimmässä tiedonannossa Euroopan unionin katastrofivalmiuksien lujittamisesta, joka annettiin maaliskuussa 2008. Tiedonannon oli määrä olla ensimmäinen askel kohti EU:n kattavia ja yhdenmukaisia valmiuksia. Se sisälsi toimintasuunnitelman lukuisine käytännön toimineen yhdenmukaisen koordinoinnin kehittämiseksi vaiheittain katastrofivalmiuksien eri välineiden välillä. Nyt meillä on parlamentin vastaus tähän ongelmaan.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Nyt kun inhimillistä, taloudellista ja ympäristövahinkoa aiheuttavat katastrofit lisääntyvät kaikkialla maailmassa ilmastonmuutoksen takia, on tärkeää, että Euroopan unioni kykenee toimimaan nopeasti. Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustaminen tarjoaa selkeän rakenteen nopeiden avustustehtävien valmiuksien luomiselle. Olemme oppineet Haitin maanjäristyksen jälkeen, että meidän on lisättävä unionin tehokkuutta, koordinointia ja näkyvyyttä. Kannatan tämän vuoksi pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun yhdistämistä yhden komission jäsenen vastuualueeseen. Katson myös, että humanitaariset toimet on aina toteutettava YK:n koordinoinnin alaisuudessa.

Tässä mietinnössä komissiota kehoitetaan laatimaan ohjelmia katastrofialueita varten yhteistyössä kansallisten hallitusten, paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen kanssa paikallisyhteisöjen auttamiseksi ehkäisemään ja hallitsemaan katastrofeja. Sotilaallisia ja siviilipuolustusta koskevia resursseja on hyödynnettävä katastrofeissa vasta viimeisenä keinona.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmisen ja luonnon aiheuttamat katastrofit ovat lisääntyneet sekä määrältään että laajuudeltaan ja näin myös niiden inhimilliset, sosioekonomiset ja ympäristöä koskevat vaikutukset. Tämä velvoittaa EU:n tarkastelemaan uudelleen katastrofistrategiaansa sekä ennaltaehkäisyä, hallinnon että tuen osalta, jotta siitä tulee toiminnaltaan yhdenmukaisempaa ja tehokkaampaa.

Olen tyytyväinen tämän mietinnön hyväksymiseen, koska siinä käytetään Haitin hiljattaista katastrofia esimerkkinä ja kehoitetaan perustamaan sellaiset Euroopan unionin pelastuspalvelujoukot, jotka kykenevät luomaan synergiaa jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten välille katastrofien ehkäisemiseksi ja kolmansien maiden auttamiseksi, erityisesti katastrofista kärsivän kehityksensä. Tämän aloitteen humanitaarinen luonne kuvastaa EU:n solidaarisuuden ulkoisen ulottuvuuden yhä konkreettisempaa luonnetta.

Katson kuitenkin, että on hyvin tärkeää, että samalla aloitteella pyritään koordinoimaan ja hallinnoimaan myös Euroopan unionissa tapahtuvia katastrofeja. Muistan Madeiraa viime helmikuussa tuhonneen katastrofin, ja katson tämän perusteella, että on tärkeää perustaa pelastuspalvelujoukot hyödyntämällä samalla parhaalla mahdollisella tavalla nykyisiä mekanismeja.

Mietintö: Kay Swinburne (A7-0326/2010)

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Työt jatkuvat rahoitussäätelyn alalla. Äänestin tämän Euroopan parlamentin valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta, jolla pyritään saamaan kaikki rahoitustuotteet markkinaviranomaisten valvontaan. Avoimuuden puute on haitallista markkinoiden tehokkuudelle ja se on ollut rahoituskriisiä pahentava tekijä. Rahoitusvälineiden markkinoista annettulla direktiivillä helpotettiin siirtymistä kohti entistä säännellympiä ja avoimempia kauppapaikkoja. Mietinnössä toistetaan syyskuussa 2009

Pittsburghissa tehdyt G20-päätökset, joiden mukaan kaikilla standardoiduilla OTC-johdannaissopimuksilla olisi käytävä kauppaa pörseissä tai sähköisillä kaupankäyntipaikoilla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin käyttöönoton jälkeen Euroopan pääomamarkkinat ovat viime aikoina kokeneet ennennäkemättömiä muutoksia, niin direktiivin kuin muiden kriisiin liittyvien syiden vuoksi. Tämän vuoksi toivottujen sääntelytavoitteiden saavuttaminen ei ole ollut mahdollista. Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin voimaantulo on johtanut markkinoiden pirstoutumiseen, mikä puolestaan on edistänyt HFT-strategioiden käytön räjähdysmäistä kasvua. Markkinat ovat mukautuneet laajojen toimeksiantojen nimettömänä käytävään kauppaan ("Broker crossing networks") ja rahoitusvälineiden markkinoista annettuun direktiiviin sisältyvien poikkeusten käyttöön tällaisiin toimiin, silloin kun niiden suorittajina ovat järjestäytyneet kauppapaikat ("dark transactions"), kun toimeksiannot ennen tapahtuivat säännellyillä markkinoilla. Tekniikan kehittyminen edellyttää asianmukaista lainsäädäntöä, jotta sen käytön sääntelyyn ei jää aukkoja ja varmistetaan, ettei siitä vahingossa aiheudu riskejä markkinoiden yleiselle toiminnalle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentti jatkaa mietintöjen hyväksymistä rahoituksen sääntelyn tietyistä osatekijöistä, muttei koskaan pääse asian ytimeen. On tietenkin hyvä, että säännellään jonkin verran yksityisten välittäjien ja/tai rahoituslaitosten kauppvoja. Se ei nyt kuitenkaan ole pohjimmainen asia.

Mietinnössä ei mennä pidemmälle kuin esitetään argumentteja kauppapaikkojen sääntelystä, viitaten tarpeeseen "lisätä rahoitusvälineiden markkinoiden avoimuutta ja turvallisuutta" sekä "yhtäläisen kohtelun" tarpeeseen monenkeskisten kaupankäyntijärjestelmien ja säänneltyjen markkinoiden osalta.

Pohjimmiltaan tässä on kysymys saman vanhan keinottelujärjestelmän jatkuvasta olemassaolosta, mutta mietinnössä puututaan ainoastaan keinottelun muotoon eikä sen tärkeimpään näkökohtaan: sisältöön.

Omalta osaltamme vaadimme edelleen johdannaiskaupan ja veroparatiisien lakkauttamista sekä poliittisten voimien tehokasta valtaa rahoitusvallasta, ei päinvastoin. Siihen asti, kunnes tämä toteutuu, muut toimet ovat lähinnä kosmeettisia.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Vaikuttaa siltä, että merkittävin seuraus rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin täytäntöönpanosta on markkinoiden pirstoutuminen, joka puolestaan on edistänyt HFT-strategioiden käytön räjähdysmäistä kasvua. Asetuksessa on otettava huomioon, että tekniikan kehittyminen edellyttää asianmukaista lainsäädäntöä, jotta sen käytön sääntelyyn ei jää aukkoja ja ettei siitä vahingossa aiheudu riskejä markkinoiden toiminnalle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin käyttöönoton jälkeen Euroopan pääomamarkkinat ovat viime aikoina kokeneet ennennäkemättömiä muutoksia, niin direktiivin kuin muiden kriisiin liittyvien syiden vuoksi. Tämän vuoksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin toivottujen sääntelytavoitteiden saavuttaminen ei ole ollut mahdollista. Markkinat ovat mukautuneet laajojen toimeksiantojen nimettömänä käytävään kauppaan ("Broker crossing networks") ja rahoitusvälineiden markkinoista annettuun direktiiviin sisältyvien poikkeusten käyttöön tällaisiin toimiin, silloin kun niiden suorittajina ovat järjestäytyneet kauppapaikat ("dark transactions"), kun toimeksiannot ennen tapahtuivat säännellyillä markkinoilla. Tämän

vuoksi on tärkeää alkaa soveltaa tekniikan kehittymisen edellyttämää asianmukaista lainsäädäntöä, jotta sen käytön sääntelyyn ei jää aukkoja ja varmistetaan, ettei siitä vahingossa aiheudu riskejä markkinoiden yleiselle toiminnalle.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Tietojen kustannukset ovat liian korkeita Euroopassa. Ne ovat toisinaan kymmenen kertaa suurempia kuin Yhdysvalloissa. Mietinnössä on joitakin hyviä ehdotuksia näiden ja muiden tarpeettomien kustannusten vähentämiseksi. Pelkään kuitenkin esittelijän olevan väärillä jäljillä hänen suunnitelmissaan vähentää kustannuksia ottamalla käyttöön lukuisia lisäsäännöksiä. Tähän liittyy vaara, että yksi byrokraattinen este vain korvataan toisella. Äänesti siksi tyhjää.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Päätin äänestää mietinnön A7-0326/2010 puolesta Euroopan pääomamarkkinoiden tilanteen vuoksi, sillä tekniikan kehittymisen ansiosta niillä on käynnissä ennennäkemätön mullistus. Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin ansiosta, jolla edistetään toimeksiantojen toteutusta koskevan kauppapaikkojen välistä kilpailua, hinnanmuodostusprosessi on tehostunut ja sijoittajien valinnanvapaus lisääntynyt. Markkinoiden pirstoutuminen on kuitenkin johtanut OTC-kaupan kaupan jälkeisen avoimuuden vähenemiseen, ja tilanne edellyttää kaupan jälkeisiä konsolidoituja tietoja varten tehokkaampaa sääntelykehystä. Minusta sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ne voivat milloin tahansa rekonstruoida toimeksiantoluettelon voidakseen ymmärtää markkinadynamiikkaa ja markkinaosapuolten toimintaa. Uusi teknologia ja uusien markkinaosapuolten tulo markkinoille on nopeuttanut kaupankäyntiä ja parantanut kauppapaikkojen jäsenten asiakkaiden suoraa pääsyä markkinoille. Vaikka rahoitusvälineiden markkinoista annetulla direktiivillä saatiin aikaan uudistuksia, vaikuttaa siltä, että se on myös osaltaan edistänyt markkinoiden sirpaloitumista. Äänestin mietinnön puolesta, koska katson, että tekniikan kehittyminen edellyttää asianmukaista lainsäädäntöä, jotta sen käytön sääntelyyn ei jää aukkoja ja ettei siitä vahingossa aiheudu riskejä markkinoiden toiminnalle.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Kannatan sitä, että komissiota kehoitetaan vahvistamaan kaikkia kauppapaikkoja ja selvitysjärjestelmiä koskevia markkinainfrastruktuureja, niin että ne selviytyvät tulevista riskeistä avoimuuden lisäämisen, suuremman joustavuuden ja kaikkien liiketoimien valvonnan avulla. Äänestinkin parlamentin päätöslauselman puolesta, koska siinä kannatetaan ajatusta, jonka mukaan:

- monenkeskisiin kaupankäyntijärjestelmiin on sovellettava samantasoista valvontaa ja siksi samanlaista sääntelyä,
- sijoituspalveluyritysten, jotka tarjoavat salkunhoitopalveluja ja toimivat salkunhoitajina, on saatava ”paras toteutus” sijoitusyhtiöiltä,
- komission olisi tutkittava, miten toimeksiannon vähimmäiskoon määrittäminen vaikuttaa kaikkiin dark pool -kauppoihin ja
- on tutkittava yrityksiä, jotka käyttävät HFT-strategioita, jotta varmistetaan, että niillä on vakaat järjestelmät ja valvontamekanismit ja että ne tarkistavat käyttämiään algoritmeja säännöllisesti.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Tuen täysimääräisesti esittelijä Swinburnea ja hänen ajatustaan kilpailun edistämisestä toimeksiantojen toteutusta koskevien kauppapaikkojen välillä. Tämä on lisännyt sijoittajien valinnanvapautta, madaltanut kustannuksia ja auttanut lisäämään hinnanmuodostusprosessin tehokkuutta. EU:ssa toimii

nyt pääpörssien lisäksi 136 monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää, jotka yhdessä muodostavat järjestäytyneet kauppapaikat.

Nämä järjestäytyneet kauppapaikat vastaavat noin 60 prosentista kaupasta. Lopusta huolehtivat välittäjä-myyjät, ja tästä kaupasta käytetään yhteisnimitystä OTC-kauppa. Kahdenvälisistä liiketoimista, joissa asiakas antaa välittäjälle toimeksiannon ja tämä etsii sopivan vastapuolen ja jotka aikaisemmin olivat pääasiallisesti suullisia toimeksiantoja, on suurimmaksi osaksi tullut sähköisiä toimeksiantoja. Vaikka kauppaa edeltävää avoimuutta ei ole määritelty OTC-toimeksiantojen osalta, niistä on rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin mukaan kuitenkin ilmoitettava.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen samaa mieltä siitä, että komission olisi tutkittava, miten toimeksiannon vähimmäiskoon määrittäminen vaikuttaa kaikkiin dark pool-kauppoihin ja sitä, voitaisiinko vähimmäiskoon noudattamista valvoa tiukasti, jotta ylläpidetään riittävää kauppavirtaa avoimilla kauppapaikoilla hintatietojen selvittämiseksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vaikuttaa siltä, että merkittävin seuraus rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin täytäntöönpanosta on markkinoiden pirstoutuminen, joka puolestaan on edistänyt HFT-strategioiden käytön räjähdysmäistä kasvua. Asetuksessa on otettava huomioon, että tekniikan kehittyminen edellyttää asianmukaista lainsäädäntöä, jotta sen käytön sääntelyyn ei jää aukkoja ja ettei siitä vahingossa aiheudu riskejä markkinoiden toiminnalle. Tässä oli lyhyt yhteenveto Euroopan parlamentin tänään hyväksymän tekstin sisältämästä ehdotuksesta.

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Valiokunta-aloitteisessa mietinnössä asetetaan keskustelukehys rahoitusvälineiden markkinoista annetusta direktiivistä, johon OTC-direktiivi, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen perustaminen ja tietenkin myös yhdennetty tietojenhallintajärjestelmä EMIR liittyvät. Jo mietinnön nimi auttaa ihmisiä ymmärtämään tarvittavien, usein monimutkaisten sääntelymuutosten luonteen.

Sääntelemättömillä markkinoilla on ollut suodattamaton pääsy virallisille kauppapaikoille sponsorien kautta. Tähän on saatava muutos.

Olen myös samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että kauppaa edeltävään ja niitä seuraavan avoimuuteen on saatava aikaan parannus, ja että erityisesti kaupan jälkeisen tiedot muiden kuin osakkeisiin liittyvien rahoitusvälineiden osalta on tarjottava konsolidoidussa muodossa.

On tärkeää ymmärtää markkinadynamiikkaa ja varustaa sääntelijät välineillä sekä tiedoilla.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Pankit, pörssit ja rahastot kehittävät uusia rahoitustuotteita ja kauppatapoja niin nopeasti, että rahoitusvälineiden markkinoista annettu direktiivi on jo vanhentunut. Avoimuussääntöjen soveltamisalaa on laajennettava kattamaan myös pankkien sisäiset kauppajärjestelmät, ja poikkeukset on rajattava niin tiukasti, että rahoituslaitokset ja rahoitustuotteet eivät voi välttää tehokasta valvontaa.

Kauppaa edeltävien ja sitä seuraavien tietojen paljastaminen, josta aiemmin säädettiin vain osakkeiden osalta, laajennetaan nyt obligaatioihin, keskusvastapuoliselvitykseen soveltuviin johdannaisiin, strukturoituihin tuotteisiin, rahastoihin ja sertifikaatteihin, mikä lisää hinnanmuodostusprosessin tehokkuutta ja avoimuutta.

Mietintö: Ana Gomes (A7-0349/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska minusta on tärkeää, että EU valmistautuu kemiallisiin, biologisiin sekä säteily- ja ydinalan (CBRN)

riskeihin, jotka ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien ja luonnonkatastrofen uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. EU:n tällaisiin vaaroihin reagoimiseen ei sisälly ainoastaan jälkikäteen toteutettavia toimenpiteitä koskevia ohjelmia, vaan sen on alettava jo paljon aikaisemmin kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan ollessa kyseessä. Minusta on olennaista, että onnettomuuden jälkeisiä toimia täydentää merkittävä koordinointi jäsenvaltion eri viranomaisten (pelastuspalvelu, sotavoimat, poliisi jne.) välillä sekä eri jäsenvaltioiden ja unionin toimielimien välillä. Toisin sanoen minusta tärkeintä on koordinoitu ja kattava lähestymistapa. Komissio esitti kesäkuussa 2009 EU:n kolmivuotisen CBRN-toimintasuunnitelman vuosiksi 2010–2012, ja siihen kuuluivat seuraavat osatekijät: ennaltaehkäisy, havaitseminen sekä valmistautuminen ja valmiudet. Katson tämän osalta, että jokaisen vaiheen merkityksen tunnustaminen on ratkaisevaa, jotta varmistetaan riskinarviointiselvitysten, valmiuksien ja vastatoimien asianmukainen täytäntöönpano.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän merkittävän mietinnön puolesta, koska on korkea aika kiinnittää huomiota kemiallisiin, biologisiin sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskeihin, jotka ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofen ja/tai pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Tällaisiin vaaroihin reagoimiseen asianmukaisella tavalla ei sisälly ainoastaan jälkikäteen toteutettavia toimenpiteitä koskevia ohjelmia, vaan sen on alettava jo paljon aikaisemmin kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan ollessa kyseessä. Samalla jälkikäteen toteutettavat toimenpiteet edellyttävät laaja-alaista yhteistyötä eri viranomaisten välillä jäsenvaltion sisällä. Tämän vuoksi CBRN-toimintasuunnitelman olisi mahdollistettava jäsenvaltioiden ja EU:n aloitteiden tehokas koordinointi CBRN-riskeihin varautumisessa ja tarvittavien reagoitapojen valmistelussa.

Koska CBRN-onnettomuudet ja -terrori-iskut aiheuttavat vakavan uhan EU:n väestön turvallisuudelle ja voivat häiritä keskeisten infrastruktuurien toimintaa ja ylipäättään yhteiskunnan normaalia toimintaa yhdessä tai useammassa EU:n jäsenvaltiossa rajojen yli, kannatan sitä, että Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehoitetaan neuvostoa ja komissiota tarkastelemaan toimintasuunnitelmaa pikaisesti uudelleen ja vahvistamaan sitä tämän mietinnön suositusten mukaisesti sekä varmistamaan sen nopean täytäntöönpanon.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kemialliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat yhteiskunnan uusi haaste, sekä pohja mahdollisille terroristi-iskuille, teollisuusonnettomuuksille, luonnonkatastrofeille tai pandemoille. Haluan tässä yhteydessä kiittää jäsen Gomesia tämän mietinnöstä, sillä siinä tarjotaan meille perusta asianmukaiselle kriisivalmiusmekanismille. Tarkastellessamme uudelleen EU:n CBRN-toimintasuunnitelmaa meidän on tarkasteltava myös parlamentin ehdotuksia, joilla pyritään parantamaan tällaisten riskien yhteydessä turvallisuutta parantavia perusaloja. Minusta on tärkeää jakaa parhaita käytäntöjä niiden valtioiden kanssa, jotka ovat kehittäneet asiantuntemusta CBRN-riskin arvioinnissa, ehkäisyssä, havaitsemisessa, tiedonvälityksessä ja reagoinnissa.

Minusta on tärkeää ylläpitää hyvin hallinnoituja varastoja, jotta varmistetaan, että lääkinnällisistä tai muun tyyppisistä välineistä koostuvat reagointiresurssit ovat täysin

toimintavalmiudessa, nykyaikaisia ja ajan tasalla. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Onnettomuuksien tai terrori-iskujen seurauksena kemialliset, biologiset, säteily- tai ydinkatastrofit ovat vakava uhka EU:n kansalaisten turvallisuudelle ja terveydelle ja aiheuttavat ympäristön pilaantumista ja saastumista. Vaikka CBRN-materiaalia käsittävien tapausten, terroriteot mukaan luettuina, määrä on tähän mennessä ollut suhteellisen alhainen ja suurin osa katastrofeista, joissa CBRN-aineita on ollut mukana, on aiheutunut teollisuusonnettomuuksista tai vaarallisten patogeenien lisääntymisestä ja maailmanlaajuisesta leviämisestä, on olemassa suunnittelemattomien tai tarkoituksellisten CBRN-katastrofien riski. Äänestin mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että Euroopan komission ehdottamassa CBRN-toimintasuunnitelmassa, jolla pyritään varmistamaan CBRN-riskejä koskevien kansallisten ja EU:n aloitteiden tehokas vuorovaikutus ja valmistelemaan tarvittavia valmiuksia, aliarvioidaan riskejä, jotka eivät kunnioita EU:n rajoja. Katson, että myös kansainvälisiä CBRN-riskejä olisi arvioitava ja ne olisi sisällytettävä CBRN-toimintasuunnitelmaan, ja tämän vuoksi ennaltaehkäisevissä toimissa on varmistettava kansainvälinen ulottuvuus ja korostettava ydinaseita ja kemiallisia aseita koskevien kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) On tärkeää, että hyväksymme tehokkaan toimintasuunnitelman, jotta voimme vastata nykyisiin ja jatkuviin kemiallisten, biologisten, säteily- ja ydinalan (CBRN) katastrofien riskiin EU:n alueella. Niin suunnittelemattomat kuin tarkoituksellisetkin katastrofit ovat vakava uhka, ja niillä saattaa olla tuhoisia ja kauaskantoisia vaikutuksia Euroopan kansalaisten turvallisuuteen, hyvinvointiin ja terveyteen sekä ympäristöön, kulttuuriperintöömme ja perusinfrastruktuuriin. CBRN-materiaalia käsittävien tapausten, terroriteot mukaan luettuina, määrä on tähän mennessä ollut onneksi suhteellisen alhainen.

Toimintasuunnitelma osoittaa kattavien ja rajat ylittävien valmiuksien tarpeen, sillä CBRN-katastrofin vaikutukset eivät tunnusta rajoja, ja tällaisen suunnitelman on perustuttava seuraaviin tekijöihin: ennaltaehkäisy, havaitseminen sekä valmistautuminen ja valmiudet. Toimintasuunnitelman avulla pitäisi voida varmistaa jäsenvaltioiden ja EU:n aloitteiden tehokas koordinointi CBRN-riskeihin varautumisessa ja tarvittavien reagointitapojen valmistelussa sekä vaikutusten rajoittamisessa. Olen esittelijän tavoin varma siitä, että meidän on hyväksyttävä EU:n toimintasuunnitelma, mutta pahoittelen komission kunnianhimon puutetta, sillä esitetystä toimintasuunnitelmasta puuttuu tietyissä asioissa voimaa ja johdonmukaisuutta.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Vaikka hyväksyn pääosin Gomesin mietinnön, äänestin sitä vastaan, koska siinä keskitytään liikaa siihen, että EU koordinoisi siviili- ja sotilasalan yhteistyötä. Sotilaallisen toimivallan on kuuluttava jäsenvaltioille eikä EU:lle tai komissiolle. Minulle ei ole ongelma, että jäsenvaltiot tekevät yhdenvertaista yhteistyötä CBRN-materiaalien ollessa kyseessä – ja se on ratkaisevaa silloin, kun tällaisesta seuraa ympäristökatastrofi – mutta minulle on valtava ongelma se, että mietinnöllä mahdollisesti avataan ovi EU:n militarisoinnille.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska katson, että siinä ehdotetaan tehokkaita toimenpiteitä CBRN-materiaalia käsittävien tapausten ennaltaehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi. On ehdottoman tärkeää, että mietinnössä edistetään nopean valmiusmekanismin käsitettä tapauksessa, jossa yhdessä jäsenvaltiossa

tapahtuisi CBRN-katastrofi. Lisäksi mekanismi perustuu kaikkien EU:n jäsenvaltioiden solidaarisuudesta muodostuviin valmiuksiin. Toinen aivan yhtä merkittävä seikka on se, että parlamentin hyväksymässä mietinnössä ehdotetaan eurooppalaisten kriisiryhmiä perustamista, joihin kuuluisi hoitohenkilökuntaa, lainvalvontahenkilöstöä sekä sotilashenkilöstöä, ja jotka mahdollistaisivat tehokkaat valmiudet kemialliseen, biologiseen sekä säteily- ja ydinturvallisuuteen liittyvissä katastrofeissa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän varjoesittelijän, kollegani Hankissin aikaansaamien kompromissien tuloksena äänestämme tänään paljon yksityiskohtaisemmasta ja tasapainoisemmasta tekstistä, jossa katsotaan merkittävimmiksi monet kemiallisiin, biologisiin, säteily- ja ydinalaan liittyvät erityisseikat, eikä pelkästään onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi ja asianmukaisten valmiuksien aikaansaamiseksi luonnonkatastrofeihin, vaan myös viittaamalla tällaisen terrorismin asettamaan selkeään ja olemassa olevaan uhkaan. Olemme kohdanneet yhä enemmän erilaisia ja epätavanomaisia uhkia ja tämän vuoksi Euroopalla on oltava asianmukainen niiden ennaltaehkäisyä, jäljittämistä ja niiltä suojautumista koskeva strategia, jotta eurooppalaisten turvallisuus ja terveys voidaan taata. Komission on jatkettava näillä linjoilla, joten äänestän puolesta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Kemialliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofien ja pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Komissio esitti kesäkuussa 2009 EU:n CBRN-toimintasuunnitelman, jota neuvosto muutti marraskuussa. Suunnitelma pannaan täytäntöön seuraavien kolmen vuoden aikana – 2010–2012 – ja se perustuu kolmeen pääasialliseen osatekijään: ennaltaehkäisy, havaitseminen sekä valmistautuminen ja valmiudet. Neuvoston toimintasuunnitelmaan tekemät muutokset ovat kuitenkin tehneet siitä vähemmän vankan sekä muuttaneet sekä suunnitellut toimenpiteet että niiden soveltamisen seurannan ja valvonnan vähemmän sitoviksi. Olen tämän vuoksi tyytyväinen tämän mietinnön hyväksymiseen, koska sillä pyritään antamaan komissiolle vahvempi sääntelyasema, sillä katson, että se on ainoa mahdollinen tapa täyttää eri jäsenvaltioiden tällä alalla myöntämän toimivallan nykyiset aukot.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Jos ilmenisi aitoja huolia kemiallisista, biologisista, säteily- ja ydinalan (CBRN) uhkista, tietyt EU:n jäsenvaltiot eivät vaatisi säilyttämään äärimmäisen voimakkaita ydinasevarastoja, joita voitaisiin hyödyntää sotilaallisissa hyökkäyksissä. Myöskään Yhdysvaltojen ydinaseet eivät olisi sijoitettuna moniin Euroopan valtioihin, mikä on räikeästi vastoin yhtä ydinsulkusopimuksen kolmesta pilarista, jota meidän oletetaan tukevan.

Mietinnössä ei mainita tiettyjä päätöksiä, kuten esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan hiljattain tekemää päätöstä myydä ydinteknologiaa Intialle, valtiolle, joka ei ole allekirjoittanut ydinsulkusopimusta, tai Ranskan ja Saksan päätöstä tehdä yhteistyötä ydinaseidensa ylläpidossa, jota perustellaan tekopyhästi kustannusten järjeistämällä. Mitään ei sanota myöskään suurimpien EU-valtojen ja Naton antamasta tuesta hankkeelle, joka koskee ohjuspuolustusjärjestelmän asentamista Eurooppaan, tai Naton päätöksestä säilyttää asemansa ydinaseliittona.

Aikana, jona kapitalismin kriisi on tehostunut, mietinnössä tehdään selväksi, että tärkeintä ovat konkreettiset toimet, eivät aiejulistukset: Nämä toimet osoittavat, että sotilaallinen voima on edelleen talouden kapitalistisen globalisaation resurssi.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestys selitys Gomesin mietinnöstä ”kemiallisen, biologisen sekä säteily- ja ydinturvallisuuden edistämisestä Euroopan unionissa – EU:n CBRN-toimintasuunnitelma” (A7-0349/2010). Vaikka hyväksyn pääosin Gomesin mietinnön, äänestin sitä vastaan, koska siinä keskitytään liikaa siihen, että EU koordinoisi siviili- ja sotilasalan yhteistyötä. Sotilaallisen toimivallan on kuuluttava jäsenvaltioille eikä EU:lle tai komissiolle. Minulle ei ole ongelma, että jäsenvaltiot tekevät yhdenvertaista yhteistyötä CBRN-materiaalien ollessa kyseessä – ja se on ratkaisevaa silloin, kun tällaisesta seuraa ympäristökatastrofi – mutta minulle on valtava ongelma se, että mietinnöllä mahdollisesti avataan ovi EU:n militarisoinnille.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Kemialliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofien ja/tai pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Tällaisiin vaaroihin reagoimiseen asianmukaisella tavalla ei sisälly ainoastaan jälkikäteen toteutettavia toimenpiteitä koskevia ohjelmia, vaan sen on alettava jo paljon aikaisemmin kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan jne. ollessa kyseessä. Samalla jälkikäteen toteutettavat toimenpiteet edellyttävät laaja-alaista yhteistyötä eri viranomaisten välillä jäsenvaltion sisällä (pelastuspalvelu-, sotilas- ja lainvalvontaviranomaiset jne.) sekä eri jäsenvaltioiden viranomaisten ja EU:n elinten välillä. Tämän vuoksi tarvitaan kaikkiin onnettomuuksiin sovellettavaa koordinoitua lähestymistapaa. Äänestin tämän mietinnön puolesta, jossa esitetään tällainen koordinoitu lähestymistapa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Meidän on epäilemättä suojauduttava kemiallisten, biologisten, säteily- ja ydintuotteiden, materiaalien ja organismien pahantahtoiselta käytöltä. Meidän on kuitenkin oltava eniten huolissamme niiden jokapäiväisestä käytöstä. Tässä tekstissä ei mainita kertaakaan tarvetta löytää vaihtoehtoja ydinenergialle. Tällä hetkellä se aiheuttaa vakavan uhan kaikille kansalaisille. Mitä tulee tässä mietinnössä keskeiseen asemaan nostettuun terrorismiin, miksi apuun pyydetään Natoa, järjestöä, joka on suurin uhka maailmanrauhalle? Kaikki nämä epäjohtonmukaisuudet estävät minua äänestämästä tekstin puolesta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Minusta EU:lla on oltava valmiudet kohdata mikä tahansa eurooppalaisten turvallisuutta ja terveyttä uhkaava hyökkäys tai onnettomuus. Tämän vuoksi tarvitaan CBRN-toimintasuunnitelma, sekä ennaltaehkäisemään kaikenlaisia EU:n alueella ilmeneviä uhkia tai onnettomuuksia että tarjoamaan valmiudet niissä toimimiseksi. Nykyuhat ovat monenlaisia, mikä tarkoittaa, että asia on luonteeltaan monimutkainen, mutta meillä on nyt asianmukainen ja riittävä mekanismi hyvin monenlaisiin tilanteisiin vastaamiseksi. Siksi äänestin tällä tavalla.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kemialliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofien ja/tai pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Tällaisiin vaaroihin vastaamisen on alettava jo kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan ollessa kyseessä. Jälkikäteen toteutettavat toimenpiteet edellyttävät laaja-alaista yhteistyötä eri viranomaisten välillä jäsenvaltion sisällä sekä eri jäsenvaltioiden viranomaisten ja EU:n elinten välillä. Tärkeintä on vahvistaa sulkujärjestelyjä ja aseriisuntaa panemalla yleisesti ja täysimittaisesti täytäntöön kaikki asiaa koskevat yleissopimukset ja kansainväliset sopimukset.

On myös tärkeää ottaa huomioon terroristien toiminnasta aiheutuva CBRN-materiaalien leviäminen. Myös Euroopan kriisinhallintavalmiuksien nopea perustaminen on tarpeen. Niissä olisi koordinoitava siviilien ja sotilaskapasiteettia sen varmistamiseksi, että Euroopan unionilla on nopeat valmiudet puuttua CBRN-katastrofeihin. Lopuksi on hyväksyttävä myös eurooppalaiset laatu- ja turvallisuusstandardit.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Äänestin puolesta, koska tällä hetkellä Euroopan unioni ei valitettavasti olisi täysin tietoinen mahdollisista seurauksista, jos kemiallista, biologista, säteily- ja ydinturvallisuutta ei paranneta. Mietintö on eräänlainen selitys, ei toimintasuunnitelma. Kattavan asiakirjan laatimiseksi ydinturvallisuudesta tarvitaan kattavaa ydinenergiaosaamista ja ydinteknologian käyttöä koskevaa osaamista omaavien asiantuntijoiden osallistumista. Tällainen työ voi vaatia useita vuosia, mutta se on tehtävä. Euroopan unioni ja varsinkin Euroopan parlamentti ei voi laatia tällaista asiakirjaa yksinään. Äänestin puolesta, mutta katson, että tämä mietintö on lähinnä esipuhe EU:n ydinturvallisuutta koskevaan kirjaan. Toivon, että tällaista kirjaa aletaan laatia lähitulevaisuudessa.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Siviiliväestön turvallisuus kemiallisen, biologisen, säteily- tai ydinalan mahdollisissa tapahtumissa on hyvin tärkeä asia ja tätä koskevia kunnianhimoisia tavoitteita on tuettava. Valitettavasti tämän mietinnön osalta minusta tuntuu, että pyrkimyksenä on torjua sellaista terrorismia, jota ei onneksi hyvin järjestäytyneessä muodossaan ole olemassa Euroopassa. Pyrkimyksenä on siis saada aikaan enemmän paniikkia, jotta voidaan panna täytäntöön erityisiä toimia. Lisäksi mietinnössä tarkastellaan hyvin paljon solidaarisuutta. Minusta meidän on jossain vaiheessa osattava sanoa, että nykyinen taso on riittävä terrorismin vastaisissa toimissa, ja sama koskee EU:n solidaarisuutta. Tämän vuoksi äänestin tyhjää tästä mietinnöstä.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), kirjallinen. – (LT) Äänestin kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinturvallisuuden lisäämisen puolesta Euroopan unionissa, ja olen iloinen siitä, että sain toimia varjoesittelijänä tässä asiassa. Vaikka kyseisten aineiden aiheuttamien katastrofien ennalta ehkäiseminen ja niiltä suojautuminen kuuluu jäsenvaltioille, tarvitsemme yhteisen lähestymistavan. Euroopan komission tiedonanto on askel kohti yhteistä toimintasuunnitelmaa kansalaisten suojelemiseksi erilaisilta katastrofeilta EU:ssa. Elämme suhteellisen epävakaita aikoja, ja uhkia syntyy sekä ihmisten vastuuttomista toimista että suunnitelmallisista toimista. Asia on hyvin ajankohtainen kotimaassani Liettuassa, jota kemialliset onnettomuudet ja ydinonnettomuudet ympäröivät. Ensinnäkin Itämeren pohjassa on edelleen toisen maailmansodan aikaisia kemiallisia aseita, ja toiseksi Liettuan rajan lähelle suunnitellaan kahden ydinvoimalan rakentamista. Meidän on arvioitava tilannetta, nykyisiä turvallisuusstandardeja ja niiden soveltuvuutta nykytarpeisiin. Vain arvioimalla nykyisen tilanteen voimme määrittää, tarvitaanko uusia turvallisuusstandardeja. Arvioinnin ja standardien asettamisen kehyksen on oltava riittävän joustava, jotta sitä voidaan mukauttaa kehittyvään teknologiaan, joka sekä helpottaa elämäämme että voi muuttua tappavaksi aseeksi terroristien käsissä. Toisaalta turvallisuuden takaamisesta ei saa tulla syy tai veruke kansalaisten suojelemisen keskittämiseksi. Vaikka yhteisten turvallisuusstandardien laatiminen ja valvonta auttaa takaamaan turvallisuutta, meidän ei missään tapauksessa pidä luoda uusia toimielimiä tai saada aikaan perusteettoman monimutkaisia menettelyjä.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin kemiallisen, biologisen sekä säteily- ja ydinturvallisuuden edistämisestä Euroopan unionissa – EU:n CBRN-toimintasuunnitelmasta laaditun mietinnön puolesta Euroopan kansanpuoleen

(kristillisdemokraatit) ryhmän esittämistä syistä. Haluan korostaa EU:n tason lähestymistävän tarvetta hyökkäyksien ja/tai onnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi ja jäljittämiseksi, koska CBRN-hyökkäysten uhka on globaali, ja koska on kiinnitettävä huomiota CBRN-turvallisuuden vahvistamiseen, jos aiomme ehkäistä terrorihyökkäyksiä.

Haluan myös korostaa kahden suurimman poliittisen ryhmän aikaansaaman kompromissin merkitystä siinä, missä määrin koko kemianteollisuutta veloitettiin korvaamaan hyvin riskialttiita materiaaleja riippumatta niitä koskevista riskeistä.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Voin vain tukea esittelijä Gomesia, ja olen täysin samaa mieltä hyväksytyyn kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinalan (CBRN) toimintasuunnitelman tavoitteista. Sen olisi mahdollistettava jäsenvaltioiden ja EU:n aloitteiden tehokas koordinointi CBRN-riskeihin varautumisessa ja tarvittavien reagoititapojen valmistelussa.

Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että hyväksytty EU:n CBRN-toimintasuunnitelma on heikko ja joiltain osin epäjohtonmukainen. On ratkaisevan tärkeää korostaa, että CBRN-toimintasuunnitelma tarjoaa arvokkaan mahdollisuuden panna täytäntöön Lissabonin sopimuksessa vaalittu solidaarisuuslauseke. Valitettavasti neuvoston hyväksymässä toimintasuunnitelmassa ei edes viitata solidaarisuuslausekkeeseen.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Kemiaalliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofien ja/tai pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Tällaisiin vaaroihin reagoimiseen asianmukaisella tavalla ei sisälly ainoastaan jälkikäteen toteutettavia toimenpiteitä koskevia ohjelmia, vaan sen on alettava jo paljon aikaisemmin kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan jne. ollessa kyseessä. Samalla jälkikäteen toteutettavat toimenpiteet edellyttävät laaja-alaista yhteistyötä eri viranomaisten välillä jäsenvaltion sisällä (pelastuspalvelu-, sotilas- ja lainvalvontaviranomaiset jne.) sekä eri jäsenvaltioiden viranomaisten ja EU:n elinten välillä. Tämän vuoksi tarvitaan kaikkiin onnettomuuksiin sovellettavaa koordinoitua lähestymistapaa.

Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota tarkastelemaan toimintasuunnitelmaa pikaisesti uudelleen ja vahvistamaan sitä tämän mietinnön suositusten mukaisesti sekä varmistamaan sen nopean täytäntöönpanon, sillä CBRN-onnettomuudet ja -terrori-iskut aiheuttavat vakavan uhan EU:n väestön turvallisuudelle ja voivat häiritä keskeisten infrastruktuurien toimintaa ja ylipäättään yhteiskunnan normaalia toimintaa yhdessä tai useammassa EU:n jäsenvaltiossa rajojen yli.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Kemiaallisia, biologisia, säteily- tai ydinmateriaaleja hyödyntävät terroristi-iskut ovat vakava uhka Euroopan kansalaisille. Tämän vuoksi on tunnustettava tarve panna täytäntöön tehokas toimintasuunnitelma asianmukaisten yhteyksien varmistamiseksi eri jäsenvaltioiden ja EU:n aloitteiden välille CBRN-onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja tunnistamiseksi sekä toiminnan valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kemiaalliset, biologiset sekä säteily- ja ydinalan (CBRN) riskit ovat mahdollisten terrori-iskujen, onnettomuuksien, luonnonkatastrofien ja/tai pandemioiden uusi ulottuvuus niiden ylikansallisen ja runsaasti uhreja aiheuttavan luonteen vuoksi. Tällaisiin vaaroihin reagoimiseen asianmukaisella

tavalla ei sisälly ainoastaan jälkikäteen toteutettavia toimenpiteitä koskevia ohjelmia, vaan sen on alettava jo paljon aikaisemmin kyseisten materiaalien, niiden asianmukaisen varastoinnin, saatavuuden rajoittamisen ja valvonnan jne. ollessa kyseessä. Samalla jälkikäteen toteutettavat toimenpiteet edellyttävät laaja-alaista yhteistyötä eri viranomaisten välillä jäsenvaltion sisällä (pelastuspalvelu-, sotilas- ja lainvalvontaviranomaiset jne.) sekä eri jäsenvaltioiden viranomaisten ja EU:n elinten välillä. Tämän vuoksi tarvitaan kaikkiin onnettomuuksiin sovellettavaa koordinoitua lähestymistapaa. Tähän me pyrimme hyväksymällä tämän mietinnön.

Mietintö: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, ja minusta se on hyvin merkittävä talous- ja rahoitusalan kriisin aikana, koska on tärkeää varmistaa, että kaikki Euroopan unionin alueet kehittyvät sopusointuisesti. Kannatan yleistä aikomusta saada aikaan EU:n jäsenvaltioiden ja alueiden välinen kolmikantasopimus, sillä nykyaikaistaminen, toisiinsa liittyvät infrastruktuurit sekä jokaisen alueen erityispiirteitä kunnioittavien investointisuunnitelmien ja kehityshankkeiden tukeminen on ratkaisevan tärkeää. Katson myös, että on tärkeää jatkaa investointeja infrastruktuuriin monilla Euroopan alueilla, erityisesti etelässä ja idässä. Koska Euroopan alueilla hajauttamisen taso vaihtelee, on löydettävä tasapaino suunniteltaessa horisontaalista lähestymistapaa hallinnon eri tasojen välillä ja kaikkien toimialojen välillä. Pyrkimykset hallinnon nykyaikaistamiseen ja alueiden uudistamiseen yhdistettyinä komission korkealaatuiseen tekniseen tukeen ovat olennaisia ennakoedellytyksiä EU:n investointien tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamiselle. Rakennerahastojen ja koheesiorahaston menettelyjen ja varojen myöntämisen yksinkertaistaminen kaikkien asianosaisten kannalta on olennaista. Tämä takaa toisaalta kaikkien yhteiskunnan toimijoiden osallistumisen ja toisaalta EU:n ohjelmien, välineiden ja politiikan paremman soveltamisen.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tärkeän päätöslauselman puolesta, koska koheesiopolitiikan toteuttaminen on laajalti hajautettu ja perustuu siihen, että alueviranomaiset ottavat vastuun. Olen samaa mieltä siitä, että monitasoista lähestymistapaa tulisi soveltaa paitsi vertikaalisesti myös horisontaalisesti saman tason toimijoiden keskuudessa kaikissa unionin politiikoissa, joissa toimivalta on jaettu, myös koheesiopolitiikassa, joka on edelläkävijä monitasoisen hallinnon soveltamisessa ja väline, jolla parannetaan päätöksentekoprosessien laatua siten, että alueellisen tason viranomaiset osallistuvat aktiivisesti lainsäädännön suunnitteluvaiheen vuoropuheluun.

On myös tärkeää korostaa, että rahoituksen hakumenettelyt ovat liian monimutkaisia ja päällekkäisiin tarkastuksiin liittyy riski, että mahdolliset edunsaajat kääntävät huomionsa pois koheesiopolitiikasta eikä varoja voida hyödyntää tehokkaasti ja varmistaa mahdollisimman laajaa vaikutusta. Tämän vuoksi tarvitaan riittäviä hallinnollisia valmiuksia koheesiopolitiikan tuoman lisäarvon kasvattamiseksi ja varmistamaan toimien kestävyys.

Antonello Antinoro (PPE), kirjallinen. – (IT) Päätin äänestää mietinnön puolesta, koska meidän on lähetettävä voimakas viesti siitä, että EU haluaa tehdä yhteistyötä paikallisen ja erityisesti alueellisen hallinnon kanssa.

Aikana, jona hajauttaminen on eriasteista jäsenvaltioissa, meidän on osoitettava, että myös Euroopan parlamentti on täysin sitoutunut tekemään aluepolitiikasta Euroopan paremman hallinnon välineen.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Minusta aluepolitiikka on yksi EU:n tärkeimmistä politiikanaloista. Sen kautta kaikkialle Eurooppaan jaettavilla varoilla edistetään eri alueiden välistä koheesiota ja autetaan niitä tulemaan kilpailukykyisiksi. Tiettyjä asioita voidaan kuitenkin parantaa edelleen, erityisesti monitasoisen hallinnon osalta; toisin sanoen unionin, sen jäsenvaltioiden sekä alueellisten ja paikallisten tahojen välisiä koordinoituja toimia. Aluepolitiikkaa vaivaa sen menettelyjen monimutkaisuus, joka usein estää paikallisia toimijoita turvautumasta siihen. Näistä menettelyistä huolimatta sääntöjenvastaisuuksia ilmenee kuitenkin edelleen liian paljon. Äänestin Euroopan parlamentin aloitteen puolesta, koska siinä korostetaan sitä ratkaisevaa asemaa, joka paikallisviranomaisilla on aluepolitiikan täytäntöönpanossa, ja vaaditaan samalla parantamaan monitasoista hallintoa. Siinä myös suositellaan, että komissio toimisi paremmin niin alueellisten toimijoiden tukemiseksi että sen varmistamiseksi, että varat käytetään hyvin.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin romanialaisen kollegani Ramona Nicole Mănescun aiheesta ”Hyvä hallintotapa EU:n aluepolitiikan kannalta: Euroopan komission tuki- ja valvontamenettelyt” laatiman valiokunta-aloitteisen mietinnön puolesta. Kannatan yksinkertaistamisvaatimusta, sillä se on ennakoedellytys sille, että paikallisviranomaiset ymmärtävät ja käyttävät paremmin unionin varoja. Kollegojeni ylivoimaisen enemmistön tavoin kannatan vahvaa koheesiopolitiikkaa, jonka rahoitusvarat säilytetään vielä vuoden 2013 jälkeenkin, ja torjun uudelleenkansallistamiseen tähtäävät pyrkimykset. Omasta puolestani haluan lisätä, että paras tapa estää koheesiopolitiikan uudelleenkansallistaminen on ”eurooppalaistaa” se. Minusta on valitettavaa, että koheesiopolitiikan resursseja aivan liian usein käytetään alueellisen tai toisinaan kansallisen ulottuvuuden hankkeisiin, mutta harvemmin eurooppalaisen ulottuvuuden hankkeisiin.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan unionin koheesiopolitiikka on ensisijainen keino varmistaa kestävä alueellinen kehitys. Koheesiopolitiikan toteuttaminen on laajalti hajautettu ja perustuu siihen, että alueviranomaiset ottavat vastuun. Lissabonin sopimuksen myötä alueelliset viranomaiset voivat osallistua entistä laajemmin päätöksentekomenettelyihin ja helpottaa koheesiopolitiikan toimenpiteiden entistä parempaa ja tehokkaampaa täytäntöönpanoa yksittäisten alueiden ja niiden väestöjen tarpeiden mukaisesti. Äänestin tämän mietinnön puolesta. Minusta on tarpeen maksimoida alueellisen yhteistyön mahdollisuudet, jotka tähän mennessä ovat joillain alueilla jääneet hyödyntämättä, ja edistää kumppanuusperiaatteen aktiivisempaa soveltamista, koska sillä varmistetaan yksityisen ja julkisen sektorin tehokas yhteistyö.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Jäsen Mănescun mietinnöllä pyritään tuomaan EU:ta lähemmäksi kansalaisiaan. Siinä kannatetaan sitä, että komissio valvoo paremmin paikallisviranomaisten osallistumista koheesiopolitiikan kehittämiseen. Asiakirja on osa prosessia, jolla pyritään yksinkertaistamaan hyvin monimutkaisia alueiden kehittämiseen tähtäviä menettelyjä ja lisäämään paikallisviranomaisten välistä yhteistyötä eri jäsenvaltioissa. Se, että mietintö hyväksyttiin suurella enemmistöllä, vahvistaa sitä, kuinka merkittävänä unionin varojen käyttöä pidetään.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska koheesiopolitiikassa päätöksentekomenettelyjä parannetaan soveltamalla monitasoista hallintoa ja ottamalla alueelliset viranomaiset mukaan päätöksentekoon. Komission tämän hetkinen valvonta katsotaan riittämättömäksi, eikä sillä voida korvata kansallisen tason tehottomia valvontajärjestelmiä koko monivuotisen ajanjakson aikana. Valvontajärjestelmän parantamiseksi ja alueellisten viranomaisten tuen lisäämiseksi komission on siis vahvistettava valvontatehtäviään ja menettelyjään. Suuremmilla

investoinneilla niin rahoitustukeen kuin koulutukseen on varmistettava kansallisten ja alueellisten hallintojen valmiuksien lisääminen ja ohjelmahallinnosta vastaavien viranomaisten sääntöjen tuntemus. On myös pantava merkille, että liian monimutkaisiin rahoituksen hakumenettelyihin liittyy riski, että mahdolliset edunsaajat kääntävät huomionsa pois koheesiopolitiikasta. Meidän on siis vastaisuudessa kehitettävä käyttäjäystävällisempää politiikkaa ja entistä koordinoitumpia rakennerahastosääntöjä.

Philip Bradbourn (ECR), *kirjallinen*. – (EN) Euroopan parlamentin konservatiivijäsenet äänestivät tyhjää Mănescun mietintöä koskevassa lopullisessa äänestyksessä seuraavista syistä:

Ensinnäkin mietinnössä luvataan säilyttää voimakkaasti rahoitettu koheesiopolitiikka, kun taas me katsomme, että koheesio- ja sosiaalivaroja ei pidä sitoa ja että EU:n olisi pikemminkin keskityttävä ohjaamaan varoja kohtaamiinsa uusiin haasteisiin kuin koheesiopolitiikan kaltaisiin vanhoihin tavoitteisiin. Olemme myös sitä mieltä, että mietinnössä ei esitetä mielekästä edistymistä entistä tiukemmassa ja laajemmassa näiden ohjelmien rahoitusvalvonnassa. Korkeintaan mietinnön ehdotuksilla peitellään entistä enemmän rahoitusmekanismeja ja sotketaan asioita.

Olisimme myös toivoneet, että mietinnössä olisi vakuuttavasti arvioitu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen esittämiä rahoitusta koskevia seikkoja, mitä siinä ei yksinkertaisesti tehdä. Näin ollen Euroopan parlamentin konservatiivijäsenet äänestivät tyhjää lopullisessa äänestyksessä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Jäsenvaltioiden toimivallan hajauttaminen perustuu vastuunjakoon hallinnon eri tasojen välillä. Tämän vuoksi alue- ja paikallisviranomaisten valmiuksia panna täytäntöön EU:n politiikkaa on vahvistettu. Kannatan tämän päätöslauselman hyväksymistä, koska siinä keskitytään paikallisten ja alueellisten haasteiden erityisluonteeseen, korostetaan tarvetta tarkastella yhdenmetyjä lähestymistapoja, joissa painotetaan alueiden erityispiirteitä, kuten maantieteellisiä haittoja ja luonnonhaittoja, väestökatoa ja syrjäisimpien alueiden erityispiirteitä, mutta tunnustetaan myös eri jäsenvaltioiden erilaiset hallintomenettelyt. Näiden lähestymistapojen on myös mahdollistettava eri toimijoiden intressien koordinointi monitahoisen hallinnon helpottamiseksi. Mietinnössä korostetaan myös sitä, että rahoituksen hakumenettelyt ovat liian monimutkaisia ja niihin liittyy liikaa tarkastuksia, jotka kenties saavat mahdolliset edunsaajat kääntämään huomionsa pois koheesiopolitiikasta. Siinä myös korostetaan sitä, että on kuultava kansalaisia päätöksentekomenettelyn legitimoimiseksi. Olen samaa mieltä myös siitä, että alueellisen ja paikallisen tason entistä vahvempaa asemaa on vastattava myös komission entistä voimakkaamman valvontatehtävän ja että koheesio- ja rakennepolitiikan välistä koordinointia on lisättävä.

George Sabin Cutaș (S&D), *kirjallinen*. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jossa ehdotetaan monitasoisen hallinnon vahvistamista, jotta saadaan lisättyä alueellisten ja paikallisten viranomaisten osallistumista politiikan kehittämisvaiheeseen. Katson, että kansalaisten edut tulevat paljon paremmin edustetuiksi, jos alueelliset ja paikalliset viranomaiset osallistuvat alusta alkaen päätöksentekomenettelyihin.

Lisäksi Euroopan komission asema rakennerahastojen hallinnoinnissa on kiistaton. Tätä Euroopan komission valvonta-asemaa on kuitenkin vielä vahvistettava.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Koheesiorahasto vastaa yli kolmannesta EU:n talousarviosta. Sen keskeisenä tavoitteena on eri alueiden välisten taloudellisten

kehityserojen vähentäminen suuntaamalla resursseja erityisesti kasvuun ja työllisyyteen. *Financial Times* -sanomalehti julkaisi kuitenkin hiljattain selvityksen siitä, kuinka koheesiorahaston varat todellisuudessa käytetään, ja kuvattu kaava on hyvin huolestuttava: rahastoa käytetään kategorisesti sellaisiin tarkoituksiin, johon sitä ei ole tarkoitettu. Samasta syystä katson, että koheesiorahaston soveltamista ja käyttöä koskevia komission valvontamenettelyjä on tärkeää vahvistaa, ja on lujitettava hyvän hallintotavan mekanismeja.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme samaa mieltä tarpeesta noudattaa vaikuttavuuden, tehokkuuden, kurinalaisuuden ja avoimuuden edellytyksiä kaikissa rakennerahastojen ohjelmien suunnittelu- ja toteuttamisvaiheissa. Myönnämme, että varainhoitoasetuksen ja rakennerahastosääntöjen meneillään oleva yksinkertaistaminen voi olla hyvin tärkeää tiettyjen niiden saatavuutta haittaavien esteiden poistamiseksi erityisesti vähemmän kehittyneiden alueiden osalta. Yhteisrahoituksen periaatteen osalta tunnustamme, että on tärkeää, että alueviranomaiset ottavat suuremman vastuun koheesiopolitiikan toimeenpanosta, mutta katsomme, että nykyisessä syvässä kriisissä, joka on vaikuttanut erityisesti tiettyihin jäsenvaltioihin ja niiden alueisiin, yhteisrahoitusta koskevia sääntöjä on joustavoitettava. Tämä mahdollistaisi koheesiopolitiikkaan osoitettujen varojen entistä paremman hyödyntämisen. Erityisesti yhteisrahoituksen enimmäisastetta on laskettava kymmeneen prosenttiin kaikkien rakennerahastojen osalta.

Olemme edelleen eri mieltä joistakin mietinnössä esitetyistä näkökohdista ja vastustamme niitä. Yksi esimerkki on julkisiin palveluihin vaadittu hyvä hallintotapa, joka esittelijä mukaan on saavutettavissa vain julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden kautta. Toinen esimerkki on Eurooppa 2020 -strategiaan esitettyjen kritiikittömien viittausten sekasotku. Strategiaa ohjaa liberalisointi, yksityistäminen ja työmarkkinoiden joustavuuden lisääminen, joten koko lähestymistapa on täysin koheesiopolitiikan tavoitteiden vastainen.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Kannatin tätä mietintöä, koska Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2006 kertomuksessa osoitettiin, että koheesiopolitiikan valvontajärjestelmät eivät ole riittävän tehokkaita ja korvattujen kulujen virheosuus oli liian korkea (12 prosenttia). Vuotta 2008 käsittelevä vuosikertomus vahvisti tiedon, jonka mukaan 11 prosenttia maksetuista korvauksista oli virheellisiä. Rakennerahastoja ohjaavat liian monimutkaiset säännöt ovat osaksi syynä näihin virheisiin. Koheesiopolitiikalle ominaisessa yhteisessä hallintojärjestelmässä sääntöjä tulkitaan ja sovelletaan hyvin monimutkaisella tavalla, koska järjestelmässä on mukana lukuisia toimijoita. Tämän vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava, jotta varmistettaisiin helppokäyttöisemmät menettelyt eikä estettäisi mahdollisia edunsaajia osallistumasta hankkeisiin.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Viime vuosikymmeninä vallan hajauttaminen on monissa jäsenvaltioissa huomattavasti vahvistanut alue- ja paikallisviranomaisten toimivaltuuksia yhteisöpolitiikan täytäntöönpanossa. Uudistussopimuksen myötä alueellinen toissijaisuusperiaate sisällytettiin yhteisön lainsäädäntöön niillä politiikan aloilla, joilla sovelletaan jaettua toimivaltaa. Tämän ansiosta alueviranomaiset voivat nykyään entistä syvemmin olla mukana päätöksentekoprosessissa niin politiikan suunnittelun kuin täytäntöönpanonkin alueella, ja osallistuvat näin arvokkaina kumppaneina yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen. Tämä tärkeä askel kohti parempaa monitasoista hallintoa on vastaus parlamentin toistuviin kehotuksiin vahvistaa alueviranomaisten osallistumista politiikan suunnitteluun kunnioittaen aina erilaisia kansallisia perustuslaillisia etuja.

Tehokas täytäntöönpano riippuu merkittävästi siitä, miten politiikka on suunniteltu; paikallis- ja alueviranomaisten mukaan ottaminen myös tässä vaiheessa – sillä he tuntevat parhaiten alueensa ja väestönsä tarpeet – takaa tehokkaat tulokset myöhemmässä vaiheessa. Niinpä on olennaisen tärkeää painottaa lainsäädännön suunnitteluvaihetta päätöksentekoprosessissa sekä paikallis- ja aluetasolla täytäntöönpannuista parhaista käytännöistä Euroopan unionin alueellisten strategioiden kehitykselle tarjottua lisäarvoa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (FR) Teksti täydentää Euroopan makroalueiden luomista. Voidakseen yhä enemmän määrätä tällaisista kilpailukykyisistä klustereista, jotka palvelevat pyhien yhteismarkkinoiden etuja, parlamentti ehdottaa, että niitä valvoo vaaleilla valittujen hallitusten sijaan Euroopan komissio. EU:n aluepolitiikassa on keskityttävä Euroopan alueilla elävien tulojen ja elinolojen eriarvoisuuksien vähentämiseen. Tästä ollaan todella kaukana.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Koska joillain alueilla kärsitään selvästi muun muassa väestökadon kaltaisista maantieteellisistä haitoista ja luonnonhaitoista, katson, että toimenpide on hyvin tärkeä, jos haluamme tehostaa koheesiopolitiikkaa. Ratkaisevan tärkeää on kurinalaisuus rakennerahastojen soveltamisessa, jotta EU:n jäsenvaltioiden ja alueiden välistä epäsymmetriaa voidaan vähentää. Näin saamme aikaan entistä avoimemman, vähemmän byrokraattisen ja oikeudenmukaisemman menettelyn rahoituksen jakamiseen. Sen seurauksena erot kilpailukyvyyn tasoissa vähenevät. Siksi äänestin tällä tavalla.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (LV) Vihdoinkin! Vihdoinkin joku on ajatellut sitä, mitä kutsutaan aluepolitiikaksi. Pelkästään Latvian tapauksessa voin rehellisesti sanoa, etten edes minä ole onnistunut saamaan täsmällisiä tietoja EU:n rakennerahastoja koskevista suunnitelmista Latvian talousministeriön viranomaisilta. Tietoja säilytetään suurena salaisuutena, eikä niitä kerrota Latvian kansalaisille. Minkälaisen harkinnan tuloksena on mahdollista saada tietoja Euroopan komission Latviaa koskevista suunnitelmista ja mahdollisesta rahoituksesta? Äänestin tämän puolesta toivoen, että prosessi tulee kaikille avoimeksi ja etteivät Euroopan komission suunnitelmat ole salaisia.

Andreas Mølzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Mietinnöllä pyritään vahvistamaan komission asemaa alueellisten ja paikallisten viranomaisten tukemisessa. Näin pyritään laajentamaan komission yleistä toimivaltaa, ja tätä minä vastustan hyvin määrätietoisesti. Sen vuoksi äänestin esitystä vastaan.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Viime vuosina paikallisviranomaisista on tullut yhä tärkeämpiä Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Alueen hallinnon hajauttaminen pienempiin, paikallisiin elimiin on merkinnyt sitä, että toissijaisuusperiaatteen nojalla nämä ovat saaneet enemmän toimivaltaa ja vaikutusvaltaa, pääasiassa jäsenvaltioiden niille delegoimaa erityistä toimivaltaa. Näin alueelliset viranomaiset ovat päässeet suoraan yhteyteen yhteisön toimielimiin. Äänestin jäsen Mănescun mietinnön puolesta nimenomaan sen vuoksi, että tässä tilanteessa tarvitaan Euroopan komissiolta entistä laajempaa aluepolitiikan valvontaa ja tukea. Mietinnössä tähdätään myös alueellista koheesiota koskevaan valkoiseen kirjaan, mikä olisi EU:lle todellinen edistysaskel kohti monitasoista hallintoa, jossa yhdentyisivät täydellisesti yhteisön, kansallinen ja alueellinen toimivalta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Lissabonin sopimuksella käyttöön otettu alueellinen toissijaisuusperiaate tuo käytäntöön tavoitteen ottaa alueet mukaan yhteisön päätöksentekoprosesseihin. Lisääntynyt vuoropuhelu Euroopan komission kanssa käsittää hyvän hallintotavan periaatteen aluepolitiikassa sekä muiden tuki- ja

valvontamenettelyjen käyttöönoton. Äänestin tämän mietinnön puolesta, joka koskee alueellisten ja paikallisten viranomaisten toimivaltaa ja asemaa koheesipolitiikan täytäntöönpanoa koskevassa prosessissa. Alueviranomaiset voivat nyt osallistua entistä suuremmin ja aktiivisemmin päätöksentekomenettelyihin. Tämä koskee myös politiikan laatimista ja täytäntöönpanoa EU:n tavoitteita toteuttavina todellisina kumppaneina.

Olen tyytyväinen tähän merkittävään hallinnolliseen edistysaskeleeseen, joka vastaa Euroopan parlamentin toistuviin kehotuksiin vahvistaa alueviranomaisten osallistumista politiikan suunnitteluun.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen.* – (IT) Onnittelen esittelijä Mănescua tämän erinomaisesta työstä ja olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että alueellisen yhteistyön potentiaalia voidaan paremmin hyödyntää monitasoisen hallinnon kautta yksityisten ja julkisten toimijoiden välille yli kansallisten rajojen kehitettyjen suhteiden ansiosta. Kannatan myös tiedonvaihdon edistämistä jo perustettujen ja perusteilla olevien eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymien välillä käytössä olevien ohjelmien puitteissa.

Rovana Plumb (S&D), *kirjallinen.* – (RO) Viime vuosikymmeninä vallan hajauttaminen on monissa jäsenvaltioissa huomattavasti vahvistanut alue- ja paikallisviranomaisten toimivaltuuksia yhteisöpolitiikan täytäntöönpanossa. Painottamalla lainsäädännön suunnitteluvaihetta päätöksentekoprosessissa sekä paikallis- ja aluetasolla täytäntöönpannuista parhaista käytännöistä Euroopan unionin alueellisten strategioiden kehitykselle saatavaa lisäarvoa autetaan takaamaan niiden tehokkuus ja kestävyys. Seuraavia seikkoja on tarkasteltava sen ymmärtämiseksi, miten monitasoista hallintoa voidaan kehittää paremmin koheesipolitiikan alalla: hallinnon vertikaalinen ja horisontaalinen ulottuvuus, todellisen kumppanuuden järjestäminen alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, alueellinen koheesio ja yhteistyö, säännösten yksinkertaistaminen yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla (jäsenvaltioiden olisi yksinkertaistettava kansallisia säännöksiään ja kehitettävä arviointikulttuuria kaikilla tasoilla tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja virheiden välttämiseksi – vuonna 2008 11 prosenttia maksetuista korvauksista oli virheellisiä).

Komission roolia alue- ja paikallisviranomaisten tukemisessa on vahvistettava tarkastelemalla huolellisesti tapoja, joilla hallintoa voidaan parantaa, ja näin myös parantaa rakennerahastojen jakelujärjestelmän hallintoa ja tehokkuutta vuoden 2013 jälkeisellä aikakaudella.

Paulo Rangel (PPE), *kirjallinen.* – (PT) Katson, että on parannettava aluepolitiikan hallintoa, jotta rakennerahastojen ja koheesipolitiikan hallinnosta tulee sekä entistä tehokkaampaa että tasapainoisempaa. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että on pyrittävä sellaiseen komission politiikkaan, jossa vastaisuudessa korostetaan entistä enemmän tuloksia ennen kaikkea toimien laadun ja strategisten hankkeiden kehittämisen perusteella. Katson myös, että eurooppalaisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa koskevien verkostojen aloitteita on vahvistettava, sillä tämä edistää osaltaan näiden menettelyjen soveltamista käytännössä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjallinen.* – (EN) Viime vuosikymmeninä vallan hajauttaminen on monissa jäsenvaltioissa huomattavasti vahvistanut alue- ja paikallisviranomaisten toimivaltuuksia yhteisöpolitiikan täytäntöönpanossa. Uudistus sopimuksen myötä alueellinen toissijaisuusperiaate sisällytettiin yhteisön lainsäädäntöön niillä politiikan aloilla, joilla sovelletaan jaettua toimivaltaa. Tämän ansiosta alueviranomaiset voivat nykyään entistä syvemmin olla mukana päätöksentekoprosessissa niin politiikan suunnittelun kuin täytäntöönpanonkin alueella, ja osallistuvat näin arvokkaina kumppaneina yhteisön tavoitteiden saavuttamiseen. Tämä tärkeä askel kohti

parempaa monitasoista hallintoa on vastaus parlamentin toistuviin kehotuksiin vahvistaa alueviranomaisten osallistumista politiikan suunnitteluun kunnioittaen aina erilaisia kansallisia perustuslaillisia etuja.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjallinen*. – (PL) Hallinnon hajauttaminen lisää alue- ja paikallisviranomaisten vastuuta. Paikallisen tason viranomaiset todellakin ymmärtävät parhaiten alueensa ja siellä asuvien ihmisten tarpeita, minkä ansiosta ne voivat mukauttaa yleisiä tavoitteita oman potentiaalinsa ja mahdollisuuksiensa mukaan. Me voimme onnistua tässä, jos jäsenvaltiot identifioivat työn, johon sitoutuvat, ja vastuu siitä osoitetaan asianmukaisen tason viranomaisille. Meidän on tuettava ruohonjuuritason lähestymistapaa, jonka on oltava joustava ja yhtenäinen.

On tärkeää, että koheesiopolitiikka on käyttäjäystävällistä. Hallinnollisia kustannuksia on vähennettävä ja menettelyjä yksinkertaistettava, sillä niiden monimutkainen luonne johtaa useissa tapauksissa sekä virheisiin että siihen, että edunsaajat eivät hyödynnä saatavilla olevaa tukea. Puhumme virheriskin alentamisesta, mutta meidän ei pidä unohtaa suunnitelmia ja tavoitteita, joista olemme päättäneet. Tarkoitan tässä innovatiivisia toimenpiteitä. Olemme antaneet innovatiivisille menetelmille merkittävän sijan, joten meidän on tunnustettava riskit ja virheiden mahdollisuus. Meidän on tämän vuoksi kysyttävä itseltämme haluammeko toteuttaa luonteeltaan kokeellisia toimia 2020-strategian painopisteiden hengessä, vai haluammeko sen sijaan vähentää virheiden määrää, mikä tarkoittaisi sitä, että emme rohkaise kansalaisia innovatiivisiin mutta toisinaan epävarmoihin toimiin.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Euroopan aluepolitiikan hyvä hallintotapa on olennaista, jos politiikalle toivotaan menestystä. Hallinnon on oltava näkyvämpää useilla tasoilla, ja tavoitteena on oltava kaikkien toimielinten osallistumisen lisääminen lainsäädäntömenettelyssä. Tämän vuoksi on tärkeää, että lisätään alue- ja paikallisviranomaisten osallistumista niin politiikan valmisteluun kuin sen täytäntöönpanoonkin. Korostan, että Lissabonin sopimuksessa tunnustetaan alueellinen toissijaisuusperiaate, eikä pelkästään aluepolitiikan alalla vaan myös horisontaalisesti, mikä tarkoittaa kaikkea yhteisön politiikkaa.

Uskon, että kun osallistuminen on laajempaa ja parempaa kaikilla eri päätöksentekotasolla, yhdentymiseen perustuva alueellisen koheesion tavoite toteutuu. On kuitenkin omaksuttava alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa, sillä paikalliset ja alueelliset toimielimet ymmärtävät parhaiten alueiden ominaispiirteitä ja ongelmia. Eurooppa 2020 -strategiaan liittyvä paikallis- ja alueviranomaisten välinen alueellinen sopimus voi lisäksi vahvistaa tätä panosta älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun tavoitteiden osalta. Kumppanuus- ja yhteisrahoitusperiaatteet edistävät osaltaan näiden toimielinten vastuun lisäämistä, ja Euroopan komission valvontavaltaa on lisättävä erityisesti parantamalla valvonta- ja tarkastusjärjestelmää.

Derek Vaughan (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä esitetään tärkeitä kehotuksia komissiolle sen seurantatehtävän vahvistamiseksi, jotta voidaan vähentää tilintarkastustuomioistuimen hiljattaisessa kertomuksessa kuvattua virheiden määrää. Komission on myös kuultava paikallis- ja alueviranomaisia kaikissa alueita koskevan lainsäädännön vaiheissa, jotta niillä olisi suurempi vastuu entistä enemmän tuloksiin suuntautuvan politiikan toteuttamisessa. Tämän olisi autettava myös laskemaan virhetasoa, parantamaan valvontajärjestelmiä ja lisäämään alue- ja paikallisviranomaisten tukea. Minusta mietinnössä edetään pitkälle paremman yhteistyön edistämiseksi eri

jäsenvaltioiden alueiden välillä, millä on vain myönteistä vaikutusta koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen kaikkialla EU:ssa ja sen varmistamiseen, että kaikki Euroopan unionin alueet kehittyvät yhtenäisesti.

Mietintö: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa pyritään hyödyntämään maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja Frontexin tietoa ja kokemusta molempien osapuolten hyväksi. Tätä kysymystä ei otettu huomioon alkuperäisessä vuonna 2004 annetussa asetuksessa. On selvä parannusten tarve ja uusia seikkoja on otettava huomioon, kuten yhteyshenkilöiden ja Frontexin toimivallan hyödyntäminen molempien osapuolten hyväksi, yhteyshenkilöverkoston saamien tietojen hyödyntäminen ja niiden vaihtaminen ICONetin (maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustettu suojattu tieto- ja koordinoitiverkosto) välityksellä, oikeus saada käyttää ulkorajarahastoa yhteyshenkilöverkoston perustamisen edistämiseen ja niiden sujuvan toiminnan turvaamiseen sekä puolivuotiskertomusten esittämistä koskevan järjestelmän parantamiseen. Olen vakuuttunut siitä, että muutokset ovat hyvin asianmukaisia ja tarpeellisia, sillä EU kohtaa ja sen on hallinnoitava kasvavaa laillisten sekä laittomien maahanmuuttajien virtaa.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 377/2004, annettu 19. helmikuuta 2004, perustettiin maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden verkosto. Nämä viranomaiset ovat jäsenvaltioiden edustajia, jotka on lähetetty kolmanteen maahan helpottamaan EU:n pyrkimyksiä torjua laitonta maahanmuuttoa kokoamalla erityisesti tietoja Frontexille. Tämän vielä lapsenkengissä olevan politiikan koordinoitua voidaan kuitenkin vielä parantaa. Näiden yhteishenkilöiden sekä komission ja Frontexin edustajien välillä on järjestettävä tapaamisia. Lisäksi on rohkaistava laajempaan yhteistyöhön muiden elinten, kuten Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston ja Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun toimiston kanssa. Tämän vuoksi katsottiin tarpeelliseksi muuttaa asetusta (EY) N:o 377/2004. Äänestin tämän tekstin puolesta, jolla sekä toistetaan perusoikeuksia koskevat edellytykset, joiden on täyttyvä tässä politiikassa, että esitetään keinot, joilla valvotaan tehokkaasti EU:n ulkorajojen hallintaa.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan Frontexin ja maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston yhteistyön parantamista koskevan asetuksen muuttamista. Entistä aktiivisempi yhteistyö auttaisi Frontexia sen pääasiallisten tehtävien toteuttamisessa laittoman maahanmuuton torjunnassa, toisin sanoen laittoman maahanmuuton ehkäisemisessä ja laittomien maahanmuuttajien palauttamisessa. Koska viraston toiminta koskee maahanmuuttoa EU:n alueelle, kolmansiin maihin lähetetyt maahanmuuttoalan yhteyshenkilöt voisivat osaltaan edistää merkittävästi Frontexin tavoitteiden saavuttamista unionin ulkopuolella.

Virastolla olisi näin mahdollisuus entistä tehokkaampaan tietojen vaihtoon kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai kansainvälisten järjestöjen kanssa EU:n rajavalvontaa koskevissa asioissa, rajavartijoiden kouluttamisen, operatiivisten tietojen vaihtamisen ja yhteisten operaatioiden toteuttamisen kautta. Tietoja olisi mahdollista vaihtaa ICONetin (maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustettu suojattu tieto- ja koordinoitiverkosto) välityksellä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska maahanmuuttovirtojen kasvaessa on tärkeää luoda yhteyshenkilöverkosto. Koska nykyinen taloudellinen, rahoitusala ja sosiaaliala koskeva

kriisi on saanut yhä useampia ihmisiä muuttamaan maasta, Euroopan unionin on tehtävä kaikki voitavansa sen varmistamiseksi, että maahanmuuttovirtoja hallinnoidaan asianmukaisesti. Verkostojen perustaminen sekä auttaisi säätelemään laillista, sääntöjen vastaista ja laitonta maahanmuuttoa että helpottaisi myös jäsenvaltioiden välistä operatiivista yhteistyötä ja edistäisi puolivuotisraporttien järjestelmää. Lisäksi viranomaisten välinen tiiviimpi yhteistyö takaisi entistä paremman teknisen tiedon vaihtamisen ja yhteydet kolmansissa maissa työskenteleviin kollegoihin. Haluan korostaa, että Euroopan unionin toimielinten on jatkuvasti pyrittävä varmistamaan turvallinen ja nopea maahanmuuttomenettely ja taattava EU:n kansalaisten suojeleminen sääntöjenvastaisen ja laittoman maahanmuuton mahdollisilta vaaroilta. Tämä on mahdollista vain käyttämällä kaikkia mahdollisia kansainvälisen ja sisäisen yhteistyön tehokkaita välineitä.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Katson, että parlamentin kanta maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004 muuttamiseen edistää osaltaan niin laillisen kuin laittoman ja luvattoman maahanmuuttovirran asianmukaista hallintaa. Itse asiassa on vahvistettava jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä synergiaa ja operatiivista yhteistyötä erityisesti yhteyshenkilöiden kautta. Katson myös, että on tärkeää analysoida maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston toimintaa Euroopan unionin erityisen mielenkiinnon alueilla ja/tai valtioissa, erityisesti jos näiden alueiden ja/tai valtioiden olosuhteilla on merkitystä laittoman maahanmuuton tai ihmisoikeuksien osalta. Komission on osaltaan kehitettävä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston kehittämistä koskevia suosituksia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamista koskevaa mietintöä vastaan, koska sillä on tarkoitus vahvistaa edelleen Frontexia, joka tekee kaikkensa Eurooppa-linnakkeen edistämiseksi. Toisin sanoen ajatus on maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikassa tarvittavan edistyksen korvaaminen sortopolitiikalla, joka on sekä peruseriaatteiden ja -oikeuksien vastaista että myös tehotonta, ja sillä voi myös olla tuhoisa vaikutus vastaanottaviin yhteisöihin, alkuperäyhteisöihin sekä pakolaisten ja maahanmuuttajien elämään.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska minusta sillä parannetaan huomattavasti maahanmuuttovirtojen hallintaa Euroopan unionissa. Kolmansissa maissa toimivien maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden vastuualan laajentaminen auttaa helpottamaan Frontexin tehokasta toimintaa, koska se perustuu näiden henkilöiden antamiin tietoihin ja tukeen. Toinen aivan yhtä merkittävä seikka on se, että näillä yhteyshenkilöillä on velvollisuus kunnioittaa perusoikeuksia tehtäviensä aikana. Säännölliset raportit todellakin toimitetaan Euroopan parlamentin tarkasteltavaksi, jotta se voi seurata näiden oikeuksien kunnioittamista.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) perustamisen jälkeen on tullut tarpeelliseksi hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla unionin rajavalvontaresurseja. Tämän osalta on tullut välttämättömäksi saada aikaan entistä tiiviimpää yhteistyötä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston ja Frontexin välille. Sekä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden että Frontexin taitojen hyödyntäminen maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustetun suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston tietojenvaihdon perusteella antaa mahdollisuuden Frontexin entistä parempaan riskinarviointiin sekä laajempaa yhteistyöhön laillisen ja laittoman maahanmuuton osalta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Asiakirjan varjoesittelijänä kannatan jäsen Diaz de Meran mietintöä, jonka ansiosta olemme ylittäneet komission ehdottamat tekniset muutokset, kun nyt ymmärrämme paremmin maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden monimutkaista työtä ja sen avoimuuden puutetta. Eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen yhteydessä on todellakin tärkeää sisällyttää niiden toimintaan lähestymistapa, jossa otetaan entistä paremmin huomioon ihmisoikeudet ja kunnioitetaan niitä. Maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden tehtävissä tarvitaan myös entistä suurempaa avoimuutta ja demokraattista valvontaa. Tämä toteutetaan nyt toisaalta Euroopan parlamentin kanssa tapahtuvan ja toisaalta Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun toimiston sekä Euroopan turvapaikanhakijoiden tukiviraston kanssa tapahtuvan vahvistetun tietojen vaihdon kautta. Neuvoston vastustuksen vuoksi kompromississa lopulta aikaansaatu terminologisen ristiriidan ratkaisu (laiton maahanmuutto vastaan sääntöjen vastainen maahanmuutto) vaikuttaa tyydyttävältä, mutta se voi olla vasta ensimmäinen askel. Yhteisön toimielinten on osoitettava sitoumuksensa.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Parhaiden käytäntöjen vaihto eri valtioiden poliisivoimien välillä on toisinaan tarpeen ja sen tavoitteet ovat kannatettavia. Meidän on kuitenkin muistettava, että kansainvälisen poliisiyhteistyö oli olemassa jo kauan sitten, 1800-luvulla, kauan ennen Euroopan yhdentymistä. Mietinnössä ehdotetaan entistä parempaa tietojen vaihtoa laittomista maahanmuuttovirroista, laittomasta maahanmuutosta sekä luvatta oleskelevien ihmisten karkottamisesta Frontexin (Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto) yhteydessä, ja siihen sisältyy myös maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustaminen. Euroopan enemmistön toivomaan uuteen aloitteeseen voitaisiin olla tyytyväisiä, jos sillä todella pyrittäisiin vähentämään dramaattisesti maahanmuuttoa. Todellisuus on kuitenkin aivan toinen, ja viraston toiminta, kuten kansallisten hallitustenkin toimenpiteet, ovat epäonnistuneet. Ranskaan ja Eurooppaan tulvii maahanmuuttajia. Eurooppaan tulee vuosittain laittomasti noin 900 000 henkilöä Euroopan unionin virallisen luvun mukaan. Koska laittomia maahanmuuttajia, edes ulkomaisia rikollisia, ei lähetetä takaisin lähtömaahansa, on syytä ihmetellä, kuinka lisäsäännökset voisivat kääntää muuttovirrat, jos kerran puuttuu toimilla täydennettyä todellista poliittista rohkeutta.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Ehdotuksella neuvoston asetuksen (EY) N:o 337/2004 muuttamisesta pyritään hyödyntämään maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja Frontexin tietoa ja kokemusta molempien osapuolten hyväksi, mitä alkuperäisessä asetuksessa ei käsitelty.

Muutosehdotuksen tavoitteet ovat seuraavat: yhteyshenkilöiden ja Frontexin toimivallan hyödyntäminen molempien osapuolten hyväksi, yhteyshenkilöverkoston saamien tietojen hyödyntäminen ja niiden vaihtaminen ICONetin (maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustettu suojattu tieto- ja koordinoitiverkosto) välityksellä, oikeus saada käyttää ulkorajarahastoa yhteyshenkilöverkoston perustamisen edistämiseen ja niiden sujuvan toiminnan turvaamiseen sekä puolivuotiskertomusten esittämistä koskevan järjestelmän parantamiseen. Pidän toimenpidettä tervetulleena.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) perustamisen jälkeen on tullut tarpeelliseksi hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla unionin rajavalvontaresursseja. Tämän osalta on tullut välttämättömäksi saada aikaan entistä tiiviimpää yhteistyötä maahanmuuttoalan eri yhteyshenkilöverkoston ja Frontexin välille. Sekä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden että Frontexin tietojen vaihtaminen ja taitojen

hyödyntäminen maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustetun suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston avulla antaa mahdollisuuden Frontexin entistä parempaan riskinarviointiin sekä laajempaan valvontaan laillisen ja laittoman maahanmuuton osalta.

Louis Michel (ALDE), *kirjallinen*. – (FR) Kannatan asetusta, jolla on määrä muuttaa maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta 19. helmikuuta 2004 annettua asetusta. Muutokset ovat tarpeen, koska alalla sovellettava yhteisön lainsäädäntö ja sen täytäntöönpano ovat kehittyneet. Uudessa asetuksessa säädetään muun muassa: • Frontexin ja yhteyshenkilöiden välisestä oikeusperustasta • ICONetin entistä paremmasta hyödyntämisestä ja • verkoston toimintaa koskevan raportointijärjestelmän rationalisoinnista. Toivomme, että uuden asetuksen myötä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkostosta tulee entistä tehokkaampi.

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Rajaturvallisuusvirasto Frontexilla on merkittävä asema laittoman maahanmuuton torjunnassa. Sitä voidaan torjua tehokkaasti vain kauttakulkumaissa. Tiheä maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden verkosto ja näiden tiivis yhteistyö on siis järkevä tapa, jolla laajaa maahanmuuttoa Eurooppaan voidaan torjua, koska sillä on kielteisiä vaikutuksia Euroopan kansalaisiin. Näin voi kuitenkin tapahtua vain, jos yhteyshenkilöiden tiedot ja arviot saadaan Frontexin ja kansallisten viranomaisten käyttöön mahdollisimman nopeasti ja ilman byrokratiaa. Mitä tulee erityisesti yhteistyöhön, siinä on vielä parantamisen varaa ja sitä on hyödynnettävä maahanmuuttoasioissa. Frontexin toimivaltaa voitaisiin esimerkiksi lisätä jäsenvaltioiden suostumuksella mahdollisimman nopeasti, jotta varmistetaan sen yhdenmukainen ja tehokas toiminta erityisesti ulkorajoilla.

Olisi tärkeää saada aikaan kattava strategia siitä, kuinka EU:n ulkorajoja voidaan suojella paremmin ja maastamuuton syitä torjua lähtömaissa. Tämä on komission tehtävä. Vaikka mietinnössä ei tarkastella riittävästi näitä seikkoja, se edustaa kuitenkin parannusta nykytilaan, joten äänestin mietinnön puolesta.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maahanmuuttoalan yhteyshenkilöverkoston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 377/2004 muuttamisesta esitetään muutoksia, joilla pyritään hyödyntämään maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) tietoa ja kokemusta molempien osapuolten hyväksi. Itse asiassa Frontex ei voisi toimia täysimääräisesti ilman tällaisen yhteyshenkilöverkoston perustamista.

Kannatan ehdotetun muutoksen tavoitteita, erityisesti yhteyshenkilöiden ja Frontexin tietojen ja asiantuntemuksen hyödyntäminen, yhteyshenkilöverkostojen saamien tietojen hyödyntäminen ja niiden vaihtaminen maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustetun suojatun tieto- ja koordinoitiverkoston välityksellä, oikeus saada käyttää ulkorajarahastoa yhteyshenkilöverkostojen perustamisen edistämiseen ja niiden sujuvan toiminnan turvaamiseen sekä puolivuotiskertomusten esittämistä koskevan järjestelmän parantamiseen.

Aldo Patriciello (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Olen samaa mieltä jäsen Díaz de Mera García Consuegran kanssa siitä merkittävästä panoksesta, jonka kolmansissa maissa toimivat maahanmuuttoalan yhteyshenkilöt voisivat toimivaltansa ansiosta tarjota Frontexille sen tavoitteiden saavuttamiseksi, varsinkin kun virastolla ei ole edustusta Euroopan unionin ulkopuolella.

Kannatan myös muutosehdotusta, jolla on seuraavat tavoitteet: yhteyshenkilöiden ja Frontexin toimivallan hyödyntäminen molempien osapuolten hyväksi, yhteyshenkilöverkostojen saamien tietojen hyödyntäminen ja niiden vaihtaminen ICONetin (maahanmuuton hallinnasta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia varten perustettu suojattu tieto- ja koordinoitiverkosto) välityksellä, oikeus saada käyttää ulkorajarahastoa yhteyshenkilöverkostojen perustamisen edistämiseen ja niiden sujuvan toiminnan turvaamiseen sekä puolivuotiskertomusten esittämistä koskevan järjestelmän parantamiseen.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Katson, että on tärkeää muuttaa asetusta aidon perustan tarjoamiseksi maahanmuuttoalan yhteyshenkilöiden sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston väliselle tiedonvaihdolle. Tietojen vaihto tuo todellakin lisäarvoa molempien osapuolten työhön.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kun 19. helmikuuta 2004 annettiin asetus, jota nyt on tarkoitus muuttaa, Frontexia ei ollut vielä virallisesti perustettu. Neuvosto antoi asetuksen Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) perustamisesta kahdeksan kuukautta myöhemmin 26. lokakuuta 2004. Työjärjestyksensä mukaisen toimivaltansa nojalla Frontexin tehtävänä on toteuttaa riskianalyysyjä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sille toimittamien tietojen pohjalta, helpottaa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä operatiivista yhteistyötä sekä tehdä yhteistyötä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa esimerkiksi seuraavilla aloilla: rajavalvontakysymyksiä koskevien kokemusten vaihtaminen, rajavartijoiden kouluttaminen, operatiivisten tietojen vaihtaminen ja yhteisten operaatioiden toteuttaminen. Nyt ehdotetut muutokset ovat asianmukaisia ja tarpeellisia. Euroopan unionin kokemat vaikeat ajat edellyttävät maahanmuuttovirtojen asianmukaista hallintaa. Tässä on nähtävä kaksi puolta: laillisen maahanmuuton hallinta sekä laittoman ja luvattoman maahanmuuton hallinta.

Mietintö: Véronique Mathieu (A7-0265/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman puolesta, sillä taloudellinen maahanmuutto on kasvava haaste EU:lle. EU:n on tämän vuoksi kehitettävä tasapainoiset laillisen maahanmuuton kanavat, jotka täyttävät työmarkkinoidemme tarpeet ottaen samalla huomioon demografiset ja taloudelliset haasteet, joita EU joutuu kohtaamaan lähitulevaisuudessa. Olen vakuuttunut siitä, että tämän direktiivin hyväksyminen yksinkertaistaa menettelyjä pääsyn myöntämiseksi kolmansien maiden kansalaisille työntekoa varten, vähentää hallinnollisia kustannuksia ja sen avulla on myös helpompaa valvoa henkilöitä, joille on myönnetty pääsy ja työlupa jäsenvaltion alueelle.

Yksinkertaistetun menettelyn osalta minun on korostettava, että kansallisten viranomaisten päätöksenteon oikeudellinen varmuus ja avoimuus on varmistettava. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että näillä päätöksillä on suuri vaikutus kyseisten henkilöiden elämään ja ne on sen vuoksi tehtävä täysin avoimesti.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Direktiivissä kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävästä yhdistelmäluvasta ja Euroopan parlamentin sitä koskevassa mietinnössä katsotaan maahanmuuttajat halvaksi työvoimaksi, joka on pääoman julman hyväksikäytön armoilla. Maahanmuuttajalla on oikeus oleskella EU:n jäsenvaltion alueella ainoastaan, jos tekee työtä rahavallan kirstujen täyttämiseksi. Muutoin hänet katsotaan laittomaksi

maahanmuuttajaksi ja häntä kohdellaan ei-toivottuna kohteena, joka voidaan vangita jopa 18 kuukaudeksi ja sitten heittää ulos maasta. Mikään ei erota maahanmuuttajia EU:n jäsenvaltioiden paikallisista työntekijöistä. Heidä yhdistää työntekijöiden, hyväksikäytettyjen, pääoman sieppaamaan vaurauden tuottajien yhteinen kohtalo. Taistelu maahanmuuttajien oikeudenmukaisten vaatimusten puolesta, heidän laillistamisensa, pimeän ja vakuuttamattoman työn lakkauttamisen puolesta, korkeampien palkkojen ja samasta työstä maksettavan saman palkan puolesta, sosiaalisten oikeuksien ja kansalaisoikeuksien täysimääräisen suojelun puolesta sekä Dublinin sopimuksen kumoamisen puolesta on yhteinen taistelu.

Maahanmuuttajien ongelmat voidaan ratkaista vain yhdentämällä heidät työväenliikkeeseen ja vahvistamalla sen taistelua EU:n ja sen porvarihallitusten ruohonjuuritason vastaista ja kiihkokansallista politiikkaa vastaan, sillä se on syyppää paikallisten työntekijöiden ja maahanmuuttajien köyhyyteen ja kurjuuteen EU:ssa ja kaikkialla maailmassa.

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen vakuuttunut siitä, että voimme torjua tehokkaasti laitonta maahanmuuttoa ja pimeää työtä ainoastaan kehittämällä tasapainoisia laillisen maahanmuuton kanavia, jotka täyttävät työmarkkinoidemme tarpeet.

Direktiivin hyväksymisen edut ovat ilmeisiä: yhden hakemuksen menettelyn avulla voidaan myöntää yksi asiakirja oleskelulupaa ja työmarkkinoille pääsyä varten, mikä yksinkertaistaa huomattavasti vastaanottojärjestelmää, vähentää sen kustannuksia ja lyhentää menettelyn kestoa.

Direktiivi on hyväksyttävä, jotta voidaan ottaa käyttöön lisätoimenpiteitä kausityöntekijöiden ja yrityksen sisällä siirtyvien työntekijöiden osalta. Toivonkin, että se hyväksytään mahdollisimman pian, ottaen asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden päätösvallan kolmansista maista tulevien työntekijöiden enimmäiskiintiöistä.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestimme keskiviikkona kollegani Véronique Mathieun direktiiviluonnoksesta, joka koski kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa. Äänestin tämän asiakirjan puolesta. Valitettavasti sitä ei hyväksytty. Teksti tarjosi mahdollisuuden yhdenmukaistaa ulkomaisiin työntekijöihin sovellettavaa järjestelmää ja sillä puututtiin näin sosiaaliseen polkumyyntiin. Säänтелеillä entistä tehokkaammin laitonta maahanmuuttoa se tarjosi unionille mahdollisuuden panna kuriin pimeää työtä ja laittomia aloja. Sosialistit vastustivat direktiiviä sillä verukkeella, että joitakin kategorioita jäi sen soveltamisalan ulkopuolelle. Liberaalien kanta oli kuitenkin täysin odottamaton ja johti siihen, että teksti hylättiin. Nähtyään yhden kantansa hylättyyn tarkistukseen he äänestivät koko tekstiä vastaan varoittamatta etukäteen, kuinka merkittävänä pitivät kyseistä seikkaa. Näin hukattiin yhden vuoden arvokas työ.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Ihmisten on ymmärrettävä, että Euroopan parlamentti ei toimi neuvoston alaisuudessa. Tästä lähtien jäsenvaltioiden on otettava Euroopan parlamentin jäsenet vakavasti, myös maahanmuuttoasioissa. Tavallinen lainsäätämisyjärjestys on todellinen. Kolmansien maiden kansalaisten yhdistelmäluvasta annettu direktiiviluonnos hylättiin täysistunnossa: se on voimakas viesti parlamentilta, koska asia oli hyvin tärkeä. Olemme jo vuosia puhuneet yhdistelmäluvasta kehittämisestä kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat asua ja työskennellä jäsenvaltiossa. Aloite oli aluksi kiitettävä, mutta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän esittämässä tarkistuksessa nykymuodossaan kiistetään koko yhdistelmäluvasta ydin.

Tarkistukset ovat myös vastoin kaikkien tasavertaisen kohtelun periaatetta, ja niillä luodaan erilaisia työntekijäkategorioita, mitä ei yksinkertaisesti voida hyväksyä.

Tasavertaista kohtelua ei voida vaarantaa. Vastauksena PPE-ryhmän tarkistuksiin me äänestimme enemmistöllä lopullista ehdotusta vastaan: se hylättiin äänin 350 vastaan ja 306 puolesta, joten se on palautettava Euroopan komissiolle. Meidän on pystyttävä parempaan: on kannatettava vastuullista yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa ja vastustettava rajoittavaa ja syrjivää sellaista!

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestäessään tänään kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmäluvaa koskevasta direktiivistä Euroopan parlamentti hylkäsi Euroopan komission ehdotuksen ja palautti sen parlamentin toimivaltaiseen valiokuntaan, jotta direktiiviehdotuksen sisältöä parannettaisiin edelleen. Äänestys on voitto Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle ja kaikille työntekijöille Euroopan unionissa. Korostan, että koska meille luvatut direktiivin puitteet, kuten tietyt kausityöntekijöiden, yrityksen sisällä siirtyvien ja pakolaisten kaltaiset työntekijäkategoriat oli jo poistettu komission ehdotuksesta, Euroopan parlamentti ei voinut hyväksyä direktiiviä. Direktiivin on oltava yleinen puitedirektiivi kolmansista maista tulevien työntekijöiden oikeuksista, ja sen olisi tarjottava puitteet erityisdirektiiveille, sillä Euroopan unionin yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa koskeva tavoite voidaan saavuttaa vain tällä tavalla. Äänestämällä näin me osoitimme, ettei Euroopan unionissa ole sijaa kaksille työmarkkinoille kaksinaismoralistisine sääntöineen, sillä se vaarantaisi kaikki aiemmin aikaansaadut sosiaaliset normit.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistusten 30, 34, 65, 103, 109 ja 114 puolesta, sillä vaikka kannatan täysimääräisesti siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelua koskevaa YK:n kansainvälistä yleissopimusta, katson, että työmarkkinoille pääsyn, sosiaaliturvajärjestelmien ja asuntotarjonnan sääntely kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niitä pidä säännellä yhteisön tasolla. Ratifioimalla edellä mainitun yleissopimuksen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet sisällyttämään sen kansallisiin järjestelmiinsä luovuttamatta määräysvaltaa tässä asiassa unionille.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), kirjallinen. – (IT) Mietintö oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävästä yhdistelmäluvasta Euroopan unionissa on antanut meille mahdollisuuden tarkastella maahanmuuttajien merkittävää asemaa yhteiskunnissamme ja keskustella siitä. Laillinen maahanmuutto, tehokas integroituminen ja lainsäädännön noudattaminen ovat olennaisia ennakoedellytyksiä tälle merkittävälle asemalle ja ne tarjoavat mahdollisuuden maahanmuuttajien laajempaan osallistumiseen heidät vastaanottavien yhteisöjen kehitykseen. Tämän osalta yhdistelmäluva, josta nyt äänestettiin, voisi tarjota keinon hallita maahanmuuttoa ja turvata kaikkien yhteisön muodostavien henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet. Kannatin direktiiviehdotusta, myös niitä osia, joilla ei rajoiteta EU:n lainsäädäntöön ja kansainvälisiin sopimuksiin sisältyviä myönteisempiä säännöksiä ja määräyksiä. Pahoittelen sitä, että parlamentti ei hyväksynyt käsiteltävänä olevaa ehdotusta, jonka uskon voivan edistää hyödyllisellä tavalla eurooppalaisen vapauden ja yhdentymisen alueen luomista niiden ihmisten kesken, jotka haluavat tehdä yhdessä työtä EU:n kasvun eteen.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Olemme jo vuosia puhuneet yhdistelmäluvun kehittämisestä kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat asua ja työskennellä jäsenvaltiossa. Aloite on hyvä, ja sen alkuperäinen tavoite on yksinkertaistaa

kolmansien maiden kansalaisiin kohdistuvia hallinnollisia vaatimuksia antamalla heille mahdollisuus saada työlupa ja oleskelulupa yhden asiointipisteen menettelyssä. Alkuperäisessä lainsäädäntöehdotuksessa säädettiin, että kolmansista maista tulevilla työntekijöillä on oltava oikeus samaan kohteluun kuin valtion kansalaisilla työntekijän oikeuksien osalta (kuten sosiaaliturvan ja koulutuksen saatavuus). Esittelijän tarkistaman tekstin mukaan jäsenvaltioilla olisi kuitenkin ollut oikeus rajoittaa joitain näistä oikeuksista. Tämä on vastoin tasavertaisen kohtelun periaatetta, eikä sitä voida hyväksyä. Äänestimme tämän vuoksi enemmistöllä lopullista ehdotusta vastaan, ja se hylättiin. Inhimillisen ja vastuullisen maahanmuuttopolitiikan laatiminen on perustavaa laatua oleva haste yhteiskunnalle muutaman seuraavan vuoden aikana, mutta se voidaan tehdä vain EU:n tasolla vaaliohjelmien ja kansallisten tilapäisreaktioiden välttämiseksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) On kyse ehdotuksesta kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista. Tämä edellyttää sellaisten kaikkien jäsenvaltioiden yhteisten sääntöjen olemassaoloa, joilla pyritään poistamaan nykyiset erot eri jäsenvaltioiden lähestymistavoissa ja joilla tehtäisiin laillisen aseman myöntämisestä työntekijöille nopeampaa, yhdenmukaisempaa ja avoimempaa kaikkialla unionissa. Toisaalta laillinen työperäinen maahanmuutto ja ennen kaikkea ammattitaitoisen työvoiman maahanmuutto auttaa torjumaan pimeää työtä ja voi auttaa parantamaan talouden kilpailukykyä ja nykyisistä puutteista selviytymistä. Toisaalta emme kuitenkaan voi unohtaa sitä, että taloudellisen kriisin ja haavoittuvuuden aikana, kun työttömyys lisääntyy, työvoiman maahanmuuton on oltava joustavaa, kuten komissio esittää, mutta myös kestävä ja järkevä.

Carlo Fidanza (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen aidosti pettynyt siihen, että jäsen Mathieun mietintö oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä laadittu mietintö hylättiin. Mietintö oli tasapainoinen, ja sitä parannettiin äänestysvaiheessa paljon Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän tarkistuksilla, jotka hyväksyttiin liberaalien ja konservatiivien merkittävällä panoksella.

Olen surullinen siitä, että Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä ei kyennyt kunnioittamaan sopimusta, sekä Euroopan konservatiivien ja reformistien virhearvioinnista, sillä tämä avaa ovet komission uudelle ehdotukselle, joka on todennäköisesti huonompi kuin tämä.

Laillisten maahanmuuttajien mahdollisuus saada tarvittavat oleskelua ja työskentelyä koskevat asiakirjat yhdessä menettelyssä koko Euroopan unionin aluetta varten olisi ollut merkittävä askel eteenpäin sekä oikea ja asianmukainen tulos laittoman maahanmuuton torjunnan välttämättömästä vahvistamisesta rannikolla sijaitsevien jäsenvaltioiden välisen entistä tiiviimmän yhteistyön kautta ja Frontexin vahvistamisesta.

Sen sijaan, kuten monissa muissakin tapauksissa, vallalla ovat edelleen eräät vasemmiston sinnikkäät ideologiset jäänteet, kun nämä pyrkiessään umpimähkään avaamaan rajoja päätyvät epäämään Eurooppaan työskentelemään tulevien rehellisten ulkomaalaisten suojelun tarpeen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Meistä on hyvin merkittävää, että Euroopan parlamentin enemmistö hylkäsi ehdotuksen direktiiviksi oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä, sillä

parlamentin tekstillä, josta oli jo neuvoteltu neuvoston kanssa, olisi ajettu vain suuryritysten ja talousryhmittymien etuja. Nämä ryhmät vaativat sosiaalista polkumyyntiä saadakseen ulkomaista työvoimaa, jota voisivat hyväksikäyttää matalalla palkalla ja vähäisin oikeuksin.

Vaikka asia esitettiin yhtenäisen säännöksen verukkeella, käytännössä nämä ryhmät halusivat laillistaa sosiaalisen polkumyynnin, lisätä työpaikkojen epävarmuutta, lisätä eriarvoisuutta ja tehdä mahdolliseksi erilaiset lopputulokset ja lainsäädännöt, joilla vaarannetaan kaikkien työntekijöiden tasa-arvoa ja oikeutta koskevat periaatteet.

He pyrkivät eräällä tavalla elvyttämään pahamaineisen Bolkesteinin direktiivin alkuperämaaperiaatteen, joka hylättiin työntekijöiden keskitetyn vastustuksen vuoksi. Nyt työntekijöiden ja ammattiliittojen vastustus ja argumentit eri jäsenvaltioissa vaikuttivat Euroopan parlamenttiin, mikä osoittaa, että kamppailu oli vaivan arvoinen. Myös portugalilaiset työntekijät edistivät osaltaan tätä myönteistä tulosta 24. marraskuuta järjestetyllä yleislakolla. Meidän on kuitenkin tärkeää pysyä edelleen valppaina.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Aikana, jona 25 miljoonaa eurooppalaista on rekisteröity työttömiksi, esitettiin jälleen direktiiviä, jolla pyrittiin helpottamaan työnhakijoiden maahanmuuttoa. On myönnettävä, että tässä on jotain hävytöntä. Lisäksi tekstillä pyrittiin takaamaan maahanmuuttajatyöntekijöille tiettyjä taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksia, muka sosiaalisen polkumyynnin tai epäreilun kilpailun välttämiseksi syntyperäisten työntekijöiden tai jo Euroopassa olevien työntekijöiden taholta. Näin myönnetään implisiittisesti, että maahanmuutto polkee eurooppalaisia palkkoja eikä vastaa minkäänlaiseen työvoimapulaan, vaan pikemminkin saa aikaan suoraa kilpailua työntekijöidemme kanssa.

Jotkin tarkistukset, joilla pyrittiin edistämään yhdenvertaisia oikeuksia – ja yhdenvertaisia kustannuksia – asukkaiden ja maahanmuuttajien välillä, olisivat itse asiassa johtaneet siihen, että kaikille maahanmuuttajille, tekivätpä nämä työtä tai eivät, olisi tarjottu pääsy sosiaalietuihin. Tämä vastaa valintaa sosiaalisen polkumyynnin ja automaattisten maksujen välillä, mitä ei enää voida hyväksyä poliittisesti tai taloudellisesti. On aika päättää jäsenvaltioiden tasolla maahanmuuttovirtojen kääntämisestä, sillä niistä on tullut kestäättömiä taloudellisia, sosiaalisia ja jopa kulttuurisia taakkoja, sekä harjoittaa kansallista ja yhteisön etuuskohtelua kaikilla alueilla.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) EU:n jäsenvaltiot joutuvat jatkuvasti taistelemaan laittoman maahanmuuton ja kolmansien maiden kansalaisten harmaassa taloudessa tekemän työn kanssa. On toteutettava asianmukaiset toimet näiden ongelmien torjumiseksi tehokkaasti. Kolmansien maiden kansalaisten maahantulo- ja oleskelulupien myöntämistä koskevien menettelyjen yksinkertaistaminen ja standardoiminen, jotta nämä voisivat työskennellä jäsenvaltiossa, auttaa rajoittamaan laitonta maahanmuuttoa. Samalla se mahdollistaa Euroopan markkinoiden työvoimavaatimusten täyttämisen. Ehdotetuissa säännöksissä jätetään vastaanottaville valtioille tietty harkintavalta, erityisesti maahantulon epäämisen edellytysten osalta. Näin varmistetaan asianmukainen oikeusvarmuuden taso eikä puututa jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Nyt tarkasteltavana oleva direktiivi antaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuuden omaksua yhteinen kanta taloudellisesta maahanmuutosta. Näin varmistetaan avoin sääntely, syrjintää kokevien työntekijöiden turvallisuus ja oikeussuoja, laittoman maahanmuuton torjunnan jatkuminen ja lopulta toimenpiteet epäreilun kilpailun torjumiseksi. Tästä syystä kannatan esittelijän kantaa.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Komissio teki vuonna 2001 ehdotuksen direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä palkkatyötä tai itsenäistä ammatinharjoittamista varten. Euroopan parlamentin puoltavasta lausunnosta huolimatta tämä kunnianhimoinen ehdotus, jolla pyrittiin vahvistamaan taloudellista toimintaa varten unioniin saapuvien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua koskevat edellytykset, ei selvinnyt ensimmäistä käsittelyä pidemmälle neuvostossa, ja komissio peruutti sen virallisesti vuonna 2006. Olen iloinen siitä, että Lissabonin sopimuksen tarjoama oikeusperusta antaa tälle ehdotukselle hyvät mahdollisuudet tulla hyväksytyksi.

Clemente Mastella (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin ryhmäni kanssa tämän mietinnön puolesta, koska katson sen vastaavaan hyvin niihin merkittäviin demografisiin haasteisiin, joita Euroopan unioni kohtaa tulevina vuosina, ottamalla käyttöön yhtenäinen asiointijärjestelmä niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat oleskella jäsenvaltiossa työskennelläkseen siellä.

Parlamentin hylkäys valitettavasti viivästyttää tämän merkittävän direktiivin analysointia, jolla olisi yksinkertaistettu usein monimutkaisia hallinnollisia menettelyjä taloudellisten maahanmuuttajien vastaanotossa. Se olisi antanut jäsenvaltioiden työmarkkinoille mahdollisuuden vastata nykyisiin ja tuleviin työvoimatarpeisiin ja tarjonnut keinon torjua hyväksikäyttöä ja syrjintää, joiden uhreiksi nämä työntekijät liian usein joutuvat. Direktiivillä pyritään vähentämään kansallisten lainsäädäntöjen välisiä eroja: yhtenäisen asiointijärjestelmän ansiosta hallinnollinen menettely olisi yksinkertaisempi, halvempi ja nopeampi.

Ehdotuksessamme ei olisi määritelty kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa koskevia edellytyksiä: maahantuloa koskevien edellytysten määrittäminen ja niiden alueelle työskentelemään tulevien maahanmuuttajien määrä ovat aina jäsenvaltioiden vastuulla.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Mietintö ja direktiiviluonnos, jota sillä tarkistetaan, ovat häpeällisiä. Niillä otetaan käyttöön markkinavaatimusten ohjaava valikoiva maahanmuutto. Niillä riistetään oikeudet kaikilta maahanmuuttajilta, joista ei ole hyötyä tai joista ei enää ole hyötyä näille markkinoille. Vaikka niissä annetaan työntekijöille rajattuja oikeuksia, niissä tarjotaan myös mahdollisuus tiukentaa niitä edelleen vastaisuudessa. Maahanmuuttajat eivät ole toisen luokan ihmisiä! Tämä direktiivi on yksinkertaisesti epäinhimillinen. Äänestän sitä vastaan, ja myös tuomitsen sen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Asiakirja, jonka parlamentin enemmistö hylkäsi, oli lainsäädäntöä, joka olisi mahdollistanut maahanmuuttovirtojen paremman hallinnan. Siinä pyrittiin poistamaan jäsenvaltioiden väliset erot niiden työ- ja oleskelulupia koskevissa menettelyissä ja antamaan EU:ssa laillisesti työskenteleville kolmansien maiden kansalaisille tiettyjä oikeuksia. Se oli siis askel eteenpäin kahdesta syystä. Olemme ensinnäkin perustamassa uutta välinettä, jonka on määrä auttaa kolmansien maiden kansalaisia, jotka haluavat muuttaa jäsenvaltion alueelle, antamalla heille tiettyjä oikeuksia. Toiseksi sillä olisi lähetetty ulkomaille poliittinen viesti, jossa kumottaisiin ajatus Euroopan sulkeutuneisuudesta ja pelkästään rajoittavista toimenpiteistä, ja vahvistettu turvallisuutta aikana, jona me vastaamme Tukholman ohjelmassa esitettyihin huoliin luomalla joustavaa maahanmuuttopolitiikkaa EU:n talouskehityksen tukemiseksi. Siksi äänestin tällä tavalla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Olosuhteet, joissa kolmansien maiden kansalaisten sallitaan oleskella ja työskennellä EU:n jäsenvaltiossa, kuuluvat kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan, eivät EU:lle. Se, että tietyillä alueilla hyvin koulutettujen

ammattitaitoisten kausityöntekijöiden maahanmuutto voi olla hyödyllistä, ei saa johtaa avoimien ovien politiikkaan, koska ensisijaisesti on otettava töihin omia kansalaisiamme, toisin sanoen EU:n kansalaisia. Jos meillä on työvoimapulaa useilla aloilla, meidän on tutkittava syitä tähän ja vastattava mukauttamalla koulutusta tarpeiden mukaisesti sekä tarjottava uudelleen kouluttautumismahdollisuuksia. Se, että työvoiman maahanmuutto voi olla työntekijöille ongelma, koska se laskee palkkatasoa ja voi johtaa myös hintojen polkemiseen, on osoitettu aina uudelleen.

Tästä syystä otettiin käyttöön esimerkiksi työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevat siirtymäajanjakso, joita hyvin kehittyneitä sosiaaliturvaverkostoja omaavat valtiot vaativat. Keskustelussa ei pidä unohtaa sitä, että ovelat yritykset voivat hyväksikäyttää työvoiman tarjontaa koskevia sääntöjä ja säännöksiä. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska Euroopan unioni on jo useiden vuosien ajan tarvinnut laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulevien työntekijöiden oikeuksia koskevia selkeitä sääntöjä ja menettelyjä. Tarvitsemme tällaisia sääntöjä ainakin kahdesta syystä. Ensinnäkin, vaikka meidän onkin tarjottava etuisuuskohtelu EU:n työntekijöille, laillisesti oleskelevat työntekijät osallistuvat jäsenvaltion talouselämään ja ovat oikeutettua suojeluun ja takeisiin. Heidät on katsottava EU:n talouden valttikortiksi eikä uhaksi EU:n työntekijöille.

Toiseksi tällaiset selkeät säännöt auttaisivat valvomaan maahanmuuttoa paremmin. Toisaalta, jos vältämme tällaisten sääntöjen laatimista, rohkaisemme laittomaan maahanmuuttoon ja pimeään työntekoon kaikkine seurauksineen. Minun on valitettavasti todettava, että tuomitsen mietinnön ja kehotan komissiota esittämään uuden ehdotuksen.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin jäsen Mathieun mietinnön puolesta, koska toivon, että vahvistetaan vuosien työn jälkeen suuntaviivat direktiivin laatimiseksi kolmansista maista tulevien työntekijöiden lupia ja oikeuksia koskevasta yhtenäisestä eurooppalaisesta säännöstöstä. Olemme työskennelleet tätä koskevan yhteisön direktiivin parissa vuodesta 2001 ilman tuloksia. Toivokaamme nyt, että neuvosto hyväksyy sen yhteispäätösmenettelyssä parlamentin kanssa ja että päästään ratkaisuun tässä merkittävässä asiassa. Tämä on Euroopan kehityksen kannalta ratkaiseva seikka, sillä kasvava työvoiman tarve vie meitä yhä lähemmäs sitä, mitä kutsutaan taloudelliseksi maahanmuutoksi, joten tarvitaan kiireesti yhteistä sääntelyä. On tuettava unionin pitkän ajanjakson talouskehitystä, joten meidän on yksinkertaistettava niitä kolmansien maiden kansalaisia koskevia hallinnollisia lupamenettelyjä, jotka haluavat päästä jäsenvaltion alueelle työskentelemään, ja turvattava heidän oikeudellinen asemansa. Direktiivi tarjoaa meille mahdollisuuden vastata nykyisiin ja tuleviin työvoimatarpeisiin ja tarjoaa keinon torjua hyväksikäyttöä ja syrjintää, joiden uhreiksi nämä työntekijät liian usein joutuvat.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, jota ei hyväksytty lopullisessa äänestyksessä. Tein näin, koska katson, että maahanmuuton seuranta Euroopan unionissa on perustavaa laatua oleva osa vastuullista vastaanottopolitiikkaa jäsenvaltioissa. Paras tapa torjua laitonta maahanmuuttoa ja pimeää työtä on kehittää laillista maahanmuuttoa koskevaa tasapainoista politiikkaa, vastaanottaa maahanmuuttajia vastaanottavan valtion työmarkkinoiden tarpeiden perusteella.

Aikana, jona talouskasvua ei ole, on tärkeää olla luomatta väärä odotuksia tai rohkaista niukkaa työvoimaa edistävää politiikkaa. Ehdotus, joka koskee yhden työ- ja oleskelulupaa koskevan hakemuksen jättämistä vastaanottavalle jäsenvaltiolle, olisi ratkaissut tämän huolen.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen samaa mieltä esittelijä Mathieun kanssa ja kannatan direktiiviehdotusta, joka on osa Euroopan unionin pyrkimyksiä kehittää yleistä maahanmuuttopolitiikkaa ja kolmansien maiden kansalaisia koskeva puite-ehdotus. Sillä on kaksi tavoitetta: a) yhden hakemuksen menettely yhdelle oleskelu- ja työluvalle jäsenvaltiossa ja b) yhtenäiset oikeudet kolmansien maiden työntekijöille, jotka työskentelevät ja oleskelevat laillisesti Euroopan unionissa EU:n kansalaisten kanssa yhdenvertaisen kohtelun perusteella.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Laillinen maahanmuutto EU:n jäsenvaltioihin on tärkeää talouskasvun kannalta. Maahanmuutto työntekotarkoituksissa voi parantaa kilpailukykyä ja lisätä talouden elinvoimaisuutta, ja kun otetaan huomioon EU:n tulevaisuudessa väestön ikääntyessä kohtaamat huomattavat demografiset haasteet, on tärkeää laatia joustavaa maahanmuuttopolitiikkaa. Olemme tyytyväisiä komission ehdotukseen, jolla pyritään ottamaan käyttöön yhdistelmäluvamenettely kolmansien maiden kansalaisille, jotka hakevat pääsyä jäsenvaltion alueelle työntekoa varten. Tämän pitäisi yksinkertaistaa maahanmuuttajien vastaanottoon liittyviä monimutkaisia hallinnollisia muodollisuuksia. Sen olisi määrä myös antaa jäsenvaltioiden työmarkkinoille mahdollisuus vastata nykyisiin ja tuleviin työvoimatarpeisiin ja tarjota keino torjua hyväksikäyttöä ja syrjintää, joiden uhreiksi nämä työntekijät liian usein joutuvat.

Vastustamme kuitenkin lisäasiakirjoja koskevia tarkistuksia, joilla ehdotuksesta tehdään ristiriitainen ja merkityksetön. Yhdistelmäluvamenettelystä ja yhdestä asiakirjasta tulee merkityksettömiä, jos jäsenvaltiot voivat antaa ja vaatia muita asiakirjoja. Tarkistus, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat laatia oleskeluluvan lisäksi toisen asiakirjan, jota voidaan tarkistaa ja joka voidaan peruuttaa oleskeluluvan haltijan työmarkkinatilanteen muuttuessa, hyväksyttiin äänestyksessä. Koska olimme tyytymättömiä tekstiin ja olisimme halunneet ehdotuksen menevän toiseen käsittelyyn ennen sen hyväksyntää, äänestimme vastaavuustaulukoiden sisällyttämisen puolesta vastoin neuvoston tahtoa. Näitäkään ei hyväksytty äänestyksessä, ja tilanteessa, jossa äänestäminen mietinnön puolesta olisi johtanut siihen, että ensimmäisessä käsittelyssä olisi hyväksytty sellainen sisältö, jonka katsomme vaarantavan koko yhtä asiakirjaa EU:ssa useamman sijaan koskevan ehdotuksen, äänestimme ehdotusta vastaan.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Yksi parhaista tavoista torjua laitonta maahanmuuttoa ja pimeää työtä on kehittää tasapainoisia laillisen maahanmuuton kanavia, jotka täyttävät työmarkkinoidemme tarpeet. Taloudellinen maahanmuutto on tosiasia ja se on saatava järjestykseen, mutta se on myös välttämättömyys, kun otetaan huomioon demografiset ja taloudelliset haasteet, joita EU joutuu kohtaamaan lähitulevaisuudessa. Maahanmuuttopolitiikkaa voidaan näin ollen pitää työmarkkinatarpeitamme sääntelevänä välineenä, joka auttaa panemaan täytäntöön Eurooppa 2020 -strategian.

EU:n lainsäädännössä ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa järjestää omat sosiaaliturvajärjestelmänsä. Ilman yhdenmukaistamista unionin tasolla jokaisen jäsenvaltion lainsäädännössä on säädettävä edellytyksistä, joiden mukaan sosiaaliturvaetuuksia myönnetään, sekä etuuksien määrästä ja kestosta.

Tätä toimivaltaansa harjoittaessaan jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava EU:n lainsäädäntöä. Lisäksi on kunnioitettava työehtoja, myös palkkaa ja irtisanomista, terveyttä ja turvallisuutta työpaikalla, työaika, vuosilomaa ja kurinpidollisia menettelyjä koskevia sääntöjä ottaen huomioon voimassa olevat työehtosopimukset.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin on valmistauduttava tulevaisuuden demografisiin haasteisiin. Työperäiseen maahanmuuttoon liittyvillä asioilla on merkitystä kilpailukyvyyn ja talouden elinvoimaisuuden kannalta. Molemmat edellyttävät tasapuolista kohtelua ja huolellista harkintaa.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti hylkäsi yhdistelmä lupaa koskevan ehdotuksen. Tämänpäiväinen äänestys viitoittaa tietä uusille neuvotteluille, ja oikeuksien myöntäminen työntekijöiden markkina-arvon perusteella hylättiin. Direktiivissä, jolla ei todellakaan taattu yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen perustuvia yhtenäisiä oikeuksia kaikille maahanmuuttajatyöntekijöille, ehdotettiin laillisesta maahanmuutosta sirpaleista käsitettä, jossa maahanmuuttajatyöntekijän markkina-arvo määrittäisi tämän oikeuksien laajuuden. Kaikkien siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen 20-vuotispäivän aattona tällaista hierarkkista järjestelyä ei todellakaan voida hyväksyä. Unionin on lopultakin omaksuttava useiden tutkimusten tulokset, jotka osoittavat, että niin yksilölliset kuin kollektiivisetkin, taloudelliset ja yhteiskunnalliset edut yhtä lailla vastaanottavissa jäsenvaltioissa kuin alkuperämaissa kulkevat käsi kädessä maahanmuuttajien oikeuksien täysimääräisen ja tehokkaan harjoittamisen kanssa. Vihreät kiinnittävät jatkossakin tiiviisti huomiota tähän asiaan auttaakseen varustamaan unionin kunnianhimoisella maahanmuuttopolitiikalla, joka perustuu perusoikeuksien yleismaailmallisuuden ja jakamattomuuden periaatteeseen. Tämän kauhean sopimuksen hylkäyksestä seuraavissa uusissa neuvotteluissa on kyse juuri tästä.

Mietintö: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Esityksellä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä pyritään ehkäisemään rikoksia. Esitys perustuu siihen, että vaikka jäsenvaltiot tarjoavat suojelua rikosten urheille rajojensa sisällä, on osoittautunut tarpeelliseksi kehittää Euroopan laajuinen varhaisen varoituksen järjestelmä ja ennaltaehkäisymekanismi. Tässä otetaan huomioon Tukholman ohjelmassa annetut suositukset ja Lissabonin sopimuksen voimaantulon aiheuttamat menettelyt, jotka sallivat mietintöjen laatimisen monialaiselta perustalta, sekä neuvoston 5. tammikuuta 2010 antama ensimmäinen ehdotus direktiiviksi eurooppalaisesta uhrien suojelumääräyksestä. Kannatan laajaa lähestymistapaa, jotta mukaan saadaan erityyppisten rikosten uhrit, sekä tarkistuksia, joilla säädetään suojelumääräyksen kumoamiseen liittyvistä järjestelyistä, varmistetaan oikeudellisen suojan jatkuvuus, säädetään määräaika määräyksen täytäntöönpanolle ja selkeytetään yhdestä jäsenvaltiosta toiseen muuttavia uhreja koskevaa kantaa.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska se tukee neuvoston ehdotusta direktiiviksi, jossa määrätään selkeät toimenpiteet rikosten ehkäisemiselle ja erityisesti uhrien suojelulle. On tärkeää, että ehkäistään väkivallan uhrien joutuminen rikoksentehtäjänsä vahingoittamiksi omassa maassaan, ja että uhrien käytössä on tällaisia ehkäiseviä toimenpiteitä myös kaikkialla Euroopan unionissa. Tämän direktiivin hyväksyminen ja täytäntöönpano osoittaisivat, että EU aikoo määrätietoisesti toteuttaa Tukholman toimintasuunnitelmaa eli Euroopan unionin aloitetta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

On tärkeää painottaa, että eurooppalaista suojelumääräystä pitäisi voida käyttää kaikkiin rikoksen uhriin, kuten ihmiskaupan, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, sukupuoleen perustuvan väkivallan, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden uhriin uhrin iästä tai

sukupuolesta riippumatta, kun rikoksenteijä on tunnistettu. Uhrien suojeleminen ei tarkoita pelkästään fyysistä suojeleminen, vaan myös uhrien ihmisarvo on otettava huomioon. Siksi olen vahvasti samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä ottaa mukaan sellainen uhrien suojeleminen, jolla pyritään palauttamaan heidän ihmisarvonsa ja heille ihmisinä kuuluva kunnioitus.

Roberta Angelilli (PPE), kirjallinen. – (IT) Parlamentin äänestys ehdotuksesta direktiiviksi uhrien eurooppalaisesta suojelemääräyksestä antaa selkeän merkin väkivallasta kärsineiden henkilöiden suojeleminen puolesta. Vaikka neuvostossa ei ollut määränemmistöä sen jälkeen, kun Alankomaat siirtyi aloitetta vastustavien maiden puolelle, tällä ei valitettavasti ole vaikutusta tämänpäiväisen äänestyksen tärkeyteen.

Euroopan lainsäädännön tyhjiö väkivallan uhrien suojeleminen on täytettävä konkreettisella vastauksella, joka ei kata ainoastaan sitä valtiota, jossa uhri oleskelee, vaan ylittää rajat. 12 jäsenvaltion, muun muassa Italian, yhteistyön tavoitteena on perustaa varhaisen varoituksen järjestelmä ja ennakkovaroitusmekanismi Euroopan unionin alueelle.

Olen vakuuttunut tätä välinettä koskevan sopimuksen saavuttamisen tärkeydestä – myös poliittisessa mielessä – koska sillä taataan suojeleminen kaikentyyppisten rikosten uhreille ja määrätään rajoituksia ja kieltoja uhkaa aiheuttaville henkilöille. Yhtä tärkeä näkökohta on uhrin mahdollisuus muuttaa toiseen jäsenvaltioon ja saada tarvittavat tiedot ja apu uuden elämän aloittamiseen ilman, että hän menettää suojeleminen piteitä.

Alfredo Antoniozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatan suojelemääräyksen perusajatusta. Väkivallan uhreja on suojeleminen rikostenteijöiden toistuvilta hyökkäyksiltä ja heillä on oltava käytössään ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä koko Euroopan unionissa.

Direktiiviluonnos on askel kohti Tukholman toimintasuunnitelman ja Euroopan unionin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ylläpitämistä ja kehittämistä koskevan aloitteen tavoitteiden saavuttamista.

Tiedän, että aloite on monitahoinen. Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä on eroja samoin kuin niiden rikos- ja siviilioikeudellisissa menettelyissä. Tästä huolimatta katson, että esittelijät ovat onnistuneet vahvistamaan oikeudellisen suojeleminen jatkuvuutta ja takaamaan uhreille parhaan mahdollisen suojeleminen sekä varmistamaan samalla oikeusvarmuuden.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Väkivallan uhrit voivat hyötyä suojeleminen piteistä rikostenteijöitä vastaan omissa jäsenvaltioissaan. Tämä suojeleminen päättyy kuitenkin heidän omien jäsenvaltioidensa rajoille, ja tähän saakka ei ole ollut keinoa ulottaa suojeleminen rajojen yli. Äänestin tämän uuden direktiivin puolesta, joka sallii niiden jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten, joissa on pantu täytäntöön suojeleminen piteitä kansallisten lainsäädäntöjen mukaisesti, antaa eurooppalaisen suojelemääräyksen, joka suojelee uhreja muiden jäsenvaltioiden alueella. Direktiivi koskee selvästikin ensisijaisesti naispuolisia väkivallan uhreja, mutta sitä voidaan soveltaa kaikkiin sukupuolesta tai iästä riippumatta, sekä potentiaalsiin uhreihin että heidän sukulaisiinsa.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä esitystä direktiiviksi eurooppalaisesta suojelemääräyksestä, jolla pyritään suojelemaan rikosten uhreja koko Euroopan unionissa. Aloitteella pyritään luomaan jäsenvaltioiden välinen oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten mekanismi, jotta uhrit, jotka ovat suojeleminen piteen kohteena yhdessä jäsenvaltiossa, eivät joudu toistamaan koko oikeusprosessia saadakseen suojeleminen piteitä, ja jotta heitä suojelemaan myös siinä tapauksessa, että he päättävät asua tai oleskella muussa EU:n jäsenvaltiossa.

Eurooppalainen suojelumääräys annetaan suojeltavan henkilön pyynnöstä eikä sitä pidä antaa ainoastaan naisille, jotka ovat perheväkivallan uhreja ja tärkein suojelua saava ryhmä, vaan myös kaikille muille uhreille, kuten ihmiskaupan, naisten sukuelinten silpomisen, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, inestin, sukupuoleen perustuvan väkivallan, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden uhreille.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjallinen*. – (LT) Kannatin äänestyksessä ehdotusta direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä, koska sen perustavoitteet ovat rikosten ennaltaehkäisy ja uhrien suojelu. Nykyinen tilanne on se, että vaikka jäsenvaltiot ovat antaneet uhrien suojelumääräyksiä, niistä seuraavat täytäntöönpanotoimet pysähtyvät määräyksen antaneen valtion rajalle. Euroopan unionin on tehtävä kaikkensa rikosten ja vainon estämiseksi EU:n tasolla. Vain silloin voimme taata uhreille turvallisen ympäristön rajoittamatta heidän oikeuttaan liikkuvuuteen. Vaikka jäsenvaltioiden rikos-, yksityis- ja hallinto-oikeudelliset menettelyt poikkeavat toisistaan, kaikkien valtioiden on työskenneltävä yhdessä rikosten uusimisen estämiseksi.

Mielestäni on erittäin tärkeää ottaa ehdotukseen mukaan henkistä tukea koskeva näkökohta. Rikoksilla on useimmille uhreille erilaisia psykologisia ja henkisiä seurauksia, jotka jatkuvat pitkään rikoksen jälkeen. EU:n on huolehdittava ennaltaehkäisyn ja suojelun lisäksi myös uhreille annettavasta henkisestä tuesta, jotta he voivat aloittaa uuden elämän missä tahansa EU:n jäsenvaltiossa.

Jan Březina (PPE), *kirjallinen*. – (CS) Äänestin eurooppalaista suojelumääräystä koskevan mietinnön puolesta, koska sen pyrkimyksenä on parantaa väkivallan uhrien oikeudellista asemaa. Oikeudellista suojaa tarvitsevat erityisesti ne, jotka joutuvat lähisukulaistensa toistuvan väkivallan kohteiksi, ne, jotka joutuvat väkivallan uhreiksi sukupuolensa takia tai ne, jotka joutuvat muunlaisen väkivallan uhreiksi jäsenvaltiossa, jossa heillä ei ole kansalaisuutta eikä asuinpaikkaa. Olin samaa mieltä tarkistusehdotuksista, joilla rajoitetaan syitä, joiden perusteella voidaan kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaista suojelumääräystä tai torjua se, säädetään 20 päivän määräaika määräyksen täytäntöönpanolle tai selkeytetään kantaa, joka koskee yhdestä jäsenvaltiosta toiseen muuttavia uhreja.

Olen tyytyväinen, että oikeusperustaa koskeva ongelma, jonka neuvosto ja erityisesti komissio ovat tuoneet toistensa käsiteltäviksi, on selvitetty. Eurooppalaista suojelumääräystä koskeva erityinen siviili- ja rikosoikeudellisten näkökohtien ristiriita on mielestäni poistettu hyväksymällä tarkistusehdotus, joka lisää tuomioistuinten päätösten tunnustamisen rikostapauksia koskevaan yhteistyöhön. Tällä huomioidaan komission vastalause, jonka mukaan eurooppalainen suojelumääräys rikkoo sen yksinomaista aloiteoikeutta siviilioikeuden alalla.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Kannatan tätä päätöslauselmaa, koska mielestäni on olennaisen tärkeää, että väkivallan uhrin voivat hyötyä rikoksia ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä ja suojelusta koko Euroopan unionissa. Toisin sanoen tätä suojelua ei pitäisi rajoittaa vain yhteen jäsenvaltioon, vaan sen olisi sallittava henkilön asuminen tai oleskelu muissa EU:n jäsenvaltioissa. Toimenpidettä pitäisi soveltaa kaikkiin ihmiskaupan, naisten sukuelinten silpomisen, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, inestin, sukupuoleen perustuvan väkivallan, terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden uhriin. Tämän saavuttamiseksi on hyväksyttävä se tosiasia, että jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät poikkeavat toisistaan.

Carlos Coelho (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Tämä direktiiviluonnos pyrkii korjaamaan rikosten uhreja koskevan puutteen nykyisestä lainsäädännöstä, joka ei vastaa rikosten

ennaltaehkäisyn ongelmaan eikä tarpeeseen nopealle ja tehokkaalle Euroopan laajuiselle varhaisen varoituksen järjestelmälle ja ennaltaehkäisymekanismin uhrien suojelemiseksi. Näistä syistä eurooppalaisen suojelumääräyksen antamisesta pitäisi tulla tärkeä keino uhrien suojelemiseen riippumatta siitä, millaista väkivaltaa he ovat joutuneet kokemaan. Sen on toimittava jäsenvaltioiden rajojen yli, jotta uhrit eivät joudu aloittamaan koko oikeusprosessia alusta saadakseen suojelutoimenpiteitä, jos he muuttavat toiseen jäsenvaltioon.

Vaikka yhtäältä olemme juuri hyväksyneet lainsäädännön epäiltyjen siviili- ja prosessuaalisista oikeuksista EU:ssa, emme toisaalta voi unohtaa uhrien siviili- ja prosessuaalisia oikeuksia, koska uhrit ovat epäilemättä haavoittuvia ja enemmän suojelun tarpeessa. Tämän direktiivin hyväksyminen on tärkeä askel kohti uhrien auttamista, mutta toivon, että komissio voi mennä pidemmälle ja esitellä laajan ja kattavamman uhreja koskevan lainsäädäntöpakettin mahdollisimman pian.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä esitystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä. Toisin kuin ehkä jotkin vastustavista jäsenvaltioista (muun muassa Yhdistynyt kuningaskunta ja Alankomaat hallituksen vaihtumisen jälkeen), vastustan soveltamisalan kaikkein tiukinta rajoittamista rikosoikeudenkäyntimenettelyihin ja kannatan sitä, että mukaan otetaan laajempi kirjo menettelyitä. Toivon, että Euroopan parlamentin täysistunnossa antama vahva merkki varmistaa sen, että neuvoston määrävähemmistön aiheuttama tämänhetkinen umpikuja ratkaistaan ja että aiheen käsittely myös jatkuu tulevilla Unkarin puheenjohtajakaudella.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Rikosten uhreille annettava oikeudellinen suoja on olennaista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomiselle. Tästä syystä olen samaa mieltä, muutamin varauksin, nykyisen ehdotuksen tavoitteista, joilla pyritään parantamaan nykyistä oikeudellista tilannetta seuraavien osalta: (i) eurooppalaisen suojelumääräyksen kumoamiseen liittyvien järjestelyiden parantaminen, (ii) oikeudellisen suojan jatkuvuus, (iii) niiden syiden rajoittaminen, joiden perusteella voidaan kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaista suojelumääräystä tai torjua se, (iv) määräajat määräyksen täytäntöönpanolle ja (v) muuttavia uhreja koskevan kannan selkeyttäminen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä direktiivi koskee suojelutoimenpiteiden soveltamista rikosten uhrien auttamiseen, kun rikokset uhkaavat uhrin henkeä tai ruumiillista, henkistä tai seksuaalista hyvinvointia.

Suojelutoimenpiteitä on kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, mutta ne eivät ole voimassa, jos henkilö ylittää valtion rajat. Eurooppalaisen suojelumääräyksen tavoitteena on varmistaa, että henkilölle yhdessä jäsenvaltiossa tarjottavaa suojelua ylläpidetään ja jatketaan toisessa jäsenvaltiossa, johon henkilö muuttaa tai on muuttanut.

Tämä on Euroopan parlamentin tänään hyväksymä kanta äänestyksessä, jossa 610 äänesti sen puolesta, 13 äänesti sitä vastaan ja 56 äänesti tyhjää. Tämä perustuu kompromissiin, jonka parlamentin jäsenet ja EU:n puheenjohtajavaltio Belgian edustajat neuvottelivat. Teksti on kuitenkin vielä vahvistettava jäsenvaltioiden määränemmistöllä neuvostossa.

Vaikka suurin osa suojelutoimenpiteistä on tarkoitettu naisille, jotka ovat olleet perheväkivallan uhreja, uusien sääntöjen pitäisi koskea kaikkia uhreja: hyväksytyssä mietinnössä todetaan, että ”tätä direktiiviä sovelletaan suojelutoimenpiteisiin, joilla pyritään

suojelemaan kaikkia uhreja eikä pelkästään sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreja ottaen huomioon kunkin asiaan liittyvän rikoksen lajin erityispiirteet”.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Eurooppalaisessa suojelumääräyksessä konkretisoituu puheenjohtajavaltio Espanjan painopistealueeksi asettama naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen. Uhreja, joihin kohdistuvilla toimenpiteillä säädetään etäisyys, jota rikoksenteekijöiden on noudatettava, suojellaan heidän oman maansa rajojen ulkopuolella, ja he voivat näin ollen aloittaa uuden elämän haluamassaan maassa. Annetulla eurooppalaisella suojelumääräyksellä on sama lainvoima koko unionissa. Tekstin soveltamisala on laajennettu sisältämään hengen, ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden, ihmisarvon, henkilökohtaisen vapauden tai seksuaalisen itsemääräämisoikeuden suojelu. Tämä laaja määritelmä sisältää muun muassa pakkoavioliiton, pedofilian, ihmiskaupan ja sukuelinten silpomisen käsitteet. Tämä toimenpide täyttää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ensisijaisen tavoitteen, joka on suojelevan Euroopan rakentaminen. Siksi äänestin tämän tekstin puolesta.

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen eurooppalaiseen suojelumääräykseen. Se on erinomainen aloite, joka varmistaa, että toimenpiteet uhrien suojelemiseksi ovat voimassa jäsenvaltioiden välillä. Tällä hetkellä suojelumääräykset pysähtyvät maan rajalla ja jättävät uhrin puolustuskyvyttömäksi. Eurooppalainen suojelumääräys on valtava edistysaskel uhrien oikeuksille. Se on voimakas oikeusväline, jolla taataan väkivallan uhreille parempi turvapaikka jäsenvaltioiden rajojen yli. Yli 100 000:een EU:ssa asuvaan naiseen kohdistuu suojelutoimenpiteitä. Olen kuitenkin hyvin huolissani neuvoston määrävähemmistöstä, johon Irlanti kuuluu. Toivon, että mietinnön parlamentin tasolla saama laaja hyväksyntä kannustaa määrävähemmistöä harkitsemaan kantaansa uudelleen. En hyväksy heidän perusteluaan, jonka mukaan mietinnön oikeusperusta on virheellinen. Sekä neuvosto että parlamentin oikeudellinen yksikkö totesivat oikeudellisen perustan olevan riittävä, ja oikeudellisen asioiden valiokunnan yksimielisesti kannattamassa suojelumääräyksessä ei esitetä velvoitteita kansallisten järjestelmien muuttamiselle suojelumääräysten käyttöönottamiseksi, koska jäsenvaltiota, johon uhri matkustaa, pyydetään tarjoamaan suojelua sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Timothy Kirkhope ja Marina Yannakoudakis (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä tukee täysin ehdotetun eurooppalaisen suojelumääräyksen päämääriä ja tavoitteita, ja haluamme nähdä, että väkivallan, terrorismin, perheväkivallan, vaanimisen ja/tai häirinnän uhreja suojellaan, jos ja kun he muuttavat EU:n alueella. ECR-ryhmä ymmärtää ahdingon, jota fyysinen, psyykinen ja seksuaalinen hyväksikäyttö voi aiheuttaa, ja hyväksikäytön uhrien haavoittuvan tilan.

Emme voineet äänestää tänään mietinnön puolesta direktiivin oikeudellista pohjaa ja soveltamisalaa koskevien huoltomme takia. Ehdotuksella on rikosoikeudellinen perusta, mutta jotkut niistä rikoksista, jotka tällä esityksellä pyritään kattamaan, ovat siviilioikeuteen kuuluvia asioita, ja siitä huolimatta SEUT-sopimuksen 81 artiklaa ei käytetä. ECR-ryhmä on huolissaan siitä, kuinka tehokkaasti tämä esitys pantaisiin täytäntöön ja millaisen viestin tämä poikkeama lähettää EU:n kansalaisille siitä, miten säädämme lakeja. ECR-ryhmä uskoo vahvasti, että EU:n tasolla laadittavan lainsäädännön on oltava oikeudellisesti vahvaa ja vakaata, eikä se saa vaarantaa jäsenvaltioiden oikeudellisia järjestelmiä.

Näistä syistä ECR-ryhmä pidättyi äänestämästä mietinnöstä.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) 12 jäsenvaltion jättämä esitys direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä on aloite, jonka tavoite on rikosten ennaltaehkäisy. Vaikka jäsenvaltiot ovat säätäneet uhrien suojelumääräyksistä, niistä seuraavat täytäntöönpanotoimet pysähtyvät määräyksen antaneen valtion rajalle. Uhrit voivat kuitenkin liikkua yhdestä jäsenvaltiosta toiseen monista syistä, joista vähäpätöisin ei suinkaan ole rikoksen välttäminen. Muuttaessaan tällä tavoin he ovat puolustuskyvyttömiä, jos oikeus- ja lainvalvontaviranomaiset eivät kykene suojelemaan heitä panemalla täytäntöön nopeaa, tehokasta ja Euroopan laajuista varhaisen varoituksen järjestelmää ja ennaltaehkäisymekanismeja. Tällaisten yhteistyöjärjestelyiden perustaminen on tämän aloitteen tarkoituksena. Jäsenvaltioiden toimet osoittavat, että rikoksia voidaan ehkäistä Euroopan tasolla, kun tekijät ovat tiedossa.

Barbara Matera (PPE), kirjallinen. – (IT) Neuvoston ja erityisesti kahden esittelijän ja valiokunnassa jätettyjen tarkistusten ansiosta esitys direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä tarjoaa uhreille erinomaista suojelua ilman kansallisten lainsäädäntöjen rajoituksia. Se pitäisi nähdä symbolina Euroopan lainsäädännön kehitykselle, joka etenee askel kerrallaan sen varmistamiseksi, että oikeudet ja suojelu ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa.

Kuten on esitetty, eurooppalainen suojelumääräys tekee niiden uhrien suojelusta, jotka haluavat liikkua vapaasti Euroopan unionissa, määrätietoisemman ja nopeamman prosessin. Erot oikeusjärjestelmissämme ja niiden menettelyissä ovat edelleen selkeä rajoite. Määritely soveltamisala tekee kuitenkin valtioiden sopeutumisesta uuteen määräykseen nopeaa ja vahvistaa näin unionia ja tarjoaa Euroopan kansalaisille, erityisesti kaikkien haavoittuvimmille, enemmän suojelua.

Kannatan siksi voimakkaasti tätä esitystä, joka antaisi toivoa monille niille ihmisille, joiden vapautta ja ihmisarvoa loukataan jatkuvasti ja joilla ei ole kaikkia keinoja reagoida tilanteeseen. Tulevaisuudessa he voivat ehkä jopa aloittaa uuden elämän toisessa maassa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Perusoikeuksiin kuuluu, että rikoksen uhrin, joka on saanut suojelumääräyksen yhdessä jäsenvaltiossa, pitäisi saada suojelua myös siinä tapauksessa, että hän päättää asua tai oleskella muussa EU:n jäsenvaltiossa. Tämä on päämäärä, joka takia hyväksyimme tänään nämä uudet säännöt. Kaikkien uhrien, eikä ainoastaan perheväkivallan uhrien, pitäisi voida hyötyä eurooppalaisesta suojelumääräyksestä. Suojelutoimenpiteitä on kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, mutta ne eivät ole voimassa, jos henkilö ylittää valtion rajat. Eurooppalaisen suojelumääräyksen tavoitteena on varmistaa, että henkilölle yhdessä jäsenvaltiossa tarjottavaa suojelua ylläpidetään ja jatketaan toisessa jäsenvaltiossa, johon henkilö muuttaa tai on muuttanut riippumatta rikoksesta, jonka uhriksi hän on joutunut.

Louis Michel (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tuomittavan teon uhrin, joka saa suojelua Euroopan unionin jäsenvaltiossa, tulisi saada samaa suojelua matkustaessaan muuhun EU:n jäsenvaltioon. Vaikka monet toimenpiteistä koskevat seksuaalisen väkivallan naispuolisia uhreja, on määritettävä, että kaikkien väkivallan uhrien, myös lasten, on hyödyttävä tästä aloitteesta. Lisäksi voimme olla tyytyväisiä siihen, että suojelumääräyksen voi pyytää myös suojellun henkilön perheelle. Suojelua ei kuitenkaan pidä rajoittaa uhrin fyysiseen suojeluun. Myös uhrin ihmisarvo on otettava huomioon. Olen hyvin tietoinen aloitteen monitahoisuudesta ja sen edessä olevista haasteista, ei vähiten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien sekä rikosoikeudellisten, siviilioikeudellisten ja hallinnollisten

menettelyjen mahdollisten erojen takia. Jäsenvaltioita on kuitenkin kannustettava jatkamaan tällä linjalla.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Kannatan mietintöä ja pidän sitä parhaana mietinnöistä, joista äänestämme 14. joulukuuta. Perusedellytykset on määritetty, kaikki kysymykset on käyty perusteellisesti läpi ja tavoite on selkeä. Nyt henkilöille, jotka ovat joutuneet rikosten urheiksi, taataan tuomioistuinten suojelu kaikissa Euroopan unionin valtioissa, jos he muuttavat yhdestä EU:n jäsenvaltiosta toiseen. Tämä antaa tutkintaviranomaisille ja yleiselle syyttäjälle mahdollisuuden suorittaa tutkimuksensa tehokkaasti ja rikosten uhrit eivät jätä tutkimusten aikana tärkeitä tietoja kertomatta pelon takia. Olen kiitollinen esittelijälle hänen mietinnöstään.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vaikka viime vuosina on suoritettu joitakin toimenpiteitä uhrien suojelemiseksi, asianosaiset jätetään usein pulaan. Asianajajat ja tuomarit oppivat koulutuksensa aikana paljon vastaajien oikeuksista, mutta heille ei kerrota mitään oikeasta tavasta kohdella todistajia ja todistajina toimivia uhreja. Jos aikataulu on määritetty vain vastaajan mukaan eikä uhria, joka on nostanut siviilikanteen toista henkilöä vastaan, oteta millään tavoin huomioon, tämä on kuin isku vasten kasvoja. Tietoisuuden lisääminen on tässä tärkeää, ja sitä tarvitaan myös lääketieteen koulutuksessa, jotta perheväkivalta voidaan tunnistaa paremmin. Siviiliasioiden korvauskanteiden vanhentumisajan kysymys on tärkeä lasten hyväksikäytön kohdalla. Uhrien suojelu sisältää myös sen, että lastemme kanssa saavat työskennellä vain sellaiset henkilöt, joilla on puhdas rikosrekisteri. Jos pakkoavioliitoista nostetaan nyt syyte Liechtensteinissa, myös ilman uhrin lupaa, ja on mahdollista ryhtyä oikeustoimiin alaikäisen sukupuolielinten silpomisen seurauksena, tämä osoittaa selvästi paljon kiitetyn monikulttuurisen rikastumisen mahdolliset vaarat.

Koska uhrien suojelu on edelleen lapsenkengissä ja asianosaiset eivät useinkaan tiedä, kenen puoleen kääntyä omassa maassaan ja mitkä heidän oikeutensa ovat, on tärkeää, että uhrien suojelu yhdenmukaistetaan EU:ssa. Äänestin mietinnön puolesta.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Kannatin äänestyksessä esitystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä, koska EU tarvitsee järjestelmän, joka lisää väkivallan uhreiksi joutuneiden kansalaisten hengen, turvallisuuden sekä ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden ja sukupuolisen itsemääräämisoikeuden suojelua. Direktiiviehdotuksella pyritään vahvistamaan tämäntyyppisten rikosten uhrien suojelua EU:ssa, koska tällä hetkellä suojelutoimenpiteet rajoittuvat jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön. Tällä päätöslauselmalla pyritään paikkaamaan lainsäädännön aukkoja varmistamalla väkivallan uhreille suojelu myös heidän omien maidensa ulkopuolella, ja näin uhreille taataan riittävä suojelu kaikissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioita ei vaadita yhdenmukaistamaan kansallisia lakejaan, mutta valtiot voivat mukauttaa lakejaan niin, että ne tunnustetaan vastavuoroisesti.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Kannatin tänään äänestyksessä esitystä direktiiviksi, jolla hyväksytään vakiomekanismi rikosten uhreille annetun suojelun edistämiseksi ja vahvistamiseksi, kun uhrit muuttavat jäsenvaltioiden välillä hyödyntäen oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen. Direktiivi suojelee nyt uhreja rikoksilta, jotka voivat vaarantaa uhrin hengen, ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden ja seksuaalisen itsemääräämisoikeuden tai henkilökohtaisen vapauden, ja viime kädessä sen tavoitteena on estää vastaavat rikokset tulevaisuudessa.

Neuvoston kanssa käytyjen neuvotteluiden seurauksena direktiiviä on parannettu erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- Oikeudellista suojelua on laajennettu, eikä uhrin tarvitse enää aloittaa uudestaan koko oikeusprosessia suojelutoimenpiteiden saamiseksi, kun hän muuttaa toiseen jäsenvaltioon.
- Eurooppalaisen suojelumääräyksen antamisen ehtoja on parannettu ja yksinkertaistettu.
- Syitä, joiden perusteella voidaan kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaista suojelumääräystä tai torjua se, on rajoitettu.
- Määräyksen täytäntöönpanolle on määritetty selkeä määräaika.
- Suojelu kattaa ruumiillisen koskemattomuuden lisäksi myös uhrin ihmisarvon.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Tämä mietintö on ristiriidassa jo hyväksytyyn Tukholman toimintasuunnitelman kanssa, joka on Euroopan unionin aloite, jolla ylläpidetään ja kehitetään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta. Vaikka tarkistusten oikeudellisessa perustassa oli ongelmia, päätin äänestää tämän mietinnön puolesta, koska katson, että rikosten uhrien tai potentiaalisten uhrien suojelutoimenpiteet ovat myönteinen asia. Mahdollisuus laajentaa oikeudellisen suojamääräyksen soveltamisalaa yhdestä jäsenvaltiosta ("määräyksen antanut valtio") toiseen jäsenvaltioon, johon suojeltu henkilö muuttaa ("täytäntöönpanovaltio"), tuo käytännössä merkittävää edistystä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomiseen Euroopan unionissa, ja tämä on ihanne, jota kannatan.

Rovana Plumb (S&D), *kirjallinen*. – (RO) Perheväkivalta on perusihmisoikeuksien loukkaus ja voi koskettaa ketä tahansa uskonnosta, ihonväristä tai sosiaalisesta asemasta riippumatta. Romaniassa perheväkivalta lisääntyi 35 prosentilla vuonna 2009 verrattuna vuoteen 2008. Vuonna 2010 perheväkivaltatapausten määrän on raportoitu jopa lisääntyvän. Perheväkivaltatapausten on arvioitu vaikuttavan 1 200 000 henkilöön joka vuosi, mutta vain 1 prosentilla väkivallan uhreista on rohkeutta ilmoittaa siitä viranomaisille.

Eurooppalaisen suojelumääräyksen on oltava voimakas oikeusväline, jolla väkivallan uhreille voidaan taata parempi turvapaikka jäsenvaltioiden rajojen yli. Tämä sisältää myös suojelun ryhmien tekemää väkivaltaa vastaan ja koskee kaikkia rikosten uhreja, kuten ihmiskaupan, naisten sukuelinten silpomisen, pakkoavioliittojen, kunniamurhien, inestien, sukupuoleen perustuvan väkivallan sekä terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden uhreja.

Jäsenvaltioiden on jatkossakin taattava oikeudellinen suoja, rajoitettava syitä, joiden perusteella voidaan kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaista suojelumääräystä tai torjua se, säädettävä 20 päivän määräaika määräyksen täytäntöönpanolle ja selkeytettävä kantaa, joka koskee yhdestä jäsenvaltiosta toiseen muuttavia uhreja.

Paulo Rangel (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Neuvoston direktiivi on mielestäni erittäin myönteinen, koska sen tavoitteena on luoda aito vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue. Yhdyn kuitenkin esittelijöiden esittämiin huolenaiheisiin, erityisesti teknisten puutteiden sekä heidän osoittamiensa jäsenvaltioiden oikeudellisten järjestelmien välisten erojen osalta.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Haluan kiittää Teresa Jiménez-Becerril Barriota ja Carmen Romero Lópezia heidän erinomaisesta työstään. Rikosten uhreille, joilla on oikeus suojeluun yhdessä jäsenvaltiossa, taataan samantasoinen suojelu koko unionissa tänään hyväksytyyn uuden eurooppalaisen suojelumääräyksen ansiosta. Se

laajentaa lainsäädännön soveltamisalan koskemaan kaikkia rikosten uhreja eikä ainoastaan sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreja, kuten alun perin ehdotettiin. Suojelutoimenpiteitä on kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, mutta niiden voimassaolo päättyy, kun uhrit ylittävät valtion rajat. Eurooppalaisen suojelumääräyksen tulisi varmistaa, että henkilölle yhdessä jäsenvaltiossa annettu suojelu koskee kaikkia muita jäsenvaltioita, joihin hän matkustaa tai on matkustanut. Eurooppalainen suojelumääräys voidaan antaa suojeltavan henkilön pyynnöstä, jos hän päättää muuttaa toiseen jäsenvaltioon tai vain haluaa viettää aikaa kyseisessä valtiossa. Jäsenvaltio, joka antoi suojelumääräyksen, on vastuussa eurooppalaisen suojelumääräyksen antamisesta ja sen lähettämisestä siihen jäsenvaltioon, johon kyseinen henkilö aikoo matkustaa. Teksti on vielä vahvistettava jäsenvaltioiden määränemmistöllä neuvostossa, ja jäsenvaltioilla on kolme vuotta aikaa saattaa se osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) 12 jäsenvaltion jättämä esitys direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä on aloite, jonka tavoite on rikosten ennaltaehkäisy. Vaikka jäsenvaltiot ovat säätäneet uhrien suojelumääräyksistä, niistä seuraavat täytäntöönpanotoimet pysähtyvät määräyksen antaneen valtion rajalle. Uhrit voivat kuitenkin liikkua yhdestä jäsenvaltiosta toiseen monista syistä, joista vähäpätöisin ei suinkaan ole rikoksen välttäminen. Muuttaessaan tällä tavoin he ovat puolustuskyvyttömiä, jos oikeus- ja lainvalvontaviranomaiset eivät kykene suojelemaan heitä panemalla täytäntöön nopeaa, tehokasta ja Euroopan laajuista varhaisen varoituksen järjestelmää ja ennaltaehkäisymekanismia. Tällaisten yhteistyöjärjestelyiden perustaminen on tämän aloitteen taustalla. Jäsenvaltioiden toimet osoittavat, että rikoksia voidaan ehkäistä Euroopan tasolla, kun tekijät ovat tiedossa.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Kannatin äänestyksessä päätöslauselmaa esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä. Direktiivi on välttämätön, jotta väkivallan uhrit voivat tuntee olonsa verrattain turvalliseksi koko Euroopan unionissa riippumatta siitä, missä he asuvat. Kun direktiivi on hyväksytty, on tärkeää järjestää säännöllisiä koulutuksia oikeuselimille ja muille toimivaltaisille elimille, jotta ne voivat tarjota uhreille asianmukaista apua. On välttämätöntä järjestää myös tiedotuskampanja, jonka tavoitteena on lisätä kansalaisten tietoisuutta mahdollisuudesta eurooppalaisen suojelumääräyksen antamiseen.

Sen seurauksena väkivallan uhrit saavat huomattavasti enemmän suojelua, ja kyseisten rikosten määrä laskee. Direktiivi eurooppalaisesta suojelumääräyksestä on tärkeä askel kohti naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaa EU:n direktiiviä. On laadittava ja toteutettava mahdollisimman nopeasti yhteinen kattava EU:n strategia, jonka tavoitteena on naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Tarvitsemme kiireesti eurooppalaiset lainsäädäntönormit naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseen. Tämä on ainoa keino, jolla voimme tukea naisia ja vastustaa yhteiskunnan perheväkivallalle osoittamaa hyväksyntää ja tähän rikokseen syyllistyvien rankaisematta jättämistä. Toivon, että Puola tulevana puheenjohtajavaltiona edistää merkittävästi asiaa koskevan direktiiviehdotuksen laatimista ja hyväksyntää. Olen jo kirjoittanut asiaa käsittelevän kirjeen Puolan pääministeri Donald Tuskillle, mutten ole vielä saanut vastausta.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen eurooppalaista suojelumääräystä koskevan mietinnön hyväksymiseen selvällä enemmistöllä. Tänään hyväksytty toimenpide mahdollistaa sen, että yhdessä jäsenvaltiossa suojelua saavat henkilöt voivat nauttia samaa suojelua missä tahansa muussa jäsenvaltiossa, johon he matkustavat. Tämä direktiivi koskee perheväkivallan uhrien lisäksi myös pakkoavioliittojen, ihmiskaupan

ja naisten sukuelinten silpomisen uhreja. Tämä on merkittävä edistysaskel uhrien oikeuksille ja heidän liikkuvuudelleen Euroopan unionissa. Kehotan nyt neuvostoa noudattamaan Euroopan parlamentin kantaa antamalla voimakkaan tukensa eurooppalaiselle suojelumääräykselle.

Mietintö: Edit Bauer, Anna Hedh (A7-0348/2010)

John Stuart Agnew (EFD), kirjallinen . – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) tuomitsee kaikki ihmiskaupan muodot orjuuden nykyaikaisena ilmentymänä ja vaatii Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällaisesta toiminnasta kovimpia mahdollisia rangaistuksia. UKIP äänesti kuitenkin tätä mietintöä vastaan, koska emme voi oikeutetusti perustella lisävaltuuksien antamista EU:lle rikosoikeudessa ja rajojen suojelussa. Ehdotuksen mukaan EU päättäisi rikoksen vähimmäisrangaistuksesta jäsenvaltioissa, eikä se ole EU:n asia. Valittujen kansallisten hallitusten on päätettävä tällaisista rangaistuksista yksitellen ja tehtävä yhteistyötä muiden maiden kanssa, jotta ihmiskaupasta voidaan tehdä loppu.

EU myös pahentaa ihmiskaupan ongelmaa. EU:n liikkumisvapauden ja avointen rajojen sekä yhtenäisvaluutan ansiosta järjestäytyneet rikollisuus voi esteettömästi toimia paljon entistä tehokkaammin. Jos jäsenvaltioilla olisi kunnolliset rajatarkastukset ja valvonta, tällaisten pahojen rikollisjärjestöjen toimintaa olisi paljon helpompi häiritä. EU on itse asiassa osa ongelmaa, ei sen ratkaisu.

Sonia Alfano (ALDE), kirjallinen. – (IT) Mikään ei ole sen epäinhimillisempää kuin toisten elävien olentojen elämän hyväksi käyttäminen voiton saamiseksi jokaista perusoikeutta rikkomalla. Ihmiskauppa on ihmiskunnan historian alhaisimpia toimintoja; se on laajalle levinnyt ja erittäin monimutkainen ilmiö. Olen tyytyväinen siitä, että parlamentti on ensimmäisessä käsittelyssä hyväksynyt ihmiskauppaa koskevan direktiiviehdotuksen. Sillä on suuri merkitys pyrittäessä torjumaan ilmiötä, joka on päätoimiala suurelle joukolle kansainvälisiä rikollisjärjestöjä. Tärkeintä on tunnustaa, että pääongelma on järjestäytyneet rikollisuus. EU tekee lopultakin todellisen ja selkeän eron rikollisuuden ja järjestäytyneen rikollisuuden välille, koska viimeksi mainittu on todellakin erillinen asia. Ehdotukseen liittyy monia muitakin myönteisiä tekijöitä, kuten hyväksikäytön entistä laajempi määritelmä, uhrien parempi suojelu ja sääntö, jonka mukaan ihmiskaupan uhreja ei aseteta syytteeseen rikoksista, jotka heidät on pakotettu tekemään käyttämällä heihin kohdistuvaa väkivaltaa tai väkivallan uhkaa. Kuten Amnesty International huomauttaa, ihmiskaupan uhreja ovat naiset pidätetään usein prostituutiosta tai heille ei taata täyttä oikeussuojaa.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa, koska ihmiskauppa on orjuuden nykyaikainen muoto, vakava rikos ja ihmisen perusoikeuksien vakava rikkomus. Lissabonin sopimuksella vahvistettiin EU:n toimintaa oikeudellisen ja poliisiyhteistyön alalla rikosasioissa, myös ihmiskaupan torjunnassa, ja Euroopan parlamentilla on siinä täysimääräinen tehtävä toisena lainsäätäjänä. Tuen vahvasti Euroopan parlamentin ehdotusta, jonka mukaan ihmiskauppioiden rangaistuksia on kovennettava vuoden 2009 ehdotuksen tasolle, varojen takavarikointia on sovellettava ja uhreille, erityisesti lapsiuhreille, annettavaa apua on kehitettävä edelleen.

Olen vakuuttunut siitä, että EP:n on esitettävä jäsenvaltioille selkeä vaatimus tehostaa toimintaansa, jotta ihmiskaupan uhrien palvelujen kysyntä heikkenisi, järjestämällä valistuskampanjoita, koulutusta ja niin edelleen. Tässä kaikessa on otettava huomioon sukupuolinäkökulma. On tärkeää korostaa, että orjatyövoimaa käytäviin työnantajiin

kohdistettavilla rikosoikeudellisilla seuraamuksilla on voimakas ehkäisevä vaikutus, joten niitä on kehitettävä edelleen.

Roberta Angelilli (PPE), kirjallinen. – (IT) Taloudellisen ja kulttuurisen epätasa-arvon jatkuminen maailmanlaajuisella tasolla on johtanut uudenlaisen orjuuden syntymiseen. Se ei enää välttämättä liity seksuaalisen hyväksikäytön alaan, vaan kyse on myös taloudellisesta hyväksikäytöstä.

Tilanteet eivät ehkä vastaa historiasta saamaamme näkemystä orjuudesta, mutta ne ovat yhtä loukkaavia. Uhreilta riistetään ne vapauden ja tasa-arvon arvot, joihin nyky-yhteiskunta perustuu. Uhrin hinnoitellaan ja myydään tai heillä käydään vaihtokauppaa; heidän ihmisarvonsa viedään. Ihmiskauppa on järjestäytyneelle rikollisuudelle erittäin tuottoisaa liiketoimintaa, ja sillä on nyt rajat ylittävä ulottuvuus.

Vuoden kuluttua Lissabonin sopimuksen voimaantulosta poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön alalla rikosasioissa on tehty monia aloitteita. Meidän on nyt lujitettava EU:n työtä antamalla kannustimia ihmiskaupan vastaiseen toimintaan, keräämällä tietoja, jotta voidaan koota luotettavia tilastoja, ja perustamalla entistä tiiviimpi rajat ylittävä yhteistyö, johon sisältyy myös tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa, sekä lähentämällä yhteistyötä Eurojustin ja Europolin kanssa.

Meidän on myös otettava käyttöön uhrilähtöinen lähestymistapa. Uhrin tarvitsevat suojelua, myös oikeudellista suojelua. He tarvitsevat apua ja yhteiskuntaan sopeutusohjelmia. Ennen kaikkea on tärkeää koventaa ihmiskauppiain ja niiden työnantajien rangaistuksia, jotka käyttävät hyväkseen osaksi alaikäisten uhrien heikkoa asemaa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistista puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta annettua komission direktiiviehdotusta ja sitä koskevaa Euroopan parlamentin mietintöä vastaan, koska niissä yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä ja rangaistuksia. EU on ottanut asiakseen hyödyntää työntekijöiden heikkoa asemaa ja pyrkii vähitellen saamaan heidät uskomaan, että kaikilla aloilla ja kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan samanlaisia yhtenäisiä rikosoikeuden sääntöjä. Yhdenmukaisen rikosoikeuden saattaminen voimaan EU:n jäsenvaltioissa, millä on häpeämättömänä julkituotuna tavoitteena lujittaa Euroopan yhtenäistämistä ja valtion sortomekanismeja monopolien vallan vakiinnuttamiseksi, merkitsee jälleen uutta raskasta iskua ruohonjuuritason vapauksille. Samalla se merkitsee vaarallista ruohonjuuritason itsenäisyyden ja jäsenvaltioiden suvereenien oikeuksien rajoitusta, mitä ei voida hyväksyä.

EU:n kiinnostus ihmiskaupan torjumiseen on teeskenneltyä, koska se tulee kapitalistiselta, monikansalliselta unionilta, joka myöntää avoimesti perustuvansa kapitalistiseen järjestelmään. Työvoiman muuttaminen kapitalistiseksi hyödykkeeksi muuttaa ihmiset hyödykkeeksi, joka palvelee mädän hyväksikäyttöjärjestelmän ainoaa tunnustettua arvoa: kapitalistista voittoa.

Alfredo Antoniozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen tyytyväinen ehdotuksen hyväksymiseen ja uusiin rangaistuksiin. Ihmiskauppa on törkeä rikos ja ihmisen perusoikeuksien vakava loukkaus. Toivon, että uusi direktiivi onnistuu täyttämään edeltävien oikeudellisten puitteiden aukot ja että ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin tehtävä perustetaan selkeässä lainsäädäntökehyksessä.

Vaikka Lissabonin sopimuksella vahvistetaan Euroopan parlamentin tehtävää rikosoikeuden alan poliisiyhteistyössä ja oikeudellisessa yhteistyössä, jäsenvaltioilla on keskeinen tehtävä

tämän rikollisuuden torjumisessa. Jos haluamme saada aikaan voimakkaan ehkäisevän vaikutuksen, jäsenvaltioiden on säädettävä rikokseksi ihmiskaupan uhrien palvelujen tietoinen käyttö.

Sophie Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Ihmiskauppa on inhottava asia, jota Euroopan unioni ei valitettavasti voi jättää huomiotta. Unionin viranomaiset eivät hyväksy sitä, olipa motiivina sitten seksuaalinen hyväksikäyttö tai työ. Tästä syystä Euroopan unionilla jo jonkin aikaa ollut voimassa laaja valikoima ilmiön torjumiseen tarkoitettua lainsäädäntöä. Uusi direktiivi, jonka puolesta äänestin, korvaa aiemman puitepäätöksen asiaa koskevan uuden toimivallan mukaisesti. Kokoamalla yhteen alaa koskevan yhteisön säännösten ja keskittämällä sen yhteen tekstiin direktiivin on tarkoitus toimia merkittävässä asemassa ihmiskaupan torjumisessa. Siinä määritellään periaatteet, joihin jäsenvaltioiden lainsäädännön on perustuttava, asetetaan sovellettavat rangaistukset, vahvistetaan oikeushenkilöiden vastuu, suojataan uhreja syytteenpanolta, joka johtuu heidän asemastaan, sekä otetaan käyttöön uhrien avustus- ja suojelutoimenpiteitä. Lisäksi siihen sisältyy naisia ja lapsia koskevia erityissäännöksiä.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) EU:ssa käydään joka vuosi kauppaa sadoilla tuhansilla ihmisillä tarkoituksena muun muassa seksuaalinen hyväksikäyttö, pakkotyö, laiton elinkauppa ja kerjääminen. Tämä orjuuden nykyaikainen muoto on hirvittävä rikos ja ihmisen perusoikeuksien karkea loukkaus.

Olen tyytyväinen siitä, että mietinnön mukaan ihmiskaupan estämiseksi otetaan käyttöön entistä ankarampia toimenpiteitä, ihmiskauppiaille asetetaan entistä kovempia rangaistuksia ja uhrien suojelua parannetaan. Tätä nykyaikaista orjuuden muotoa on torjuttava, ja uhrien tukemisesta, suojelemisesta ja tehokkaasta avustamisesta on säädettävä. Ennaltaehkäisyä ja seurantaa on vahvistettava.

Kansainvälisiä rikollisjärjestöjä on torjuttava, ja EU:n ja kansainvälisellä tasolla on saatava aikaan yhteistyötä, jotta se voidaan tehdä kunnolla.

Olen tyytyväinen siitä, mitä mietinnössä todetaan ihmiskauppioiden kovemmista rangaistuksista ja varojen takavarikoinnista. Lapset ovat suurimmassa vaarassa joutua ihmiskaupan uhreiksi, ja kaikkien ihmiskaupan uhrien, erityisesti lasten, on saatava apua ja suojelua.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä mietintöä. Ihmiskauppa on törkeä rikos ja ihmisen perusoikeuksien vakava loukkaus. Rikos on maailmassa laajalle levinnyt, ja se voi esiintyä monissa muodoissa, jotka liittyvät seksuaaliseen hyväksikäyttöön, pakkotyöhön, laittomaan elinkauppaan, laittomiin adoptioihin jne. Siitä syystä meidän on kiireesti ryhdyttävä toimiin, joilla tuetaan ihmiskaupan vastaista strategiaa. Ihmiskaupan torjuntaan ja estämiseen on kiinnitettävä merkittävästi huomiota.

Lisäksi on tarpeen varmistaa uhrien tehokas avustus- ja tukijärjestelmä, jossa säädetään oikeudesta korvauksiin, tarvittavaan lääkinälliseen hoitoon ja ilmaiseen oikeus- ja psykologiseen apuun siten, että lapsiin kiinnitetään erityistä huomiota. Ihmiskaupan vastaiseen strategiaan on sisällytettävä myös sosiaalinen ulottuvuus sekä maahanmuutto-, turvapaikka- ja yhteiskuntaan sopeuttamispolitiikkojen näkökohdat. Lisäksi rikosten määrän vähentämiseksi on välttämätöntä säätää tehokkaat ja asianmukaiset rangaistukset niille, jotka rikkovat direktiivin säännöksiä.

Slavi Binev (NI), kirjallinen. – (BG) Tuen mietintöä, koska ihmiskauppa on vakava ongelma, johon meidän on puututtava, ja Lissabonin sopimuksessa esitetyt toimenpiteet

eivät ole riittävän voimakkaita tämän alan rikollisuuden voittamiseksi. Ihmiskauppa on eräänlaista orjuutta, ja Euroopan on suojeltava naisiaan, lapsiaan, kansalaisiaan tältä uhalta kaikin käytettävissä olevin keinoin. Se on törkeä rikos ja ihmisen perusoikeuksien valtava loukkaus, jolla ihmiset pakotetaan riippuvaisuuteen uhkaamalla, väkivallalla ja nöyryyttämällä. Säädetävän minimirangaistuksen olisi oltava kymmenen vuotta. Lisäksi meidän on mielestäni omaksuttava uhrilähtöinen lähestymistapa, johon sisältyy kaiken tyyppisten uhrien tunnistaminen ja erityistoimenpiteet heidän suojelemisekseen keskittymällä erityisesti lapsiin ja muihin riskiryhmiin, kuten Edit Bauer mietinnössään mainitsi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan parlamentti hyväksyi tänään historiallisen ja erityisen tärkeän direktiivin, joka vahvistaa ihmiskaupan vastaista taistelua. Direktiivi on hyvin tärkeä askel pyrittäessä vähentämään tätä hirvittävää rikollisuutta, koska siinä asetetaan entistä kovemmat rangaistukset ja seuraamukset ja tehostetaan edelleen ennaltaehkäisyä ja uhrien suojelua. Äänestin mietinnön puolesta, koska ihmiskauppiaita ja heidän hirvittäviä rikoksiaan on kohdeltava entistä ankarammin ja on otettava käyttöön entistä kovemmat rangaistukset ja seuraamukset, jotta niiden taso vastaa tehdyn rikoksen vakavuutta ja jotta ne toimisivat tehokkaana pelotteena. Uusi direktiivi sisältää erittäin tärkeän säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on rangaistusten lisäksi otettava käyttöön sellaisia seuraamuksia kuin omaisuuden takavarikointi ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet rikosten tekovälineiden ja rikoshyödyn takavarikoimiseen ja menetetyksi tuomitsemiseen, koska vain siten nämä rikokset lakkaavat olemasta taloudellisesti kannattavia. Haluan kiinnittää huomiota siihen tosiseikkaan, että kun näiden rikosten määrä Euroopassa lisääntyy, EU:n lähestymistavassa on suuntauduttava aiempaa enemmän ihmisoikeuksiin siten, että eniten huomiota kiinnitetään ennaltaehkäiseviin toimiin, uhrien suojeluun, paluu- ja yhteiskuntaan sopeutuspolitiikkaan sekä sosiaalisiin kysymyksiin.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin tehtävän perustaminen Euroopan unionin tasolla lisäisi tämän nykypäivän orjuuden vastaisten toimien yhtenäisyyttä. Asiaa koskeva valtioiden välinen yhteistyö erityisesti EU:n tasolla on hyväksi. Usein kuitenkin jätetään huomiotta toimet, joita tarvitaan ihmiskaupan uhreiksi joutuneiden sopeuttamiseksi yhteiskuntaan. Koulutus- ja ehkäisykampanjat on tietenkin keskitettävä Euroopan unionin vähiten kehittyneisiin valtioihin, joissa laajat väestönosat ovat haavoittuvassa asemassa aineellisen puutteen takia.

Jotta ilmiöstä saataisiin entistä parempi ja tarkempi kuva, on kerättävä yhdenmukaistettuja tietoja, joihin pitäisi sisältyä tiedot ihmiskaupan kohteena olevien ihmisten määrästä sekä tiedot uhrien sukupuolesta, iästä ja kansallisuudesta, samoin kuin ihmiskaupan muodosta, niiden palveluiden lajista, joihin uhreja käytetään, pidätettyjen, syytteeseen asetettujen ja tuomittujen ihmiskauppioiden määrästä sekä menettelyistä, joita käytetään tapausten siirtämiseksi kansallisille turvapaikkaviranomaisille. Tällä hetkellä ihmiskaupan laajuus on valtava, mutta emme tunne ilmiön todellista mittakaavaa, koska keskitettyjä täsmällisiä EU:n tietoja ei ole.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Haluan kiittää Edit Baueria ja Anna Hedhiä siitä, että he ovat ottaneet hoitaakseen vaikean tehtävän laatia tätä ajankohtaista aihetta koskeva mietintö. Ihmiskauppa on aikamme suurimpia vitsauksia ja verrattavissa orjuuteen. Häikäilemättömät rikollisjärjestävät riistävät uhrejaan hyväksikäytöllä ja riippuvaisuudella.

Valitettavasti ilmiöllä on valtaiset mittasuhteet, vaikka tietojen puutteen vuoksi emme tiedä tarkalleen, kuinka valtaiset. Siitä syystä sen todellinen laajuus on selvitettävä erityistutkimuksilla. Samaan aikaan Euroopassa on edistettävä politiikkaa, joka mahdollistaa yhteistyön lisäämisen rikostutkinnassa ja oikeudellisella alalla. Ne voidaan toteuttaa Lissabonin sopimuksen 79 artiklan perusteella, joka muodostaa oikeusperustan yhteisen maahanmuuttopolitiikan puitteissa.

Lopuksi haluan yhtyä esittelijän vaatimukseen: ihmiskauppioiden rangaistuksia on kovennettava, ja heidän varansa on takavarikoitava, ihmiskaupan uhrien palvelujen tietoinen käyttö on säädettävä rikokseksi, ja uhreille on annettava entistä enemmän apua.

David Campbell Bannerman ja Nigel Farage (EFD), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) tuomitsee kaikki ihmiskaupan muodot orjuuden nykyaikaisena ilmentymänä ja vaatii Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällaisesta toiminnasta kovimpia mahdollisia rangaistuksia. UKIP äänesti kuitenkin tätä mietintöä vastaan, koska emme voi oikeutetusti perustella lisävaltuuksien antamista EU:lle rikosoikeudessa ja rajojen suojelussa. Ehdotuksen mukaan EU päättäisi rikoksen vähimmäisrangaistuksesta jäsenvaltioissa, eikä se ole EU:n asia. Valittujen kansallisten hallitusten on päätettävä tällaisista rangaistuksista yksitellen ja tehtävä yhteistyötä muiden maiden kanssa, jotta ihmiskaupasta voidaan tehdä loppu. EU myös pahentaa ihmiskaupan ongelmaa. EU:n liikkumisvapauden ja avointen rajojen sekä yhtenäisvaluutan ansiosta järjestäytyneet rikollisuus voi esteettömästi toimia paljon entistä tehokkaammin. Jos jäsenvaltioilla olisi kunnolliset rajatarkastukset ja valvonta, tällaisten pahojen rikollisjärjestöjen toimintaa olisi paljon helpompi häiritä. EU on itse asiassa osa ongelmaa, ei sen ratkaisu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin direktiivin puolesta, koska ihmiskaupan torjumiseen liittyvien ponnistelujen lisääminen on sen olennainen osa. EU:n toiminta kattaa nyt prostituution ja muut seksuaalisen hyväksikäytön muodot, työntekijöiden hyväksikäytön pakkotyössä ja kerjäämisessä, elinkaupan, laittoman adoption, pakkoavioliitot, huumausainekaupan ja jopa henkilön hyväksikäyttämisen pikkurikollisuudessa tai ryöstöissä. Mielestäni asiakirjalla vahvistetaan rikosten ehkäisyä ihmiskaupan osalta erityisesti säätämällä tiettyjä tekoja rikoksiksi ja käyttämällä rangaistuksia, tavaroiden takavarikointia tai rikollisiin tarkoituksiin käytettyjen laitosten pysyvää sulkemista. Katson, että myös uhrien auttaminen tehostuu, kun tarjotaan vaadittava majoitus, oikeudellista neuvontaa sekä aineellista, psykologista ja lääkinnällistä apua.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmiskauppa on orjuuden nykykuoto ja järjestäytyneen rikollisuuden toiseksi tuottoisinta toimintaa koko maailmassa. Direktiivi on ensimmäinen asiaa koskeva säädös, jossa hyödynnetään Lissabonin sopimuksen tarjoamia uusia mahdollisuuksia. Siinä on määritelty yhteinen lähestymistapa ihmiskaupan torjuntaan ja uhrien suojeluun, ja se täyttää siten merkittävän aukon aiemmassa säädöskehityksessä. Direktiivissä on saatu aikaan tasapainoinen kompromissi, ja luodulla välineellä on mahdollista käsitellä tämän tyyppistä rikollista toimintaa aiempaa tehokkaammin. Poliitikoista voidaan laatia entistä tiukempia ja rangaistuksista entistä kovempia, kuten viidestä kymmeneen vuoden vankeusrangaistus ja rikoshyötyjen takavarikoiminen. Samaan aikaan direktiivillä vahvistetaan ennaltaehkäisyä ja uhrien suojelun aloja siten, että lapsiin ja muihin haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin kiinnitetään erityistä huomiota.

Tuen myös ehdotusta ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin perustamisesta EU:hun, vaikka on vältettävä tehtävien päällekkäisyyttä muiden jo olemassa olevien elinten kanssa, kuten Euroopan poliisiviraston.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjallinen*. – (FR) Ihmiskauppa vaikuttaa Euroopassa joka päivä satoihin ihmisiin, joista suurin osa on naisia ja nuoria tyttöjä. Näin ollen on kiireesti täytettävä oikeudellinen aukko, joka joissakin Euroopan maissa vallitsee, kuten Espanjassa, jossa sivumennen sanoen avattiin juuri suuri bordelli viiden kilometrin päässä Ranskan rajalta. Euroopan unioni on siten viimein laatinut itselleen välineen, jonka avulla on mahdollista luoda ihmiskauppiaita pelottava ympäristö ja varmistaa, että ihmiskaupan uhreille annetaan apua ja suojelua. Tästä eteenpäin rikokset ja ihmiskauppiaisiin sovellettavat rangaistukset määritellään yhteisillä säännöillä. Tämä merkitsee uutta askelta kohti ihmisarvon suojelua ja loppua ihmisten kohtelemiselle hyödykkeinä.

Diogo Feio (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Nykypäivän ihmiskauppa on uhreilleen tämän päivän epäinhimillistä orjuutta. Tekijöilleen – rikollisjärjestöille, jotka ovat mukana prostituutiossa ja seksuaalisessa hyväksikäytössä, laittomissa adoptioissa, pakkotyössä, laittomassa maahanmuutossa ja laittomassa elinkaupassa – se on äärimmäisen tuottoisaa toimintaa. Koska monet Euroopan maat ovat tällaisten verkostojen kohde, olen tyytyväinen aloitteesta perustaa yhteiset puitteet ihmiskaupan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi Euroopan tasolla. Lähestymistapa on lähtöisin parlamentin päätöslauselmaehdotuksesta, josta äänestimme 10. helmikuuta 2010.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Ihmiskauppa on vakava ihmisoikeusrikkomus ja erittäin tuottoisaa järjestäytyneelle rikollisuudelle. Tämän nykypäivän orjuuden merkitys on valtava, vaikka emme tiedäkään sen todellista laajuutta.

Lissabonin sopimuksella vahvistettiin Euroopan unionin politiikkaa oikeusviranomaisten ja poliisin yhteistyön alalla rikosasioissa, myös ihmiskaupan torjunnassa. Nyt kun Euroopan parlamentista on tullut toinen lainsäätävä, sillä on tästä eteenpäin alalla tärkeä tehtävä.

Olen tyytyväinen mietinnössä hyväksytyihin toimenpiteisiin, jotka koskevat tarvetta kerätä tietoja ihmiskaupan kohteena olevien henkilöiden määrästä ja uhrien sukupuolesta, iästä ja kansallisuudesta, tavasta, jolla ihmiskauppa toteutuu, palveluista, joita uhrit lopuksi päätyvät tarjoamaan, pidätettyjen, tuomioistuimeen vietyjen ja tuomittujen ihmiskauppiaiden määrästä sekä kansallisista menettelyistä, joilla asiat siirretään kansallisille turvapaikkaviranomaisille.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (PT) Tiedämme, että ei riitä antaa säädöksiä ihmiskaupan torjumiseksi ja sen uhrien suojelemiseksi. Ihmiskaupan poistaminen on nähtävä painopisteenä ihmisoikeuksien puolesta käytävässä kamppailussa. Tähän vaaditaan poliittista tahtoa. Ennen kaikkea on kuitenkin toimittava ehkäisevästi, ja se edellyttää muita talous- ja sosiaalipolitiikkoja ja vaatii kapitalistisen riiston ja uusliberalististen politiikkojen lopettamista.

On luotava edellytykset, joilla asianomaiset yksilöt vapautuvat köyhyydestä, edistämällä vaurauden tasapuolista jakamista, takaamalla olennaisten julkisten palvelujen käyttöoikeus ja edistämällä sellaisten työpaikkojen luomista, joihin liittyy oikeuksia ja ihmisarvoisen elintason takaava palkka.

Näistä syistä tämän asiakirjan hyväksyminen on vain yksi askel pitkässä kovassa taistelussa, jota on jatkettava, jos haluamme lopettaa ihmiskaupan.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjallinen. – (FR) Hyväksyimme viime viikolla mietinnön ihmiskaupan ehkäisyä ja torjuntaa sekä uhrien suojelua koskevasta direktiiviehdotuksesta, ja olen hyvin tyytyväinen äänestyksen lopputulokseen. Ensinnäkin ”ihmiskaupan” määritelmä on nyt paljon aiempaa laajempi ja käsittää ihmiskaupan seksiteollisuuteen ja työvoiman hyväksikäyttöön erityisesti maatalous- ja kotitalousaloilla sekä pakotettua kerjäämistä varten. Toiseksi tekstissä vahvistetaan seuraamukset ja vähimmäisrangaistukset ihmiskauppiaille. Kolmanneksi tekstissä säädetään laajasta joukosta apu- ja tukitoimenpiteitä uhreille, eikä pidä unohtaa, että Euroopan unionissa on raporttien mukaan useita satoja tuhansia uhreja joka vuosi. Aika on osoittanut, että voimassa olleet puitteet eivät olleet riittävän tehokkaita. Viime viikolla hyväksymämme teksti osoittaa, että meillä on tahtoa tehostaa toimiamme kansalaisten suojelemiseksi ja ihmiskauppiaitten saattamiseksi tuomioistuimiin koko Euroopassa.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Ihmiskauppa on nykypäivän orjuutta. Rikollisjärjestöille se on myös äärimmäisen tuottoisaa liiketoimintaa, joka voi toteutua monissa eri muodoissa, kuten seksuaalisena hyväksikäyttönä, pakkotyönä, elinkauppana, kerjäämisenä, laittomana adoptiona ja kotiorjuutena. Teksti on ensimmäinen sitova EU:n säädös asiasta. Se vahvistaa sekä uhrien suojelua että tekijöiden seuraamuksia. Tekstiä tukeva sukupuolinäkökulma on hyvä asia, koska naiset joutuvat usein ihmiskaupan uhreiksi. Toinen merkittävä kohta on, että uhreja ei aseteta syytteeseen rikoksista, jotka on tehty ihmiskaupan seurauksena, kuten maahanmuuttolakien rikkomisesta. Annan tukeni tekstille.

Timothy Kirkhope ja Marina Yannakoudakis (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmän vakaan näkemyksen mukaan on kerta kaikkiaan iljettävää, että orjuutta on edelleen meidän mantereellamme. Ryhmä katsoo, että ihmiskauppaa voidaan torjua vain, jos kansakunnat tekevät yhteistyötä korkeimmalla tasolla sen ehkäisemiseksi. Nykyinen EU:n lainsäädäntö on vanhentunutta ja kaikkea muuta kuin tehokasta, joten ECR-ryhmä tukee sen tarkistamista. ECR-ryhmä äänesti tänään direktiivin puolesta, sillä siinä keskitytään rajat ylittävään yhteistyöhön tämän iljettävän rikollisuuden muodon – ihmiskaupan – ehkäisemiseksi ja torjumiseksi.

ECR-ryhmä pyysi kuitenkin erillistä äänestystä 4 artiklan 1 ja 2 kohdasta sekä 15 artiklan 4 kohdasta ja äänesti näitä kohtia vastaan, sillä sen mielestä EU:n ei pidä asettaa enimmäisrangaistuksia rikoksista. Se ei myöskään pidä hyvänä rikoksen määrittelyä siten, kuin 15 artiklan 4 kohdassa on tehty. ECR-ryhmä tukee päätöslauselmaa yleisesti sekä LIBE- ja FEMM-valiokuntien tekemiä tarkistuksia.

Giovanni La Via (PPE), kirjallinen. – (IT) Ihmiskauppa on orjuuden nykymuoto ja ihmisen perusoikeuksien vakava loukkaus. Ihmiskauppa on myös eräs rikollisjärjestöjen tuottoisimmista toiminnoista.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo antoi EU:lle lisää toimivaltaa poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön alalla rikosasioissa, ja tänään hyväksytty mietintö, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä uhrien suojelemisesta, edustaa EU:n lainsäätäjän sitoutumista tällä alalla. Tekstissä yksilöidään vähimmäissäännöt rikosten määrittelyä ja ihmiskauppiaitten seuraamuksia varten, ja siinä otetaan käyttöön yhteiset säännöt, joilla parannetaan ennaltaehkäisyä ja uhrien suojelua. Uhreilla on oikeus saada apua, myös oikeudellinen edustus. Ihmiskauppa on ilmiö, joka on läheisessä yhteydessä järjestäytyneeseen rikollisuuteen samalla lailla kuin huumausainekauppa ja rahanpesu, ja sitä on torjuttava voimakkailla ja tehokkailla toimenpiteillä. Vuosien mittaan saatu kokemus osoittaa, että

tämän tyyppisten rikosten torjunnassa oikeudellinen ja poliisiyhteistyö sekä yksittäisten kansallisten lakien laajamittainen yhdenmukaistaminen ovat olennaisen tärkeitä.

David Martin (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Ihmiskauppa on nykypäivän orjuutta, törkeä rikos ja ihmisen perusoikeuksien vakava loukkaus, joka alentaa ihmiset riippuvuuteen uhkien, väkivallan ja nöyryytysten avulla. Ihmiskauppa on myös järjestäytyneelle rikollisuudelle äärimmäisen tuottoisaa liiketoimintaa, johon liittyvät korkeat voittomahdollisuudet ja rajoitettu riskinotto. Se voi toteutua monissa muodoissa, kuten seksuaalisena hyväksikäyttönä, pakkotyönä, laittomana elinkauppana, kerjäämisinä (myös huollettavan henkilön käytöllä kerjäämiseen), laittomina adoptioina ja kotityönä. Ilmiön mittakaava on vaikuttava, vaikkakaan ei täysin tiedossa. Lissabonin sopimuksella vahvistettiin EU:n toimintaa oikeudellisen ja poliisiyhteistyön alalla rikosasioissa, myös ihmiskaupan torjunnassa. Olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentista on tullut toinen lainsäätävä tällä alalla, jolla EP:llä on nyt täysimittainen tehtävä. Tuen tätä mietintöä.

Nuno Melo (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Kansainvälisen työjärjestön äskettäin julkistamat tulokset paljastavat, että koko maailmassa vähintään 2,45 miljoonaa ihmistä on pakkotyössä ihmiskaupan seurauksena. Ilmiö on kasvanut viime vuosina, ja nyt sitä esiintyy myös Euroopan maissa. Siitä syystä katson, että tätä mätäpäisettä on torjuttava EU:ssa kovin ottein, samalla kun varmistetaan uhrien asianmukainen auttaminen ja suojeleminen. Siksi äänestin tällä tavalla.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjallinen*. – (LV) On selvää, että ihmiskauppa on törkeä rikos ja perusoikeuksien vakava loukkaus. On selvää, että jokainen äänestää entistä tiukempien ihmiskaupan vastaisten lakien puolesta. On selvää, että Alexander Mirsky kannattaa entistä tiukempaa lakia yhdessä muiden jäsenten kanssa. Tämä on aihe, joka hyödyttää kaikkia. Jokainen kannattaa sitä, ja sen seurauksena mietinnön laatijat saavat lisää plussaa. Ehkä voitaisiin löytää tärkeämpikin aihe? Tällä tavoin voitaisiin kirjoittaa sata mietintöä lisää erilaisista paheista, terrorismista, tappamisesta, fanatismista, petoksesta, ryöstöistä, raiskauksista, loukkauksista. Ja niin edelleen ja niin edelleen... Onko tämä Euroopan parlamentin tehtävä? Äänestän mietinnön puolesta. Äänestääkö joku vastaan?

Andreas Mölzer (NI), *kirjallinen*. – (DE) Virallisesti orjuutta ei enää ole. Epävirallisesti se on kuitenkin erittäin paljon voimissaan ihmiskaupan muodossa. Tästä rikollisuuden muodosta on tullut monille ihmisille tuottoisaa liiketoimintaa, jossa tehdään miljardien voittoja. Ihmiskaupan torjunta kulkee kaukana järjestäytyneen rikollisuuden perässä. Tavoite voidaan viime kädessä saavuttaa vain yhdistelemällä erilaisia toimenpiteitä. Toisaalta turvallisuusjärjestelmä on viime vuosina nääntynyt varojen puutteeseen, ja se on elvytettävä. EU:ssa voidaan tosiasiallisesti torjua vain ihmiskaupan sivuseurauksia, vaikka meidän pitää poistaa tukirakenne. Oheisalaja, kuten kerjäämistä, olisi suhteellisen helppo torjua asettamalla koko EU:hun yleinen kerjäämiskiello.

Toisaalta on olennaisen tärkeää tehdä yhteistyötä muun muassa pakkotyön ja pakkoprosituution alkuperämaiden kanssa. Siitä syystä tiedotus- ja valistuskampanjat koulutusjärjestelmien kautta alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaissa ovat tärkeä väline ihmiskaupan torjunnassa. Eräät mietinnössä esitetyt perusnäkökymykset ovat oikeita, mutta toisilla aloilla en voi antaa varauksia hyväksyntääni. Tästä syystä äänestin tyhjä.

Franz Obermayr (NI), *kirjallinen*. – (DE) Romanianlaisia lapsia tuodaan Keski-Eurooppaan, ja heidät pakotetaan varastamaan ja kerjäämään, ja myös ikääntyneitä ja vammautuneita ihmisiä pakotetaan kerjäämään. Samaan aikaan kerjääsmafioiden päälliköt elävät luksushuviloissa. Ihmiskauppa on tuottoisaa ja nopeasti kasvavaa liiketoimintaa. Europolin

mukaan pelkäävät EU:ssa on satoja tuhansia uhreja. Tästä syystä on suhtauduttava myönteisesti siihen, että EU tehostaa ihmiskaupan torjuntaa. Erityisen myönteinen näkökulma on se, että myös järjestäytyneeseen kerjäämiseen puututaan ensimmäistä kertaa. Vasemmistolaiset romantikot sulkevat usein silmänsä ja haluavat yleisön uskovan, että ihmiset kerjäävät vapaaehtoisesti ja että kerjäämismatkailua tai kerjäämismafioita ei ole olemassa. Eräät ehdotetuista toimenpiteistä menevät kuitenkin liian pitkälle. Sen sijaan, että asetettaisiin alkuperämaille velvoite tuhota mafiarakenteet ja tarjota ihmisille paikallista apua ja koulutusmahdollisuuksia ja sitä kautta tulevaisuus omassa maassaan, EU siirtyy kohti oleskelulupia ja ihmiskaupan uhrien vapautumista rangaistuksista. Näin lähetetään väärä signaali: näitä ihmisiä houkuttelee jo nyt Eurooppaan väärillä lupauksilla. Oleskeluluvat uhrien suojelun yhteydessä ja vapautus rangaistuksesta, jos joku saadaan kiinni varastamisesta, vain lisää kannustimia asettautua mafian käsiin. Siksi äänestin tyhjää.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjallinen*. – (IT) Päätökseni äänestää mietinnön A7-0348/2010 puolesta perustuu inhimillisyyteen. Yksilönvapauden suojeleminen on puolustettava perusoikeus, ja ihmisoikeusrikkomukset, joilla ihmiset alennetaan riippuvuuteen käyttämällä uhkaa, nöyryyttämistä ja väkivaltaa, ovat iljettäviä ja erittäin törkeitä rikoksia. Valitettavasti ihmiskaupasta on viime vuosina tullut järjestäytyneelle rikollisuudelle erittäin tuottoisaa liiketoimintaa, johon liittyvät erinomaiset voittomahdollisuudet ja rajoitettu riskinotto, mistä syystä ilmiö kasvaa hallitsemattomasti. Tämän takia Euroopan unioni ryhtyy toimiin ilmiön ehkäisemiseksi ja torjumiseksi soveltamalla rikoksen määrittelyä ja seuraamuksia koskevia sääntöjä järjestäytyneen rikollisuuden alalla. Puollan ilmiön torjuntaa, koska toivon, että kehitetään toimintaa ihmiskaupan torjumiseksi ja uhrilähtöistä lähestymistapaa kiinnittämällä naisiin ja lapsiin erityishuomiota, ja lopuksi että järjestetään koulutusjärjestelmien kautta tiedotus- ja valistuskampanjoita ihmiskaupan alkuperä-, kauttakulku- ja kohdemaissa.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjallinen*. – (PT) Ihmiskaupan ehkäisy- ja torjuntapolitiikka on olennainen EU:n ytimeen kuuluva kysymys. Yhdyn tavoitteeseen luoda alalle entistä tiukemmat säännöt, ihmiskauppiaille vihamielinen ympäristö, uhrien aiempaa parempi suojeleminen ja entistä tinkimättömämmät ehkäisytoimenpiteet. Yhdyn siten Euroopan parlamentin ehdotukseen perustaa ihmiskaupan torjunnan koordinaattori. Haluan myös korostaa ehdotettujen rangaistusten myönteistä luonnetta, erityisesti enintään kymmenen vuoden vankeusrangaistusta ja mahdollisuutta rikollisen varojen takavarikointiin. Samoin pidän myönteisenä neuvoston ehdotusta, jossa kehoitetaan jäsenvaltioita käyttämään takavarikoituja varoja uhrien avustamiseen ja suojelemaan sekä heille maksettaviin korvauksiin.

Rovana Plumb (S&D), *kirjallinen*. – (RO) Ihmiskauppa on maailmanlaajuisesti toteutettua luvaton toimintaa sekä vakava ihmisoikeusloukkaus ja yhteiskunnallinen ilmiö, jolla on vaikutuksia koko yhteiskuntaan. Ihmiskauppaan liittyy strategisia riskejä, jotka vaikuttavat haitallisesti vakauteen ja sosio-ekonomiseen kehitykseen. Se johtaa työmarkkinoiden epävakauteen, järjestäytyneen rikollisuuden kasvuun ja monipuolistumiseen, rahanpesun laajuudesta johtuvaan talouden epävakauteen, väestörakenteen epävakauteen, julkisen sektorin lisääntyneeseen korrupioon ja sisäisten taloudellisten investointien epävakauteen. Romaniassa rekisteröitiin noin 780 uhria vuonna 2009. Näistä ainakin 416 oli pakkotyön uhreja ja 320 pakkoprosituution uhreja. Viime vuonna tunnistettuihin uhreihin sisältyi myös 176 pakkotyöhön ja prostituution kaupattua lasta. Jäsenvaltioiden on annettava varoja uhrien auttamiseen ja suojelemaan myös tarjoamalla uhreille korvauksia ja valvomalla EU:n ihmiskaupan vastaisen lain rajat ylittävää täytäntöönpanoa. Lapsiuhrin osalta on

ensi sijassa otettava huomioon lapsen etu ja ihmiskauppiaille on annettava entistä kovempia rangaistuksia. Tehtyjen tarkistusten ansiosta on mahdollista luoda ihmiskauppiaille vihamielinen ympäristö, suojella uhreja ja ehkäistä tätä toimintaa aiempaa tehokkaammin, koska perusoikeuksia on kunnioitettava.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska katson, että ihmiskaupan vastainen koordinoitu ja konsolidoitu Euroopan unionin strategia on olennaisen tärkeä. Nyt kun Euroopan parlamentista on tullut toinen lainsäätävä, sillä on tästä eteenpäin alalla tärkeä tehtävä. Katson, että 10. helmikuuta 2010 annetun päätöslauselman mukaisesti ihmiskaupan torjunnassa on asetettava etusijalle maailmanlaajuinen näkemys ja keskityttävä ihmisoikeuksien puolustamiseen.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Onnittelen Edit Baueria ja Anna Hedhiä erinomaisesta työstä: tänään hyväksytyllä tekstillä kovennetaan ihmiskauppiaitten rangaistuksia, parannetaan uhrien suojelua ja tehostetaan ennaltaehkäisyä.

Prostituutio, lasten hyväksikäyttö, pakkotyö: lasketaan, että Euroopassa myydään joka vuosi satoja tuhansia ihmisiä, ikään kuin he olisivat esineitä. EU katsoo, että ihmiskaupan tärkeimmät uhrit ovat naisia ja lapsia, joita hyödynnetään prostituutioon (43 prosenttia) tai pakkotyöhön (32 prosenttia). Ihmisten hyväksikäyttöön on monia muitakin syitä kuin prostituutio ja pakkotyö: pakkokerjääminen, laittomat adoptiot, elinkauppa ja niin edelleen. Kaikki nämä sisältyvät direktiivin tekstiin.

Uusien sääntöjen mukaan uhreille on annettava apua ja erityisesti asianmukainen majoitus ja aineellista apua, tarvittavaa lääkinnällistä hoitoa psykologinen apu mukaan luettuna, neuvontaa ja tiedotusta sekä tarvittaessa käänköspalveluja. Laillinen edustus on tarjottava ilmaiseksi ainakin, jos uhreilla ei ole riittäviä rahavaroja. Ihmiskaupan uhreilla pitäisi myös olla pääsy todistajien suojeluohjelmiin, jos kansalliset viranomaiset katsovat sen tarpeelliseksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tämä säädös merkitsee tärkeää askelta epäinhimillisen ja alentavan rikoksen torjunnassa, ja olemme tyytyväisiä sen hyväksymiseen. Direktiivin tavoitteena oli kuitenkin käsitellä ehkäisyä, syytteesen asettamista ja suojelua, ja vihreät pahoittelevat sitä, että uhrien suojelua koskevat säännökset eivät ole niin vahvoja kuin katsomme olevan mahdollista ja tarpeen. Uhrien asema ja heidän oikeudellinen asemansa tai heidän oikeutensa oikeusapuun voisivat olla ja niiden pitäisi olla paljon vahvempia. Toivottavasti komissio esittää nyt ehdotuksen ihmiskaupan uhrien oleskelulupia koskevan direktiivin tarkistamiseksi, jotta tämän iljettävän rikoksen käsittelyyn saadaan todella kokonaisvaltainen lähestymistapa, kuten alussa suunniteltiin. Olen myös iloinen siitä, että tekstissä ei ole suoraa viittausta, joka vaatisi jäsenvaltioita toteuttamaan oikeudellisia toimenpiteitä niiden rankaisemiseksi, jotka käyttävät palveluja (esimerkiksi syövät ravintolassa, jossa on työssä ihmiskaupan uhreja). Sen lisäksi, että kaikessa tässä olisi mutkikasta ja oikeudellisesti epävarmaa erottaa ”mitä, kuka ja missä”, tällaisissa toimenpiteissä on vaarana, että ihmiskaupan uhrit joutuvat entistä kauemmas viranomaisten ulottumattomiin.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Olemme juuri hyväksyneet valtavalla enemmistöllä mietinnön ihmiskaupan ehkäisyä ja torjuntaa sekä uhrien suojelua koskevasta direktiiviehdotuksesta. Kyseessä on historiallinen äänestys useasta syystä. Ensinnäkin kyseessä on ensimmäinen kerta Euroopan unionin historiassa, kun ihmiskaupan torjuntaan hyväksytään sitovaa EU:n lainsäädäntöä. Toiseksi Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät yhteisymmärrykseen ensimmäisessä käsittelyssä, mikä tarkoittaa, että direktiivin

säännökset pannaan täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Kolmanneksi direktiivillä kovennetaan ihmiskauppiaitten rangaistuksia (vähimmäisrangaistus viisi vuotta) ja vahvistetaan uhrien suojelua ja avustamista. Uusia sääntöjä sovelletaan ihmiskauppaan seksiteollisuutta varten ja työvoiman hyväksikäyttöä varten muun muassa rakennus- ja maatalous- ja kotitaloustyön aloilla. Siitä syystä olen ilahtunut tämän historiallisen äänestyksen tuloksesta.

Angelika Werthmann (NI), kirjallinen. – (DE) Laitonta ihmiskauppaa on todella pidettävä tämän päivän orjuutena. Se on kolmanneksi nopeimmin kasvava rikollisuuden ala, jonka liikevaihto on noin 23 miljardia euroa vuodessa. Lissabonin sopimuksella vahvistettiin EU:n toimintaa oikeudellisen ja poliisiyhteistyön alalla rikosasioissa – myös ihmiskaupan torjunnassa. Siitä syystä meidän on kovennettava ihmiskauppiaitten rangaistuksia ja tehostettava vastaavasti uhreille, erityisesti lapsille, annettavaa tukea.

Suositus: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Päätöslauselmassa hyväksytään luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan sopimuksen tekeminen Georgian kanssa. Sopimuksella laajennetaan vapauden ja turvallisuuden alueen rajoja ja ulotetaan se Euroopan unionin ulkopuolelle, myös tähän naapurimaahan. Olen vakuuttunut siitä, että tämä sopimus merkitsee askelta eteenpäin Euroopan unionin ja Georgian välisissä suhteissa. Se todistaa Georgian pyrkimyksistä lähentyä Eurooppaa ja merkitsee siten Euroopan unionin osalta voimakasta signaalia. Se edistää ystävällisiä suhteita, vakautta, turvallisuutta ja kansalaisten hyvinvointia, joita niin kovasti tarvitaan tällä alueella. Lisäksi se kannustaa Georgiaa toteuttamaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla tarvittavia uudistuksia. Tuen voimakkaasti EU:n ja Georgian välistä sopimusta luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta, koska Georgialla on riittävän vakaat puitteet varmistamaan, että sopimuksen kohteena olevien henkilöiden oikeuksia kunnioitetaan.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) EU:n laajeneminen vuosina 2004 ja 2009 on kannustanut EU:ta luomaan uudet puitteet yhteistyö- ja kumppanuusjärjestelmälle EU:n itäisillä ja eteläisillä ulkorajoilla sijaitsevien naapureiden kanssa, mikä on edistänyt niiden turvallisuutta, vakautta ja kehitystä sekä estänyt uusien jakolinjojen syntymistä Euroopan mantereelle. Äänestin tämän sopimuksen puolesta. Euroopan unionin on jatkettava yhteistyötä Etelä-Kaukasian maiden kanssa ja suojeltava aluetta.

Alue on Euroopan unionille strategisesti merkittävä, ja se voi auttaa alueen taloudellista ja kaupallista kehitystä. Ennen kaikkea EU:n on toiminnallaan kannustettava hyvän hallinnon periaatteita ja ihmisoikeuksien ja demokratian ehdotonta kunnioittamista. Mielestäni Georgian kanssa tehtävä sopimus on merkittävä myös alueelliselta kannalta, ja se tukee EU:n pyrkimyksiä lisätä yhteistyötä muiden alueen maiden kanssa.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tiistaina, 14. joulukuuta Euroopan parlamentin täysistunnossa äänestettiin kahdesta kysymyksestä: viisumien myöntämisen helpottamisesta Georgian kansalaisille ja luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan sopimuksen hyväksymisestä. Kummatkin sopimukset koskevat ihmisten liikkuvuutta EU:n ja Georgian välillä, ja kollegani Nathalie Griesbeck toimi molempien esittelijänä. Georgian kanssa tehtävä sopimus tähtää viisumihakemusprosessin lyhentämiseen, tarvittavan paperisodan yksinkertaistamiseen ja jopa joidenkin henkilöryhmien vapauttamiseen viisumin hakemisesta, kuten opiskelijoiden, toimittajien ja eläkeläisten. Samaan aikaan äänestimme takaisinottamista koskevasta sopimuksesta,

jossa EU ja Georgia sitoutuvat vastavuoroisesti ottamaan takaisin luvattomasti maassa oleskelevat omat kansalaisensa. Kumpikin sopimus on merkki EU:n ja Georgian halusta tehdä yhteistyötä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin toimien on perustuttava hyvää hallintotapaa sekä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin periaatteisiin. Suhteissa Etelä-Kaukasian alueeseen EU:n on toimittava kumppanina, tuettava alueen taloudellista ja kaupallista kehitystä, turvallisuutta, vakautta, vaurauden edistämistä ja konfliktien ratkaisemista. Tällä perusteella äänestin Georgian kanssa tehtävän luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan sopimuksen puolesta, koska katson, että se edistää edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamista.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Itäistä kumppanuutta koskevan Prahan huippukokouksen yhteisessä julkilausumassa 7. toukokuuta 2009 korostettiin olevan tärkeää tukea kansalaisten liikkuvuutta turvallisessa ympäristössä helpottamalla viisumien saantia ja tekemällä takaisinottosopimuksia. Takaisinottosopimus täydentää siten tarpeellisella tavalla Georgian kanssa tehtävää viisumien myöntämisen helpottamista koskevaa sopimusta, johon olisi välttämättä liitettävä turvallisuusolojen parantaminen rajat ylittävän rikollisuuden ja laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Toivon, että EU ja Georgia voivat tämän sopimuksen perusteella ja yhteisen sitoumuksen hengessä torjua tehokkaasti laitonta maahanmuuttoa ja edistää demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja kansalaisyhteiskunnan kehittämistä Georgiassa.

Olen ottanut huomioon EU:n ja Georgian välisen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun tulokset tänä vuonna sekä sen, että Georgia on ratifioinut joukon perusoikeuksia koskevia merkittäviä kansainvälisiä yleissopimuksia, on jäsenenä Euroopan neuvostossa ja osallistuu itäiseen kumppanuuteen, jonka perustana on sitoutuminen kansainvälisen oikeuden periaatteisiin ja perusarvoihin, ja sillä perusteella äänestin tämän sopimuksen allekirjoittamisen puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) On aihetta olla tyytyväinen siitä, että useat viimeaikaiset toimet todistavat Georgian ja Euroopan unionin välisten suhteiden tiivistymisestä. Luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskeva sopimus on tärkeä kannustin suhteiden lujittamiseen Georgian, sen naapurimaiden ja Euroopan unionin välillä, samoin kuin laittoman maahanmuuton torjuntaan. Kannustinten tarjoaminen uudistuksille turvallisuuden, vapauden ja oikeuden aloilla voi tuottaa hedelmää, jos molemmin puolin löytyy sitoutumishalukkuutta.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen mietintöön, joka on viisumien myöntämistä EU:n ja Georgian välillä koskevan mietinnön pari. Paketilla helpotetaan matkustamista ja parannetaan EU:n suhteita tähän maailman osaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Georgia on ponnistellut huomattavasti kehittääkseen tiiviimpiä suhteita Euroopan unioniin, kuten useat viimeaikaiset toimet osoittavat. Luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskeva sopimus on tärkeä kannustin suhteiden lujittamiseen Georgian, sen naapurimaiden ja Euroopan unionin välillä, samoin kuin laittoman maahanmuuton torjuntaan. On kuitenkin olennaisen tärkeää, että Georgiaa kannustetaan jatkossakin toteuttamaan uudistuksia turvallisuuden, vapauden ja oikeuden alalla.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Kannatan mietintöä, koska toivon vakaasti, että kun Mikheil Saakašvili piiloutuu Georgian valtionsyyttäjäältä Euroopan unionin alueelle ilman oleskelulupaa, hänet palautetaan sopimuksen mukaisesti nopeasti ja ongelmitta Georgian viranomaisille. Sopimus on todellakin hyvin tarpeellinen. Äänestän mietinnön puolesta.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten viisumien myöntämisen helpottamiseen ei pidä ryhtyä hätiköiden. Ennen kuin niin tehdään, on tarkasteltava mahdollisimman huolellisesti, voidaanko vilpillisiä turvapaikanhakijoita ja taloudellisista syistä maahan muuttavia koskevilla asianmukaisilla takaisinottosopimuksilla estää järjestelmän väärinkäyttö. Myös toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään liittyvät ongelmat on lopultakin ratkaistava. Lopuksi, viisumivapaan matkailun ei pidä hyödyttää ensisijaisesti turvapaikan hakijoita tai jopa rikollisia.

Paljon riippuu tosiasiaa siitä, pannaanko sopimus todellisuudessa täytäntöön ja missä määrin. Sopimus lisää joka tapauksessa Georgian yhteistyötä Euroopan unionin kanssa. Mielestäni takaisinottosopimus ei ole riittävän rajoittava, ja siitä syystä äänestin tyhjää.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Viime vuosina eräät Georgian erittäin merkittävät poliittiset toimet, kuten maan liittyminen Euroopan neuvostoon ja Euroopan ihmisoikeussopimukseen, ovat tuoneet sen lähemmäksi Euroopan unionia kuin koskaan aiemmin. Äänestin viisumien myöntämisen helpottamista koskevan sopimuksen tekemistä Euroopan unionin ja Georgian välillä koskevan neuvoston päätösehdotuksen puolesta, koska katson olevan äärimmäisen tärkeää, että EU toteuttaa naapurisuuspolitiikkaa naapurimaiden kanssa, erityisesti ongelmapaikoissa, kuten Kaukasiassa, jossa EU:n omia etuja vastaa tärkeä kauppakumppanuus. Lisäksi byrokratian ja valvonnan keventäminen suhteessa naapurimaahan voi vain parantaa suhteita siihen, mikä luo edellytyksiä alueen valvonnan lisäämiseen ja sitä kautta turvallisuuden, kehityksen ja vakauden parantamiseen. Tehdyt sopimukset – luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskeva sopimus ja viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus – ovat näiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta ehdottoman tärkeitä.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin ja Etelä-Kaukasian maiden, myös Georgian, välisten suhteiden vahvistaminen on tärkeää, jos haluamme luoda vankkaa, johdonmukaista ja tehokasta ulkopoliitiikkaa.

Kannatan Euroopan unionin ja Georgian välistä sopimusta luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta. Korostan erityisesti seuraavia myönteisiä toimenpiteitä: sopimuksessa määritellyt takaisinottovelvoitteet on laadittu täysin vastavuoroisuuden perustalle, ja ne koskevat sekä omia kansalaisia, kolmannen valtion kansalaisia että valtiottomia henkilöitä. Velvoite ottaa takaisin omat kansalaiset koskee myös entisiä kansalaisia, jotka ovat luopuneet kansalaisuudesta, menettäneet kansalaisuuden tai joiden kansalaisuus on otettu pois ilman, että he ovat saaneet jonkin toisen valtion kansalaisuutta. Kansalaisten takaisinottovelvoite koskee myös perheenjäseniä – puolisoita ja alaikäisiä tai avioliiton ulkopuolisia lapsia –, joilla ei ole oleskeluoikeutta takaisinottoa pyytävässä maassa, näiden kansalaisuudesta riippumatta. Lisäksi on olemassa niin sanottu nopeutettu menettely, josta on sovittu raja-alueella kiinni otettujen henkilöiden osalta, toisin sanoen alueella, joka ulottuu viiden kilometrin päähän satamista, myös tullivyöhykkeeltä, ja kansainvälisiltä lentokentiltä jäsenvaltioissa tai Georgiassa.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen täysin samaa mieltä Nathalie Griesbeckin lausuman kanssa, että tiedotuskampanjat ovat olennaisen tärkeitä Georgiassa, jotta ihmiset saavat tietää uudesta tilanteesta ja voivat käyttää hyödykseen uusia mahdollisuuksia. Lisäksi viisumipolitiikan muutokset on julkaistava mahdollisimman pian unionin toimielinten verkkosivustoissa.

Yhdyn myös esittelijän suositukseen, jonka mukaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja sopimusten soveltamisen seurannasta vastuussa olevan Euroopan komission on sopimusten voimaantulon jälkeen yksilöitävä mahdolliset esteet tai yksipuoliset esteet niiden asianmukaiselle soveltamiselle ja menettelyjen vastavuoroisuudelle sekä konsulipalvelujen tasolla että ylitettävillä rajoilla.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin sopimuksen allekirjoittamisen puolesta, koska uskon, että yhdessä viisumien myöntämisen helpottamisesta tehdyn sopimuksen kanssa se merkitsee hyvin merkittävää edistymistä EU:n ja Georgian välisissä suhteissa, on merkki tärkeästä vaiheesta sen Eurooppaan yhdentymisessä ja tarjoaa samalla valtiolle kannustimen edistää tarvittavia uudistuksia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aloilla.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Me äänestimme tätä sopimusta vastaan seuraavista syistä: Sopimuksen tarkoituksena on palauttaa ihmisiä maahan, jossa on YK:n pakolaisvaltuutetun ”Global Appeal 2010–2011”-asiakirjan mukaan yli 16 vuoden ajan ollut noin 212 000 maansisäistä pakolaista, jotka tarvitsevat suojaa ja apua tullakseen omavaraisiksi, ja jossa seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta rehottaa kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla ja poliisin harjoittamaa pahoinpitelyä suvaitaan yleisesti. Sopimusta sovelletaan myös niihin Abhasian ja Etelä-Ossetian entisiin asukkaisiin, joilla ei ole mitään tosiasiallisia siteitä Georgiaan. Sopimus ei sisällä perusoikeuksien loukkausten varalta tiukkoja suojoitoimia, joilla taattaisiin vastaanottoa koskevat korkeat vaatimukset; ne ovat nykyisin Georgiassa heikot. Sopimus sisältää lukuisia porsaanreikiä ja tulkinnanvaraisuuksia, joita saatetaan selkiyttää takaisinoton sekakomiteassa. Siinä Euroopan parlamentilla ei kuitenkaan valitettavasti ole sananvaltaa, vaikka tämä olisi täysin oikeutettua Euroopan parlamentin uuden toimivallan perusteella. Sopimus ei takaa riittävää henkilötietojen suojaa, vaan tietoja voidaan välittää edelleen ”muille tahoille” ilman asianosaisen suostumusta.

Mietintö: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön tukemien periaatteiden puolesta, sillä ne vahvistavat ajatusta, että Euroopan unioni voi olla maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen vain, jos sen alueiden ja jäsenvaltioiden lähentyminen saadaan tukemaan sitä. Olen samaa mieltä siitä, että edistyksestä huolimatta alueellisia eroja on pienennettävä, jotta voidaan vahvistaa sisämarkkinoita ja Eurooppa 2020 -strategiaa, jolla voidaan saada aikaan käytännön tuloksia vain, jos kaikkien alueiden lähtökohdat otetaan huomioon. Vaikka olen toisaalta samaa mieltä siitä, että monilla alueilla tarvitaan edelleen investointeja infrastruktuuriin ja kulkuyhteyksiin, toisaalta haluan korostaa tutkimukseen ja innovaatioon tehtävien investointien tärkeyttä. Siinä ovat olennaisen tärkeitä hallinnon kaikkien tasojen ja yksityisten toimijoiden osallistuminen, jotta rahoituksen käyttöönottoa ja hyödyntämistä voidaan parantaa. Jotta tämä ajatus voidaan toteuttaa, tarvitaan selkeää kumppanuuskäsitettä komissiolta, ja EU:n tuki pienille ja keskisuurille yrityksille on tarkistettava ja vakautettava.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa, sillä se tarjoaa paljon kaivatut puitteet, joissa korostetaan koheesiopolitiikan yhdentävää tehtävää

ja panosta, jolla se lisää EU:n maailmanlaajuista kilpailukykyä. Koheesiopolitiikka on EU:n tärkein väline, jolla se auttaa alueita vastaamaan parhaalla mahdollisella tavalla lisääntyviin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, väestön ikääntymiseen, sosiaaliseen muuttoliikkeeseen, energiakysymyksiin tai talous- ja rahoituskriisiin, ja sitä kautta lisää EU:n maailmanlaajuista taloudellista kilpailukykyä. Kannatan esittelijän näkemystä, että tämä voidaan saavuttaa varmistamalla yhteinen elintaso kaikille EU:n kansalaisille ja tukemalla kehitystä siten, että hyödynnetään paikallisia ja alueellisia erityispiirteitä ja synnytetään siten lisäarvoa ja taloudellista tuottavuutta.

On tärkeää korostaa, että sen jälkeen kun on saavutettu tavoite varmistaa samanlainen elämänlaatu antamalla käyttöön infrastruktuurit ja laadukkaat palvelut, alueet voivat keskittyä toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on kehittää paikallista taloudellista potentiaalia. Siinä tärkeää vaihetta edustaa paikallisten tutkimus-, kehitys- ja innovaatiopolitiikkojen sekä asianmukaisen alueellisen infrastruktuurin kehittäminen.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen koheesiopaketin hyväksyminen on keskeisessä asemassa, kun päätetään Euroopan unionin painopisteistä ja tavoitteista, joilla taataan henkilökohtainen ja taloudellinen kehitys sekä edistetään jäsenvaltioiden yhteisvastuullisuutta. Pidän tärkeänä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämistä infrastruktuureja kehittämällä, jotta varmistetaan EU 2020 -strategian onnistuminen olosuhteissa, joissa uudella strategialla on puututtava taloudellisen kehityksen pullonkauloihin.

Lisäksi kilpailukyky voidaan saavuttaa vain edistämällä tutkimusta, innovaatiota ja teknistä kehitystä sekä tarjoamalla vastaavasti laadukasta ammatillista koulutusta EU:n kansalaisille. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska katson, että koheesiopolitiikka on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi, joka tarjoaa joustavia ratkaisuja talous- ja rahoituskriisin tuomiin sosio-ekonomisiin haasteisiin.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin erinomaisen romanialaisen kollegani Petru Constantin Luhanin laatiman, todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamista Euroopan unionissa käsittelevän mainion valiokunta-aloitteen mietinnön puolesta. Tuen täysin mietinnön toteamusta, jonka mukaan ”taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttaminen on välttämätön muttei riittävä edellytys maailmanlaajuisen kilpailukykyyn takaamiselle, joka edellyttää merkittäviä investointeja keskeisille aloille, kuten energia, ympäristö, infrastruktuurit, koulutus, tutkimus ja kehittäminen, luovat toimialat ja palvelut, logistiikka ja liikenne”. Tässä esitetään pähkinänkuoressa tärkeä suunnitelma investoida 1 000 miljardia euroa, mitä olen vaatinut nykyisen vaalikauden alusta. Se on olennainen edellytys, jotta mantereemme voi kehittyä kilpailukyvyltään ja tarjota EU:n kansalaisille tasa-arvoiset mahdollisuudet riippumatta siitä, missä päin unionia he asuvat.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan unioni voi olla kilpailukykyinen vain, mikäli sisäpolitiikat tukevat sen kykyä vastata nykypäivän haasteisiin. Kestävä alue- ja koheesiopolitiikka on olennaisen tärkeä talouden kehityksen esteiden poistamiseksi ja kilpailukykyyn lisäämiseksi sisämarkkinoilla ja maailmanlaajuisesti. Yhtenäisen ja koordinoitun aluepolitiikan tärkeys Euroopan unionissa on selvä. Talous- ja rahoituskriisi samoin kuin Eurooppaa aiemmin vallinnut kaasukriisi osoittavat, että asianmukaisen aluepolitiikan puute vaikuttaa koko Eurooppaan.

Katson, että koheesiopolitiikka on EU:n avainpolitiikka, jotta alueet pystyvät voittamaan esiin tulleet ongelmat. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että alueellisen

koheesiopolitiikan kehittämisellä on suora vaikutus EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen ja että on välttämätöntä mahdollisimman pian analysoida, johtaako EU:n erityisalueille antama tuki käytännön tuloksiin, joilla varmistetaan aluepolitiikan kestävyys.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjallinen. – (FR) Ajankohtana, jolloin alueelliset erot Euroopan unionin eri alueiden välille tulevat yhä selvemmiksi, eräs tehokkaimmista välineistä Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi on entistä älykkäämpi EU:n koheesiopolitiikka, joka nojaa voimakkaasti innovaatioon, tutkimukseen ja kehitykseen, samalla kun alueiden erityistilanteista huolehditaan. Tämä lähestymistapa vahvistetaan Petru Constantin Luhanin mietinnössä, jossa EU:n koheesiopolitiikka esitetään eräänä keskeisenä tekijänä alueidemme taloudellisen elinkelpoisuuden kannalta. Tällainen politiikka tuo meidät lähemmäksi entistä kestävämpää Euroopan taloutta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska meidän on keskusteltava EU:n ja kansallisella tasolla hyväksytyistä sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevista toimenpiteistä, joiden tavoitteena on täyttää EU:n politiikkojen tavoitteet, myös maailmanlaajuisen kilpailukyvyn parantaminen. Koheesiopolitiikka on tosiasiasa EU:n avainpolitiikka, jotta alueet voivat vastata talous- ja rahoituskriisin, ilmastonmuutoksen, väestön ikääntymisen, sosiaalisen muuttoliikkeen tai energiakysymysten aiheuttamiin haasteisiin. Tavoitteet voidaan saavuttaa tukemalla kehitystä paikallisella ja alueellisella tasolla sekä tietenkin varmistamalla kaikille EU:n kansalaisille yhteinen elintaso. Haluan korostaa, että Eurooppa on yhdentynyt, joten on hyvin tärkeää pienentää eroja Euroopan alueiden kehitystasoissa sekä varmistaa taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus. Lisäksi koheesiopolitiikan olisi aiempaa enemmän suuntauduttava tuloksiin, ja on tärkeää tavoitella yhä enemmän tehokkuutta ja hyödyllisyyttä, koska vain siten koheesiopolitiikasta tulee tarkoituksenmukaista ja hyödyllistä myös kuluttajien kannalta. Jotta voimme saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, meidän on pantava täytäntöön koheesio- ja aluepolitiikka ja varmistettava, että politiikka on riippumatonta ja kattaa kaikki Euroopan alueet.

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Kiitän Petru Constantin Luhania hänen työstään mietinnön laatimisessa. Tuen mietintöä. Olen myös vakuuttunut siitä, että tehokas koheesiopolitiikka voi vähentää taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja ja auttaa lisäämään maailmanlaajuista taloudellista kilpailukykyä. Tässä yhteydessä alueet, jotka voivat vastata tulevaisuuden haasteisiin parhaalla mahdollisella tavalla ja siten lisätä kilpailukykyä ja ohjata Eurooppaa kohti tasapainoista talouden elpymistä, ovat yhä tärkeämpiä.

Koko Eurooppaa edelleen vaivaavan rahoituskriisin ja EU 2020 -strategian valossa on mielestäni hyödyllistä vahvistaa koheesiorahastoa ja rakennerahastoja ottamalla alueet entistä enemmän mukaan. Viimeksi toteen, että koheesiopolitiikka on olennainen Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisen kannalta, mutta tulosten vakauttamiseksi tarvitaan jatkuvia investointeja infrastruktuuriin perustana Euroopan taloudellisen kilpailukyvyn lisäämiselle.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamista Euroopan unionissa koskevan mietinnön tärkein tavoite on lisätä EU:n yritysten maailmanlaajuista kilpailukykyä. Mietinnön lähtökohta on täysin väärä, koska siinä katsotaan sen kummempia analysoimatta, että

kilpailukyky ja yhteenkuuluvuus eivät ole ristiriitaisia ja yhteensopimattomia käsitteitä. Tosiasiassa kilpailukyky siten, kuin se tänään toimii, myös Euroopan tasolla, merkitsee entistä alhaisempia palkkoja ja leikkauksia työläisten oikeuksiin sekä yksityistämisen lisäämistä suurten liikeyritysten eduksi. Samalla se sotii taloudellisen ja poliittisen yhteenkuuluvuuden käsitettä vastaan. Mietinnössä kuvataan EU:n alueilla kohdattuja ongelmia, mutta siinä ei pystytä tarjoamaan vakuuttavia ja toteuttamiskelpoisia ratkaisuja, koska siinä pysytään uskollisena Lissabonin ja EU 2020 -strategioille.

Lopuksi siinä katsotaan, että talouskriisi ja sen tuhoiset seuraukset, jotka vaikuttavat haitallisesti useimpiin Euroopan alueisiin, on myös ongelma, joka alueiden on hoidettava, mutta siinä vaietaan ongelman syistä. Sillä tavoin mietinnössä periaatteessa peitellään EU:n koheesiopolitiikan riittämättömyys ja heikkous ennen kriisiä. Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Unionin koheesiopolitiikka on osoittautunut olennaisen tärkeäksi Euroopan eri alueiden välisten kehityserojen pienentämisessä. Hallinnon eri tasojen välillä on varmistettava horisontaalinen ja vertikaalinen koordinointi, jotta voidaan saavuttaa yhteiset kehitysvaatimukset ja taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus. Tutkimuksen, innovaation ja koulutuksen tukeminen on olennainen toimenpide osallisuutta edistävien työmarkkinoiden varmistamiseksi, ja siihen on liitettävä alueellisen tason politiikkoja. Paikallis- ja alueviranomaisten aktiivinen asema on ratkaisevan tärkeä, jotta voidaan varmistaa entistä parempi kilpailukyky maailmanlaajuisilla markkinoilla.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa vahvistetaan yhdeksi unionin perusarvoista se, että unioni edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta sekä jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta (Rooman sopimuksen 3 artikla).

Koheesiopolitiikan päätavoite on edistää tasapainoista kehitystä EU:n 271:llä eri alueella vähentämällä eroja alueiden kehitystasoissa. Erityishuomiota kiinnitetään muita heikommassa asemassa oleviin alueisiin, kuten maaseutualueisiin, teollisessa siirtymävaiheessa oleviin alueisiin, vakavista ja pysyivistä luonnonhaitoista tai demografisista haitoista kärsiviin alueisiin sekä saari-, raja- ja vuoristoalueisiin.

Olen tältä osin puoltanut tarvetta yhdenmukaistaa koheesiopolitiikka Eurooppa 2020 -strategian strategisten tavoitteiden kanssa ja kannustanut lisäämään avoimuutta rahoituksen jakamisessa. Mielestäni kaikki koheesiopolitiikan rahoitussuunnitelmien hyväksymiseen ja toteuttamiseen liittyvät tiedot olisi annettava suuren yleisön käytettäväksi tosiaikaisesti verkkosivustossa jaettuna mahdollisimman yksityiskohtaiseen NUTS-luokitukseen: esimerkiksi NUTS-tason 3 toteutus olisi esitettävä aina, kun tämä nimike on olemassa. Puollan tätä koheesiopolitiikkaan liitetystä lausunnossani: ”Lausunto koheesiopolitiikan vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamista käsittelevästä raportista 2010.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin todellisuus nykypäivänä kumoaa voimakkaasti ja suoraviivaisesti mietinnön väitteen, jonka mukaan koheesiopolitiikka on vastannut tehokkaasti kriisin aiheuttamiin sosio-ekonomisiin vaikeuksiin. Toinenkin ajatus kulkee läpi koko mietinnön: koheesiopolitiikan liittäminen niin sanottuun Eurooppa 2020 -strategiaan. Tiedetään hyvin, että vanhan Lissabonin strategian perillinen, Eurooppa 2020 -strategia, seuraa samoja poliittisia linjoja: vapauttaminen, yksityistäminen ja työläinsäädännön joustot. Tällaiset suuntaviivat, joita

on noudatettava, eivät edesauta yhteenkuuluvuutta. Päinvastoin, ne pahentavat maiden ja alueiden välisiä eroja, samoin kuin eroja kunkin maan sisällä. EU:n talousarvion tasaava tehtävä – mikä on olennaisen tärkeä, jotta yhteenkuuluvuuden periaate voitaisiin toteuttaa käytännössä – vaarantuu vakavasti, koska sen merkitys on niin pieni.

Tähän on lisättävä yhtenäismarkkinoille tulemisesta, talous- ja rahaliitosta ja kansainvälisen kaupan sääntelyn purkamisesta EU:n heikoimmille talouksille aiheutuvat kustannukset, näkökohta, jota mietinnössä ei oteta huomioon. Tuotannon elpyminen jokaisessa maassa ja jokaisella alueella, luonnonvarojen kestävä käyttö ja ympäristön suojeleminen muodostavat jokaisen maan taloudellisen kehityksen strategiset kanavat yhdessä uusien asianmukaiset oikeudet tarjoavien työpaikkojen luomisen ja julkisten palvelujen verkoston sekä valtion sosiaalisten tehtävien vahvistamisen kanssa.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjallinen. – (LT) Olen samaa mieltä mietinnön kanssa, koska perussopimusten hengen mukainen koheesiopolitiikka, joka tähtää kehitystasojen erojen pienentämiseen ja valmistelee alueita vastaamaan pitkän ja lyhyen aikavälin haasteisiin (maailmanlaajuistuminen, väestörakenteen muutos, maaseutualueiden väestökato, ilmastonmuutos ja biologisen monimuotoisuuden suojeleminen) ottamalla huomioon niiden erityisvahvuudet ja -heikkoudet, on osoittautunut olennaisen tärkeäksi Euroopan yhdyntymisessä. Vahva ja hyvin rahoitettu koheesiopolitiikka on EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisen ennakkoehto. Kaikkia alueita olisi kehitettävä yhdenmukaisesti. Olen tyytyväinen komissiolle esitettyihin vetoamuksiin tutkia ja ehdottaa työmenetelmiä, jotka edistävät kaupungin ja maaseudun kumppanuutta, torjuvat maaseutualueiden väestökatoa ja samalla kannustavat kestäväan kaupunkikehitykseen, koska lähes 80 prosenttia EU:n väestöstä asuu kaupunkialueilla. Kaupunki- ja maaseutualueilla on dynaaminen tehtävä alueellisessa talouskehityksessä. Seuraavalla ohjelmakaudella on investoitava sekä kaupunkien että niiden reuna-alueiden hankkeisiin, ja koordinoitua maaseudun kehittämisohjelmien kanssa on parannettava. Yrittäjyyttä on edistettävä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä on tuettava. On tunnustettava niiden keskeinen asema taloudellisen kilpailukyvyyn lisäämisessä ja työpaikkojen luomisessa. Erityisesti pk-yritysten rahoituksen saantia on helpotettava ja varmistettava riskipääoman ja mikrorahoituksen helppokäyttöisyys. Komissio jatkaa sekä rakennerahastojen että koheesiorahastojen käyttömenettelyjen yksinkertaistamista vähentääkseen rahoituksen edunsaajien hallinnollista raskautta.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Yleisö on tukenut Euroopan yhdyntymistä pääasiassa sen takia, että elämän laatua on parannettu luomalla turvallisia ja entistä laadukkaampia työpaikkoja ja varmistettu kaikenlaisten infrastruktuurien käyttömahdollisuus – olipa kyse liikenteestä, sosiaalisesta tai koulutusinfrastruktuurista tai tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioon liittyvistä infrastruktuureista. Koheesiopolitiikalla voidaan varmistaa EU:n koossapitävä kehitys erityistavoitteiden ja välineiden avulla, millä tyydytetään Euroopan kansalaisten taloudellisia ja sosiaalisia tarpeita. Samaan aikaan EU:n jäsenvaltiot joutuvat suoraan kohtaamaan maailmanlaajuistumisen vaikutukset. Mietinnöllä, jonka otsikko on ”Mietintö todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamisesta EU:ssa – maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn ehdoton edellytys?”, pyritään herättämään Euroopan parlamentin jäsenten keskuudessa keskustelua toimenpiteistä, joita EU:n ja kansallisella tasolla on hyväksyttävä EU:n politiikkojen tavoitteiden saavuttamiseksi myös maailmanlaajuisen taloudellisen kilpailukyvyyn lisäämiseksi, sekä toimenpiteiden keskinäisestä riippuvuudesta ja toisiaan täydentävästä luonteesta. Mietinnössä pyritään

luomaan runko, jolla korostetaan koheesiopolitiikan yhdentävää tehtävää ja osuutta EU:n maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn lisäämisessä. Olen tyytyväinen mietintöön ja keskusteluun.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Mietintö koskee ensisijaisesti alueellista ja Euroopan kilpailukykyä ja tuottavuuden lisäämistä. Se on täysin Eurooppa 2020 -strategian mukainen. Tämä tarkoittaa sitä, että mietinnössä esitetyn ainoan kiinnostavan kohdan – ”julkisten palvelujen laatu (---) kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuvissa riippumatta siitä, missä he asuvat tai työskentelevät” – vaikutus mitätöidään. Äänestin siis päätöslauselmaa vastaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Voimakkaan koheesiopolitiikan avulla unioni on onnistunut pienentämään kehityseroja Euroopan eri alueiden välillä. On olennaisen tärkeää, että unioni varmistaa jatkossakin kaikkien hallintotasojen välisen koordinoinnin, jotta voidaan saavuttaa EU:n suosimat tavoitteet kehityksen sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden suhteen. Tutkimukselle, innovaatiolle ja koulutukselle annettava tuki on olennainen toimenpide, jotta voidaan taata työmarkkinat kaikille. Niistä on saatava kaikki irti, jotta taloudellisen kilpailukyvyyn parantaminen maailmanlaajuisilla markkinoilla voidaan varmistaa.

Alexander Mirsky (S&D), kirjallinen. – (LV) Äänestin mietinnön puolesta, koska tuen yhteenkuuluvuutta, jollei muuten niin siksi, että latvialaiset lahjuksenantajat lukittaisiin tyrmään eivätkä he enää voisi sotkeutua EU:n rakennerahastojen asianmukaiseen käyttöön. Tässä mielessä yhteenkuuluvuus on toteutettava käytännössä valtionsyyttäjäin, poliisin ja tuomioistuinten tasolla, ei pelkästään Latviassa, vaan koko Euroopan unionin alueella. Tällä tavoin miljardit eurot käytetään ensinnäkin tarkoitettulla tavalla ja toiseksi määrääaikojen mukaisesti. Kolmanneksi, ne käytetään kansalaisten eduksi eikä yksittäisten virkamiesten ja poliittisten ryhmittymien eduksi. Kannatan yhteenkuuluvuutta.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Koheesiopolitiikka on EU:lle keskeisen tärkeä, jotta rikkaiden ja köyhien alueiden välistä suhdetta voidaan tasapainottaa. Sen tarkoituksena on myös tasoittaa epätasaisen taloudellisen kehityksen aiheuttamia seurauksia. Näin ollen pitäisi olla mahdollista myös saavuttaa yhteinen elintaso. Erityisesti maailmanlaajuistuneessa maailmassa olisi kiinnitettävä runsaasti huomiota alueiden kilpailukykyyn. Äänestän mietintöä vastaan, koska ei ole selvää, missä määrin yksittäisten jäsenvaltioiden alueilla on jo tarvittava asiantuntemus käytettävissään.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Alueellista, sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta koskevassa mietinnössä pyritään nähdäkseni luomaan kattava runko, jolla korostetaan koheesiopolitiikan yhdentävää tehtävää ja osuutta EU:n maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn lisäämisessä. Äänestän puolesta, koska pyrin herättämään Euroopassa keskustelua toimenpiteistä, joita EU:n ja kansallisella tasolla on hyväksytty EU:n politiikkojen tavoitteiden saavuttamiseksi myös maailmanlaajuisen taloudellisen kilpailukyvyyn lisäämiseksi, sekä toimenpiteiden keskinäisestä riippuvuudesta ja toisiaan täydentävästä luonteesta. Yleisö on tukenut Euroopan yhdentymistä pääasiassa sen takia, että elämän laatua on parannettu luomalla turvallisia ja entistä laadukkaampia työpaikkoja. Alueellisuutta on suojeltava ja kehitettävä sosiaalisen toiminnan kautta, jotta voidaan varmistaa yleisön täysimääräinen mukaan tulo – myös taloudellisesti. Koheesiopolitiikalla voidaan nyt varmistaa koossapitävä kehitys erityistavoitteiden ja välineiden avulla, millä tyydytetään yleisön taloudellisia ja sosiaalisia tarpeita.

Georgios Papanikolaou (PPE), kirjallinen. – (EL) Tämä nimenomainen valiokunta-aloitteinen mietintö, jonka puolesta äänestin, jatkaa pitkää ja kovaa keskustelua

Kreikalle hyvin arkaluontoisesta aiheesta. On totta, että tähän mennessä saavutettu poliittinen yhteenkuuluvuus on auttanut vähentämään tasa-arvoeroja alueiden välillä. Taloudellinen aika on kuitenkin nyt erilainen, ja koheesiopolitiikan on sopeuduttava siihen. Koheesiopolitiikka on yhteisön tärkein yhteisvastuullisuuden väline EU:n köyhimpien ja rikkaimpien alueiden välillä, ja koheesiopolitiikan uutena tehtävänä pitäisi olla lisätä ponnisteluja, joilla estetään uusköyhien taloudellisten saarekkeiden tai alueiden syntyminen EU:n sisälle. Meillä on siis selkeä ja aivan erityinen haaste.

Kreikan on kiinnitettävä erityishuomiota kahteen asiaan: 1. Koheesiopolitiikan tavoitteen 1 alueet; tämä kohta liittyy lähentymiseen bruttokansantuotteen kannalta, mitä on voimakkaasti vahvistettava. 2. Alueet, joilta tuki poistetaan vaiheittain (joihin kuuluu Attika). Ne on tutkittava tapauskohtaisesti viimeisimpien taloudellisten tietojen perusteella, koska talouskriisi on saattanut muuttaa aiempien vuosien tietoja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Mietintö syntyi koheesio- ja aluepolitiikan tulevaisuudesta käydyin keskustelun aikana tehdystä Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) aloitteesta. Euroopan unionin alueellista, sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta on voimistettava maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn lisäämiseksi.

Olen täysin samaa mieltä mietinnön perustavoitteesta, joka on korostaa koheesiopolitiikan tehtävää taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen pienentämisessä, uusien työpaikkojen luomisessa, kasvun lisäämisessä ja infrastruktuurien kehittämisessä. Alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden pitäisi muodostaa perusta uudelle politiikalle, jolla kyetään varmistamaan kestävä kasvu ja entistä parempi kilpailukyky maailmanlaajuisella tasolla.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Onnittelen esittelijä Petru Constantin Luhania erinomaisesta työstä, ja yhdyn hänen kantaansa, jonka mukaan yleisö on tukenut Euroopan yhdentymistä pääasiassa sen takia, että on tarpeen parantaa elämän laatua luomalla turvallisia ja entistä laadukkaampia työpaikkoja ja varmistamalla kaikenlaisten infrastruktuurien käyttömahdollisuus – olipa kyse liikenteestä, sosiaalisesta tai koulutusinfrastruktuurista tai tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioon liittyvistä infrastruktuureista.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että koheesiopolitiikka on EU:n tärkein väline, jolla se auttaa alueita vastaamaan haasteisiin parhaalla mahdollisella tavalla ja sitä kautta lisää EU:n maailmanlaajuisesta taloudellista kilpailukykyä varmistamalla yhteinen elintaso kaikille EU:n kansalaisille ja tukemalla kehitystä siten, että hyödynnetään paikallisia ja alueellisia erityispiirteitä ja synnytetään sitä kautta lisäarvoa ja taloudellista tuottavuutta.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Tuemme yhteistä koheesiopolitiikkaa, ja katsomme, että se on tärkeä Euroopan yhdentymisen kannalta. On tärkeää pitää yhtä aikana, jolloin EU:ssa on huomattavia jännitteitä. Katsomme kuitenkin, että ensisijaisesti alueiden ja jäsenvaltioiden olisi vastattava aluepolitiikasta ja että EU:n tuen olisi keskityttävä köyhimpiin alueisiin ja erilaisiin alueellisen yhteistyön ohjelmiin.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Mietinnössä korostetaan koheesiopolitiikan saavutuksia, jotka ovat olennaisia EU 2020 -strategian menestyksekkään toteuttamisen kannalta välineenä poistaa alueiden väliset erot. Tutkimukseen ja innovaatioon on osoitettu kaudella 2007–2013 noin 86 miljardia euroa. Tulevalla ohjelmakaudella on tarpeen edistää

ja soveltaa niin sanotun osaamiskolmion onnistuneita malleja, jotta varmistetaan tutkimuksen ja innovaation alueellisten strategisten puiteohjelmien onnistunut kehitys.

Esittelijä kehottaa Euroopan komissiota antamaan käytännön ehdotuksia alueellisen koheesion tavoitteen määrittelystä ja sen johdonmukaisesta täytäntöönpanosta edistämällä hajautusperiaatetta paikallisviranomaisien tasolle saakka (alhaalta ylöspäin suuntautuvaa menettelytapaa) varojen hyödyntämisen parantamiseksi. On haitallista, että alueet hallinnoivat keskimäärin vain 30,5 prosenttia koheesiopolitiikkaan myönnetystä kokonaistalousarviosta ja että lopusta huolehtivat keskushallinnot.

Kumppanuuden periaatetta on sen vuoksi vahvistettava merkittävästi tulevaisuudessa. Mietinnössä suositellaan, että jäsenvaltiot ja komissio kiinnittävät aiempaa enemmän huomiota sellaisten suurten hankkeiden tukemiseen, jotka kattavat vähintään kaksi vaikutuksiltaan Euroopan tasolla merkittävää toimenpideohjelmaa ja jotka luovat lisäarvoa ja korkealaatuisia työpaikkoja ja turvaavat alueiden kestävä kehityksen.

Paulo Rangel (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin koheesiopolitiikka on ratkaisevassa asemassa, jotta alueet voivat vastata uuden kansainvälisen tilanteen haasteisiin. Vakautamme eurooppalaista hanketta tukemalla kehitystä, vahvistamalla paikallisia ja alueellisia erityispiirteitä ja varmistamalla, että eurooppalaisten elintasoissa vallitsevat erot pienenevät. On kuitenkin tarpeen vahvistaa tutkimukselle, kehitykselle ja innovaatiolle annettavaa tukea alueellisella tasolla toteutettavien politiikkojen ja toimenpiteiden kautta, samalla kun kehitetään koulutusta ja eurooppalaisten tarvitsemää ammattitaitoa osallistavien työmarkkinoiden varmistamiseksi.

Crescenzo Rivellini (PPE), kirjallinen. – (IT) Tässä parlamentissa hyväksyttiin tänään valiokunta-aloitteinen mietintö, jossa korostetaan koheesiopolitiikan asemaa taloudellisten, sosiaalisten ja alueellisten erojen pienentämisessä, uusien työpaikkojen luomisessa, kasvun lisäämisessä, infrastruktuurien kehittämisessä sekä sen varmistamisessa, että EU:ta kehitetään koossapitävällä tavalla sen erityistavoitteiden ja -välineiden kautta ja täytetään siten EU:n kansalaisten taloudelliset ja sosiaaliset tarpeet.

Koheesiopolitiikka oli eräs ensimmäisistä politiikoista, johon sisällytettiin alueellinen ulottuvuus, mikä lisäsi sen lisäarvoa ja auttoi varmistamaan sen tehokkuuden ja kestävyuden. Tapa, jolla kukin jäsenvaltio hyödyntää mahdollisuuksia, joita EU:n sisämarkkinoille kuulumisen tarjoaa, riippuu sen kypsyydestä ja kehitystasosta, jotka vaihtelevat valtiosta toiseen. Siitä seuraa, että jokaisen jäsenvaltion tehtävänä on nimetä tehokkaimmat toimenpiteet, joiden avulla sen talous voi toimia maailmanlaajuisessa järjestelmässä. Mietinnössä ehdotetaan uusia suuntaviivoja politiikan tulevaa rakennetta varten, jotta sen suoritusta voidaan parantaa sekä taata voimakas, kestävä kasvu ja maailmanlaajuisen kilpailukyvyn lisääminen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Koko mietinnön laatimisen ajan ryhmämme ilmaisi usein laatijan ehdottamasta linjauksesta perustavasti poikkeavia näkemyksiä. Viime kädessä meillä ei ollutkaan muuta vaihtoehtoa kuin äänestää sitä vastaan.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Koheesiorahastosta ja rakennerahastoista saadut varat ovat viime vuosina edistäneet dynaamista kehitystä monissa kaupungeissa ja merkittävällä osalla maaseutualueista. Koheesiopolitiikka osoittaa EU:n kansalaisille konkreettisesti EU:n tasolla toteutettujen toimien myönteisen vaikutuksen paikallisyhteisöihin ja alueisiin. Pääsemme hitaasti ulos kriisistä, joka on lisännyt

epätasa-arvoa EU:n sisällä. Koheesiopolitiikka on osoittautunut joustavaksi välineeksi, joka on onnistunut vastaamaan yksittäisten alueiden erityistarpeisiin ja pystynyt tietyssä määrin lieventämään kriisin kielteisiä vaikutuksia. Alueiden välinen yhteenkuuluvuus on ainutlaatuinen lisäarvo, jolla on myönteinen vaikutus EU:n taloudelliseen kilpailukykyyn. EU voi vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin lähentämällä alueiden kehitystasoa ja varmistamalla kaikkialle samanlaisen elämän laadun ja yhtäläiset infrastruktuurien käyttömahdollisuudet. EU voi keskittyä aiempaa enemmän innovaatioon, tutkimukseen ja kehitykseen tehtäviin investointeihin.

Ympäristön kannalta kestävä osaamistalous merkitsee, että olemme entistä kilpailukykyisempiä, koska kilpailukyky paranee, jos työttömyys alueilla laskee ja jos tuemme korkean ammattitaidon omaavan liikkuvan työvoiman luomista sekä kaupunki-että maaseutualueille. Keskeinen kysymys on pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen, sillä ne työllistävät suurimman osan EU:n kansalaisista. Tarvitsemme voimakasta koheesiopolitiikkaa, mikä vuorostaan edellyttää asianmukaista, vähintään nykyisen suuruista budjettia, jotta sen kunnianhimoiset tavoitteet voidaan saavuttaa.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on maailmanlaajuisen kilpailukykyyn välttämätön edellytys mutta ei yksinään riitä takaamaan sitä. EU:n koheesiopolitiikan tavoitteena on pienentää alueellisia eroja ottamalla huomioon maailmanlaajuiset haasteet, kuten ilmastonmuutos, väestörakenteen muutos, energiaongelmat ja biologisen monimuotoisuuden suojelu, sekä talous- ja rahoituskriisistä johtuvat uudet haasteet. Siitä syystä tuen esittelijän, joka on kollegani aluekehitysvaliokunnassa, esittämää tekstiä. Siinä toistetaan ajatus, jonka mukaan yhteenkuuluvuus ja kilpailukyky eivät ole ristiriitaisia tai yhteensovittamattomia, vaan niillä on toisiaan täydentäviä elementtejä.

Euroopan unionissa kilpailukyky voidaan saavuttaa vain kestäväällä taloudellisella kasvulla, jossa koheesiopolitiikka nähdään osana Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden onnistunutta täytäntöönpanoa ja vastauksena sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin. Alueellista ulottuvuutta ei siis pidä unohtaa, vaan sitä on vahvistettava joko lisäämällä alueellisten ja paikallisten yksiköiden osallistumista tai korostamalla kaupunki- ja maaseutualueiden asemaa, koska voimme saavuttaa vakaan kilpailukykyyn maailmanlaajuisella tasolla vain kannustamalla alueellista kilpailukykyä.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä esitetään parlamentin suunnitelmat parantaa EU:n rakennerahoituksen ja innovaatioon käytettävien menojen koordinoitua tapana poistaa eroja alueiden kehitystasossa koko EU:ssa ja ylläpitää alueellista kilpailukykyä. Tuen näitä vaatimuksia, samoin kuin lisävaatimuksia yksinkertaistaa rahoitukseen liittyviä menettelyjä erityisesti pk-yritysten kannalta. Meidän olisi autettava pk-yrityksiä nykyisessä talousilmapiirissä vähentämällä niihin kohdistuvaa hallinnollista rasitusta. Mietinnössä asetetaan myös tärkeitä indikaattoreita, joissa korostetaan hajautusperiaatteen tärkeyttä (alhaalta ylöspäin -menettelytapa). Tavoitteena on parantaa kumppanuusperiaatetta suhteessa paikallisviranomaisiin, jotka usein ovat parhaassa asemassa tunnistamaan kansalaisten tarpeet koko EU:ssa ja erityisesti Walesissa.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (SK) Kun me tässä parlamentissa puhumme yhteenkuuluvuudesta, puhumme toivomuslistoista. Äänestäjämme ja me itse haluaisimme elää Euroopassa, jossa jokainen menestyy, kukaan ei ole köyhä eikä työpaikoista ole pulaa. Siitä syystä mietintö muistuttaa aika lailla toivomuslistaa, jonka lapsi voisi lähettää joulupukille. Mietinnön kiistaton hyve on, että siihen sisältyy kenties kaikki, mitä

haluaisimme nähdä joulupuun alla – ellei tänä vuonna, niin ehkä vuonna 2020. Jäljellä on vain yksi ongelma. Kaikki nämä asiat maksavat rahaa. Aivan kun lapsiperheiden, meidänkin on asetettava asiat tärkeysjärjestykseen. Mielestäni tämä on parlamentin alkuperäinen tehtävä. Käsiteltäväksi annettu mietintö on melko surullinen osoitus siitä, että edes kriisi ei saa meitä hoitamaan tehtäväämme yhtään paremmin.

Meillä on aina liikaa painopisteitä. Jokaisella perheellä on kuitenkin vain määrätty määrä rahaa käytettävissään, ja lahjat ostetaan sillä, mitä jää jäljelle, kun perhe on ruokittu ja vaatetettu ja kaikki asumis- ja energialaskut on maksettu. Tuki, jota niin mahtipontisesti vaadimme tähän tai tuohon, on rahaa, joka tulee veronmaksajien taskuista; äitien ja isien, jotka joka kuukausi päättävät, mikä on todella tärkeää ja mikä saa odottaa. Tätä ei pidä unohtaa.

11. Äänestymiskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.10 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 15.05.)

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

13. Kyselytunti (komission puheenjohtaja)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti. Haluan toivottaa puheenjohtaja Barroson tervetulleeksi kuukausittaiseen kyselytuntiimme. Olemme valmiina ottamaan vastaan kysymyksiä. Säännöt ovat samat kuin ennenkin: minuutti kysymystä varten ja minuutti vastausta varten, ja jos joku poliittisten ryhmien puheenjohtajista haluaa esittää lisäkysymyksen, kysymykseen ja vastaukseen varataan kumpaankin 30 sekuntia.

Ioannis Kasoulides, *PPE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää ryhmämme puheenjohtajan Daulin puolesta seuraavan kysymyksen. PPE-ryhmä haluaisi tietää, mitä mieltä olette nykyisistä yrityksistä aloittaa suorat neuvottelut Palestiinan kysymyksen ratkaisemiseksi. Yhdysvallat ei enää yritä taivutella Israelia jatkamaan Itä-Jerusalem ja Länsirannan siirtokuntien rakennuskieltoa luultavasti siksi, että yritykset eivät johda mihinkään.

Mihin toimiin EU:n on määrä ryhtyä joko erikseen tai yhdessä kvartetin kanssa neuvottelujen käynnistämiseksi? Miten on nykytilanteessa tulkittava EU:n toistamaa ilmoitusta siitä, että se on sopivan hetken tultua valmis tunnustamaan itsenäisen Palestiinan valtion?

Millaiseksi Gazan alueen humanitaarista tilannetta voidaan arvioida sen jälkeen, kun Israel päätti kesäkuussa 2010 lieventää rajanylityspaikkojen sulkujärjestelyjä ja kun Gilad Shalit yritettiin vapauttaa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat kuulijat, kuten tiedätte, Euroopan unioni tukee voimakkaasti suorien neuvottelujen jatkamista. Ulkoasiainneuvosto toi eilen esiin EU:n kannan pahoitellen sitä, että Israel ei kyennyt

hyväksymään uutta siirtokuntien jäädyttämishanketta, jota Euroopan unioni, Yhdysvallat ja kvartetti olivat pyytäneet.

Lisäisin vielä, että tilanne on valitettava varsinkin siksi, että edellytysten luominen kahden valtion ratkaisun aikaansaamiseksi ei ole ainoastaan Palestiinan, kyseisen alueen ja koko kansainvälisen yhteisön intressi vaan uskoakseni myös itsensä Israelin intressi.

Neuvottelujen osalta ulkoasiainneuvostossa päätettiin eilen myös tehostaa kvartetin ja Yhdysvaltojen välistä koordinoitua. Erikoislähettiläs, senaattori Mitchell tapaa piakkoin Catherine Ashtonin saadakseen häneltä selvityksen asioiden nykytilasta. Euroopan unioni tuo julki täyden tukensa rauhanprosessille ja täydellisen sitoutumisensa alueella. Kvartetin toimintaa voitaisiin mielestäni elvyttää tiivistämällä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen yhteistyötä.

Korkea edustaja Ashton on ollut yhteydessä alueen tärkeimpiin toimijoihin, ja odotamme innokkaasti Arabiliiton tämänviikkoista kokousta. Meidän on tarjottava uusi mahdollisuus neuvotteluille, annettava niille uutta pontta, koska emme saa joutua pattitilanteeseen. Olen vakuuttunut siitä, että löydämme Yhdysvaltojen kanssa keinon päästä asiassa eteenpäin.

Ioannis Kasoulides, *PPE-ryhmän puolesta*. – (EN) Haluaisin toistaa kysymykseni siitä, millainen on Gazan alueen humanitaarinen tilanne suljettujen rajanylityspaikkojen avaamisen jälkeen ja mitä korpraali Gilad Shalitille parhaillaan tapahtuu.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Gazan tilanne ei ole kestävällä pohjalla. Talouden elpyminen on ensiarvoisen tärkeää, mutta Gazan politiikassa ei ole valitettavasti tapahtunut sitä perustavanlaatuisia muutoksia, jota Euroopan unioni on viime kuukausien aikana pyytänyt.

Siksi Euroopan unionissa päästiin viime maanantaina yksimielisyyteen kolmivaiheisesta toimintatavasta, jolla Gazan vientitoimintaa tuetaan pääministeri Fayyadin pyynnöstä. Tapasin hiljattain pääministeri Fayyadin, ja keskustelimme asiasta. Gazaa on pidettävä hyvin tärkeänä osana Palestiinan valtiorakenteiden kehittämistyötä.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Eurooppa-neuvosto kokoontuu torstaina ja perjantaina. Haluan esittää teille seuraavat kysymykset:

Uskotteko ensinnäkin, että eurobondien käyttöönotosta voi olla apua euron vakauttamisessa?

Oletteko toiseksi liittokansleri Merkelin kanssa samaa mieltä siitä, että eurobondeja ei tarvita?

Kolmanneksi, jos olette eri mieltä kuin liittokansleri Merkel ja kannatatte eurobondeja, mitä aiotte tehdä tänä torstaina neuvostossa?

Neljänneksi, oletteko yhteydessä euroryhmän puheenjohtajaan, pää- ja valtiovarainministeri Junckeriin, ja aiotteko tukea häntä komission puheenjohtajana?

Viidenneksi, jos eurobondit eivät saa vihreää valoa, ilmoitatteko parlamentille välittömästi kokouksen jälkeen, miten te komissiona aiotte reagoida mahdolliseen kielteiseen päätökseen?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Eurobondit ovat kiinnostava ajatus. Komissio tarkastelikin niitä jo EMU:n 10-vuotistaipaleesta vuonna 2008 laaditussa

asiakirjassa "EMU@10". Sillä välin olemme kuitenkin luoneet tämän kriisin ratkaisukeinoiksi ERVV:n ja EFVJ:n. Nämä välineet eivät tietenkään ole täydellinen ratkaisu, mutta niitä voidaan tarvittaessa parannella ja muokata paljon nopeammin kuin muita, kiinnostaviakin vaihtoehtoja. Meidän on nyt mielestäni esitettävä itsellemme yksinkertainen kysymys: voidaanko kriisi ratkaista parhaiten konsensukseen perustuvilla välineillä vai aloittamalla taas uusi keskustelu asiasta, josta ei olla yksimielisiä? Kuten kysymyksenekin antaa ymmärtää, pääministeri Junckerin hiljattain tekemistä ehdotuksista ei ole päästy yksimielisyyteen.

Tämänhetkinen vastaus on mielestäni ilmeinen. Meidän on keskityttävä siihen, mikä voi lisätä konsensusta euroalueella, koska konsensuksen puuttuminen vaikuttaa haitallisesti markkinoiden käsitykseen euroalueesta. Älkäämme haudatko kiinnostavaa ajatusta eurobondeista tulevana mahdollisuutena, mutta keskittykäämme tässä vaiheessa siihen, mikä on toteutettavissa nopeasti ja määrätietoisesti.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, vastasitte kysymyksiini omintakeisella diplomatiallanne, mutta en halua päästää teitä kuin koiraa veräjältä. Esitänkin teille hyvin täsmällisen kysymyksen: pääministeri Juncker on euroryhmän puheenjohtajan ominaisuudessaan ilmoittanut, että hän aikoo tehdä Eurooppa-neuvostossa aloitteen eurobondien käyttöönotosta. Annatteko hänelle tässä tukenne? Miten todennäköistä on lisäksi se, että yritätte suostutella Merkelin ja Sarkozyn liittymään eurovaltioiden enemmistöön, ja jos Merkel ja Sarkozy sanovat "emme halua", sanotteko te "hyvä on, koska kaksi osapuolta vastaa 'ei', luovumme ajatuksesta"?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Aion antaa hyvin suoran vastauksen. Katson, että eurobondeista ei tässä vaiheessa voida mitenkään päästä yksimielisyyteen.

Monet jäsenvaltiot suhtautuvat ehdotukseen vastahakoisesti. Siksi meidän on mielestäni saatava aikaan mahdollisimman laaja konsensus nykyisiä välineitä kohtaan. Sanoinkin jo teille – ja varsinkin Martin Schulzille – suoraan, että pidän ajatusta kiinnostavana ja houkuttelevana. Komissio on tehnyt itse asiassa useitakin ehdotuksia aiemmin – erään maineikkaan edeltäjäni aikana – mutta tässä vaiheessa ei ole oikeanlaisia edellytyksiä päästä asiassa yksimielisyyteen.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minulla on yksi täsmällinen kysymys, mutta haluan todeta, että teillä on komissiossa aloiteoikeus. Te voitte esittää ehdotuksen eurobondeista, ja juuri tätä jäsen Schulz pyysikin. Hyvä on, te ette siis käytä tuota oikeutta, ja se onkin tässä asiassa tällä hetkellä ongelmana.

Minulla on täsmällinen kysymys vuotta 2009 koskevasta vastuuvapaudesta. Aluepolitiikasta vastaava pääjohtaja on antanut vahvistuslausuman, jossa hän toteaa sanamukaisesti, että kaikkiaan 79 ohjelmasta 38:n tapauksessa pääosasto ei ole saanut kohtuullista varmuutta ilmoitettuja menoja vuonna 2009 koskeneiden maksusuoritusten perustana olleiden toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Tämä herättää kysymyksen siitä, kuka kykenee antamaan tämän kohtuullisen varmuuden. Lausumassa todetaan edelleen, että jäljelle jäävässä 41 ohjelmassa havaittiin merkittäviä puutteita jo varhain, ennen kuin mitään korvauksia maksettiin vuonna 2009.

Kysynkin teiltä olettaen, että kannatte poliittisen vastuun tästä lausumasta sen kaikkine seurauksineen, millaisia toimia aiotte kohdistaa jäsenvaltioihin?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Vastauksena kommenttiin haluan kertoa teille, Guy Verhofstadt, ensinnäkin, että komissio on jo käyttänyt aloiteoikeuttaan. Muistanette, että kun mekanisme alettiin soveltaa, Olli Rehn ja minä mahdollistimme kollektiivisten takuiden käytön, mikä merkitsi jossain määrin siirtymistä eurobondien suuntaan. Jäsenvaltiot hylkäsivät mahdollisuuden jyrkästi.

Voisimme nyt tehdä uusia ehdotuksia, mutta tämänhetkisessä vaihtelulle alttiissa tilanteessa uusien virallisten ehdotusten esittäminen ei ole mielestäni vastuullista toimintaa. Se vain johtaisi euroalueen ja Euroopan unionin jakautumiseen. Mutta komissio on jo tehnyt ehdotuksia. Ne olivat käsiteltävinä, ja ne hylättiin. Tämä on tosiasia.

Rahoitusnäkömyien osalta olen jo sitoutunut esittämään ehdotuksen tietyn tyyppisestä eurobondista – EU:n hankkeisiin käytettävistä eurobondeista – ja vaikka olenkin jo kuullut joidenkin pääkaupunkien taholta torjuvia kommentteja, olen yhä toiveikas ajatuksen toteutumisesta.

Vastaan kysymykseenne, että meidän on vaadittava jäsenvaltioilta enemmän. Kuten tiedätte, neljää tai viittä valtiota lukuun ottamatta jäsenvaltiot eivät ole valmiit antamaan vahvistuslausumaansa. Pääjohtajamme totesi aivan oikein – kuten jo mainitsittekin – että komissiolla ei ole aina kaikkia välineitä, joita se tarvitsee osallistuakseen täysipainoisesti ja mahdollisimman aikaisessa vaiheessa jäsenvaltioiden kanssa siihen, miten Euroopan unionin rahoitusta kansallisella tasolla käytetään.

José Bové, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kerroitte minulle vuosi sitten, että muuntogeeniset organismit olivat pilanneet ensimmäisen toimikautenne ja että haluatte saattaa asian takaisin jäsenvaltioiden käsiteltäväksi.

Pari päivää sitten EU:n kansalaisilta kerättiin 1 200 000 allekirjoitusta tukemaan vaatimusta riippumattoman asiantuntijaselvityksen laatimisesta. Pari päivää sitten Dallin ehdotus hylättiin jälleen ympäristöneuvostossa erittäin suurella enemmistöllä. Myös neuvoston ja parlamentin oikeudellisten neuvonantajien lausunnot ovat olleet kielteisiä. Olette niin ikään ollut todistamassa Banati-tapauksen ja lautakunnan esittämien kysymysten aiheuttamaa skandaalia EFSAssa. Lisäksi EFSAn on itse päättänyt antaa uudet arviointiohjeet.

Haluaisinkin tietää, oletteko halukas lykkäämään kaikkia uusia lupia ja kaikkia uusittavia lupia – kuten MON810:n lupaa – kunnes EFSAn uudet säännöt ovat tulleet voimaan. Uusissa arvioinneissa ja lupien uusimisessa pitäisi noudattaa uusia sääntöjä.

Kysyisin vielä, oletteko valmis aloittamaan keskustelun uudelleen, jotta voisimme saada asiasta riippumattoman arvioinnin.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, aloitteen osalta totean, että kuten tiedätte, uusi järjestelmä ei ole vielä tullut voimaan. Seuraamme kuitenkin toki suurella mielenkiinnolla kaikkia tätä kysymystä koskevia kansalaisaloitteita. Asiasta vastaava komission jäsen on itse asiassa tavannut aloitteen alullepanijat, vaikka sitä ei ole vielä virallisesti hyväksytty.

Mitä kysymykseenne tulee, aiomme jatkaa nykymuotoisen lainsäädännön soveltamista. Meillä ei ole EFSAA parempaa vaihtoehtoa. Se on riippumaton virasto, joka perustettiin antamaan lausuntoja. Virasto kerää tästä asiasta asiantuntijatietoa, ja meidän on tietenkin noudatettava sen antamia lausuntoja. Sen vuoksi aiomme jatkossakin noudattaa tästä

asiasta annettua EU:n lainsäädäntöä. Komissio ei voi päättää lykätä EU:n lainsäädännön soveltamista.

Olen jo kertonut teille täysin avoimesti, että en ole tyytyväinen järjestelmään, jonka mukaisesti muuntogeenisiä organismeja säännellään Euroopassa. En ole siihen tyytyväinen, koska se ei ole mielestäni riittävän selkeä. Minun on kuitenkin noudatettava kyseistä järjestelmää.

José Bové, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Kiitos vastauksestanne. EFSA on kuitenkin jo ottanut käyttöön uusia suuntaviivoja, jotka ovat paljon tiukempia. Oletteko halukas myöntämään, että kaikkia viime aikoina myönnettyjä uusia lupia ja MON810-kysymystä olisi tarkasteltava uudelleen näiden uusien suuntaviivojen perusteella?

Emme voi hyväksyä tänään arviointeja, jotka on laadittu vanhojen sääntöjen perusteella. Siksi esitänkin teille tämän selkeän kysymyksen, ja haluan teidän aloittavan tämän koko keskustelun aivan alusta sen sijaan, että jäämme odottelemaan vuoteen 2012 saakka. Direktiivi 2001/18/EY on määrä saattaa ajan tasalle vuonna 2012: prosessia on vietävä eteenpäin.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (FR) Otamme aina huomioon Parmassa sijaitsevan riippumattoman viraston – Euroopan elintarviketurvallisuusviraston – ehdotukset ja aloitteet. Jos virasto siis esittää uuden suuntaviivan, tutkimme sen hyvin tarkkaan.

Tämä on kaikki, mitä voin teille tässä vaiheessa kertoa. Muuntogeenisten organismien hyväksymistä koskevaa oikeudellista säännöstöä ei ole kuitenkaan vielä muutettu. Minun on siis pidettävä nykyinen järjestelmä voimassa niin kauan, kunnes se muutetaan, mutta olemme kuitenkin valmiit ottamaan huomioon kaikki uudet suuntaviivat ja tutkimaan ne äärimmäisen tarkkaan.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, Gazprom ja Nord Stream -yhteenliittymä aloittivat niin sanotun pohjoisen kaasuputken laskemisen 9. huhtikuuta. En halua keskittyä tämän hankkeen ympäristönäkökohtiin, koska niitä on jo käsitelty parlamentissa. Haluan ainoastaan kiinnittää huomionne yhteen seikkaan – jo laskettu putki vaikeuttaa huomattavasti suurten alusten pääsyä puolalaiseen Świnoujścien satamaan. Tämä satama työllistää merkittävän määrän puolalaisia, jotka asuvat Länsi-Puolassa – alueella, jolla työttömyysaste on usein melko korkea. Puola on ottanut tämän asian esiin kahdenvälisissä neuvotteluissa, mutta olen saanut sen vaikutelman, että käsittelemme täällä myös kilpailukykyyn liittyviä ongelmia. Rostockin satama on aivan vieressä, rajan takana Saksassa. Toivon, että se saa kasvaa nopeasti, mutta haluaisin, että kaikkia eurooppalaisia satamia kohdeltaisiin yhdenvertaisesti, jotta ne voisivat todellakin kilpailla keskenään ja jotta yhden jäsenvaltion käyttöön ottamat tekniset ratkaisut eivät estäisi toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman kehittymistä.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Olen tietoinen siitä, että jossain vaiheessa on ollut huolta siitä, että pääsy asianomaisiin puolalaisiin satamiin hankaloituu. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan saksalainen Stralsundin kaivosviranomaisen liitti kuitenkin Nord Stream -yhtiön lupaan vaatimuksen, jonka mukaan yhtiön on laadittava tarkistettu riskianalyysi Saksan alueella kulkevasta putken osuudesta. Puolalainen osapuoli esitti nimittäin tuossa vaiheessa suunnitelmia siitä, miten molempia satamia olisi muutettava suurempaa vedensyvyyttä edellyttäviä aluksia varten.

Analyysin perusteella putki lasketaan merenpohjaan noin 20 kilometrin matkalla puolimetrinen suojuksen sisällä.

Saksan talousvyöhykettä koskevasta reittisuunnitelmasta laadittu analyysi johti lisäksi vaihtoehtoisen reitin valintaan 12 kilometrin pituisella osuudella. Lopullisen luvan myönsi tämän vuoden helmikuussa Saksan liittovaltion merenkulku- ja hydrografiavirasto.

Saksan viranomaisilta ja urakoitsijalta saatujen tietojen mukaan molemmat edellä mainituista toimenpiteistä toteutettiin sen varmistamiseksi, että pääsy Puolan satamiin olisi esteetöntä putken rakentamisen jälkeen. Olen pahoillani, että tämä on kovin teknistä, mutta se on parhainta tietoa, jota meillä on saatavilla.

Michal Tomasz Kaminski, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette osoittanut monta kertaa kohtelevanne jäsenvaltioita oikeudenmukaisesti. Toivon, että Euroopan komissio kohtelee tässä asiassa maatani yhtä oikeudenmukaisella tavalla. Haluan ainoastaan kiinnittää huomionne siihen, että itse myönsitte luottavanne pääasiallisesti saksalaisen tahon esittämiin tietoihin. Pyydän Euroopan komissiota noudattamaan tässä asiassa myös riippumattomien asiantuntijoiden neuvoja, mutta painotan edelleenkin luottavani vilpittömästi siihen, että kohtelette kaikkia Euroopan unionin jäsenvaltioita oikeudenmukaisesti.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitos kommentteistanne, Michal Tomasz Kamiński. Komissio todellakin seuraa Nord Streamin asiaa hyvin tiiviisti. Olemme tietoisia siitä, että asia on ympäristön ja muidenkin näkökohtien kannalta arkaluonteinen, joten seuraamme sitä erittäin tarkasti.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, vastatessanne Martin Schulzin kysymyksiin totesitte, että eurobondeja koskeva ehdotus ei todennäköisesti tuota tulosta. Jo aiemmin meille kerrottiin, että finanssitransaktiovero ei etene, eivätkä muutkaan ehdotukset ole johtaneet mihinkään. Elämme jo kolmatta vuotta rahoituskriisin jälkeistä aikaa, ja kysynkin nyt, voisitteko te suostua viemään eteenpäin euron pelastuspakettia – mikä olisi tietenkin ylimääräinen toimenpide – vai onko meidän varauduttava siihen, että te ja muut tahot hylkäätte taas yhden sarjan ehdotuksia viikonloppuun mennessä. Kysymykseni kuuluu: kuinka kalliiksi tämä viivästyminen käy varsinkin, kun siihen kuluu selvästikin paljon rahaa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (EN) Meidän on kerrottava EU:n valtion- ja hallitusten päämiehille seuraava asia: kun tällä viikolla tapaamme – komission puheenjohtaja on nimittäin myös paikalla Eurooppa-neuvoston jäsenenä –, emme keskity ainoastaan toisiimme tai politiikkaan tai talouteen, vaan keskitymme markkinoihin.

Nämä ovat äärimmäisen arkaluonteisia asioita, joten meidän on kommentteissamme osoitettava jonkinasteista pidättyvyyttä.

Koska velvollisuutenani on olla avoin teitä kaikkia kohtaan, vastasin jo hyvin rehellisesti Martin Schulzin esittämään kysymykseen. Olemme saaneet joitakin kiinnostavia ehdotuksia eurobondeista. Ehdotusta ei pidä mielestäni haudata, mutta mitään konsensusta asiasta ei tietenkään tässä vaiheessa ole. En aio vaatimalla vaatia asiaa, joka aiheuttaa mielestäni tässä vaiheessa niin selvästi erimielisyyttä. Meillä on nyt välineitä, joista päästiin yksimielisyyteen ja joita voimme parantaa löytääksemme johdonmukaisen, määrätietoisen tavan suojella euroaluetta ja Euroopan unionia.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minulla on vain lyhyt lisäkysymys: onko käsiteltävänä vielä muita välineitä? Olen saanut tästä asiasta mielestäni liian vähän tietoa. Jotain on tehtävä, ja olemme luultavasti yksimielisiä siitä, että saatavillamme olevia välineitä on todellakin käytettävä.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Keskustelemme monista asioista ja monista mahdollisista välinevaihtoehdoista. Euroryhmän viime kokouksessa käsiteltiin erilaisia vaihtoehtoja ja eri ajatuksia, ja komissio on yhteydessä kaikkiin osapuoliin.

Olen Olli Rehnin kanssa neuvotellut jäsenvaltioiden lisäksi myös Euroopan keskuspankin pääjohtajan, IMF:n toimitusjohtajan ja muiden tämän alan tärkeiden toimijoiden kanssa, mutta mielestäni ei ole viisasta antaa ilman konkreettisia seurauksia jääviä tärkeitä tiedotteita, kuten joskus aiemmin on tehty.

Seuraavalla kerralla meidän on tehtävä täysin päinvastoin ja esitettävä konkreettisia johtopäätöksiä, kun olemme siihen valmiit. Komissio tekeekin tiivistä yhteistyötä kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja muiden toimielinten kanssa voidakseen antaa mahdollisimman pikaisesti tyhjentyvän vastauksen.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, WikiLeaksin hiljattain nostattama myrsky on herättänyt sekalaisia tunteita: toisten mielestä avoimuus on hyväksi ja toisten mielestä vuodot saattavat vahingoittaa kansainvälistä diplomatiaa. Minusta erityisen huvittavia olivat kuitenkin teitä koskevat viittaukset WikiLeaksissä, jossa kerrottiin matkastanne Venäjälle ja mainittiin, että ette saanut siellä huomiota vaan teidät jätettiin syrjään ja että Venäjän korkealla taholla oltiin sitä mieltä, että olette pelkkä hienon tittelin omaava kansainvälinen virkamies.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, muistakaa, että olemme keskustelleet tästä täällä aiemminkin. Olen toistamiseen huomauttanut teille, että kansa ei ole valinnut teitä suoraan ja että teillä ei sen vuoksi ole todellista oikeutusta. Estääkö se, että teitä ei ole valittu vaaleilla, teitä saamasta enemmän kunnioitusta kansainvälisellä arenalla, ja miksi Euroopan kansat suhtautuvat teihin ja koko komissioon yhä halveksuvammin?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) En odottaisi teidän, Nigel Farage, ajavan venäläisten kanssa samaa asiaa – koska näin juuri annatte ymmärtää, että olette heidän kanssaan samaa mieltä! Suoraan sanoen minut valittiin tässä parlamentissa, salaisella äänestyksellä, joten ansaitseen mielestäni tämän parlamentin ja sen kaikkien jäsenten kunnioituksen.

(*Suosionosoituksia*)

Euroopan unioni muodostuu 27 demokratiasta, ja sillä on aivan omanlaisensa tapa valita komission puheenjohtaja, ja tämä johtuu juuri siitä, että emme ole valtio. Ette varmastikaan kannattaisi eurooppalaista yhtenäisvaltiota. Koska emme ole yhtenäisvaltio, emme valitse suorilla vaaleilla Euroopan unionille puheenjohtajaa. Meillä ei ole sellaista; meillä on komission puheenjohtaja. Teitä se ei ehkä miellytä – minua se miellyttää sitäkin enemmän! – mutta tosiasia on, että minut on valittu tässä parlamentissa, ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ovat nimittäneet valtion- ja hallitusten päämiehet.

Näin asiat ovat, ja se on mielestäni demokraattinen tapa käsitellä Euroopan unionin moninaisuutta. Toivoisin todellakin, että ainakin Euroopan parlamentin jäsenet kunnioittaisivat Euroopan unionin toimielimiä, vaikka muut eivät niin tekisikään.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) No niin, arvoisa puheenjohtaja Barroso, nautin tästä suuresti! Teidän nousemisenne ylös ylpeilemään sillä, että teidät valittiin salaisesti ja sillä, että tämä antaa teille jollakin tavalla demokraattisen oikeutuksen, on koko elämäni oudoin asia.

Tosiasia on, että komissiolla on yksinomainen oikeus laatia juuri sellaista lainsäädäntöä, joka vaurioittaa Euroopan nykyisiä talouksia. Onko olemassa mitään tilannetta, jossa teidän mielestänne Euroopan kansoille pitäisi järjestää kansanäänestys, jotta ne voisivat päättää näistä asioista?

(Useat jäsenet huudahtelivat istuntosalissa.)

Puhemies. – Hyvät kollegat, olen pahoillani, mutta emme ota kommentteja istuntosalista. Haluamme mennä istunnossa eteenpäin.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Parlamentin vaalit olivat avoimet vaalit. Monien ihmisten mielestä vapaimmat vaalit ovat vaalit, joissa jokainen henkilö – tai jokainen parlamentin jäsen – voi tehdä päätöksiä salaisesti. Totalitaarisissa järjestelmissä salaisia äänestyksiä ei yleensä sallita, koska yksilönvapauksiin kohdistuu paineita. Tämä on ensimmäinen näkökohtani.

Kansanäänestysten osalta totean toiseksi, että perustuslaillinen ja demokraattinen teoria sallii kansanäänestykset ja edustuksellisen demokratian. Sivumennen sanottuna Yhdistynyt kuningaskunta on kai maa, jossa on tehty eniten työtä edustuksellisen demokratian eteen. Edustuksellinen demokratia on demokratiassa täysin oikeutettu päätöksentekotapa. Parlamenteilla – niin kansallisilla parlamenteilla kuin Euroopan parlamentilla – on valtavan tärkeä rooli demokratiassa. Olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että jotkin edustuksellisen demokratian vastaiset kommentit eivät kuvasta aitoa demokraattista ajatusmaailmaa silloin, kun ne esitetään kovin negatiivisesti.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Kiinan kauppataase EU:n kanssa on reilusti ylijäämäinen. Euroopan palvelukaupan ylijäämä on liian pieni sen kompensoimiseksi. Kiinan kauppataaseen ylijäämän takaavat maan keinotekoisien alhainen valuutta, matalana pidetty palkkataso, jonka vuoksi Kiinaan suuntautuvaan tuontiin ei ole varaa ja vientihinnat ovat huomattavasti eurooppalaisia hintoja alhaisempia, ja kolmanneksi piittaamattomuus kansainvälisistä patenttioikeuksista, minkä seurauksena kiinalaiset yritykset voivat hyödyntää muualla toteutettua tutkimusta ja kehitystä.

Kiina kerää nopeasti valuuttavarantoja ja sääntelee niukkoja kokonaisresursseja. Euroopan maista on tulossa vapaaehtoisia uhreja säälimättömälle maailmanlaajuiselle kilpailijalle, joka pystyy tuhoamaan toimeentulomme. Euroopan maiden on joko yksittäin – kannattamani vaihtoehto – tai yhdessä suojeltava teollisuuttamme.

Miksi komissio antaa EU:n yritysten ja työntekijöiden kärsiä Kiinan epäoikeudenmukaisesta kilpailusta?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Minun on sanottava, että menestymme huomattavasti paremmin, jos toimimme yhdessä sen sijaan, että toimisimme erikseen.

Suoraan sanottuna yksittäisillä jäsenvaltioillamme ei mielestäni ole riittävästi vaikutusvaltaa Kiinan painostamiseksi jonkinlaisilla toimenpiteillä. Euroopan unioni voi kokonaisuutena hoitaa yhteyksiä Kiinaan, ja näin olemme toimineetkin. Me kannatamme vapaata kauppaa,

kuten tiedätte, mutta me kannatamme myös oikeudenmukaista kauppaa. Aina kun meillä on mielestämme ollut näyttöä esimerkiksi polkumyynnistä, olemme käynnistäneet Kiinaa vastaan polkumyynnin vastaisia toimia. Se ei ollut helppoa, koska muutamat jäsenvaltiot vastustivat kyseisiä toimenpiteitä, mutta me toteutimme ne. Kaikissa tapaamisissamme Kiinan johdon kanssa me keskustelemme immateriaalioikeuksista sekä siitä, että Kiinan on noudatettava tiettyjä peruseriaatteita, jotta voimme käydä sen kanssa avointa kauppaa. Tarkoituksemme on nimenomaan tämä: saada Kiina toimimaan myönteisesti pitäen samalla tiukasti kiinni kauppaedustamme.

Tämä tuotiin muuten melko selvästi esiin viime huippukokouksessa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Sanoitte uskovanne oikeudenmukaiseen kauppaan, mutta sitä ei ole meille tarjolla. Meille on tarjolla vain Kiinalle edullista puolueellista kaupankäyntiä.

Onnistuuko komissio taivuttamaan Kiinan luopumaan tukien myöntämisestä, päästämään maan valuutan arvon nousemaan tai noudattamaan kansainvälisiä immateriaalioikeuksia, joiden arvo on ilmeisesti noin viisi prosenttia Kiinan bruttokansantuotteesta? Eikö olisi tarpeen lopultakin estää kokonaan kiinalaisten tuotteiden maahantuonti?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja . – (EN) On selvää, että komissio onnistuu, jos jäsenvaltiot antavat sille täyden tukensa. Näin me toimimme, ja ennen muuta pidämme hyvin tärkeänä vastavuoroisuutta. Vastavuoroisuus tarkoittaa sitä, että haluamme pitää markkinat avoimina. Uskoaksemme se on etujemme mukaista. Euroopan unioni on selvästi suurin viejä maailmassa, suurempi kuin Kiina, ja siksi on tärkeää pitää markkinat avoimina. Uskomme kuitenkin myös, että kumppaneidemme on noudatettava tiettyjä perussääntöjä.

Valuuttakursseista totean, että, kuten tiedätte, viimeksi pidetyssä G20-huippukokouksessa Euroopan unioni pyrki ensimmäisten joukossa varmistamaan, että tätä kysymystä käsiteltäisiin rakentavasti ja yhteistyössä, koska mielestämme tästä aiheesta olisi keskusteltava myös silloin, kun käsittelemme maailmantalouden epätasapainoon liittyviä tärkeitä ongelmia.

Puhemies. – (EN) Siirrymme nyt kyselytunnin toiseen osaan, ”catch the eye” -menettelyyn. Aiheena on WikiLeaks-tapaus ja verkkoturvallisuus.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, en aio pyytää teitä käsittelemään Yhdysvaltain diplomatiaan liittyviä ongelmia enkä kommentoimaan tietokoneverkkojen etuja ja puutteita, tiedonvapautta tai häpeällisiä vaatimuksia kuolemantuomion antamisesta Julian Assangelle. Se, mitä haluan sanoa, on se, että meillä ei ole oikeutta sivuuttaa mitään julkisuuteen tulevia tietoja.

Tiedustelin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajalta ja ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajalta, voisimmeko tarkastella uudelleen vuonna 2007 johdollani tehtyä parlamentin tutkimusta, jossa käsiteltiin Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelun toimintaa Euroopassa. Arvostin työtänne silloin: puheenjohtaja Barroson johtama komissio oli yhteistyöhaluinen ja avulias, ja se toimi hyvin avoimesti, aivan toisin kuin neuvosto, joka laiminlöi tehtäviään ja valehteli parlamentin kanssa käydyissä keskusteluissa. Kysymykseni teille on hyvin yksinkertainen: onko puheenjohtaja Barroson johtama komissio valmistautunut tekemään jälleen avointa yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (PT) Euroopan komissio, jonka puheenjohtajana minulla on ilo toimia, työskentelee aina täysin avoimesti Euroopan parlamentin kanssa, ja se toimii näin aina tulevaisuudessakin. Minulla ei ole pienintäkään epäilystä tästä asiasta, ja kiitän teitä siitä, mitä sanoitte johtamastani komissiosta. Mielestäni on tärkeää, että noudatamme mahdollisimman korkeatasoisia avoimuuden ja toimielinten välisen oikeudenmukaisen yhteistyön standardeja ja periaatteita kaikissa komission ja parlamentin välisissä suhteissa.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää saman kysymyksen. Eurooppalaiset ovat nykyään riippuvaisia digitaalisesta viestinnästä, ja me haluamme olla siitä riippuvaisia, mutta sillä edellytyksellä, että tunnemme olomme Internetissä suojatuksi ja turvalliseksi. Komission ensisijaisena tavoitteena olisi oltava esittää ehdotuksia 500 miljoonan Euroopan kansalaisen turvallisuudesta. Minkälaisia suunnitelmia komissiolla on turvallisuuden ja yksityisyyden takaamiseksi kumpakaankaan niistä vaarantamatta?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Muutamat mainituista aiheista kuuluvat jäsenvaltioiden vastuualueisiin, mutta meidän vastuullamme olevia aloja varten olemme äskettäin esittäneet joitakin parannuksia. Asiakirjojen saatavuutta koskevasta lainsäädännöstä olemme esittäneet komission jäsen Malmströmin välityksellä ehdotuksia, jotka ovat parhaillaan käsiteltävinä. Olemme tehneet ehdotuksia myös verkkoturvallisuudesta, koska, kuten aivan oikein totesitte, meistä on tulossa yhä riippuvaisempia digitaalisesta viestinnästä.

Vapaus on hyvin tärkeää digitaalisessa maailmassa, mutta vapauden on luonnollisesti oltava vastuullista, ja siihen on liityttävä tärkeitä oikeuksia, kuten oikeus yksityisyyden suojaan. Tietosuojassa on siten kysymys myös perusoikeuksista, ja uskomme komission esittäneen järkeviä ehdotuksia, joilla saadaan aikaan oikeanlainen tasapaino vapauden – josta ei edes neuvotella – ja Internetin vastuullisen käytön välillä.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja on vastannut seikkaperäisesti WikiLeaks-tapausta koskeviin kysymyksiin. Voinko esittää hänelle kysymyksen aiheesta, josta WikiLeaks-sivusto ei ole vielä paljastanut meille hänen näkemyksiään?

Arvoisa komission jäsen, te vastasitte kysymyksiin, jotka koskivat euro-obligaatioiden liikkeeseenlaskua hallitusten nykyisten menojen kattamiseksi. Ymmärrän joitakin niistä huolenaiheista, joita tämäntyyppinen toimintatapa on herättänyt, ja olen niistä samaa mieltä. Mutta ettekö te huomaa sitä luotonottokapasiteettia, joka saavutetaan euron järkevällä hallinnalla?

Koska komission jäsen Oettinger kertoo meille tarvitsevansa kymmenen vuoden aikana 1 000 miljardia euroa energiainfrastruktuureja koskeviin investointeihin – mikä merkitsee vuosittain noin 100 miljardia euroa ilmastonmuutoksen ja energiavarmuuden muodostamaan kaksinkertaiseen haasteeseen vastaamiseksi – ja koska tähän haasteeseen vastaaminen olisi Euroopan investointipankille äärimmäisen kunnianhimoista, ettekö voisi ehdottaa, että euro-obligaatioita laskettaisiin liikkeeseen infrastruktuuri-investointien rahoittamiseksi sen sijaan, että niillä rahoitettaisiin hallitusten nykyisiä menoja?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Hyvä jäsen Watson, en ole tullut tänne pelaamaan ”WikiLeak”-peiliä teidän kanssanne! Te tunnette jo minun kantani tästä asiasta. Mainitsin teille suuntaamassani ”unionin tila” -puheessa, että aion esittää euro-obligaatioista ehdotuksia, jotka koskisivat hankkeiden, ja erityisesti

infrastruktuurihankkeiden, rahoittamiseen tarkoitettuja velkakirjoja. Niiden tarkoituksena ei olisi tarjota jäsenvaltioille mahdollisuutta ottaa lisää velkaa tai korjata ylivelkaantumista – sillä meillä on Euroopassa ylivelkaantumiseen liittyviä ongelmia – vaan erityisesti rahoittaa joitakin tärkeitä infrastruktuurihankkeita, lähinnä Euroopan investointipankin tuella – kuten aivan oikein totesittekin.

Tämä on tärkeällä sijalla asialistallamme ja laatimassamme rahoituskehyksessä. Kesäkuussa esitämme joitakin konkreettisia ehdotuksia tästä aiheesta. Meidän on pyrittävä saavuttamaan tarvittava yksimielisyys, sillä uskoakseni tämä on yksi keino tämänhetkisen ongelmamme ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden talousarvioiden rajoitukset ovat huomattavia, ja samaan aikaan meidän on rahoitettava joitakin todellisia eurooppalaisia hankkeita.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minä puolestani olen huolestunut sisällöstä. Minusta vaikuttaa siltä, että me ammumme viestintuojaa sen sijaan, että puuttuisimme ongelman ytimeen. WikiLeaks-tapauksen taustalla oleva suurin ongelma koskee sen sisältöä, joka on osoittautunut todeksi.

Vuosien ajan te ja muut kolleganne, muun muassa Miguel Moratinos, olette kiistäneet suurimman osan sen sisällöstä. Olette kieltäytyneet tunnustamasta, että Euroopan unionilla olisi salaisia yhteyksiä tiettyihin Yhdysvaltojen laittomiin käytäntöihin.

Me tiedämme nyt, että se on totta ja että näin on tapahtunut, ja odotamme yhä vastausta monilta ulkoministeriöiltä ja erityisesti teiltä. Mielestäni teidän on ehdottomasti annettava sisältöä koskeva selitys.

Tämän jälkeen minulla on toinen kysymys, joka koskee Julian Assangea vastaan suunnattua kampanjaa. Mielestäni on todella tärkeää, että otamme huomioon Julian Assangeen tällä hetkellä kohdistuvat riskit. Emme saa unohtaa, että hänen tekonsa oli tarpeellinen ja että se toi totuuden päivänvaloon.

Toivon – ja me kaikki parlamentissa toivomme – teidän ymmärtävän myös tämän: haluamme teidän esittävän selityksiä joko täällä parlamentissa tai komiteassa, jonka toiminta meidän olisi käynnistettävä uudelleen totuuden selvittämiseksi.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja.* – (PT) Sisällöstä voin todeta, että kaikki esille tulleet tiedot liittyvät jäsenvaltioiden toimintaan eivätkä Euroopan komission toimintaan. Jäsenvaltioiden on esitettävä kaikki selvennykset, ja luotan siihen, että ne aikovat sen tehdä, kuten demokraattisten valtioiden kuuluukin. Tiedän joidenkin jäsenvaltioiden käynnistäneen aloitteita kansalaisten tiedottamiseksi tietyistä toimista, joista valtioita syytetään.

Komission työn osalta on sanottava, kuten parlamentin jäsen Carlos Coelho muistutti meitä hetki sitten, että komissio on tehnyt kaikkensa toimittaakseen parlamentille ja Euroopan kansalaisille mahdollisimman paljon tietoa. Julian Assangesta minulla ei ole mitään sanottavaa. Häntä vastaan on esitetty rikossyytteitä jäsenvaltiossa – Ruotsissa – joka on demokratia, ja nyt hänestä on annettu eurooppalainen pidätysmääräys, jota Yhdistyneen kuningaskunnan oikeusviranomaiset parhaillaan käsittelevät. Komissiolla ei selvästikään ole tästä asiasta mitään muuta sanottavaa kuin itsestään selvä toteamus: jokainen vastaaja on syytön, kunnes toisin todistetaan.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, kyberavaruudessa käydään tällä hetkellä todellista sotaa. Lehdistön mukaan joidenkin

viimeksi kuluneiden päivien aikana tuhannet hakkerit ovat tehneet verkkohyökkäyksiä yrityksiin, jotka ovat pyrkineet poistamaan WikiLeaks-sivuston Internetistä tai vaikeuttamaan sen toimintaa taloudellisesti keskeyttämällä sille suunnatut lahjoitukset.

Muun muassa MasterCardin, Visan ja PayPalin tyyppisiin yhtiöihin on suunnattu DDOS-tyyppisiä verkkohyökkäyksiä, joissa tuhannet tietokoneet pyrkivät saamaan yhtä aikaa yhteyden samaan verkkosivustoon ja aiheuttavat siten sivuston ylikuormituksen ja kaatumisen.

Me kaikki ymmärrämme, että tämä vaikeuttaa yleensäkin kansalaisten maksutapahtumia. Kysymys on yksinkertainen: onko meillä mielestämme Euroopan tasolla luotettava turvaverkko, joka suojelee kansalaisten sähköisiä maksutapahtumia, jos näin käy?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (EN) Uskoakseni me emme ole täysin valmistautuneita tällaiseen tilanteeseen, ja tästä syystä komissio esitti hiljattain joitakin ehdotuksia tämän tyyppisten verkkohyökkäysten torjumisesta.

Kyseessä oli komission jäsen Malmströmin aloite, ja nyt ehdotuksia on laajennettu niin, että ne kattavat kaikentyyppiset verkkohyökkäykset. Mainitsemistanne verkkohyökkäyksistä haluaisin todeta, että Yhdysvaltain ulkoministeriö kiistää antaneensa minkäänlaisia suoria ohjeita PayPal-, Visa- tai MasterCard-yhtiöille, joten en voi kommentoida niiden tekemiä päätöksiä WikiLeaks-sivuston tukemisesta – tai tukematta jättämisestä. Komissio vastustaa kaikenlaisia kumman tahansa osapuolen tekemiä verkkohyökkäyksiä tässä kiistanalaisessa tapauksessa.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, salaiseksi luokitellun Yhdysvaltain diplomaattisen kirjeenvaihdon julkaiseminen WikiLeaks-sivustossa ja arvostetuissa kansainvälisissä tiedotusvälineissä oli mahdollista ainoastaan siksi, että Yhdysvaltain turvallisuusjärjestelmässä tehtiin kolossaalinen virhe, kun ulko- ja puolustusministeriöiden jakeluverkkoja laajennettiin liikaa.

Minkälaisia seurauksia tällä virheellä voisi mielestänne olla transatlanttiseen suhteeseen ja erityisesti diplomaattisten tietojen ja tiedustelutietojen jakamiseen? Entä mitä olemme oppineet vahvistaaksemme Euroopan sisäisten viestintäverkkojen turvallisuutta ja Euroopan ulkosuhdehallinnon toimintaa, muun muassa Correspondance Européenne -verkkoa ja verkkohyökkäyksiltä suojautumista?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (PT) Ensiksikin me uskomme, että se, mitä Yhdysvalloissa tapahtui, voisi turvallisuusjärjestelmästä riippumatta tapahtua käytännöllisesti katsoen missä tahansa. Mikään turvallisuusjärjestelmä ei ole täysin immuuni mahdollisen lainrikkojan toiminnalle.

Pitää paikkansa, että saatujen tietojen mukaan Yhdysvaltain järjestelmässä erittäin luottamuksellisia tietoja on ilmeisesti satojen tuhansien ihmisten saatavilla, mutta totta puhuen sataprosenttinen turvallisuus on mahdotonta järjestelmissä, joissa vapautta pidetään tärkeänä, niin kuin on eurooppalaisissa järjestelmissä. Tästä syystä haluamme määrätietoisesti tehdä yhdysvaltalaisen kumppaneidemme ja ystäviemme kanssa yhteistyötä turvallisuuden vahvistamiseksi, mutta kunnioittaen aina myös perusvapauksia, ja me uskomme, että on löydettävä hyvä tasapaino näiden kahden varotoimen välillä, kuten vasta totesin.

On todellakin välttämätöntä vaihtaa joitakin erittäin arkaluonteisia tietoja erityisesti terroristitoiminnan vuoksi. Samaan aikaan meidän olisi noudatettava varovaisuuteen liittyviä vaatimuksia ja yleensä kohtuullisen tasapainon periaatetta.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, kuten monien valtioiden hallitusten edustajien esittämät lausunnot osoittavat, Julian Assangea koskevien poikkeuksellisen innokkaiden tutkimusten tarkoituksena on selvästikin rangaista häntä ja WikiLeaks-sivustoa siitä, että maailmalle on paljastettu joitakin huippusalaisia tietoja, kuten Yhdysvaltain ulkoministerin Hillary Clintonin Yhdysvaltain Rooman ja Moskovan suurlähetystöille esittämät tiedustelut Silvio Berlusconiin ja Vladimir Putinin mahdollisista henkilökohtaisista investoinneista, jotka saattaisivat vaikuttaa heidän maidensa ulko- tai talouspolitiikkaan. Berlusconiä kutsutaan Putinin puhemieheksi Euroopassa.

Näissä tapahtumissa on selvästikin kysymys ennenkuulumattomasta pyrkimyksestä rangaista ja vainota tiettyä miestä ja organisaatiota, joiden ainut rikos on ollut kertoa maailmalle tietyistä harmaista alueista, jotka ovat saattaneet hallitukset epämurkkaan asemaan. Näin ollen velvollisuutenamme on turvata WikiLeaks-sivuston vapaus ja taata oikeudenmukainen kohtelu Julian Assangelle, jonka olisi vastattava rikoksistaan oikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä, jos hänet todetaan syylliseksi.

Sen vuoksi pyydän komissiota esittämään kantansa WikiLeaks-tapauksesta ja kertomaan, miten se aikoo valvoa tilannetta, jotta tämän tapauksen varjolla ei pyritäisi rajoittamaan tiedonvapautta ja esittämään rajoituksia Internetille, joka on jälleen kerran osoittautunut poikkeuksellisen tehokkaaksi demokratian välineeksi ja jota on sen vuoksi suojeltava.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Kuten jo aikaisemmin totesin, en voi kommentoida tiettyjä erityistapauksia tai rikossyytteitä.

Julian Assangea vastaan on nostettu Ruotsin oikeuslaitoksessa syyte, jota parhaillaan tutkitaan Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuslaitoksessa. Sekä Ruotsissa että Yhdistyneessä kuningaskunnassa noudatetaan oikeusvaltion periaatteita. Meidän on annettava oikeusprosessin edetä tavanomaiseen tapaan. Minä en voi – eikä minun pidä – kommentoida asiaa nimenomaan siksi, että kunnioitan hyvin paljon syyttömyysolettamaa ja yksilön oikeuksia. Sen vuoksi en voi kommentoida tätä asiaa.

Joistakin muista WikiLeaks-tapaukseen liittyvistä huomautuksistanne haluaisin todeta, että mielestäni minun ei kuulu vastata niihin. Ne on suunnattu Yhdysvaltain diplomaateille, ja sen vuoksi heidän tehtävänä on vastata niihin. Minä en voi vastata niihin. Voin vain kertoa teille kantamme, joka poikkeaa Yhdysvaltojen kannasta. Meillä – Euroopan unionilla – on selvä kanta tähän asiaan, jota kysymykseenne koskee. Meidän tehtävämme ei ole kommentoida tiettyjä vuotoja, olivat ne sitten peräisin WikiLeaks-sivustosta tai jostain muualta.

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, mielestäni emme vieläkään ole ymmärtäneet asian ydintä. Ainakin vastauksienne perusteella uskon, että te ette ymmärrä asian ydintä. Ensiksikin olen todella ällistynyt – ja haluaisin tietää oletteko myös te ällistynyt – siitä uskomattomasta hiljaisuudesta, jolla Euroopan unionin elimet ovat vastanneet tähän sananvapauden tukahduttamiseen. Ikävä kyllä parlamentissa ei ole paikalla ainuttakaan sananvapauden puolustajaa. He ovat kadonneet.

Kysymykseni on tämä: uskotteko, että tätä tapausta käytetään hyväksi tiedonsiirtojärjestelmän tukahduttamiseksi? Me kaikki vaadimme kovalla äänellä kiinalaisille

ja kuubalaisille Internetin käyttöoikeutta – ja niin meidän pitääkin; mutta mitä me voimme ja mitä meidän pitäisi tehdä nyt, kun tämä oikeus todellakin pyritään tukahduttamaan? Mitä komissio voi ja mitä sen pitäisi tehdä?

Kysymykseni on hyvin täsmällinen: mitä aiotte tehdä taataksenne Euroopan kansalaisten pääsyn WikiLeaks-sivustoon?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Ensiksikin käsittelemässämme sisältökysymyksessä on kyse siitä, että ilmaisunvapaus kaikissa eri muodoissaan ei ole ainoastaan perusihmisoikeus vaan myös kaikkien demokraattisten yhteiskuntien perusta. Siitä ei tingitä.

Samaan aikaan on myös selvää, että on olemassa niin yksityisiä, kaupallisia kuin myös oikeudellisia tietoja, jotka ovat luonteeltaan arkaluonteisia ja jotka eivät siksi voi olla laajan yleisön käytettävissä. Myös tietosuoja kuuluu perusoikeuksiin. Kaikilla jäsenvaltioillamme on sääntöjä, joilla suojataan erityyppisiä arkaluonteisia ja muita tietoja kansalaisten edun vuoksi, ja tämä on meidän kantamme ilmaisunvapauteen ja tietosuojaan liittyvässä asiassa.

Tiettyä henkilöä vastaan nostetuista syytteistä haluan todeta, että minä en ole tuomioistuini. Myöskään komission ei kuulu esittää huomautuksia määrätyistä tiettyjä henkilöitä vastaan nostetuista syytteistä, koska komissio ei ole eikä sen kuulu olla tuomioistuini, eikä sen tehtävänä ole esittää oletuksia tietyn henkilön syyllisyydestä.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, Naton uudessa konseptissa kehoitetaan koordinoimaan verkkohyökkäysten torjuntaa koskevia kansallisia valmiuksia keskitetyn verkkosuojan luomiseksi kaikille Naton elimille. Minkälainen mielestänne on Euroopan komission rooli, kun pyritään parantamaan eritasoisen kansallisen verkkohyökkäysten torjunnan koordinoitua ja Naton kanssa tehtävää yhteistyötä? Aikooko esimerkiksi korkea edustaja Catherine Ashton ottaa esille joitakin verkkoturvallisuuden liittyviä aiheita, jotka kuuluvat puolustuspolitiikan piiriin? Tarvitaanko lisää yhteisiä EU:n tutkimuksia, jotta voidaan määrittää Euroopan unionin tasolla kattava vastaus tietoverkkoon liittyville haasteille?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Tämä ei pohjimmiltaan kuulu komission toimivaltaan vaan korkeana edustajana toimivan Catherine Ashtonin toimivaltaan. Hän kehittää parhaillaan tämän tyyppistä toimintaa tärkeimpien kumppaneidemme kanssa. Presidentti Obaman kanssa viimeksi pidetyssä huippukokouksessa lisäsimme asialistalle verkkoturvallisuutta koskevan yhteistyön.

Kyseessä on tärkeä aihe, eikä ainoastaan Natolle vaan myös kahdensivälisille Yhdysvaltain-suhteillemme. Teemme työtä tämän eteen. Uskomme, että verkkoturvallisuuden kohdistuu vakavia uhkia. Joihinkin jäsenvaltioihin – oletan, että myös teidän maahanne – on jo kohdistunut verkkohyökkäyksiä. Mielestämme tämä on tärkeä huolenaihe. Aihetta on käsiteltävä myös Euroopan unionin tasolla, mutta jäsenvaltioilla on joitakin tähän asiaan liittyviä velvollisuuksia. Korkea edustaja kehittää parhaillaan toimia luodakseen yhtenäisen lähestymistavan verkkoturvallisuuden liittyvien ongelmien käsittelemiseksi. Tuen täysin näitä toimia.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, tämä aihe on saanut paljon julkisuutta kaikkialla Euroopassa. Yksi ihmisiä huolestuttava seikka on se, mitä tämä merkitsee verkkoturvallisuuden tulevaisuudelle koko EU:ssa. Uskoakseni useimmat ihmiset eivät juurikaan kanna huolta tapaukseen liittyvästä henkilöstä.

He ovat huolestuneita siitä, miten asia hoidetaan eri puolilla Eurooppaa. Mielestäni EU tarvitsee tätä aihetta koskevan politiikan.

Kehottaisin komissiota ottamaan mahdollisimman monia kumppaneita mukaan tätä asiaa koskeviin keskusteluihin, eikä ainoastaan jäsenvaltioiden tasolla vaan myös muilla hallinnon tasoilla koko EU:n alueella, jotta verkkoturvallisuus olisi tärkeä aihe myös alue- ja paikallishallinnolle.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Yhdyn täysin esittämäänne huolenaiheeseen. Juuri tämän tyyppistä toimintalinjaa olemme kehittämässä.

Vasta vähän aikaa sitten Euroopan unioni joutui todistamaan julkisiin ja yksityisiin organisaatioihin kohdistuneita verkkohyökkäyksiä Virossa vuonna 2007 ja Liettuassa vuonna 2008. Euroopan unionin toimielimiä ja muita julkisia viranomaisia vastaan tehdään päivittäin tuhansia verkkohyökkäyksiä.

Komissio puuttui hiljattain tähän hälyttävään tilanteeseen esittämällä 30. syyskuuta direktiiviehdotuksen tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja asiasta vuonna 2005 tehdyn puitepäätöksen kumoamisesta. Direktiivin yleisenä tavoitteena on torjua Euroopan unionista peräisin olevia ja/tai Euroopan unioniin kohdistuvia laajamittaisia hyökkäyksiä.

Kiinnitämme runsaasti huomiota näihin huolenaiheisiin, ja uskomme direktiiviehdotuksen olevan hyvä. Siinä säädetään rangaistuksia bottiverkkojen tyyppisten välineiden käyttäjille heidän tekemistään rikoksista ja tiukennetaan rikoksista annettavia rangaistuksia. Direktiiviehdotuksessa veloitetaan jäsenvaltiot vastaamaan enintään kahdeksan tunnin kuluessa kiireellisiin pyyntöihin, joita sekä julkinen että yksityinen sektori voivat esittää ympärivuorokautisesti seitsemänä päivänä viikossa toimivan yhteysverkoston välityksellä. Lisäksi siinä säädetään jäsenvaltioiden seurantavollisuudesta, jolla helpotetaan verkkohyökkäyksiä koskevien tietojen, myös syytetoimien ja raportoitujen rikosten määrää koskevien tietojen, keruuta ja välittämistä.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vastaukset, jotka koskevat Julian Assangen tapausta ja hänen vangitsemistaan hänen esittämiensä vapauskäsitysten vuoksi, tuovat mieleen Pontius Pilatuksen vastaukset.

Haluaisin meidän pohtivan kolmea seikkaa:

1. Kyseessä on *fumus persecutionis* -tapaus, sillä syytökset ovat hyvin heikkoja. 2. Yhdysvallat painostaa Euroopan unionin jäsenvaltiota luovuttamaan syytetyn, vaikka pyynnön oikeudellista perustaa ei ole vielä määritelty. 3. Kyseisen kansalaisen eurooppalaiset pankkitilit on suljettu, mikä merkitsee sitä, että hän ei voi saada Euroopassa minkäänlaista taloudellista tukea kannattajiltaan.

Lisäksi kaikki tilastot vahvistavat, että Euroopan kansalaiset kannattavat kyseisiä vapauden periaatteita ja että he haluavat vapaan ja vapautta edistävän Internetin huolimatta niistä epäilyksistä ja ongelmista, joita tämä aloite, jota en henkilökohtaisesti täysin tue, on tuonut esiin.

Haluaisimme kuitenkin puheenjohtaja Barroson kertovan, mihin rajat asetetaan, mitä ihmisoikeuksien ja ilmaisuvapauden turvaaminen todella merkitsee ja mihin ne aidosti perustuvat. Onko tavoitteenamme virtuaalinen Guantánamo? Uhkaako meitä orwellilainen kaiken kattava Internet-sensuuri? Tämä on vaarana, ja me tarvitsemme vastauksia tähän asiaan.

On myös seurattava Julian Assangen vankilaoloja, koska Italiassa ei edes Mafian jäseniä pidetä täydellisessä eristyksessä.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Voin antaa teille joitakin tietoja tämän tapauksen oikeudellisista näkökohdista, mutta en tietenkään esitä ennakkonäkemyksiä, sillä minä en ole tuomioistuinen enkä voi tehdä päätöstä tapauksesta.

Ensiksikin Julian Assangen pidättivät Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella. Ruotsin syyttäväviranomainen teki Assangesta ilmoituksen Ruotsin ja Schengen-maiden järjestelmässä sekä Interpolin välityksellä, ja se oli perustana eurooppalaiselle pidätysmääräykselle.

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä tehdyn puitepäätöksen 28 artiklan mukaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla luovutettua henkilöä ei saa luovuttaa kolmanteen valtioon ilman luovuttaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumusta. Tämä merkitsee sitä, että koska Julian Assange pidätettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisen, jolla on valtuudet päättää Assangen mahdollisesta luovuttamisesta Ruotsiin, olisi myös annettava etukäteen suostumus hänen luovuttamiseensa kolmanteen maahan.

Olen selittänyt parhaani mukaan asiaan liittyvät oikeudelliset näkökohdat, mutta en voi esittää minkäänlaisia olettamuksia kyseisen henkilön syyllisyydestä.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, olette esittänyt useita lausuntoja, muun muassa tänään iltapäivällä esittämänne lausunnon siitä, miten EU ja sen jäsenvaltiot kunnioittavat perusoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta, mutta poikkeuksellista luovutusta käsitellyt tutkintalautakunta, jossa Carlos Coelho toimi puheenjohtajana ja minä varapuheenjohtajana, esitti alustavaa näyttöä siitä, että noin kymmenkunta EU:n jäsenvaltiota ja muuta Euroopan maata oli osallistunut terrorismin vastaisessa taistelussa tapahtuneisiin väärinkäytöksiin, kuten katoamisiin ja kidutuksiin. Suoraan sanottuna pelkään, että vastauksenne Carlos Coelhoille oli silkkaa jaarittelua.

Näkemyksemme mukaan komissio ja neuvosto eivät olleet noudattaneet perustamissopimuksen 6 artiklaa, ja kehoitimme niitä selvittämään, mitä oli tapahtunut, sekä ryhtymään tarpeen mukaan 7 artiklan mukaisiin toimiin, toisin sanoen määräämään seuraamuksia ihmisoikeusloukkausten johdosta. Rehellisesti sanottuna tulos on ollut olematon. Tämän vuoksi EU:ta voidaan syyttää tekopyhydestä. Mitä aiotte nyt tehdä saadaksenne Euroopan kantamaan täysin poliittisen ja oikeudellisen vastuunsa osallisuudestaan niin kutsutun terrorismin vastaisen sodan nimissä tehtyihin ihmisoikeusloukkauksiin?

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja* . – (EN) Ensiksikin komissio on aina kunnioittanut perusoikeuksia, ja minä torjun täysin sellaisen kritiikin, jonka mukaan komissio olisi millään lailla osallistunut perusoikeuksien loukkaamiseen. Se ei pidä paikkaansa. Komissiolla on täysin puhtaat paperit tässä asiassa, ja olemme valmiita työskentelemään parlamentin kanssa aivan avoimesti kaikissa tähän liittyvissä kysymyksissä.

Joistakin asioista ovat jäsenvaltiot vastuussa, ja niiden on huolehdittava velvollisuuksistaan. Komissio ei voi korvata jäsenvaltioita. Meillä on perussopimus, meillä on vastuumme, meillä on velvollisuuksia ja meillä on oikeuksia. Komissio on tehnyt parlamentin kanssa yhteistyötä aivan parlamentin vaatimusten mukaisesti – ja täysin avoimesti – juuri mainitsemissanne asioissa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, Internet-sivusto WikiLeaks julkaisee – yksinkertaisesti sanottuna – luottamuksellisia tietoja, ja sellainen on luonnollisesti aina hyvin epämiellyttävää asiaankuuluville osapuolille. On myös syytä huomata, että tähän mennessä WikiLeaks-sivustoa vastaan ei ole käynnistetty minkäänlaisia oikeudellisia menettelyjä. Sillä välin verkossa raivoaa todellinen sota. Toisaalta hyökkäykset kohdistuvat WikiLeaks-palvelimiin, toisaalta taas WikiLeaksin tukijat pommittavat Visa- ja MasterCard-yhtiöiden verkkopalvelimia niiden kaatamiseksi.

Kysymykseni komission puheenjohtajalle on: aikooko komissio ryhtyä toimiin tämän tyyppisten epäsuorien sotien torjumiseksi? Olette jo maininnut komission jäsen Malmströmin toimet. Onko niille jo laadittu aikataulu ja onko meillä jo käsitys siitä, mitä on tarkoitus tehdä? Aikooko komissio – ja haluaisin saada tähän kysymykseen selvän vastauksen, enkä vain puolusteluja ja seikkaperäisiä selvityksiä ja oikeudellisia argumentteja – käynnistää erityistoimia WikiLeaks-sivustoa vastaan toimiakseen jälleen kerran Yhdysvaltain avuliana asiamiehenä tiedonsiirtoa koskevassa arkaluonteisessa asiassa ja menetelläkseen sen mukaisesti?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja . – (EN) Aivan ensiksikin meillä ei ole suunnitteilla minkäänlaisia toimia WikiLeaks-sivustoa vastaan.

Toiseksi esittämistämme direktiiveistä haluaisin todeta, että niitä aiotaan nyt käsitellä parlamentin kanssa. Olemme esittäneet ehdotuksia verkkoturvallisuuden parantamiseksi.

Joistakin niistä aiheista, joita haluatte minun käsittelevän yksityiskohtaisesti, olisi mielestäni parempi järjestää teille asiantuntijoiden pitämä tiedotustilaisuus. Olen pahoillani siitä, etten voi näin lyhyessä ajassa esittää teille perusteellisia vastauksia, mutta mikäli haluatte, osastoni ovat täysin käytettävissä ja antavat kattavan selvityksen siitä, mikä on näkemyksemme tästä tärkeästä aiheesta. Mutta pohjimmiltaan tämä asia ei kuulu komissiolle. Nämä asiat tapahtuivat Yhdysvalloissa, ja ne vaikuttavat Internetin käyttäjyhteisöön kaikkialla maailmassa. Aihe on erittäin vakava ja tärkeä. En aliarvioi sen merkitystä, mutta meidän on rajattava selvästi vastuualueemme.

Olen halukas järjestämään kiinnostuneille parlamentin jäsenille tiedotustilaisuuden, jossa selvitetään kattavasti tekniset toimenpiteet, joihin Euroopan tasolla voimme ryhtyä.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa komission puheenjohtaja, haluaisin kysyä teiltä äskettäisistä tapahtumista, joissa hakkerit tekivät Visa-, MasterCard- ja PayPal-yhtiöitä vastaan hyökkäyksiä sabotoidakseen yhtiöiden rahaliikennettä ja aiheuttaakseen taloudellisia tappioita.

Olivatko asiakkaiden luottamukselliset tiedot turvassa vai vaarassa silloin, kun hakkerit tekivät näitä verkkohyökkäyksiä, jotka aiheuttivat melko vakavia teknisiä ongelmia? Tämä on ensimmäinen kysymykseni. Kun tällaisia verkkohyökkäyksiä tapahtuu joko ideologisista syistä tai vain huvin vuoksi, on olemassa mahdollisuus, että järjestelmiin pääsee myös sellaisia hakkereita, jotka pyrkivät saamaan vain taloudellista hyötyä. Haluaisin tietää, olivatko taloudelliset ja henkilökohtaiset tiedot vaarassa hyökkäysten vuoksi, minkälaisia olivat hyökkäyksissä käytetyt menetelmät ja niihin osallistuneet tekijät ja onko tilanne tällä hetkellä hallinnassanne. Haluaisin myös tietää, käsittelevätkö yhdysvaltalaiset ja kansainväliset viranomaiset myös tätä ongelmaa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja . – (EN) Minulla ei ole mitään suoraa tietoa vuodoista eikä siitä, missä määrin vuodoissa oli luottamuksellisia ja yksityisiä tietoja.

Olen pahoillani siitä, että minulla ei ole henkilökohtaista tietoa asiasta – minulla ei ole mitään tekemistä tämän tapauksen kanssa.

On totta, että tapaus on nostanut esiin hyvin tärkeitä turvallisuuteen liittyviä kysymyksiä. Olimme käsitelleet joitakin näistä ongelmista ennen WikiLeaks-tapausta, ja olen kertonut teille joistakin komission aloitteista. Olen varma, että Atlantin toisella puolella ollaan myös huolestuneita tästä asiasta, joten siksi uskon, että meidän olisi tehtävä yhteistyötä verkkoturvallisuuden parantamiseksi unohtamatta hetkeksikään perusoikeuksia – sillä ilmaisunvapaus on meille Euroopan unionissa pyhä oikeus – samalla kun on selvää, että tietosuoja ja yksityisyys kuuluvat myös perusoikeuksiin.

Meidän on saavutettava oikea tasapaino, ja sen vuoksi meidän on kaikissa aloitteissamme otettava huomioon nämä kaksi periaatetta, joiden yhteensovittaminen on joskus vaikeaa mutta siitä huolimatta erittäin tärkeää.

Puhemies. – (EN) Hyvät parlamentin jäsenet, luettelossa oli 21 nimeä, mutta vain 14:llä teistä oli mahdollisuus saada puheenvuoro. Olen hyvin pahoillani, mutta nimet esitettiin luettelon järjestyksessä.

Kyselytunti on päättynyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

14. Parlamentin kanta neuvoston muuttamaan esitykseen Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011 (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Sidonia Elżbieta Jędrzejewskan ja Helga Trüpelin budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2011, kaikki pääluokat (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)) (A7-0369/2010).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, kuukausia kestäneiden neuvottelujen, keskustelujen ja jännityksen jälkeen onnistumme lopultakin – toivoakseni huomenna – hyväksymään Euroopan unionin vuoden 2011 talousarvion täällä Euroopan parlamentin täysistunnossa. Haluan aloittaa myönteisesti siitä, mikä on mielestäni kaikkein mielenkiintoisin ja vaikuttavin vuoden 2011 talousarvion saavutuksista, ja niistä asioista, jotka ovat erityisen merkittäviä Euroopan kansalaisille.

Ennen kaikkea olen hyvin tyytyväinen, että onnistuimme pääsemään yhteisymmärrykseen ajoissa, että vaikeat neuvottelut jäsenvaltioiden ja Euroopan komission kanssa saatiin päätökseen ennen vuoden 2010 loppua ja että onnistuimme välttämään vuoden 2011 alustavan talousarvion vaaran, vaikka kaikkien osapuolten oli tietenkin jossain määrin tehtävä myönnytyksiä. Haluan kiinnittää huomionne useisiin hyödyllisiin ja mielenkiintoisiin näkökohtiin niiden erityisseikkojen osalta, joista onnistuimme neuvottelemaan.

Tämä liittyy ennen kaikkea laatimaamme yhteiseen kantaan ja parlamentin lokakuussa 2010 esittämän ehdotuksen yksimieliseen hyväksymiseen; ehdotus koski Euroopan parlamentin talousarviovelvoitteille asettamia painopisteitä. Neuvosto ja komissio hyväksyivät kaikki ehdotuksemme lisärahoituksen myöntämisestä niille budjettikohdille, jotka ovat välttämättömiä nuorison, koulutuksen, liikkuvuuden, innovoinnin, tutkimusohjelmien ja

kansainvälisten asioiden avainkysymyksiin liittyvien ohjelmien kannalta. Olen tyytyväinen siihen. On myös huomattava, että parlamentti oli lokakuussa pidetyssä käsittelyssä hyvin realistinen ja kurinalainen. Olen tyytyväinen siihen, että neuvosto ja jäsenvaltiot panivat merkille tämän kurinalaisuuden ja hyväksyivät ehdottamamme painopisteet, joihin olemme selkeästi viitanneet maaliskuusta lähtien.

Lyhyesti sanottuna olen tyytyväinen siihen, että neuvosto ymmärsi ja otti asianmukaisesti huomioon tämän kolmikön – nuorison, koulutuksen ja liikkuvuuden. Toivon, että komissio tekee kaikkensa varmistaakseen, että lisämäärärahat käytetään tarkoituksenmukaisesti vuonna 2011.

Olen tyytyväinen siihen, että pystyimme suureksi osaksi ymmärtämään omat pelkomme. Useat merkittävät seikat pilaavat kuitenkin monessa suhteessa yhteisymmärryksen saavuttamisesta kokemamme tyytyväisyyden. Vuotta 2011 koskevien neuvottelujen aikana havaitsimme käytännössä ennen kaikkea sen, miten vaikeaa Lissabonin sopimuksen täytäntöönpano on, miten monia tuntemattomia alueita meillä on vielä edessämme ja miten paljon yhteistyötä uusiin toimintapuitteisiimme perustuvien tarkoituksenmukaisten, käytännöllisten ratkaisujen kehittäminen vaatii. Prosessi ei suinkaan ole vielä päättynyt.

On myös käynyt tuskallisen selväksi, että jäsenvaltiot osoittavat aina vain vähemmän yhteisvastuuta joutuessaan selviytymään kriiseistä, ja juuri eurooppalainen yhteisvastuu on ensimmäinen arvo, joka menetetään, kun on säästettävä kansallisista määrärahoista. Olen erittäin pahoillani siitä, että jäsenvaltioista on yhtäkkiä tullut niin kovin lyhytnäköisiä ja että ne haluavat säästää juuri Euroopan yhdentymisestä. Se on arka aihe. Meidän on palattava tähän keskusteluun, sillä se ei suinkaan ole ohi.

Haluan myös esittää Melchior Wathelet'ille kaksi hyvin tärkeää kysymystä aiheista, jotka edelleen askarruttavat minua. Haluaisin tietää, aikooko neuvosto hyväksyä monivuotisessa rahoituskehityksessä annetun yhteisen lausuman – olemme nähneet siitä luonnoksen, mutta sen asema on minulle epäselvä. Lisäksi Euroopan komissio esitteli parlamentin odotusten mukaisesti koko joukon yksisivuisia lausumia, joissa selvennetään lissabonisoitumista, eurooppalaista lisäarvoa ja omia varoja. Haluan kysyä Melchior Wathelet'lta, kuka edustaa täällä neuvostoa, ja voisiko neuvosto selvittää omaa kantaansa näistä asioista?

Haluan vielä kerran kiittää kollegojani Euroopan parlamentissa heidän panoksestaan ja kaikkia Euroopan komission ja neuvoston edustajia heidän rakentavasta lähestymistavastaan, ja olen kiitollinen vastauksesta näihin kysymyksiin.

Helga Trüpel, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Melchior Wathelet, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, parlamentin talousarvion esittelijänä voin ehdottomasti puhua poliittisesta menestyksestä talousarvion tämän osan suhteen. Neuvosto on hyväksynyt lähes kokonaisuudessaan kannan, jonka parlamentti esitti talousarviosta lokakuussa toimitetun äänestyksen johdosta. Oma lähestymistapani oli tämän talousarvion hoitaminen erittäin vastuullisesti ja oikeassa suhteessa Lissabonin sopimuksen tavoitteisiin nähden, mutta myös parlamentin taholta maltillisesti, sillä tietysti ymmärrämme kaikki oman vaikean tilanteemme, mutta olemme siitä huolimatta sitoutuneita eurooppalaisia. Juuri tämä oli se tavoitteiden ristiriita, joka meillä oli parlamentin talousarvion kanssa, kuten myös talousarvion yleisen osan kanssa. Eri toimielimille, toisin sanoen Euroopan parlamentille, mutta myös muille pienille toimielimille kuten Euroopan tietosuojavaltuutetulle, Euroopan oikeusasiamiehelle ja tilintarkastustuomioistuimelle, on annettu niiden kipeästi tarvitsemat virat – ei niin montaa kuin ne alun perin pyysivät, mutta niiden todellisia tarpeita vastaava määrä. Parlamentin talousarviota – ja mielestäni tämä

on tärkeää – on leikattu 25 miljoonaa euroa verrattuna puhemieshistön alkuperäiseen pyyntöön. Toisin sanoen tämä on toinen selvä merkki itsellemme asettamistamme rajoista ja itsehillinnästä, mutta ei itsensä kieltämisestä.

Toinen minulle erityisen tärkeä asia oli se, että käytämme enemmän varoja rakennustemme energiatehokkuuden lisäämiseen. Täällä Strasbourgissa pitäisi myös olla enemmän polkupyöriä, jotta emme olisi riippuvaisia niin monista autoista, ja toimielinten henkilöstölle olisi voitava järjestää Brysselin julkisen paikallisliikenteen matkustuskortti. Tässäkin on siis kyse ympäristövastuusta. Palkkojen tarkistamiseen tuomioistuimen päätöksen mukaisesti on budjetoitu tarvittavat varat, ja se rahoitetaan jakamalla varoja uudelleen talousarvion muista osista. Se merkitsee, että parlamentti ja neuvosto ovat saavuttaneet hyvän keskinäisen kompromissin, ja olemme tehneet hyvää yhteistyötä.

Jos sallitte, esitän kuitenkin nyt poliittisen arvioni yleisestä talousarviosta talousarvion koordinoinnista vastaavana Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenenä. Maksumäärärahoihin tehty 2,91 prosentin lisäys on hyvin vaatimaton, ja kyse on siirtymäkauden talousarviosta aikana, jolloin säästötoimet jäsenvaltioissa ovat välttämättömiä. Parlamentti kuitenkin halusi tehdä neuvoston kanssa selvän sopimuksen siitä, miten Lissabonin sopimus, jonka neuvosto ja parlamentti tietenkin yhdessä hyväksyivät – emmehän kuitenkaan ole vastapuolia tässä kysymyksessä – voidaan käytännössä panna täytäntöön. Tämä on mielestäni edelleen tarkoituksenmukainen pyyntö. Haluan vielä kerran korostaa, että parlamentti ei ole ylittämässä Lissabonin sopimuksen ehtoja. Vaadimme ainoastaan sopimuksen noudattamista. Vaadimme kuitenkin myös, ettei neuvosto piiloudu Lissabonin sopimusten tulosten taakse. Mielestäni tällainen vaara on olemassa, ja se on asia, josta jokaisen itseään kunnioittavan parlamentin on esitettävä kritiikkiä.

Vihreiden ryhmä ei ole tyytyväinen tähänastisiin saavutuksiimme. Joitakin vaisuja lausumia on esitetty, mutta se ei vastaa alkuperäisiä toiveitamme. Olen sitä mieltä, että jos hyväksymme kunnianhimoisen strategian, jolle on todella hyvät perusteet, meidän on myös pidettävä siitä kiinni, emmekä saa antaa liian aikaisin periksi. Me vihreät olemme hyvillämme siitä, ettei EU:lla tällä hetkellä ole rahaa ITER-ydinfuusioreaktoriin, sillä emme tässä vaiheessa pidä sitä todellisena painopisteenä, ja ympäristön kannalta EU:n pitäisi mielestämme käyttää enemmän rahaa uusiutuviin energialähteisiin ja ympäristön uudelleen järjestämiseen sellaisten hankkeiden sijasta, joiden onnistuminen ei ole varmaa. Ensi vuoden osalta voimme nyt kuitenkin kiistattomasti havaita, että neuvottelut jatkuvat. Toivon hartaasti, että neuvoston ja parlamentin välisen Eurooppa-myönteisen hengen avulla onnistumme sitten yhdessä paremmin.

Melchior Wathelet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2011 talousarvion hyväksyminen on nyt loppusuoralla. Tämä ei ole ollut mikään sunnuntaikävely. Muutamia karikkoja on ollut, mutta toivon, että olemme vihdoinkin saavuttamassa tavoitteemme tässä talousarviomenettelyssä ja että kuten esittelijä hetki sitten totesi, saamme talousarvion hyväksytyksi ennen tämän vuoden loppua.

Mielestäni juuri se ajoi meitä kaikkia eteenpäin tänään, ja tämä osoittaa meille, että kun kaikilla talousarvion aloilla todettiin halu yhteisymmärryksen saavuttamiseen, sitä todella tarkoitettiin. On kuitenkin ehkä myös todettava, että olemme hoitaneet uuden tehtävän ja aloittaneet uuden menettelyn ja mielestäni – kuten esittelijä juuri totesi, kaikkien on täytynyt tehdä myönnytyksiä, kaikkien on täytynyt tehdä joitakin kompromisseja.

Yhtäältä Euroopan parlamentti on itse muuttanut huomattavasti neuvoston maksusitoumusmäärärahaesitystä. Se on onnistunut sisällyttämään siihen useita hankkeita ja valmistelutoimia, se on käynnistänyt keskusteluja ja kyseenalaistanut hyvin monien politiikanalojen rahoituksen ja todella hoitanut budjettivallan käyttäjän tehtävänsä täysimääräisesti. Se on myös hyväksynyt neuvoston määräämät varsin tiukat rajoitukset, jotka koskevat erityisesti maksuumäärärahoja.

On kuitenkin myös yhteinen lausuma, johon esittelijä viittasi ja jolle neuvosto antaa selvän tukensa, koska kyseessä on yhteinen lausuma. Todennäköisesti olette tietoisia myös siitä, että saimme Belgian pääministeriltä, neuvoston tämänhetkiselältä puheenjohtajalta, Euroopan parlamentin puhemiehelle osoitetun kirjeen, jossa todettiin, että seuraavia neljää kuuden kuukauden puheenjohtajakautta hoitavien maiden edustajat ovat vahvistaneet haluavansa sitoutua tulevan rahoituskehityksen kehittämistä koskevaan menettelyyn perussopimuksen määräysten mukaisesti. Tavallaan tässä siis pannaan ensimmäisen kerran täytäntöön tulevien rahoituskehysten kehittämisestä antamamme yhteinen lausuma.

Toisaalta Euroopan parlamentti on myös esittänyt luettelon vaatimuksista, jotka koskevat sen omia tavoitteita sen omiin varoihin liittyvissä menettelyissä, ja teillä on itsellennekin ollut tilaisuus tutustua Euroopan komission lausumaan, joka osoitti, että käyttämällä aloiteoikeuttaan komissio oikeastaan edistää näiden asioiden käsittelyä ja panee tällä tavoin täytäntöön uuden talousarviomenettelyn sekä tulevan rahoituskehityksen.

Vuoden 2011 varsinaisen talousarvion osalta pitää paikkansa, että kyseessä on tiukka talousarvio, jonka maksuumäärärahoja on lisätty 2,9 prosenttia. Siitä huolimatta olemme kuitenkin pystyneet varmistamaan Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen. Olemme myös pystyneet rahoittamaan kolme uutta rahoitusvalvontavirastoa tämän niukan 2,91 prosentin määrärahalisäyksen puitteissa. Ottamalla käyttöön joustovälineet olemme myös pystyneet ottamaan huomioon ne poliittiset painopisteet, jotka parlamentti halusi toteuttaa, varaamalla 105 miljoonaa euroa uusiin valmistelutoimiin, nuorisohankkeisiin ja liikkuvuushankkeisiin. Hyvä Helga Trüpel, kuten olette huomannut, käytämme parlamentin painopistealoista puhuessamme täsmälleen samoja sanoja, joita olette toistanut yhä uudelleen sekä kolmikantaneuvotteluissa että edellisessä puheenvuorossanne.

Tämän uuden menettelyn toimeenpano Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti oli uusi kokemus meille kaikille ja, kuten nöyrästi myönnän, ennen kaikkea minulle. On kuitenkin totta, että tämä on antanut meille mahdollisuuden pitää kokouksia ja käydä keskusteluja – toisinaan kiivaitakin – mutta jälleen kerran voimme tänään todeta, että olemme saavuttaneet yhteisymmärryksen.

Sanoisin, että minulla on vieläkin sellainen tunne, ettei ole tehty tarpeeksi, ja valitettavasti minua jäi hieman karvastelemaan mahdollisuus siirtyä jouston osalta yksimielisistä päätöksistä määränemistöpäätöksiin. Mielestäni onnistuimme pääsemään todella lähelle yhteisymmärrystä, ja pelkään, ettei tätä mahdollisuutta enää tule. Mielestäni on vahinko, ettemme tarttuneet tähän tilaisuuteen joustavuuteen liittyvän kysymyksen emmekä ITERin rahoituksen osalta.

Tämä ei ehkä ole yksinkertainen menettely, mutta jos hyvää tahtoa ja menestys halua löytyy molemmilta osapuolilta, onnistumme kyllä. Tässä vaiheessa haluan myös kiittää kaikkia niitä, jotka ovat todella auttaneet varmistamaan, että pystymme huomenna toivottavasti vahvistamaan tämän sopimuksen: puhemies Jerzy Buzekia, joka mielestäni todellakin tarttui toimen tässä talousarviomenettelyssä, mutta myös Alain Lamassourea, esittelijöitä Sidonia Elżbieta Jędrzejewskaa ja Helga Trüpelä ja tietysti myös komission jäsentä Janusz

Lewandowskia, joka erimielisyyksistä huolimatta esitti joka kerta uusia ehdotuksia ja varmisti siten, että tämä menettely saatiin lopulta päätökseen.

Tämä osoittaa siis, että pystymme pääsemään yhteisymmärrykseen ja että Lissabonin sopimuksessa vahvistettu uusi menettely voi onnistua. Kohtaamistamme karikoista ja vaikeuksista huolimatta onnistuimme pääsemään yhteisymmärrykseen ja meillä on talousarvio, joka on paljon enemmän kuin pelkkä talousarvio: se tuo myös kansalaisten hyväksi konkreettisia tuloksia, jotka koskevat liikkuvuutta, nuorisoa ja rakennerahastoja, joista voidaan myöntää varoja niitä todella tarvitsevien Euroopan alueiden hyväksi, sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa ja rahoituslaitoksia.

Kyllä, tämän talousarvion ansiosta pystymme toteuttamaan Euroopan kansalaisia hyödyttäviä toimia. Tämän on ajettava meitä eteenpäin ja tämä on varmistanut, että jokainen on tehnyt yhteisymmärryksen saavuttamisen edellyttämät kompromissit.

Janusz Lewandowski, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, pidän komission edustajana myönteisenä sitä, että parlamentti haluaa äänestää vuoden 2011 talousarviosta, vaikka alkuperäisen paketin kaikkia osia, joihin sisältyvät monivuotista rahoituskehystä koskeva asetus, uusi toimielinten sopimus ja myös ITERin rahoitus, ei ole lyöty lukkoon.

Äänestämällä molemmat budjettivallan käyttäjät osoittavat vastuuntuntoa ja välttävät siten talousarviokriisin nyt, kun Euroopalla on edessään vakavia haasteita ja useiden jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmä on epävaka.

Minun on korostettava sen merkitystä, että parlamentti äänestää samalla tavalla kuin neuvostossa äänestettiin, jotta nimittäin vältetään uusi sovittelumenettely. Neuvosto on toteuttanut toimia ottaakseen parlamentin toiveet huomioon valmistelutoimissa, pilottihankkeissa, varauksissa ja talousarvion selvitysosassa. Mielestäni tämä – äänestäminen samalla tavalla ja enempien viivytysten välttäminen – testaa haluamme saada talousarvio valmiiksi ja antaa Euroopan kansalaisille varat sellaisten hankkeiden ja ohjelmien toteuttamiseen, jotka voisivat ja joiden pitäisi edistää työllisyyden kasvua.

Sitoumusten osalta summa, josta äänestetään, on 141,8 miljardia euroa eli 1,13 prosenttia suhteessa BKTL:oon, ja siinä on mielestäni otettu huomioon parlamentin tärkeimmät painopisteet, jotka koskevat nuorisoa, pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja tutkimusta otsakkeessa 1 a ja 3 b sekä Palestiinaa otsakkeessa 4.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi joustovälineestä on otettava käyttöön 105 miljoonaa euroa. Maksumäärärahojen määräksi on vahvistettu 126,5 miljardia euroa eli 1,01 prosenttia suhteessa BKTL:oon. Nämä ovat tiedot niistä rajoitteista, joita jäsenvaltioiden julkisiin talouksiin tällä hetkellä kohdistuu.

Maksumäärärahojen vahvistaminen edellyttää – mikä on komissiolle erittäin tärkeää – että jäsenvaltiot sopivat yhteisestä lausumasta, joka mahdollistaa tarvittaessa nopeat toimet maksumäärärahojen lisäämiseksi määrärahasiirtojen ja lisätalousarvioiden avulla, jotta maksumäärärahavajeet voidaan välttää.

Kun kyseessä ovat varaukset, joista todennäköisesti äänestetään, minun on tietenkin toistettava komission kanta, ja pyrimme tietenkin täyttämään parlamentin asettamat edellytykset mahdollisimman ajoissa.

On erittäin tärkeää saada käyttöön talousarvio, jotta voimme jatkaa muilla aloilla käytäviä keskusteluja siten, ettei toimiminen väliaikaisten kahdestoistaosien turvin aiheuta lisähankaluuksia. Tämä on todellakin hyvin tärkeää.

Ratkaisematta on vielä ITERin rahoitus, ja ITERin rahoitukseen kytkeytyy yhdentyneen Euroopan kansainvälinen uskottavuus kansainvälisten tiede- ja teknologiahankkeiden kumppanina. Jos emme pääse yhteisymmärrykseen – ja tämä on viimeinen hetki sopia asioista – menetämme noin 570 miljoonaa euroa vuoden 2010 liikkumavarasta ja siten myös vuoden 2011 liikkumavaran toimintamarginaalin. Niinpä ITERistä äänestämisen ja sopiminen hyödyttäisi mielestäni meitä kaikkia.

Ratkaisematta ovat myös mukautus, Lissabonin sopimuksen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä monivuotisen rahoituskehityksen muodossa ja uusi toimielinten sopimus. Minun on kehuttava talousarvion esittelijän Reimer Bögen ja ministeri Melchior Wathelet'n ponnisteluja yhteisymmärrykseen pääsemiseksi juuri tällä alalla, joka myös edellyttää jossain määrin joustoa. Se on oikein. Parlamentin keskusteluissa voin kuulla sanottavan, että tässä on enemmän puutteita nykyiseen järjestelmään verrattuna, mutta tämä on kompromissi, joka oikeastaan takaa käytännössä saman joustavuustason kuin tähänkin saakka. Näin ollen se vaikuttaa kohtuulliselta jäsenvaltioiden nykyisiin julkisen talouden vakauttamistoimiin nähden.

Meidän on jatkettava toimia Lissabonin sopimuksen saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksymällä monivuotinen rahoituskehitys ja uusi toimielinten sopimus, sillä muutoin – jos näillä aloilla ajaudutaan umpikujaan ja ne viivästyvät – olemme lujan maaperän sijasta tuntemattomalla alueella, kun on kyse tulevien tavoitteidemme oikeudellisista edellytyksistä.

Tämä oli Lissabonin sopimuksen testaamista käytännössä. Tämän ei osoitettu helpottavan kompromisseja ja päätöksentekoa, kuten alun perin suunniteltiin, mutta toivon, että voimme tehdä kokemuksesta johtopäätöksiä, ja ennakoidaksemme parlamentissa toimitettavaa äänestystä olemme jo käynnistäneet vuoden 2010 talousarvion valmistelutoimet. Tämä on osoitus myönteisestä ajattelustamme. Kiitän kaikkia niitä, jotka edesauttoivat kompromissin saavuttamista vuoden 2011 talousarviosta: Alain Lamassourea, puhemies Jerzy Buzekia, ministeri Melchior Wathelet'ta ja esittelijöitä.

László Surján, *PPE-ryhmän puolesta.* – (HU) Arvoisa puhemies, testaamme nyt Lissabonin sopimuksen vaikutuksia itseemme. Me, ja yleisesti ottaen eurooppalaiset tiedotusvälineet, olemme usein todenneet, että parlamentin toimivalta on lisääntynyt suunnattomasti tämän sopimuksen ansiosta. Onkin totta, että molemmat budjettivallan käyttäjät ovat suurin piirtein yhtä vahvoja, mutta parlamentin voimaa ei voida käytännössä hyödyntää, sillä sopimus on tuominnut meidät yksimieliseen päätöksentekoon. Ainoa tapaus, jossa parlamentilla olisi laajempi toimivalta, olisi nimittäin se, että neuvosto äänestäisi itsensä kumoon tulevaisuudessa, mikä on täysin mahdollisuuksien ulkopuolella. Meidän kaikkien on myönnettävä se tosiasia, että jos jatkamme toimimista kahdestoistaosien turvin, pystymme ainoastaan kompuroimaan kuukaudesta toiseen emmekä rakentamaan Euroopan unionia, ja siksi Euroopan kansanpuolueen ryhmä katsoo pääosin yhteisymmärryksessä muiden ryhmien kanssa, että Euroopan unionin on välttämättä saatava pätevä talousarvio huomisen aikana.

Tämän talousarvion perustana on Euroopan komission viimekesäinen talousarvioesitys, jota parlamentti piti perusteltuna ja järkevänä. Neuvosto oli jokseenkin samaa mieltä, sillä se ei tehnyt esitykseen kovin paljon muutoksia, vaan ainoastaan laski jonkin verran maksumäärärahojen määrää vakavan kriisitilanteen takia. Kyseessä on outo kriisi, jos se tosiasiaa voidaan ratkaista 4 miljardilla eurolla suhteutettuna EU:n jäsenvaltioiden tuloihin. Rehellisesti sanoen tällaisen summan leikkaamista voitaisiin pitää jokseenkin populistisena.

Lopullisessa yhteisymmärryksessä oli mielestäni hyvää se, että parlamentin hyväksyttyä tämän 4 miljardin euron leikkauksen emme tehneet leikkauksia ruohonleikkuriperiaatteella, vaan sen sijaan säilytimme tärkeät alat, joihin parlamentti suhtautui painopistealoina erityisen tarkasti.

Minä ainakin pidän erittäin tärkeänä sitä, että koheesiopoliittiseen tukeen käytettävissä olevia varoja on lisätty merkittävästi, lähes 15 prosenttia. On myös tärkeää, että saavutamme jollakin tavalla mitattavaa edistystä. Arvoisa puhemies, ymmärsin merkin ja lopetan puheenvuoroni hetken kuluttua, mutta minun on vielä sanottava, että parlamentti teki suuren virheen neuvotteluprosessin lopussa, ja pohjimmiltaan poliittisen eduntavoittelun takia meidän oli erittäin vaikea saavuttaa kaikkia tavoitteitamme.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin palata siihen, mitä László Surján totesi. Kyseessä on uusi menettely, jossa molemmat budjettivallan käyttäjät, neuvosto ja parlamentti, toimivat samanarvoisina. Haluan osoittaa sanani kaikille niille kollegoille budjettivaliokunnassa, jotka ovat valittaneet, että tämä keskustelu on politisoitunut. Haluan sanoa teille, että tämän uuden menettelyn logiikan mukaisesti keskustelemme pelkkien teknisten talousarviokysymysten sijasta käytännön budjettipolitiikasta. Tämän budjettipolitiikan myötä on käynyt selväksi, että muissa viranomaisissa ja Eurooppa-neuvostossa budjettipolitiikkaa on tarkoitus käyttää Euroopan unionin muuttamiseen. Siksi aloitan neuvoston puheenjohtajavaltioista – teistä, arvoisa Melchior Wathelet.

Minun nähdäkseni parlamentti on kiitollisuudenvelassa puheenjohtajavaltio Belgialle, sillä mielestäni se on auttanut saavuttamaan jotakin sellaista, minkä en kolme viikkoa sitten kuvitellut olevan mahdollista. Neuvostossa Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden hallitukset – nekin on tässä yhteydessä mainittava nimeltä – eivät olleet halukkaita sopimaan kompromissista, joka koski parlamentin osallistumista rahoituskehukseen. Kompromissit, joita olisimme halunneet neuvoston kanssa tehdä, hylättiin. Osapuolet yrittivät aivan viime hetkille saakka päästä kompromissiin, mutta nämä kaksi hallitusta tyrmäsivät sen. Asiaan löydettiin erittäin järkevä ratkaisu, joka oli kenties belgialainen ratkaisu: ne hallitukset, jotka hoitavat neuvoston puheenjohtajuutta seuraavat kaksi vuotta – Unkari, Puola, Tanska ja Kypros – saatiin nimittäin antamaan lausunto, jossa todettiin, että ne ottavat parlamentin mukaan tavoitteiden kehittämiseen. Oletan, että tässä menetellään kuten ennenkin, toisin sanoen nykyisen toimielinten sopimuksen pohjalta. Näin ollen neljä Eurooppa-neuvostossa olevaa hallitusta on ilmoittanut, että ne ovat eri mieltä Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten kanssa. Se on suuri menestys, sillä se on osoittanut selvästi, että neuvosto ei ole tasakoosteinen kokonaisuus, joka voi sanella yhdenmukaisia tavoitteita, vaan että neuvostossa on aivan varmasti erilaisia mielipiteitä esimerkiksi sellaisten valtioiden tapauksessa kuin Unkari tai Puola, jotka pelkäävät, että ulkosuhdehallinnon, ITERin ja Galileo-järjestelmän rahoittaminen, johon käytetään nykyisiä talousarviovaroja, vaikka maatalousmenot on jäädytetty vuoteen 2013 saakka, edellyttää menojen leikkaamista jossakin vaiheessa. Lisäksi leikkaukset koskisivat silloin koheesiopoliittikkaa. Meillä on siis tukijoita neuvostossa, nimittäin ne valtiot, jotka eivät kannata näitä leikkauksia, ja niihin kuuluvat erityisesti kaksi seuraavaa puheenjohtajavaltiota eli Puola ja Unkari. Tässä suhteessa parlamentti on saavuttanut merkittävää menestystä.

En ole Helga Trüpelin kanssa samaa mieltä siitä, että olemme antaneet periksi – täysin päinvastoin! Toisesta poliittisesta ydinvaatimuksestamme – joustavuudesta – ei päästy yhteisymmärrykseen. Asian käsittelyä on lykätty. Arvoisa Melchior Wathelet, toteatte, että yksimielisyys on nyt saavutettu ja että määräänemmistön muodostaminen olisi ollut

mahdollista. Käänän tämän ylösalaisin ja totean, että niiden, jotka haluavat ITERin, on siten myös varmistettava, että neuvosto kannattaa yksimielisesti joustavuuteen liittyvää yhteistyötä, sillä muutoin ITER jää heiltä saamatta.

Olemme käyneet tiukkoja neuvotteluja erittäin kiistanalaisella tavalla. Loppujen lopuksi kyse ei koskaan ollut summista, vaan poliittisesta tahdosta.

Kolmas ja viimeinen huomautukseni on, että kiivaassa keskustelussa komissio on asettautunut neuvoston ja parlamentin väliin. Neuvostossa ei ole yhtään hallitusta, joka on halukas keskustelemaan EU:n omista varoista. Me haluamme keskustella EU:n omista varoista. Komissio on valinnut kantansa. Tässä kysymyksessä se on asettunut parlamentin puolelle. Yhteisön toimielimet ovat siis yksimielisiä. Keväällä odotan komission puheenjohtajan ja teidän, Janusz Lewandowski, esittävän vastaavan ehdotuksen EU:n omia varoja koskeviksi järjestelyiksi. Jäsenvaltioiden – 27 hallituksen – on silloin otettava kantaa tähän kysymykseen.

Olen hieman yllättynyt siitä, että olen ainoa ryhmän puheenjohtaja, joka käyttää täällä tänään puheenvuoron. Haluan siltä osin osoittaa sanani myös kollegoilleni. Kävimme jossain määrin kiivaan keskustelun talousarvioasiantuntijoiden kanssa. Mielestäni se sai lopussa myönteisen suunnan. Haluan kiittää talousarvion esittelijöitä Sidonia Elzbieta Jędrzejewskaa ja Helga Trüpelä. Olemalla tiiviimmin mukana talousarviomenettelyssä poliittisella tasolla olen oppinut, kuinka vaikea asia tämä on. Haluan antaa teille suuret kiitokset työstänne. Lopuksi haluan pyytää anteeksi kaikilta niiltä budjettivaliokunnan jäseniltä, joista on toisinaan tuntunut, että olen provosoinut heitä. Minun on kuitenkin sanottava teille, että provosointi oli mielestäni välttämätöntä.

Anne E. Jensen, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, haluan myös aloittaa kiittämällä Sidonia Elzbieta Jędrzejewskaa ja Helga Trüpelä luotettavasta ja korkealaatuisesta työstä, jota he ovat tehneet talousarvion parissa, ja kenties erityisesti Sidonia Elzbieta Jędrzejewskaa, jonka tehtävä uuden menettelyn puitteissa on ollut uskomattoman vaikea. Kiitän puheenjohtajavaltio Belgiaa, joka antoi suurenmoisen panoksen, ja mielestäni myös puheenjohtajamme Alain Lamassoure on tehnyt erinomaista työtä näiden neuvottelujen aikana. Komissio on tietenkin myös pyrkinyt hoitamaan osuutensa rakentavasti etenkin viimeisessä vaiheessa täällä parlamentissa.

Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän näkökulmasta tämä on hyvä tulos vuoden 2011 talousarvion osalta. Olemme turvanneet välttämättömät määrärahat tutkimukselle, energia-alalle ja koulutukselle, ja ulkoasioiden alalla olemme löytäneet varat Palestiinalle ja banaanien tuottajamaille tekemättä leikkauksia muihin ohjelmiin. Tämä talousarviomenettely on osoittanut monivuotisen rahoituskehityksen olevan hyvin tiukka ja joustamaton. Emme ole vielä ratkaisseet ITER-fuusioenergiaprojektin lähivuosien rahoitusongelmaa, jonka useat henkilöt ovat maininneet. ALDE-ryhmä haluaisi löytää tähän ratkaisun. Jos aiomme jatkaa EU:n energiapolitiikalle asetettujen tavoitteiden saavuttamista, meillä on myös lähivuosina edessämme vaikeita talousarvioneuvotteluja, ellemmep pysty sopimaan joustavuuden lisäämisestä. Toivon, että se tapahtuu pian, ja tältä osin haluan kiittää Reimer Bögeä hänen väsymättömistä pyrkimyksistään taata hyvän ratkaisun löytäminen.

Isabelle Durant, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Melchior Wathelet, arvoisa komission jäsen, vain kuukausi sitten, vaikka olimme yleisesti ottaen päässeet yksimielisyyteen vuoden 2011 talousarvioluvuista, neljä suurta poliittista ryhmää vaati hyvin kovaaäänisesti ja määrätietoisesti puheenjohtajavaltio

Belgiaa neuvottelemaan neuvoston kanssa paitsi vuoden 2011 määrärahoista, joista oli jo sovittu, myös joko yleissopimuksen tai muunlaisen sopimuksen muodossa olevasta – sillä tuskin on merkitystä – aidosta poliittisesta sopimuksesta, joka antaisi meille mahdollisuuden tehdä yhteistyötä. Lisäksi ne vaativat Belgiata neuvottelemaan kansallisten parlamenttien ja hallitusten kanssa tulevasta rahoituskehystä ja EU:n omista varoista. Kaikki olivat yksimielisiä.

Vaadimme tätä tuolloin, vain kuukausi sitten, koska meidän piti mielestämme turvata EU:n julkisen talouden tulevaisuus, koska ajattelimme, että meidän oli pelastettava jäsenvaltioiden talousarviot, jotka ovat kaikki vaikeuksissa, ja koska Euroopan unionilla on oltava omia varoja. Kaikki olivat samaa mieltä, ja mielestäni se todettiin erittäin painokkaasti.

Missä vaiheessa olemme kuukautta myöhemmin? Olemme palanneet lähtöruutuun. Vuoden 2011 talousarvio hyväksytään pian. Siinä jätetään huomiotta joustavuus ja ITER. En ole harmissani ITERin takia, kuten tiedätte, mutta toisaalta puheenjohtajavaltio Belgia – vaikka myönnänkin, että se on nähnyt suunnattomasti vaivaa – pyrkii kaunistelemaan asiaa hieman ehdottamalla, että pärjäisimme neuvoston julkilausumalla ja komission viisaudella – vaikkakin toivon sen olevan aina parlamentin puolella; se on sen oikea paikka – ja pääministeri Yves Letermen kirjeellä, jossa itse asiassa ehdotetaan, että meidän pitäisi noudattaa perustamissopimuksia. On hyvä, ettei hän ehdota meille päinvastaista – se olisi hämmästyttävää.

Siksi teidän on myönnettävä, että tämä on melko vähämerkityksinen ehdotus, ja teidän on ymmärrettävä, että olemme hieman turhautuneita. En ole edes varma siitä, uskooko puheenjohtajavaltio Belgia itse täysin siihen, mitä se sanoo. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Melchior Wathelet, siitä huolimatta totean, että jos ”sunnuntaikävely” olisi kestänyt hieman kauemmin, olisimme ehkä pystyneet saavuttamaan paremman yhteisymmärryksen, vahvemman yksimielisyyden tulevaisuuden suhteen, mikä lisäisi mahdollisuuksiamme antaa kunnolliset takeet tulevaisuuden varalle.

Teillä on sellainen tunne, että tämä on liian vähän, ja niin on minullakin. Toimimme siitä huolimatta asianmukaisesti ja aiomme siksi hyväksyä päätöslauselman kaikkine epäkohtineen ja, kuten muidenkin asioiden osalta, olemme menettäneet tilaisuuden, mutta voitte olla varmoja, että aiomme olla paikalla seuraavassa kokouksessa, koska keskustelu rahoituskehystä ei ole ohi.

Derk Jan Eppink, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, yritän olla lyhytsanaisempi kuin edellinen puhuja. Ryhmäni ehdottaa talousarvion hyväksymistä sellaisena kuin neuvosto on sen hyväksynyt. Siihen on tehty pieni lisäys, ja se on järkevä kompromissi. Muistakaa, että EU:n jäsenvaltiot ja kansalaiset joutuvat leikkaamaan talousarvioitaan. Valitettavasti talousarviosta käytävä keskustelu alkoi väärin. Parlamentti vaati 6 prosentin korotusta, mikä oli naurettavaa ja osoitti, että tämä joukkio ei ollut ajan tasalla. Täällä keskustelua lietsoivat vielä kiihkoilijat, jotka halusivat siepata talousarvion saadakseen omat varat, toisin sanoen EU:n verovarot, väkisin käyttöön. Olemme aina vastustaneet sitä. Lissabonin sopimus on siltä osin selvä. Parlamentilla on oikeus toimia neuvoa-antavana elimenä muttei oikeutta osallistua päätöksentekoon.

Parlamentti hävisi tämän taistelun, kuten ennustimme. Nyt se on muuttamassa kantaansa siihen, mitä Euroopan konservatiivit kannattivat alusta asti – talousarvioon, joka on 1 prosenttia suhteessa BKT:seen. Täällä olevien kiihkoilijoiden on rauhoitettava, etenkin vihreiden. Kuvitelkaapa, ettei EU:lla olisi talousarviota ensi vuonna ja että samanaikaisesti

euro olisi syöksykierteessä. Tällaisenko kuvan haluatte antaa rahoitusmarkkinoille? Ne eivät olisi lainkaan tyytyväisiä.

Haluan kiittää Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden hallituksia niiden periaatteellisesta kannasta. Kiitän Belgian hallitusta sen rehdistä toiminnasta välittäjänä ja komissiota sen tietoon perustuvasta ja rohkeasta työstä.

Miguel Portas, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (PT) Arvoisa puhemies, hyväksymällä esityksen vuoden 2011 talousarvioksi päätämme myrskyisän neuvotteluprosessin. Ensinnäkin muutama sana itse talousarviosta. Se on tulosta hallitusten tekemien lisäysten – toisin sanoen jäännösmäärien – vahvistamisesta. Hallitusten käsiteltäväksi jättämä ehdotus, josta aiomme huomenna äänestää, jää selvästi vuosien 2007–2013 rahoituskehiksestä käydyissä neuvotteluissa sovittujen rajojen alapuolelle.

Ryhmäni moitti tätä näkökantaa, koska poikkeusoloissa emme hyväksy jatkettuja talousarvioita emmekä talousarvioita, jotka eivät pysty ratkaisemaan yhteiskuntakriisiä, johon säästötoimet ovat maamme syösseet. Jo pelkästään tämä olisi riittävä syy siihen, ettemme voisi äänestää tämän talousarvion puolesta. Rahoituksen riittämättömyydellä on kuitenkin toinenkin seuraus: se edellyttää peräkkäisiä korjauksia koko vuoden 2011 ajan, ja hallitukset myöntävät sen itsekkin allekirjoittamalla pöytäkirjan, jossa todetaan juuri näin.

Käsittelen seuraavaksi tulevaisuutta: suurin osa niistä, jotka aikovat äänestää tämän talousarvion puolesta, toivoi ainakin, ettei tämä talousarvio toistuisi vuonna 2012 ja 2013, mutta mikään ei voisi olla epävarmempaa. Moitteistamme huolimatta ryhmäni tuki parlamentin kantaa koko patti-tilanteen ajan välttääkseen tämän hyvin todellisen riskin. Lopullinen sitoumus on kuitenkin vaisu. Voin taata, että vuonna 2012 käymme tarkistetun ja laajennetun version tämänvuotisesta keskustelusta, koska Yhdistyneen kuningaskunnan johtama hallitusten vähemmistö pitää EU:n nykyisiä talousarvioita kohtuuttomina: he haluavat vähentää, eivät lisätä. Lisäksi nämä samat hallitukset haluavat vähentää joustavuutta. Nämä ovat niitä hallituksia, jotka pitävät pakotteista ja inhoavat yhteisvastuuta; ne ovat hallituksia, jotka kannattavat kohtuuttomia säästötoimia eivätkä sosiaalista edistystä. Juuri tästä syystä Eurooppa – Eurooppa, joka kieltäytyy eurooppalaisten obligaatioiden liikkeeseenlaskusta ja finanssitransaktioverosta – on sellainen Eurooppa, joka tuhoaa oman Euroopan yhdentymishankkeensa. Se ei ole Eurooppa, jonka kanssa voimme elää sovussa, ja siksi emme voi äänestää tämän talousarvion puolesta.

Marta Andreasen, *EFD-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti hyvittääkseni Miguel Portasin käyttämän ajan. Monet tämän parlamentin jäsenistä onnittelevat itseään siitä, että EU:n talousarvioon saatiin 2,9 prosentin lisäys. Toiset taas valittavat, ettei se riitä. Ainakin minä paheksun sitä, että Euroopan parlamentti sivuuttaa kriisin, josta eurooppalaiset kärsivät, ja pyrkii ainoastaan saavuttamaan omat tavoitteensa. Ainakin minusta on valitettavaa, että David Cameron hyväksyy tällaisen lisäyksen samalla kun määrää Yhdistyneen kuningaskunnan talousarvioon tehtävistä rajuista leikkauksista; tilanne on jo alkanut herättää kansalaisissa levottomuutta.

Nämä varat eivät paranna noiden jäsenvaltioiden taloutta eivätkä tarjoa työpaikkoja niille, jotka menettävät omansa, mutta pitämällä varat Yhdistyneessä kuningaskunnassa vältettäisiin esimerkiksi lukukausimaksujen korotustarve. Emme tietenkään äänestä tämän määrärahalisäyksen puolesta.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tänä aamuna sain budjettivaliokunnan sihteeristöltä sähköpostikutsun cocktail-tilaisuuteen. He halusivat juhlia siitä, että Euroopan parlamentti pystyi saamaan lisäyksen vuoden 2011 talousarvioon.

Jos Euroopan parlamentti ja komissio saisivat päättää, kansalaisten taskusta olisi otettu paljon enemmän rahaa. Eurooppalaiset verot: juhllisten cocktailkutsujen aihe! Jäsenvaltiot menettävät talousarviota koskevan veto-oikeuden: toinen juhlan aihe! Arvoisa puhemies, minä kutsun tätä tanssiksi kansalaisoikeuksien haudoilla! Onneksi kuitenkin on syytä juhlaan. Talousarviolisäykselle on asetettu yläraja jäsenvaltioiden ankaran painostuksen jälkeen.

Valitettavasti tämä ei edelleenkään tarkoita vähennyksiä, joita Alankomaiden Vapauspuolue (PVV) kannatti, mutta korotus ei ole läheskään niin suuri kuin parlamentti halusi. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän ja Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillidemokraatit) harmiksi eurooppalaiset verot eivät toteudu ja jäsenvaltiot säilyttävät veto-oikeutensa. Kun tänään kohotan maljan, teen sen niille rohkeille, itsepäisille jäsenvaltioille, kuten Alankomaille, jotka ovat kieltäytyneet hyväksymästä Euroopan parlamentin vaatimuksia. Eläköön jäsenvaltiot, eläköön kansalaiset!

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Helga Trüpel, Alain Lamassoure, Janusz Lewandowski ja Reimer Böge ovat vastuussa vuoden 2011 talousarviosta, joka on mielestäni osoittautunut pohjimmiltaan maltilliseksi ja realistiseksi.

Budjettivaliokunta oli jo laatinut esityksen, joka oli maksusitoumusmäärärahojen osalta täysin taloudellisten rajoitusten mukainen ja jätti maksumäärärahat avoimeksi neuvotteluja varten, sillä kuten Euroopan komissio totesi, rakennerahastojen ensi vuoden maksumäärärahojen muutoksia pelättiin ja pelätään edelleen.

Valitettavasti jouduimme täysistunnossa lokakuussa toimitetun äänestyksen jälkeen mukaan neuvoston kanssa käytäviin poliittisiin neuvotteluihin, ja siitä lähtien kaikki on mennyt huonosti: 12 jäsenvaltion laatima kirje, neuvoston määräämä 2,9 prosentin maksumäärärahalisäys, parlamenttiin ja sen jäseniin kohdistettu painostus ja viimeinen laiminlyönti, josta oli osoituksena budjettivaliokunnan kokouksen peruuttaminen. Se oli määrä pitää eilen, jotta olisi voitu yrittää sopia joustoista ja kansainvälisen lämpöydinkooreaktorin (ITER) tulevasta rahoituksesta.

Pitäisikö meidän tehdä tästä johtopäätöksiä? Minun mielestäni pitäisi. Neuvoston pitäisi tehdä johtopäätöksiä, seuraavien puheenjohtajavaltioiden pitäisi tehdä johtopäätöksiä, Euroopan komission pitäisi tehdä johtopäätöksiä, ja niin pitäisi meidänkin.

Esitän yhden johtopäätöksen nyt: jättäkää EU:n talousarvioneuvottelut tuleville vuosille ja asiantuntijoille, joita ovat tämänpäiväisten puheenvuorojen käyttäjät.

Haluan myös käyttää tilaisuutta hyväkseni toivottaakseni kollegani Martin Schulzin tervetulleeksi budjettivaliokuntaan ja muistuttaakseni häntä, että valiokunta kokoontuu tammikuussa. Toivon, että esitätte silloin ITERin vaihtoehtoisen rahoitusehdotuksen, koska menetimme vuoden 2010 talousarviossa 571 miljoonaa euroa.

Göran Färm (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen ilahtunut siitä, että neuvosto ja parlamentti ovat pystyneet pääsemään yhteisymmärrykseen vuoden 2011 talousarviosta näinä vaikeina aikoina. Talousarvio on hyvä kompromissi sikäli, että olemme

pystyneet säilyttämään lisäysten määrän alhaisena mutta kuitenkin löytäneet kohtuulliset varat painopistealojamme varten. Haluan antaa suuret kiitokset esittelijöillemme Sidonia Elżbieta Jędrzejewskalle ja Helga Trüpelille sekä puheenjohtajavaltio Belgialle, jonka antama panos on ollut erittäin myönteinen.

Minua huolestuttavat kuitenkin pitkän aikavälin näkymät, sillä pitkällä aikavälillä ei ole järkevää, jos jäsenvaltiot määräävät EU:lle uusia tehtäviä, mutta eivät pääse yksimielisyyteen niiden rahoittamisesta. Tästä tulee merkittävä ongelma vuosina 2012 ja 2013 ja tietenkin valmistellessamme tulevaa rahoituskehystä, sillä nyt on selvää, että rikkaiden nettomaksajamaiden – joista osalla on euroskeptinen hallitus – vähemmistö haluaa supistaa EU:n talousarviota mihin hintaan tahansa, seurauksista piittaamatta. Se on järjetön kanta, etenkin kun ne itse ajavat voimakkaasti menolisäyksiä tietyillä aloilla, esimerkiksi tietotekniikkahankkeen osalta, eivätkä pysty myöskään ilmoittamaan, millä aloilla säästöjä pitäisi saada aikaan. Pitäisikö maataloustukea vähentää? Pitäisikö rakennerahastot pitää kurissa? Jotkut kannattavat tätä, mutta enemmistö vastustaa.

Tulevaisuuteen liittyvät ongelmamme ovat oikeastaan neuvoston sisäisiä poliittisia ongelmia ja ongelmia niiden jäsenvaltioiden välillä, jotka suhtautuvat eri tavalla EU:hun ja sen tulevaan talousarvioon. Kaikkein kiistanalaisin kysymys koskee tulevia joustomekanismeja. Meille sosiaalidemokraateille tässä on kaksi ongelmaa.

Ensinnäkin on periaatekysymys, että meidän pitäisi pitää voimassa toimielinten sopimus, joka on peräisin vuodelta 1999 ja on toiminut erinomaisesti. Yksikään parlamentti maailmassa ei hyväksyisi vaikutusvallan vähentämistä, etenkin kun siihen ei ole mitään pakottavia käytännön syitä. Neuvosto ei ole pystynyt esittämään mitään käytännön syitä joustavuuden vähentämiselle. Lissabonin sopimus ei estä uutta, nykyisen sopimuksen kanssa samansisältöistä sopimusta; kyse on pikemminkin jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta.

Toiseksi kun liikkumavara vähenee budjettikauden lopussa ja samanaikaisesti lisätään uusia tehtäviä, myös jouston tarve kasvaa. Komissio esitti tämän huomion nykyisestä rahoituskehystä tekemässään arviossa. Siitä huolimatta, että kaikki perusteet puhuvat jouston lisäämisen puolesta ja että joustovaran jättämistä pitäisi helpottaa, neuvosto on mennyt päinvastaiseen suuntaan. Sitä ei voida hyväksyä. Tiedämme nyt, että jotkin jäsenvaltiot pitävät joustavuuden vähentämistä koskevaa nykyistä kiistaa valmistautumisena suureen taisteluun, joka johtaa EU:n talousarvion radikaaliin leikkaamiseen. Jos tämä osoittautuu neuvoston linjaukseksi tulevaisuuden varalle, pelkään, että meillä on edessämme pysyvämpi talousarviokriisi, koska emme aio hyväksyä sitä.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Lucas Hartong (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olette kuvaillut ”hälyttäväksi” sitä, että jotkut jäsenvaltiot vastustavat vuoden 2011 talousarvioon tehtyjä lisäyksiä ja että sen takia on mahdollista toteuttaa vähemmän hankkeita. Ettekö ole ottanut huomioon sitä mahdollisuutta, että nuo jäsenvaltiot eivät pidä kyseisiä EU:n hankkeita lainkaan tarpeellisina?

Göran Färm (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, totta kai ymmärrän sen, mutta on erotettava toisistaan nettomaksaja- ja nettosaajajäsenvaltiot. Meidän on ymmärrettävä se. Olisi helppo sanoa, että Yhdistynyt kuningaskunta, Alankomaat ja jopa oma jäsenvaltioni Ruotsi, hyötyisivät EU:n talousarvion leikkaamisesta.

Mutta katsokaapa niitä jäsenvaltioita, joilla on nyt todellisia ongelmia. Katsokaa Kreikkaa, Portugalia ja Irlantia. Ne kärsisivät EU:n talousarvion leikkaamisesta, koska siitä tosiasiasa rahoitetaan niiden taloutta – varsinkin rakennerahastojen ja myös muiden talousarvion osien kautta – joten mielestäni se ei ole oikeudenmukainen toimintatapa.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, ainakin käymme nyt asianmukaisen keskustelun, johon osallistuu neuvoston edustaja. Tätä keskustelua ensi vuoden talousarviosta on pitkään käyty siitä, kuka on tehnyt mitä ja miksi. Monien silmissä tämä on vaikuttanut toimielinten väliseltä keskustelulta, mikä on tavallaan harmi, mutta samalla voimme ehkä oppia jotakin tulevaisuuden varalle.

Kuukausi sitten olin varsin kriittinen sen suhteen, miten te neuvoston edustajat suhtaudutte tulevaisuuteen ja itse esittämienne painopisteiden rahoitusmahdollisuuksiin. Tällä tarkoitan erityisesti Eurooppa 2020 -strategioita, toisin sanoen sitä, miten aiomme rahoittaa EU:ssa asetetut kunnianhimoiset tavoitteet. Olen edelleen kriittinen, ja siksi saattaa mielestäni olla kiinnostavaa tarkastella nykyistä talousarviota erityisesti tältä kannalta.

Olemme sopineet 2,91 prosentin lisäyksen tekemisestä talousarvioon, mikä omasta mielestäni on täysin kohtuullinen ratkaisu. Jos neuvosto olisi saanut tahtonsa läpi, tutkimusmäärärahoja olisi leikattu noin puolella miljardilla eurolla verrattuna komission alun perin ehdottamaan määrään, ja tältä osin en ole vielä täysin ymmärtänyt, mitä neuvosto ajatteli. Parlamentti oikaisi tämän myöhemmin omassa versiossaan, mikä on hyvä asia. Tämä tarkoittaa, että menimme monin tavoin parempaan suuntaan, ja vaikka summat vastaavatkin neuvoston tavoitteita, sisältö on merkittävästi parempi kuin neuvoston 2,91 prosenttia. Mielestäni on syytä panna merkille, että vaikka summat säilyvät samoina, talousarviossa on tapahtunut merkittäviä muutoksia.

Göran Färm otti huomioon joustavuuden, ja tässä suhteessa neuvoston on pohdittava, miten se aikoo käytännössä löytää varat, joita tarvitaan tuleviin yhdessä sovittuihin investointeihin, sillä varojen löytäminen ei tulevana vuosina ole mahdollista, jos se jatkaa nykyisen logiikkansa noudattamista.

Martin Callanan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tietenkin tyytyväinen siihen, että parlamentti on vihdoinkin tullut järkiinsä, hyväksynyt sen, mikä monien meidän mielestä oli alusta alkaen väistämätöntä, ja tyytynyt 2,9 prosentin lisäykseen, vaikka joudunkin toteamaan monien meidän puolesta, ettei se ole riittävästi. Monet meistä olisivat toivoneet EU:n talousarvion jäädyttämistä tai kenties – hurjimmissa toiveissa – sen leikkaamista, sillä mitä vähemmän varoja EU kuluttaa, sitä vähemmän se puuttuu tavallisten kansalaisten elämään.

Tämä on epäilemättä hyvä tulos David Cameronille ja Mark Ruttelle, mutta se on myös voitto ahtaalle ajetuille eurooppalaisille veronmaksajille, jotka joutuvat maksamaan EU:n toimielinten laskut. Nyt kun noudatetaan säästölinjaa ja useimmissa jäsenvaltioissa tehdään menoleikkauksia, oli suoraan sanoen hulluutta, että parlamentti yritti lisätä EU:n menoja 6 prosenttia. Olen tyytyväinen siihen, että on käytetty edes hiukkanen tervettä järkeä.

Niille, jotka uskovat Euroopan rakentamiseen ja Euroopan yhdentymiseen – joihin en itse erityisemmin kuulu – totean, että yrittämällä pitää kiinni tästä naurettavasta EU:n menolisäyksestä, vaikka kaikki muut, jokainen julkinen elin Euroopassa, joutuvat kärsimään leikkauksista, teitte aatteellenne enemmän hallaa kuin kukaan muu olisi voinut tehdä. Olette aiheuttaneet asiallenne mittaamatonta vahinkoa.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, talousarviomenettelyn loppuvaiheessa neuvosto ja komissio antoivat poliittisia lausumia, joiden tavoitteena oli saada Euroopan parlamentti mukaan Euroopan unionin rahoittamiseen pitkällä aikavälillä. Minulla on siitä kaksi kysymystä.

Ensimmäiseksi kysyn, miten neuvosto ja komissio aikovat käytännössä toteuttaa tämän yhteistyön? Onko Euroopan parlamentti yhdessä mukana päättämässä tästä asiasta? Epäilen sitä suuresti.

Toinen kysymykseni koskee eurooppalaista veroa. Kesäkuussa 2011 Euroopan komissio haluaa esittää ehdotuksen Euroopan unionin rahoituksesta vuosina 2014–2020. Tästä kysyn seuraavaa: saadaanko rahoitus osaksi EU-verosta? Jos saadaan, se merkitsee, että luettelo, jonka Euroopan komissio julkaisi lokakuussa mahdollisista veroista, on entistä pidempi. Jos tässä on kyse rahoitusosalalle määrättävästä verosta, kuuluvat mahdolliset tulot mielestäni ehdottomasti jäsenvaltioille, sillä ne joutuivat lopulta pelastamaan pankit.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean kannattavani varauksetta Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kantaa tässä selkkauksessa.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, ensimmäiseksi haluan kiittää Sidonia Elżbieta Jędrzejewskaa ja Helga Trüpelä, jotka ovat hoitaneet talousarviomenettelyn erittäin vastuullisesti ja keskittymällä selvästi painopisteisiin.

Vuoden 2011 talousarvion osalta totean seuraavaa: pohtiessamme EU:n talousarviota meidän on aina muistettava, että noin 95 prosenttia rahasta palaa takaisin kansalaisten hyväksi. Paras esimerkki tästä on Euroopan globalisaatorahasto. EU:n hallintomenot, joiden määrä on 6 prosenttia, ovat alhaisemmat kuin melko monella sen jäsenvaltioista. Vuosien ajan EU:n talousarvion määrä oli +/-1 prosentti suhteessa BKT:seen. Sillä rahoitettiin laajentuminen 15:sta 27 jäsenvaltioon lisäämättä talousarvion määrärahoja lainkaan. Lissabonin sopimuksen seurauksena EU:n tehtäviä lisättiin.

Talousarvion määrärahojen lisääminen on aina vaikeaa. Sellaiset teemat kuin uudet hankkeet ja Lissabonin sopimuksesta johtuvat lisätehtävät tekevät kuitenkin vuoden 2011 talousarviosta myös sijoituksen EU:n tulevaisuuteen ja sen toimielinten toimintaan.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, koska joudumme tänä vuonna selviytymään poikkeuksellisista rajoituksista, on vuoden 2011 talousarvioesityksestä saavutettu yhteisymmärrys paras mahdollinen kompromissi. Siitä meidän on kiitettävä ja onniteltava kahta esittelijäämme, Euroopan komissiota ja erinomaista puheenjohtajavaltiota Belgiaa, jolle haluan erityisesti antaa kiitosta.

Melchior Wathelet on hiukan surullinen; hänestä vaikuttaa, ettei ole tehty riittävästi. Hänen pitäisi nähdä parlamentin ele kiitollisuudenosoituksena puheenjohtajavaltio Belgialle: parlamentti myönsi mieluummin 750 miljoonaa euroa jäsenvaltioille kuin että olisi antanut nämä varat ITERille.

Talousarvioneuvottelujen alusta alkaen parlamentti on ollut halukas osoittamaan, että se on tietoinen velvollisuuksistaan. Nyt vuoden lopussa, kun unionin yhteenkuuluvuus jälleen kerran asetetaan kyseenalaiseksi, budjettivaliokunta suosittelee ehdottomasti, että teemme lopun vuoden 2011 talousarviota koskevasta epävarmuudesta.

Perusongelmat ovat kuitenkin ennallaan. Joistakin kansallisista talousarvioista poiketen unionin talousarviota ei uhkaa konkurssi. Lainsäädännöllisesti talousarvio on tasapainoinen, mutta poliittisesti se on epäonnistumisen partaalla. EU rahoittaa tavoitteitaan syyllistymällä

ylisanoihin. Ylisanaisuus, mahtipontisten ja näennäisten tavoitteiden paisuttelu, on kuitenkin aivan yhtä turmiollista kuin valuuttainflaatiokin.

Unionilla ei enää ole varaa rahoittaa päätöksiä, joita se on jo tehnyt, eikä myöskään Lissabonin sopimuksesta johtuvia uusia toimivaltuuksiaan. Unioni ei myöskään ole ottanut käyttöön menettelyjä, joiden avulla se voisi varmistaa, että yhteisön rahoituksen puuttuessa merkittävät yhteiset tavoitteet, kuten Eurooppa 2020 -hanke, sisällytetään kansallisiin talousarvioihin.

Siksi parlamentti kiinnittää niin suurta huomiota yhdessä komission ja tulevien puheenjohtajavaltioiden kanssa tehtyyn sopimukseen. Sen avulla on tarkoitus löytää keinot, joilla turvataan tulevien toimien rahoittaminen yhteisön talousarviosta, uusista varoista, jotka eivät enää kuluta kansallisia määrärahoja, ja kansallisista talousarvioista, jotka ovat 20 kertaa suurempia kuin EU:n pikkuruinen talousarvio. Vuonna 2010 unioni on määritellyt uudelleen käsityksensä taloudellisesta yhteisvastuusta. Vuonna 2011 talousarviota koskeva yhteisvastuu on löydettävä uudelleen.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, haluan tänään todeta selvästi uudelleen, että Euroopan unioni tarvitsee asianmukaisen talousarvion ensi vuodeksi. Emme mistään syystä tarvitse alustavaa talousarviota. Euroopan parlamentilla ei myöskään ole mitään syytä asettaa talousarvion hyväksymisen edellytykseksi lisävaatimuksia. Kaikki Euroopan maat läpikäyvät parhaillaan taloudellisesti vaikeaa vaihetta ja tarvitsevat varmuutta asianmukaisten talousarvioiden muodossa sekä kansallisella että EU:n tasolla. Myös kotitaloudet, yritykset ja paikalliset viranomaiset tarvitsevat tätä varmuutta.

Siksi voin todeta täällä Tšekin tasavallan kansalaisdemokraattiseen puolueeseen ja Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmään kuuluvien kollegojeni puolesta, että aiomme tukea komission, neuvoston ja parlamentin välillä saavutettua kompromissia huomiossa äänestyksessä.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, huomiossa äänestyksessä voidaan saada päätökseen ensimmäinen vuotuisen talousarvion hyväksymismenettely, jossa noudatetaan Lissabonin sopimusta. Neuvottelut ovat selvästi olleet vaikeat. Parlamentti on tuonut esiin äärimmäisen tärkeitä poliittisia näkökohtia, mutta neuvosto on kieltäytynyt käsittelemästä niitä. Parlamentti piti aluksi hyvin vahvana yhteisenä rintamana kiinni kannastaan. Neuvosto oli erimielinen, mutta se turvautui yksimieliseen päätöksentekoon ja esti sovittelun. Tällä hetkellä meillä on mahdollisuus päästä yksimielisyyteen summista. Neuvosto ja komissio ovat antamissaan lausumissa hyväksyneet suurimman osan Euroopan parlamentin pyynnöistä. Olisi ollut paljon parempi saada toimielinten sopimus, joka olisi tuonut paremman turvan tulevaisuuden varalle. Valitettavasti parlamentti ei enää ole yhtä yksimielinen kuin se oli neuvottelujen alkaessa. Sen seurauksena ITERiltä puuttuu rahoitus.

Mielestäni meidän on ensisijaisen tärkeää antaa unionille sellainen talousarvio, jonka se tarvitsee tämän kriisijakson aikana. Ennen tulevien rahoitusnäkyvien hyväksymistä meillä on riittävästi aikaa saavuttaa yksimielisyys vielä ratkaisematta olevista kysymyksistä. Neuvoston on ymmärrettävä, että ei ole unionin edun mukaista, että EU:n tärkeimmät politiikanalat hyväksytään yhteispäätösmenettelyllä, vaikka näiden politiikkojen täytäntöönpanoon tarvittavista rahoitusvaroista päättää vain yksi budjettiyhteistyössä mukana olevista osapuolista. Parlamentin on oltava tasa-arvoisesti mukana kummassakin mielessä: poliittisessa ja taloudellisessa.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, monet parlamentin jäsenet ovat omaksuneet talousarviota koskeissa lausunnoissaan hurskastelevan lähestymistavan. Martin Schulz ei paljonkaan yritä peitellä ärtymystään neuvostoa kohtaan. Guy Verhofstadtin sanavarasto näyttää rajoittuneen kahteen ilmaukseen: eurooppalaiset obligaatiot ja eurooppalaiset verot. Joseph Daul on jopa ehdottanut, että Alankomaat voisi aivan hyvin lähteä Euroopan unionista. Tämä on kovaa kieltä, mutta se tukee vain väitteen toista puolta.

Kun ehdotin, että meidän pitäisi selvittää parlamentin oma talousarvio, vaikutti siltä, etteivät nämä herrat ja heidän ryhmänsä olleet kuulleet minua. Lisäksi sain kylmän kohtelun ehdottaessani, että parlamentin jäsenten pitäisi kertoa avoimesti kuukausittain saamistaan yleisistä kulukorvauksista. En myöskään saanut tukea ehdotukselleni, että ottaisimme puheeksi parlamentin loistoautot. Kun ehdotin, että meidän pitäisi karsia parlamentin yllisiä tiedotustoimistoja, se vaikutti aiheuttavan monille parlamentin jäsenille päänsärkyä.

Äänestäminen talousarviota vastaan olisi siis hyvin tarkoituksenmukaista, mutta oma ryhmäni ja maani ovat onnistuneet estämään tilanteen kehittymisen vielä pahemmaksi, ja siksi olen äänestänyt tyhjää. Äänestäminen 2,9 prosentin lisäyksen puolesta nykyisessä ilmapiirissä olisi täysin asiaankuulumatonta.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, hyväksymällä tämän talousarvion Euroopan parlamentti osoittaa valtavaa vastuuntuntoa. Pyristellessämme hitaasti irti talous- ja rahoituskriisin sekä yhteiskunnallisen kriisin otteesta on tosiasia, että Euroopan unionin ja sen kansalaisten kannalta olisi huono asia jäädä ilman vuoden 2011 talousarviota. Kukaan ei olisi ymmärtänyt, jos unionin toimielimet olisivat pyrkineet saamaan talousarvioilleen jäsenvaltioiden yleisen hyväksynnän eivätkä olisi onnistuneet saavuttamaan vähimmäissopuratkaisua näistä talousarvioista.

Vaikka vuoden 2011 talousarvio ei mielestäni ole huono, siinä on kuitenkin parantamisen varaa. Joitakin kysymyksiä koskeva neuvoston yksimielisyysvaatimus vaikeutti neuvotteluja. Tämä oli merkki vaikeuksista, joita neuvosto joutuu kohtaamaan pyrkiessään yhteisymmärrykseen seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä ja uusista omista varoista, jotka, kuten tiedämme, edellyttävät neuvoston yksimielistä päätöstä.

Tässä vaiheessa haluan korostaa esittelijä Sidonia Elźbieta Jędrzejewskan ja myös Helga Trūpelin erinomaista työtä, puheenjohtajavaltio Belgian toimia ja komission menettelytapaa. Asettamamme painopisteet sisältyvät tähän talousarvioon: korostaisin nuorisolle, koulutukseen ja innovaatioihin sekä tutkimukseen suunnatun tuen tehostamista. Haluan myös korostaa ”Eka Eures-työpaikka” -valmistelutoimea, jolla tuetaan nuorten liikkuvuutta EU:ssa työllisyyden alalla. Työskentelin henkilökohtaisesti tämän ehdotuksen parissa ja toivon, että kun tälle valmistelutoimelle on luotu oikeusperusta, siitä kehittyy ohjelma, joka saa huomattavat talousarviomäärärahat. Toinen myönteinen näkökohta oli yhteisymmärrys, joka saavutettiin siitä, että komissio esittää viimeistään syyskuun 2011 loppuun mennessä koheesipolitiikan ja maaseudun kehittämisen määrärahoihin liittyvät ajantasaiset arviot ja lisää tarvittaessa näitä määrärahoja.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää erityisesti esittelijäämme Sidoniaa siitä, että hän hoiti erittäin vaikeat neuvottelut erinomaisesti parlamentin puolesta. Hänen työlleen on annettava tunnustusta, samoin kuin neuvoston työlle.

Puhun maatalousasioiden esittelijänä, ja sanan ”maatalous” on kiirittävä ympäri istuntosalia, sillä meillä on huolia, jotka eivät koske ainoastaan summia vaan myös menettelyä. Minun näkökulmastani tämä uusi menettely vaatii hienosäätöä. Me voimme ja meidän pitäisi hoitaa työmme paremmin. Sanon sen itselleni, mutta myös neuvostolle ja komissiolle, ja mielestäni meidän on tutkittava ja tarkistettava aikaisempaa työskentelytapaamme.

Olemme saavuttaneet joitakin maatalouteen liittyviä voittoja. Ne ovat hyvin pieniä, mutta minun huoleni koskevat tulevaisuutta. Haluaisin komission keskustelevan maatalouden kehittämiseen tarkoitetun rahoituksen valtavasta leikkauksesta, joka vaikuttaa yli 800 miljoonan Yhdysvaltain dollarin suuruiselta. Toivon, ettei se tosiasiallisesti toteudu.

Olen huolissani vuoden 2013 jälkeisestä talousarviosta ja mahdollisuudesta, että maataloudesta voi tulla ala, josta ryöväetään varoja muihin politiikanaloihin, ellei kaikkien Euroopan unionin politiikanalojen riittävästä määrärahoista päästä yksimielisyyteen.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, ensimmäistä kertaa uuden Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan parlamentti on käyttänyt sille myönnettyjä valtuuksia osallistuakseen täysimääräisesti Euroopan unionin talousarvion laatimiseen. Ensimmäinen epäonnistunut yritys päästä sopimukseen ja hyväksyä Euroopan parlamentin oikeutetut vaatimukset kertoo toimielinten välillä edelleen vallitsevasta konfliktista, jota ei oikeastaan pitäisi olla olemassa, koska se haittaa toimielinten tehokasta yhteistyötä. Oletettavasti ei voida kiistää sitä, että kaikkien EU:n toimielinten tavoitteena on varmistaa, että sopimukset, jotka ovat erityisen tärkeitä koko EU:lle ja sen kansalaisille, hyväksytään mahdollisimman sujuvasti. Siksi toimielinten toimintaperiaatteisiin on tulevaisuudessa tehtävä perinpohjaisia muutoksia, ja Euroopan parlamentin mukaan ottamista kaikkiin neuvotteluvaiheisiin sekä erityisesti niihin, jotka koskevat talousarvion hyväksymistä, on pidettävä erityisen tärkeänä edustuksellisen demokratian periaatteen noudattamisen kannalta.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, kiitoksia ensinnäkin mietinnön laatijoille siitä kovasta työstä, jota tämä kompromissin saavuttaminen on vaatinut. Nämä neuvottelut ovat vaatineet erityisen suuria ponnisteluja, niin Lissabonin sopimuksen voimaantulon kuin jäsenvaltioidenkin tiukkojen budjettitilanteiden varjossa. Tästä syystä kiitoksia kaikille neuvottelijoillemme.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun Euroopan unionin budjetista päätetään yhdessä käsittelyssä, ja jos jotain, niin tämä prosessi on mielestäni entisestään korostanut tarvetta parlamentin pitkään vaatimaan, entistä parempaan vuoropuheluun kahden budjettiauktoriteetin välillä. Jatkuvia neuvotteluja ja lähentymistä tarvitaan, niin vuotuisten kuin monivuotisten budjettiraamioidenkin sovitteluun, jotta toimielimet puhuisivat neuvottelupöydässä samaa ja yhtenäistä kieltä.

Nyt voimme kuitenkin olla tyytyväisiä, että saamme vuodelle 2011 budjetin. Epävarmuustekijät on saatava talouskurimuksessa minimiin.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuoden 2011 talousarvio sellaisena, joksi se on muotoutunut budjettivaliokunnan, neuvoston ja komission välisissä lukuisissa sovittelumenettelyissä, ei vastaa Lissabonin sopimuksessa määriteltyä uutta toimielinten välistä tasapainoa.

Neuvosto ja erityisesti joidenkin hallitusten edustajat eivät ole ottaneet huomioon tätä tasapainoa. On mahdotonta hyväksyä varsinkin sitä, että parlamentin pyyntö käydä vuoropuhelua EU:n tulevista omista varoista ei ole johtanut mihinkään.

Euroopan parlamentilla on nyt yhteispäätösvaltuudet talousarviota koskeissa asioissa. Sen on varmistettava niiden kunnioittaminen, ja meidän on ymmärrettävä jotakin: aidosti tasapuoliset sovittelumenettelyt ovat todennäköisesti mahdollisia vasta sitten, kun tätä yhteispäätösvaltuutta käytetään kielteisen kannan ilmaisemiseen äänestyksessä.

Jossakin vaiheessa Euroopan parlamentin on päätettävä puolustaa määrätietoisesti asemaansa toimielinjärjestelmässä. Kysymys omista varoista nousee uudelleen esille lähikuukausina. Jos haluamme onnistua, meidän on pystyttävä huolehtimaan velvollisuuksistamme loppuun saakka.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, en voi äänestää parlamentin talousarvioon tehtävien lisäysten puolesta, ja uskon, että monet ihmiset Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraavat parlamentin menettelyjä täysin ällistyneinä. Kaikkialla Euroopassa toteutetaan kansallisten talouksien säästötoimenpiteitä ja määräraholeikkauksia. Ne ovat yleinen käytäntö, ja väestömme joutuu selviytymään niistä.

Euro on kriisissä, ja haluan parlamentin panevan merkille, että vaikka euro ei ole käytössä omassa vaalipiirissäni, meillä on yhteinen maaraja Irlannin tasavallan kanssa. Tasavalta merkitsee meille valtavaa vientimarkkina-aluetta, joten tämä kriisi koettelee meidänkin väestöämme. Kriisitilanteen lisäksi olemme ehdottaneet talousarvioon 2,9 prosentin lisäystä, mikä on vähemmän kuin parlamentin aluksi pyytämät 6 prosenttia, mutta tämä koskee kuitenkin talousarviota, jota tilintarkastustuomioistuin ei ole vuosikausiin hyväksynyt.

Kaikkein huolestuttavinta on, että komissio on luvannut esittää kesäkuuhun 2011 mennessä EU-veroa koskevia ehdotuksia. Onko mikään ihme, että euroskeptisyys lisääntyy?

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan yhtyä kiitoksiin ja onnitteluihin, joita on esitetty niille, jotka ovat onnistuneet saattamaan päätökseen nämä erittäin vaikeat neuvottelut.

Valmistaudumme hyväksymään huomenna talousarvion, joka on suuri edistysaskel eurooppalaiselle liikkuvuudelle ja nuorten Euroopalle. Ennen kaikkea tämä talousarvio on osoitus parlamentin päätöksestä olla hylkäämättä laajamittaisia eurooppalaisia investointeja tänä kriisiaikana.

Haluan kuitenkin jakaa kanssanne huoleni ja mielipahani päätöksestä, jonka jotkin poliittiset ryhmät ja erityisesti sosialistit, joiden edustajat olivat hallituksen viroissa ratkaisevilla hetkillä, tänään tekivät ITERin vaarantamisesta; ITER on Euroopan unionin ainoa pitkän aikavälin perustutkimushanke, jossa sillä on johtava asema.

Kuten tiedätte, Euroopan unioni sitoutui viime kesäkuussa antamaan 1,3 miljardia lisävaroja tälle hankkeelle, jolla on ratkaiseva merkitys turvallisuudellemme. Sen takia äänestyksemme saattaa kyseenalaiseksi Euroopan maailmanlaajuisen uskottavuuden. Tämä asenne on merkinnyt, että olemme menettäneet vuonna 2010 lähes 600 miljoonaa euroa käyttämättä jääneitä varoja, jotka olisi voitu osoittaa ITERille. Tämä on naurettavaa!

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin jäsenenä tunnen olevani vastuussa siitä, että meillä on talousarvio. Sosialistina olen hyvin pahoillani siitä, että emme yritä toteuttaa finanssitransaktioveroa. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan esittelijänä haluan korostaa, että kannatamme ITER-hanketta, mutta emme tarvitse vuoden kestävästä tilkkutäkkiratkaisusta: tarvitsemme kestävästä rahoitusratkaisusta kahdeksi seuraavaksi vuosikymmeneksi. Unkarilaisena olen erittäin

iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Unkarin ei toivottavasti tarvitse käsitellä talousarviota vaan ainoastaan löytää ratkaisu ITERiin ja joustoon neuvottelujen aikana.

Janusz Lewandowski, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti, sillä olen jo käyttänyt puheaikani. Vastauksena Bastiaan Belderille, joka on saattanut jo lähtea, totean, että komission ehdotus toimielinten välisen yhteistyön toteuttamisesta pantiin täytäntöön suoraan Lissabonin sopimuksen 312, 324 ja erityisesti sen 311 artiklan mukaisesti omia varoja koskevaan päätökseen liittyvän erityismenettelyn osalta jäsenvaltioiden verotuksellisen itsemääräämisoikeuden periaatetta täysimääräisesti kunnioittaen.

Omien varojen osalta tämä kuului selvästi ja yksiselitteisesti komissiolle joulukuussa 2005 annettuun ja parlamentin vahvistamaan valtuutukseen aloittaa paitsi talousarvion menomyös sen tulopuoli, Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus mukaan luettuna. Olimme tarpeeksi tahdikkaita ollaksemme puuttumatta Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävään korjaukseen talousarviotarkistuksessa, ja tulevaisuutta koskeva lopullinen päätöksemme ei ole menojen lisääminen vaan kansallisten suorien tukien ja omien varojen suhteellisen osuuden muuttaminen perussopimuksen ja Euroopan unionin perustajien näkemyksen mukaisesti.

Esitän lopuksi yleisemmän huomautuksen: jos äänestämme huomenna, toivottavasti Lissabonin sopimuksen testaus on talousarvion osalta ohi ja meidän on tehtävä johtopäätöksiä. Kansalaisille välitetään myönteinen viesti talousarviolla, jossa ei ole alijäämiä eikä velkaa, ja osoittamalla, ettei meitä ole syytä pitää joidenkin jäsenvaltioiden epäonnistuneiden toimintastrategioiden syntipukkina. Koska talousarvio on nyt laadittu, meidän pitäisi jatkaa keskustelua toimielinten välisen yhteistyön yksityiskohdista paljon paremmissa olosuhteissa.

Melchior Wathelet, *neuvoston puheenjohtaja.* – (FR) Arvoisa puhemies, komission jäsenen tavoin minulla ei ole paljonkaan lisättävää tähän keskusteluun.

Kuultuani joidenkin parlamentin jäsenten sanovan, että he mieluummin hylkäävät talousarvion vahvistaakseen parlamentin yhteispäätösvaltuudet, totean vain, että mielestäni kaikilla EU:n toimielimillä on paljon enemmän saavutettavaa, ja ne vahvistavat asemaansa, jos ne voivat todella viedä Euroopan unionia eteenpäin tekemällä kompromisseja sen sijaan, että kaikki estävät toisiaan eivätkä edistä eurooppalaisia hankkeita.

Mielestäni tässä on kysymys johdonmukaisuudesta, ja tänään haluan todella kiittää kaikkia, jotka ovat päättäneet rakentaa Eurooppaa ja mennä eteenpäin. Saiko neuvosto kaiken, mitä se halusi? Ei. Saiko parlamentti kaiken, mitä se halusi? Ei tietenkään. Edistymmekö me? Kyllä. Tämä yhteispäätösmenettely on ollut toimiva; se on onnistunut. Jokainen on tehnyt kompromisseja. Jokainen on tehnyt myönnytyksiä.

Onko tehtävää vielä paljon jäljellä? Tietenkin. Joustavuudesta ja ITERistä käydyssä keskustelussa on tietenkin kyse juuri tästä. Minusta on valitettavaa, että emme pystyneet pääsemään yhteisymmärrykseen, ja olen kuullut sanottavan, että käsiteltäväksi jätetty ehdotus oli askel taaksepäin. Ei. Toistan: tämä toistuu jokaisessa keskustelussa, ja tänään se on yksimielisyys. Jos tarkoituksena on siirtyä määränemmistöpäätöksiin, niin mielestäni puheenjohtajavaltio Belgian ehdotus on otettava käsiteltäväksi. Mielestäni tämä on oleellista, kun on kyse vuosien 2012 ja 2013 talousarvioiden laatimisesta. Mielestäni tätä mekanismia on todella edistettävä, koska se vastaa aiempia käytäntöjä, mutta ainakin sillä varmistetaan,

että vuosien 2012 ja 2013 talousarvioita ei enää voida estää yksimielisellä päätöksellä. Mielestäni tähän tilaisuuteen on ehdottomasti tartuttava.

ITERin osalta se tapa, jolla olemme käyttäneet joustomekanismia vuoden 2010 ITER-hankkeen hyväksi, osoittaa selvästi, että tarvitsemme tätä mekanismia ja että meidän on hyväksyttävä tänään käsittelemämme ehdotus.

Haluan kiittää vilpittömästi kaikkia niitä puhujia – en mainitse heitä kaikkia – jotka ovat antaneet tunnustusta sille työlle, jota olemme tehneet päästäksemme eteenpäin. Haluan kiittää kaikkia niitä, jotka mieluummin noudattivat edistämisen logiikkaa estämisen logiikan sijasta. Mielestäni meidän on ehdottomasti edistettävä tätä ajattelutapaa.

Hyvä Alain Lamassoure, puhuitte talousarviota koskevasta yhteisvastuusta. Lähes koko neuvosto toimi yhteisvastuullisesti, sillä jokainen hyväksyi 2,91 prosentin lisäyksen. Olemme siirtyneet neuvostossa määränemmistöstä täydelliseen yksimielisyyteen. Vakavasti puhuen mielestäni kaikki vuoden 2011 talousarvioon liitetyt lausumat – sillä kyllä, myös talousarvio itsessään on poliittinen, kuten parlamentti osoitti talousarvioon sisällyttämillään poliittisilla painopisteillä – riippumatta siitä, koskevatko ne omia varoja, eurooppalaista lisäarvoa vai lissabonisointia, kuten komission lausuma, tai lausumat, jotka on annettu yhteisen julistuksen yhteydessä, joka on tärkeä ja jonka johdosta Euroopan unionin tämänhetkisen puheenjohtajavaltion Belgian pääministeri on laatinut kirjeen, osoittavat mielestäni, että kaikki vaiheet ovat oikeansuuntaisia. Emme tosiaan etene niin nopeasti kuin kaikki haluaisivat, mutta etenemme riittävän nopeasti voidaksemme sanoa, että järjestelmä on toimintakunnossa ja että on parempi noudattaa edistämisen logiikkaa estämisen logiikan sijasta.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *esittelijä*. – (PL) Arvoisa puhemies, edellisten puhujien puheenvuorojen perusteella on selvää, että olemme kaikki tyytyväisiä siihen, että vuoden 2011 talousarvio on mahdollista panna täytäntöön tehokkaasti ja ilman tarpeettomia viivästyksiä ensi vuoden tammikuun 1. päivästä alkaen. Kaikista näistä puheenvuoroista on myös käynyt selväksi, että joistakin asioista on vielä puutetta. Puutetta on keskustelusta ja ymmärtämyksestä. Minulle on jo nyt selvää, että Lissabonin sopimus avaa meille uusia, tuntemattomia alueita ja että meitä odottaa erittäin vaikea keskustelu vuoden 2013 jälkeisestä uudesta monivuotisesta Euroopan unionin talousarviosta.

Tämä keskustelu liittyy peruskysymykseen, nimittäin siihen, miten voimme sovittaa yhteen yhä suuremmat erot Euroopan unionia koskevien odotusten välillä, tai toisin sanoen siinä, mitä Euroopan unionin oletetaan tekevän – voimme havaita, että jäsenvaltiot ja kaikki osapuolet, joita asia koskee, Euroopan parlamentti mukaan luettuna, odottavat Euroopan unionilta aina vain enemmän, sillä Euroopan unionin oletetaan hoitavan aina vain useampia aihealueita, ja se aloittaa toiminnan uusilla politiikanaloilla, uusilla toiminta-aloilla, ja asettaa itselleen uusia tehtäviä – eron edellä mainittujen odotusten ja uusien hankkeiden yhä vähäisempien rahoitusvalmiuksien välillä. Meidän on käytävä yhteisiä keskusteluja tästä yhtä selvemmästä erosta. Emme voi välttää tällaisia keskusteluja varsinkaan siksi, että parhaillaan on meneillään talous- ja rahoituskriisi, eivätkä kielletyt puheenaiheet ainakaan rahoituksen osalta ole paikallaan. Meidän pitäisi puhua avoimesti kaikista kysymyksistä: EU:n omista tuloista, siitä, mitä EU:n pitäisi tehdä, siitä, mitä sen kenties ei pitäisi yrittää tehdä, siitä, mikä on todellisuudessa meille kaikkein tärkeintä ja missä määrin näitä painopisteitä pitäisi rahoittaa.

Lyhyesti sanoen olen sitä mieltä, että se, mitä tapahtui vuoden 2011 talousarviota hyväksyttäessä on sekä perusta että alku keskustelulle, mutta ei suinkaan sen loppu. Kiitän

teitä halukkuudestanne osallistua keskusteluun, ja toivon, että ensi vuonna olette entistäkin innokkaampia.

Helga Trüpel, *esittelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen, että saan tässä keskustelussa tänään viimeisen sanan. Aloitan hyväksymällä ilomielin Martin Schulzin anteeksipyyntöä. Hän totesi joskus käyttäytyvänsä huonosti. On aina hyvä, kun hän huomaa ajoittain metelöivänsä liikaa. Haluan painokkaasti torjua hänen huomautuksensa, jonka mukaan käsitelimme aiemmin ainoastaan teknisiä talousarviokysymyksiä ja olemme nyt ymmärtäneet, että kyse on talousarviopolitiikasta. Olen työskennellyt budjettivaliokunnassa nyt kuusi vuotta, ja jo ennen tätä kyse oli aina talousarviopolitiikasta eikä ainoastaan teknisestä puolesta. Martin Schulz totesi oppineensa viime viikkoina paljon. Se on ilo kuulla. Siinä tapauksessa hän todennäköisesti ymmärtää tämän nyt.

Käsittelen seuraavaksi Euroopan vastaisia äänenpainoja, joita täällä parlamentissa on juuri kuultu. Haluan jälleen kerran korostaa selvästi, että jos – kuten Lissabonin sopimuksessa todetaan – tavoitteenamme on keskustella EU:n uusista omista varoista, se ei tarkoittaisi vain Euroopan kansalaisille määrättävää uutta veroa vaan myös sitä, että bruttokansantuotteesta suoritettavat maksut vähenisivät saman verran. Toisin sanoen kyse ei ole siitä, että kansalaisille vain sälytetään lisää taakkaa, vaan myös omien varojen järjestelmän avoimuuden lisäämisestä. Tästä on keskusteltava. En hyväksy yritystä ohjalla mielipidettä vihjaamalla, että tämä ainoastaan lisää taakkoja. Tavoitteena on pikemminkin löytää järkevä rahoitusjärjestelmä. Neuvoston ja parlamentin pitäisi olla valmiita toteuttamaan se.

Koska asia on täällä yksinkertaisesti saatu näyttämään siltä, että Euroopan unioni on aina viemässä jotakin pois eurooppalaisilta veronmaksajilta, toinen huomautukseni on, että Euroopan kansalaisille on koulutusohjelmia, uutta infrastruktuuria ja uusia kieliä, ja maidontuottajat saavat tukea. Toisin sanoen se, mitä me teemme täällä, on tunnetusti Euroopan kansalaisten etujen mukaista, mikä on tuotava selvästi esiin.

Mikä on Euroopan unionin maailmanlaajuinen asema lähivuosina? Kilpailemme maailmanlaajuisesti muun muassa sellaisten menestyvien maiden kuin Kiinan, Intian ja Brasilian kanssa. Jos haluamme Euroopan unionina olla vahva ja saada uusia ja toivottavasti myös kestäviä tuotteita, ympäristöä säästäviä valmistusmenetelmiä, aidosti uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa energiantuotantoa, joka jälleen kerran asetettiin tavoitteeksi Cancúnissa, niin myös tähän tarvitaan riittävästi voimavaroja ja EU:n talousarviota, jossa yhteiset etumme otetaan huomioon. Toivon meidän etenevän tähän suuntaan lähivuosina.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjallinen*. – (DE) Olen tyytyväinen siihen, että olemme lopultakin päässeet yksimielisyyteen vuoden 2011 talousarviosta. Tämä turvaa haavoittuvan maataloussektorin rahoitusvarmuuden. EU:n maatalouspolitiikka tarvitsee vakaan talousarviokehityksen erityisesti vaikeina aikoina. Kahdestoistaosiin perustuva talousarvio olisi aiheuttanut vakavia rahoitusvaikeuksia monille jäsenvaltioille, jotka ovat jo siirtäneet

maatalousmaksut viljelijöille. Maatalous on voimakkaasti riippuvainen EU:n tuista. Maataloustoimintaa harjoittavat perheet tarvitsevat turvaa suunnitellakseen liiketoimintansa tulevaisuutta. Kaikkialla EU:ssa suorien tukien osuus maatalousyritysten tuloista on 40 prosenttia, ja ne tuovat taloudellista turvaa alhaisten tuottajahintojen, tuotantokustannusten lisääntymisen ja markkinavaihteluiden varalta. Maaseudun kehittämisohjelmaan kuuluvat toimet hyödyttävät suoraan maaseutualueita ja piristävät alueiden talouksia. Erityisesti Itävallan maatilat hyötyvät sekä ensimmäiseen että toiseen pilariin kuuluvista toimista. Yhteensä 58 prosenttia Itävallan vuotuisista maatalousmäärärahoista tulee EU:lta. Euroopan unionin maataloustuottajilla on monia erilaisia vastuutehtäviä, joiden määrä kasvaa. Heidän on tuotettava korkealaatuisia elintarvikkeita ja noudatettava tiukkoja eläinsuojelunormeja samalla kun he auttavat ilmastonmuutoksen torjumisessa, ympäristönsuojelussa ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä. Voidakseen tarjota nämä peruspalvelut maataloustuottajilla on oltava järkevään ja vakaaseen EU:n finanssipolitiikkaan perustuvat luotettavat tulot. Kun on kyse vuosien 2014–2020 rahoituskehystä koskevista neuvotteluista, kaikkien maatalouteen liittyvien näkökohtien on saatava saman verran talousarviovaroja.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Jäsenvaltioiden pienen vähemmistön jyrkkä kanta, jonka takia EU:n vuoden 2011 talousarvion ensimmäinen vaihe ajautui umpikujaan, johti lähestulkoon fiaskoon kahdestoistaosien ja kaiken sen takia, mitä tällainen järjestelmä merkitsee sekä taloudellisesti heikossa asemassa olevien jäsenvaltioiden talousarvioiden että EU:n varojen maksamisessa tapahtuvien vakavien viivästysten kannalta. Välttääkseen tämän fiaskon parlamentti on osoittanut tarvittavaa vastuuntuntoa ja on valmis hyväksymään talousarvion huolimatta siitä, että se ei täytä kaikkia parlamentin vaatimuksia eikä ole odotetulla tasolla, kuten Euroopan kansalaiset saattavat olettaa, jos meidän on määrä selviytyä talouskriisistä. Ongelma, joka koskee sitä, miten määrärahatarpeet täytetään lähitulevaisuudessa vuosien 2012 ja 2013 osalta, on kuitenkin edelleen jäljellä, ja kehotan tätä jäsenvaltioiden pientä vähemmistöä osoittamaan asianmukaista vastuuntuntoa ja tekemään yhteistyötä parlamentin kanssa sellaisen ratkaisun löytämiseksi, joka antaa EU:lle tarvittavan joustavuuden sen tarpeiden täyttämiseen ja uuden talousarviokriisin estämiseen.

15. Luottoluokituslaitokset (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Jean-Paul Gauzèsin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD)) (A7-340/2010).

Jean-Paul Gauzès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Olivier Chastel, arvoisa komission jäsen, käsittelemme nyt vuoden 2010 rahoituslainsäädännön kolmatta säädöstä. Valvonnan ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin jälkeen tarkastelemme jälleen kerran luottoluokituslaitoksia. Sanon ”jälleen kerran”, koska EU ei ole hidastellut ehdottaessaan tätä alaa koskevaa asetusta, joka laadittiin vuonna 2009 ja tulee nyt voimaan.

Luottoluokituslaitokset antavat yleensä lausuntoja, käytännössä luokitusten muodossa, liiketoiminnan ja valtioiden sekä monimutkaisten rahoitustuotteiden luottokelpoisuudesta. Luokitus kuvastaa arviota siitä riskistä, että rahoitustuotteiden liikkeeseenlaskija ei pysty maksamaan velkojaan. Luottoluokituslaitoksista on vähitellen tullut hyvin tärkeitä rahoituslalla monista eri syistä.

Ensinnäkin luokitukset otetaan huomioon pankkitoimintaa koskevissa säännöissä, jotta voidaan määrittää investointien takauksena käytetty omien varojen määrä. Toinen syy on se, että luokitukset ovat olleet liikkeeseenlaskujen onnistumiseen vaikuttava tekijä, sillä niistä on tullut tärkeä indikaattori sijoittajille.

Vaikka luottoluokituslaitokset eivät olleetkaan äskettäisen rahoituskriisin pääsiallinen syy, niillä oli haitallinen vaikutus. Ne todellakin aliarvioivat sen todennäköisyyden, että tiettyjen monimutkaisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskijat syyllistyisivät laiminlyönteihin.

Koska luottamus markkinoihin oli palautettava ja sijoittajien suojaa parannettava, Euroopan komissio ehdotti vuonna 2009 luottoluokituslaitosten valvontaa koskevaa mekanismia. Niinpä samana vuonna annettiin luottoluokituslaitoksia koskeva asetus (EY) N:o 1060/2009.

Asetuksen hyväksymistä edeltäneissä Euroopan parlamentin keskusteluissa esittelijä painotti luottoluokituslaitosten ja niiden tuotteiden yhteistä valvontaa koko Euroopan unionissa. Tuolloin tämän tyyppinen EU:n valvonta oli oikeudellisesti mahdotonta. Komissio kuitenkin otti tehtäväkseen laatia tämän suuntaisen säädösehdotuksen, ja te, arvoisa komission jäsen, piditte tämän lupauksen.

Neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä tehty sopimus EU:n uudesta valvontarakenteesta, joka tulee voimaan 1. tammikuuta 2011, mahdollistaa vastedes luottoluokituslaitosten tehokkaan valvonnan.

Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamisesta annetussa asetuksessa korostetaan, että viranomainen harjoittaa itsenäistä valvontavaltaa nimenomaan luottoluokituslaitosten suhteen. Tämä oli sen täydentävän muutosasetuksen tarkoitus, josta pääsimme yhteisymmärrykseen ja josta huomenna äänestämme.

Minä puolestani halusin – ja kollegani tukivat tätä pyyntöä – että muita luottoluokituslaitoksiin liittyviä kysymyksiä, valtion joukkolainojen myöntämistä, palkkiojärjestelyjä ja kilpailua, siirrettäisiin myöhemmäksi ja käsiteltäisiin valiokunta-aloitteisen mietinnön muotoon laaditussa tutkimuksessa, joka edeltää säädösehdotusta, joka teidän on määrä tehdä vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla ja josta olette käynnistäneet julkisen kuulemisen.

Olen sitä mieltä, että ottamalla käyttöön luottolaitosten eurooppalaisen valvonnan otamme pitkän askeleen samaan suuntaan jo toteutettujen valvontajärjestelyjen kanssa. Haluan nyt kiittää puheenjohtajavaltio Belgiaa sen väsymättömästä uurastuksesta rahoitusalan asiakirjojen parissa, teitä ja työryhmääne, arvoisa komission jäsen, ja tietenkin kollegojani Euroopan parlamentissa, jotka osallistuivat tähän tutkimukseen ja tukivat kantojamme.

Olivier Chastel, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Jean-Paul Gauzèsin puheenvuoron ja tämänkaltaisen mietinnön jälkeen on tietenkin ilo olla keskuudessanne Belgian valtiovarainministerin Didier Reyndersin edustajana päivänä, jolloin käydään keskustelua luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen muuttamisesta.

Kuten juuri totesitte, keskustelemme jälleen kerran rahoituspalveluihin liittyvästä toimenpiteestä, josta kolme toimielintä ovat juuri päässeet sopimukseen ennätysajassa.

Olemme myös erittäin tyytyväisiä siihen, että tästä sopimuksesta äänestetään parlamentissa huomenna, kuten toimielimet keskenään sopivat.

Näin ollen asetusta muutetaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuksien lisäämiseksi. Tämän ansiosta viranomainen voi harjoittaa luottoluokituslaitosten toiminnan tiukempaa valvontaa koko unionin alueella. Tämä on tärkeä toimi, jonka uskomme myös vaikuttavan rahoitusmarkkinoiden vakauden parantamiseen ja joka tukee paljon tehokkaamman valvontajärjestelmän kehittämistä.

Asetuksen tultua voimaan viranomainen saa siis luottoluokituslaitosten rekisteröintiä ja suoraa valvontaa koskevat valtuudet. Se saa myös valtuudet ratkaista, onko luottoluokituslaitos rikkonut voimassa olevaa asetusta, ja valtuudet määrätä asianmukaisia seuraamuksia.

Tietenkin laaditaan kehys myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen välistä yhteistyötä varten. Olemme kuitenkin valmiita käymään perusteellisempaa keskustelua luottoluokituslaitosten sääntelyä koskevasta kysymyksestä sitten kun komissio on esittänyt meille ehdotuksensa tämän alan laajasta uudelleentarkastelusta, joka on määrä toteuttaa ensi vuonna. Vaikka toivon tietenkin myönteistä tulosta parlamentin huomiosesta äänestyksestä, haluan erityisesti kiittää talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtajaa Sharon Bowlesia, parlamentin esittelijää Jean-Paul Gauzèsia ja tietenkin sen varjoesittelijöitä sekä komission jäsentä Michel Barnier'ta, joka yhdessä Belgian valtiovarainministerin Didier Reyndersin kanssa teki tärkeää työtä kuuden kuukauden ajan varmistaen sopimusten tekemisen nopeasti. Täällä parlamentissa nuo sopimukset on muutettu rahoitusalaa koskeviksi konkreettisiksi päätöksiksi. Kiitos joka tapauksessa hedelmällisestä ja tehokkaasta yhteistyöstä tällä alalla. Olen varma, että jatkatte tätä työtä tulevina puheenjohtajakausina.

Michel Barnier, *komission jäsen.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvää iltapäivää kaikille. Hyvä Jean-Paul Gauzès, puhuitte tänään erittäin hyvin laajan riskirahasto- ja pääomasijoitussektorin valvonnasta ja sääntelystä, kuten teki myös Olivier Chastel juuri äsken Didier Reyndersin puolesta. Huomenna puhutte luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen toisesta vaiheesta, jota on selvästi alettu toteuttaa teidän kanssanne ja teidän ansiostanne, hyvät parlamentin jäsenet, sekä neuvoston ansiosta ja komission valmistelutyön ansiosta. Sääntelyä koskevassa kysymyksessä EU on saavuttamassa konkreettista ja tehokasta edistystä ja ottaa parhaillaan opikseen kriisistä, kuten kaikki veronmaksajat, jotka ovat myös Euroopan kansalaisia, vaativat.

Hyvät parlamentin jäsenet, sopimus luottoluokituslaitosten valvonnasta on tärkeä askel, ja minäkin haluan kiittää teitä, hyvä Jean-Paul Gauzès, ja tietenkin kanssanne työskennelleitä henkilöitä, valiokunnan puheenjohtajaa Sharon Bowlesia sekä varjoesittelijöitä Wolf Klinziä, Sven Giegoldia, Gianni Pittellaa ja Ashley Foxia. Lähipäivinä päättyvä nykyinen puheenjohtajakausi on ollut erittäin menestyksenkäs ja saavuttanut paljon edistystä, ja haluan esittää vilpittömät kiitokseni Didier Reyndersille ja koko hänen työryhmälleen hyvistä keskinäisistä suhteistamme viimeisten kuuden kuukauden aikana.

Tämä on hyvä sopimus, vaikka minun onkin todettava, että se olisi ollut erinomainen, jos olisimme lopullisessa kompromississa hyväksyneet komission ehdottamat alkuperäiset säännöt lisätäksemme strukturoituja rahoitusvälineitä koskevaa avoimuutta. Kuten asetuksen johdanto-osan kappaleissa kuitenkin todettiin, palaamme halutessanne tähän aiheeseen asetuksen seuraavassa uudelleentarkastelussa vuonna 2011.

Kuten Olivier Chastel juuri totesi, heinäkuusta 2011 alkaen tämä vuoden 2009 asetukseen tehty muutos antaa uudelle arvopaperimarkkinaviranomaiselle, EAMV:lle, suoran toimivallan valvoa luottoluokituslaitoksia Euroopan unionissa. Hyvät parlamentin jäsenet,

tänään tekemänne päätöksen merkitys on ymmärrettävä todella. Tämä on ensimmäinen kerta kun uudelle eurooppalaiselle viranomaiselle, EAMV:lle, annetaan suora toimivalta valvoa EU:n alueella toimivia rahoituslaitoksia.

Tämä muutos täydentää uutta eurooppalaista valvontajärjestelmää. Se lujittaa EAMV:n toimivaltaa huomattavasti, kuten te, Jean-Paul Gauzès, erittäin hyvin selititte, ja kuten myös Sven Giegold, joka on paikalla, halusi huomauttaa valvonnasta käydyssä keskustelun aikana. Siksi tämä on parlamentille erittäin tärkeä aihe, ja se on erittäin tärkeä aihe myös komissiolle.

EAMV:stä tulee luokituslaitosten rekisteröinnistä ja niiden valvonnasta unionin alueella vastaava toimielin, joka harjoittaa tiukkaa valvontaa. Tässä lainsäädännössä sille annetaan kaikki valvontavaltuudet, joita sen katsotaan tarvitsevan, jotta se voi määrätä luokituslaitokset noudattamaan asetuksen ehtoja.

EAMV pystyy harjoittamaan valvontaa – tarkoitan tiedonsaantia koskevia pyyntöjä ja valtuuksia suorittaa tarkastuksia paikan päällä – ja jos se havaitsee luottoluokituslaitoksen syyllistyvän rikkomukseen, sen on toteutettava tarvittavat toimet velvoittaakseen laitoksen lopettamaan rikkomisen. EAMV:llä on myös selkein säännöin tiukasti säännellyt valtuudet määrätä sakkoja ja seuraamuksia luokituslaitoksille, jotka eivät noudata asetusta. On selvää, että tässä asetuksessa turvataan myös luokituslaitosten puolustautumisoikeudet, erityisesti oikeus kuulemiseen, asiakirjojen saatavuus ja muut menettelylliset takeet. Käyttäessään valvontavaltuuksia EAMV kunnioittaa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia ja muita Euroopan unionin oikeuden periaatteita ja säännöksiä, suhteellisuusperiaate mukaan luettuna.

Luokituslaitoksia koskevassa uudessa asetuksessa varmistetaan myös kaikille luokituslaitoksille tarkoitettu keskitetty asiointipiste, koko Euroopan unionin alueella yhdenmukaistetut sääntelypuitteet ja yhdenvertainen kohtelu sekä laitoksia koskevien sääntöjen johdonmukaisempi soveltaminen kaikkialla Euroopan unionissa.

Siksi tämä tuo mielestäni huomattavia tehokkuus-, avoimuus- ja turvallisuushyötyjä siihen yleiseen rakenteeseen, jota olemme viikko viikolta muodostamassa järkevän valvonnan ja tehokkaan sääntelyn aikaansaamiseksi.

Arvoisa puhemies, en halua pitää pitkää puhetta, kuten juuri äsken tein, mutta haluaisin ehkä käsitellä laajemmin sitä, mitä Olivier Chastel sanoi ja mainita seuraavan vaiheen, sillä totesin itse, että meidän on mentävä pidemmälle turvataksemme luokituslaitosten asianmukaisen sääntelyn ja huomautan samalla, että luokituslaitokset eivät aiheuta rahoitusmarkkinaongelmaa ja -häiriöitä. Kuumemittari ei aiheuta kuumetta, mutta sen on kuitenkin toimittava kunnolla, mitä se ei aikaisemmin ole tehnyt, ja sen haluamme niin sanotusti korjata peräkkäisillä asetuksilla.

Komissio pohtii jo seuraavaa vaihetta: 5. marraskuuta 2010 käynnistettiin julkinen kuuleminen tämän keskustelun laajentamiseksi ja kaikkien asianosaisten osapuolten näkökantojen keräämiseksi, ja kuten tiedätte, kaikkia näitä asetuksia koskevassa keskustelussa ei ole mitään keinotekoista. Hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni on todella tärkeää kuunnella jokainen näiden kuulemisten yhteydessä käytetty puheenvuoro sekä niissä esitetty kritiikki ja ideat.

Pohdimme nyt ensimmäiseksi luokituslaitosten keskuudessa yleisesti käytetyn liikkeeseenlaskija maksaa -mallin seurauksia, toiseksi pankkien ja muiden yhteisöjoittajien riippuvuutta luottoluokituksista, kolmanneksi valtion joukkolainojen luokitusta, joka ei ole yksinkertainen asia, neljänneksi avoimuuden lisäämistä, jotta eturistiriidat voidaan

ratkaista paremmin, ja viidenneksi kilpailun lisäämistä luottoluokitusmarkkinoilla sekä näiden aivan liian keskittyneiden markkinoiden monipuolistamista.

Kuuleminen jatkuu ensi tammikuuhun saakka, ja saamiemme vastausten ja Wolf Klinzin valiokunta-aloitteisen mietinnön perusteella teemme päätöksen jossakin vaiheessa vuonna 2011, mutta ei liian myöhään niihin toimenpiteisiin nähden, joita haluamme toteuttaa saadaksemme kolmannen vaiheen avulla valmiiksi nämä kaksi luokituslaitoksia koskevaa asetusta, jotka on nyt lähes kokonaan pantu täytäntöön.

Sebastian Valentin Bodu, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeudellisten asioiden valiokunnan varapuheenjohtajana haluan esittää joitakin tärkeitä näkökohtia, jotka olivat tässä valiokunnassa käytyjen keskustelujen ja sen käsiteltäväksi jättämien tarkistusten aiheena.

Ensinnäkin liikkeeseen laskeva yhtiö maksaa nykyisin luokituslaitoksen strukturoiduista välineistä tekemän arvion. Eturistiriidat ovat mahdollisia, koska luokitellut yhtiöt ovat kiinnostuneita hyvästä luottokelpoisuusluokituksesta. Toisaalta maksajia saattavat olla luokitusten käyttäjät. Käyttäjien edut ovat moninaisempia, ja siksi etuja, jotka voisivat johtaa eturistiriitaan, on useampia kuin yksi. Toiset käyttäjät haluavat mieluummin hyvän luottokelpoisuusluokituksen halutessaan esimerkiksi myydä osakkeita ja toiset taas huonon luottokelpoisuusluokituksen halutessaan esimerkiksi ostaa osakkeita.

Toiseksi luokituslaitosten järjestelmä voisi hyötyä tilintarkastajille laadituista säännöistä. Luokituslaitoksilla ja tilintarkastajilla on suuri vastuu yhtiöiden hyvästä maineesta ja markkinoiden moitteettomasta toiminnasta. Tilintarkastajia koskevat säännöt näyttävät kuitenkin olevan paljon tiukemmat kuin luokituslaitoksia koskevat säännöt.

Kolmanneksi luottoluokituslaitosten pitäisi kuulua Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen EAMV:n valvontavaltaan, jotta eri laitosten samasta strukturoidusta rahoitusvälineestä antamien luokitusten väliset mahdolliset merkittävät epäjohtonmukaisuudet voidaan näyttää toteen. EAMV:llä pitäisi myös olla laajemmat täytäntöönpanovaltuudet.

Neljänneksi direktiivissä otetaan käyttöön uusi periaate, joka on peräisin Yhdysvaltojen uusimmasta lainsäädännöstä. Jos jokin muu luokituslaitos kuin se, joka on palkattu tekemään arvio, voi tehdä arvionsa samasta välineestä, ensiksi mainitun laitoksen arvio on toissijainen palkatun luokituslaitoksen arvioon nähden. Tätä varten ensiksi mainitun laitoksen on ilmoitettava joitakin arvioituun välineeseen liittyviä tietoja. Tällaisella menettelyllä on kaksi hyödyllistä vaikutusta: ensinnäkin saadaan toinen mielipide ja toiseksi palkatulle laitokselle lankeava vastuu pienenee.

Lopuksi haluan korostaa sitä, että tämän uutta sääntelykehystä edustavan direktiivin säännöksiä pitäisi soveltaa ainoastaan strukturoituihin rahoitusvälineisiin, koska luottoluokituslaitokset ovat itsessään tärkeä osa strukturoitua rahoitusta. Muut rahoitusvälineet, 150 vuotta vanhat kantaosakkeet tai tavalliset obligaatiot, jotka eivät aiheuta järjestelmäriskiä, pitäisi jättää tämän direktiivin ulkopuolelle, jos halutaan olla tiukkoja mutta välttää liiallista sääntelyä, jos halutaan säilyttää kilpailukyky mutta ei kalliita hallintomenoja ja jos halutaan pitää pääoma Euroopassa eikä karkottaa sitä kehittyville markkinoille ulkomaille.

Gianni Pittella, *S&D-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, nyt toimivaksi osoittautuneen yhteistyömme ansiosta olemme työskennelleet tuloksekkaasti Jean-Paul Gauzèsin kanssa tämän asetuksen parissa saadaksemme aikaan joitakin

merkittäviä parannuksia sääntöihin, jotka koskevat yhtä kiistanalaisimmista rahoitusmarkkinoiden vakautta edistävästä aloista.

Yksi tällainen parannus on epäilemättä suunnitelma, jonka mukaan vasta perustettu Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, EAMV, pystyisi suoraan määräämän luottoluokituslaitoksille rikkomusseuraamuksia. Tästä seikasta pidin tiukasti kiinni. Parlamentti osoittaa tällä tavoin puoltavansa sellaisen vahvan eurooppalaisen valvontaelimen perustamista, jolla on todellisia valtuuksia.

Olemme myös tietoisia siitä, että tällä asetuksella ei vielääkään ratkaista kaikkia ongelmia alalla, jonka on viime vuosina todettu pahentaneen kriisiä. Voitettavat vaikeudet, joista Wolf Klinz on jo laatimassa parlamentin mietintöä, koskevat erityisesti kahta seikkaa: jäsenvaltioiden joukkolainojen arviointia ja ilmiselvän oligopolin leimaamien markkinoiden yleistä rakennetta.

Euroopan unionilla on oltava näiden asioiden suhteen selvä tavoite, nimittäin rahoitusalan riippuvuuden vähentäminen luottokelpoisuusluokituksista. Nykyiseen lainsäädäntöön ja määräyksiin sisältyvät viittaukset luottoluokituslaitoksiin on korvattava vaihtoehtoisilla luottokelpoisuusvaatimuksilla. Yhdysvallat ja G20-maat ovat jo menneet tähän suuntaan.

Kansainvälisesti meillä on oltava rohkeutta ja kunnianhimoa muuttaa Baselin uuden vakavaraisuussopimuksen (Basel II) perustana olevia sääntöjä, joilla tarkoitan velvoitetta käyttää luottokelpoisuusluokituksia – mekanismi, joka on tosiasiassa saanut pankkialan aiemmin ja vielä nykyäänkin luopumaan kokonaan valvonnasta, minkä seuraukset ovat selvästi nähtävissä.

Viittaan lopuksi lyhyesti valtion joukkolainojen luottokelpoisuusluokituksia koskevaan kysymykseen: tämän ei pitäisi enää olla luottoluokituslaitosten vastuulla, sillä ne ovat liian usein herättäneet markkinoilla ärtymystä luokituksillaan, jotka ruokkivat keinottelua. Sen sijaan meidän pitäisi pohtia mahdollisuutta, että jokin EU:n toimielin – kenties jokin nykyisistä toimielimistä, kuten Euroopan tilintarkastustuomioistuin – ottaisi vastuuta tällä alalla.

Toivon todella, että ehdotukseni saavat tukea kollegoiltani ja että komission jäsen Michel Barnier, jota haluan toistamiseen ilmaista arvostavani suuresti, antaa niille täyden, arvovaltaisen tukensa.

Wolf Klinz, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, lähiviikkoina saamme Eurooppaan uuden valvontarakenteen, joka on huomattavassa määrin Euroopan parlamentin suunnittelema. Yksi näistä kolmesta uudesta viranomaisesta vastaa markkina- ja arvopaperivalvonnasta: Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV).

EAMV sanoo viimeisen sanan luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta ja on vastuussa sen varmistamisesta, että luottoluokituslaitokset todella noudattavat uusia asetuksia. EAMV voi halutessaan siirtää tämän rajat ylittävän tehtävän kansallisille valvontaviranomaisille, jos nämä valvontaviranomaiset ovat pieniä ja toimivat vain omassa maassaan.

Siksi tällä ehdotuksella ainoastaan mukautetaan huhtikuussa 2009 annettua asetusta uusiin olosuhteisiin, mutta vahvistetaan EAMV:n roolia. Se antaa uudelle valvontaviranomaiselle lisävaltuuksia ja – mikä on aivan uutta – se antaa EAMV:lle valtuudet määrätä seuraamuksia asetuksen soveltamatta jättämisestä. Olen tähän erittäin tyytyväinen, koska katson, että

vahvistamalla uuden eurooppalaisen valvontaviranomaisen asemaa todella lisätään sen uskottavuutta markkinoilla.

Kritisoin ainoastaan yhtä seikkaa. Kun asetus laadittiin huhtikuussa 2009, teimme poliittisen päätöksen siitä, miten meidän pitäisi käsitellä Euroopassa sijaitsevien kolmansien maiden laatimia luottokelpoisuusluokituksia. Totesimme tuolloin, että niitä voidaan käyttää Euroopassa, jos ne joko ovat vastaavuusmenettelyn mukaisia tai saavat tukea EU:ssa rekisteröidyltä ja hyväksytyltä luottoluokituslaitokselta niin kutsutun vahvistamismenettelyn mukaisesti.

Komissio on nyt muuttanut tätä tasolla 2 ja todennut, että vahvistaminen ei enää ole mahdollista. Näin ollen tällä hetkellä sovelletaan vastaavuusmenettelyä. Koska tästä päätettiin yksipuolisesti, pidän tätä epädemokraattisena tapana hoitaa asioita ja katson, että meidän pitäisi pitää kiinni päätöksestä, jonka teimme tuolloin huhtikuussa 2009.

Kuten myös komission jäsen mainitsi, luottolaitosten osalta on vielä paljon ratkaisemattomia kysymyksiä, nimittäin kilpailun puute, riittämätön avoimuus ja liiketoimintamalli siltä osin, pitäisikö liikkeeseen laskijan vai sijoittajan maksaa. Näitä asioita on tarkasteltava kriittisesti. Jäljellä on myös maksujärjestelmää ja liiallista riippuvuutta koskevia kysymyksiä, sillä tosiasiallisesti kyse on siitä, että säännösten takia monista luottoluokituslaitoksista on käytännössä tullut varmentamisesta vastaavia sääntelyviranomaisia. Käsitelen tätä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä ja olen tyytyväinen siihen, että komissio aikoo jättää ensi vuonna käsiteltäväksi tätä asiaa koskevan säädösehdotuksen.

Sven Giegold, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Olivier Chastel, arvoisa Michel Barnier, hyvä Jean-Paul Gauzès, hyvät kollegat ja varjoesittelijät, olen todella tyytyväinen, että olemme nyt ottaneet tämän askeleen ja että ensimmäistä kertaa eurooppalaisessa rahoitusjärjestelmässä toimiva ala asetetaan suoraan EU:n valvontaan. Se on myös askel kohti Euroopan vahvaa asemaa sisämarkkinoilla ja kriisiin vaikuttaneen alan tiukkaa valvontaa. Esitän tästä vielä yhden huomautuksen. Arvoisa komission jäsen Michel Barnier, uusien viranomaisten valintaprosessi on tietenkin parhaillaan käynnissä, ja uudet viranomaiset ovat vain niin hyviä kuin niiden henkilöstö. Voin vain toivoa, että henkilöstö valitaan ainoastaan asiantuntemuksen ja sen perusteella, että se on riippumatonta rahoitusalaista, jota sen on määrä valvoa, ja että se osoittaa selvää halua toimia yleisen edun hyväksi. Toivon myös, ettei valintaprosessissa taas käytetä kansallisia kiintiöitä, joissa nämä tärkeät perusteet sivuutetaan.

Lisäksi meillä on vielä paljon tehtävää luottoluokituslaitosten alalla. Avoimuus ei vielä ole tosiasia niiden tietojen osalta, joita luottoluokituslaitokset käyttävät työssään, ja rahoitusala ja rahoitusala koskevissa määräyksissä käytetään aivan liian laajalti sääntelyyn perustuvia luottokelpoisuusluokituksia. Meillä on vakavia eturistiriitoja ja markkinat ovat täysin selvästi kolmen suurimman palveluntarjoajan hallinnassa, eikä huolimattomasti annetuista luottokelpoisuusluokituksista joudu vastuuseen. Arvoisa komission jäsen, on hyvä, että kuuleminen on parhaillaan käynnissä, ja odotamme sen tuloksia mielenkiinnolla. Erityisesti kansalaisyhteiskunnan pitäisi osallistua tähän kuulemiseen, mutta silloin joudutte esittämään rohkean ehdotuksen. Odotan jo innolla ehdotustanne. Pyydän teitä olemaan yhtä rohkea kuin olette ollut tähänkin asti, ja laatikaamme ensi vuoden aikana yhdessä sellaista lainsäädäntöä, jossa luottoluokitusmarkkinoiden jäljellä olevat ongelmat ratkaistaan aidosti eurooppalaisella tavalla. Olemme tämän velkaa kansalaisillemme.

Ashley Fox, *ECR-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Jean-Paul Gauzèsia hänen erinomaisesta työstään tämän aiheen parissa. Olen tyytyväinen siihen, että 8 a ja 8 b artikla poistettiin kolmikantaneuvotteluissa. Alun perin komission luonnoksessa ehdotettiin turvallisten verkkosivujen perustamista. Tämä ei koskaan vakuuttanut minua. Voimme seurata tilanteen kehitystä Yhdysvalloissa, ja jos sivusto osoittautuu hyödylliseksi, voimme aina ottaa sen myöhemmin käyttöön Euroopassa.

Arvoisa puhemies, minulla on ilo ilmoittaa teille, että ryhmäni aikoo äänestää tämän mietinnön puolesta huomenna, ja kiitan vielä kerran Jean-Paul Gauzèsia.

Jürgen Klute, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Olivier Chastel, arvoisa Michel Barnier, hyvät kollegat, muutamat viime kuukaudet tämän vuoden alussa ovat tuoneet esiin sen vahingon, jota luottoluokituslaitokset voivat aiheuttaa. Siksi tarvitaan kiireellisiä toimia. Siksi minäkin olen tyytyväinen direktiiviin ja erityisesti siihen, että luottoluokituslaitosten valvonta ja rekisteröinti siirretään EAMV:lle. Tämä on tärkeä ja myönteinen askel oikeaan suuntaan.

Lukuisia hyviä ja edistyksellisiä ehdotuksia jäi kuitenkin matkan varrelle mietinnöstä käydyissä neuvotteluissa. Haluan mainita tämän vielä kerran. EAMV:n perustaminen on siis edelleen ainoa todellinen ja myönteinen muutos. Ehdotukset luottokelpoisuusluokitusten antamiseen tarkoitettusta julkisesta tietokannasta on hylätty, samoin kuin kaikki viittaukset julkisen luottoluokituslaitoksen perustamiseen. Myös annettujen luottokelpoisuusluokitusten johdonmukainen ja jatkuva tutkiminen valvontaviranomaisten toimesta on unohdettu. Lisäksi komissio oli ehdottanut ilman toimeksiantoa annettujen luottoluokitusten edistämistä, jotta voitaisiin puuttua liikkeeseen laskijoiden epäonnistuneisiin rahoitusmarkkinatuotteiden arviointiohjeisiin. Tästäkään ei ole tullut mitään.

Toivon, että nämä näkökohdat otetaan huomioon mietinnöissä, joita tästä asiasta vielä laaditaan ja jotka Jean-Paul Gauzès ja te, Michel Barnier, mainitsitte.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämpäpäiväisistä uutisista päätellen lähestymme hartaiden rukousten aikaa. Uutiset koskevat jälleen kerran euroa, josta olemme kiitollisia. Toivon suuresti, että rohkealla lähestymistavallanne ette ole liikaa ajasta jäljessä. Haluan tukea sitä, mitä edellinen puhuja totesi, ja pyytää teitä pikaisesti varmistamaan omassa vaikutuspiirissänne, ettei valintoja tehdä pelkästään kansallisten kiintiöiden perusteella ja että myös puoluepoliittiset mieltymykset sivuutetaan, jotta voimme vihdoinkin katkaista virkamiehiin liittyvän hyvin kiusallisen perinteen, joka on tunnusmerkillinen Euroopalle, ja todella valita tehtävään parhaat henkilöt.

Toiseksi vaadin paljon suurempaa avoimuutta EU:n ulkopuolella kansainvälisillä markkinoilla olevien kilpailijoiden suhteen. Ne ovat jatkuvasti tehneet luottokelpoisuusluokituksistaan poliittisen kysymyksen ja antaneet ymmärtää olevansa kaikkietäviä, mikä ei lainkaan vastaa markkinoiden todellista tilannetta tai edes näiden kilpailijoiden merkitystä.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Jean-Paul Gauzès, hyvät kollegat, on todella suuri ilo huomata, että Jean-Paul Gauzès on laatinut näin erinomaisen mietinnön. Sen aihe on äärimmäisen tärkeä, ja kun otetaan huomioon luottoluokituslaitosten käytännöt ja toiminta, se on aina ajankohtainen. Esittelijän pyrkimys varmistaa luottoluokituslaitosten ja niiden tuotteiden yhtenäisen valvonta EU:n

yhdenmukaisten normien perusteella ansaitsee tukemme. On kuitenkin tärkeää tietää tarkasti, mitä arvioidaan ja miten. Meidän on kysyttävä nämä kysymykset, sillä yleisesti tiedetään, että ennen kriisiä nämä luottoluokituslaitokset antoivat arveluttaville tai huonoille arvopapereille useiden tuhansien miljardien dollarien arvosta erinomaisia luottoluokituksia ja loivat valitettavasti samalla rajattomat mahdollisuudet keinotteluun.

Aivan ensimmäiseksi meidän on tutkittava kysymystä riippumattomuudesta, sillä jos on totta, että pankit ja tietyt sijoittajaryhmät rahoittavat arviointipalkkiot, voitaisiin kysyä, eikö luottoluokituslaitosten päätöksissä todellakaan ajeta ulkopuolisia etuja. Toinen kysymys koskee luottoluokituksessa käytettäviä menetelmiä. Kolmas kysymys on se, että luottoluokitusten yhteisellä alentamisella ja epäedullisilla huhuilla mikä tahansa maa voidaan tehdä maksukyvyttömäksi, ja tällä tavoin se voidaan pakottaa ottamaan uusia lainoja ja saada siten pysymään yhä heikommassa asemassa olevana asiakkaana luotonottajien markkinoilla. Pienet, avoimet taloudet ja euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot ovat erityisen haavoittuvaisia.

Siksi olen vakuuttunut siitä, että on väärin hyväksyä se, että luottoluokituslaitokset eivät ole vastuussa antamistaan luokituksista. Hyvät kollegat, luokituksiin on suhtauduttava asianmukaisesti ja niihin on luotettava vain siinä määrin kuin ne ovat uskottavia, ja niitä on pidettävä ohjeena laadittaessa sääntelypuitteita. Mietintö on enemmän kuin kannatettava. Maailmanlaajuinen talouskriisi on osoittanut, että sääntely ja näiden laitosten toimintaa koskeva EU:n tason valvonta ovat välttämättömiä.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Olivier Chastel, arvoisa komission jäsen, luottoluokituslaitoksilla oli, ja on edelleen, häpeällinen osuutensa rahoituskriisissä. Näitä laitoksia on liian vähän ja niillä on liikaa valtaa, eivätkä ne ole tarpeeksi avoimia, ja niiden rakenne ja merkitys ovat esimerkki siitä, miten pahasti pieleen asiat ovat menneet maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä.

Luottamus luottoluokituslaitoksiin voidaan palauttaa ainoastaan laatimalla niille uudet, järkevät säännöt. Huomenna äänestämme yhdestä vaiheesta tässä kehityksessä eli luottoluokituslaitosten tarvittavasta mukauttamisesta Euroopan rahoitusmarkkinoiden uuteen valvontarakenteeseen ja sopeuttamisesta uuteen komiteamenettelyyn, delegoituihin säädöksiin.

EAMV perustetaan. Sille annetaan pysyvät valtuudet tarkistaa luottoluokituksia, suorittaa luottoluokituslaitosten perusteellisia tarkastuksia ja myös määrätä seuraamuksia, jotka ylittävät lain rikkomisesta saatavat voitot. Kaikki nämä ovat uusia toimia, jotka ovat ehdottomia vähimmäisedellytyksiä.

Haluan kuitenkin huomauttaa, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen tarvitsee sellaisen henkilöstön, että se pystyy todella hoitamaan tehtävänsä tehokkaasti eikä EAMV:n työntekijöistä muodostuvalla suhteellisen pienellä henkilöstöllä, jonka odotetaan pystyvän lähes yli-inhimillisiin suorituksiin.

Meidän pitäisi olla täysin avoimia luottoluokituslaitosten tulevan merkittävän uudistuksen suhteen, ja tänään meidän pitäisi keskustella jostakin sellaisesta, mikä vaikuttaa lähes mahdottomalta tai vaikealta kuvitella. Erillisyhtiöt, joihin pankit tallettivat roskaalainansa, saivat kuitenkin luottoluokituslaitoksilta korkeimman luottokelpoisuusluokituksen.

Merkittävän uudistuksen yhteydessä meidän pitäisi näin ollen harkita julkisen eurooppalaisen luottoluokituslaitoksen perustamista sekä maksumallin muuttamista ja tarkistamista. Lopuksi totean, että meidän pitäisi tietenkin harkita, onko toinen luottoluokitus tarpeen. Tarvitsemme varteenotettavaa ja vankkaa sääntelyä, jotta vältetään sellaisen tilanteen toistuminen, että kolme suurta laitosta voi kantaa niin suuren vastuun nykyisestä valitettavasta tilanteesta.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä muistuttaa minua latinankielisestä lauseesta ”*quis custodiet custodes*”, eli kuka vartioi vartijoita? Sama pätee täälläkin. Kuka arvioi luottolaitokset? Onneksi meillä on nyt väline sen tekemiseen, eivätkä luottoluokituslaitokset todellakaan ole tuottaneet itselleen kunniaa; pikemminkin ne ovat saattaneet itsensä huonoon valoon toimintatavoillaan viime vuosien aikana ja pahentaneet tilannetta sen sijaan, että olisivat helpottaneet sitä.

Niinpä olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti ja viranomaisemme ovat ottamassa tilanteen hallintaansa, ja kiitän Jean-Paul Gauzèsia, Michel Barnier’ta ja neuvostoa siitä, että ne loivat välineen tämän asian hoitamiseksi. Odotan todella innokkaasti huomenna tästä asiasta toimitettavaa äänestystä, ja jos saan tilaisuuden, äänestän kolme tai neljä kertaa saadakseni nämä haaskalinnut valvontaan.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Ensiksi haluan kiittää esittelijää tämän hyvin tärkeän asiakirjan valmistelusta. Tähän mennessä on tehty paljon rahoitusvalvontajärjestelmän perustamiseksi Euroopan unioniin ja sen toimintaan saamiseksi. Luottoluokituslaitoksilla on erittäin tärkeä asema, sillä ne vaikuttavat suoraan rahoitusjärjestelmän toimintaan, sen moitteettomuuteen ja vakauteen. Mielestäni yksi suuri ongelma on se, että parhaillaan perustettavilla EU:n rahoitusalan valvontaviranomaisilla ei vielä ole todellisia valtuuksia, joiden avulla ne voisivat vaikuttaa suoraan ja tehdä sitovia päätöksiä. Siksi kannatan ehdotuksia, joissa yhdelle EU:n valvontaviranomaisista, tässä tapauksessa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, annetaan laajemmat valtuudet EU:n sertifioimien luottoluokituslaitosten työn avoimuuden varmistamista ja valvontaa varten, jotta vältetään rahoitusmarkkinoiden ja yhtenäisten sisämarkkinoiden periaatteiden vääristyminen.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jos haluamme aivan ensinnäkin olla rehellisiä, meidän on valitettavasti todettava, että luottoluokituslaitokset ovat pohjimmiltaan kansainvälisen rahavallan tytäryhtiöitä. Ne painostavat maita luokituslaitosten kautta yrittäessään vaikuttaa maiden päätöksiin. Luottoluokitusten suurin ongelma on se, että ne ovat lähes täysin subjektiivisia eivätkä anna tarkkaa kuvaa kyseessä olevien maiden talouden kunnosta määrättyinä ajankohtana. Nämä luokitukset, jotka ovat kaukana todellisuudesta, selkeästi estävät maita toipumasta kriisistä.

Samanaikaisesti on tietenkin objektiivisia indikaattoreita, kuten julkisen talouden alijäämä tai ulkoinen ja sisäinen velkaantumisaste. Toisaalta sellaisen organisaation – valvontaelimen – perustaminen, jonka olennainen tehtävä on näiden laitosten laadunvalvonta ja joka samalla estää niitä antamasta usein virheellisiä luottoluokituksia, on suuri askel kohti ratkaisua. Haluan kuitenkin joka tapauksessa esittää Michel Barnier’lle EAMV:tä koskevan kysymyksen: olemme puhuneet paljon siitä, kuinka se määräisi erilaisia seuraamuksia, mutta milloin saamme tietää, mitä nämä seuraamukset ovat, miten laajoja ne ovat ja milloin ne voidaan ottaa käyttöön? Kiitän vastauksestanne jo etukäteen.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, Jean-Paul Gauzèsin mietinnössä ehdotettujen tarkistusten tarkoitus on antaa lisätietoa EAMV:n uusista valtuuksista, jotka koskevat kansallisia laitoksia. Minun näkemykseni mukaan vastuualue olisi määriteltävä

hyvin tarkasti. Lisäksi rahoitusmarkkinoiden toimijoiden pitäisi voida tietää, mikä viranomainen on toimivaltainen luottoluokituslaitosten alalla.

Mielestäni uuden viranomaisen pitäisi olla yksinomaan vastuussa nykyisten luokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta. Niillä pitäisi olla mahdollisuus tutustua kilpailijoiden arvioimia rahoitusvälineitä koskeviin tietoihin. Samalla pääsy verkkosivuille pitäisi antaa vain, jos pystytään varmistamaan pyydettyjen tietojen säilyminen luottamuksellisina.

Lopuksi haluan korostaa, että on tärkeää, että toimivaltainen viranomainen rekisteröi luottoluokituslaitoksen ja että rekisteröinti on voimassa koko EU:ssa.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että käsittelemme tätä asiaa tänä iltana. Minun on sanottava, että yksi näkökohta, joka tuodaan erittäin harvoin esiin on se, että aivan viime aikoihin saakka yksityinen sektori hallitsi Irlannin julkista sektoria; käytännössä sitä säätelivät luottoluokituslaitokset ja markkinat. Olen yksi niistä, jotka ovat tyytyväisiä siihen, että pääsimme eroon yksityisestä sektorista, ja ainakin meillä on nykyisissä olosuhteissa suojanamme EKP, EU ja IMF.

En ehkä ole samaa mieltä varsinaisesta paketista, mutta mielestäni olemme nyt paremmassa asemassa kuin jos olisimme luottoluokituslaitosten ja markkinoiden armoilla. Markkinoiden pitäisi olla vapaat; mielestäni se on asia, josta voisimme keskustella joskus muulloin. Luottoluokituslaitoksista puheen ollen yksi noista laitoksista sai 800 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuodessa strukturoidun rahoituksen luottoluokituksesta. Niitä todellakin vaaditaan tilille puolueettomuudesta, ja kun palautamme mieliin sen, miten ne toimivat aikaisemmin ja jopa kun tarkastelemme sitä, mitä ne tekevät nyt, luulen meidän tyrmistyvän. Ne on korkea aika vaatia tilille, ja olen iloinen siitä, että näiden laitosten valvontaa tiukennetaan.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vastata täsmällisesti mutta ytimekkäästi kaikille puheenvuoron käyttäjille, joille esitän kiitokseni.

Hyvä Sebastian Valentin Bodu, ensinnäkin on selvää, että olen kanssanne samaa mieltä liikkeeseenlaskija maksaa -mallin riskeistä. Totesin tämän juuri äsken omassa puheenvuorossani. Näin ollen se on aihe, joka on osa kuulemismenettelyä tulevan ehdotuksen yhteydessä, kolmannessa vaiheessa. Kuten totesin Ashley Foxille ja Elena Băsesculle, aiomme ehdottomasti myös palata strukturoituja tuotteita koskevaan kysymykseen. Hyvä Ashley Fox, kuuntelin tarkasti tietojenvaihdon turvallisuuteen liittyviä huolenaiheitanne, ja pidämme tätä silmällä; palaamme tähän seikkaan vielä. Luotamme myös jatkossa EAMV:n pätevyyteen tällä alalla. Meille tässä on kysymys tehokkuudesta.

Hyvä Gianni Pittella, kiitos rohkaisustanne. Mielestäni on hyvä, että korostatte Jürgen Kluten ja Ildikó Gáll-Pelczin tavoin tämän uuden valvontaviranomaisen merkitystä.

Ratkaistavana on vielä joitakin vaikeita kysymyksiä, jotka olemme panneet merkille ja joista te itse aivan oikeutetusti meille muistutitte: kilpailun puute rahoitusalaalla, valtion joukkolainojen luottoluokitus, jonka Seán Kelly juuri äsken mainitsi ja joka on erityisen ongelmallista. Otamme nämä ajatukset huomioon uudessa kuulemismenettelyssä.

Olen Wolf Klinzin kanssa samaa mieltä siitä, että seuraamukset ja EAMV:n kyky määrätä niitä ovat tärkeitä. Myös Evelyn Regner mainitsi tämän näkökohdan.

Hyvä Wolz Klinz, kolmansiä maita koskevassa kysymyksessä tavoitteena on varmistaa, että vaatimuksemme säilyvät tiukkoina, ja sanon tämän myös Gay Mitchellille, joka mainitsi Euroopan uskottavuuden näiden välttämättömien päätösten osalta.

Olen kiitollinen Sven Giegoldille siitä, että hän arvioi myönteisesti sitä edistystä, jota olemme tänään yhdessä saavuttaneet. Aiheesta, joka koskee ihmisten palkkaamista EU:n viranomaisten johtoon totean, etten tietenkään voi antaa mitään täsmällisiä tietoja nimistä tällä hetkellä, mutta haluan sanoa teille, Sven Giegold, ja myös David Martinille, että prosessi on nyt käynnissä, että se suoritetaan täysin puolueettomasti ja että ainakin minun mielestäni valintaperusteina ovat pätevyys ja riippumattomuus.

Haluan myös sanoa Evelyn Regnerille, että laitokset saavat lisää valtuuksia. Aivan ensimmäisistä työryhmistä alkaen ne kehittyvät niiden valtuuksien mukaisesti, joita niille on annettu ja annetaan myöhemmin. Olemme halukkaita varmistamaan laitosten työn uskottavuuden menetelmien ja toimivallan osalta.

Hyvä Jürgen Klute, kiitos huomioistanne. Olette selvästi määritellyt vielä ratkaisematta olevat ongelmat, ja kuten olen useille jäsenille todennut, olen selvillä siitä, että meidän on tutkittava nämä kysymykset perinpohjaisesti. Siksi ajatus laitosten sääntelyyn liittyvän kysymyksen käsittelystä kolmessa vaiheessa vaikuttaa minusta rakentavalta ja myönteiseltä.

Hyvä Zigmantas Balčytis, kuten olen itse sanonut, laitokset eivät aiheuta ongelmia. Niiden on ainoastaan arvioitava ongelmat asianmukaisesti, ja kuumemittarin on toimittava kunnolla. Kun otetaan huomioon luottoluokitusten merkitys, meillä on tuotteiden, yritysten ja valtioiden osalta oikeus odottaa saavamme puolueettoman ja uskottavan arvion tai luokituksen ja toteuttaa siihen tähtääviä toimia. Hyvä Zigmantas Balčytis, tältä kannalta teidän ei mielestäni pitäisi aliarvioida EAMV:n tulevaa roolia.

Lopuksi toteaisin vastauksena Csanád Szegedille, että seuraamusten tason osalta ne EAMV:tä koskevat eritelvät, joita on esitetty tekstissä, jonka parlamentti aikoo hyväksyä, ovat tässä suhteessa yksityiskohtaisia ja että EAMV aikoo soveltaa näitä seuraamuksia suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä etukäteen siitä, että tuette äänestyksessä tätä uutta vaihetta, joka osoittaa – toistan vielä kerran – että Eurooppa saavuttaa konkreettista ja objektiivista edistystä, että se ottaa opikseen kriisistä puheenjohtajavaltio Belgian tuen ja kannustuksen sekä kaikkien Euroopan parlamentin ryhmien tuen ansiosta.

Olivier Chastel, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensiksi haluan palata siihen tosiasiaan, että tässä keskustelussa on kysytty monta hyvää kysymystä. Komission jäsen Michel Barnier käsitteli niitä yksi kerrallaan. Haluan vain sanoa teille, että tämä muutos, tämä asetukseen tehtävä tarkistus, on ensimmäinen vaihe tarvittavien valvontavaltuuksien myöntämisessä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, ja että kuten todettiin, tähän asetukseen tehdään pian muita tarkistuksia. Mielestäni tämän kysymyksen ja monien muiden tänään esettyjen tärkeiden kysymysten osalta tämä on todellakin tilaisuus tehdä yhteenveto koko keskustelusta muutosehdotuksessa, jonka komissio valmistautuu esittelemään meille.

Samalla haluan palata hetkeksi luottoluokitusten ja niihin liittyvien tietojen avoimuutta koskevien säännösten poistamiseen, jonka komission jäsen Michel Barnier juuri äsken itse mainitsi. Mielestäni tämä ei suinkaan tarkoita, että EU:n toimielimet eivät kannattaisi ajatusta luottoluokitusten avoimuudesta – aivan päinvastoin. Tässä vaiheessa kuitenkin, kun päätöstä ollaan tekemässä, paras ratkaisu oli koordinoita toimintamme ennalta kansainvälisen kehityksen perusteella, jotta emme vaikuttaisi Euroopan markkinoiden kilpailukykyyn. Näin ollen tällä hetkellä tutkitaan, käsitellään ja kehitetään edelleen

parempia ratkaisuja tähän kysymykseen, ja mielestämme paras poliittinen kompromissi on se, josta parlamentti huomenna äänestää.

Lopuksi haluan toistaa, että kuten monet teistä ovat korostaneet, tämä on tärkeä vaihe, joka auttaa parantamaan rahoitusmarkkinoiden vakautta ja tukee tehokkaamman valvontakehyksen kehittämistä.

Jean-Paul Gauzès, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Olivier Chastel, arvoisa Michel Barnier, kuulemienne huomautusten jälkeen voitte tehdä kaksi johtopäätöstä.

Ensimmäinen niistä on se, että parlamentti tukee ylivoimaisesti tätä mietintöä huomenna, mikä osoittaa jälleen kerran, että parlamentti, tai sen suuri enemmistö, arvostaa komission sääntelyn ja valvonnan alalla toteuttamia toimia, joita puheenjohtajavaltio Belgia on voimakkaasti tukenut.

Toinen johtopäätös, jonka voimme tehdä, on se, että minä en esitä päätelmiä tänään, vaan kaikkien näiden vaikeiden kysymysten käsittelemiseksi aloitetaan uusi keskustelu tämän kuulemisen ja Wolf Klinzin valiokunta-aloitteisen mietinnön perusteella.

Näin ollen emme voi välttää sitä tosiasiaa, että kun laadimme ensimmäisen asetuksen vuonna 2009, pohdimme jo silloin näitä kysymyksiä. Jos emme ole käsitelleet näitä kysymyksiä, se johtuu siitä, että emme ole löytäneet asianmukaista vastausta. Toivonkin, että sen ansiosta, että asiaa on pohdittu Wolf Klinzin käsiteltäväksi jättämässä mietinnössä, keskustelu, jota käydään käynnissä olevasta kuulemisesta, antaa meille tällä kertaa mahdollisuuden antaa luokituslaitoksista annettua asetusta täydentäviä vastauksia.

Jos sallitte, toistan lopuksi kuitenkin arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtajan toteamuksen. Hänen mukaansa olisi hyvä, jos rahoitusmarkkinat ainakin puhdistaisivat itsensä luokituslaitosten vaikutuksesta, jotta sijoittajat voisivat itse tehdä paremman arvion tilanteista ja riskeistä. Mielestäni myös se olisi yksi takuista.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (keskiviikkona 15. joulukuuta 2010).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Koska luottoluokituslaitokset aliarvioivat luottoriskin, ne olivat yksi niistä tekijöistä, jotka aiheuttivat maailmanlaajuisen finanssikriisin. Toisaalta luottoluokituslaitosten alalla ei ole todellista kilpailua. Tämä tilanne lisää eturistiriitojen ja siten myös avoimuuden puutteen ja laadullisten puutteiden riskiä myönnettäessä luokituksia lukuisille rahoitusvälineille. Direktiivi, jossa säädetään Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamisesta, tulee voimaan 1. tammikuuta 2011. Sen pääasiallinen valtuus on tämänkaltaisten laitosten valvonta. Luottoluokituslaitosten seurantaan ja valvontaan tarkoitettun mekanismin käyttöönotto EU:n tasolla on osoittautumassa tarpeelliseksi. Mielestäni tämän uuden viranomaisen on käytettävä toimivaltaansa heti kun se on perustettu. Haluan huomauttaa, että Yhdysvaltojen päätös ottaa käyttöön tiukempia valvontaa koskevia säädöksiä on luonut edellytykset maailmanlaajuiselle yhdenmukaistamiselle.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan unioni on jo pannut täytäntöön sääntöjä, jotka tulevat voimaan vuoden lopussa. Sääntöihin, jotka koskevat niitä luottoluokituslaitoksia, jotka haluavat toimia EU:ssa ja siten saada toimiluvan, kuuluvat muun muassa rekisteröitymisvelvollisuus ja velvollisuus noudattaa erityisiä avoimuutta

ja hyviä käytäntöjä koskevia sääntöjä. Mielestäni nämä säännöt eivät ole riittävän tiukkoja ja olen tyytyväinen lisätoimenpiteeseen, josta keskustelemme talous- ja raha-asioiden valiokunnassa. Näillä laitoksilla on nykyään paljon valtaa: alentamalla maiden luottoluokitusta ja aiheuttamalla pelkoon perustuvan ketjureaktion maailmanmarkkinoilla ne voivat luokituksillaan syöstä valtion ja/tai jopa järjestelmän kriisiin. Niiden työ on tärkeää luotettavuuden ja vakauden turvaamiseksi, mutta niihin sääntöihin ja perusteisiin, joiden pohjalta ne tekevät luokituksena, suhtaudutaan epäilevästi. Jean-Paul Gauzèsin mietintö, jossa ehdotetaan luottoluokituslaitosten asettamista Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontaan, on siksi oikeansuuntainen.

16. Cancúnin ilmastonmuutoskokouksen tulokset (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Cancúnin ilmastonmuutoskokouksen tuloksista.

Joke Schauvliege, *neuvoston puheenjohtaja.* – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen, että voin olla Cancúnia ennen järjestetyn keskustelun jälkeen tänään jälleen kerran läsnä Euroopan parlamentissa nyt, kun tästä ilmastokokouksesta on saatu tuloksia.

Olen myös tyytyväinen, että näen täällä jälleen kerran joitain tuttuja kasvoja, jotka olivat myös Cancúnin valtuuskunnassa ja joille Euroopan parlamentti antoi toimeksiannon edistää hyvin käytännöllisellä ja aktiivisella tavalla kokouksen onnistumista. Minusta tätä seikkaa on ehdottomasti korostettava.

Cancúnin ilmastokokous oli lopulta menestys. Aivan viimeiseen päivään saakka oli epäselvää, saadaanko sopimus aikaan, mutta tulos oli lopulta myönteinen. Tämä oli välttämätöntä ilmastopolitiikallamme ja monenvälisen menettelyn jatkuvuudelle.

Saimme ilmastokokouksessa aikaan päätökseen, joka koostuu itse asiassa kahdesta osasta: voidaan katsoa, että ensimmäiseen osaan sisältyy monia erityistoimia, joita voidaan soveltaa melko nopeasti, ja toiseen osaan monia perustekijöitä, joilla pyritään helpottamaan maailmanlaajuisista sopimusta vuoden 2012 jälkeen pitkällä aikavälillä. On selvää, että näistä kummastakin osasta sovittiin kahden celsiusasteen tavoitteen yhteydessä. Se otettiin lähtökohdaksi tämän ilmastokokouksen tuloksessa.

Kun puhun välittömästi soveltamisesta tai monista välittömästi toteuttamiskelpoisista toimista, niin tarkoitan sopeuttamista, teknologiaa, metsäkadon torjumista ja rahoitusta. Ottaisin lyhyesti esiin muutamia seikkoja.

Aivan ensiksi käsittelen sopeuttamista. Olemme hyväksyneet kehyksen ja perustaneet komitean. Tällä tavalla tarjoamme tukea kaikkein heikoimmassa asemassa oleville alueille.

Toiseksi mainitsen teknologian. Tukea tarjotaan lieventämis- ja sopeuttamistoimille. Luodaan kaksi uutta rakennetta: teknologian hallintokomitea ja ilmastoteknologian verkosto. Tarkoituksena on edistää tietoisuutta tutkimuksen ja teknologian levittämisen ja siirron avulla.

Kolmanneksi metsäkadon torjunta. Kehitysmaiden kansalliset strategiat ja toimintasuunnitelmat muodostavat perustan metsäkadon torjuntaa koskevien toimien rahoitukselle.

Lopuksi vihreän ilmastorahaston on varmistettava, että kehitysmaiden käytettävissä on 100 miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuoteen 2020 mennessä.

Nämä ovat Cancúnin kokouksen nimenomaiset saavutukset. Jos tarkastelemme asiaa pitkällä aikavälillä ja käyttöön ottamaamme perustaa, meidän pitäisi luonnollisesti jatkaa työtä ensi vuonna, jotta vuoden 2012 jälkeen saadaan aikaan kansainvälinen sopimus. Asiakirjaan on sisällytetty kehittyneiden ja kehitysmaiden lieventämistoimenpiteet, mikä on hyvin tärkeää, koska Kööpenhaminan kokouksen tulos on nyt siinä virallisesti mukana.

Lisäksi on toteutettu toimia, joilla varmistetaan laajempi avoimuus. Ennen ensi vuotta ei vahvisteta pitkän aikavälin oikeudellista muotoa vuoden 2012 jälkeistä ajanjaksoa varten. Tästä aiheesta pitää järjestää erillinen keskustelu: onko edessämme Kioton pöytäkirjan mukainen toinen sitoumuskausi, ja mitä nopeasti kehittyvät maat ja Yhdysvallat tekevät?

Tämä ei ole siis loppu vaan alku, uusi tärkeä vaihe ilmastokeskustelussa. Uskon, että meidän kaikkien – Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission – on tehtävä edelleen kovasti töitä yhdessä, jotta voimme ottaa merkittävän askeleen eteenpäin ensi vuonna ja saada toivottavasti aikaan sitovan kansainvälisen sopimuksen.

Haluaisin joka tapauksessa kiittää parlamenttia jälleen kerran ponnisteluistaan Cancúnin kokouksessa.

Connie Hedegaard, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on oikein sanoa, että Euroopan unioni meni Cancúniin peläten riskiä, että mitään ei saada aikaan. Kun menimme sinne, halusimme luonnollisesti erityisesti varmistaa, että näin ei kävisi ja että saisimme todella aikaan merkittävän ja tasapainoisen toimenpidepaketin. Kuten kaikki nyt tiedätte, näin kävikin.

Tämä merkitsee, että monenvälinen menettely on voimissaan. Se on myös suhteellisen hyvässä kunnossa, sillä nyt siitä olisi voinut tulla loppu. Pelkästään jo tämä on tärkeää. Luulen, että kaikki läsnäolijat helpottuivat, kun lopullinen sopimus saatiin aikaan. Tuntui siltä, että kansainvälinen yhteisö yksinkertaisesti halusi saada tämän aikaan ja todistaa, että me todellakin tarvitsemme monenvälisiä toimia maailmanlaajuisten haasteiden torjuntaan.

Minusta on tärkeä todeta myös, että Cancúnin tuloksessa ei ollut ainoastaan kyse tämän menettelyn pelastamisesta. Kyseessä oli paljon enemmän, mikä on tietysti olennaista. Me halusimme pelastaa tämän menettelyn. Halusimme varmistaa mahdollisuuden kansainvälisen sopimuksen aikaansaamisesta ja että saamme jotain konkreettista aikaan Cancúnissa. Työskentelimme erittäin kovasti yhdessä puheenjohtajavaltio Meksikon kanssa. Työskentelimme hyvin tiiviisti sen kanssa, ja se antoi meille täyden tukensa alusta alkaen. Minun on todettava, että meksikolaiset ansaitsevat täysin kaiken kunnian, sillä he tekivät erinomaista työtä.

Vuosi sitten otimme ensimmäiset askeleet Kööpenhaminassa. Luulen, että harva meistä olisi uskonut pari päivää Kööpenhaminan kokouksen jälkeen, että vuotta myöhemmin kaikki Kööpenhaminan sopimuksen yksityiskohdat sisällytetään sitovaan YK:n sopimukseen. Tämä on todella hyvä asia

Me otimme myös uusia askelia Cancúnissa. Me vahvistimme kansainvälistä ilmastojärjestelmää uusien instituutioiden ja rahastojen avulla. Haluaisin korostaa kolmea seikkaa, jotka olivat erityisen tärkeitä Euroopan unionille loppuvaiheessa, perjantaina, kuten eräät paikalla olleista muistavat.

Meillä oli kolme painopistettä, joiden halusimme näkyvän lopputuloksessa. Halusimme, että Kööpenhaminan päästölupauksia koskevat erot sisällytetään nyt YK asiakirjaan samoin kuin haaste siitä, että ilmaston lämpeneminen pidetään alle kahdessa celsiusasteessa. On erittäin tärkeää todeta se selvä asia, että emme päässeet vielä tähän tavoitteeseen. Halusimme myös erittäin paljon, että avoimuutta lisätään mittaamisen, raportoinnin ja todentamisen (MRV:n) sekä kansainvälisen konsultoinnin ja analysoinnin (ICAn) avulla. Kolmanneksi halusimme, että asiakirjasta käy ilmi mahdollisuus tulevasta oikeudellisesta kehyksestä vuoden 2012 jälkeiselle ajanjaksolle.

Olemme edistyneet jokaisen kolmen painopisteen alalla. YK:n asiakirjassa tunnustettiin ensimmäistä kertaa kahden celsiusasteen tavoite, lupaukset vahvistettiin ja todettiin ilmeiset seikat, että valtioiden on tehtävä enemmän maapallon hyväksi, jotta lämpö ei nouse yli kahden celsiusasteen. Aloitimme myös avoimuuden tehostamista koskevan menettelyn, ja kuten mainitsimme Cancúnissa, ei riitä, että vain ilmoitamme olevamme avoimuuden lisäämisen kannalla. Mitä tämä merkitsee? On erittäin tärkeää, että asiakirjaan sisältyy nyt monia sivuja, joissa selvitetään täsmälleen, minkälaisen MRV:n ja ICA:n poliittisen ohjauksen pitäisi olla.

Tämä on erittäin tärkeää, ja haluaisin lisätä vielä yhden näkökohdan. Luulen, että ei ole ainoastaan kansainvälisten ilmastoneuvotteluiden edun mukaista, että esimerkiksi Kiinan kaltainen valtio on nyt hyväksynyt kansainvälisen neuvottelun ja analyysin. Minusta tämä on myös tärkeä viesti, joka ulottuu paljon ilmastoneuvotteluja pidemmälle. Tämä oli itse asiassa erittäin tärkeä ja merkittävä edistysaskel.

Lopuksi onnistuimme pitämään keskustelun käynnissä Kioton pöytäkirjasta ja tulevista lainsäädännöllisistä tuloksista. Jos meillä ei olisi ollut toista sitoumuskautta koskevaa mahdollisuutta, mielestäni on erittäin todennäköistä, että menettelystä olisi tullut loppu.

Näiden myönteisten näkökohtien jälkeen haluaisin yhtyä Joke Schauvliegen kommenttiin siitä, että tämä ei merkitse, että meillä on helppo vuosi edessämme. Meillä on edessämme pitkä ja haastava tie. Näimme Cancúnissa, miten hidas prosessi on. Kun toimia toteutetaan YK:ssa, se on hidasta, joten kenenkään ei pitäisi olla sitä mieltä, että tie Etelä-Afrikan kokousta varten olisi helppo. Edessämme oleva vuosi on erittäin haastava. Ainoa seikka, jonka haluaisin tässä vaiheessa todeta, on se, että EU tekee voitavansa, jotta jatkamme tätä erittäin rakentavaa roolia ja rakennamme siltoja eri mielipiteiden välillä ja jotta pidämme omat painopisteemme mielessämme.

Minusta on erittäin tärkeää, että jokainen aloittaa kotiin palatessaan toimet omassa kotimaassaan, omalla alueellaan ja omassa kunnassaan. Meidän kaikkien on toteutettava EU:n lailla toimia. Meillä on vuotta 2020 koskeva tavoite ja olemme myös aloittaneet keskustelun siitä, miten voisimme tehostaa pyrkimyksiämme lyhyellä aikavälillä. Kuten tiedätte, komissio esittää keväällä strategian, jonka perusteella toteutetaan siirtyminen vähähiiliseen talouteen vuoteen 2050 mennessä. Tähän strategiaan sisältyy myös vuotta 2030 koskeva tavoite.

Haluaisin lopettaa toteamalla erään seikan Euroopan unionista ilmastomuutoskokouksessa. Haluaisin korostaa, että me itse asiassa onnistuimme puhumaan yhdellä äänellä. Puhuimme täällä aikaisemmin siitä, miten tärkeää tämä on. Komissio, puheenjohtajavaltio ja 27 jäsenvaltiota varmistivat, että Euroopan unioni toteutti tehtävänsä kansainvälisellä näyttämöllä. Olen iloinen voidessani todeta, että ministeri Schauvliegen ja hänen taustaryhmänsä sekä oman komission yksikköni välinen yhteistyö

oli loistavaa. Haluaisin kiittää Joke Schauvliegeä erittäin paljon hänen panoksestaan tämän tuloksen aikaansaamiseksi.

Lopuksi, mutta ei suinkaan vähiten, haluaisin kiittää parlamentin valtuuskuntaa. Minusta he edistivät osaltaan hyvin paljon sen viestin lähettämistä, että Eurooppa todella puhui yhdellä äänellä. Haluaisin erityisesti kiittää ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtajaa Jo Leineniä. Mielestäni oli erittäin tärkeää se, että valtuuskunnan jäsenet toimivat yhteisen näkökannan mukaisesti, kun heiltä kysyttiin EU:n kannasta. Minusta tämä vaikutti erittäin paljon yleiseen vaikutelmaan siitä, että tällä kertaa EU todella puhui yhdellä äänellä. Kiitos paljon siitä.

(Suosionosoituksia)

Richard Seeber, *PPE-ryhmän puolesta.* – *(DE)* Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä komission jäsenen Hedegaardin kiitoksiin. Olemme oppineet huomattavasti viime vuoden tapahtumista erityisesti, kun on kyseessä yhdellä äänellä puhuminen. Jos vertaamme tilannetta nyt Kööpenhaminan kokoukseen, voimme sanoa, että menimme Kööpenhaminaan suurin odotuksin ja jouduimme pettymään raskaasti. Menimme Cancúniin vähäisin odotuksin, ja kuitenkin saimme siellä aikaan jotain. Olen vakuuttunut, että saamme ensi vuonna Durbanissa aikaan tuloksen, jota me kaikki toivomme.

On tärkeää, että YK:n prosessi on nyt toiminnassa ja että olemme Euroopan unionissa tietoisia samaan tavoitteeseen johtavista monista poluista. Yhteinen tavoitteemme on rajoittaa ilmaston lämpeneminen 2 celsiusasteeseen. Olemme nyt ensimmäistä kertaa saaneet kirjattua tämän YK:n asiakirjaan. Meidän on kuitenkin jopa EU:ssa ymmärrettävä, että tällainen tunnettu sitova asiakirja ei riitä. Meidän on tunnustettava myös muiden valtioiden ponnistelut: niitä ovat toteuttaneet suurimmat saastuttajat, kuten Yhdysvallat ja Kiina.

Meille on poliittisesta näkökulmasta erittäin tärkeää, että olemme yksimielisiä pyrkimyksissämme, ja onnistuimme osoittamaan tätä Cancúnissa. On kuitenkin tärkeää, että emme kehittyneenä maailmanosana ainoastaan toimi historiallisen vastuamme mukaisesti, vaan meidän on myös toteutettava jonkinlaisia toimia ja aivan erityisesti löydettävä uudet säännöt Kioton pöytäkirjan jälkeen. On aivan yhtä tärkeää, että kehitysmaissa tunnustetaan, että myös niiltä tarvitaan ponnisteluja. Uskon, että me onnistuimme oikein hyvin tässä asiassa ja että olemme oikealla tiellä.

Yksityiskohdat on jo mainittu. Minusta vaikuttaa erityisen tärkeältä se seikka, että olemme selvästi edistyneet etenkin metsäkadon torjunnassa. Eri valtioita pyydetään luomaan kansallisia strategioita, ja me tarkastelemme, mitä ne saavat aikaan. Tämä seikka on erittäin tärkeä meille myös poliittisesta näkökulmasta.

Olemme vastuussa teknologian siirrosta. Meidän on otettava johtavampi asema tässä suhteessa, mutta kaiken kaikkiaan arvioni on myönteinen, ja haluan kiittää jälleen kerran komission jäsentä ponnisteluistaan.

Jo Leinen, *S&D-ryhmän puolesta.* – *(DE)* Arvoisa puhemies, haluaisimme kiittää komissiota ja neuvostoa, komission jäsentä Hedegaardia ja neuvoston puheenjohtajaa Schauvliegeä, päivittäisistä tiedoista, joita Euroopan parlamentin valtuuskunta sai Cancúnissa. Voimme todella sanoa, että EU ei ollut Cancúnissa osa ongelmaa, vaan monessa tapauksessa osa ratkaisua. Meidän kaikkien olisi oltava tästä tyytyväisiä. Myönteistä ilmapiiriä pitäisi nyt hyödyntää, jotta ilmastopolitiikalle annetaan uutta puhtia Euroopassa ja myös Euroopan unionissa. Haluaisin mainita kolme seikkaa. Oli aivan oikein, että parlamentti pyysi

päätöslauselmassaan kunnianhimoisemman 30 prosentin vähennystavoitteen aikaansaamista vuoteen 2020 mennessä, ja toivon, että komissio ja neuvosto hyväksyvät tätä asiaa koskevat päätökset kevään kuluessa.

Toiseksi meillä on vihreä ilmastorahasto. Ehdotimme, että sen rahoitusta varten otetaan käyttöön pääomasiirtojen transaktiomaksu. Niiden, jotka hylkäsivät sen, on nyt keksittävä vaihtoehtoja. Emme voi vain kierrellä ja kaarrella asiassa.

Kolmanneksi meidän on tehtävä läksymme. Meidän on poistettava kuumaa ilmaa EU:n hiilijalanjäljestä. Viimeinen asiani on tämä: Ilmastokokous on ohi. Nyt on luotava katse seuraavaan kokoukseen. Työtä on nyt tehostettava.

Chris Davies , *ALDE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, minulla ei ole minkäänlaista kiinnostusta jalkapalloa kohtaan, mutta silloin tällöin katselen otteluita, ja kun näen managerin, mieleeni tulee komission jäsen. Kaksi–yksi tappiolla, ja vaikka hän tekee parhaansa, hänen joukkueensa on häviämässä, ja sitten tehdään maali. En tiedä, kuka tekee maalin, ehkäpä vastapuolen maalivahti kävelee verkkoon omaa palloaan kantaen, mutta tavalla tai toisella kyseessä on tasapeli, tärkeä tulos varmistetaan ja häviäminen vältetään. Se ei ole voitto, mutta ei tappiokaan, ja manageri jatkaa ottelua joku toinen päivä.

Minulle kerrottiin, että Cancúnissa hurrattiin, kun neuvottelut saatiin päätökseen. Voin ymmärtää valtuutettujen helpotuksen siitä, että neuvottelut eivät olleet tappio, mutta ei niitä voi oikein pitää voitonakana. Missä mainitaan, että lämpötilan nousu hillitään vuoteen 2015 mennessä? Missä on tavoite vähentää hiilidioksidipäästöjä 50 prosentilla vuoteen 2050 mennessä? Missä ovat Kioton jälkeiset sitoumukset? Väistettynä ja ruohikkoon potkaistuna. Kritiikki on helppoa, koska tällaista ei ole koskaan yritetty aiemmin. Tämä vaatii, että maailman hallitukset liittyvät yhteen kollektiivisiin toimiin; sen vuoksi luonnollisesti kansallismielisen oikeiston arvostelijat vihaavat tätä niin paljon.

Maailman kaikki hallitukset hyväksyvät tieteellisen näytön ja sen, että emme toimi tarpeeksi estääksemme maapallon lämpötilan nousun kahdella celsiusasteella. Jopa Kiina tällä kertaa tunnusti, että kansalliselle suvereniteetille on rajansa, ja hyväksyi, että sen päästöistä tehdään kansainvälinen tarkastus, koska tämä asia koskee meitä kaikkia: yksi rotu, yksi laji yhdellä ainoalla planeetalla.

Eteenpäin pyrkiessämme on vastattava joihinkin erittäin vaikeisiin kysymyksiin. Miten me etenemme tässä asiassa, jotta saadaan aikaan sitova Kioton jälkeinen sopimus, jonka perusteella vaatimuksia sovelletaan kehittyneiden valtioiden lisäksi kehitysmaihin? Miten varmistamme rahoituksen? Miten me saamme rahoituksen, joka luvattiin sopeuttamistoimia ja metsien suojelua varten? Miten me saisimme omat hallituksemme nostamaan vuotta 2020 koskevia tavoitteitamme siten, että hiilidioksidipäästöjä vähennetään 20 prosentin sijasta 30 prosenttia? Ehkäpä meillä on vastaus tähän. Koska Kiina aikoo vähentää hiilidioksidi-intensiteettiään 45 prosentilla, on taloudellisen etumme mukaista, että nämä toimet otetaan mukaan, tai muussa tapauksessa jäämme taloudellisesta näkökulmasta jälkeen. Ehkä nyt, koska toiveitamme ei tehty tyhjäksi Cancúnissa, meillä on puhtia – tunnemme, että pääsemme jälleen eteenpäin – tehdä tarvittavat muutokset.

Yannick Jadot, *Verts/ALE-ryhmän puolesta* . – (FR) Arvoisa puhemies, kuten Jo Leinen, haluaisin korostaa merkittävää työtä, jota komission jäsen Hedegaard ja hänen taustavoimansa tekivät Cancúnissa.

Cancúnissa menestyminen merkitsee tänään tavallaan sitä, että meidän on lopetettava sellaiset puheet, että emme ryhdy mihinkään toimiin, jos muut eivät toteuta toimia.

Cancúnin myönteinen näkökohta on, että jokaisen on nyt osallistuttava kansainväliseen neuvotteluun erityisesti tehostamalla kansallisia tai alueellisia tavoitteitaan. Kun on kyse kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä koskevasta tavoitteesta, EU:n pitää nyt saavuttaa 30 prosentin tavoite. Tämän 30 prosentin tavoitteen saavuttaminen on osa pyrkimyksiä saada vähähiilinen talous toimintaan vuoteen 2050 mennessä; emme pysty tällaiseen muutokseen 20 prosentin perusteella.

Lopuksi, kun saavutamme 30 prosenttia, luomme yhteyden nousevien talouksien valtioihin: Brasiliaan, Kiinaan ja Etelä-Afrikkaan. Tiedämme, että näillä valtioilla on joitain tavoitteita, jotka ovat tiettyyn pisteeseen saakka suurempia kuin Euroopan unionilla. Meidän on päätettävä toimettomuus ja vallitsevan tilanteen ylläpitäminen. Cancúnissa saavutettu menestys merkitsee, että meidän on sitouduttava kansainväliseen neuvotteluprosessiin paljon rakentavammalla tavalla.

Julie Girling, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, minulla ei ollut tilaisuutta olla mukana parlamentin valtuuskunnassa Cancúnissa, mutta haluaisin tässä yhteydessä kiittää kaikkia siellä olleita. Suhtauduin ehkä hieman kyynisesti siihen, voidaanko tällaisissa tapaamisissa saavuttaa mitään, mutta vaikka lehdistössä on esitetty paljon valituksia yksityiskohtien puutteesta, erityisesti – kuten Jo Leinen totesi – vihreän rahaston rahoittamista koskevasta yksityiskohdista ja monista muista asioista, joita ei ole täsmennetty tässä vaiheessa, suhtaudun asiaan optimistisesti siten, että tämä tapaaminen ei ollut oikea aika tai paikka käsitellä kaikkea yksityiskohtia myöten, vaan täsmentää maailmanlaajuisia pyrkimyksiä ja keskustella strategiasta. Uskon, että tämä saatiin aikaan.

Omassa ECR-ryhmässämme uskomme hallitukseen, joka ei takerru pikkuseikkoihin. Me uskomme, että saavutatte jotain enemmän kannustamalla ettekä saarnaamalla. Minusta tämä on enemmän kannustamista. Päätän puheeni pääministerini David Cameronin sanoin. Hän totesi eilen, että ”Cancúnin sopimus on erittäin merkittävä edistysaskel, kun kansainvälisen yhteisön määrätietoisuutta ilmastonmuutoksen torjumiseksi monenvälisellä toiminnalla jatketaan”. Kiitän jokaista kollegaani, joka osallistui tämän aikaansaamiseen.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (GA) Tärkein tavoite, joka on vielä saatava aikaan, on maailmanlaajuinen sopimus. Sen on oltava lainmukainen ja kunnianhimoinen. Tavoitteena on oltava lämpötilan nousun pitäminen alle kahdessa celsiusasteessa tai jopa 1,5 celsiusasteessa teollista aikakautta edeltävään tasoon nähden.

Cancúnissa aikaansaatu toimenpide on askel tähän suuntaan. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat tänään, että meillä on vielä paljon tekemistä. Hallitusten on nyt toimittava tämän saavutuksen perusteella. Porsaanreiät on tukittava. Asialistalla olevat vaikeat kysymykset on ratkaistava, ja nyt on otettava käyttöön paljon kiinteämpiä, selkeämpiä ja sitovampia tavoitteita. Määräaikoja tämän päivän ja Etelä-Afrikassa järjestettävän 17. ilmastonmuutoskonferenssin välillä on noudatettava.

Kiitän sen vuoksi neuvostoa ja komissiota siitä, mitä olemme saavuttaneet, mutta meillä on vielä edessämme kova työ. Meidän on EU:ssa sovittava välittömästi siitä, että hiilidioksidipäästöjä vähennetään Euroopassa vähintään 30 prosenttia, ei kansainvälisen sopimuksen vaan itsemme vuoksi.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä hänen erinomaisesta panoksestaan ja hyvästä tiedotuksesta, jota meille kaikille tarjottiin Cancúnissa. Ilmastokokouksessa kuitenkin luonnollisesti keskityttiin käsittelemään ilmaston lämpenemistä ja kehitysmaita koskevan rahaston käyttöönottoa.

Tämä on aivan hyvä asia minun näkökulmastani, mutta kuka tarkistaa, että varat jaetaan oikein ja että ne eivät päädy diktaattorien omiin taskuihin? Olisin kovasti halunnut nähdä, että kokouksessa olisi keskusteltu perusluonnonvarojen käytön rajoittamisesta ja biologisen monimuotoisuuden tarpeesta ilmaston ja väestönkasvun luonnollista sääntelyä varten. Maailman kaikki poliitikot ummistavat tältä silmänsä, koska ainoastaan muutaman vuoden kuluttua meidän on ruokittava noin 10 miljardia henkeä. Miten me saamme heille ruokaa lisäämättä hiilidioksidipäästöjä ja horjuttamatta tätä luonnollista tasapainoa ja maapallon ilmastoja?

Odotukset Cancúnista olivat erittäin vähäiset, ja sen vuoksi se oli menestys. Ovi on nyt kuitenkin auki täydentävälle yhteistyölle ennen 17. ilmastonmuutoskonferenssia, ja olen tähän tyytyväinen.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kun hiilidioksidihuijarit ja yhden maailmanhallituksen salaliittolaiset juhlivat edistysaskeliaan Cancúnissa, Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri ilmoitti olevansa tyytyväinen lopputulokseen.

Joulukuun alkupuoli oli Keski-Englannissa kylmin aina vuodesta 1772 lähtien, jolloin lämpötiloja alettiin rekisteröidä, mutta Dave on tyytyväinen, että vihreästä ilmastorahastosta aiheutuu Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajille 2,9 miljardin punnan kustannukset sen lisäksi, että ilmastonmuutosta koskeva laki vie Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajilta 18,3 miljardia puntaa vihreän teollisuuden roistoille. Sattumalta 2,9 miljardia puntaa on se määrä, jonka valtion kassa säästää lisäämällä Yhdistyneen kuningaskunnan opiskelijoiden velkaa ja tuomitsemalla heidät elinikäiseen pankkien orjuuteen.

Tämä huijaus on jo aiheuttanut opiskelijamellakoita. Veronmaksajien mellakointi paljon suuremmista huijauksista – korruptoituneiden ja epäpätevien pankkien auttamisesta, zombi-euron pönkittämisestä ja ilmaston lämpenemistä koskevasta huijauksesta – ovat vielä edessä, mutta kyllä niitä vielä puhkeaa, ja toisin kuin prinssi Charles ja Camilla, niiden kohteet ansaitsevat kaiken, minkä saavat.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja Schaulvliege ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi kiittää komissiota ja parlamentin valtuuskuntaa, jota johti kollegamme Jo Leinen, työstään, jota he tekivät Cancúnissa kokouksessa, johon en valitettavasti pystynyt lopulta osallistumaan.

Uskon, että Cancúnin kokousta ja sen tuloksia voidaan tarkastella samalla lailla, mitä kollegani Seeber totesi Kööpenhaminasta: Cancún nähtynä Kööpenhaminan kokouksen näkökulmasta. Ensimmäinen päätelmä tästä näkökulmasta on se, että niillä oli keskeinen erottava tekijä. Kööpenhaminassa odotukset olivat hyvin korkealla ja Cancúnissa paljon realistisemmat. Sen vuoksi arvio Kööpenhaminasta oli erittäin kielteinen, kun taas kokoukseen osallistuneiden ja tiedotusvälineiden arvio Cancúnista oli yleisesti erittäin myönteinen. Cancúnin kokouksessa otettiin opiksi Kööpenhaminasta, ja minusta tämä on ensimmäinen erittäin mielenkiintoinen päätelmä.

Katson, että on toteutettu toimenpiteitä ja päästy sopimukseen, jotka eivät ole tietenkään urauurtavia, mutta jotka ovat erittäin mielenkiintoisia tehokkuuden kannalta. Mielestäni muun muassa komitean ja teknologian verkoston luominen teknologian alan yhteistyön edistämiseksi on erittäin tärkeää. Aiomme hyväksyä mietinnön tämän energiatehokkuutta koskevan istunnon aikana. Se on yksi ilmastonmuutoksen tehokkaan torjunnan keskeisistä välineistä. Pidän erittäin myönteisenä myös sitä, että Maailmanpankki osallistuu asiaan

enemmän ja että tunnustetaan virallisesti se, että maiden toimet päästöjen vähentämiseksi palaavat YK:n prosessiin ja puitteisiin.

Haluaisin lopuksi sanoa, että ennen Etelä-Afrikkaa on yksi vuosi jäljellä. Olisi erittäin hyvä ajatus, jos samalla tavalla kuin Cancúnissa otimme opiksi Kööpenhaminasta, ottaisimme nyt opiksi Kiotosta ja saisimme aikaan joustavamman, avoimemman, tehokkaamman ja integroivamman kansainvälisen viitekehyksen ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevasta sopimuksesta.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minä en usko, että on salaliitto sanoa, että olemme yksi maailma, joka jakaa planeettamme. Minusta se, mikä minulle jäi vaikutelmaksi Cancúnista, oli se tosiasia, että kaikki tekivät työtä yhdessä. Yksi parhaista asioista Cancúnissa oli istua linja-autoissa, jotka tulivat ja menivät konferenssikeskukseen ja kuulla edustajia, jotka kertoivat, mitä he tekivät: sambialaiset tekivät työtä venäläisten kanssa, jotka tekivät puolestaan työtä japanilaisen ja kiinalaisen neuvottelijan kanssa sopimuksen aikaansaamiseksi. Jaamme yhden planeetan, ja meillä ei ole mitään tulevaisuutta, ellemmme tee työtä yhdessä.

Haluaisin kiittää neuvostoa ja komissiota tekemästään työstä. EU puhui yhdellä äänellä, ja kokouksistamme eri valtuuskuntien kanssa kävi hyvin selväksi, että EU:n johtotehtävää arvostettiin ja että ihmiset olivat hyvin tietoisia, että meillä on 20 prosentin tavoite, mutta suunnittelimme pyrkivämme 30 prosenttiin. Haluaisin tietää, mitä komission jäsen ajattelee nyt kunnianhimoisemmista näkymistä ennen Durbania, koska uskoisin kuulemamme perusteella, että sillä, mitä EU sanoo Durbanissa, on merkitystä.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, yhdyn kollegoiden komissaari Hedegaardin Cancúnin ilmastokokouksessa tekemälle työlle esittämiin kiitoksiin. Cancún oli askel eteenpäin, mutta valitettavasti paljon pienempi askel kuin mitä oikeasti tarvittaisiin. Joka tapauksessa Cancún virallisti Kööpenhaminassa annetut päästösitoumukset. Samalla Cancún totesi, että ne eivät riitä ilmastomuutoksen pitämiseen kahden asteen alapuolella, ja kehotti teollisuusmaita tiukentamaan päästötavoitteitaan.

Nyt EU:n ilmastojohtajuuden testaa käytännössä se, olemmeko valmiita tiukentamaan päästötavoitettamme –20 prosentista –30 prosenttiin. Tämä on paras tapa edistää sitä, että saamme ensi vuonna Durbanissa aikaan sen, mitä pitää, eli kattavan kansainvälisen ilmastositoumuksen. Cancúnin jälkeen väite, että EU olisi yksin ilmastotavoitteittensa kanssa, on selkeästi vanhentunut.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin kiittää tehdystä työstä. On varmasti aika tehdä päätelmät, mutta me kaikki tiedämme, että on myös aika tehdä sitoumuksia, vakavia sitoumuksia: täällä on mainittu monta tärkeää seikkaa, ja edessämme olevat hankkeiden eritelmät vievät kauan aikaa, erittäin kauan. Cancúnin tuloksena tehtiin tärkeitä sitoumuksia, mutta totuus on, että mikään niistä ei ole virallinen ennen ensi vuonna Etelä-Afrikassa järjestettävää kokousta. Meillä on vuosi aikaa ja paljon tekemistä, kuten jo totesin.

Haluaisin korostaa sitä seikkaa, että sopimukseen on sisällytettävä alkuperäiskansojen ja heikoimmassa asemassa olevien henkilöiden oikeudet, koska tämä on sitoumus, joka on otettava esiin ja siihen on suhtauduttava vakavasti. Emme saa sallia sitä, että köyhät joutuvat aina maksamaan enemmän, koska ympäristö- ja ilmastokriisi on meidän kaikkien selviytymistä koskeva kriisi, ja asia, joka koskee meitä kaikkia.

Kun on kyse kunnianhimoista, haluaisin toistaa, mitä olen todennut aikaisemmin: meidän on oltava kunnianhimoisempia, kuten me aiemmin olimme. Päästöjen vähentämisen osalta meidän on saavutettava jälleen 30 prosentin taso. Ei ole mitään syytä, että emme saavuta tätä sitoumustasoa, ja sama koskee lämpötilaa ja ilmaston lämpenemistä. Voimme olla kunnianhimoisempia ja toteuttaa keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia. Tämän aikaansaamiseen eivät riitä pelkät sanat: meidän on todella osoitettava tätä, ja nyt on korkea aika, koska emme voi mielestäni ottaa ainoastaan pieniä askelia tällä tiellä.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, toivottavasti kaikki pitivät Cancúnista. Se on mukava paikka, mutta olen hieman pettynyt, että kenelläkään ei ole rusketusta.

No se oli odotettavissa, sillä vaikka monet teistä läksyttävät meitä siitä, miten meidän pitäisi muuttaa elämäntyyliämme ilmaston lämpenemisen torjumiseksi, se oli itse asiassa kylmin viikko tässä meksikolaisessa kaupungissa yli sataan vuoteen.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa puolestaan tiedemiehet yrittävät ehdottaa, että ilmastonmuutos aiheutti yhden kylmimmistä marraskuista viimeisen sadan vuoden aikana. Luulevatko nämä ihmiset, että synnyimme eilen? Tämä myös selittää sen, miksi yhä useampi britti uskoo nyt, että ilmaston lämpeneminen on huijausta sekä tapa nostaa veroja ja harjoittaa valvontaa. Mitä te itse asiassa saavutitte Cancúnissa sen lisäksi, että käytitte valtavia määriä veronmaksajien rahoja vihreän ilmastorahaston varjolla? Se varmaankin päättyy afrikkalaisten diktaattorien käsikassaksi, jolla he voivat ostaa itselleen enemmän Mercedes Benzejä ja yksityiskoneita.

Minusta henkilökohtaisesti nimeä ”vihreä ilmastorahasto” olisi muutettava ja minusta ”kateuspolitiikan rahasto” olisi parempi ja lähempänä totuutta.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Jokainen hallitus maailmassa hyväksyi Cancúnissa tieteelliset tiedot siitä, että ihmisen toiminta muuttaa ilmastoja. Jokainen hallitus maailmassa hyväksyi sen, että jos emme toteuta enemmän toimia, emme voi estää maapallon lämpötilan nousua yli kahdella celsiusasteella. Mitä arvoisa kollega tietää, mitä muu maailma ei tiedä?

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Aikeenne paljastuvat jo tästä, koska se, mistä puhutte, on maailman hallitukset, poliitikot. Me puhumme tässä asiassa tiedemiehistä. Tiede on hidas prosessi, näyttöä on tarkasteltava ja tulkittava, mutta politiikka on nopeampaa ja kulkee tieteen edellä; ongelma piilee tässä. Tosiasia on, että maapallo ei oikeastaan lämpene. Se ei ole lämmennyt vuodesta 1998 lähtien. Pelinne on pelattu, kansalaiset alkavat huomata, että teillä on ongelma. Se, mihin pyritte, on ihmisten huijaaminen, ja he saavat sen kyllä selville.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen hieman huolestunut keskustelun suunnasta tällä hetkellä, koska minusta yksi parhaimmista asioista Cancúnissa oli se, että pystyimme keskustelemaan ja puimaan asioita ilman, että jakauduimme kahteen leiriin – tuomiopäivän julistajiin ja kieltäjiin – mikä oli ehkä Kööpenhaminan huippukokouksen huonoin tulos.

Kööpenhaminassa kaikki tärkeimmät maailmanlaajuiset toimijat kokoontuivat yhteen; tuhannet kansalaisjärjestöt olivat paikalla ja osoittivat mieltään, ja Kööpenhaminan pakkasesta palasimme kotiin kiihtyneinä ja kiivastuneina sekä lisäksi pettuneinä, että epäonnistuimme.

Cancúnissa – Meksikon toimiessa erittäin pätevänä puheenjohtajana, ja uskon, että jokainen huomasi ja kiitti sitä, että se pystyi hoitamaan tällaisia vaikeita neuvotteluita, jotka olivat aikaisemmin päätyneet pattitilanteeseen – me näimme itse asiassa, että monenvälinen menettely on vielä hengissä.

Katson kuitenkin, että emme saa hukata tätä uutta Cancúnissa luotua mahdollisuutta toimia käytännönläheisesti ja pystyä neuvottelemaan; emme saa palata jälleen jalkapallo-ottelun kannattajiksi, koska me puhumme todella vakavasta aiheesta: puhumme planeettamme tulevaisuudesta.

Haluaisin sen vuoksi esittää tuekseni erään italialaisen ja ulkomaillakin tunnetun ilmastotieteilijän toteamuksen. Ilmastotieteilijä on Franco Prodi, entisen pääministeri Romano Prodin veli. Hän vaatii rauhallisuutta, tervettä järkeä ja ristiriitojen poistamista ja esittää, että meidän kaikkien olisi oltava yhtä mieltä eräästä asiasta: hän toteaa, että kestää monta vuotta ennen kuin ilmastonmuutoksesta tiedetään yhtä paljon kuin tällä hetkellä tiedetään meteorologiasta. Meidän on sen vuoksi edistettävä tieteen alan työn nopeuttamista, jotta se voi tarjota mahdollisimman pian luotettavia ennusteita toimintalinjojen laatimiseen.

Sillä välin ympäristönsuojelun on oltava kaikkien vakavasti otettavien ympäristötoimintalinjojen keskiössä. Sen vuoksi uskon, että voimme jatkaa käytännön työtä tässä asiassa ja kiitän kaikkia siitä, millä tavalla työtä tehtiin Cancúnissa.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, yhdysvaltalainen kirjailija Mark Twain sanoi kerran, että ”huhut kuolemastani ovat suuresti liioiteltuja”. Mekin voisimme sanoa samoin, että YK:n ilmastoprosessia koskevat huhut ovat osoittautuneet suuresti liioitelluiksi. Ilmastoprosessi on hyvässä kunnossa. Cancúnin konferenssi osoitti, että YK pystyy antamaan tuloksia. On tietenkin myös selvää, että huomattava este, tärkeä kysymys siitä, kuinka paljon hiilidioksidipäästöjä vähennetään ja milloin se tehdään, jotta lämpötilan nousu voidaan pitää alle kahdessa asteessa, on edelleen asia, johon on vastattava.

On kuitenkin toivoa erityisesti, jos joku osoittaa johtajuutta. Meidän EU:ssa on osoitettava johtajuutta. Teimme niin Cancúnissa, mutta meidän on toimittava näin myös silloin, kun kyseessä ovat vähentämistavoitteet. Olemme nyt luvanneet vähentää päästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Täällä parlamentissa olemme sopineet, että olisi pyrittävä 30 prosenttiin. Kun tapasimme Cancúnissa valtuuskuntia muista valtioista, kansalaisjärjestöjä ja YK:n toimielinten johtajia, korostimme monta kertaa, miten tärkeää Euroopan parlamentille on osoittaa tietä ja miten me toivomme, että Euroopan yhteisö päättäisi mahdollisimman nopeasti sitoumuksesta vähentää päästöjä 30 prosentilla.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä ja puheenjohtajavaltio Belgiaa menestyksestään Cancúnissa, koska Cancúnissa pääsimme Kööpenhaminan traumasta. Myös minä pääsin tästä traumasta, koska me voimme nyt viimeinkin luoda katseen eteenpäin. Voimme katsoa jälleen eteenpäin ja tarkastella, mitä on saavutettava Durbanissa.

Meidän on oltava rehellisiä: kaikkein hankalimmat asiat – toinen sitoumuskausi, Kioto, rahoitus, lieventämistavoitteet – ovat edelleen neuvottelupöydällä. Meillä on ratkaiseva vuosi edessämme ennen Durbania. Meidän olisi ilmaistava tämä selkeästi. Kiina ja Yhdysvallat ovat kaksi isoa ryhmittymää, jotka eivät vielä edisty kovin nopeasti. Tätä me tarvitsemme Durbanissa. Minulla on hyvin yksinkertainen kysymys komission jäsenelle. Mitä EU tekee konkreettisesti sen varmistamiseksi, että saamme muita kansainvälisiä kumppaneita, kuten Brasilian ja Intian, eurooppalaisten joukkoon toimimaan

kunnianhimoisen sopimuksen aikaansaamiseksi Durbanissa? Yhdellä äänellä puhuminen on hyvä asia, mutta nyt meidän on saatava ennakoiva diplomatiamme kuntoon.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Arvoisa puhemies, heräsin lauantaiaamuna helpotuksen tunteeseen kuultuani, että kummatkin sopimukset hyväksyttiin, ja tämä antaa minulle luonnollisesti luottamusta siihen, että ilmaston lämpeneminen voidaan edelleen pitää alle kahden celsiusasteen rajan.

Tämä on kuitenkin jättänyt katkeran jälkimaun, koska kansainvälisen yhteisön tämänhetkinen neuvotteluprosessi on aivan liian hidas, ja meidän olisi pitänyt hyväksyä tällainen sopimus jo ainakin vuosi sitten. Nyt on kova kiire etenkin, koska meillä ei ole minkäänlaisia lukumäärätietoja ja erityisiä sitoumuksia siitä, miten eri valtiot aikovat vähentää kasvihuonekaasupäästöjään.

Yksi myönteinen seikka on kuitenkin, että asiakirja on laaja-alainen ja kattaa itse asiassa kaikki Euroopan unionin jo ennen kokouksen alkua määrittelemät painopistealat.

Minun arvioni on, että Euroopan unioni onnistui neuvotteluissa ja että se oli myös riittävän kunnianhimoisen, koska se piti kiinni johtoasemastaan ja edisti neuvotteluita. Jos olisimme nyt liian kunnianhimoisia, jäisimme väliinpuotoajiksi, kuten viime vuonna. Uskon, että olemme oppineet paljon siitä, mitä tapahtui vuosi sitten. Haluaisin, että viemme kaikki nämä tiedot seuraavalle neuvottelukierrokselle ensi vuonna ja haluaisin myös, että vältämme muuttamasta strategiaa.

Meillä on tänä vuonna edessämme hyvin vakava tehtävä erityisesti suhteissamme kolmansiin maihin. Tältä osin katson, että Euroopan unionin on käytettävä kaikkia mahdollisuuksiaan auttaa Yhdysvaltoja, jotta voimme saada ensi vuonna aikaan paljon kunnianhimoisemman toimen kuin tänä vuonna.

Meidän on Euroopan unionissa keskityttävä erityisesti panemaan täytäntöön lainsäädäntö, jonka olemme hyväksyneet parin viime vuoden aikana, koska on monia uusia asioita, joita meidän on toteutettava käytännössä. Euroopan unioni on edelleen ainoa alue maailmassa, joka on lainsäädännöllisesti rajoittanut päästöjään.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, totesin jo täällä, että odotukset Kööpenhaminassa olivat hyvin korkealla alussa, mutta Cancúnissa eivät kovinkaan kunnianhimoiset. Tämän vuoksi Kööpenhaminaa pidettiin epäonnistumisena ja Cancúnia edistysaskeleena. On toinenkin ero Cancúnin eduksi, ja se johtui puheenjohtajana toimineen Meksikon hyvästä työstä. Se teki kaikkensa konferenssin onnistumiseksi.

Euroopan unioni teki työtä toimivaltansa puitteissa, ja tällä osaltaan edistettiin asiaa. Tähän sisältyi kahden celsiusasteen raja-arvon vahvistaminen sekä vihreän ilmastorahaston luominen kehitysmaiden sopeutumisen ja metsäkadon torjumisen tukemiseksi. Haluaisin korostaa jotain muuta, johon olen täällä jo viitannut, eli sitä, että monenvälisyyteen ja mahdollisuuteen saada aikaan ilmastonmuutosta koskeva sitova kansainvälinen sopimus luotetaan uudelleen. Tämä on saatava toteutettua ensi vuonna Durbanissa, ja meidän on pyrittävä siihen, että tämä saadaan aikaan.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet muut, me olemme vain helpottuneita hyvistä uutisista. Vaikka tätä aliarvioidaan eikä liioitella, olette päässeet eteenpäin rauhallisella tavalla, koska meillä ei ollut niin suuria odotuksia.

Haluan käsitellä yhtä tiettyä kysymystä, ja se on metsäkadosta ja niiden tilan heikkenemisestä aiheutuvat päästöt, niin sanottu REDD-ohjelma. Tämä on erittäin tärkeä asia, mutta olen

huolestunut siitä, että komission toiminta ei ole johdonmukaista tässä asiassa. Esimerkiksi kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen yrittää tällä hetkellä saada aikaan sellaisen sopimuksen Mercosur-valtioiden kanssa, joka johtaa naudanlihantuotannon lisääntymiseen näissä valtioissa. Naudanlihaa voidaan tuottaa ainoastaan maa-alalla, jolta raivataan metsät, ja tämä lisää ilmastonmuutosongelmaa.

Kehotan komission jäsentä viemään tämän viestin selvästi kollegiolle ja puuttumaan siihen tavalla, joka osoittaa, että me Euroopan unionissa toimimme johdonmukaisella tavalla.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, vaikka Cancún ei sinänsä vielä merkitse käännekohtaa, meillä ei olisi ilman sitä mahdollisuutta päästä käännekohtaan vuoden kuluttua Durbanissa. Kiitän kaikkia, jotka osaltaan edistävät tätä saavutusta. Seurasin tätä prosessia Brysselistä ja Budapestistä. On valtava aikaansaannos, että vuoden kuluttua Durbanissa saadaan aikaan kattava kansainvälinen sopimus, jossa vahvistetaan kovan työn jälkeen pakolliset sitoumukset. On tärkeä askel oikeaan suuntaan, että Kiinan, Brasilian ja Etelä-Afrikan kaltaiset valtiot sitoutuvat ensimmäistä kertaa kahden celsiusasteen tavoitteeseen. Lopuksi pidän erittäin tärkeänä, että Euroopan unioni ei ainoastaan puhunut yhdellä äänellä, vaan että se muutti Kööpenhaminassa omaksumaansa asennetta ja kohteli muita valtioita kumppaneina ja empaattisesti, ja tämä todella myötävaikutti merkittävästi Cancúnin kokouksen onnistumiseen.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, 16. ilmastonmuutoskokous Cancúnissa loppui tälläkin kertaa ei-sitovaan kompromissiin, jota kutsutaan tasapainoiseksi paketiksi.

Samoin luotiin vihreä ilmastorahasto, joka maksaa eniten kehittyneille maille 100 miljardia Yhdysvaltojen dollaria vuodesta 2020 lähtien, ja 30 miljardia dollaria käytetään välittömästi nopeaan rahoitukseen. Italian on löydettävä jostain tätä varten 410 miljoonaa dollaria.

Samalla mitään vaatimuksia ei ole esitetty kaikkein eniten saastuttaville valtioille, päinvastoin. Pelkästään Kiina on ilmoittanut, että se aikoo kaksinkertaistaa energiantuotantonsa vuoteen 2020 mennessä. Se kaksinkertaistaa siten päästönsä, koska se pitää kiinni siitä, että 80 prosenttia energiasta saadaan hiilestä ja 20 prosenttia muista lähteistä.

Meidän mielestämme ei ole hyväksyttävää, että yrityksiltämme pyydetään uhrauksia kolmansien maiden yritysten hyväksi. Ensi vuonna järjestettävässä COP 17-kokouksessa on tärkeää päästä yleiseen sitovaan sopimukseen ilmastonmuutoksen torjumisesta. Siihen on sisällyttävä seuraamuksia niille maille, jotka kieltäytyvät edelleen yhteistyöstä.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, Cancúnin kokousta edeltäneillä merkillepantavan matalilla odotuksilla ei voida perustella liian optimistisia keskusteluita kokouksen tuloksesta saati sitten katsoa, että tämä kokous yleensä onnistui. Jos tarkastellaan kriteerien johdonmukaisuutta, on myönnettävä, että tulokset olivat odotetusti heikot.

Millä toimella korvataan Kioton pöytäkirja? Tämä oli vuosi sitten ehdottoman välttämätöntä. Missä ovat hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin ehdottaman aikataulun mukaiset vähentämistavoitteet? Euroopan unioni on itsekin tällaisten aikataulujen ulkopuolella. Yhdysvaltojen tavoite oli 3–4 prosentin vähennys vuoden 1990 tasoon verrattuna, ja se esitti sen jo Kööpenhaminassa. Missä on vakava keskustelu markkinavälineiden, kuten hiilimarkkinoiden, tehottomuudesta ja luonnottomuudesta, joustomekanismista, kuten puhtaan kehityksen mekanismista, kuumasta ilmasta ja

muunlaisesta tempuilusta, jolla edistetään enemmän muutaman henkilön hyviä liiketoimintamahdollisuuksia kuin saavutetaan vähentämistavoitteet?

Nämä ovat kysymyksiä, joita emme kysyneet tänään, nyt kun on kulunut jo yksi kolmasosa nopean rahoituksen ajanjaksosta.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Euroopan parlamentin valtuuskuntaa, komission jäsentä ja koko Euroopan unionia siitä, että Cancúnissa puhuttiin yhdellä äänellä. Viime vuonna pahoittelimme Kööpenhaminan tuloksia, tai tarkemmin sanottuna tulosten puutetta. Nyt olemme tyytyväisiä Cancúnista, mutta oma iloni on vielä hieman vaisu, koska haluaisin, että aikaan saadaan enemmän. On selvää, että neuvottelut ovat valtava ja monimutkainen tehtävä. Ne ovat todellinen haaste, koska on niin monia erilaisia kantoja. Kuitenkin se, joka huolestuttaa minua eniten, on tästä asiasta yhteiskunnassa saatu kuva. Todellisuudessa yhteiskunnan tukea ei ole saatu puolellemme. Oli vaikeaa saada aikaan sopimusta, millä tarkoitan laillisesti sitovien toimien aikaansaantia. Tämä on meille kaikille tärkeää, mutta siitä on tulossa rasittava asia. Olen samaa mieltä komission jäsenen kanssa siitä, että meidän on tehtävä läksymme, meidän itse on saavutettava 20 prosentin tavoite erilaisilla keinoilla. On aina tietenkin helpompaa osoittaa sormella niitä, jotka eivät ehkä tee jotain ja todeta, että ehkäpä meidänkään ei pitäisi toimia. Huolimatta toteamuksestanne, että saimme jotain aikaan, haluaisin vielä kysyä, ettekö te todella odottanut hieman parempaa tulosta Cancúnista?

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen kiitollinen komission jäsenelle ja koko EU:n valtuuskunnalle, joka auttoi pitämään prosessin käynnissä. Emme ole kuitenkaan ratkaisseet todellisia ongelmia: ensinnäkin meidän on annettava poliittinen ulottuvuus Balin julistukselle erityisesti sen osalta, mitä parlamentissa kutsutaan jo ilmasto-oikeudenmukaisuudeksi. Meidän on yleistettävä ja yksinkertaistettava päästökauppajärjestelmää, koska on mahdotonta pitää yllä markkinamekanismia, jossa puolet päästöoikeuksista annetaan pois ilmaiseksi.

Toiseksi haluaisin korostaa tarvetta edistää seurantaa, raportointia ja todentamista koskevia välineitä ja erityisesti ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurantajärjestelmän (GMES) satelliittipalveluita, joilla tarjotaan ehdottoman tärkeitä tietoja tältä alalta.

Connie Hedegaard , komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä ensiksi monista ystävällisistä sanoistanne, mukaan lukien Chris Daviesiä, vaikka tiedän vielä häntäkin vähemmän jalkapallosta ja en pystynyt seuraamaan kuvailua, mutta kaipa se oli myönteinen!

Monet jäsenet kysyivät 30 prosentin tavoitteesta. Miten me nyt tehostamme menettelyä, missä vaiheessa tämä prosessi on ja, kuten Linda McAvan totesi, mitkä ovat tulevaisuudennäkymät? Luulen, että te kaikki tiedätte, mikä menettely on. Olemme nyt tekemässä arviota eri jäsenvaltioista: mitkä ovat ongelmat, mitkä ovat haasteet, mitkä ovat yhteiset edut, mitä voimme tehdä? Sen lisäksi käymme myös keskustelua vuotta 2050 koskevasta vähähiilisestä strategista, jonka esitämme maaliskuuhun mennessä. Kuten sanoin, siihen sisältyy vuoden 2030 tavoite, koska vaikka tiedämme, missä aiomme olla vuoteen 2050 mennessä, on myös hyvin selvää, että asiassa on tehtävä joitain kompromisseja. Mitä vähemmän olemme saaneet aikaan vuoteen 2020 mennessä, sitä enemmän meidän on tehtävä sen jälkeen ja sitä todennäköisemmin se aiheuttaa korkeita kustannuksia.

Tämä on keskustelu, johon yritämme päästä keväällä, ja olen tyytyväinen voidessani panna merkille, että yhä useammat jäsenvaltiot ovat aloittaneet tämän keskustelun keskenään ja myös esittävät erilaisia viestejä siitä, miten ne näkevät tämän asian.

Chris Davies kysyi vuodesta 2050 ja 50 prosentin tavoitteesta sekä muista seikoista, jotka eivät sisällyneet kokoukseen. Tätä käsiteltiin paljon erityisryhmässä, jossa tietyt ministerit keskustelivat yhteisestä visiosta. Ruotsin ministeri oli yksi kahdesta ministeristä, jotka johtivat tätä ryhmää, ja voin sanoa varmasti, että EU yritti painostaa tätä erittäin kovasti. Tiedätte kaikki, miksi tätä on niin vaikea saada aikaan, mutta tämä on yksi aiheista, joita meidän on vielä käsiteltävä Etelä-Afrikan kokousta varten. Sen on oltava siis asialistalla.

Jäsen Del Castillo mainitsi, että Cancúnissa oli opittu Kööpenhaminasta. Olen samaa mieltä, mutta etupäässä ehkä sen vuoksi, että ihmiset ymmärsivät viimeisen 24 tunnin aikana, että jos he eivät osoita kompromissivalmiuttaan, oli todellinen riski siitä, että mitään ei saataisi aikaan ja koko prosessi tyrehtyisi. Tämä väite ei ollut pelkästään taktinen vaan todellinen seikka kokoussalissa, jossa tiedettiin, että tämä oli monelle todennäköisesti viimeinen mahdollisuus pelastaa ainoa prosessi, jossa jokainen oli mukana. Kööpenhaminan kokouksen vuoksi Meksikossa oli melkoisia paineita osoittaa tarvittavaa poliittista tahtoa.

Voidaan kysyä, mitä EU tarkalleen tekee saadakseen aikaan sopimuksen Durbanissa. Voin sanoa, että aiomme tehdä saman kuin tänä vuonna. Olemme itse asiassa tehneet paljon laajennettua yhteistyötä, ajatelleet ennakoivasti ja pohtineet myös paljon, missä asioissa voidaan saada aikaan sopimus. Paikalla olleet myös tietävät, että monet asiakirjat ja monet tiedot saatiin eurooppalaisilta asiantuntijoilta ja eurooppalaisilta tukijoilta, ja meidän pitäisi toimia täsmälleen samalla tavalla ensi vuonna. Meidän olisi pohjattava työmme siihen, mitä on saatu aikaan Cartagenan prosessissa, jossa 25 valtiota – kehitysmaita samoin kuin kehittyneitä valtiota – todella haluaa päästä eteenpäin. Jatkamme tätä työtä. Saimme paljon etua siitä, että tämä prosessi käytiin Cancúnissa, koska koordinoimme paljon eri alueellisten ryhmien välillä. Tämä on yksi ensimmäisistä asioista: pyrimme saamaan ihmiset yhteen Cartagenan ryhmään ja työskentelemään siellä heidän ja monien muiden kanssa.

Sitten esitettiin kysymys sopimuksesta, jolla pitäisi korvata Kioton pöytäkirja. Sellaista ei ole vielä, koska kaikki valtiot eivät ole siitä samaa mieltä, mutta tämä ei johdu Euroopan unionista. Haluaisin todeta jälleen, että jos Euroopan unioni ei olisi ilmoittanut halukkuuttaan toiseen sitoumuskauteen, jos olisimme sanoneet saman kuin muut Kioton sopimuksen osapuolet Cancúnissa, niin kaikki mahdollisuudet saada aikaan sitova sopimus olisivat nyt poissuljettuja.

Lopuksi jäsen Morkūnaitė kysyi, emmekö odottaneet vähän enemmän Cancúnilta, ja sanoisin, että itse asiassa emme. Viimeisten tuntien aikana istuin siellä muistilistan kanssa. Joskus pitää varoa innostumasta liikaa, kun osallistuu johonkin. Luulemme, että kun saamme joitain asioita hoidettua, olisi ehkä mahdollista saada joitain muitakin sellaisia asioita aikaan, joista ennen kotoa lähdettyämme tiedämme, että niitä ei saada toteutettua. Istuessani muistilistan kanssa minun on todettava, että luettelo asioista, joita halusimme siihen sisältyvän, olivat jo siinä. Aina on tietenkin asioita, joita ei saada aikaan, mutta totuus on se, että me tiesimme toisen sitoumuskauden jäävän Cancúnin sopimuksen ulkopuolelle, joten halusimme vain säästää mahdollisuuden sen aikaansaamisesta ja jatkaa työtä siitä, minkä saimme sisällytettyä sopimukseen.

Sopeutumispuitteet, teknologian puitteet, metsänhoidon puitteet – nämä ovat kaikki asioita, jotka sisältyivät Kööpenhaminan sopimukseen – mahdollisuus saada vielä aikaan oikeudellisesti sitova sopimus ja huomattava edistyminen MRV:n ja ICA:n ja joidenkin

muiden asioiden kohdalla, sekä se, että saimme kaikki osapuolet kannattamaan näkemystä, että emme olleet vielä saaneet aikaan tarpeeksi yhdessä: luulen, että jos olisimme keskustelleet tällaisesta tuloksesta ennen kuin lähdimme Cancúniin, suurin osa teistä olisi luultavasti ollut sitä mieltä, että tämä olisi hyvä tulos.

Esitän viimeisen kommenttini. Nyt meidän on mietittävä hyvin tarkkaan strategiaa tuleville toimille. Monet meistä tarvitsevat tauon joulua ja uutta vuotta varten, mutta ensi vuoden alussa meidän olisi jatkettava erittäin tiivistä vuoropuhelua neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin välillä ja otettava yhteyttä toisiimme, kun olemme pohtineet asiaa ja miettineet Cancúnin tulosta. Kuten sanoin alussa, ensi vuodesta tulee erittäin hankala, mutta meidän olisi luotettava kokemuksiin, joita saimme tässä yhteydessä. Jos EU asettaa selkeän strategian, niin voimme tosiasiaassa muuttaa asioita oikeaan suuntaan, ja vaikka tämä ei ole yhtään vähemmän haastavaa Durbania ajatellen, olen varma, että voimme saada tämän aikaan. Ehkäpä meidän on vain levättävä ensin ja sen jälkeen palattava vuoropuheluun vuoden 2011 alussa.

Joke Schauvliege, *neuvoston puheenjohtaja*. – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, kiitos monista myönteisistä puheenvuoroistanne Cancúnissa aikaansaadusta sopimuksesta.

Tiedätte kaikki, että Cancúnin sopimus on käytännöllinen ja erittäin tärkeä askel ilmastopolitiikassa ja ilmastokeskustelussa. Tiedätte, että periaate siitä, että meidän olisi lopulta saatava aikaan maailmanlaajuinen oikeudellisesti sitova sopimus, sisältyi edelleen neuvoston lokakuussa hyväksymiin päätelmiin. Olemme kuitenkin kaikki tietoisia siitä, että Meksikossa oli mahdotonta saada aikaan maailmanlaajuinen sopimus, ja tämä oli tiedossa jo etukäteen. Tästä syystä päätimme tehdä valinnan monen tasapainoisen osittaisen sopimuksen hyväksi. Ne saatiin aikaan, ja kuten komission jäsen totesi, asiat, jotka olivat meistä tärkeitä, jotta Euroopan unionin puolelta saadaan aikaan tämä tasapaino, toteutettiin myös Cancúnin kokouksessa.

Meidän olisi myös tunnustettava, että Euroopan unioni kanta oli hyvin selkeä ja avoin. Tämä kanta on sisällytetty neuvoston päätelmiin, ja sitä puolustettiin yhdellä äänellä. Jokainen komissiosta ja Euroopan parlamentista toimi osaltaan tämän kannan edistämiseksi, ja neuvosto teki kaikkensa varmistaakseen, että selvitimme mahdollisimman laaja-alaisesti kantaamme. Joskus oli todella tarpeen korostaa, mikä on näiden päätelmien sisältö ja mitkä olivat Euroopan unionin tavoitteet tämä kannan taustalla.

Rakensimme siltoja; saimme Meksikossa myös monia myönteisiä kannanottoja siihen, että Euroopan unioni on ottanut johtoaseman ja että todella pyrimme saamaan useita eri kantoja lähemmäs toisiaan. Toimimme tässä tehtävässä hyvin, ja luulen, että tämä oli selvää koko maailmalle.

Hyvä komission jäsen, on totta, että meidän on nyt arvioitava muutamia seikkoja, mutta se ei muuta sitä tosiasiaa, että meidän on nyt edettävä melko nopeasti. Voin kertoa teille, että jo ensi maanantaista lähtien käymme keskustelun Cancúnin tuloksista neuvostossa. Minusta on myös hyvä asia, että me täällä parlamentissa vaihdamme jo näkemyksiä tästä asiasta. Tämän sanottuani, on totta, että meidän on luotava strategia mahdollisimman pian.

Neuvosto on myös päättänyt ottaa keväällä käsiteltäväksi 30 prosentin vähennystarpeen. Me olemme pyytäneet komissiota tekemään toisen arvion, jotta me tiedämme, mitä

30 prosentin vähennys merkitsee jäsenvaltioiden tasolla, ja neuvosto on sopinut, että keskustelut aloitetaan uudelleen keväällä.

Haluaisin lopuksi kiittää jokaista läsnäolijaa yhteistyöstä ja erityisesti komission jäsentä Connie Hedegaardia erittäin miellyttävästä ja rakentavasta tavasta, jolla hän on tehnyt työtä kanssamme, sekä teidän ponnisteluistanne, jotka johtivat erinomaisiin saavutuksiin Cancúnissa. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman jokaisen rakentavaa yhteistyötä, ja jos Euroopan unioni ei olisi pystynyt lyömään näin selkeää leimaa Cancúnissa aikaansaatuun sopimukseen. Kiitän tästä lämpimästi.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

János Áder (PPE), kirjallinen. – (HU) Monet pitävät viime viikolla päättynyttä Cancúnin ilmastonmuutoskonferenssia menestyksenä, läpimurtona, paluuna toivoon. Minun mielestäni emme voi kuitenkaan puhua menestyksestä niin kauan, kun on tehty oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus vuonna 2012 raukeavan Kioton pöytäkirjan jatkamisesta. Tämän sopimuksen avulla pitäisi voida määrätä perustavanlaatuisia seuraamuksia. Cancúnissa ei päästy minkäänlaiseen päätökseen tällaisesta sopimuksesta. Jotkut valtiot halusivat itse asiassa, että koko pöytäkirja kumotaan. Kysymys siitä, ovatko Kioton kiintiön ylijäämät käytettävissä vuoden 2013 jälkeen, millä on Unkarille keskeinen merkitys ja mitä pidetään kansallisena voimavarana, on siis edelleen ratkaisematta aina Etelä-Afrikassa vuonna 2011 pidettävään ilmastonmuutoskonferenssiin saakka.

On olemassa edelleen mahdollisuus, että Itä-Euroopan valtioilta evätään epäoikeudenmukaisesti korvaus, jonka ne olisivat saaneet, koska ne noudattivat Kioton järjestelmän mukaisia todellisten päästöjen vähentämistä koskevia sitoumuksia. Niitä rikkoviin osapuoliin ei sovellettaisi puolestaan mitään seuraamuksia. Lisäksi Yhdysvallat ja Kiina, suurimmat päästöjen aiheuttajat, eivät ole vielääkään allekirjoittaneet Kioton pöytäkirjaa, joten tulokset, joita saamme aikaan ilmaston lämpenemisen estämiseksi, pysyvät hyvin vähäisinä. Näin ollen niin kauan kun meillä ei ole oikeudellisesti sitovaa kansainvälistä sopimusta, jonka perusteella on mahdollista rangaista huonoja oppilaita ja palkita hyviä, emme voi missään nimessä puhua menestyksestä.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Arvoisa puhemies, minä haluaisin onnitella Cancúnin konferenssin puheenjohtajavaltiota avoimista neuvotteluista näin monimutkaisessa prosessissa. Tämä sopimus näyttää olevan paras mahdollinen tällä hetkellä, vaikka se olisi voinut suuntautua pidemmällekin. Kioton pöytäkirjaa voidaan edelleen laajentaa, mikä on myönteistä: Ensi vuonna Durbanissa on paljon paineita, koska ainoa ilmastonmuutosta koskeva sitova sopimus raukeaa. On erittäin tärkeää, että Kööpenhaminassa aikaansaadusta sopimuksesta tulee Yhdistyneiden Kansakuntien virallinen asiakirja, koska sitä tukevat kaikki valtiot Boliviasta lukuun ottamatta. Olen tyytyväinen, että monet parlamentissa tuetut sosialistien kannat sisällytettiin asiakirjaan, kuten se, että luodaan vihreä ilmastorahasto, jolla autetaan kehitysmaita sopeutumaan ilmastonmuutokseen ja lievennetään sen vaikutuksia. Kiitän myös kaikkia valtioita, jotka sopivat pitävänsä ennallaan 1,5 astetta koskevan ehdotuksen, kunnianhimoisemman tavoitteen seuraavan konferenssin neuvottelujen varten. Tämä on erittäin tärkeä viesti, ja seuraava askel on varmistaa, että se näkyy hiilidioksidin vähennystavoitteissa.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Cancúnissa pidetyssä YK:n ilmastonmuutoskokouksessa päästiin pitkien neuvottelujen jälkeen myönteiseen

kompromissiin. Lopputulos ei ole merkittävä saavutus, mutta se on tärkeä askel ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta. Edistystä on tapahtunut kaikilla aloilla, jotka sisältyvät ensimmäistä kertaa YK:n asiakirjaan. Pidän myönteisinä tehtyjä päätöksiä, koska niillä helpotetaan neuvottelujen edistymistä tulevaisuudessa ja niillä varmistetaan, että edistytään huomattavasti pyrkimyksissä, jotka koskevat kehitysmaita ja ilmastonmuutoksen vaikutukselle kaikkein alttiimpia valtioita. Lisäksi tuen sitä, että kehittyneiden valtioiden ja kehitysmättömien alueiden välistä kuilua kurotaan umpeen tarjoamalla teknistä ja taloudellista apua. Tämä huippukokous merkitsee mielestäni ratkaisevaa käännekohtaa, jossa neuvottelijamme ovat tasoittaneet tietä sopimukselle, joka allekirjoitetaan ensi vuonna Durbanissa Etelä-Afrikassa. Haluan onnitella Euroopan parlamentin valtuuskuntaa kaikista toteuttamistaan toimista ja saavutetusta menestyksestä.

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Cancúnin ilmastokonferenssia ei voida pitää suurena saavutuksena. Se on kuitenkin parempi kuin ei mitään. Joitain konkreettisia toimia on toteutettu, esimerkiksi metsäkadon torjunta, ja on näytetty vihreää valoa 100 miljardin Yhdysvaltojen dollarin ilmastorahaston perustamiseksi. Koko asia kuitenkin liikkuu eteenpäin erittäin hitaasti ja väsyneesti. Tämä muistuttaa aivan sitä, kun seurattaisiin Echternachin tanssivaa kulkuetta. Samalla ilmaston lämpenemisen kello tikittää edelleen.

Mikä oli EU:n rooli tässä asiassa? EU on varmasti oppinut viimevuotisen Kööpenhaminan konferenssin virheistä. EU oli Cancúnissa neuvottelujen keskiössä ja toimi yhtenä rintamana. Koko maailma on luonut katseensa EU:n malliin, ja se tarkastelee sitä ihailen, koska meillä on edistyneimmät ja sitovimmat sopimukset. EU on ilmastoasioissa roolimalli.

Meidän on pidettävä tiukasti kiinni tästä johtavasta asemasta tulevina vuosina. Se erottaa meidät selkeästi kaikista muista mantereista myönteisellä tavalla. Se on valtava voimavara imagomme kannalta ja samalla sen avulla saadaan aikaan merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia etuja.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Arvoisa puhemies, olen seurannut kansainvälisiä ilmastoneuvotteluja edellisen 15 vuoden ajan, ja olen erityisen tyytyväinen Cancúnissa tehtyihin sopimuksiin. Hyväksytyt päätökset merkitsevät todellista edistymistä neuvotteluissa. Kööpenhaminan sopimuksen pääasialliset osat ovat nyt YK:n johdon alaisia. Yhdistyneet Kansakunnat ovat saaneet takaisin uskottavuutensa foorumina, jossa laaditaan monenvälisiä ilmastosopimuksia. Meksiko järjesti osallistavan ja avoimen konferenssin. EU oli johtavassa asemassa. Haluaisin korostaa komission ja puheenjohtajavaltio Belgian tehokasta toimien hallinnointia. Huomattavaa edistystä tapahtui teknologian, metsien ja sopeuttamisen alalla. Pidän erityisen myönteisenä ilmastorahaston luomista. Cancúnin tulosten perusteella tarvitaan kovaa työtä, jotta vuonna 2011 järjestettävästä Durbanin konferenssista saadaan menestys.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, Cancúnin kokousta on kutsuttu onnistumiseksi, ja sanavalinta on perusteltu vain tietäen, että ennakkoon ei odotettu mitään. EU:n kannalta on kuitenkin tärkeitä, että toteamme tosiasiat: päästöjen vähentämisessä mikään ei liikahtanut eikä mitään vähennyssitoumuksia syntynyt. Meillä ei ole globaalia sopimusta näköpiirissä, eikä meillä ole mitään sellaista, joka antaisi aihetta kiristää EU:n omaa ja yksipuolista tavoitetta 20 prosentista 30 prosenttiin.

Cancúnissa parlamentin delegaatio tapasi Achim Steinerin, UNEPin johtajan, joka sanoi vakavalla naamalla, että Euroopalle on ollut pelkästään hyötyä 20 prosentin tavoitteesta – se on kuulemma boostannut meitä eteenpäin ja parantanut kilpailukykyämme. Siksi hän kannatti tavoitteen kiristämistä edelleen.

Haluaisin nyt haastaa kaikki ne yritykset, jotka ovat globaalissa bisneksessä mukana ja mielestään altistuvat hiilivuodolle: kertokaa Achim Steinerille ja vastaaville vaikutusvaltaisille järjestöjohtajille teidän taloudellisista realiteeteistanne. Näyttäkää selvin luvuin päästökaupan aiheuttama suora ja epäsuora kustannusnousu, jos olette eri mieltä.

Ei ole oikein Euroopan kansalaisia ja työntekijöitä kohtaan, jos keskeiset päättäjämme, – jopa komissiossa, josta Steiner lienee tietonsa saanut – pidetään keinotodellisuudessa, jalat tukevasti ilmassa.

Cancúnin menestys oli sitä, että poliittista ylpeyttä pelastettiin: sovittiin, että asiasta tullaan sopimaan. Tajutaan, että ilmastohype on laantumaan päin, ja ilmastonmuutoksesta tulee normaali, arkinen asia. Viihdekulttuuri ja showbisnes sen ympäriltä hiipuvat. Ehkä se on hyvä. Päästään asiaan: takaisin järkevään kokonaisvaltaiseen ympäristönsuojeluun.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOT**

17. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0655/2010).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Vilija Blinkeviciuten laatima kysymys numero 15 (H-0585/10)

Aihe: Naisten terveyden suojelu

Komissio on hyväksynyt uuden sukupuolten tasa-arvoa koskevan strategian kaudelle 2010–2015. Tässä strategiassa otetaan esille sosiaalinen kuilu naisten ja miesten välillä ja todetaan, että köyhyyden riski on naisilla suurempi kuin miehillä. Naisilla on myös suurempi riski menettää nopeammin työpaikkansa kuin miehillä. Edelleenkin monet naiset työskentelevät matalapalkka-aloilla, ja heitä on hyvin vähän vastuullisissa tehtävissä. Naisten työssäkäyntiaste on matala äitiyden vuoksi, ja tästä syystä heidän eläkkeensä ovat pienempiä kuin miesten. Lisäksi naisilla ei usein myöskään ole sosiaaliturvaa.

Strategiassa ei esitetä mitään konkreettisia keinoja tai välineitä naisten terveyden suojelun takaamiseksi. Aikooko komissio esittää naisten terveyden suojelua koskevia suuntaviivoja tai ehdotuksia?

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Naiset ja miehet altistuvat terveystarpeille eri tavoin, ja tästä aiheutuu siten erilaisia seurauksia terveydelle. Naiset elävät keskimäärin kuusi vuotta pidempään kuin miehet, mutta he elävät suurimman osan näistä lisävuosista huonommassa terveydentilassa.

Naisilla esiintyy paljon enemmän tiettyjä sairauksia, kuten osteoporoosia. Tämän vuoksi EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiassa (vuosiksi 2010–2015), jonka komissio hyväksyi hiljattain, korostetaan näiden erojen suhteen lääketieteellisen tutkimuksen ja terveydenhuollon merkitystä. Strategiassa korostetaan, että terveystaloudessa on jatkettava mukautustoimia, jotta otetaan kunnolla huomioon naisten ja miesten erityistarpeet. Näitä toimia koskevaan strategiaan, joka keskittyy erityisesti naisten terveyteen, sisältyy tietoisuuden lisäämistä koskevia seminaareja naisten terveydestä ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista sukupuolinäkökohdat huomioon ottavasta terveystaloudesta.

Emme aloita tässä asiassa alusta. Kolme vuotta sitten hyväksytyssä EU:n terveysstrategiassa otettiin jo esille tarve ottaa sukupuolinäkökohdat huomioon terveydenhoitopolitiikan laadinnassa. Komission terveydenhoito-ohjelmalla on tätä varten tuettu monia naisten terveyttä koskevia hankkeita, joilla pyritään edistämään parempaa käsitystä naisten terveystarpeista ja niiden huomioon ottamista.

Hyvä esimerkki siitä, miten EU voi auttaa jäsenvaltioita parantamaan naisten terveyttä, on syöpäseulonta. Arvioidaan, että Euroopan unionissa voitaisiin estää joka vuosi 32 000 pelkästään rintasyövästä aiheutuvaa kuolemantapausta, jos sovelletaan tehokkaita rintasyöpää koskevia kansallisia ohjelmia. Sen vuoksi komissio laati eurooppalaiset ohjeet rintasyövän seulonnasta.

Lopuksi olen iloinen voidessani todeta, että komissio julkisti aikaisemmin tänä vuonna naisten terveyttä koskevan kertomuksen, jolla osaltaan edistetään sitä, että on otettava käyttöön toimintalinjoja, joissa otetaan paremmin huomioon sukupuolinäkökohdat.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Haluaisin tarkistaa eräitä seikkoja. Onko meillä riittävästi tietoja naisten terveyden suojelemisesta jäsenvaltioissa? Tiedämmekö, mikä erityisesti tämän merkittävän talous- ja rahoituskriisin vaikutus on naisten terveyteen? Eikö meidän pitäisi tarkastella vaikutusta, joka köyhyydellä on naisten ja erityisesti ikääntyneiden naisten terveyteen? Onko köyhyydessä elävien naisten saatavilla korkealaatuisia terveydenhoitopalveluita?

John Dalli , komission jäsen . – (EN) Komissio pyrkii saamaan mahdollisimman paljon tietoja ja palautetta sekä laatimaan tilastotietokannan kaikista terveyskysymyksistä. Tarkkuutemme riippuu luonnollisesti paljon vastauksista ja palautteesta, joita saamme eri jäsenvaltioista.

Olen samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi edelleen hankkia tietoja ja tarkastella, miten köyhyys vaikuttaa terveyteen, erityisesti naisten terveyteen. Terveys ja köyhyys ovat yhteydessä toisiinsa; tämä ei ole sukupuolisidonnaista. Olemme panneet merkille, että terveys on yleensä vaarassa köyhillä alueilla.

Toteutamme myös vanhuksia koskevia toimia. Kuten tiedätte, komissio on nyt alkanut toteuttaa innovatiivista kumppanuutta koskevaa aloitetta. Tämän innovatiivisen kumppanuuden ensimmäinen pilottihanke koskee terveyttä ja aktiivista ikääntymistä. Olen varma, että tämä vaikuttaa kumpaakin sukupuolta olevien kansalaistemme terveyteen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Tällä hetkellä Euroopan unionissa on 120 miljoonaa köyhyysriskille altista kansalaista. Naiset ovat kärsineet kovasti talouskriisistä ja he ovat enemmän alttiita köyhyydelle erityisesti, kun on kyse yksinhuoltajaperheistä.

Terveydenhoitojärjestelmät kärsivät huomattavasti talouskriisin vuoksi. Talousarvioita on leikattu, ja suuria tämän alan laitoksia on jopa suljettu. Haluaisin kysyä, millaisia toimia teillä on mielessänne sen varmistamiseksi, että kohdunkaulan tai rintasyövän varhaista seulontaa koskevat toimet ovat kaikkien naisten saatavilla heidän sosiaalisesta tai materiaalisesta tilanteestaan riippumatta ja että erityisesti varmistetaan, että meillä on oikeudenmukainen terveydenhoitojärjestelmä, joka tarjoaa laadukkaita palveluita kaikkialla Euroopan unionissa.

John Dalli , komission jäsen . – (EN) Toistan jälleen kerran, että terveydenhoito ja terveydenhuoltojärjestelmät kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio on itse asiassa antanut ohjeita rintasyövän seulonnasta, ja olemme painostaneet jäsenvaltioita

noudattamaan näitä ohjeita ja ottamaan käyttöön kansallisia rintasyövän seulontaa koskevia ohjelmia mahdollisimman pian. Voin sanoa, että suurimmassa osassa valtioita meillä on riittäviä ja erittäin hyviä rintasyövän seulontaohjelmia, joista saadaan tuloksia; jotkut toiset maat toimivat valitettavasti edelleen hitaasti. Voin vakuuttaa teille, että kaikissa yhteyksissä jäsenvaltioiden kanssa tämä on yksi keskusteltavista painopistealueista.

Puhemies. – (EN) **Tiziano Mottin** laatima kysymys numero 16 (H-0587/10)

Aihe: Euroopan parlamentin 23. kesäkuuta 2010 antama kannanotto nopean hälytyksen järjestelmään pedofiilien ja seksuaalirikollisten torjumiseksi

Euroopan parlamentti hyväksyi 23. kesäkuuta 2010 kirjallisen kannanoton nopean hälytyksen järjestelmään pedofiilien ja seksuaalirikollisten torjumiseksi. Komissio oli julkaissut 22. toukokuuta 2007 tiedonannon ”Tavoitteena yleinen toimintalinja tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi”. Parlamentti oli pyytänyt neuvostoa ja komissiota toteuttamaan toimia toukokuussa 2007 annetun komission tiedonannon johdosta ja panemaan täytäntöön yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY ja laajentamaan sitä niin, että määritellään myös muita tietosuoja normeja, jotka koskevat tiettyjä sisältöjä internetistä lataavia henkilöitä, jotta poliisi- ja oikeusviranomaiset voivat nopeasti ja tehokkaasti puuttua internetin lapsipornografiaan ja seksuaalirikollisuuteen. Voiko komissio kertoa, mitä toimia on toteutettu tämän kannanoton johdosta?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Olen vahvasti sitoutunut torjumaan lasten hyväksikäyttöä ja erityisesti lasten seksuaalista hyväksikäyttöä. Komissio hyväksyi 29. maaliskuuta 2010 lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja seksuaalista riistoa sekä lapsipornografian torjumista koskevan ehdotuksen direktiiviksi. Tämän kunnianhimoisen direktiivin teksti kattaa rikoksentehtäjäiden syytteenpanon, uhrien suojelun ja rikosten ehkäisyn.

Tekniikan kehityksen mukana tuomien riskien vuoksi ehdotukseen sisältyvät erityisesti uudet rikokset, kuten lasten houkuttelu seksuaalisen hyväksikäytön tarkoituksessa (grooming), lapsipornografian katselu tiedostoja lataamatta, verkossa tapahtuva seksuaalinen hyväksikäyttö tai lasten hyväksikäytön mahdollisuuden mainostaminen verkossa esimerkiksi Internetin keskusteluryhmissä. Olisi saatava käyttöön erityisiä tutkimusvälineitä, kuten salaisia operaatioita, jotta poliisit soluttautuvat seksuaalirikollisten piireihin, ja erityisiä tutkintayksiköitä, jotka analysoivat lapsipornoaineistoa lapsiuhrien tunnistamiseksi.

Jäsenvaltioiden olisi myös otettava käyttöön kansallisia järjestelmiä, joilla estetään pääsy lapsipornografiaa sisältäville verkkosivuille ja toteutettava toimia sisällön poistamiseksi sen lähteellä. Olemme tarkastelleet huolellisesti Euroopan parlamentin 23. kesäkuuta 2010 esittämää kannanottoa, ja olisin kiinnostunut kuulemaan parlamentin jäsenen ehdotusta nopean hälytyksen järjestelmästä. Panin myös merkille ehdotuksen laajentaa tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin soveltamisalaa, jotta säilytetään lapsipornografisen aineiston käyttäjien hakutiedot ja lasten hyväksikäyttöä koskeva aineisto, jota on ladattu Internetistä, taikka viestejä, joita on käytetty houkuttelemaan lapsia verkossa.

Tietojen säilyttämistä koskeva direktiivi velvoittaa viestintä- ja verkkopalvelujen tarjoajia säilyttämään verkkoliikennettä, paikannusta ja tilaajia koskevia tietoja. Sen soveltamisala ei ulotu sisältötietoihin. Sisältöä voidaan saada ja säilyttää rikostutkinnan yhteydessä

välineellä, joka tunnetaan nimityksellä laillinen telekuuntelu. Laillinen telekuuntelu kuuluu yksinomaan kansallisen lainsäädännön piiriin ja eroaa jäsenvaltioiden välillä, mutta sitä voidaan yleensä käyttää vain, jos lainvalvontaviranomaisella on viitteitä sellaisen rikollisen toiminnan suorittamisesta, mikä vaatii lisätutkimuksia. Tämä erityisväline on tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin soveltamisalan ulkopuolella.

Laillista telekuuntelua voidaan käyttää rikostutkinnassa, jossa oletetaan, että on olemassa epäily. Tietojen säilyttämistä koskevassa direktiivissä päinvastoin veloitetaan operaattoreita säilyttämään tietynlaisia tietoja riippumatta siitä, ovatko tietojen haltijat epäilyttäviä tai eivät. Tietojen säilyttämistä koskevan direktiivin ulottaminen valtavaan määrään henkilökohtaisia ja sisältötietoja, kuten Internet-hakuja eri avainsanoilla ja eri kielillä, ladattua sisältöä, vaihdettuja viestejä ja kaikkien käyttäjien tunnistamiseen tarvittavia tietoja, olisi oltava tarpeellisuuden ja oikeasuhtaisuuden mukaista, mitä se ei vielä ole. Tällainen ulottaminen koskisi kaikkien lataamaa sisältöä jokaisesta palvelusta, milloin tahansa ja mistä aiheesta tahansa.

Parlamentin jäsenen tekemä ehdotus herättää vakavaa huolta siitä, onko se suhteellisuusperiaatteen mukainen, vaikka sen tarkoitus on oikeutettu ja ansaitsee täyden huomiomme. Komissio katsoo, että sen äskettäin antama direktiiviehdotus olisi sopivampi väline saavuttaa yhteinen tavoite lasten suojelemisesta seksuaalirikollisilta.

Tiziano Motti (PPE) . – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin puheenvuoron vain muutamaksi sekunniksi, koska olen tyytyväinen vastaukseen ja kiitollinen komission jäsenelle siitä. Olen myös tyytyväinen, että toimia toteutetaan, jotta ongelma torjutaan sen alkulähteellä.

Haluaisin 23. kesäkuuta 2010 hyväksytyyn kannanoton osalta huomauttaa, että siinä viitattiin erityisesti ladattuun tietoon, eikä materiaalin lataamiseen verkkosivuilta. Tämä johtuu siitä, että me uskomme, että hakukoneen käyttäjien oikeus yksityisyyteen olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

Minusta kuitenkin voidaan tehdä enemmän, paljon enemmän, sillä kun on kyse suhteellisuusperiaatteesta, kansalaisilla ei ole mitään sitä vastaan, että heidät tarkastetaan ennen lennolle lähtöä, koska he ovat tietoisia, että matkustajille tarjotaan korkealaatuinen yksityisyyden suoja tarkastuksen aikana, joten on myös mahdollista, että päästään tyydyttävään kompromissiin, jotta alaikäisiä suojellaan myös tällä alalla.

Janusz Władysław Zemke (S&D) . – (EN) Haluaisin palata mainintaan parlamentin 23. kesäkuuta 2010 hyväksymästä kannanotosta. Muistatte varmaan, että kyseinen kannanotto liittyy pedofiilejä koskevan nopean ja tehokkaan hälytysjärjestelmän luomiseen. Asiaan liittyvä kysymykseni koskee toista asiaa: eikö eri poliisiviranomaisten pitäisi luoda tietokantoja pedofiileistä Euroopan unionin johdolla, koska muiden jäsenvaltioiden poliisivoimat voisivat hyödyntää näitä jokaisessa jäsenvaltiossa luotuja tietokantoja?

Georgios Papanikolaou (PPE) . – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Puola päätti äskettäin kemiallisesta kastroatiosta pedofiileille ja raiskaajille sen jälkeen, kun pidätettiin 45-vuotias mies, joka sai kaksi lasta alaikäisen tyttärensä kanssa. Hormonihoitoja käytetään tukahduttamaan heidän seksuaalisia halujaan. Tämä toimi on, kuten voitte kuvitella, herättänyt vilkasta keskustelua ja reaktioita Puolassa siitä, kenen oikeudet ovat etusijalla: yhteiskunnan, joka olettaa, että sitä suojellaan raiskaajilta, vai seksuaalirikoksista tuomittujen, jotka joutuvat monen mielestä epäinhimillisen rangaistuksen kohteeksi. Onko

komissio esittänyt kannan näistä kysymyksistä ja kemiallisen kastraation laillistamisesta seksuaalirikosten yhteydessä?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Kuten totesin puheenvuoroni alussa, yksi parhaista keinoista lapsipornografian ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi on se, että komission maaliskuussa 2010 esittämä lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskeva ehdotus hyväksytään nopeasti.

Komissio odottaa Euroopan parlamentin mietintöluonnosta ja kolmikantaneuvotteluiden aloittamista. Luotan myös jäsenvaltioihin ja Euroopan parlamenttiin, jotta saadaan lopullinen asiakirja, joka on välttämätön näiden rikoksien torjumiseksi, ja haluaisin kiinnittää huomionne jälleen suhteellisuusperiaatteeeseen, mikä mielestäni liittyy viimeiseen kysymykseen tästä aiheesta.

Puhemies. – (EN) Nyt on vuorossa kysymys nro 17, jonka esittää paikalla 666 istuva Barbara Matera. Se ei sovi teille!

Barbara Materan laatima kysymys numero 17 (H-0609/10)

Aihe: Nuoret ja työmarkkinat

Eurostatin arvioiden mukaan työttömien työikäisten osuus Euroopassa on 9,6 prosenttia. Vuosittain korkeakoulututkinnon suorittaa noin kolme miljoonaa nuorta. Köyhyysvaarassa olevan väestön osuus Euroopassa nousi 1,5 prosenttiyksiköllä vuosina 2004–2008, 15 prosentista 16,5 prosenttiin.

Komissio on laatinut uuden asiakirjan ”Eurooppalaisen koulutusyhteistyön tiivistäminen Eurooppa 2020 -strategian tukemiseksi”. Vuosi 2010 on myös köyhyiden torjunnan eurooppalainen teemavuosi.

Aikooko komissio siis ryhtyä toimiin, joilla parannetaan tietyn ikäisten nuorten mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille, jolloin heidän ei tarvitse kärsiä työttömyydestä eikä varsinkaan pitkäaikaistyöttömyydestä täytettyään 30 vuotta, kannustamalla jäsenvaltioita työllistämään pätevyysvaatimukset täyttäviä ja vaikeassa taloudellisessa tilanteessa olevia 19–35-vuotiaita nuoria keskipitkillä ja pitkillä työ sopimuksilla?

László Andor, *komission jäsen.* – (EN) Nuorten työttömien määrä on lisääntynyt miljoonalla hengellä edellisen kahden vuoden aikana. Tällä hetkellä on viisi miljoonaa alle 25-vuotiasta nuorta, jotka eivät löydä työpaikkaa.

Komissio on erittäin tietoinen nuorten vaikeuksista työmarkkinoilla tällä hetkellä. Liian monilla on lyhytaikaisia sopimuksia, jotka tarjoavat vähän mahdollisuuksia päästä eteenpäin, vaikka henkilöt olisivat kuinka päteviä. Lisäksi joillain ryhmillä on erityisiä vaikeuksia saada työpaikka ja pysyä työmarkkinoilla. Heihin sisältyvät maahanmuuttajataustaiset nuoret ja etnisten vähemmistöjen, kuten romanien, nuoret.

Samaan aikaan korkeasti koulutettujen henkilöiden kysynnän ennustetaan lisääntyvän jopa 16 miljoonaan ja keski-asteen tutkinnon suorittaneiden henkilöiden yli 3,5 miljoonaan. Tämä merkitsee suuria työllistymismahdollisuuksia nuorille, ja meidän on varmistettava, että nuoret voivat hyödyntää niitä täysin.

Eurooppa 2020 -strategiassa, jossa määritellään EU:n kasvua ja työpaikkoja koskevat yksityiskohtaiset suunnitelmat seuraavalle vuosikymmenelle, keskitytään erityisesti nuoriin ja asetetaan selkeitä tavoitteita koulutustasosta. Komissio esitti syyskuussa joukon poliittisia aloitteita nuorille, joita kutsutaan nimityksellä ”Nuoret liikkeellä”. Niissä esitetään

toimintaohjelma nuorten koulutuksen ja työllisyyden parantamisesta seuraavan vuosikymmenen aikana. Komissio esitteli hiljattain toisen lippulaivahankkeen, ”uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelman”. Komissio kannustaa nuoria koskevien sitoumuksien käyttöönottoa, jotta varmistetaan, että kaikki nuoret ovat neljän kuukauden kuluessa oppilaitoksesta lähdettyään työssä, täydennyskoulutuksessa tai että heitä aktivoidaan.

Toinen näkökohta on tarve vähentää työmarkkinoiden segmentoitumista joustoturvaa koskevien yhteisten toimintalinjojen mukaisesti. Me ehdotamme, että jäsenvaltioiden, joiden työmarkkinat ovat segmentoituneet, pitäisi harkita sellaisten toistaiseksi voimassa olevien työsopimusten käyttöönottoa, joilla tarjotaan riittävän pitkä koeaika ja joiden suojaoikeuksia nostetaan vähitellen. Meidän on myös edistettävä laajempaa työvoiman liikkuvuutta ja kannustettava innovointia. Tässä asiassa auttaa kaksi välinettä, Euroopan ammatillisen liikkuvuuden järjestelmä ”eka Eures-työpaikka” ja eurooppalainen avointen työpaikkojen seurantaväline. ”Eka Eures-työpaikka” -toimella edistetään nuorten työvoiman liikkuvuutta, ja eurooppalaisen avointen työpaikkojen seurantavälineen ansiosta nuoret ja ammatinvalinnanohjaajat voivat nähdä, millä unionin alueilla on työpaikkoja ja mitä taitoja tarvitaan. Samoin yhteisön Progress-ohjelman mikrorahoitusjärjestelyllä tarjotaan tukea nuorille yrittäjille, jotka eivät löydä vaihtoehtoisia rahoituslähteitä yritysten perustamiseksi.

Edessämme oleviin ongelmiin ei ole luonnollisesti yhtä ainoaa ratkaisua, mutta voimme oppia toisiltamme vaihtamalla kokemuksia. Ehdottamissamme nuorten työllisyyspuitteissa annetaan neuvoja siitä, miten poliittiset päättäjät, sidosryhmät ja instituutiot voivat edistää asiaa. Julkisilla työvoimapalveluilla, työmarkkinaosapuolilla, työnantajilla ja nuorten tukipalveluilla paikallisella tasolla on kaikilla keskeinen rooli. Pyrimme kannustamaan enemmän niiden kokemusten vaihtoa ja hyviä toimintatapoja EU:n tasolla. Uskon vakaasti, että kun yhdistämme voimavaroja EU:n tasolla, voimme kehittää ja edistää onnistuneita toimintalinjoja ja tukea nuoria.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies ja hyvät kollegat, olen tyytyväinen komission jäsenen vastaukseen. Kun otetaan huomioon maailmantalouden tilanne ja kriisi, joka on pahentanut työmarkkinoiden olosuhteita ja joka vaikuttaa kaikkein haavoittuvimpiin ryhmiin, erityisesti nuoriin, haluaisin pyytää komission jäseneltä, että hän esittää näkemyksensä tarpeesta antaa enemmän painoarvoa EU:n välineille, kuten Euroopan globalisaatiorahastolle, jota tarvitaan, jotta talouskriisiin ja siten myös globalisaatioon liittyvien syiden vuoksi irtisanottuja työntekijöitä voidaan kouluttaa uudelleen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kuuntelin vastaustanne kollegani kysymykseen, mutta haluaisin teidän kiinnittävän huomiota seuraavaan ruohonjuuritasolla tapahtuvaan seikkaan.

Kyseessä ovat Kreikan työttömyysluvut vuonna 2009: nuorten miesten työttömyys oli 20 prosenttia ja nuorten naisten 34 prosenttia. Tilanne paheni, kun Kansainvälinen valuuttarahasto puuttui tilanteeseen. Samaan aikaan kahden Euroopan unionin kansallisen strategisen viitekehyksen välityksellä rahoitettavan ohjelman käyttöasteet ovat 1,9 ja 3,2 prosenttia.

On siis kysyttävä: miksi käyttöaste on näin alhainen Kreikassa? Onko asiasta vastuussa Kreikan hallitus? Ja toiseksi, harkitseeko komissio muita toimenpiteitä, joilla puututaan tähän työttömyysongelmaan?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Lyhyesti sanottuna tämä on tärkeä, mutta surullinen aihe. Tiedän, että kotimaassani 20 prosenttia nuorista on työttöminä, että maastamuutto, joka jo loppui, alkoi uudelleen ja että tähän liittyy ”aivovuoto”. Mukana on myös oman perheeni jäseniä.

Siten, viitaten edelliseen kysymykseen, ottavatko jotkut jäsenvaltiot toisia paremmin vastaan Euroopan unionin ehdottamia toimia, ja mitä esteitä niille aiheutuu?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Haluaisin kiittää teitä puheenvuoroistanne ja siitä, että kiinnitätte huomiota muihin kuin mainitsemini rahastoihin: mikrorahoitusjärjestelyyn, Euroopan sosiaalirahastoon ja Euroopan globalisaatorahastoon. Niilläkin voi olla merkitystä ja etenkin niistä jälkimmäisellä sellaisten odottamattomien joukkoirtisanomisten yhteydessä, jotka vaikuttavat erityisesti valmistusteollisuudessa, mutta myös muilla teollisuudenaloilla työskenteleviin henkilöihin.

Meidän mielestämme nämä rahastot ovat hyödyllisiä ja katsomme, että ne tarvitsevat varmaa rahoitusta seuraavalle rahoituskaudelle tai seuraavalle ohjelmakaudelle, koska valitettavasti, vaikka vauraus on palaamassa, meidän on varauduttava huomattavaan määrään irtisanomisia joissain tapauksessa uudelleenjärjestelyjen ja rajat ylittävien siirtojen vuoksi. Meillä on kiinnitettävä huomiota erityistapauksiin.

Euroopan unionissa on nyt syntymässä ero, eräänlainen kaksijakoinen tilanne, jossa on keskusalue, jonka bruttokansantuote ja työllisyys kasvaa, mutta jossa on myös Kreikan ja Irlannin kaltaisia valtioita, jotka taistelevat edelleen rahoitusmarkkinoiden paineessa.

Neuvottelin hiljattain henkilökohtaisesti ministeri Katselin kanssa, ja keskustelimme siitä, miten Euroopan sosiaalirahastoa voitaisiin käyttää tehokkaammin Kreikassa. Viime aikoina tähän on ollut monia syitä, kuten kriisi, vaikeudet saada yhteisrahoitusta ja tietyt hallinnolliset vaikeudet, jonka vuoksi sosiaalirahaston tehokas käyttö on ollut hankalaa, mutta voin vakuuttaa teille, että yksikköni työskentelivät kovasti ja tiiviisti Kreikan hallintoviranomaisen kanssa, jotta sopivia ESR:n rahoitusmahdollisuuksia löydetään tällä kaudella. Mielestäni apua voidaan todella tarjota, jos hallinnoimme rahastoa asianmukaisella tavalla.

On totta, että hätätilanteissa tämä on vieläkin vaikeampaa. Käytettävissä olevaa ESR:n rahoitusta on järjestettävä uudelleen, ja tälle on mahdollisuuksia. Uskon, että meidän on pidemmällä aikavälillä mukautettava sosiaalirahastoa siten, että se voi olla tehokkaampi tietyissä tilanteissa ja tasapainottaa unionin sisäisen epätasapainoisen talouskehityksen vaikutuksia. Tämä on jo näkynyt väestötilanteessa, sillä se on aiheuttanut muuttovirtoja, joita ei ole tarpeeksi ymmärretty edellisellä kaudella. Kiinnitämme huomion tähän ja yhdistämme tämän kysymyksen työmarkkinoiden kehitystä koskeviin asioihin.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, meillä on nyt 40 minuuttia ennen kuin kello on 20.30 ja joudumme lopettamaan, joten ehdotan, että aika jaetaan komission varapuheenjohtajan Redingin ja komission jäsenen Fülen välillä. Ensimmäinen kysymys on Viviane Redingille.

Hyvät kollegat, arvioikaa, ehditäänkö kysymystänne käsitellä. Pahoittelen, että meillä on vain vähän aikaa tänä iltana edellisen keskustelun pitkittymisen vuoksi, mutta aion lopettaa kello 20.30, jotta tulkit pääsevät illalliselle. Olen itse täällä keskiyöhön asti.

Toinen osa

Marc Tarabellan kysymys nro 18 (H-0570/10):

Aihe: Sukupuolten tasa-arvo päätöksenteossa

Todettuaan, että vain joka neljäs jäsenvaltioiden parlamenttien jäsenistä ja hallitusten ministereistä on nainen ja että EU:n suurimpien pörssinoteerattujen yhtiöiden johtokuntien jäsenistä naisia on vain kymmenen prosenttia ja johtokunnan puheenjohtajista vain kolme prosenttia, komissio julistaa naisten ja miesten tasa-arvostrategiassa vuosiksi 2010–2015, että se aikoo tarkastella aloitteita, seurata edistymistä ja tukea tasa-arvon edistämistä koskevia toimia. Tämän lasikaton murtamiseksi tarvitaan nyt kuitenkin kohdennettuja toimia.

Aikooko komissio ottaa käyttöön sukupuolikiintiöt naisten osuuden kasvattamiseksi päätöksenteossa? Aikooko se kannustaa tarmokkaammin jäsenvaltioita kehittämään lastenhoitojärjestelmiä, jotta äidit voisivat sovittaa paremmin yhteen työ- ja perhe-elämän? Mitä muita toimia se aikoo toteuttaa tällä alalla etenkin stereotyyppien torjumiseksi?

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja* . – (EN) Tämä on itse asiassa yksi mieliaiheistani, minkä vuoksi aion tarkastella kaikkia lainsäädännöllisiä ja ei-lainsäädännöllisiä toimia, joilla korjataan jatkuvaa eriarvoisuutta päätöksenteossa. Viimeisimmät luvut eivät ole kovin hyvät, minkä vuoksi meidän on todella tehtävä jotain erityisesti siksi, että luvut pysyvät sitkeästi samalla epäsuotuisalla tasolla.

Tämä on yksi komission naisten ja miesten vuosia 2010–2015 koskevan tasa-arvostrategian viidestä painopistealueesta. Olen jo esitellyt sen parlamentille ja todennut, että olisi hyvä, että johtokunnissa ja johdossa olisi enemmän naisia. Sen vuoksi meidän on puhuttava niiden kanssa, jotka ovat vastuussa asiasta. Aion kutsua suurten pörssiyritysten johtajia neuvotteluihin maaliskuussa. Näin edistetään vuoropuhelua elinkeinoelämän sidosryhmien kanssa, jotta asiat saadaan eteenpäin. Jos niitä ei saada eteenpäin, minä aion toteuttaa kohdennettuja aloitteita tilanteen parantamiseksi.

Tietojen keräämistä ja vertailukelpoisten tietojen levittämistä koskevan kysymyksen osalta voin todeta, että tiedämme hyvin, että myös tässä asiassa on puutteita. Meillä on nyt sukupuolten tasa-arvoinstituutti Vilnassa, joten voimme nyt luottaa vakavammin otettaviin tietoihin, vertailukelpoihin tietoihin ja erityisesti tietokantaan, joka koskee päätöksentekoaosamassa olevia naisia ja miehiä, sekä säännölliseen raportointiin.

On totta, että laadukkaan hoitopalveluinfrastruktuurin puute on yksi syistä, mutta se ei ole ainoa syy siihen, miksi niin harvat naiset ovat päättävässä asemassa, joten meidän on tarkasteltava jäsenvaltioiden toimia tässä asiassa. Rakennerahastoista voidaan käyttää ajanjaksolla 2007–2013 puoli miljardia euroa lastenhoitopalvelujen kehittämiseksi ja 2,4 miljardia euroa toimiin, joilla helpotetaan naisten työnsaantia ja työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista mukaan lukien lastenhoitopalvelujen saatavuutta.

Kun kuulette tämän, ymmärrätte, että en ole kovin vaikuttunut siitä, miten useat jäsenvaltiot toimivat lastenhoidon alalla, joten tämä on tärkeä seikka poliittisella asialistalla. Kollegani Andor tarkastelee näitä lukuja ja toimia Eurooppa 2020 -strategiassa, ja olen todella vakuuttunut, että jäsenvaltioiden olisi tehostettava ponnistelujaan tällä alalla.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin kiittää teitä vastauksestanne ja ennen kaikkea sitoumuksestanne. Tiesin, että tämä oli yksi mieliaiheistanne. Haluaisin erityisesti korostaa tarvetta edistää työ- ja yksityiselämän tasapainottamista niin miehiä kuin naisiakin varten; ainoastaan tällä tavalla saavutamme

ehdottoman tasa-arvon. Yli puolet jäsenvaltioista eivät ole päässeet tavoitteeseen luoda lastenhoitopalveluja vähintään 90 prosentille lapsista, jotka ovat yli kolmevuotiaita, mutta alle kouluikäisiä, ja 33 prosentille alle kolmivuotiaista lapsista. Halusin sen vuoksi kysyä teiltä, aiotteko toteuttaa vastatoimia tai jopa määrätä seuraamuksia jäsenvaltioille, jotka eivät saavuta tätä tavoitetta?

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Kysymyksessä mainitaan sana ”kiintiö”, ja en kuullut vastausta erityisesti kysymykseen kiintiöistä. Toiseksi olen pahoillani, jos lapsia pidetään ”ongelmana” naisten osallistumiselle työelämään. Lapset ovat lapsia hyvin lyhyen aikaa, ja naiset voivat osallistua työhön kaikenikäisinä. Emme saisi keskittyä pelkästään siihen, että lapset muodostavat ongelman. Ongelmana eivät ole lapset, vaan ongelma on se, että tarvitsemme enemmän lapsia Euroopan unioniin. Ongelma on: kuinka monta naista murtaa lasikaton, jonka kysymyksen esittäjä on pannut merkille?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vaikka naisten osuus yliopistosta valmistuneista on yli 55 prosenttia, emme vielä näe heitä julkisten laitosten tai yritysten johtotehtävissä. Lisäksi esiintyy myös sukupuolten välinen 17 prosentin palkkaero.

Haluaisin pyytää teitä harkitsemaan joitain kokonaisvaltaisia ohjelmia ja jopa jäsenvaltioihin kohdistuvaa tiukempaa valvontaa lastenhoitopalveluista. Jos emme onnistu luomaan tasapainoa työ- ja yksityiselämän välille, emme voi kannustaa nuoria äitejä jatkamaan uraansa, jotta he pääsevät myös johtoasemaan.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Olen täysin samaa mieltä arviosta, että monet jäsenvaltiot eivät saavuta Barcelonan tavoitteita. Vain kahdeksan jäsenvaltiota täyttää Barcelonassa asetetut 0–3-vuotiaita lapsia koskevat tavoitteet, ja ainoastaan seitsemän jäsenvaltiota täyttää tavoitteet, jotka koskevat lapsia, jotka ovat yli kolmivuotiaita ja alle kouluikäisiä.

Tasa-arvoasioista vastaavana komission jäsenenä en ole vastuussa sosiaalialan asioista, ja tiedän, että kaikki nämä kysymykset ovat Eurooppa 2020 -strategian asialistalla. Meidän on tarkasteltava kaikkia näitä kysymyksiä, koska ongelmat pahenevat väestön ikääntymisen vuoksi. Kuka huolehtii myös vanhuksista? Naisilla ei ole huolehdittavanaan ainoastaan lapsia vaan myös vanhuksia. Meidän on siten todella tarkasteltava asiaa ja myös pohdittava, miksi jäsenvaltiot eivät käytä saatavilla olevia varoja luodakseen lisää lastenhoitopalveluita.

Kiintiöiden osalta, en muistaakseni käyttänyt sanaa kiintiö, mutta sanoin hyvin selkeästi, että jos asiassa ei edistytäkään, niin silloin aion tehdä jotain, ja sanoin selvästi, mitä tarkoitan edistymisellä. Edistyminen merkitsee, että pörssiyritysten johtokunnissa on oltava 30 prosenttia naisia vuoteen 2015 mennessä ja 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Toivon, että voimme saavuttaa nämä tavoitteet ilman, että EU puuttuu voimakkaasti asiaan. Jos emme voi, niin silloin kiintiöt ovat asialistalla, ja vaikka jotkut eivät usko, että teen mitä sanon, niin minut tunnetaan siitä, että teen normaalisti sen, mistä olen ilmoittanut. Tämän vuoksi likeyrityksillä on nyt merkittävä mahdollisuus tehdä tarpeettomaksi se, että minä puutun asiaan, sillä jos ne toimivat oikein, meidän ei tarvitse puuttua siihen.

Olen täysin samaa mieltä esitetyistä luvuista. Naisten osuus yliopistojen vastavalmistuneista on jopa 60 prosenttia; tämä merkitsee, että meitä pitäisi olla 60 prosenttia johtotehtävissä, mutta olemme vielä kaukana tällaisesta tasosta. Sen vuoksi meidän on autettava naisia pääsemään johtotehtäviin. On monia syitä, miksi he eivät pysty siihen: yksi on kulttuuri, ja se on kaikkein vaikein muuttaa. Se on myös syy, minkä vuoksi naisten osallistuminen päätöksentekoon on yksi tasa-arvostrategian painopisteistä, samoin kuin sukupuolten

palkkaero, joka on Euroopan tasolla keskimäärin 17 prosenttia. Joissain valtioissa se on paljon enemmän ja joissain paljon vähemmän.

Ensi vuonna aloitamme tiedotuskampanjan näistä näkökohdista. Esimerkiksi Saksassa on erittäin hyvä hanke, jota voisimme käyttää muissa valtioissa. Julkisissa tiloissa on mittari, joka mittaa, kuinka kauan naisen on tehtävä työtä ennen kuin hän pääsee samaan keskipalkkaan kuin mies. Meidän on saatava luonnollisesti työmarkkinaosapuolet mukaan tähän keskusteluun, ja meidän on saatava avoimuutta koskevat toimenpiteet toteutettua.

Kaikki tämä on naisia koskevan strategian käsiteltävien asioiden joukossa, ja aiomme toteuttaa ne vähitellen, emme sen vuoksi, että vain puhumme niistä, vaan että saamme asiat muutettua.

Puhemies. – (EN) **Georgios Papanikolaou**n kysymys nro 19 (H-0572/10):

Aihe: Tulkkauksen, kääntämisen ja tietojen antamisen kustannukset rikosoikeudellisissa menettelyissä jäsenvaltioissa

Oikeutta tulkkaukseen ja käännöksiin koskeva direktiivi, joka hyväksyttiin äskettäin neuvostossa, sekä syytetyn tiedonsaantioikeutta koskeva direktiivi, jonka käsittelyä ollaan aloittamassa, kuuluvat keskeisiin toimiin, jotka on sisällytetty komission ehdottamaan syytettyjen henkilöiden puolustautumisoikeuksien vahvistamista koskevaan etenemissuunnitelmaan.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

Suunnitelmien mukaan jäsenvaltiot ottavat yksin kantaakseen kääntämisestä, tulkkauksesta ja tietojen antamisesta koituvat kustannukset. Millaisia taloudellisia vaikutuksia ja kuinka suuret kustannukset tämäntyyppisten palvelujen tarjoamisesta arvelaan aiheutuvan? Sellaiset jäsenvaltiot kuten Kreikka ja Malta vastaanottavat suuria määriä laittomia maahanmuuttajia, ja käännös- ja tulkkauspalvelujen sekä syytettyä koskevien tietojen antamiseen liittyvien palvelujen tarjoamisesta sekä poliisien ja syyttäjiä koulutuksesta koituu niille mahdollisesti erityinen taloudellinen taakka.

Aikooko komissio osallistua tukemalla näitä maita ja myöntää taloudellista apua, jotta niiden ei tarvitse kantaa rikosoikeudellisiin menettelyihin joutuvien laittomien maahanmuuttajien aiheuttamia kustannuksia kokonaan? Jos se aikoo näin tehdä, minkä arviointiperusteiden nojalla tämän avun suuruus määritellään ja mitkä maat mahdollisesti ovat siihen oikeutettuja?

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja* . – (EN) Kun minusta tuli komission jäsen, panin merkille, että aikaisemmin oli saatu paljon aikaan turvallisuutta koskevissa kysymyksissä, mutta hyvin vähän oikeuksia koskevissa kysymyksissä. Sen vuoksi, koska käytössäni on Lissabonin sopimuksen välineet ja Tukholman strategia, johon sisältyy monia näkökohtia siitä, miten meidän on edettävä, me päätimme toimia ja me toimimme hyvin nopeasti.

Haluaisin ensiksi kiittää parlamenttia erinomaisesta työstä, jota on tehty menettelyllisten oikeuksien suhteen. Olemme jo päässeet sopimukseen siitä, että henkilöllä on oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin tuomioistuimen rikosoikeudellisissa menettelyissä. Olemme edistyneet hyvin tiedonsaantioikeutta rikosoikeudellisissa menettelyissä koskevan direktiivin osalta: kyseessä on tämä kuuluisa ilmoitus oikeuksista (Letter of Rights). Jos haluamme, että meistä tulee oikeuksien manner, niin meillä on otettava käyttöön pikkuhiljaa menettelylliset oikeudet. Ne ovat kalliita, mutta ne ovat välttämättömiä, jotta Euroopan

kansalaisten puolustautumisoikeus turvataan ja jotta vastavuoroinen tunnustaminen toimii kunnolla.

Ennen kuin teemme mitään ehdotusta, suoritamme aina perusteellisen vaikutusten arvioinnin EU:n lainsäädännön taloudellisista vaikutuksista jäsenvaltioihin. Ainoastaan sen jälkeen teemme lainsäädäntöehdotuksia. Tämä toimi perustui luonnollisesti jäsenvaltioiden hallintojen esittämiin lukuihin. Nämä luvut osoittavat, että jäsenvaltioille aiheutuvien ylimääräisten kustannusten ei pitäisi olla liian suuria.

Kun on kyseessä tulkkausta ja kääntämistä koskeva oikeus, direktiivissä yksinkertaisesti toistetaan Euroopan neuvoston Euroopan ihmisoikeussopimuksessa olemassa oleva velvoite, joten mitään poikkeuksellista ei vaadita. Vaaditaan vain hyvin yksinkertaista asiaa. Jäsenvaltioille – joista monet jo noudattavat Strasbourgissa toimivan tuomioistuimen velvoitteita – ei todennäköisesti aiheudu mitään ylimääräisiä kustannuksia sen lisäksi, mitä ne käyttävät tähän.

Kun kyseessä on oikeus tietoon, suurin osa menoista syntyy alkuvaiheen kertaluonteisesta kustannuksesta, joka aiheutuu siitä, että laaditaan ilmoitus oikeuksista. Komissio on jo esittänyt mallin direktiivissä olevassa liitteessä kaikilla EU:n kielillä. Jäsenvaltioiden on vain noudatettava tätä mallia ja kopioitava se, joten niille ei aiheudu siitä kovin paljon kustannuksia. Komissiolla ei ole talousarviota, johon sisältyisi määrärahoja, joiden perusteella se voisi tarjota taloudellista apua jäsenvaltioille näihin kuluihin vastaamiseksi. Jos jäsenvaltiot tekevät laskelman ottaen huomioon riskin väärästä tuomiosta, oikeussuojakeinoista ja asian uudelleenkäsitteystä, koko oikeusjärjestelmän maineen menettämisestä ja Strasbourgin tuomioistuimen taikka kansallisten tuomioistuinten myöntämistä vahingonkorvauksista, niin paljon enemmän kustannuksia aiheutuu siitä, jos ei ole vastuunsa tuntevaa valtiota, joka rahoittaa tällaiset perusoikeudet.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kiitos oikein paljon vastauksestanne. Olette aivan oikeassa, ja olen asiasta samaa mieltä.

Haluaisin kuitenkin selventää ja kysyä vielä seuraavaa: tiedätte, että Kreikan ja Maltaan kaltaisiin valtioihin kohdistuu paljon painetta laittomista maahanmuuttajista ja ihmisistä, jotka saattavat tarvita apua rikosoikeudenkäynneissä, jos vakiokirjeen ja monien heillä olevien vakioasiakirjojen lisäksi vastaajat tarvitsevat muita heidän asiaansa koskevia asiakirjoja käännettynä, milloin on kyse, kuten tiedätte, asiantuntijatehtävästä, jonka käyttö vaihtelee tapauksesta toiseen. Arvioimmeko tässä tapauksessa, millaisia kustannuksia aiheutuu erityisesti pienille valtioille, joihin kohdistuu näin valtava paine ja tällaisia valtavia ongelmia?

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Haluaisin myös kiittää komission jäsentä hänen vastauksistaan. Kuten äsken puhunut kollegani, mielestäni yksi suuremmista vaikeuksista, joka olisi tunnustettava – vaikka me kaikki ymmärrämme, kuinka tärkeää on saada asia käsiteltyä oikeudessa tavalla, joka on ymmärrettävä oikeuksiaan puolustaville henkilölle – on se, että näitä uusia sääntöjä ei voi käyttää oikeudellisena mekanismina, joilla viivytetään tärkeiden tapausten kuulemista, oli kyseessä sitten karkottaminen maahanmuuttoa koskevien sääntöjen mukaisesti tai rikosrekisterin riitauttaminen tai muu tällainen toimi.

Onko lainsäädännössä mitään kohtaa tai ehdotusta, jonka perusteella tuomioistuin voisi jättää huomiotta tarpeen kääntää joka ikinen asiakirja?

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja . – (EN) Voin vain toistaa, että epäasianmukaisesta oikeudenkäytöstä aiheutuvat kustannukset tai ne kustannukset, jotka

aiheutuvat siitä, että ihmisiä ei kohdella niin kuin heitä pitäisi kohdella oikeuksien Euroopassa, ovat paljon korkeammat kuin sijoittaminen näihin perusoikeuksiin.

On tietenkin selvää, että selkeästi vähimmäistason alapuolella oleville maille on paljon vaikeampaa saavuttaa tämä taso, ja että tämä on paljon helpompaa valtioille, joiden oikeudet ovat jo tietyllä tasolla. Onko tämä peruste sille, että asiassa ei toimita? Päinvastoin. Olemme tarkastelleet eri jäsenvaltioille aiheutuvia mahdollisia kustannuksia myös sen perusteella, millaisen paineen alla ne toimivat. Kyse ei ole pelkästään turvapaikasta. Kyse on myös rikosoikeudellisesta käsittelystä esimerkiksi tapauksessa, jossa laitonta maahanmuuttajaa vastaan on nostettu tuomioistuimessa rikoskanne. Emme ole tehneet pakolliseksi sitä, että kaikki asiakirjat käännetään, vaan ainoastaan ne, jotka ovat välttämättömiä, jotta syytetty ymmärtää, mitä hänelle tapahtuu.

Valtaosa ihmisistä, mihin tämä vaikuttaa, ei ole laittomia maahanmuuttajia. Suurin osa heistä on toiseen jäsenvaltioon matkaavia henkilöitä, kuten turisteja, tai henkilöitä, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa, mutta jotka eivät puhu maan kieltä. Tällä tarjotaan siten perustavanlaatuisen etu miljoonille Euroopan kansalaisille.

Kuvitelkaa, että matkustatte Strasbourgista naapurimaahan. Joudutte liikenneonnettomuuteen. Joku loukkaantuu teidän vuoksi. Teidät viedään poliisiasemalle ja tuomioistuimeen ja teillä ei ole aavistustakaan siitä, mistä teitä syytetään. Tällaisissa olosuhteissa olisitte erittäin iloisia, että ainakin tietäisitte, mistä teitä syytetään, jotta voisitte yrittää puolustautua. Minusta tämä on perusihmisoikeus, ja meidän pitäisi ottaa huomioon yhteiskunnalle aiheutuvat kustannukset siitä, jos tätä perusihmisoikeutta ei toteuteta käytännössä.

Puhemies. – (EN) Olen pahoillani, mutta jäsenten Harkin, Cashman, Mirsky ja Crowley kysymystä ei käsitellä tänä iltana. He saavat kirjallisen vastauksen. Kuten sanoin aikaisemmin, olemme myöhässä edellisen keskustelun pitkittymisen vuoksi.

Siirrymme nyt komission jäsenen Fülen kysymyksiin.

Jim Higginsin laatima kysymys numero 25 (H-0579/10)

Aihe: EU:n laajentuminen ja Turkki

Voisiko komissio kertoa pääpiirteittäin, mikä on Turkin EU-jäsenyyshakemuksen nykytilanne?

Štefan Füle, *komission jäsen.* – (EN) Turkille myönnettiin Helsingin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 1999 ehdokasvaltion asema, ja liittymisneuvottelut aloitettiin Turkin kanssa lokakuussa 2005. Komissio on tiedottanut säännöllisesti neuvostolle ja parlamentille, miten Turkki edistyy Kööpenhaminan kriteerien täyttämässä.

Komissio julkaisi 9. marraskuuta vuoden 2010 Turkin edistymiskertomuksen. Kertomus kattaa ajanjakson vuoden 2009 lokakuun alusta vuoden 2010 lokakuuhun, ja edistymistä mitataan tehtyjen päätösten, hyväksytyin lainsäädännön ja toteutettujen toimenpiteiden perusteella.

Turkki on jatkanut poliittista uudistusprosessiaan ja se on erityisesti uudistanut perustuslakiaan. Se täyttää edelleen riittävästi poliittiset kriteerit. Kansanäänestyksessä, joka järjestettiin 12. syyskuuta, hyväksytyt perustuslain muutokset loivat edellytykset edistymiselle monella alalla, kuten oikeuslaitoksen, perusoikeuksien ja julkishallinnon aloilla.

Turkin edistymiselle on tärkeää, että perustuslailliset muutokset toteutetaan avoimella ja kattavalla tavalla. Demokraattinen avautuminen, jolla pyrittiin erityisesti ratkaisemaan kurdikysymys, ei ole vielä vastannut odotuksia. Perustuslakituomioistuimen päätös lopettaa Demokraattisen yhteisöpuolueen toiminta ja PKK:n terrori-iskujen yleistymisen ovat myös heikentäneet tätä politiikkaa.

Edelleen tarvitaan perusoikeuksia koskevia uudistuksia erityisesti sananvapauden alalla. Hyvin monet oikeudenkäynnit toimittajia vastaan ja tiedotusvälineisiin kohdistuva kohtuuton paine heikentävät käytännössä lehdistönvapautta.

Alueellisten kysymysten ja kansainvälisten velvoitteiden osalta nyt on tärkeää, että Turkki täyttää assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjojen syrjimätöntä täytäntöönpanoa koskevan velvoitteensa. Komissio on suosittanut, että mikäli asiassa ei edisty, Euroopan unionin vuonna 2006 käyttöön ottamien toimenpiteiden soveltamista olisi jatkettava. Tämä vaikuttaa neuvottelujen yleiseen edistymiseen.

Turkki on jatkanut julkisia tuenilmaisuja YK:n johdolla käytäville Kyproksen kreikkalais- ja turkkilaisyhteisön johtajien välisille neuvotteluille, joilla haetaan kokonaisvaltaista ratkaisua saaren tilanteeseen. Sen sijaan kahdenvälisten suhteiden normalisoinnissa Kyproksen tasavaltaan ei ole tapahtunut edistystä.

Euroopan unioniin liittymistä koskevien taloudellisten kriteerien osalta Turkki on edelleen toimiva markkinatalous, joka pystyy toimimaan unionin kilpailupaineen ja markkinavoimien kanssa. Turkin talouskasvu on ollut vahvaa vuonna 2010, jolloin saatiin korvattua rahoituskriisin aikana kärsityt tappiot, mutta yksityistämistä ja rakenneuudistusta on jatkettava.

Turkki paransi edelleen valmiuksiaan suoriutua jäsenyysselvoitteista yhdenmukaistamalla lainsäädäntöään Euroopan unionin lainsäädännön kanssa. Tarkastellun ajanjakson aikana avattiin kaksi neuvottelulukua – ympäristö ja elintarvikkeiden turvallisuus – kolmentoista tällä hetkellä auki olevan luvun lisäksi. Energian toimitusvarmuuden alalla on edistytty merkittävästi Nabucco-hanketta koskevan hallitustenvälisen sopimuksen ratifioinnin ja ilmailualan yhteistyön, EU:n ja Turkin horisontaalisen ilmailusopimuksen aloittamisen ansiosta. Monia yhdenmukaistamistoimia on vielä toteutettava erityisesti kalastuksen, sosiaalipolitiikan, oikeus- ja sisäasioiden ja tulliliiton – jossa pitkäaikaisia kauppaa koskevia kysymyksiä on edelleen ratkaisematta – aloilla.

On erittäin tärkeää, että Turkki parantaa hallinnollisia valmiuksiaan panna täytäntöön ja soveltaa EU:hun liittyvää lainsäädäntöä.

Bernd Posselt (PPE). –(DE) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää anteeksipyyntöni. Meillä oli ryhmäkokous. Kyselytunti Viviane Redingin kanssa alkoi kello 20.00. Näin sen monitorista ja tulini tänne heti, kun toinen kysymys esitettiin: niitä esitettiin hänelle kuusi. Luulin, että se kestäisi aikataulun mukaisesti puoli tuntia. Sen vuoksi en pystynyt osallistumaan oman kysymykseni käsittelyyn. Haluaisin pyytää, olisitteko ystävällinen ja antaisitte minun esittää sen Jim Higginsin kysymyksen jälkeen. Saavuin istuntosaliin juuri silloin, kun minun olisi pitänyt puhua.

Puhemies. –(EN) Ongelma on se, että jos parlamentin jäsen ei ole paikallaan ajankohdalla, jolloin kysymykseen pitäisi vastata, niin kysymystä ei työjärjestyksen 116 artiklan mukaan käsitellä. Parlamentin henkilöstö yritti soittaa toimistoonne, vaikka heidän ei olisi tarvinnut tehdä niin, mutta sieltä ei vastattu. Ymmärrän, että on ongelmia, mutta kyselytunti alkoi 20 minuuttia myöhässä. Annoin kummallekin komission jäsenelle 20 minuuttia aikaa.

Viviane Redingillä oli 20 minuuttia, hän vastasi kahteen kysymykseen, ja päätimme siirtyä komission jäsenen Fülen kysymyksiin kello 20.10. Olen pahoillani Bernd Posselt.

Käsitlemme kaksi lisäkysymystä, ja näemme sitten, mihin asti pääsemme.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, meidän on tunnustettava, että Turkki – vaikka se onkin muslimivaltio – on erittäin hyödyllinen länsimaille erityisesti, kun kyseessä on Kuwait, Irak ja Nato. Vaikka hyvin suuren väestön, 74 miljoonan hengen, kanssa on ongelmia, jotka koskevat ihmisoikeuksia, talousasioita ja Kyprosta, eikö komission jäsen myönnä samalla, että tilanne on parantumassa? Voiko hän antaa meille jonkinlaisen pitkän tai lyhyen aikavälin aikataulun, jonka kuluessa voimme antaa Turkille oikeuden tulla Euroopan unionin täysjäseneksi?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mainitsen vain lyhyesti, että huolimatta Turkin edistyksestä tietyillä aloilla komission jäsen muistutti, että sananvapauden ja lehdistönvapauden aloilla on edistytävä huomattavasti. Jos näin tapahtuu jonain päivänä ja Turkki liittyy Euroopan unioniin, eikö ole vaara, että he palaavat tällaisiin toimiin, ja peruvat monia edellyttämiämme toimia, joita ei ole vielä saatu toteutettua?

Štefan Füle, *komission jäsen.* – (EN) Ensimmäisen kysymyksen osalta kuulun ehdottomasti niihin, jotka eivät ole tyytyväisiä liittymisneuvotteluiden edistymiseen. En usko, että maan merkitystä ja molemminpuolista sitoumusta ilmentää se, että avataan ainoastaan yksi neuvotteluluku puheenjohtajakautta kohti. On otettava myös huomioon, että emme pystyneet avaamaan uutta neuvottelulukua tämän puheenjohtajakauden aikana, vaikka edistystä on tapahtunut erityisesti kilpailua koskevan luvun 8 kohdalla.

Tähän on monta syytä. Yksi niistä on se, että Kyproksen jakoa koskevaa kysymystä ei ole vielä ratkaistu. Niiden neuvottelulukujen määrä, jotka voimme avata liittymisneuvotteluissa, on rajallinen. Meillä on avattava ainoastaan kolme lukua jäljellä olevalla ajanjaksolla – kilpailu, hankinnat ja sosiaalipoliittikka – ja nämä eivät ole helppoja lukuja. Kahdeksan niistä on jäädytetty komission suositusten perusteella sen vuoksi, että Turkki ei ole pannut täytäntöön lisäpöytäkirjaa, ja on myös neuvottelukuja, joiden käsittelyn yksittäiset jäsenvaltiot ovat estäneet.

Näissä olosuhteissa komission on vaikea antaa minkäänlaista kunnollista aikataulua. Voin todeta, että tänään Brysselissä ministeritason yleisten asioiden neuvostossa kävimme hyvän keskustelun EU:n ja Turkin suhteista ja liittymisneuvotteluista ilmoitusasiakirjan hyväksymisen osalta. Pysin myös eri tavoin tehostamaan tätä prosessia. Luotan siihen, että Turkin tulevien parlamenttivaalien jälkeen molemmat osapuolet ovat todellakin valmiita tähän.

Lehdistönvapaus aiheuttaa huolta, ja komissio seuraa tätä asiaa hyvin tarkasti. Tavoitteena on käydä läpi kaikki 35 neuvottelulukua kaikkien neuvotteluiden avaamista ja sulkemista koskevien tarkistuskohtien välityksellä, jotta varmistetaan, että Turkki noudattaa yhteisön säännöstöä ja että se osoittaa edistyvänsä tämän säännöstön täytäntöönpanossa. Tässä asiassa on kyse erityisesti Kööpenhaminan kriteerien poliittisesta osasta, joka koskee erityisesti tiedotusvälineiden vapautta ja sananvapautta.

Yhdessä jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan parlamentin tuella pyrimme siihen, että laajentumisprosessi ei merkitse vain rastin laittamista ruutuun. Tämä saattaisi aiheuttaa myöhemmin ongelmia tietyn lainsäädännön täytäntöönpanossa tai toimielinten toiminnassa. Kyseessä on vakavasti otettava menettely, jossa toimien täyttämisen on yhä tärkeämpi tehtävä. Juuri tämä on prosessi, joka Turkin on käytävä läpi, ennen kuin esitetään

kysymys, onnistuuko se pääsemään Euroopan unionin jäseneksi. Se olisi kaikkein paras tae siitä, että kaikki vapaudet, mukaan lukien parlamentin jäsenen mainitsema vapaus, taataan.

Puhemies. – (EN) Berndt **Posseltin** laatima kysymys numero 24 (H-0569/10)

Aihe: Vojvodinan ja Itä-Kroatian välinen yhteistyö

Miten komissio arvioi mahdollisuutta vahvistaa rajat ylittävää yhteistyötä Serbiassa sijaitsevan Vojvodinan maakunnan ja Kroatian itäosien välillä (Osijekin alue/Itä-Slavonia) erityisesti rajat ylittävien infrastruktuurihankkeiden yhteydessä, joihin kuuluu myös Somborista Osijekiin kulkeva moottoriliikennetie?

– (EN) **Georgios Koumoutsakosin** laatima kysymys numero 26 (H-0581/10)

Aihe: Kansallismielisyyden voimistuminen määrällisesti ja laadullisesti Albaniassa ja maan EU-jäsenyyden tulevaisuudennäkymät

Albanian poliittisen elämän tunnusmerkkinä ovat jo pitkään olleet erittäin epävakaut hallitukset. Tämä suuri vaihtuvuus haittaa sellaisten merkittävien institutionaalisten uudistusten toteuttamista, jotka ovat välttämättömiä Albanian EU-jäsenyyden tulevaisuudennäkymien kannalta. Osana tätä poliittisen epävarmuuden jännittynyttä ilmapiiriä on havaittavissa erityisen huolestuttava ilmiö, jossa fanaattinen kansallismielisyys voimistuu määrällisesti ja laadullisesti sekä joukkotiedotusvälineissä että yhteiskunnassa, etenkin nuorison keskuudessa. Tästä on konkreettisia esimerkkejä: kreikkalaissyntyisen Albanian kansalaisen murha Himarassa viime elokuussa, Bobostitsan hautausmaalle kunnianosoituksena asetettujen seppeleiden polttaminen ja Albanian valtalehdistön maan ortodoksisen kirkon johtajaan toistuvasti kohdistamat voimakkaat sanalliset hyökkäykset. Tätä taustaa vasten kysyn komissiolta seuraavaa:

Onko se tietoinen näistä tapahtumista? Onko se huolestunut fanaattisen kansallismielisyyden voimistumisesta? Aikooko se huomauttaa asiasta Albanian hallitukselle tämän ilmiön torjumiseksi? Katsooko se, että tämä ilmiö vaikuttaa Albanian EU-jäsenyysneuvottelujen edistymiseen?

Štefan Füle, *komission jäsen.* – (EN) Annan ytimekkään vastauksen kumpaankin kysymykseen.

Rajat ylittävän yhteistyön ohjelmien päätavoite on tukea ihmisten, yhteisöjen ja talouksien yhteisen sosioekonomisen ympäristön kehitystä mukaan lukien teknisen avun anto. Valtioiden pitäisi voida tämän perusteella hallinnoida tulevia rajat ylittäviä ohjelmia Euroopan unionin rakennerahastojen Euroopan alueellisten yhteistyötavoitteiden mukaisesti.

Länsi-Balkanin valtioiden välisten rajat ylittävän yhteistyön ohjelmilla pyritään myös poistamaan aiempien konfliktien seuraukset. Länsi-Balkanin liittymistä valmisteleavan tukiväliseen mukaiset rajat ylittävät ohjelmat aloitettiin vuonna 2007. Tulokset ovat olleet tähän mennessä hyvin myönteiset. Kroatia ja Serbia ovat rajat ylittävien ohjelmien puitteissa osoittaneet olevansa valmiita tekemään yhteistyötä Tonavan kummallakin puolella sijaitsevien alueiden kanssa. Kroatian ja Serbian rajat ylittävän ohjelman vuotuiset määrärahat ovat 1,8 miljoonaa euroa. Näitä määrärahoja käytetään avustusten tarjoamiseen pienille yhteishankkeille, joita paikalliset sidosryhmät ehdottavat eri aloja, kuten taloutta, kulttuuria, matkailua, ympäristöä ja sosiaalisia asioita, varten.

Hankkeen edunsaajia ovat kunnat, kansalaisjärjestöt, kauppakamarit tai kulttuurilaitokset. Suuret rajat ylittävät infrastruktuurihankkeet, kuten kysymyksessä mainittu hanke, eivät ole liittymistä valmistelevalle tukivälilleen rajat ylittävän yhteistyön osa-alueen soveltamisalan tai tavoitteen mukaisia. Komissio voi harkita rahoitusta tällaisille hankkeille Serbian osa-alueen yksi – joka koskee yhteiskunnan rakenteiden kehittämistä – ja Kroatian osa-alueen kolme – joka koskee alueellista kehittämistä – yhteydessä, jos Kroatian ja Serbian viranomaiset pyytävät tätä.

Jatkan toisesta kysymyksestä. Kuten mainittiin kirjallisessa vastauksessa parlamentin jäsenen edelliseen kysymykseen numero E-6800/2010, komissio on tietoinen Himarë'n valittavasta tapauksesta ja seuraa tiiviisti asian kehitystä. Väitetty rikoksentehtäjä on ilmoittautunut poliisille ja odottaa oikeudenkäyntiä. Albanian viranomaiset kantavat täyden vastuun tosiasioiden tehokkaasta tutkinnasta ja vastuussa olevien tuomitsemisesta oikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä.

Komissio aikoo seurata, että tätä asiaa käsitellään ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota koskevien periaatteiden mukaisesti. Parlamentin jäsen antaa tässä kysymyksessä tietoja myös muista tapauksista. Albania ja Kreikka ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa historiallisista syistä. On kummankin maan edun mukaista, että ne jatkavat yhteistyötään ja voittavat kansallismieliset ja äärimmäiset ajatukset, jotka ovat olleet syynä vastoinkäymisiin, joista koko alue on kärsinyt aiemmin.

Komissio on jatkuvasti korostanut, että oikeusvaltioperiaatetta on noudatettava tiukasti ja ihmisoikeuksia, erityisesti vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksia, on kunnioitettava täysimääräisesti. Kaikki ehdokasvaltiot ovat tietoisia, että näiden kriteerien täyttäminen on tärkeää, jotta ne voivat edistyä pyrkimyksissään liittyä EU:hun.

Komissio kommentoi hiljattain antamassaan lausunnossa myönteisesti Albanian etnisten ryhmien välisiä suhteita. Tarvitaan kuitenkin ponnisteluja vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen toteuttamiseksi.

Bernd Posselt (PPE). –(DE) Arvoisa puhemies, kiitos oikein paljon suurpiirteisyydestänne. Puhun hyvin lyhyesti, arvoisa komission jäsen. Voisitteko tarkastella Serbiassa sijaitsevan Somborin ja Kroatiassa sijaitsevan Osijekin välistä yhteyttä? Tonavan halki kulkee suuri silta, ja Kroatiassa on lentokenttä, mutta tie ei ole tarpeeksi hyvä. Tämä olisi todella tärkeää koko alueelle.

Georgios Koumoutsakos (PPE). –(EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kuuntelin erittäin tarkkaavaisesti vastaustanne ja kiitän siitä erityisesti tiettyjen seikkojen osalta. Toisaalta kuitenkin syy tänään esitettyyn kysymykseeni oli lähinnä se, että objektiivisesti katsottuna kansallismielisyys on lisääntynyt voimakkaasti Albaniassa. Tämä huolestuttaa meitä Kreikassa, koska tällaista ei saisi tapahtua valtiossa, joka on liittymässä. Luotamme siihen, että näihin ongelmiin vastataan.

Puhemies. – (EN) Hyvä Justas Vincas Paleckis, haluaisitteko esittää kommentin Valko-Venäjältä?

Justas Vincas Paleckis (S&D). –(EN) Kyllä, minulla on kysymys Valko-Venäjältä. Kiitos lahjoistanne näin joulun alla.

Presidentti Lukašenka vieraili hiljattain Moskovassa ja allekirjoitti erittäin tärkeitä sopimuksia presidentti Medvedevin kanssa. Kuinka arvoitte tätä uutta tilannetta ennen vaaleja ja näiden sopimusten allekirjoittamisen jälkeen?

Puhemies. – (EN) Arvoisa komission jäsen, tässä on kolme kysymystä. Teillä on aikaa korkeintaan kolme minuuttia.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kyllä, jos kumpikin valtio esittää pyynnön. Aion tarkastella tätä ja katsoa, mitä komissio voi tehdä auttaakseen.

Toiseksi kaikki kansallismieliset toimet ovat komissiolle huolenaihe, ja tämä on kysymys, jota on käsiteltävä hyvin vakavasti suhteissamme tähän valtioon. Kuten tiedätte, esitimme lokakuun alussa lausunnon Albaniasta. On ollut useita niin sanottuja keskeisiä painopisteitä – niitä on kaksitoista – jotka ovat edellytyksiä, jotka Albanian on täytettävä ennen kuin voimme suositella liittymisneuvotteluiden aloittamista. Näiden 12 painopisteen yhteydessä kollegani ja minä varmistamme, että esittämämme ongelma ratkaistaan tyydyttävästi ja että komissio ei anna mitään suositusta liittymisneuvotteluiden aloittamisesta ennen kuin esittämämme kysymyksen kaltaiset asiat ratkaistaan tyydyttävästi.

Kolmannen kysymyksen osalta epäröin, miten voin vastata siihen lyhyesti. Mielestäni vaaleja edeltävässä prosessissa on voitu nähdä jotain rajallista edistystä. Odotamme mielenkiinnolla, että voimme tutustua ETYJin/ODIHR:n tarkkailuoperaation raporttiin. Sen perusteella olemme valmiita ottamaan uusia askeleita Valko-Venäjän lähentymisen osalta, mutta tämä on toteutettava kautta linjan: mielessä ovat toimet, jotka Valko-Venäjän viranomaisten on toteutettava demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevien keskeisten asioiden suhteen.

Päätän puheenvuoroni tähän ja annan kirjallisen vastauksen komission ja jäsenvaltioiden yhteistä väliaikaista suunnitelmaa koskevasta tämänhetkisestä työstä – puhun siitä teille ja Euronestin kollegoillenne huomenna – sekä myös takaisinottosopimusta koskevasta toimeksiannosta, viisumimenettelyjen helpottamista koskevasta sopimuksesta ja myös lisätiedoista, joilla vastataan kysymykseenne. Toimitan myös valmistellun puheeni.

Puhemies. – (EN) Hyvä Justas Vincas Paleckis, minusta oli tärkeää saada kommenttinne Valko-Venäjistä kirjattua, koska meneillään ovat vaalit.

Pyydän anteeksi jäseniltä Madlener, Theocharous ja Hadjigeorgiou, jotka ovat myös läsnä. Emme pystyneet käsittelemään heidän kysymyksiään. He saavat kirjallisen vastauksen.

Barry Madlener, nyt ei ole todellakaan aikaa.

Barry Madlener (NI). – (NL) (*ilman mikrofoonia*) ...esittää tämä kysymys, mutta nyt meidät vain poistetaan esityslistalta. Onko tämä normaali käytäntö? Ettekö olisi voineet ilmoittaa meille asiasta aikaisemmin tai toimia niin, että me olisimme kaikki voineet esittää puheenvuoron?

Puhemies. – (EN) Hyvä Barry Madlener, kun minä toimin puheenjohtajana, pyrimme aina päättämään kello 20.30. Nyt on kulunut seitsemän minuuttia enemmän vastauksien pituuden ja sen vuoksi, että edellinen keskustelu kesti 20 minuuttia pidempään. Tämä ei ole minun vikani, mutta minusta on tärkeää, että henkilöstö saa ruokaa ennen kuin he palaavat tänne klo 21.00.

Kysymyksiin, joihin ei vastattu ajanpuutteen vuoksi, toimitetaan kirjalliset vastaukset (katso liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 20.40 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **László TŐKÉS**

18. Energiatehokkuustoimintasuunnitelma (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana Bendt Bendtsenin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö energiategokkuustoimintasuunnitelmasta (2010/2107(INI)) (A7-0331/2010).

Bendt Bendtsen, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, EU:n tavoite saavuttaa 20 prosentin energiategokkuussäästöt vuoteen 2020 mennessä voi olla vaarassa jäädä jälleen yhdeksi Lissabonin ennustukseksi. Tämänhetkisten aloitteiden perusteella näyttää siltä, että saavutamme 10 tai 11 prosenttia. Tämä ei riitä. Meidän on sijoitettava energiategokkuuteen taloudellisista, kaupallisista, ympäristöllisistä ja yhteiskunnallisista syistä. Suurempi keskittyminen energiategokkuuteen merkitsee ennen kaikkea, että käytämme vähemmän energiaa. Tällä saadaan aikaan säästöjä, ja komission lukujen mukaan 20 prosentin tavoitteen saavuttamisesta aikaansaadut taloudelliset edut ovat noin 1000 euroa vuodessa kotitaloutta kohden.

Kiina ja Yhdysvallat investoivat tällä hetkellä merkittävästi tälle alalle, mutta Euroopassa asiat etenevät hitaammin. Olemme jäljessä. Kiinassa valtio tukee näitä teollisuudenaloja. Yhdysvalloilla on hienot yritystoiminnan perusedellytykset, mutta Euroopan kansalaiset ajattelevat vain, kuinka paljon ylellisyyttä saamme kuukausipalkallamme. Innovaatioon ja tuloksien aikaansaamiseen keskitytään aivan liian vähän. Meidän on keskityttävä poliittisesta näkökulmasta joillekin aloille, joiden avulla voimme jättää tämän maailman parempaan kuntoon, kuin silloin, kun me aloimme hallita sitä. Nämä alat tarjoavat myös merkittävää taloudellista tuottoa, niillä luodaan uusia työpaikkoja ja parannetaan kilpailukykyämme.

Energiategokkuuden lisäetuna on se, että Euroopan pienille ja keskisuurille yrityksille tarjotaan työtä. Euroopan energiategokkuuspolitiikan kolme keskeistä pilaria ovat omasta mielestäni kansalliset toimintasuunnitelmat, tuotepolitiikka ja rakennukset. Kyseessä on kolme hyvin erilaista politiikanalaa, ja jos aloitamme kansallisista toimintasuunnitelmista, ne eivät ole osoittautuneet kovin tehokkaiksi, mutta ne tarjoavat kuitenkin hyvin paljon mahdollisuuksia. Meidän on sen vuoksi tehostettava niitä ja annettava komissiolle mahdollisuus käyttää niitä aktiivisesti välineinä. Komissiolla on mahdollisuus hylätä toimintasuunnitelmat, jos ne eivät ole riittävän kunnianhimoisia. Tällä tarjotaan kansalaisille avoimuutta. On kuitenkin erittäin tärkeää, että pidämme yllä jäsenvaltioiden riippumattomuuden ja annamme niille mahdollisuuden päättää itse, mihin he haluavat kohdistaa ponnistelunsa. Joissain valtioissa rakennusten energiansäästömahdollisuudet ovat parempia kuin joissain toisissa, ja täysin erilaiset valtiot luultavasti keskittyvät lisäämään energiansäästöä tuotannon yhteydessä.

Toinen pilari on tuotepolitiikka, mikä liittyy standardeihin ja merkintöihin. Standardit ovat näistä ylivoimaisesti tärkeämpiä, ja on hyvin helppoa osoittaa standardien vuoksi aikaansaatuja säästöjen määriä. Tämä lisää jälleen kerran innovointia.

Rakennuspolitiikka on myös tärkeää. Tavoitteet asetetaan yhdenmukaisesti vuoden 2050 etenemissuunnitelman kanssa. Rakennukset ovat ehdottoman tärkeitä energia- ja

ilmastopolitiikalle. Neljäkymmentä prosenttia energiankulutuksesta johtuu rakennuksista. Tämä on ala, jolla säästöjä voidaan tehdä, ja tämä näkyy lopullisissa tuloksissa. Olen vakuuttunut, että nämä kolme alaa tarjoavat tärkeän perustan kilpailukyvyille ja innovaatiolle monien vuosien ajaksi. Tässä mietinnössä suositellaan välinettä, jolla energiatehokkuuteen liittyvien hankkeiden investoinneille luodaan vipuvaikutusta. Joissain Euroopan valtioissa on malleja, joilla investoinneille tarjotaan vipuvaikutusta moneen kertaan, ja kysymys kuuluu, eikö Euroopan unioninkin pitäisi järjestää taloutensa tällä tavalla. Toivon, että parlamentti voi hyväksyä tämän mietinnön suurella poliittisella enemmistöllä, koska tämä on tärkeä ala Euroopalle ja yrityksillemme.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ensinnäkin olen kiitollinen parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden valiokunnalle, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle sekä aluekehitysvaliokunnalle vilkkaasta keskustelusta ja mietinnöstä, jota käsittelemme tänään. Tämä koskee erityisesti Bendt Bendtseniä, mutta myös muita jäseniä, jotka ovat osallistuneet tähän asiaan jo pitkän aikaa ja jotka ovat osoittaneet olevansa erityisen päteviä.

Jos tarkastelemme väliaikaista tilannetta, joka liittyy asettamaamme kolmeen 20 prosentin tavoitteeseen – hiilidioksidi, uusiutuva energia useampien energialähteiden käytössä ja suurempi energiatehokkuus: olemme edistyneet hyvin hiilidioksidin ja uusiutuvan energian osalta, mutta kun on kyse energiatehokkuudesta, olemme vasta alussa. Jos emme toteuta toimia, emme saavuta tavoitetta. Tämä merkitsee, että vaikka meille on asetettu tavoite – parlamentille, neuvostolle, kaikille EU:n toimielimille – meidän edistymisemme erityisesti kriisin jälkeen ei todennäköisesti johda siihen, että energiatehokkuus lisääntyy 20 prosentin verran; sen sijaan nykyisessä tilanteessa on mahdollista saavuttaa korkeintaan kahdeksan, yhdeksän tai kymmenen prosenttia kymmenen vuoden aikana.

Toinen näkökohtani on se, että en ole täysin tyytyväinen energiatehokkuutta koskevaan käsitteeseen, sillä ainoastaan me ymmärrämme sen. Jos kysytte tästä naapureiltanne tai ystäviltiltanne, he ymmärtävät energiansäästön, mutta energiatehokkuus on vain jonkinlainen tekninen termi. Tämän tavoitteen suhteen meillä on ongelmana se, että ei ole vielä lopullisesti määritelty sitä, mitä meidän on oikeastaan saavutettava. Meillä on käytössämme kokonaisarvio energiankulutuksesta vuonna 2005, jota täydennetään vuotta 2007 koskevilla tiedoilla Romanian ja Bulgarian liittymisen vuoksi, ja tämä vuosi on lähtökohta. Kulutustaso, johon tässä viitataan, tunnetaan hyvin. Kyseisellä ajankohdalla – ennen omaa toimikauttani – kaikista päätöksistä kävi ilmi normaali ennuste, eli toisin sanoen lisääntyvä energiatarve, ja sitten tästä vähennettiin 20 prosenttia. Mietin, että jos energiansäästöä ei oteta huomioon, lisääntyykö energiankysyntämme. Kotimaassani Saksassa luultavasti ei. Kuitenkin uusissa jäsenvaltioissa – riittää, kun mainitaan moottoriajoneuvot, ajoneuvojen määrä asukasta kohden, asuntojen koot, teollinen kehitys – se varmasti lisääntyy. Tähän asti ei ole kuitenkaan ollut käytössä mitään objektiivista selvitystä, jossa arvioidaan ennusteita. Kaksikymmentä prosenttia, mutta mistä: sitä emme tiedä. Meillä on PRIMES ja muita malleja. Epäilen kuitenkin monien ennusteiden lukuja. On esimerkiksi EU:n perustajajäseniä, jotka väittävät, että niiden energiatarve lisääntyy voimakkaasti vuoteen 2020 mennessä ilman, että energiaa säästetään. Kahdenkymmenen prosentin vähennys antaa täsmälleen samat luvut kuin vuonna 2005. Tämä ei ole varmasti mahdollista. Tämä tarkoittaa ensinnäkin, että tarvitsemme lukuja, tulevaisuudenkuvia ja ennusteita, jotka ovat luotettavia. Haluamme saada nämä aikaan helmikuuhun tai maaliskuuhun mennessä.

Luotan siihen, että valtion- tai hallitusten päämiehet suhtautuvat tähän asiaan aivan yhtä vakavasti helmikuussa kuin ennen kriisiä, koska minusta vaikuttaa, että tämänhetkissä

tilanteessa jäsenvaltiot eivät äänestä sitovien tavoitteiden puolesta. Parlamentissa saadaan ehkä aikaan enemmistö, mutta jäsenvaltiot haluavat työskennellä vapaaehtoisesti, ja niillä on vielä pitkä matka siihen, että ne suostuvat kaksi tai kolme vuotta sitten päätettyihin sitoviin tavoitteisiin. Meidän on siten selvennettävä, mikä on ennuste vuodelle 2020 ilman energiatehokkuutta – enemmän täysin teoreettisesta näkökulmasta – ja sen jälkeen yksinkertaisesti leikattava sitä 20 prosentilla.

Sen jälkeen meidän on kysyttävä: mistä me aloitamme? Ensinnäkin rakennuskannasta. Asumisen, työn ja teollisuuden alalla meillä on eniten tehtävää olemassa olevien rakennusten vuoksi. Tältä osin näen, että julkiset omistajat, kunnat ja valtiot, näyttävät esimerkkiä. Toisin sanoen tehokkuuteen on pyrittävä ensiksi siellä, missä valtio omistaa kiinteistön. Toiseksi meillä on rakenteellisia ohjelmia EU:n tasolla ja erilaisia kunnostusohjelmia eri valtioissa. Meidän on yhdistettävä nämä keskenään. Meidän on ehkä annettava vähemmän rahaa torien päällystämiseen ja ohikulkuteitä on ehkä oltava vähemmän, mutta sen sijaan me tarjoamme yhteisrahoitusta energiatehokkuuden lisäämiseksi. Pidän tätä myös tärkeänä tavoitteena seuraavalla budjettikaudella EU:n tasolla.

Sitten on vielä liikenteen ala. On sanomattakin selvä, että meidän on saatava aikaan säästöjä, kun tiedämme, että joissain jäsenvaltioissa on 550 ajoneuvoa jokaista 1000 asukasta kohden – bensiini- ja dieselmoottoireita – ja joissain toisissa 100 tai 120. Tätä yhdenmukaistetaan, mutta ei siten, että Saksassa on 100 ajoneuvoa 1000 asukasta kohden vaan, että Euroopassa on 400–500 ajoneuvoa 1000 asukasta kohden. Liikenteen alalla tarvitaan siten enemmän energiatehokkuutta. Tehokkain liikennemuoto on muuten se, jonka käyttöä vältetään. Kolmanneksi teollisuus ja neljänneksi energia-ala.

Euroopan parlamentissa on keskusteltu pitkään kysymyksestä, pitääkö tällaisten toimenpiteiden olla sitovia. Toimme tämän kysymyksen esille epävirallisessa lounastilaisuudessa energianeuvostossa muutama viikko sitten. Voin kertoa teille, että jäsenvaltiot ja energiaministerit käsittelevät energiatehokkuutta hyvin varovaisesti. Ne eivät ole kuitenkaan vielä valmiita tekemään päätöstä sitovista tavoitteista. Jos tarkastellaan nousevan talouden jäsenvaltioita, kuten Puolaa: pystyykö se 20 prosentin vähennystavoitteeseen? Epäilen sitä. Entä jos tarkastellaan jäsenvaltiota, joissa on suhteessa enemmän ajoneuvoja, kuten Saksaa, Itävaltaa tai Italiaa: miten esimerkiksi Itävalta tai Saksa voi hyväksyä 30 prosentin vähennyksen, jotta Puola voi mukauttaa taloutensa kehitystä, ajoneuvojen määrää kansalaista kohden ja mitä tahansa muita tavoitteita? Meillä on käytävä vielä joitain vaikeita keskusteluja siitä, miten tätä toteutetaan yksityiskohtaisesti eri aloilla – teollisuuden, energian, liikenteen ja asumisen aloilla – ja jäsenvaltioissa.

Aion ottaa mietinnön huomioon ja kiitän sen sisällöstä. Haluan keskustella tästä asiasta 4. helmikuuta Eurooppa-neuvostossa, jotta voidaan jälleen kerran nähdä selvästi, miten vakavasti hallitukset suhtautuvat tähän, ja palaan sitten asiaan kansanne konkreettisella ehdotuksella uudesta energiatehokkuussuunnitelmasta. Olen varma, että meillä on keväällä ja kesällä riittävästi mahdollisuuksia keskustella kaikesta mukaan lukien sitovista tavoitteista.

Kun otetaan huomioon toissijaisuusperiaate, ehkä kaksivaiheinen suunnitelma voisi olla oikeanlainen lähestymistapa. Ensimmäinen vaihe olisi vapaaehtoinen. Me edellytämme, että kansalliset energiatehokkuustoimintasuunnitelmat toimitetaan vuosittain ja määrittelemme, mitä odotamme tavoitteiden saavuttamisesta jokaisena vuonna, mutta emme aio odottaa vuoteen 2020 saakka. Sen sijaan, jos panemme merkille, että ensimmäisen kahden vuoden kuluessa vapaaehtoinen vaihe ei ole johtanut 20 prosentin tavoitteen osalta edistymiseen jäsenvaltioissa, voimme tarvittaessa siirtyä sen jälkeen sitoviin tavoitteisiin. Kiitos paljon tästä.

Peter Liese, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija.* – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen Oettinger, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi esittää korjauksen: saksankielisessä käännöksessä ilmoitetaan, että olen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtaja, mutta tämä ei pidä paikkansa. Olen valmistelija. Haluaisin kuitenkin tässä asemassani kiittää vilpittömästi Bendt Bendtseniä hänen erinomaisesta työstään ja hyvästä yhteistyöstä. Hän esitteli kunnianhimoisen strategian energiatehokkuudesta Euroopan unionissa. Energiatehokkuus on kustannustehokkain keino alentaa päästöjä ja vähentää riippuvuuttamme energian tuonnista. Tällä luodaan työpaikkoja Eurooppaan, ja sijoittamamme varat eivät kulkeudu enää Venäjälle, Lähi-itään tai muille alueille vaan ne pysyvät omassa taloudessamme.

Ympäristövaliokunta on hyväksynyt kokonaisvaltaisen lausunnon. Minun ei tarvitse toistaa kaikkea, mitä se sisältää, mutta se on hyvin kunnianhimoinen. Kaikki siihen sisältyvät seikat eivät ole yhtä tärkeitä. Haluaisin kuitenkin korostaa jälleen kerran kahta seikkaa. Ensinnäkin – me olemme puhuneet tästä, hyvä komission jäsen – me ehdotamme, että Euroopan unioni asettaa itselleen pitkän aikavälin tavoitteen energiatehokkuuden alalla, koska jos meidän on tehtävä suunnitelma vuoteen 2050 saakka, meidän on myös tiedettävä suunnilleen, kuinka paljon kulutamme. Toiseksi olemme jo korostaneet määritelmiä koskevia ongelmia. Mielestäni meidän olisi otettava lähtökohdaksi kulutetun energian määrä, koska sitä voidaan mitata ja meillä on siitä tietoja. Meillä ei ole mitään tietoja esimerkiksi mittauksista yksikköä kohden. Sen vuoksi tämä on nähdäkseni oikea lähestymistapa, ja toivon, että voimme sisällyttää sen strategiaan lähikuukausina.

Lena Kolarska-Bobińska, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, energiatehokkuus on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä haasteista seuraavan kymmenen vuoden aikana. Se on myös energiastrategiamme keskeinen osa. Tällä hetkellä painopiste on mietinnön rakenteellisissa säännöksissä ja komission energiastrategiassa, jonka jäsenvaltiot panevat täytäntöön. Jotta näin tapahtuisi, on ratkaistava useita ongelmia. EU:n tasolla esiintyy edelleen ongelma energiatehokkuuden mittaamisesta. Käytämme tällä hetkellä vuoden 2020 ennusteita tätä varten; ei ole kuitenkaan järkevää hyväksyä näiden ennusteiden perusteella sitovia oikeudellisia tavoitteita. Kun on kyse tulevaisuudesta, emme ole selvännäkijöitä. Tämän vuoksi on kehitettävä uutta ja parempaa tekniikkaa, ja tämä seikka on jo mainittu tämänpäiväisessä keskustelussa. Voimme tämän teknologian ansiosta saavuttaa tavoitteemme.

On myös tärkeää ottaa huomioon alueelliset erot. Tapa, millä energiaa käytetään Kööpenhaminassa poikkeaa siitä, miten sitä käytetään Puolan itäosassa. Ei ole mitään yhtenäistä toimintasuunnitelmaa, jota voidaan soveltaa kaikkeen, ja meidän on varmistettava että nämä suunnitelmat ovat sopuosinnussa todellisen tilanteen kanssa. Alueelliset ja paikalliset viranomaiset ovat vastuussa energiantehokkuuspolitiikan täytäntöönpanosta, joten komission ja jäsenvaltioiden on koordinoitava toimintaansa paikallisten viranomaisten kanssa. Muussa tapauksessa niitä pidetään vain byrokrationa, ja ne aiheuttavat valtavia kustannuksia alueille ja kansalaisille. Ilman monitasoista hallintoa ja tätä tavoitetta varten tarjottavan rahoituksen kohdentamista, koko hanke on tuomittu epäonnistumaan.

Herbert Reul, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin ensiksi kiittää tämän mietinnön parissa työskennelleitä ja erityisesti Bendt Bendtseniä. Haluaisin mainita kaksi näkökohtaa ja ehkä antaa teille ajattelemisen aihetta. Olimme kaikki samaa mieltä siitä, että energiatehokkuus, energian taloudellinen

käyttö, on kaikkein yksinkertaisin jaärkevin ratkaisu. Kysymys kuuluu: miten saavutamme tämän tavoitteen? Haluaisin esittää kysymyksen: mitä olemme itse asiassa saavuttaneet täällä parlamentissa, kun esitämme kansalaisille uusia ja korkeampia prosenttiosuuksia? Olemmeko todella saaneet aikaan enemmän ja aiheuttaneet enemmän vaikutuksia? Miksi olemme käyttäneet energiaa tehokkaammin ja millä aloilla? Minulle on kerrottu, että teollisuus, joka käyttää paljon energiaa, on paljon tehokkaampi, koska se säästää tällä tavalla varoja ja koska se on sille hyödyllistä. Minulle on myös kerrottu, että kun kansalaiset tietävät, että tietty laite käyttää enemmän tai vähemmän energiaa, tosin sanoen, jos he voivat nähdä, että siitä on hyötyä heille itselleen, he valitsevat energiatehokkuuden puolesta. Ehkä prosenttiosuuksien kanssa työskentely on täysin väärä tapa edetä asiassa, ja meidän olisi sen sijaan noudatettava kannustimia koskevaa lähestymistapaa.

Toinen kysymykseni kuuluu: komission jäsen teki äsken erittäin kaunopuheisia ja selkeitä huomautuksia siitä, miten hankalaa on selvittää, mitä energiatehokkuus oikein on. Mitä se itse asiassa on? Kuinka eri tavoin sitä toteutetaan jäsenvaltioissa? Kollegani juuri totesi, että jäsenvaltioiden taloudellinen ja maantieteellinen tilanne on myös hyvin erilainen. Onko oikea ratkaisu työskennellä yhden sitovan luvun perusteella, vai pitäisikö meidän pohtia jotain muuta tapaa? Luulen, että kun on kyse energiapolitiikasta, meidän on jossain määrin pyrittävä pois aikaisemmista keskusteluista, joissa pyrittiin saamaan aikaan jotain vain pelkillä luvuilla, sitovilla tavoitteilla ja iheratkaisuilla, koska emme olleet selvästi edenneet asiassa tarpeeksi. Ehkä meidän pitäisi yrittää vaihtoehtoisena toimenä erilaisia eriytettyjä ratkaisuja, joissa otetaan huomioon eri tilanteet. Meidän pitäisi kuitenkin saada aikaan myös tuloksia. Aikaansaamamme vaikutus on tärkeämpi kuin omat erityisolosuhteemme.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti.)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on vain yksi kysymys Herbert Reulille. Eivätkö sitovat tavoitteet ole mahdollisia kehityksessä ja eikö niitä voida silti pitää eriytettyinä? Te asetitte sitovan ja eriytetyn vastakohtaksi, kun taas minun mielestäni nämä kaksi asiaa on mahdollista yhdistää. Kannatan täysin joitain komission jäsenen esittämiä toimenpiteitä, mutta meidän pitäisi ehkä edetä maantieteellisten ja muiden olosuhteiden perusteella eriytettyllä tavalla, mutta saada viime kädessä aikaan sitovia tavoitteita.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin kannatin eriytettyjä ratkaisuja ja kuten Hannes Swoboda, tarkastelen myös, miten tällaisia ratkaisuja voidaan saada aikaan. Emme saisi sulkea pois mitään vaihtoehtoa sen osalta, mitä toimia on toteutettava. Pidän tätä päivää alkupisteenäni. Tällä hetkellä minusta on väärä lähestymistapa, jos pyrimme saamaan aikaan hieman pelivaraa sitovien tavoitteiden ja prosenttiosuuksien suhteen. Kehotan meitä kaikkia nyt pohtimaan, mitä voimme saavuttaa ja miten pääsemme siihen askel askeleelta. Minua surettää, että emme ole saaneet aikaan enemmän. Meidän pitäisi ehkä tästä syystä valita toisenlainen lähestymistapa.

Britta Thomsen, S&D-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aluksi kiittää Bendt Bendtseniä ja valmistelijoita hyvästä yhteistyöstä tämän mietinnön laadinnassa.

Olemme onnistuneet pääsemään sopimukseen monilla aloilla, mistä vähin ei ole se, että voimme energiatehokkuuden parantamisen ansiosta korjata helposti siitä saatavat hedelmät.

On ollut kuitenkin myös kiistakysymyksiä. Emme ole samaa mieltä energiatehokkuuden kunnianhimoisten ja sitovien tavoitteiden asettamisesta.

Minun mielestäni on ensiarvoisen tärkeää, että pidämme tiukasti kiinni tavoitteesta lisätä energiatehokkuutta 20 prosentilla. Tämä on tie eteenpäin, jos haluamme vihreän ja kestäväen talouden, joka voi luoda miljoonia uusia työpaikkoja Euroopassa. On kuitenkin tärkeää, että nämä energiatehokkuustavoitteet sitovat jäsenvaltioita, koska on selvästi kaikkien nähtävissä, että EU esittää suosituksia ja tavoitteita monilla aloilla, mutta niitä ei koskaan toteuteta käytännössä, koska ne eivät ole sitovia.

Olemme samaan aikaan nähneet, että sitovat tavoitteet toimivat. Sen vuoksi on selvää, että tämän pitäisi koskea myös energiatehokkuustoimia. Me tiedämme, että tämä on selvästi helpoin tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä, varmistaa toimitusvarmuus ja se, että kuluttajien lämmityskustannukset ovat alhaisemmat. Alhaisemmat lämmityskustannukset merkitsisivät parannusta monille niin sanotusta energiaköyhyydestä kärsiville eurooppalaisille.

Ihmiset kärsivät energiaköyhyydestä, jos suhteellisen suuri osa heidän tuloistaan on käytettävä kodin lämmittämiseen. Tällä hetkellä ei ole minkäänlaisia yhteisiä määritelmiä energiaköyhyydestä eikä kunnollisia poliittisia aloitteita, joilla sitä vähennetään. Energiaköyhyyden seuraukset ovat tuhoisat. Se johtaa pienituloisten terveyden ja yleisten elinolosuhteiden heikkenemiseen. Meidän on sen vuoksi tarjottava halpoja lainoja, joilla investoidaan kotien energiatehokkuuteen, ja meidän on käytettävä myös rakennerahastoja tähän tarkoitukseen.

Odotan innolla huomista äänestystä ja toivon, että saamme suuren enemmistön kannattamaan mietintöä ja tiukempia toimia energiaköyhyyden torjumiseksi.

Fiona Hall , *ALDE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, Haluaisin kiittää Bendt Bendtseniä, joka on työskennellyt erittäin ahkerasti tämän mietinnön parissa ja tehnyt tiivistä yhteistyötä muiden puolueiden varjoesittelijöiden kanssa. Hän on onnistunut saamaan parlamentin jäsenet yhteisymmärrykseen tästä asiasta ja ansaitsee lämpimät onnittelet.

Energiansäästöön liittyy hyvin monia asioita. Ensinnäkin ilmastonmuutos: Cancúnin kokous muistutti meitä siitä, että meillä on vielä paljon tehtävää ja että energiansäästö on halvin ja helpoin tapa vähentää kasvihuonekaasuja 30 prosentilla. Toinen seikka on energian toimitusvarmuus. Keskustelin viime viikolla Zagrebissa Kroatian liittymisestä liberaaliryhmän kollegoideni kanssa, ja he kertoivat minulle, että Kroatia tuo 50 prosenttia energiastaan ja käyttää kaksi kertaa enemmän energiaa kuin silloin, jos asianmukaiset energiatehokkuustoimenpiteet olisivat käytössä.

Nyt kun energia-asiat kuuluvat Lissabonin sopimuksen perusteella EU:n yhteisen toimivallan piiriin, energiatehokkuuden on oltava myös jaettu vastuualue.

Kun teemme enemmän energian säästämiseksi, vastaamme myös käytännön ongelmiin, joita ihmiset kohtaavat elämässään. Liian monet henkilöt kärsivät polttoaineköyhyydestä, ja heillä on vaikeuksia pitää lämpiminä taloja, joita ei ole kunnolla eristetty. Talojen tekeminen energiatehokkaammaksi merkitsee kansalaisille selvää säästöä, ja he voivat käyttää näitä varoja paikalliseen talouteen tällä talous- ja rahoitusvaikeuksien kaudella. Näillä toimilla luotaisiin myös paikallisessa taloudessa tuhansia työpaikkoja.

Kun kaikki nämä myönteiset vaikutukset otetaan huomioon, on suuri järkytys huomata, että 20 prosentin energiatehokkuustavoite on juuri se osa 2020 -pakettia joka on tällä

hetkellä epäonnistumassa, kuten komission jäsen totesi. Viimeisimmät luvut osoittavat, että saavutamme vuoteen 2020 mennessä ainoastaan 9 prosenttia suunnitellun 20 prosentin sijasta.

On tullut aika nostaa kätemme ylös ja tunnustaa, että olimme väärässä vuonna 2008. Meidän olisi pitänyt tehdä tavoitteista sitovia silloin, joten meidän on nyt siirryttävä eteenpäin ja löydettävä keinot, jotta tämä on mahdollista.

Kiitän komission jäsentä siitä, että hän antoi meille käsityksen ensi vuodelle valmistelemistaan toimista. Luulen, että on tullut aika tehdä poliittinen päätös siitä, että meillä on oltava sitova energiansäästöavoite, sillä ilman sitä me itse asiassa heikennämme kaikkea muuta, mitä teemme taloutta, energian toimitusvarmuutta ja ilmastonmuutosta varten.

Yannick Jadot, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin ensiksi onnitella esittelijää hänen laadukkaasta työstään ja tukea periaatteessa ja selkeästi sitä, että huomenna hyväksytään teollisuus-, tutkimus ja energiavaliokunnassa hyväksytty mietintö.

Haluaisin nyt mainita energiansäästöön liittyvät uskomattomat mahdollisuudet. Tämä näkökohta jo esitettiin. Komission kertomuksissa todetaan, että jos me lopetamme liiallisen energiankulutuksemme, jos vähennämme energian tuhlausta 20 prosentilla, voisimme luoda miljoona työpaikkaa, voisimme säästää jopa 1 000 euroa eurooppalaista kotitaloutta kohden ja selvästi vähentää ulkoisen energian laskuamme.

Kahdenkymmenen prosentin energiansäästö tai vähentäminen Euroopassa vastaa viittätoista Nabuccoa energian kannalta, mutta emme tällä hetkellä pääse tähän tavoitteeseen. Fiona Hall esitti tämän näkökannan. Omasta mielestäni meillä on ongelmia tehdä asiasta laskelmia. Jos selvitykset osoittavat nyt, että olemme kaukana 20 prosentin tavoitteen saavuttamisesta, niin voimme arvioida säästöjä, joita joko saamme tai emme saa aikaan joka vuosi. Me kaikki tiedämme, että tämä ajoneuvoihin liittyvä ekologinen suunnittelu tai ympäristömerkkien antaminen ja niin edelleen ei johda yleiseen yhdenmukaisuuteen, eikä sen perusteella ole mahdollista saada aikaan tuloksia, joihin pyrimme.

Olen hieman yllätynyt keskustelusta, jota käymme täällä. Pahoittelen tätä, komission jäsen, mutta kun sanotte, että meillä on ongelmia määritellä energiatehokkuus, tämä on ehkä totta teoreettisesta näkökulmasta, mutta ilmasto- ja energiapaketissa ollaan hyvin selkeitä tavoitteesta. Siinä todetaan, että energiankulutusta on vähennettävä 20 prosenttia alle lähtötason. Tämän ongelman ei tarvitse liittyä energiatehokkuuden määrittelyyn. On energiankäytön tasoja, joille meidän on palattava: näin todetaan ilmasto- ja energiapaketissa.

Meille kerrotaan, että emme tarvitse sitovaa tavoitetta. Otamme sellaisen käyttöön uusiutuvista energialähteistä. Muutama päivä sitten Cancúnissa komissio neuvotteli ilmastonmuutosta koskevasta sitovasta sopimuksesta ja yritti puolustaa Kioton pöytäkirjaa, ja me täällä parlamentissa vetoamme Yhdysvaltojen ja Kiinan väitteisiin toteamalla, että: ”me tarvitsemme vapaaehtoisia tavoitteita, ja jos huomaamme jonain päivänä, että ne eivät toimi, luomme sitovia tavoitteita”.

Käsiteltävänä olevan mietinnön kohdalla monet jäsenet ehdottivat rakennuksia koskevan osan vahvistamista. On varaa luoda laajamittainen EU:n aloite rakennuksista. Niiden osuus energiankulutuksestamme on 40 prosenttia; voimme pyrkiä paljon pidemmälle korjausrakentamisessa.

Lopuksi kansalaiset joutuvat nyt kärsimään kylmyydestä. He joutuvat maksamaan erittäin korkeita hintoja energiastaan. Jos Eurooppa irtaantuu kriisistä, energiasta tulee kansainvälisesti paljon kalliimpaa. Kansalaisten on maksettava energian hinnasta kaksinkertainen määrä. Meidän on siirryttävä eteenpäin paljon nopeammin, ja haluaisin pyytää teiltä, hyvä komission jäsen, että korostatte komission puheenjohtaja Van Rompuyille, että 4. helmikuuta järjestettävän kokouksen pitäisi koskea myös energiankulutusta. Tästä näkökulmasta tänään ehdottamanne etenemissuunnitelma on tyrmistyttävä.

Konrad Szymański, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää esittelijää erittäin rakentavasta ja avoimesta yhteistyöstä mietinnön laadinnassa. Haluaisin puheessani keskittyä yhteen seikkaan. Poliittinen ryhmäni ei voi hyväksyä sitovien energiatehokkuustavoitteiden käyttöönottoa EU:n järjestelmälle. Ensinnäkään meillä ei ole yhteisiä menetelmiä sen tehokkuuden mittaamiseksi; liian monia indikaattoreita ei voida vertailla. Tavoitteet pitäisi asettaa kullekin maalle erikseen, jotta eri säästämahdollisuudet otetaan huomioon samoin kuin nykyiset saavutukset tällä alalla. Mainitsen esimerkkinä kotimaani: Puola on parantanut energiatehokkuuttaan vuodesta 1990 lähtien 50 prosentilla. Tästä huolimatta energiatehokkuus on Puolassa alhainen verrattuna Euroopan keskitasoon. Yhtenäisten ja sitovien tavoitteiden käyttöönotto on poliittisesti haitallista ja merkitsee, että muutoksista aiheutuvat kustannukset jaetaan epätasaisesti jäsenvaltioiden kesken.

Marisa Matias, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa toteamalla, että minusta tämä on hyvä ajankohta tehdä ehdotus energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamiseksi, ja jos asiasta on epäilyksiä, mielestäni tänään käytävällä keskustelulla selvennetään asioita. Energiatehokkuuspolitiikka on ehdottaman välttämätön monella alalla – rakennuksista energiainfrastruktuuriin, tieto- ja viestintäliikenteeseen, teknologiaan, liikenteeseen, rahoitusalan asioihin – kaikissa näissä ja monissa muissa kysymyksissä ja kaikilla muilla aloilla. On tärkeää, että olemme koordinoineet ja yhdistäneet toimintalinjoja, koska emme voi muutoin saavuttaa tavoitteitamme. Energiatehokkuuspolitiikka on myös tärkeä, jotta voimme torjua ilmastonmuutosta, kuten jo mainitsin, päästöjen vähentämisen yhteydessä, jonka osalta meidän on toteutettava toimia.

Emme voi keskustella yhtäältä päästöjen vähentämisen tukemisesta ja toisaalta todeta, että energiatehokkuus ei ole mahdollista. Haluaisin sen vuoksi esittää muutaman näkökohdan, jotka vaikuttavat minusta olevan tärkeitä tälle keskustelulle. Ensinnäkin on tärkeää ottaa käyttöön sitovia tavoitteita. Kuten aiemmin mainitsin, koska meillä on edelleen vapaaehtoisia vaatimuksia, olemme joutuneet nykyiseen tilanteeseen: emme voi asettaa sitovia tavoitteita, koska 20 prosentin energiatehokkuustavoitetta on mahdotonta saavuttaa vuoteen 2020 mennessä. Toteamme EU:n kansalaisille, että se oli lopulta tyhjä lupaus ja että mitään tällaista ei saada aikaan tulevaisuudessa, koska saavutimme vain yhdeksän prosenttia. Minusta tämä on mahdoton ja ristiriitainen väite, koska se, että emme saavuta 20 prosentin energiatehokkuustavoitetta, on juuri se syy, miksi emme aseta tätä koskevia sitovia tavoitteita. Jos tavoitteilla on tällainen vaikutus, ne myös kannustavat luomaan toimintalinjoja ja hankkeita. Jos emme halua tehdä näin, olemme pelkureita, ja emme voi olla riippuvaisia hyvästä tahdosta. Meidän on valitettavasti oltava tässä tapauksessa riippuvaisia poliittisesta tahdosta.

Toivon, että huomenna poliittinen tahto kallistuu siihen suuntaan, että tavoitteeksi asetetaan 20 prosentin energiansäästö vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi tämän aikaansaamisen

ansiesta voidaan luoda miljoona työpaikkaa: uusia työpaikkoja, ja emme ole tilanteessa, jossa voimme jättää käyttämättä mahdollisuutta luoda työpaikkoja. Tässä asiassa näyttää olevan oletuksena, että yhteisen sitoutumisen puute on sama asia, mitä tapahtuu talouspolitiikassa EU:n tasolla.

Euroopan unioni osoittaa, että se ei kykene saamaan aikaan sellaista talouspolitiikkaa, jolla luodaan työpaikkoja. Se osoittaa myös, että se ei kykene samaan aikaan yhteistä energiatehokkuuspolitiikkaa. Toivon, että asia ei jää tähän. Toivon, että onnistumme tämän alan lisäksi myös rakennusosalalla. Toivon myös vilpittömästi, että voimme huomenna antaa vastauksen, joka on koordinoitu ja jäsenetty sekä myös vastaus kokemaamme kriisiin.

Jaroslav Paška, *EFD-ryhmän puolesta.* – (SK) Arvoisa puhemies, energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisessa käsitellään monta tapaa, jolla Euroopan unioni voi edistää tavoitettaan vähentää suunnitellusti kasvihuonekaasujen määrää vuoteen 2020 mennessä.

Tämän laadinnan taustalla oleva näkemys perustuu siihen loogiseen ajatukseen, että voimme vähentää huomattavasti tuotantokustannuksia ja ympäristön saastumista, jos pystymme hoitamaan energia-asiat järkevasti ja jos toteutamme tarpeellisia ja kohtuuhintaisia toimenpiteitä energian tuhlauksen rajoittamiseksi kaikilla energiankäytön aloilla. Ehdotetut toimet eivät koske ainoastaan energiainfrastruktuurin alaa, tosin sanoen energian tuotanto ja siirtoa, vaan myös rakennusala, teollisuustuotanto ja liikennettä. Toimia kuvataan yleensä perusluonteisina oletuksina, ja niistä oletettavasti saatavia hyötyjä ei tarvitse selvittää. On epäilemättä hyvä asia, että EU:lla on eräänlainen yhteenveto toimista, joilla voidaan vähitellen lisätä energiatehokkuutta. Kuitenkin, kun on kyseessä määräaika, jonka kuluessa EU sitoutuu vähentämään Euroopassa tuotettujen kasvihuonekaasujen määrää 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, olisi ehkä hyvä ajatus miettiä mittausvälineitä, toimien laajuutta, kustannuksia ja lopputuloksia, joita olemme valmiita toteuttamaan seuraavan kymmenen vuoden aikana nykyisten vaihtoehtojen ja valtuuksien puitteissa.

En tarkoita, että meidän pitäisi luopua muutoksien edistämisestä tai energiantuotannon ja -siirron tehokkuuden lisäämisestä, mutta kun on kyseessä kustannukset, suunnittelu ja toteutukseen tarvittava aika, en usko, että tällä alalla tapahtuu paljoakaan muutoksia vuoteen 2020 mennessä, tai edes muiden ehdotettujen toimenpiteiden määrässä. Katson sen vuoksi vakaasti, että olisi hyvä asia, jos komissio voisi nyt valita sellaisia toimenpiteitä aikaisemmin mainitusta laaja-alaisesta asiakirjasta, jotka ovat toteutettavissa organisatorisesta, taloudellisesta ja ajoitusta koskevasta näkökulmasta ja joihin voimme keskittyä, jotta annetaan vahva alkusysäys sellaisen energia-asioiden näkemyksen omaksumiseksi, jonka yhteydessä asiantuntijayhteisöä ajatellaan ensin ja suurta yleisöä myöhemmin. Loppujen lopuksi, hyvä komission jäsen, pyrimme jo tarjoamaan tukea rakennusten lämmittämiseen ja siihen, että kansalaisia kannustetaan vaihtamaan kulutustavaroitaan tai ajoneuvojaan, jotta he voivat ostaa tehokkaampia ja parempia hyödykkeitä. Meidän olisi jatkettava eteenpäin painokkaammin ja ehkä hienovaraisemmin, ja meidän olisi kannustettava edelleen uusien ja järkevien toimenpiteiden käyttöönottoa. Tämä on mielestäni oikea tapa lisätä energiatehokkuutta.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, minulla on kysymys. Kuka tietää, kuinka paljon öljyä ja kaasua tuomme Eurooppaan? Kuka tietää, kuinka paljon öljyä ja kaasua poraamme Euroopassa? Vastaus on, että vaikka me poraamme jonkun verran Euroopassa, me tuomme vaatimuksiimme nähden valtavan määrän öljyä ja kaasua Lähi-idästä ja Venäjältä. Tämä riippuvuus tuonnista,

joka on yleistymässä, merkitsee myös, että suhteiden järjestäminen näiden kolmansien maiden kanssa objektiiviselta perustalta on yhä vaikeampaa. Kuitenkin hyvät kollegat, meidän olisi tarkasteltava hetki, mitä tämä öljyn ja kaasun tuonti merkitsee. Mitä se merkitsee väestöllemme? Kyseessä on itse asiassa EU:n varojen vienti näihin kolmansiin maihin. Öljyä ja kaasua tuomalla me itse asiassa viemme varoja muualle.

Mitä me tiedämme tulevaisuudesta? Me tiedämme, että tulevaisuudessa öljystä ja kaasusta maksamamme hinta ainoastaan kallistuu, koska näitä luonnonvaroja on yhä vähemmän saatavilla ja niiden poraaminen on yhä kalliimpaa. Tämä merkitsee, että tulevaisuudessa – jos emme muuta tapojamme – me viemme yhä suurempia määriä omia varojamme Euroopan unionista kolmansiin maihin.

Hyvät kollegat, on helppo tapa päättää tämä varojen valtava vienti Euroopan unionista, ja se on äärimmäisen yksinkertainen: saamme sen aikaan säästämällä. Säästämällä energiaa. Kun säästämme energiaa, itse asiassa ansaitsemme varoja, joita voimme sijoittaa kolmansien maiden sijasta omiin talouksiimme. Kehotan sen vuoksi kaikkia kollegoitani tukemaan Bendt Bendtsenin energiatehokkuutta koskevaa mietintöä, mikä tarjoaa tavan edistää omaa talouttamme. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin kiittää aluksi Bendt Bendtseniä. Mietinnön päätelmät ovat hyvin selvät. Tarvitsemme sitovia energiatehokkuustavoitteita mahdollisimman pian, ja tämä on tärkeää monen syyn vuoksi: taloudellisista syistä sekä kilpailukykyyn, työpaikkoihin, ympäristöön ja ilmastoon liittyvistä syistä.

Komission jäsen Oettinger mainitsi kielenkäyttöä koskevan kysymyksen. Se liittyy energiansäästämiseen tai energiatehokkuuteen, ja kysymys kuuluu: mistä me oikeastaan puhumme? Kotimaassani sanotaan, että on typerää antaa tulen päästä ulos savupiipusta. Emme saisi toisin sanoen käyttää energiavarojamme siten, että emme saa niille riittävää hyötyä. Tämä on itsestään selvää, ja monet teistä mainitsivat energiantuotannon ja tuotantoon liittyvien kustannusten välisen tasapainon, sitä koskevan riskinoton ja energiankulutuksen. Meidän on toimittava luonnollisesti mahdollisimman viisaasti.

Miten me mittaamme tavoitteita, jotka komission jäsen mainitsi? Kuten kaikissa toimissa, joissa meillä on yhteisiä tavoitteita maailmanlaajuisella tai EU:n tasolla, meidän on sovittava yhteisistä mittausmenetelmistä ja sen jälkeen sitovista tavoitteista. Se, minkä panemme nyt koetukselle, on sitovien tavoitteiden puutteesta aiheutuva tehottomuus, ja vähittäisiä toimenpiteitä soveltamalla lykkäämme muutoksien tekemisen tulevaisuuteen. Minun mielestäni meidän pitäisi lopettaa tällaiset toimet ja meidän olisi tuettava Bendt Bendtseniä.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, energiatehokkuus on aina ollut suurin voimavara, jota meille on tarjottu. Se on piilossa oleva nukkuva jättiläinen, mutta se tarjoaa valtavan mahdollisuuden Euroopan energiataloudelle. Kaikki tämä pitää paikkansa, ja tässä asiassa on se hyvä puoli, että se ole ideologinen. Kaikki tätä kysymystä koskevat lähestymistavat voivat olla teknologianeutraaleja.

Kaikki tämä on meistä kiinnostavaa, ja selvästi hieman erimielisyyttä aiheuttava asia on se, pitääkö tavoitteiden olla sitovia. Minun on sanottava, hyvä komission jäsen, tästä asiasta, että pidän teidän kaksivaiheisesta lähestymistavastanne, jossa aloitatte luottamalla jäsenvaltioihin ja kehittäte vapaaehtoisia suunnitelmia, ja sen jälkeen, jos panemme merkille,

että emme saavuta näitä tavoitteita vuoteen 2020 mennessä, meidän pitäisi ehkä ottaa peukaloruuvit esiin. Tämä on oikea lähestymistapa.

Tämä mietintö on yleisesti oikeansuuntainen, ei ole juurikaan arvostelun aihetta. Haluaisin kuitenkin ottaa esille yhden asian, joka on alueellisten rahastojen rooli. Mainitsitte tämän asian, hyvä komission jäsen. Alueellisten rahastojen samoin kuin koheesiorahaston ansiosta meillä on Euroopan unionissa käytettävissä suunnattoman suuri väline, jota emme hyödynnä. Voisimme vihdoinkin luoda eurooppalaista lisäarvoa energiatehokkuuden alalla. Voisimme hyödyntää sitä innovatiivisella tavalla, jotta voisimme puuttua energiatehokkuuteen eri lailla kuin aikaisemmin. Komission talousarvion vastuuvapauden myöntämisestä vastaavana esittelijänä voin panna merkille, kuinka paljon olemme haaskaaneet rahaa koheesion alalla. Tällainen haaskaaminen on saatava loppumaan! Tuen sitä, että keskitytte tähän asiaan, komission jäsen Oettinger, ja että pyritte saamaan hyödynnettyä paremmin näitä varoja myös tätä energiatehokkuuden välinettä varten. Tämä on ainoa tapa varmistaa, että ainakin energia-alalla on todellisia koheesiotoimia.

Minun on varoitettava teitä mustamaalauskampanjoista, joita esiintyi hehkulamppuja ja suihkupäitä koskevissa asioissa. Tällaiset kampanjat ovat syy kansalaisten vieraantumiseen. Meidän on siten varmistettava, että pyrimme saamaan aikaan energiatehokkuuden yleisesti ja että pidämme tämän tavoitteen mielessämme harjoittamatta mustamaalauskampanjoita, jotka johtavat lopulta siihen, että kansalaisten vaikutelma EU:sta ei ole enää myönteinen.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijä Bendt Bendseniä laatimastaan mietinnöstä, jossa esitetään keskeiset seikat siitä, mitä tällä alalla on saatava aikaan.

Meidän on kuitenkin asetettava kaikki oikeisiin mittasuhteisiin. Kaikki tietävät, että Euroopan on vähennettävä vuoteen 2050 mennessä kasvihuonekaasupäästöjään joko 80 prosenttia tai niin kuin me suosittelemme, 95 prosenttia. Tämä on valtava haaste. Millä alalla saamme aikaan suurimmat säästöt? Suurimmat säästöt saadaan aikaan, jos kulutamme vielä vähemmän energiaa. Meidän pitäisi sen jälkeen tuoda vähemmän energiaa, korvata vähemmän energiaa ja kehittää vähemmän vaihtoehtoja, ja tämä on yksinkertaisesti halvin tapa päästä eteenpäin. Sen vuoksi on absurdia, että vaikka jo olemme tietoisia, että EU ei pysty täyttämään tätä energiansäästötavoitetta, me ja erityisesti komissio keskitymme vähentämispyrkimyksien ja uusiutuvan energian tavoitteiden saavuttamiseen. Tämä merkitsee, että energian säästäminen tai energian käyttämisen vähentäminen on tavoite, jota emme pysty saavuttamaan.

Energiaa pystyttäisiin säästämään kuitenkin kaikkialla. Esimerkiksi rakennetussa ympäristössä. Rakennettu ympäristö kuluttaa noin 40 prosenttia energiastamme, ja olemassa olevien rakennusten osuus on tästä 99 prosenttia. Niitä on mukautettava, jotta niistä saadaan energiatehokkaampia. Nykyinen mukautustaso on Euroopassa 1,4 prosenttia vuodessa: toisin sanoen kestää yli 60 vuotta ennen kuin korvaamme rakennetun ympäristömme kokonaan. Tämä kestää vuoteen 2070 saakka, mutta sillä välin meidän on asetettava itsellemme tavoitteita, jotka meidän on saavutettava vuoteen 2050 mennessä!

Juuri tästä pitäisi olla kyse: meidän on varmistettava, että voimme saada aikaan energiasäästöjä esimerkiksi rakennetussa ympäristössä paljon nopeammassa aikataulussa. Olemme sen vuoksi esittäneet tarkistuksen Euroopan rakennuskantaa koskevasta aloitteesta. Sillä säästetään kaikkien rahoja, se on halvempi vaihtoehto, me varaudumme tulevaisuutta varten – ja mikä tärkeintä – sillä säästetään kansalaisten varoja. Heidän ei tarvitse kuluttaa niin paljon energiaa. Tämä on näkökohta, jota tuskin koskaan kuullaan. Tavallisten

ihmisten on kuitenkin lopulta voitava käyttää vähemmän rahaa energiaan. Juuri tästä asiassa pitäisi olla kyse!

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, syyskuusta 2009 lähtien eurooppalaiset ovat vaihtaneet perinteiset hehkulamput, joihin he olivat tottuneita, uusiin, energiaa säästävällä tekniikalla valmistettuihin lampuihin. Tarvetta tälle muutokselle perusteltiin energiansäästöä koskevilla iskulauseilla. Muutos on tapahtunut huolimatta merkeistä, että EU:n kansalaisten vastattaviksi jäävät kustannukset ovat liian suuret erityisesti näin lyhyen ajanjakson aikana. On avoin salaisuus, että tuolloin komissiolle esitetyt tiedot tällaisen muutosten vaikutuksista olivat peräisin uuden tekniikan hehkulamppujen tuottajien mainosmateriaalista, ja on paljon näyttöä, että asiassa tapahtui juuri näin.

Voimme nähdä, että käsiteltävänä olevassa mietinnössä on samanlaisia liian optimistisia oletuksia. Siinä ei käsitellä riittävästi EU:n jäsenvaltioiden kehityksen eroja tai kustannuksia, joista niiden on vastattava, jos suositukset pannaan täytäntöön. Jos teollisuuslaitosten on saatava aikaan vuodessa kahden prosentin energiansäästö, kuten mainittiin, ja samalla vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä, tuloksena on tuotantokustannusten nousu ja tuotannon siirtäminen Euroopan ulkopuolelle.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, säästöpyrkimykset ovat todellinen haaste. Voimme tämän haasteen perusteella vähentää Euroopan riippuvuutta, vapauttaa suuria taloudellisia resursseja, joilla voidaan rahoittaa tutkimusta uudeltaisesta energiantuotannosta, ja elvyttää alueitamme.

Vaikka rakennusten energiatehokkuuden on oltava keskeinen huolenaiheemme, on tärkeää, että unionin ja jäsenvaltioiden tavoitteet ja toimet keskittyvät sosiaaliseen asuntotuotantoon, koska köyhimpien on hyödyttävä eniten energiatehokkuustoimistamme. Meidän on pantava piste tälle skandaalille, kun köyhimmät maksavat korkeimmat energialaskut ja kun samaan aikaan energiatehokkuuden nimissä luodaan verotuksellisia porsaanreikiä, joiden perusteella rikkaimmat voivat pienentää laskujaan ja maksaa vähemmän veroa.

Todellisen energiatehokkuuspolitiikan pitäisi merkitä myös mahdollisuutta myydä sähköä halvempaan hintaan rautateitä, metroja ja raitiovaunuja varten, kuten tehtiin Ranskassa ennen kuin tämä kiellettiin energian sisämarkkinoita koskevilla EU:n direktiiveillä.

Siten yksi ensimmäisistä toimista pitäisi olla sähkön sisämarkkinoiden poistaminen unionissa, koska sähkön kaltaista hyödykettä, jota ei voida varastoida ja jota on hankala siirtää, koskeva kilpailu muodostaa energiatehokkuuden osalta poikkeuksen.

Lopuksi energiatehokkuuden ansiosta ei luoda korkealaatuisia työpaikkoja, ellei se perustu todelliseen EU:n strategiseen teollisuusnäkökulmaa koskevaan aloitteeseen, joka on vapaiden markkinoiden rajoitteista riippumaton.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota järjestelmännovaatioihin, kuten älyverkkoihin, älykkäisiin mittausjärjestelmiin, uusiutuvien energialähteiden integroinnin helpottamiseen ja lämmöntuotannon alan tuottajia ja jakelijoita koskevan kattavan strategian kehittämiseen. Uskon kuitenkin, että suurimmat säästöt ja suurin tehokkuus saataisiin aikaan edistämällä jokaisen Euroopan unionin kansalaisen henkilökohtaista vastuuta. Aivan kuten opimme säästämään vettä, meidän on opittava kunnioittamaan energiaa ja käyttämään sitä tehokkaasti. Kaikkia uuden infrastruktuurin luvansaantimenettelyitä pitäisi yksinkertaistaa ja nopeuttaa, jotta voidaan enimmäistää mahdolliset säästöt.

Energiatehokkuus ja energian toimitusvarmuus ovat painopisteitä tulevalla Unkarin EU:n puheenjohtajakaudella. Puola, josta tulee puheenjohtaja Unkarin jälkeen ja joka on ottanut energian toimitusvarmuutta koskevan kysymyksen asialistalleen, pyrkii myös edistämään keskustelua nykyaikaisista lainsäädännöllisistä ja ei-lainsäädännöllisistä ratkaisuista, joiden avulla Euroopan energia-ala voi pysyä kilpailukykyisenä ja energiatehokkuutta voidaan samalla parantaa.

Minun on korostettava tässä kohdassa, että minulle henkilökohtaisesti yhä kriittisempi kysymys on ennusteiden luotettavuus ja Euroopan unionin käyttämän PRIMES-mallin laadukkuus erityisesti, kun otetaan huomioon, että Cancúnissa ei saatu aikaan yksimielisyyttä. Tästä aiheesta on järjestettävä erillinen keskustelu, mutta haluaisin nyt vedota, että kiinnitetään huomiota uuteen kriisinjälkeiseen Euroopan unionin kulutusta ja energiatarvetta koskevaan lähestymistapaan. Siirtotoimet vaikuttavat olevan kaikkein sopivin tapa toteuttaa moderneja ja energiatehokkaita ratkaisuja. Energiatehokkuutta Euroopan unionissa olisi mukautettava kysynnän suuntaan. Se on suoraan sidoksissa menoihin ja kansalaisten tottumuksiin liittyviin muutoksiin. Minun mielestäni muutoksia voidaan saada aikaan, kun kuluttajille tarjotaan mitattavissa olevaa hyötyä ja valmistajille sopivia kannustimia ja pitkän aikavälin rahoitusmuotoja.

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies ja hyvät kollegat, Bendt Bendtsenin mietintö on myönteinen ainakin neljästä syystä:

- siinä korostetaan, että energiatehokkuus on nopein keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja että päättäväinen sitoumus tarjota voimavaroja ja investointeja tällä alalla johtaa talouskasvuun ja työpaikkojen luomiseen pienissä ja keskisuurissa yrityksissä;
- siinä tehdään perusteltuja ehdotuksia toimivista rahoitusvälineistä ja kehoitetaan komissiota keskittymään tiukasti ammatilliseen koulutukseen, pk-yritysten tiedonsaantiin ja olemassa olevien kiinteistöjen kunnostamiseen;
- siinä asetetaan erityisiä tavoitteita ja vahvistetaan, että energiatehokkuutta koskeva sopimus on väline, jonka puitteissa maksetaan takuunalaisesta energiansäästöstä ja joka tarjoaa mahdollisuuden työpaikkojen luonnille sekä vähentää Euroopan kansalaisten laskuja;
- lopuksi mietintö on vieläkin hyödyllisempi, jos voidaan ottaa epäroimättä käyttöön sitovia päästötavoitteita.

Meidän on saatava aikaan se, että 20 prosentin tavoite pystytään saavuttamaan; emme saa antaa tämän mahdollisuuden mennä ohi, koska se on rohkaiseva viesti Euroopalle.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, korkean energiatehokkuuden saavuttaminen on Euroopan unionin keskeinen poliittinen tavoite, se on olennainen osa yleistä strategiaa sellaisen kilpailukykyisen vähähiilisen talouden rakentamisesta, jolla edistetään liiketoimintaa ja parannetaan työllisyyttä monien uusien työpaikkojen luomisen ansiosta. Euroopan parlamentti lähettää huomiossa äänestyksessä energiatehokkuussuunnitelmasta vahvan viestin komissiolle ja neuvostolle tämän alan kiireellisten ja kohdennettujen toimien tarpeesta.

Kehotan ensinnäkin komissiota tekemään perinpohjaisen tutkimuksen voimassa olevan nykyisen asuntokannan uudistamista ja uuden asuntokannan korkeampia energiavaatimuksia koskevan lainsäädännön tehokkuudesta. Tehokkaan

energiainfrastruktuurin luominen ja uudenlaisen tekniikan kehittäminen ajoneuvoja varten ovat muita tärkeitä painopisteitä, joiden toivon sisältyvän komission ehdottamaan vuoden 2011 uutta energiatehokkuutta koskevaan suunnitelmaan.

Lopuksi haluaisin todeta, että energiatehokkuudesta voi kehittyä kannattavaa liiketoimintaa, ja niin siitä pitäisikin. Se voi kehittyä näin itsenäisesti ja saada aikaan korkean yhteiskunnallisen tuoton.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, on tosiasia, että energiatehokkuustoimintasuunnitelman hyväksyminen ei riitä. On tehtävä arviointi vuoden 2006 suunnitelman tuloksista ja on otettava käyttöön toimintalinjoja, joilla edistetään tavoitteiden saavuttamista ja monipuolistetaan menetelmiä energiatehokkuuden lisäämiseksi. Kriisiä koskevaa perustelua ei voida käyttää tekosyynä siihen, että 20 prosentin tavoitetta ei saavuteta vuonna 2020, eikä sillä saa tehdä loppua ratkaisuihin, joilla ratkaistaan energiaköyhyyttä koskeva vakava ongelma.

On tärkeää tiedottaa muiden valtioiden myönteisistä kokemuksista Kiinaa ja Yhdysvaltoja unohtamatta, sekä sijoittaa sellaisten menettelyiden rahoittamiseen, joilla lisätään kiinteistöjen, sosiaalisen asuntotuotannon ja liikenteen sekä teollisuuden energiatehokkuutta. EU:n talousarvioon pitäisi sisältyä tarvittavat varat, jotta jäsenvaltioita ja suurissa vaikeuksissa olevia perheitä tuetaan. Energiatehokkuus lisää myös työllisyyttä, vähentää köyhyyttä ja on edistyksen ja sosiaalisen kehityksen osatekijä. Meidän on sijoitettava siihen.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, esititte erittäin hyvän suunnitelman ja Bendt Bendtsen vielä paransi sitä. Meidän pitää lopettaa sellainen yhtälö, että ”talouskasvun lisääntyminen merkitsee samalla energiankulutuksen lisäämistä”. Tämä on erityisen haasteellista meille poliitikoille, koska normaalille tekniselle kehitykselle on tietenkin ominaista se, että meillä on energiatehokkaampia tuotteita ja taloudellisen toiminnan tapoja. Meidän on kuitenkin onnistuttava vähentämään energialaskujamme vahvemmassa talouskasvusta huolimatta. Meidän on tässä yhteydessä esitettävä aidosti innovatiivisia ratkaisuja ja tarjottava oikeita kannustimia toimintalinjojen välityksellä. Myös taloushistoria on osoittanut, että yhteiskunnat, jotka menestyivät eniten pitkällä aikavälillä, tekivät tästä tehokkuudesta – oli kyseessä sitten raaka-aineet tai energia – iskulauseen, jonka mukaan he elivät. Tämä on erityinen haaste meille eurooppalaisille, koska meillä on korkea elintaso.

Meidän on edistettävä energiatehokkuutta, jos aiomme realistisesti saavuttaa ilmastotavoitteemme. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että fossiilisten polttoaineiden tuontiriippuvuuden vähentäminen on tärkeä poliittinen tavoite. Lisäksi alhaisempien sähkölaskujen myötä saatavilla varoilla tarjotaan merkittäviä kulutusmahdollisuuksia, jotka voivat lisäksi edistää talouskasvuamme pitkällä aikavälillä.

Tämän sanottuani, uskon, että valitsemanne lähestymistapa, eli se, että näistä tavoitteista ei tehdä sitovia, on oikea. Emme saisi jäädä väittelemään määritelmistä ja mittaamista koskevista ongelmista. On tärkeää, että kartoitamme tietä eteenpäin. Komissio ja esittelijä soveltavat tältä osin oikeaa lähestymistapaa. Meidän ei pitäisi tehdä näistä tavoitteista sitovia, mutta tämä ei tarkoita, että meidän pitäisi tinkiä tavoitteistamme. Näistä syistä tällaiset tavoitteet on asetettava jatkossakin korkealle, mutta jos valitaan, että tämä saadaan aikaan ainoastaan sitovilla tavoitteilla, emme etene oikeaan suuntaan, ja sen vuoksi ryhymme hylkäsi tällaisen lähestymistavan.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Bendt Bendtseniä erittäin hyvästä mietinnöstä. Minulla on periaatteessa vain yksi huomautus komission jäsenelle. Teidän taustanne on aluepolitiikassa, suuressa osavaltiossa Saksassa, mutta minulla kunnallispolitiikassa. Me emme saavuta tavoitteita, olivat ne sitovia tai eivät – ja minä kannatan sitovia tavoitteita – jos emme ota suoraan yhteyttä valtioihin, alueisiin ja kuntiin ja täsmennä niille, mitä voidaan tehdä. Kun ajattelen kiinteistöjen korjausta, liikennepolitiikkaa – jonka te Luojan kiitos toistuvasti mainitsitte – ja energiaköyhyyden torjumista, niin nämä ovat aloja, joita ei säännellä kansallisella tasolla, vaan pääasiassa paikallisella, alueellisella ja kunnallisella tasolla. Meidän on toimittava siten aktiivisesti tällä tasolla. Merkittävä mahdollisuus olisi se, jos saamme kaupungit ja yhteisöt energiatehokkuutta, energiansäästöä ja muita energiapolitiikan aloja koskevan merkittävän euroopalaisen hankkeemme puolelle.

Pyydän teitä sen vuoksi, että toimitte tämän mukaisesti ja ehkä myös kiinnitätte huomiota siihen, miten saamme paremmin kansalaisten tietoisuuteen – erityisesti, kaupunkien, kuntien ja alueiden välityksellä, koska tämä yhteys on ehdottoman tarpeellinen – tämän asian, jotta tällaiset tavoitteet voidaan hyväksyä, olivat ne sitten sitovia tai eivät.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, energiatehokkuus on ratkaisevan tärkeä toimitusvarmuuden lisäämiseksi, ilmanlaadun parantamiseksi, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja yhteiskuntamme kilpailukyvyyn lisäämiseksi. Energiatehokkuus merkitsee, että tehdään enemmän vähemmillä voimavaroilla. Tässä mietinnössä esitetään kunnianhimoinen näkemys energiatehokkuudesta siten, että otetaan esimerkiksi käyttöön yksittäisiä tavoitteita ja luodaan myönteisiä kannustimia. Tärkeitä edellytyksiä otetaan käyttöön energiainfrastruktuurin, kuten älykkäiden verkkojen, uudenaikaistamisen, rakennuksien ja liikenteen energiatehokkuuden, tieto- ja viestintätekniikan käytön ja energia-alan tieteellisen tutkimuksen kehittämisen aloilla.

Tässä mietinnössä korostetaan tarvetta kaksinkertaistaa energia-alan teknistä kehittämistä ja esittelyä koskevan tieteellisen tutkimuksen rahoitusta. Rahoituksen osalta mietinnössä kannustetaan käyttämään rakennerahastoja energiatehokkuuden tukemiseksi, ja siinä vaaditaan, että tästä on tehtävä EU:n talousarvion ensisijainen tavoite vuoden 2013 jälkeen.

Kun tämä otetaan huomioon, haluaisin kiittää esittelijä Bendt Bendtseniä erinomaisesta työstä ja saavutetusta tasapainosta, ja haluaisin pyytää teitä kaikkia tukemaan tätä tärkeää mietintöä.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, vaikka energiatehokkuuden ja energiasäästön alalla on otettu käyttöön monia lainsäädäntöaloitteita, kaikista ei saada toivottuja tuloksia. Tieteellisen tutkimuksen mukaan emme saavuta nykyisen tahdin perusteella edes puolta 20 prosentin asetetusta tavoitteesta. Sen vuoksi jäsenvaltioissa on toteutettava tiukempia toimia ja harjoitettava perusteellisempaa valvontaa. Minun mielestäni komission on otettava energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisessa vakavasti huomioon se, että jäsenvaltiot eivät käytä riittävästi hyväkseen energiasäästön mahdollisuuksia, mikä aiheuttaa esteen energiaomavaraisuuden lisääntymiselle. On tarpeen, että eri jäsenvaltiot ottavat käyttöön sitovia energiatehokkuustavoitteita ja seuraavat, miten niitä pannaan täytäntöön, koska muussa tapauksessa valtavat energiansäästömahdollisuudet jätetään hyödyntämättä.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin esittää muutaman näkökohdan mietinnöstä. Kyseessä on erinomainen mietintö, ja sen

ansioista voimme saavuttaa monia asioita samanaikaisesti: ympäristöä ja hiilidioksidin vähentämistä koskevien tavoitteiden lisäksi joitain tuotantotavoitteitamme ja muita tavoitteita, joilla pyritään varmistamaan, että pysymme kilpailukykyisinä. Tämä on edullista ympäristölle ja säästää varojamme.

Hyvä komission jäsen, puhuitte myös tavoitteestanne esittää toimintasuunnitelma lyhyellä aikavälillä. Haluaisin tuoda esiin kolme seikkaa: ensimmäinen koskee kansallisia energiatehokkuustoimintasuunnitelmia. Niissä on paljon enemmän parantamisen varaa, ja komission on tarkasteltava niitä kriittisesti. Arvoisa komission jäsen, ilmoititte, että toteutatte toimia kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen perustuu neuvotteluihin, mutta jonkinlaista painostusta harjoitetaan, mutta toisessa sovelletaan mahdollisesti jonkinlaisia pakkotoimenpiteitä. Olen kehottanut aiemmissa keskusteluissa ja tarkistuksissani komission jäsentä harjoittamaan tällaista painostusta, ja olen tyytyväinen, että tätä asiaa painotetaan enemmän.

Minulla on vain yksi kysymys komission jäsenelle: onko teillä riittävät välineet, kun siirrytään pakkotoimiin? Voisitteko antaa meille selvityksen tästä nyt, lähitulevaisuudessa tai toimintasuunnitelmassanne?

Toinen näkökohtani on aluepolitiikka. Hannes Swoboda puhui myös tästä. Näiden rahastojen kanssa voitaisiin tehdä paljon enemmän. Monissa valtioissa saatavilla olevia varoja ei edes käytetä energiatehokkuuden parantamiseksi. Olen sen vuoksi esittänyt tarkistuksen 81 sanamuodon selventämiseksi. Aina ei tarkoiteta, että varoja tarvitaan lisää; kyse on myös nykyisten varojen viisaasta käytöstä.

Lopuksi kolmas kohtani, ja tässäkin olen samaa mieltä Hannes Swobodan kanssa, meidän pitää saada kansalaiset, paikalliset viranomaiset ja yritykset osallistumaan enemmän energiansäästöön laatumerkkien, ja kaupunginjohtajien sekä teollisuuden kanssa tehtävien sopimuksien avulla. Kotimaassani Alankomaissa pelkästään teollisuuden kanssa tehty sopimus on johtanut siihen, että energiatehokkuutta on parannettu kaksi prosenttia vuodessa. Tämä on toimenpide, jonka voisimme saada konkreettisesti aikaan! Kiitos, toivotan teille menestystä ja kiitokseni esittelijälle.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, 50–125 miljoonaa EU:n kansalaista kärsii energiaköyhyydestä. Sen vuoksi meidän mielestämme etusijalle olisi asetettava sosiaalisen asuntotuotannon energiansäästö- ja energiatehokkuuspolitiikka.

Ainoastaan yksi prosentti vuonna 2020 olemassa olevista kiinteistöistä on uusia rakennuksia. Sen vuoksi, kun puhumme olemassa olevista rakennuksista, emme voi puhua sitovista tavoitteista ilman, että tarjoamme riittävää rahoitusta. Tästä syystä meidän mielestämme tarvitaan innovatiivisia rahoitusjärjestelyitä sekä verotusjärjestelyitä, joiden perusteella investointi energiatehokkuuteen kannattaa ja tarjoaa pitkän aikavälin institutionaalista tukea.

Hyvä komission jäsen, Concerto-ohjelman ryhmän tapaaminen järjestettiin äskettäin parlamentissa viisi vuotta sen perustamisen jälkeen. Valitettavasti paikallis- ja alueviranomaisten 400 edustajaa mainitsivat, että paikallisella ja alueellisella tasolla ei tiedetä, että kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus käyttää neljä prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston tarjoamista varoista kansallisella tasolla rakennusten energiatehokkuutta varten.

Tämän vuoksi pyydän lopuksi, hyvä komission jäsen, että käytätte väliarviointia hyväksenne ja kohdennatte suuremmat määrärahat energiatehokkuusohjelmiin ja että erityisesti edistätte

seuraavissa rahoitusnäkymissä mahdollisuuksia käyttää jopa 15 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston varoista energiatehokkuuteen.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin kiittää esittelijä Bendtseniä hänen tarkasta mietinnöstään.

Komission jäsen avasi tämän istunnon toteamalla – ja olen hänen kanssaan samaa mieltä – että me olemme jonkin verran korkealentoisia tänään, kun puhumme tehokkuudesta, että 20 prosentin tavoite on epävarma, sillä se on jo puolitettu, ja että emme oikein tiedä, mihin me voimme viitata. Minä lisäisin, että energiasäästön ja energiatehokkuuden kulttuuria ei ole olemassakaan.

Olemme sen vuoksi sellaisessa tilanteessa ja vaiheessa, että meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin toteuttaa muutoksia. Miten? Katson ensinnäkin, että meidän pitäisi siirtyä innovointia ja uutta tekniikkaa kohden kahdella alalla: rakennusten energiatehokkuuden ja erityisesti liikenteen energiatehokkuuden aloilla.

Haluaisin myös keskittyä siihen tarpeeseen, että meillä on tarvittavasti varoja näiden tavoitteiden aikaansaamiseksi. Minä uskon, että meidän on kulutettava, jotta säästämme. Komission puheenjohtaja Barroso totesi tänään parlamentissa, että euro-obligaatioita ei aiota käyttää ja että hän on varannut tähän muita rahoitusvälineitä.

Arvoisa komission jäsen, me hyväksyimme hiljattain mietinnön, jolla perustetaan rahasto energiatehokkuuden rahoittamiseksi niistä varoista, jotka jäivät jäljelle edellisistä elvytysuunnitelmista. Vaikka määrärahat ovat rajalliset, minusta tämä rahasto on erittäin symbolinen, koska siinä vahvistetaan periaate siitä, että yksityistä pääomaa houkuteltaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden malliin. Näin rationalisoidaan rahastoja, jotka ovat jo käytössämme – koheesiorahastoa ja muita – ja asetetaan ne kokonaisuudeksi, jolla voidaan houkutella varoja, ja sen sijaan, että varat annetaan pois, sillä lainataan niitä merkittävien hankkeiden kehittämiseen. Kyseessä pitäisi olla jatkuva rahasto, jolla tälle kaikelle annetaan merkitys.

Minusta tämä on oikeanlainen järjestelmä etsiä varoja ja varmistaa, että tehokkuus ei ole enää tabu.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, energiatehokkuustoimintasuunnitelmaa olisi tarkistettava sellaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti, jossa yhdistetään EU:n monet strategiset toimintalinjat.

Vaikka energiatehokkuuteen sijoittaminen on välttämätöntä, koska sillä varmistetaan, että päästöjen vähennystavoitteet saavutetaan vuoteen 2020 mennessä, on myös tärkeää korostaa aloitteita, joiden perusteella voimme hyödyntää paremmin EU:n toistaiseksi käyttämätöntä energiansäästöpotentiaalia.

Olen tyytyväinen, että rakennusten energiatehokkuuteen kiinnitettiin paljon huomiota, ja tällaisia aloitteita on toteutettava myös Euroopan tasolla. Yritystemme pitäisi harkita uudelleen, miten ne voivat saada tuotantoprosesseistaan ja tuotteistaan tehokkaampia.

Lopuksi pakollisten tehokkuustavoitteiden asettaminen on hyvä asia, koska ilman niitä EU:ssa olisi vaikeaa saavuttaa kunnianhimoiset tavoitteet.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, haluaisin palata yhteen asiaan: siihen, kuinka tärkeää on hyväksyä sitova energiatehokkuustavoite Euroopan taloudelle. Koska monissa jäsenvaltioissa vallitsee vaikea taloudellinen tilanne, jota varten

tarvitaan tehokkaita kannustimia kasvulle sekä työpaikkojen suojelemiselle ja luomiselle, sitovalla tavoitteella luodaan sopiva investointiympäristö Euroopan yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, jotka toimivat energiatehokkaiden tekniikoiden ja palveluiden alalla, kilpailukyvyyn ja vientimahdollisuuksien tehostamiseksi.

Jäsenvaltiot saavat kannustimia, joita tarvitaan näiden markkinoiden tehostamiseksi jokaisessa taloudessa, jossa ne voivat tarjota eniten lisäarvoa ja luoda eniten työpaikkoja. Lisäksi kotitaloudet, yritykset ja julkinen sektori saavat huomattavia suhteellisia taloudellisia etuja, koska niiden sähkölaskut ovat pienemmät. Haluaisin sen vuoksi kiittää esittelijää mietinnöstään ja kehottaa komissiota toteuttamaan Bendt Bendtsenin mietinnön ehdotukset ja auttamaan siten samalla talouksiamme irtautumaan kriisistä.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, on selvää, että energiatehokkuus on erittäin tärkeä aihe ja että meidän on luonnollisesti oltava hyvin säästäväisiä fossiilisten polttoaineiden suhteen. On selvää, että tarvittavien keskeisten lukujen on oltava haasteellisia, mutta niiden on oltava riittävän suhteellisia ja aina realistisia. Niiden on oltava tehokkaita yhteiskunnan ja myös yksilön kannalta, ja niiden on oltava edullisia omistajille. Kansalaisille niiden on oltava ymmärrettäviä, niitä on voitava selvittää, ja niiden on oltava heille etenkin taloudellisesti kannattavia. Tämä johtuu siitä, että minkäänlaista ilmastonsuojelua ei ole ilman suuren yleisön hyväksyntää. Erityisesti tämä näkökohta puuttuu minusta tästä mietinnöstä.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Cancúnin neuvottelut onnistuivat melko hyvin. Ilmastonmuutosta koskevat neuvottelut edistyvät. Kiinan kaltaiset valtiot ovat odottaneet Cancúnin lopputulosta. Ne ovat toteuttaneet toimia jo siitä lähtien, kun Kööpenhaminassa epäonnistuttiin. Jos emme sijoita energiatehokkuuden ja energiansäästön kaltaisille aloille, häviämme kaksinkertaisesti. Kotitalouksiemme, yrityksiemme ja julkisten palvelujemme on edelleen maksettava järjettömiä kustannuksia, ja toisaalta EU on vaarassa menettää johtoasemansa vihreässä taloudessa.

Sen vuoksi meidän on pohdittava sitä, että jos meillä on jo nyt vaikeuksia kilpailla Kiinan kaltaisten valtioiden kanssa, miten voimme kilpailla tulevaisuudessa vihreän Kiinan kanssa? Sen vuoksi on todella tärkeää tukea sitovaa tavoitetta Euroopan unionissa, ja tavoite on 20 prosentin energiasäästön saavuttaminen.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, emme pysty energiatehokkuuspolitiikkojen, joita useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet vuotta 2020 varten, perusteella saavuttamaan tavoitetta energiakulutuksen vähentämisestä 20 prosentilla; on onni, jos pääsemme kymmeneen prosenttiin, mikä on ehdottomasti pettymyksen aiheuttava tulos.

Jos energiankulutus kasvaa edelleen, uusiutuvaa energiaa koskeva 20 prosentin tavoite voi olla myös vaarassa, sillä se lasketaan osuutena EU:n lopullisesta energiankulutuksesta. Kannatan vakaasti sitä, että myös energiatehokkuuden kohdalla otetaan käyttöön sitova tavoite, jotta varmistetaan, että EU:n ilmasto- ja energiapolitiikka tukevat toisiaan.

Valitettavasti tosiasiat osoittavat, että eri jäsenvaltioiden hyvään tahtoon luottaminen ei toimi. EU:n on näytettävä tietä selkeillä ja tehokkailla toimintalinjoilla ja tavoitteilla. Meidän pitäisi lopettaa investoiminen uusiin laitoksiin, joilla lisätään energiantuotantoa, ja meidän olisi sijoitettava varamme ja kohdistettava ponnistelumme puhtaimpaan energiaan maailmassa, energiaan, jonka käytön voimme välttää.

Lopuksi pyydän hyväksymään tarkistuksen 2, jossa komissiota kehoitetaan esittämään aloite olemassa olevien rakennusten energiatehokkuudesta vuonna 2011.

Oreste Rossi (EFD). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, energiatehokkuus on tulevan taloutemme avainsana, mutta sitä olisi edistettävä eikä sitä pitäisi pakottaa: jäsenvaltiot on saatava mukaan, jotta varmistetaan, että kaikki, jotka haluavat yrityksestään tai kodistaan energiatehokkaamman, saavat siihen apua.

Emme voi kuvitella, että pakotamme yksityishenkilöitä sijoittamaan ilman, että vakuutamme heidät siitä tai kannustamme heitä: energiatehokkuuden parantaminen merkitsee ympäristön edistämistä ja resurssien säästämistä, mutta näin herkällä alalla on tärkeää, että nämä valinnat yhdistetään eurooppalaisiin toimintalinjoihin, joilla pyritään yhtenäisiin eurooppalaisiin energiamarkkinoihin.

Sitovat tavoitteet merkitsevät ainoastaan tarpeettomia ja usein hyödyttömiä menoja: on parempi vakuuttaa kansalaiset, instituutit ja elimet siitä, että tällä alalla tehtävillä säästöillä vaikutetaan ihmisten turvallisuuteen ja elämänlaatuun.

Csanád Szegedi (NI). – *(HU)* Arvoisat puhemies, hyvät kollegat, meidän kantamme on, että ilmastonmuutoksen, jolla on yhä suurempi vaikutus näinä päivinä, syynä eivät ole yksinomaan ihmiskunnan aiheuttamat ympäristösaasteet. Jaamme kuitenkin vastuun, jotta ympäristömme tuhoaminen päätetään paikallisesti ja maailmanlaajuisesti ja että toteutamme toimia sen alkuperäisen ja hyväkuntoisen tilan palauttamiseksi parhaan kykymme mukaan. Sen vuoksi energiatehokkuutta koskeva pyyntö on myös myönteinen. Käyttämämme rakennusten osuus maailman energiankulutuksesta on noin 40 prosenttia, joten rakennuksia koskevaan ongelmaan puuttuminen on poikkeuksellisen tärkeää. Meidän on pyrittävä uusiin, hiilidioksidipäästöttömiin kiinteistöihin, ja meidän on myös löydettävä ratkaisu olemassa olevien rakennusten energiatehokkuutta koskevien ongelmien korjaamiseksi. Lisäksi meidän on jatkuvasti vähennettävä ajoneuvojen kulutusta ja päästöjä jouduttamalla hybridi- ja täysin sähköistä tekniikkaa. Olen vakuuttunut, että meidän, parlamentin jäsenten ja poliitikkojen, on näytettävä esimerkkiä, kun on kyse energiatehokkuudesta.

Elena Băsescu (PPE). – *(RO)* Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin korostaa energiatehokkuuden edistämisen merkitystä, koska se voi tarjota merkittävää hyötyä koko taloudelle. On mainittava myös yhteiskunnalliset hyödyt, mihin sisältyy uusien työpaikkojen luominen vuoteen 2020 mennessä.

Mielestäni on tärkeää kehittää ja myydä uutta huippuluokan energiatekniikkaa. Tämä on tapa säilyttää energiaa paljon vaativien eurooppalaisten yritysten kilpailukyky globaalissa kilpailussa. Kannatan sopimuksen tekemistä yhteisestä menetelmästä, jolla mitataan kansallisia energiatehokkuustavoitteita ja seurataan niiden toteutumista.

Suhtaudun myös myönteisesti komission ”Towards a single energy network” -aloitteeseen liittyvään työhön. Sen pitäisi tehdä käytännön ehdotuksia, joilla yksinkertaistetaan ja nopeutetaan infrastruktuurihankkeiden lupamenettelyjä.

Catherine Stihler (S&D). – *(EN)* Arvoisa puhemies, kiitos Bendt Bendtsenille, että hän mainitsi avauspuheenvuorossaan rakennusalan. Haluaisin vain ilmoittaa hänelle, että rakennusaineita koskevasta mietinnöstäni äänestetään tammikuussa ja että käsitelimme energiatehokkuutta myös siinä mietinnössä.

Otan esiin nopeasti kaksi näkökohtaa. Hannes Swoboda mainitsi paikallisten viranomaisten merkityksen. Halusin vain kiinnittää parlamentin huomion siihen, että tällä hetkellä varsinkin Yhdistyneessä kuningaskunnassa talousarviovarojen leikkaukset vaikuttavat paikallisiin viranomaisiin. Mielestäni meidän on sisällytettävä tämä näkökohta näihin ja tuleviin keskusteluihin.

Haluaisin esittää kysymyksen komissiolle. Puhumme mietinnössä älykkäiden mittarien merkityksestä, ja siinä annetaan päivämääräksi vuoden 2011 loppu vähimmäisstandarditoimintojen osalta. Miten me pystymme saamaan tämän aikaan, komission jäsen? Olen pahoillani, että puheenjohtajavaltio ei ole paikalla tänä iltana, mutta minusta tämä on tärkeää. Haluaisin yhtyä edellisiin puhujiin, jotka ottivat esille energiaköyhyyttä koskevan kysymyksen. Uskon, että koko parlamentti on samaa mieltä siitä, että sen painottaminen on erittäin tärkeää.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi tukea Hannes Swobodan kommenttia siitä, että täytäntöönpano tapahtuu paikan päällä: alueellisella ja paikallisella tasolla. Meillä on itse asiassa monia pääasiassa myönteisiä kokemuksia kunnostusohjelmista. Usein jokaista julkisista varoista peräisin olevaa euroa kohden saadaan kuusi tai seitsemän euroa yksityisistä investoinneista. Meidän on myös tarkasteltava, voidaanko alueellisia ohjelmiamme käyttää tähän. Minusta on vaikeaa kuvitella, että paikallinen viranomainen pyytää komissiolta suoraan rahoitusta, mutta alueellisten ohjelmien avaaminen laajemmin rakennuskannan tarmokkaaseen kunnostukseen olisi minusta erittäin tärkeä toimi viimeistään seuraavalla rahoituskaudella.

Sen jälkeen otan esille kysymyksen lainojen korkotuesta. Haluammeko käyttää julkisia kehityspankkeja alentamaan rakennustöiden kunnostamiseen liittyvien lainojen korkotasoa? Haluaisin esittää yhden näkökohdan rakennuskannasta. Moneen kertaan on todettu, että jos lisätään energiatehokkuutta, säästetään rahaa. Tämä on totta, mutta ei välittömästi. Kun tarkastelemme Euroopan asuntokantaa, voimme havaita, että jokaiseen asuntoon tarvittavat kunnostustyöt – ikkunoista aktiiviseen ja passiiviseen eristämiseen, asianmukaisiin sähkölaitteisiin ja lämmityslaitteisiin tarvittaviin parannuksiin – kuluu keskimäärin 30 000–60 000 euroa asuntoa kohden. Ensimmäisenä vuonna ei säästetä rahaa. Tästä seuraa, että me tarvitsemme investointeja seuraavan kymmenen vuoden ajan, jotta energiamenoja vähennetään ja sijoitetaan uudelleen seuraavan 40 vuoden aikana. Tässä on pohjimmiltaan kyse käänteisestä sukupolvien välisestä sopimuksesta. Minun sukupolveni on luonut valtavia velkoja, josta ovat osoituksena tämänhetkiset valuuttaongelmat. Nyt meillä on ensimmäistä kertaa mahdollisuus investoida energiatehokkuuden avulla, jotta lapsemme saavat tulevina vuosikymmeninä hyötyä pienempien energiakustannusten vuoksi. Voimmeko tehdä tämän? Olemmeko valmiita tähän? Luotan teihin. Meidän on vahvistettava budjettiasioihin liittyvät uudet painopisteet. Jokaisen, joka sisällyttää energiatehokkuutta koskevat kunnostustyöt EU:n talousarvioon, on myös huomioitava seuraukset. Me emme saa lisää rahaa, joten missä haluamme uudelleenjärjestelyjä? Tämä on tähän aiheeseen liittyvä tärkeä kysymys, johon on vastattava myös EU:n talousarvion tasolla.

Esitän myös toisen näkökohdan. Kaksi parlamentin jäsentä, Jadot ja Eickhout sanoivat, että perusta on selkeä. Olen kuitenkin eri mieltä: se ei ole selkeä. Sanon tämän käsittelemiemme Eurooppa-neuvoston päätöksien vuoksi. Eurooppa-neuvoston viimeisimmässä, tämän vuoden maaliskuussa tekemässä päätöksessä todettiin, että pyritään ”20 prosentin parannukseen energiatehokkuudessa”, mikä ei ole aivan johdonmukaista. Tämä merkitsee, että pyrkiminen 20 prosenttiin voi myös tarkoittaa, että 18, 19 tai

17 prosenttia riittäisi myös. Minä pidän kiinni 20 prosentista ilman, että sitä muutetaan, vaikka Eurooppa-neuvosto ensimmäisen kerran luopui tästä jonkin verran maaliskuussa. Maaliskuussa 2007 annettussa päätöksessä viitataan vuoden 2020 energiankulutuksen ennusteisiin, joita oli tarkoitus vähentää 20 prosentilla.

Elin, joka toimittaa EU:lle tämän alan tutkimuksia on PRIMES. Mainitsen kolme lukusarjaa osoittaakseni teille, minkälaisia ongelmia meillä on tässä asiassa. Emme ole ottaneet niitä vielä esille. Italian energiankulutus vuodelle 2007 oli 173 miljoonaa tonnia. Ennusteessa vuodelle 2020 kulutus nousi 208 miljoonaan tonniin, josta pitäisi sitten vähentää 20 prosenttia. Italia on silloin suunnilleen samalla tasolla kuin aikaisemmin. Arvioitu määrä kasvaa, ja siitä vähennetään 20 prosenttia.

Voimme tarkastella todella pientä maata, Luxemburgia. Luxemburgin energiankulutus vuodelle 2007 oli 4,6 miljoonaa tonnia. Ennusteen mukaan se nousee 5,6 miljoonaan tonniin, mutta sen jälkeen vähenee uudelleen 4,5 miljoonaan tonniin. Voimme tarkastella esimerkkinä Portugalia. Kulutus viitevuonna oli 23,8 miljoonaa tonnia, joka nousee 30 miljoonaan tonniin ennen kuin se palaa takaisin 24 miljoonaan tonniin. Meidän on kiireellisesti keskusteltava arvioista. Tämä on ratkaisevan tärkeää, ja tätä on käsitelty aivan liian lyhyesti kaikissa keskusteluissa eri valtioissa.

Monet teistä ovat puhuneet sitovien tavoitteiden puolesta. Olen optimisti ja realisti. Jos me komissiossa esitämme sitovia tavoitteita jokaista jäsenvaltiota varten, niin tällä hetkellä jäsenvaltiot, joiden kansalaisia olemme kaikki, hylkäisivät ne. Siten ei ole minkäänlaista mahdollisuutta toimia näin, koska emme saisi mitään aikaan. Ehkä kaksivaiheinen suunnitelma, jossa otamme jäsenvaltiot mukaan toimiimme, olisi realistisempi ja asianmukaisempi. Tällaisen suunnitelman mukaan neuvoisin jäsenvaltioita luomaan nyt vapaaehtoisesti kansallisia tehokkuussuunnitelmia, mutta 20 prosenttia olisi sovellettava yleisesti. Jos havaitsemme kahden vuoden kuluessa, että emme ole edenneet tarpeeksi johdonmukaisesti, otamme silloin käyttöön sitovat tavoitteet, joita jäsenvaltiot eivät voi silloin todennäköisesti hylätä. Haluaisin pyytää teitä tarkastelemaan, eikö tämä – mukaan lukien viranomaistenne kokemus – olisi parempi eurooppalainen reitti yhteisiin tavoitteisiimme.

Kansallisia toimintasuunnitelmia tarvitaan, olivat ne sitten sitovia tai vapaaehtoisia. Voimme tarkastella suunnitelmien sisältöä, johdonmukaisuutta ja vaikutuksia politiikan näkökulmasta. Emme varmasti hyväksy ennallaan pysyviä suunnitelmia, joiden sisältö ei täytä vaatimuksiamme. Me lähetämme kaikki tällaiset suunnitelmat menettelytapaa koskevista syistä takaisin.

Kiitos paljon tästä. Palaisin mielelläni tänne parlamenttiin maaliskuussa, jotta aloitetaan virallisesti keskustelu ehdotuksesta. Tämä mietintö on tässä asiassa erinomainen ensimmäinen askel.

Bendt Bendtsen, esittelijä. – (DA) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, kiitos rakentavasta keskustelusta. Jos ihmiset kuuntelevat tätä, voi vaikuttaa, että energiatehokkuudesta esiintyy paljon erimielisyyttä. Oli kyseessä sitovat tavoitteet tai eivät, energiatehokkuus on asia, johon meidän on otettava kantaa. Se on asia, jonka vuoksi meidän on toimittava. Haluaisin ensiksi huomauttaa, että vaikka meillä on ollut laaja-alainen keskustelu tästä aiheesta – sitovista tavoitteista – esittelijät ja valmistelijat ovat luonnollisesti keskustelleet siitä ja sopineet, että on tärkeää varmistaa, että EU:n tällä alalla voimassa olevaa lainsäädäntöä noudatetaan. Olemme antaneet lainsäädäntöä monesta asiasta. On tärkeää, että tätä lainsäädäntöä noudatetaan, ja on tärkeää, että sitä pannaan täytäntöön.

Meille on myös tärkeää, että kaupunkialueiden kehittämistä, rakennuksia, uutta energiateknologiaa ja parempaa tuotepolitiikkaa koskevia toimia toteutetaan. Meidän on otettava kantaa myös liikenteeseen, ja on tärkeää, että monia energia-aloitteita saadaan rahoitettua tulevaisuudessa. Omasta näkökulmastani on vielä edelleen monia asioita, joita voimme hyödyntää, eli on monia mahdollisuuksia lisätä energiatehokkuutta Euroopassa.

Miksi se on niin tärkeää nyt? En aio toistaa sitä, mitä latvialainen kollegani Kariņš totesi tässä yhteydessä, eli että Eurooppa maksaa paljon rahaa Lähi-idälle ja Venäjälle. Eikö näitä varoja voisi hyödyntää paremmin Euroopassa? Eikä siinä kaikki: ei ole epäilystäkään, että jos Eurooppa haluaa näyttää tietä tällä alalla, meidän on tehtävä investointeja. Investoinneista saadaan tietenkin tuloksia, kuten korkeampi työllisyys, innovatiivisemmat yritykset ja uudet työpaikat erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissämme Euroopassa.

Tämän sanottuani haluaisin kiittää kaikkia asiaan osallistuneita. Haluaisin kiittää komissiota ja sen asiaankuuluvia yksiköjä. Haluaisin todeta, että olette olleet erittäin yhteistyöhaluisia, haluaisin kiittää omaa ryhmääni, joka on osoittanut suurta luottamusta ja tukenut minua oikealla tavalla mietintöä koskevan työn aikana. Haluaisin myös kiittää varjoesittelijöitä erittäin rakentavasta yhteistyöstään, jossa he myös osoittivat kestävyyttä. Nyt tässä vaiheessa on tärkeää, että parlamentti lähettää komissiolle selkeän osoituksen tavasta, jolla pyritään eteenpäin, jotta energiatehokkuutta parannetaan tulevaisuudessa.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 15. joulukuuta 2010).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen . – (RO) Energiatehokkuustoimet ovat välttämättömiä, jotta EU voi saavuttaa itselleen asettamat ilmastonmuutoksen torjumista koskevat tavoitteet. Tavoittemme on vähentää energiankulutusta 20 prosentilla. Meillä on direktiivejä kahdesta muusta tavoitteesta, joissa esitetään selvästi, miten tavoite saavutetaan, mutta meillä ei ole mitään energiatehokkuuteen liittyvää välinettä. Sen vuoksi korostan, että tarvitaan energiatehokkuutta koskeva direktiivi.

Lisäksi, jotta voidaan saavuttaa haluamme tavoitteet, energiatehokkuutta on edistettävä jokaisella tasolla, kaikissa kansallisissa ja EU:n toimintalinjoissa. Innovaatio on tässä asiassa yksi menestyksen avaintekijöistä. Olen sen vuoksi sitä mieltä, että energiatehokkuuden pitäisi olla painopiste tulevassa tutkimuksen puiteohjelmassa.

Lopuksi mielestäni viranomaisten on näytettävä tässä asiassa esimerkkiä ja mukautettava omistamiaan kiinteistöjä energiatehokkaiksi rakennuksiksi.

Jäsenvaltiot voivat myös edistää energiatehokkuutta julkisissa hankintamenettelyissä esitettyjen vaatimusten perusteella. Etusija on sen vuoksi annettava yrityksille, jotka käyttävät puhtaampaa teknologiaa.

Lopuksi jäsenvaltiot voivat edistää ympäristöystävällisten tuotteiden kysyntää käyttämällä sisämarkkinoiden kanssa sopuoinnussa olevia verotuksellisia toimia tai tukia.

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Energiatehokkuustoimintasuunnitelma ei ole kilpailu, jossa tielle asetetaan esteitä ja kynnyksiä, vaan kulttuurisen prosessin alku,

keskeinen eurooppalainen politiikan tavoite, jolla pyritään vaikuttamaan yksityishenkilöiden ja yritysten käyttäytymiseen. Kyseessä on prosessi, jota helpotetaan todellisilla kannustimilla sen sijaan, että asetetaan tiukkoja rajoituksia, jotka luovat kohtuuttomia kustannuksia kansalaisille ja yrityksille. Kyseessä on prosessi, joka toteutetaan energiainfrastruktuurin, muuttuvan kaupunkikehittämisen, tuotteiden, pakkausten ja liikenteen avulla. Panen merkille, että energiatehokkuutta pidetään kaikkein kustannustehokkaimpana tapana hallita kasvihuonekaasupäästöjä ja muita energiantuotannosta aiheutuvia päästöjä. Lopuksi Italian teollisuuden keskusjärjestön Confindustrian tekemän tutkimuksen mukaan pelkästään Italiassa energiatehokkuudella voisi olla sosioekonominen vaikutus koko kansantalouteen. Sen arvo olisi noin 238 miljardia euroa ja se voisi lisätä kokonaistuotannon arvoa. Siihen liittyy myös työllisyyden nousu noin 1,6 miljoonan standardityöyksikön verran ajanjaksolla 2010–2020. Pidän siksi tärkeänä, että tälle alalle ohjataan investointeja ja varmistetaan käytettävissä olevien EU:n välineiden tehokas täytäntöönpano ja vahvistaminen.

Adam Gierak (S&D), kirjallinen. – (PL) Energiatehokkuus merkitsee yleisesti yksityisen kulutuksen rajoittamista rationalisoimalla laitteiden käyttöä. Keskeiset mahdollisuudet energiatehokkuuden kokonaismäärän lisäämiseksi liittyvät kuitenkin fysikaalisiin ja kemiallisiin teollisiin prosesseihin, jotka perustuvat seuraavaan: 1) fossiilista polttoaineista tai ydinvoimasta saatavien lämpövirtojen parempi käyttö a) siirtämällä Carnot'n kiertoprosessi korkeampaan lämpötilaan ja paineeseen, b) hyödyntämällä hukkalämmön asianmukaista talteenottoa esimerkiksi sähkön ja lämmön yhteistuotantoprosesseissa; 2) vähentämällä ohmin vastusta virran siirrossa; 3) vähentämällä lämmönvaihtimien lämmönvastusta; 4) lisäämällä lämmönvastusta käyttäen rakennustöissä eristysmateriaaleja; 5) vähentämällä kitkavastusta; 6) vähentämällä magneettikenttään liittyvää häviötä; 7) lyhentämällä kohtuuttoman pitkiä energian muuntojärjestelmän ketjuja.

Poliittinen ”kolme kertaa kaksikymmentä” -tavoite vuoteen 2020 mennessä ei sen vuoksi koske pelkästään energiankäytön vähentämistä kokonaisuudessaan 20 prosentilla esimerkiksi hintojen nousun vuoksi, koska tämä johtaisi elintason laskuun, vaan rationalisointia, minkä perusteella saataisiin 20 prosenttia enemmän hyötyä samasta määrästä primäärienergiaa. Sen vuoksi jäsenvaltioissa tarvitaan asianmukaisia menetelmiä, joilla arvioidaan tämän poliittisen päämäärän toteuttamista.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Vuoden 2006 energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistaminen on yhä kiireellisempi tehtävä, koska edistymisen puute on EU:n 20-20-20-tavoitteiden yhteydessä kaikkein ilmeisintä energiatehokkuuden tavoitteiden alalla. Monet aloitteet ovat jo viitanneet oikeaan suuntaan, mutta nykyiset saavutukset ovat vaatimattomia, jos niitä verrataan hyödyntämättömiin mahdollisuuksiin. EU on vasta nyt alkanut tunnistaa, että sen edistys on puutteellista ja ymmärtää, että sillä ei ole varaa suhtautua energiatehokkuuden kehitykseen kevyesti. Tällaiset investoinnit voivat vähentää päästöjä kaikkia muita ratkaisuja huokeammin, ja ne voivat välittömästi piristää taloutta. Yksi osoitus myönteisestä käännekohdasta on se, että Euroopan parlamentin päätöksen perusteella jopa tähän asti käyttämättä olleita Euroopan talouden elvytysohjelman varoja voidaan käyttää energiatehokkuuden kehittämiseen ja vihreisiin investointeihin.

Komission marraskuussa julkaisemassa Energia 2020 -strategiassa energiatehokkuutta pidetään keskeisimpänä painopisteenä. Bendt Bendtsenin mietinnössä esitetään erityisiä suosituksia siitä, miten voisimme hyödyntää mahdollisuuksiamme tehokkaammin. Olen tyytyväinen, että mietintöön on sijoitettu myös innovatiivisia ratkaisuja, kuten älykkäät

verkot ja energiapalveluyritykset (ESCO), jotka toteuttavat investointeja, joista saadaan tuottoa energiatehokkuuden ansiosta. Rahoitus on kuitenkin edelleen kaikkein tärkein kysymys. Energiatehokkuutta koskevat tuet on sisällytettävä EU:n tuleviin pitkän aikavälin talousarvioihin, ja on otettava erityisesti huomioon entisten sosialististen maiden rakennusten kunnostusohjelmat. Tämä on ala, jolla voidaan saada aikaan huomattavia säästöjä suhteellisen pienellä panostuksella.

Jiří Havel (S&D), kirjallinen . – (CS) Energiatehokkuus on yksi Eurooppa 2020 -strategian ja Euroopan energiastrategian 2011–2020 ensisijaisista tavoitteista. Sen vuoksi esitetty mietintö on erittäin tärkeä ja ajankohtainen Cancúnissa hiljattain järjestetyn kokouksen vuoksi. Mietintö perustuu vuoden 2006 energiatehokkuustoimintasuunnitelmaan, siinä kehoitetaan komissiota päivittämään tätä suunnitelmaa, tarkistamaan energiapalveluita koskevaa direktiiviä ja myös ottamaan käyttöön sitovia tavoitteita, jotta energiatehokkuutta parannetaan 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Mietinnössä käsitellään näkökohtia, jotka liittyvät suuremman energiatehokkuuden etuihin: yhteiskunnan (luodaan mahdollisesti miljoona työpaikkaa tai energiaköyhyyden vähentyminen EU:ssa), talouden (mahdollisen energiasäästön arvo on jopa 100 miljardia euroa), strategisten näkökohtien (säilytetään eurooppalaisten yritysten kilpailukyky energiasäästöjen ansiosta) ja lopuksi energian toimitusvarmuuden (suurempi energiaomavaraisuus EU:ssa) kannalta. Mietintöön sisältyy suosituksia, jotka koskevat energiainfrastruktuurin, kaupunkien ja rakennusten kehittämisen, tieto- ja viestintätekniisten tuotteiden, hankintamenettelyjen ja rahoituksen aloja. Omasta mielestäni rahoituslähteiden tehtävä (rakennerahastot, Euroopan investointipankin ELENA-väline, energiatehokkuutta koskevat kansalliset rahastot ja niin edelleen) energiatehokkaiden tuotteiden rahoittamisessa on erityisen tärkeää. Olen kaiken kaikkiaan sitä mieltä, että Bendt Bendtsenin esittämään mietintöön sisältyy tarkka analyysi tästä asiasta samoin kuin asianmukaiset suositukset energiatehokkuudesta, ja sen vuoksi suosittelen, että se hyväksytään ehdotetussa muodossa.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen . – (HU) EU:lle ja kaikille sen jäsenvaltioille on erittäin tärkeää, että mahdollisimman vähäisellä määrällä energiaa saadaan mahdollisimman paljon aikaan. Näin voidaan vähentää riippuvuutta ulkopuolisesta energiasta, energian toimitusvarmuutta voidaan lisätä samoin kuin Euroopan unionin kilpailukykyä. Energiatehokkuuden on oltava sen vuoksi erityinen painopiste Eurooppa 2020 strategian täytäntöönpanossa, ja energiarahastojen käytön edellytyksenä pitäisi olla mahdollisimman pitkälle sitä koskeva periaate. Eurooppa 2020 -strategian perusteella toteutettavien tavoitteiden mukaisesti (vuodesta 2005 lähtien) Unkarin kansallisessa toimintasuunnitelmassa pyritään uusiutuvista energialähteistä saatavan energian ja energiatehokkuuden aloilla erittäin vakavasti otettaviin toimiin. Energiatehokkuutta koskeva luottorahasto on ollut toiminnassa vuodesta 1991 lähtien, ja se on tukenut kansalaisten energiatehokkuusinvestointeja.

Lisäksi Unkarin hallitus aikoo parantaa julkisen sektorin suurimpien kuluttajien energiatehokkuutta 60 prosentilla kunnostamalla julkisia laitoksia (mukaan lukien aurinkokerääjien asentaminen sekä eristyksen ja lämmitysjärjestelmien nykyaikaistaminen) rakennuskompleksien energia- ja ilmastonsuojeluohjelman luonnoksen perusteella. Nämä ovat suuria suunnitelmia, mutta tähän päivään saakka jatkunut rahoitus- ja talouskriisi on vaarantanut vakavasti niiden täytäntöönpanon. Sen vuoksi meidän on pyydettävä komissiota kiinnittämään vakavasti huomiota kansallisiin toimintasuunnitelmiin ja niiden täytäntöönpanoon ja sen varmistamiseen, että tähän mennessä hyväksytyt EU:n direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Energia 2020 -strategian täytäntöönpano ja hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteiden saavuttaminen voi olla tästä riippuvainen.

Tämän lisäksi tällä alalla voidaan odottaa edistystä ainoastaan silloin, kun sovelletaan yhteisesti asianmukaisia rahoitusvälineitä ja luodaan sopiva lainsäädäntökehys.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Energiatehokkuuden lisääntyminen edistää suoraan energian toimintavarmuuden kohentamista koko EU:ssa. Jos muutokset otetaan käyttöön kunnolla, ne johtavat päästöjen vähentymiseen. Tämä on todella myönteinen kehityssuunta, ja se tukee ilmastonmuutoksen torjumista koskevia pyrkimyksiämme. Ajan tasalla olevan teknologian käyttö infrastruktuurin uudenaikaistamisessa turvaa myös säästöt ja tämän seurauksena talouskasvun EU:n jäsenvaltioissa. Tämän ansiosta, kuten esittelijä itse korostaa, uusia työpaikkoja luodaan kaupunkialueiden lisäksi myös paikallisilla markkinoilla ja maaseudulla. Kaikki nämä tavoitteet vaativat luonnollisesti aluksi asianmukaisia voimavaroja ja investointeja. Minusta on kuitenkin ehdottoman kannattavaa varmistaa, että Euroopalla on energiaa säästävä, tehokas ja ympäristöystävällinen talous.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin on toteutettava toimia, jotta sen energiansaannin tulevaisuus varmistetaan ja sen tärkeitä energiaetuja suojellaan. Energiatehokkuustoimilla on tärkeä tehtävä tämän saavuttamisessa. Niillä taataan, että ilmasto- ja energiatarvotteet saavutetaan mahdollisimman vähäisin kustannuksin. Mielestäni olisi aloitettava laaja-alaisia neuvotteluita paikallisen ja alueellisen tason edustajien kanssa, jotta vahvistetaan hyvin määritellyt energiaterveystavoitteet. On annettava tukea hankkeiden suunnitteluun ja varmistettava, että 9 miljardin euron määrärahat, jotka komissio antaa käyttöön koheesiopolitiikan välityksellä, ovat saatavilla. Näiden varojen älykkään käytön ansiosta voimme saavuttaa 20 prosentin energiaterveystavoitteen, joka auttaa suurelta osin vastaamaan Euroopan unionin kestävyttä ja kilpailukykyä koskeviin tavoitteisiin. Lisäksi kulutuksen vähentäminen energiaterveystavoitteen välityksellä on kaikkein kestävin tapa vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista, ja sen perusteella tuontia voidaan vähentää huomattavasti (25–26 prosenttia).

Alajos Mészáros (PPE), kirjallinen. – (HU) Energiaterveystavoitteen tarkistamisen osalta yksi kaikkein tehokkaimmista keinoista hiilidioksidin ja muiden kaasujen päästöjen vähentämiseksi on energiaterveystavoite. Se tarjoaa huomattavaa etua työpaikkojen luomisen ja talouskasvun aloilla. Vuoden 2006 energiaterveystavoitteen hyväksymisen jälkeen talousympäristössä on tapahtunut huomattavia muutoksia. Sen vuoksi pidän välttämättömänä toimenä, että EU:n energiaterveystavoitetta tarkistetaan ja että sitä yhdistetään tähänhetkisiin painopisteisiimme. Mielestäni meidän pitäisi käyttää asiakirjaa, jossa arvioidaan vuoden 2006 toimintasuunnitelman tuloksia ja puutteita, perustana tällaiselle arviolle. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta voimme saavuttaa Eurooppa 2020 -strategiassa asetetun 20 prosentin tavoitteen.

Vaikka päästöjä ja uusiutuvia energialähteitä koskevat arvot ovat helposti mitattavissa, energiaterveystavoitetta koskevia tietoja on vaikeampi laskea. Tarvitsemme tässä asiassa komission tukea. Komission toimittamien tilastotietojen avulla voimme seurata energiapolitiikkamme muutoksia. On yleisesti tiedossa, että rakennusten energiaterveystavoite tarjoaa myös merkittäviä mahdollisuuksia. Meidän on sen vuoksi jouduttava nykyisten rakennuksiemme kunnostusta, sillä uusien rakennusten osuus on pienentymässä. Erityisesti Keski-Euroopan valtioissa on monia rakennuksia, joiden tehokkuuspotentiaali voisi olla asianmukaisen kunnostuksen jälkeen hyvä. Yhdysvallat ja Kiina ovat kaukana edellämme energiaterveystavoitteen ratkaisuja tukevien lainsäädäntötoimien alalla. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta tätä heikompaa asemaa vähimmäistetään. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on tuettava toimenpiteitä ja keinoja, joilla tämä alan rahoitusta lisätään.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Vaikka Euroopan unioni on asettanut tavoitteita energiankulutuksen vähentämisestä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ne eivät ole sitovia toisin kuin päästöjen ja uusiutuvien energialähteiden alojen tavoitteet. Jäsenvaltiot eivät ole sen vuoksi tarpeeksi motivoituneita saavuttamaan parhaita mahdollisia tuloksia energiatehokkuuden alalla. Teknologia ja käytännön menettelyt energiatehokkuuden parantamiseksi ovat jo olemassa, mutta koska ei ole sitovia tavoitteita, näitä hankkeita ei rahoiteta kunnolla ja sen vuoksi niitä ei toteuteta. Jos EU saavuttaa tavoitteen vuoteen 2020 mennessä, se merkitsisi 78 miljardin euron säästöä vuodessa. Sen lisäksi, että sillä vähennetään riippuvuutta öljyn ja maakaasun tuonnista, jolloin edistetään energian toimitusvarmuutta, myös kotitaloudet voisivat säästää huomattavasti. Minusta tämä näkökohta on erittäin tärkeä, koska niin sanotussa energiaköyhyydessä, jossa sähkö- ja kaasulaskut vievät suurimman osan perheen budjetista, elävien henkilöiden määrä kasvaa tällä hetkellä. Jos kuitenkin otetaan käyttöön sitovia tavoitteita, kotitaloudet voisivat komission tietojen mukaan säästää jopa 1 000 euroa vuodessa. Lisääntyneen kilpailukyvyyn lisäksi parantunut energiatehokkuus edistäisi myös pysyvien työpaikkojen luomista ja johtaisi hiilidioksidipäästöjen vähenemiseen 780 miljoonalla tonnilla, mikä on enemmän, mitä Kioton pöytäkirjassa edellytetään.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Energiankulutuksen ja energiariippuvuuden vähentämisen edut olisivat heti taloudellisia, ympäristöllisiä ja poliittisia. Energiatehokkuustoimintasuunnitelmalla on siten kauaskantoisia seurauksia. Olin ympäristövaliokunnan tieto- ja viestintäteknologian vaikutusta energiatehokkuuteen koskevan lausunnon valmistelija ja tiedän, että yksi tärkeimmistä tehtävistä on helpottaa uusiutuvien energialähteiden integroimista virtalähteeseen. Älykkäät verkot voivat auttaa tämän aikaansaamisessa, ja kotitalouksien älykäs mittaaminen voi edistää tietoisuuttamme siitä, milloin voimme säästää energiaa ja siten auttaa meitä vähentämään kulutusta. Komission on keskityttävä kunnolla toimintasuunnitelman kahteen näkökohtaan, ja jäsenvaltioiden on annettava täysi tukensa tarvittavan infrastruktuurin käyttöönottamiseksi tarvittaessa julkisten hankintojen avulla.

Vladimir Urutchev (PPE), kirjallinen. – (EN) Energiatehokkuus on kaikkein kustannustehokkain toimi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Alhaisemman energiankulutuksen ansiosta olemme vähemmän riippuvaisia öljyn ja kaasun tuonnista ja niiden vaihtelevista hinnoista. On erittäin tärkeää keskittyä energiatehokkuutta koskeviin investointeihin ja rajoittaa varojen käyttöä öljyn ja kaasun tuontiin. Näiden varojen ansiosta olisi mahdollista luoda työpaikkoja pk-yrityksissämme, maataloudessa, metsätaloudessa ja teollisuudessa. Komission arviot osoittavat, että energiatehokkuuden lisääminen 20 prosentilla voisi mahdollisesti luoda jopa miljoona uutta työpaikkaa Euroopassa ja tavallinen kotitalous voisi säästää ainakin 1 000 euroa vuodessa. Paljon on saatu aikaan edellisestä energiatehokkuustoimintasuunnitelmasta, mutta ei ole mitään näyttöä siitä, että tavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä. Olisi otettava käyttöön uusia välineitä energiansäästön tehostamiseksi EU:n ja kansallisella tasolla, ja olisi korostettava kahta pääasiallista alaa: olemassa olevien rakennusten kunnostamista ja rahoituksen tehostamista koskevia toimia. Vanhoilla rakennuksilla on korkein tehokkuuspotentiaali, ja asianmukaiset rahoitusvälineet niiden potentiaalin hyödyntämiseksi puuttuvat. Näihin kahteen kysymykseen on vastattava asianmukaisesti, kun energiatehokkuustoimintasuunnitelmaa tarkistetaan, jotta asiat etenevät toivotulla tavalla.

19. Metrologiaa koskevien direktiivien kumoaminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Anja Weisgerberin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi metrologiaa koskevien neuvoston direktiivien 71/317/ETY, 71/347/ETY, 71/349/ETY, 74/148/ETY, 75/33/ETY, 76/765/ETY, 76/766/ETY ja 86/217/ETY kumoamisesta (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD)) (A7-0050/2010).

Anja Weisgerber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Tajani, hyvät kollegat, haluaisin aluksi esittää vilpittömät kiitokseni sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan varjoesittelijöille, niille, jotka auttoivat tämän mietinnön laatimisessa, sekä kaikille, jotka ovat vaikuttaneet tähän erinomaiseen lopputulokseen. Ilman rakentavaa ja erittäin avointa yhteistyötä sekä komission että neuvoston puheenjohtajavaltion Belgian kanssa tätä pakettia ei voitaisi saattaa päätökseen huomenna.

Kuten voitte varmasti kuvitella, olen erittäin tyytyväinen tähän lopputulokseen. Kun kumoamme yhteensä kahdeksan vanhentunutta ja turhaksi käynnyttä direktiiviä, voimme jälleen ottaa yhden askeleen kohti EU:n byrokratian vähenemistä. Kyseisten direktiivien osalta on kiinnostavaa, että ne ovat käyneet tarpeettomiksi, koska ne on jo korvattu uusinta kehitystä vastaavilla kansainvälisillä standardeilla. Useinhan käy niin, että jäsenvaltioiden säännöt ja säännökset vanhentuvat yhdenmukaisten EU:n sääntöjen ja säännösten takia. Tässä tapauksessa EU:n säännöistä ja säännöksistä on tullut turhia kansainvälisten säännösten takia.

Jos haluamme saavuttaa tavoitteen, jonka mukaan EU:n byrokratiaa on vähennettävä 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä, meidän on ilmoitettava selkeästi kantamme tähän asiaan. Kuten hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmän puheenjohtaja Edmund Stoiber on sanonut, meidän ei pidä vain suipistaa huuliamme, vaan meidän on vihellettävä äänekkäästi. Toisin sanoen puheidemme täytyy johtaa konkreettisiin toimiin. Toimien osalta on kuitenkin niin, että sudenkuopat vaanivat usein yksityiskohdissa. Tämä direktiivi kahdeksan metrologiaa koskevan direktiivin kumoamisesta on jälleen kerran osoittanut tämän selvästi. Kylmävesimittarit muuta kuin puhdasta vettä varten, alkoholimittarit, tietyt punnukset, rengaspainemittarit ja laitteet viljan hehtolitrapainon tai laivatankkien koon mittaamiseen on käytännössä korvattu uudemmilla digitaalisilla laitteilla. Vanhentuneita laitteita käytetään entistä harvemmin, joten kyseisiä laitteita koskevat säännöt voidaan kumota. Kumoamisella ei myöskään ole vaikutusta sisämarkkinoiden toimintaan tai kuluttajansuojan korkeaan tasoon, mikä on meille edelleen tärkeää.

Tästä huolimatta neuvosto on jo jonkin aikaa hidastanut paketin käsittelyä. Olemme kuitenkin tehneet kohtuullisen kompromissin neuvoston ja parlamentin välillä epävirallisessa kolmikantaneuvottelussa, ja olemme jopa onnistuneet siinä ensimmäisessä käsittelyssä – mikä on meidän osaltamme ennemminkin poikkeus kuin sääntö. Sopimuksen sisältö on seuraava: yksi direktiiveistä – direktiivi, joka koskee laivatankkien kalibrointia – kumotaan välittömästi, toisin sanoen 1. heinäkuuta 2011 alkaen, ja seitsemän muuta direktiiviä kumotaan sitten, kun mittauslaitteita koskevasta puitedirektiivistä annetaan uudelleenlaadittu versio, jota komissio on tällä hetkellä valmistelemassa. Komissio laatii uuden ehdotuksen mittauslaitteita koskevaksi puitedirektiiviksi vuoden 2011 huhtikuun loppuun mennessä. Ajatuksena on, että komissio tarkastelee mittauslaitteita koskevan puitedirektiivin arvioinnin yhteydessä myös sitä, pitäisikö joitakin osia vanhoista

direktiiveistä säilyttää, ja jos näin on, mistä osista on kyse ja pitäisikö ne siltä osin sisällyttää mittauslaitteita koskevaan puitedirektiiviin. Jos jäsenvaltiot toimittavat todisteita siitä, että tietyt seitsemän direktiivin osat ovat edelleen tarpeellisia esimerkiksi kuluttajansuojan perusteella, vaikkapa säännökset moottoriajoneuvojen rengaspainemittareita koskevasta direktiivistä, kyseiset osat sisällytetään mittauslaitteita koskevaan puitedirektiiviin. Kun mittauslaitteita koskevan puitedirektiivin uudelleenlaadittu versio annetaan, edelleen voimassa olevat direktiivit kumotaan.

Tämä on merkki siitä, että EU haluaa vakavissaan vähentää byrokratiaa ja että me haluamme luoda olosuhteet kestäväälle talouskasvulle. Olen ylpeä siitä, että Euroopan parlamentti hoitaa oman osansa tällä tavalla ja auttaa vähentämään byrokratiaa ja luomaan parempaa, virtaviivaisempaa ja yksinkertaisempaa säädöskäytäntöä.

Haluan lopuksi esittää muutaman sanan vastaavuustaulukoista. Tällä tarkoitetaan taulukkoja, jotka jäsenvaltioiden on laadittava sen osoittamiseksi, miten ne ovat panneet direktiivin täytäntöön. Suostuimme lopuksi siihen, että tässä yhteydessä käytetään sallivampaa sanamuotoa. Kamppailimme kuitenkin sen puolesta, että tulevaisuudessa sanamuotoa tiukennetaan, ja pääsimme tämän osalta tavoitteeseemme. Puheenjohtajakokous puolustaa asiaa neuvostossa ja komissiossa tämän mukaisesti. Tämä on menestystarina, josta voimme kiittää esittelijöitä ja varjoesittelijöitä.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluaisin aluksi onnitella ja kiittää Anja Weisgerberia perusteellisesta työstä, jonka hän on tehnyt mutkikkaasta ja monimutkaisesta ehdotuksesta, josta on käyty keskustelua jo pitkään. Hänen työnsä ei ole ollut helppo. Se, että yhteisymmärrykseen on päästy ensimmäisessä käsittelyssä, osoittaa, että esittelijä on taitava varmistamaan hyvän sopimuksen.

Tämä päätös todellakin on tärkeä vaihe sääntelyn yksinkertaistamisessa ja järkevöittämisessä. EU:n toimielinten on pyrittävä entistä voimakkaammin parantamaan säädöskäytäntöä, ja komissio haluaa täysin yksimielisesti parantaa EU:n sääntelyä.

Kuten esittelijä huomautti, tällä ehdotuksella itse asiassa kumotaan kahdeksan vanhentunutta direktiiviä, jotka koskevat kuutta lakisäätettä mittauslaitetta, koska direktiivien soveltamisalaan kuuluvat laitteet ovat nyt vanhentuneita ja niihin liittyvä kaupankäynti vähenemässä. Lisäksi on huomattava, että sellaisten teknisesti kehittyneempien korvaavien tuotteiden kauppaa, jotka eivät kuulu direktiivien soveltamisalaan, ei ole estetty.

Jäsenvaltiot saattavat myöhemmin soveltaa kansallisia sääntöjä. Tämä ei kuitenkaan luo uusia kaupan esteitä, koska asiaan sovelletaan kansainvälisiä standardeja, joilla jo täysimääräisesti säännellään näitä vanhoja laitteita ja myös useimpia kehittyneistä korvaavista tuotteista.

Kaupan teknisiä esteitä koskevan Maailman kauppajärjestön sopimuksen mukaan jäsenvaltioiden on otettava kyseiset kansainväliset standardit lainsäädäntönsä perustaksi. Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa säädetään, että jäsenvaltioiden on myös vastavuoroisesti tunnustettava vastaavat tuotteet, joita on laillisesti pidetty kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

Tämän takia komissio on tyytyväinen parlamentin ja neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä tekemään kompromissiin, jolla säädetään yhden direktiivin kumoamisesta

heinäkuuhun 2011 mennessä ja muiden seitsemän direktiivin kumoamisesta joulukuuhun 2015 mennessä.

Komissio korostaa yhteistä lausuntoa, jonka nämä kolme toimielintä ovat antaneet, ja ilmoittaa olevansa valmis tarkastelemaan uudestaan yhdenmukaistamista tukevia näkemyksiä, jotka lainsäädäntömenettelyn aikana on esitetty. Kuten aiemmin on todettu, tarkastelemme kyseisiä näkemyksiä huhtikuuhun 2011 mennessä ja esitämme tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen parempaa säädöskäytäntöä koskevien periaatteiden mukaisesti.

Lara Comi, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tuen täysin esittelijän kantaa komission ehdotukseen kahdeksan metrologiaa koskevan direktiivin kumoamisesta.

Olen tyytyväinen erityisesti ehdotukseen, jossa suositellaan, että jäsenvaltioille on annettava riittävästi aikaa analysoida, mitä kumoamisesta mittauslaitteita koskevan puitedirektiivin tarkistamisen yhteydessä voi seurata.

Vaikka annan tukeni parempaa säädöskäytäntöä ja yksinkertaistamista koskeville yleisille tavoitteille, joita edistetään myös Lissabonin strategialla, jäsenvaltioille on mielestäni annettava riittävästi aikaa tarkastella, johtaako direktiivien kumoaminen oikeudelliseen epävarmuuteen. Tämä itse asiassa auttaisi lievittämään useiden jäsenvaltioiden ilmaisemia huolia siitä, että kumoamisen aiheuttaman oikeudellisen tyhjiön poistamiseen ei ole riittävästi aikaa.

Näin ollen kyseessä on erinomainen kompromissi komission kannan, jolla tuetaan kaikkien direktiivien täysimääräistä kumoamista ja vastustetaan alaa koskevien uusien säännösten antamista mittauslaitteita koskevassa puitedirektiivissä, sekä jäsenvaltioiden tätä ehdotusta koskevien, alun perin kriittisten kantojen välillä.

Evelyne Gebhardt, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan esittää kiitokseni aidosta kollegiaalisesta yhteistyöstä, jota saimme tehdä. Haluan ryhmäni puolesta todeta, että en todellakaan ole innoissani näiden kahdeksan direktiivin kumoamisesta. Säännöt ja säännökset todella kumotaan tiettyjen vanhentuneiden mittauslaitteiden osalta, mutta olemme keskusteluissa huomanneet, että sudenkuopat vaativat yksityiskohdissa, kuten itse olette todenneet. Siksi ei ole aina ollut selvää, onko tämä toimintatapa todella järkevin. Ryhmäni äänestää tämän kompromissin puolesta, koska komissio on vakuuttanut meille, että se tarvittaessa tarkastelee ehdotusta näiden mittauslaitteiden asianmukaisesta sisällyttämisestä mittauslaitteita koskevaan EU:n direktiiviin, jota ollaan laatimassa. Tähän tarkastelua koskevaan sitoumukseen – myös tämä on olettamukseni – suhtaudutaan vakavasti ja sitä harkitaan vilpittömästi. Äänestämme kompromissin puolesta tällä ehdolla tiedostaen, että muutamia kysymyksiä on vielä tutkittava tarkemmin.

Vastaavuustaulukoiden osalta haluaisin tässä vaiheessa huomauttaa, että olemme todenneet hyväksyvämme sallivamman sanamuodon, jota tekstissä nyt käytetään, mutta että tämä on yksi viimeisistä asiakirjoista, joissa sen hyväksymme, koska meille tässä asiassa on todella kyse EU:n lainsäädännöstä, joka toteutuu, kun jäsenvaltiot antavat sille hyväksyntänsä ja kun se todella pannaan täytäntöön asianmukaisesti. Voimme tarkistaa tämän ainoastaan kyseisten tietojen avulla ja saamme tiedot kyseisistä vastaavuustaulukoista. Pyrimme edelleen pääsemään tähän tavoitteeseen olosuhteista riippumatta.

Cristian Silviu Buşoi, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää ja muita kollegoja, jotka ovat osallistuneet tämän asiakirjan laatimiseen. Vaikka

asiakirja vaikutti aluksi kovin tekniseltä, lopuksi oli selvää, että mietintöön löytyisi ratkaisu poliittisen päätöksen avulla.

Yhteisön säännöstöä on yksinkertaistettava kumoamalla direktiivit, jotka sisältävät säännöksiä mittauslaitteista, joita ei enää käytetä teknisen kehityksen ja kansainvälisten standardien soveltamisen takia. Komission toimintatapa on kohtuullinen. Jos vapaa liikkuvuus taataan vastavuoroista tunnustamista koskevalla periaatteella, eikä tiettyjä esteitä luoda, muita lisäyksiä ei tarvita, joten jäsenvaltiot voivat hyväksyä tekniset eritelmat.

Direktiivin kumoaminen ei kuitenkaan saa johtaa vapaan liikkuvuuden uusiin esteisiin tai uuteen hallinnolliseen taakkaan. Meidän on myös varmistettava, että kumottavien direktiivien ja mittauslaitteista vuonna 2004 annetun direktiivin välillä ei ole aukkoja.

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ensimmäisessä käsittelyssä hyväksymällä mietinnöllä annetaan myös mahdollisuus sisällyttää mittauslaitteita koskevien kumottavien direktiivien säännöksiä mittauslaitteita koskevaan puitedirektiiviin. Jäsenvaltioille on annettu enemmän aikaa tutkia, johtaako direktiivien kumoaminen oikeudelliseen epävarmuuteen.

Mietintöön sisältyy säännös siitä, että komission on arvioitava, onko kumottavien direktiivien soveltamisalaan kuuluvat mittauslaitteet sisällytettävä mittauslaitteista annettavan direktiivin soveltamisalaan. Kun otetaan huomioon, että myös vastaavuustaulukoista on päätetty monialaisesti yhdessä muiden varjoesittelijöiden kanssa, ehdotan, että ensimmäisessä käsittelyssä neuvoston kanssa hyväksyttyä tekstiä kannatetaan.

Heide Rühle, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijää ja varjoesittelijöitä erinomaisesta yhteistyöstä. Luulen, että puheenvuoroni pysyy lyhyenä, koska kaikki olennaiset seikat on jo mainittu.

Ryhmämme tietenkin tukee kompromissia, mutta oletamme, että komissio arvioi asioita kriittisesti uudelleen tarkistaessaan mittauslaitteita koskevaa direktiiviä. Olemme tietenkin tyytyväisiä siihen, että vastaavuustaulukoista päästiin yhteisymmärrykseen. Kompromissilla on kuitenkin aikaraja, ja jatkossa neuvoston on reagoitava paljon voimakkaammin. Emme anna enää periksi. Loppujen lopuksi jäsenvaltioita on voitava valvoa, ja siihen me tarvitsemme kiireellisesti vastaavuustaulukkoja.

Edvard Kožušník, *ECR-ryhmän puolesta.* – (CS) Arvoisa puhemies, olen alusta alkaen henkilökohtaisesti kannattanut komission alkuperäistä ehdotusta kaikkien kahdeksan direktiivin kumoamisesta ilman niiden korvaamista uusilla direktiiveillä. Katson, että komission ehdotus on erinomainen esimerkki oikeasta tavasta yksinkertaistaa EU:n lainsäädäntöä ja edistää paremman säädöskäytännön soveltamista. Meidän ei pidä vaatia yhdenmukaistamista kaikilla aloilla seuraamuksista riippumatta. Meidän on otettava huomioon muutkin säädökset kuin vain EU:n säädökset, esimerkiksi kansainväliset standardit. Meidän on myös hyödynnettävä näitä vaihtoehtoisia säädöksiä, jos ne ovat tehokkaampia. Metrologiaa koskevien säädösten antamisen yhteydessä kannatan alakohtaisen keskitetyn yhdenmukaistamisen sijaan kansallisen säädösten vastavuoroisen tunnustamisen vapaaehtoista järjestelmää, joka perustuu kansainvälisiin standardeihin. Olen pahoillani siitä, että parlamentti ei tiettyjen jäsenvaltioiden tavoin kannata komission poikkeuksellista ja vapaamielistä toimintatapaa, vaan haluaa sen sijaan poistaa turhat säädökset konservatiivisesti.

Kaikesta huolimatta haluan kuitenkin esittää esittelijälle suuret kiitokset työstä, jonka hän on tehnyt yhteisen kompromissiratkaisun löytämiseksi. Hänen innostuneisuutensa, jonka

ansioista komission ehdotus ei jäänyt taka-alalle, on kiitettävää, ja ainakin osa alkuperäisestä tarkoituksesta on jäljellä lopputuloksessa.

Oreste Rossi, *EFD-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatamme metrologiaa koskevaa mietintöä. Kyseessä on erittäin tekninen teksti, josta äänestämistä täysistunnossa olemme odottaneet.

Mietintö, joka käsiteltiin asiasta vastaavassa valiokunnassa ilman ongelmia, annettiin viime maaliskuussa. Tilanne on jatkunut näin pitkään, koska 27 jäsenvaltion oli sovittava neuvostossa tekstiin liittyvistä vastaavuustaulukoista.

Todellisenä ongelmana on se, että Euroopan komissio ei ole vielä kukaan esittänyt ehdotusta mittauslaitteita koskevaksi direktiiviksi, jonka pitäisi korvata vanhentuneet direktiivit, jotka kumoamme tänään, ja jolla tätä asiaa pitäisi säännellä yhdellä kerralla. Haluan kritisoida komissiota siitä, että olemme päätyneet tilanteeseen, jossa komissio kumoaa vanhentuneet direktiivit ilman, että se samalla esittäisi ehdotuksen mittauslaitteita koskevan direktiivin tarkistamisesta. Tällaiselle käytökselle ei ole mitään perusteita, eikä se todellakaan vastaa yritysten ja kansalaisten tarpeita.

Samalla haluan kritisoida niiden henkilöiden liiallista pelkoa, jotka uskovat, että jäsenvaltioiden lainsäädännöllä ei voida täyttää aukkoja taannehtivuuden aikana. Onneksi eurooppalaiset yritykset soveltavat alalla kansainvälisten standardien järjestelmää, joka ei riipu EU:n säännöistä ja joka ulottuu niiden soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän takia pelot kauhistuttavista tapahtumista direktiivien antamisen ja voimaantulon välisenä ajanjaksona ovat perusteettomia.

Yritykset täyttävät lainsäätäjien jättämät aukot työjärjestöjensä, taitojensa ja niiden sääntöjen avulla, jotka ne ovat itse antaneet dynaamisten ja tasapainoisten markkinoiden luomiseksi. Meidän on muistettava yrityksiämme, jotka jatkavat toimintaansa EU:n alueella suurin ponnisteluin. Me emme saa enää ajaa heitä nurkkaan veroilla, byrokratialla ja naurettavilla vaatimuksilla.

Toisinaan työt tehdään parlamentissa ripeästi. Maalaisjärki ja halu sopia asioista muiden EU:n toimielinten kanssa eivät katso poliittista kantaa.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, kahdeksan vanhentunutta direktiiviä mittauslaitteista eivät ensisilmäyksellä vaikuta mielenkiintoiselta poliittiselta aiheelta, mutta itse asiassa niiden kumoaminen heijastelee toissijaisuusperiaatteen varsinaista noudattamista sekä pyrkimystä parempaan säädöskäytäntöön. Metrologian alalla on jo useita kansainvälisiä sopimuksia, jotka ovat olleet tarpeen tieteen ja kaupan globalisaation takia. Yhdenmukaistaminen EU:n tasolla ei siis oikeastaan ole tarpeen. Olen erittäin tyytyväinen esittelijän Anja Weisgerberin lähestymistapaan. Hän on päättänyt toisaalta tukea komission ehdotusta direktiivien täysimääräisestä kumoamisesta, mutta toisaalta antanut asiasta vastaaville jäsenvaltioiden metrologisille laitoksille seitsemän direktiivin osalta aikaa analysoida vaikutuksia kansallisiin lainsäädäntöihin.

Tämä ratkaisu, jonka varmasti hyväksymme huomenna, on näin ollen myös kiinnostava koe muiden direktiivien osalta. Sillä selvitetään, riittääkö säännösten vastavuoroinen tunnustaminen kansallisella tasolla ja johtaako se oikeudelliseen epävarmuuteen. Tämän takia ratkaisu on hyödyllisempi kuin tarkistaminen tai täysimääräinen yhdenmukaistaminen. Henkilökohtaisesti olen yllättynyt, jos jäsenvaltiot kannattavat yhdenmukaistamista.

Haluan onnitella esittelijää siitä, että hän on saanut täyden tuen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa, ja haluan kiittää häntä siitä, että hän on neuvotellut yhdenmukaisen kannan neuvoston kanssa.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä haluan aluksi kiittää sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan uskollista jäsentä Anja Weisgerberia, joka on laatinut useita erittäin teknisiä mietintöjä erittäin huolellisesti. Tämä mietintö on siitä hyvänä esimerkkinä.

Uskon, että kun hän aloitti tämän työn, toisin sanoen pian viime vuoden vaalien jälkeen, me kaikki ajattelimme, että ensisilmäyksellä hämäävän yksinkertaiselta vaikuttava komission ehdotus pinnallisesti vanhentuneilta vaikuttavien direktiivien kumoamisesta käsiteltäisiin suhteellisen nopeasti ja ilman vastaväitteitä.

Työhön kulunut aika ja suhteellisen monimutkainen ratkaisu osoittavat, että sääntelyn ja byrokratian vähentäminen ei ole yhtä helppoa kuin yleisesti ajatellaan. On varsin helppoa keksiä pinnallisia sanoja sääntelyn vähentämisestä, mutta tosielämässä vastassa on aina ihmisiä, jotka haluavat jatkaa sääntelyä. Heti kun ehdotus siirtyi neuvoston käsiteltäväksi, me aloimme ymmärtää niitä syvälle ulottuvia ongelmia, joita erilaisissa valtioissa esiintyy. Joissakin valtioissa ongelmana oli laivojen painon mittaaminen tai alkoholimitarit tai rengaspainemittarit. Kaikilla oli omat erityisongelmansa.

Yleinen päätelmäni ei liity ehdotuksen arvoon, koska muutaman kuukauden kuluttua saamme vaihtoehtoisen ehdotuksen, jonka perusteella tästä ehdotuksesta tulee vanhentunut. Ehkä olemme jopa odottaneet sitä. Esitän komission jäsenelle vetoamuksen siitä, komission on tarkasteltava vaikutustenarviointiaan ja kotiläksyjään sääntelyn vähentämisestä koskevista ehdotuksista huomattavasti perusteellisemmin ja saatava jäsenvaltiot osallistumaan toimiin ennen tällaisten ehdotusten antamista.

Näin jälkikäteen ajattelen, että olisimme voineet käyttää siihen paljon enemmän aikaa kuin meille annettiin. Valiokunta onnistui, mutta kuvaisin sitä myönteiseksi mutta vaihtelevaksi onnistumiseksi. Meidän on otettava siitä jatkossa opiksemme.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä olen tyytyväinen esittelijän ehdotukseen. Elämme tietenkin entistä pienemmässä maailmassa. Ihmiset ovat yhä enemmän tekemisissä toistensa kanssa, ja yhteyksien arvioidaan yleistyvän myös tulevaisuudessa. On siis selvää, että mitä enemmän yhdenmukaistamme mittauslaitteita, sitä parempi. Olen varsin tyytyväinen metrologiaa koskevien direktiivien kumoamiseen ja byrokratian vähentämiseen 25 prosentilla.

Olen sitä mieltä, että vähättemme toisinaan ihmisten sopeutumiskykyä. Huomasin omassa kotimaassani, miten helposti me siirryimme vanhoista punnista, shillingeistä ja pennyistä euroihin ja sentteihin, ja viime vuosina myös etäisyyksien ja nopeusrajoitusten osalta maileista kilometreihin. Tämä on helpottanut useiden ihmisten elämää ja helpottaa sitä edelleen. Uskon, että tämä on askel oikeaan suuntaan, joten onnea vielä kerran.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kiitollinen kaikille keskusteluun osallistuneille. Osallistuminen tarkoittaa, että tästä yksinkertaistamista koskevasta ehdotuksesta ollaan kiinnostuneita. Tämän takia haluan vielä kerran korostaa tämän vaihtoehdon etuja ja näin ollen myös siitä saatavia hyötyjä.

Tarkoitin tällä hyötyä kuluttajille, laitteiden valmistajille ja kansallisille viranomaisille. Vastauksena Evelyne Gebhardtin esittämään erityiskysymykseen haluan myös vakuuttaa teille, että komissio on valmis tekemään tarvittavat tutkimukset yhdenmukaistamista kannattavien näkemysten arvioimiseksi uudelleen huhtikuuhun 2011 mennessä.

Vastauksena Oreste Rossille, joka arvosteli komissiota, mutta joka ei enää ole paikalla istuntosalissa – jos esittää kritiikkiä, olisi järkevää myös kuunnella vastaus – parlamentti, neuvosto ja komissio ovat antaneet asiasta yhteisen julkilausuman, jossa todetaan suorana lainauksena, että ”mittauslaitteista annetun direktiivin 2004/22/EY 25 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto pyytävät komissiota antamaan ennen 30. huhtikuuta 2011 kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antamaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen”. Kuten totesin keskustelun alussa pitämässäni puheenvuorossa, aion seisoa sanojeni takana.

Kiitos arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, teidän sitoutumisestanne ja yhteistyöstänne. Lopuksi, vastaavuustaulukkojen osalta, komissio tukee parlamentin kantaa.

Anja Weisgerber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan esittää vilpittömät kiitokseni kaikille kollegoilleni ja ilmaista kunnioitukseni heidän korvaamattomista puheenvuoroistaan tämäniltaisessa keskustelussa. Kun äänestys on aamulla pidetty, meidän on keskityttävä tulevaan. Me luonnollisesti haluamme saada selville, minkälaisia yksittäisistä säännöistä ja säännöksistä tulee – komissio on nyt ilmoittanut, että se esittää ehdotuksen mittauslaitteita koskevaksi direktiiviksi huhtikuun loppuun mennessä. Sitten voimme myös tarkastaa, sisällytetäänkö direktiiviin joitakin niistä yksittäisistä sääntelyjärjestelmistä, jotka poistamme käytöstä.

Kuten myös Lara Comi huomautti, on tärkeää, että alalla ei synny oikeudellista tyhjiötä. Hyvä Evelyne Gebhardt, voin kertoa teille, että myös Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä piti tätä tärkeänä kysymyksenä, ja se on kysymys, jota voimme seurata. Mielestäni on kuitenkin tärkeää mainita myös, että jäsenvaltioiden on perusteltava kirjallisesti entistä tarkemmin, miksi tietyt näkökohdat tai osa-alueet pitäisi säilyttää, koska juuri niissä tilanteissa tarvitsemme EU:n säännöksiä. Ne eivät ole tavoite itsessään.

Odotan myös kiinnostuneena Internetissä toteutettavaa kuulemista, josta komissio on ilmoittanut ja joka pidetään syyskuun 6 päivän ja marraskuun 1 päivänä välisellä jaksolla vuonna 2011. Myös kohderyhmään kuuluvat yritykset, viranomaiset ja muut vastaavat tahot osallistuvat kuulemiseen. Aion kuunnella yrityksiä tarkkaan. Voimassa olevien direktiivien osalta totean, että myös minä tarkastin, ovatko tällaiset mittauslaitteet vielä käytössä. Jokaisessa vastauksessa – esimerkiksi vastauksessa viinirypäleiden kasvattamiseen keskittyvältä järjestöltä, johon kuulun ja jolta kysyin alkoholimittareista – kävi ilmi, että tällaisia laitteita ei todella enää käytetä. Tämän takia meidän on tarkasteltava asiaa huolellisesti. Jos me todella haluamme saavuttaa tavoitteen, joka koskee byrokratian vähentämistä EU:ssa 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä – eikä siihen ole enää kauaa – meidän on edistytävä alalla erittäin nopeasti. Olemme täällä parlamentissa valmiita tekemään osamme.

Lopuksi haluan sanoa vielä yhden asian vastaavuustaulukoista. Haluan tässä vaiheessa mainita, että kyseessä on jälleen kerran kompromissi, mutta haluaisin pyytää jäsenvaltioita sitoutumaan jatkossa näiden taulukoiden varsinaiseen laatimiseen, koska tässä on pohjimmiltaan kyse sääntöjen ja säännösten yhdenmukaisesta täytäntöönpanosta kaikkialla EU:n alueella.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (tiistaina 15. joulukuuta 2010).

20. Lelujen turvallisuus (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Andreas Schwabin, Anja Weisgerberin, Marianne Thyssenin ja Anna Maria Corazza Bildtin Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraattien) puolesta, Evelyne Gebhardtin, Christel Schaldemosen, Anna Hedhin ja Barbara Weilerin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta, Cristian Silviu Buşoin, Jürgen Creutzmannin, Antonia Parvanovan ja Nadja Hirschin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta, Heide Rühlén Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta sekä Malcolm Harbourin Euroopan konservatiivien ja reformistien ryhmän puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä lelujen turvallisuudesta (O-0195/2010 – B7-0658/2010).

Anja Weisgerber, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin huomauttaa leludirektiivin antamisen osalta, että kun me annoimme direktiivin, tavoitteenamme oli tehdä lasten leluista turvallisempia, koska erityisesti kasvavat ja kehittyvät lapset reagoivat erityisen herkästi vaarallisiin aineisiin ja kemikaaleihin. Tuolloisen uusimman tieteellisen tiedon perusteella me asetimme leluille EU:n lainsäädännöllä tiukimmat vaatimukset koko maailmassa.

Joka vuosi tämä asia nousee esille ennen joulua. Tulevana äitinä tämä kysymys on lähellä myös minun sydäntäni, ja uskon, että on erittäin tärkeää, että normimme ovat tiukimmat. Siksi autoin tämän keskustelun käynnistämisessä.

Tein sen, koska uusimmissa asiantuntijoiden lausunnoissa on päätelty, että raskasmetallien tiukimmatkaan raja-arvot eivät ole tarpeeksi tiukkoja, kun otetaan huomioon uusimmat tieteelliset tiedot. Me sisällytimme direktiiviin lausekkeen juuri tällaisia tilanteita varten, ja sen ansiosta voimme tarkistaa ja kiristää raja-arvoja myöhemmin. Nyt meidän on hyödynnettävä kyseistä lauseketta. Arvoisa komission jäsen Antonio Tajani, pyysimme samaa edeltäjältänne jo vuosi sitten.

Olen tyytyväinen siihen, että käsittääkseni komissio aikoo tänään ilmoittaa, että ainakin tiettyjen raskasmetallien raja-arvoja tiukennetaan. On kuitenkin kulunut jo aikaa siitä, kun me pyysimme komissiota niin tekemään. Tämänpäiväinen keskustelukin on komissiota ehkä rohkaissut. Yleisesti meidän on kuitenkin arvioitava kaikkia vaarallisia aineita, emmekä saa siksi keskittyä pelkästään raskasmetalleihin. Sen sijaan meidän on tarkasteltava viimeisimpiä tietoja polysyklisinä aromaattisina hiilivetyinä eli PAH-yhdisteinä tunnetuista vaarallisista aineista. Mikäli käy ilmi, että raja-arvoja on muutettava lastemme suojelemiseksi, kehotan tarkistamaan lainsäädäntöä myös tämän osalta. Loppujen lopuksi tässä asiassa on kyse lastemme turvallisuudesta.

Evelyne Gebhardt, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, käymme vuosi vuoden jälkeen tämän keskustelun lelujen turvallisuudesta. Vuosi vuoden jälkeen joudumme toteamaan, että monia asioita on vielä kehitettävä. Puhumme muun muassa niin sanotuista syöpää aiheuttavista, perimää vaurioittavista ja lisääntymiselle myrkyllisistä aineista – aineista, jotka aiheuttavat syöpää ja jotka voivat vaikuttaa erittäin haitallisesti lasten terveyteen ja jopa vaarantaa lasten hengen.

Uudet tiedot todella osoittavat tarpeen varmistaa, että raja-arvoja muutetaan, ja me kehotamme komissiota lopultakin tekemään niin. Arvoisa komission jäsen, minä todella toivon, että näin oikeasti tehdään.

Tämä ei kuitenkaan ole ainoa ongelma. Toisena ongelmana on markkinoiden valvonta, ja siitä ovat vastuussa myös jäsenvaltiot. Niiden velvollisuutena on varmistaa, että ainoastaan sellaiset lelut pääsevät markkinoille, jotka vastaavat hyväksymiämme turvallisuusstandardeja. Valitettavasti näin ei aina käy. Siksi meidän on varmistettava, että turvallisuusstandardeja kehitetään.

Kolmas ja viimeinen huomautukseni liittyy lelujen merkintöihin. Useat ajattelevat virheellisesti, että CE-merkintä on osoituksena turvallisuudesta. Sitä se ei kuitenkaan ole, kuten komissio itsekin huomauttaa. Siksi on aika, arvoisa komission jäsen, että komissio tarkastelee, miten me voisimme ottaa käyttöön EU:n turvallisuusmerkin, joka todella on luotettava ja jota kolmannet osapuolet, riippumattomat viranomaiset tai elimet valvovat niin, että vaarallisia leluja ei kerta kaikkiaan pääse markkinoille tai kauppoihin, jos ne vaarantavat lastemme terveyden. Uskon, että emme ole vielä hoitaneet omaa osaamme tässä asiassa. Vielä on paljon tehtävänä, ja vieläpä kiireellisesti.

Cristian Silviu Buşoi, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, lelujen turvallisuus on erittäin tärkeä kysymys, eikä vain siksi, että tähän aikaan vuodesta lelujen myynti kasvaa merkittävästi. Koska edustamme EU:n kansalaisia, meidän velvollisuutenamme on varmistaa, että toimimme kuluttajien parhaiden etujen mukaisesti ja suojelemme lapsia.

Tarkistetulla direktiivillä 2009/48/EY on tarkoitus vakuuttaa kuluttajat siitä, että EU:ssa myytävät lelut vastaavat maailman tiukimpia turvallisuusvaatimuksia, erityisesti vaatimuksia kemikaalien käytöstä. Markkinoiden valvontatoimia on vahvistettu. Asiakirjoissa, jotka lelujen valmistajien ja maahantuojien on pidettävä saatavilla tarkastusta varten, on esitettävä yksityiskohtainen kuvaus lelun rakenteesta ja valmistustavasta, tarkat tiedot lelussa käytetyistä osista ja materiaaleista sekä analyysi lelun mahdollisesti aiheuttamista vaaroista.

Leluissa olevien kemiallisten elementtien migraation raja-arvojen arvioinnista annetussa terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean tieteellisessä lausunnossa on kuitenkin esitetty huolestuttavia huomautuksia siitä, että kemiallisten elementtien migraation mittaamisessa käytettävä menetelmä ei ole luotettava. Siksi vaadimme, että syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle myrkyllisten aineiden – leluissa käytettävien kemikaalien – sääntelyyn valittua laskentamentelmää on selvennettävä. On myös syytä huolestua leluista, jotka on tarkoitettu alle kolmevuotiaille lapsille. Koska kyseinen ikäryhmä on erityisen altis vahingoille, kyseisen ikäluokan lapsille suunnitellut lelut pitäisi testata riippumattomasti.

Viimeisimmissä RAPEX-kertomuksissa korostetaan ongelmia, jotka liittyvät lelujen markkinavalvontaan. EU:n markkinoille päästetään edelleen useita leluja, jotka asettavat herkimmat kuluttajat suureen vaaraan.

On selviä merkkejä siitä, että lelujen turvallisuutta koskevaa tarkistettua direktiiviä on vahvistettava, jotta varmistetaan korkein mahdollinen suoja lapsillemme. Katsomme, että näitä kysymyksiä on käsiteltävä mahdollisimman pian ja on varmistettava, että tarkistetun direktiivin täytäntöönpanon jälkeen alalla ei ole porsaanreikiä. Meidän on edelleen keskityttävä lelujen turvallisuuteen, markkinavalvontaan ja vaarallisten aineiden käytön estämiseen erityisesti lapsille tarkoitetuissa tuotteissa.

Malcolm Harbour, *laatija.* – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämäniltaisen keskustelunaiheen tärkeimpänä näkökohtana on se, että tämä valiokunta toimii edelleen erittäin valppaasti kysymyksissä, jotka liittyvät lelujen turvallisuuteen – aivan kuten koko kulutustuotteiden kirjon osalta. Ponnistelimme kovasti antaaksemme tarkistetun leلودirektiivin vuonna 2009.

Tehtävät eivät kuitenkaan lopu tähän. Siksi katson, että teillä, komissiolla, on hyvä mahdollisuus vakuuttaa meille, että te seuraatte tarkkaan kehitystä ja testituloksia ja varmistatte, että voimassa olevan lainsäädännön ja tulevan lainsäädännön säännöksiä saatetaan edelleen ajan tasalle niin, että ne vastaavat yhä kattavampia tieteellisiä todisteita mahdollisesti vaarallisista aineista. Tämä tietenkin tarkoittaa myös tarvetta yhdenmukaisiin testimenetelmiin. Kuten usein saamme selville, yhtenä ongelmana on se, että lelujen valmistajilla on vaikeuksia saada johdonmukaisia standardeja, joiden perusteella leluja voitaisiin testata. Tiedän, että tämä on asia, johon te puututte.

Haluan kuitenkin ottaa esille laajemman kysymyksen, koska uskon – kuten muutamat kollegani ovat todenneet – että tässä ei ole kyse vain pelkästä sääntelystä. Tässä on kyse lelujen koko toimitusketjusta, ja suurin osa leluista tulee Euroopan unionin ulkopuolelta.

Kolleganne, komission jäsen Dalli, kutsui minut äskettäin edustamaan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa Kiinassa järjestettävään tärkeään kolmenväliseen huippukokoukseen yhdysvaltalaisen ja eurooppalaisten välillä. Hän halusi minut sinne puhumaan lelujen turvallisuudesta. Yhtenä tärkeimpänä asiana, jonka siellä teimme ja jonka Euroopan komissio teki – annan kaiken kunnian komissiolle – oli keskustella kiinalaisten valmistajien kanssa siitä, miten tuotteen turvallisuus voidaan suunnitella alusta lähtien: miten kyseisten direktiivien tietämys otetaan huomioon. Tällä ei ole mitään tekemistä merkintöjen kanssa, eikä tällä ole mitään tekemistä kolmansien osapuolten toteuttaman testauksen kanssa. Tässä on itse asiassa kyse tiedon ja tietämyksen siirtämisestä koskevasta peruseriaatteesta, jonka avulla turvallisuus huomioidaan tuotteen suunnittelun alkumetreistä lähtien. Tämän jälkeen turvalliset tuotteet pidetään tuotannossa asianmukaisilla laatujärjestelmillä, joita sovelletaan paitsi leluihin, myös kaikkiin lelujen toimittajiin.

Juuri tällä tavalla voimme varmistaa turvallisuuden. Siinä ei ole kyse merkinnöistä. Siinä on kyse oikeista sääntelypiteistä, millä tarkoitetaan sitä, että kaikki toimitusketjussa ymmärtävät velvollisuutensa.

Heide Rühle, *laatija.* – (DE) Arvoisa puhemies, haluan esittää yhden huomautuksen Malcom Harbourille. Kuulostaa hyvältä, Malcom Harbour, mutta uskon silti, että myös meillä on vielä tehtävää. Ei ole sattumaa, että keskustelemme parlamentissa lelujen turvallisuutta koskevasta kysymyksestä aina ennen joulua, myös tänä vuonna. Vasta viime vuonna keskustelimme syöpää aiheuttavista lelujen aineista, jotka tunnetaan pehmennysaineina. Komission jäsen Verheugen erityisesti lupasi meille viime vuonna, että asiasta tehtäisiin uusia tutkimuksia ja että hän toteuttaisi tarvittaessa toimenpiteitä. Nämä tutkimukset ovat olleet käsiteltävänä tämän vuoden puolesta välistä lähtien. Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean eli SCHERin tutkimuksen mukaan PAH-yhdisteiden – syöpää aiheuttavien aineiden – raja-arvot ovat liian korkeita. Testausmenetelmäkään eivät ole riittävän luotettavia. Tähän on kiinnitettävä huomiota. Haluan kysyä komission jäseneltä seuraavaa: miten hän käsittelee tätä asiaa, joka hänen vastuulleen on siirretty, ja mitä toimenpiteitä hän toteuttaa alalla tämän arvostelun perusteella?

Kuten toisessa SCHER:n tutkimuksessa todetaan, raskasmetallien, erityisesti lyijyn, raja-arvot eivät enää ole asianmukaisia. Mitä tämä tarkoittaa? Jos teemme muutoksia raskasmetallien osalta, asetammeko erilaiset raja-arvot komitologiamenettelyllä? Kehotan komissiota toteuttamaan toimia myös tällä alalla.

Odotamme edelleen myös luvattuja raja-arvoja leluista aiheutuvalle, terveydelle haitalliselle melulle. Nämä arvot luvattiin meille, kun ensimmäinen käsittely saatiin päätökseen. Ne pitäisi esitellä meille pian. Toivon, että saamme arvot pian.

Lopuksi haluan vielä kerran palata markkinavalvontaa koskevaan kysymykseen, sillä parhaimmatkin direktiivit ovat vain yhtä tehokkaita kuin niissä säädetty markkinavalvonta, koska pohjimmiltaan juuri sillä varmistetaan direktiivien noudattamisen valvonta. Lisäksi haluan ottaa esille kysymyksen tariffeista. Antonio Tajani totta kai tietää, että teemme hänen kanssaan mielellään yhteistyötä tällä alalla. Christel Schaldemose on esittelijämme, joka haluaa saada aikaan uutta kehitystä tällä alalla. Me teemme tiivistä yhteistyötä tämän eteen. Tämä on seuraava tärkeä askel, samoin kuin kysymys raskasmetallien ja syöpää aiheuttavien aineiden raja-arvosta.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, täysistunnossa käytävä keskustelu lelujen turvallisuudesta Euroopan unionissa ei voisi tänä vuonna sattua otollisempaan aikaan, erityisesti kun otetaan huomioon viimeaikaiset tapahtumat. Belgian kaltaiset valtiot ovat vetäneet markkinoilta erilaisia palapelimattoja, koska formamidin eli syöpää aiheuttavaksi, perimää vaurioittavaksi ja lisääntymiselle myrkylliseksi luokitellun kemikaalin pitoisuus oli niin suuri, että sen katsottiin vaarantavan lasten terveyden. Muissa valtioissa, kuten Ranskassa, näiden samojen tuotteiden markkinavalvontaa tiukennettiin tämän mukaisesti.

Odotamme tällä hetkellä ilmoitusta kansallisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä ja sen jälkeen varmistamme, että tiedekomiteamme analysoivat annetut tiedot välittömästi. Jos näiden testien ja tieteellisten tietojen perusteella vahvistetaan, että formamidin kyseiset pitoisuudet todella vaarantavat lasten terveyden, käynnistämme komitologiamenettelyn ja toteutamme kaikki tarvittavat toimenpiteet direktiivin säännösten muuttamiseksi tietojen mukaisesti. Direktiivissä – ja haluan vakuuttaa tämän Malcolm Harbourille – todella säädetään tästä mekanismista, mikä tarkoittaa, että sitä voidaan jatkuvasti saattaa ajan tasalle kuvastamaan viimeisimpiä saatavilla olevia tieteellisiä tietoja.

Kuten Anja Weisgerber totesi, komissio on jo tehnyt näitä tarkistuksia esimerkiksi tiettyjen lyijyn ja kadmiumin kaltaisten kemikaalien osalta, jotta niiden arvot vastaisivat viimeisimpiä tieteellisiä tietoja. Näitä tarkistuksia arvioidaan sääntelymenettelyn mukaisesti. Näin ollen parlamentti osallistuu työhön täysimääräisesti. Komitologiamenettelyllä säädettyjen mekanismien lisäksi – ja osoitan tämän Heide Rühlelle – lupaan henkilökohtaisesti tiedottaa teille säännöllisesti näitä kahta ainetta koskevan työn edistymisestä.

Esitetyssä kysymyksessä esille nostettujen muiden erityisten näkökohtien osalta haluan aluksi käsitellä terveyst- ja ympäristöriskejä käsittelevää tiedekomiteaa ja näin ollen yhteisen tutkimuskeskuksen tekemää tutkimusta, jolla analysoidaan menetelmiä, joilla laboratoriot määrittävät lyijyn kaltaisten raskasmetallien jäämät leluissa. Analyysit on tehty standardin EN 71-3 mukaisesti.

Tutkimuksen mukaan analyysiin osallistui 40 laboratoriota, joista 15 on elimiä, joilla on jäsenvaltioiden ilmoituksen mukaan oikeus arvioida lelujen vaatimustenmukaisuutta direktiivin tarkoituksessa. Vain kolme laboratoriota neljästäkymmenestä tulkitsi analyysin

tulokset väärin. Komissio on lähettänyt tutkimusten tulokset laboratorioiden nimet ilmoittaneille jäsenvaltioille ja itse laboratorioille ja pyytänyt niitä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet.

Kyseinen tutkimus on myös toimitettu Euroopan standardointikomitealle, jotta se voidaan ottaa huomioon meneillään olevassa standardin EN 71-3 tarkistamisessa. Tarkistuksella pyritään laatimaan asetettuun määräaikaan eli vuoteen 2013 mennessä uusi standardi kemikaaleja koskevien uusien säännösten soveltamisesta.

Toukokuussa 2009 annettu uusi leلودirektiivi perustuu uusiin, tuotteiden pitämistä kaupan koskeviin oikeudellisiin puitteisiin, ja sillä säädetään tiukemmasta markkinavalvonnasta. Jäsenvaltioiden on luotava tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, että eurooppalaisten kuluttajien saatavilla on ainoastaan turvallisia tuotteita. Niiden velvollisuutena on paitsi vahvistaa rajavalvontaa, myös varmistaa, että niiden tarkastusviranomaiset valvovat tehokkaasti tuotteita, jotka on jo saatettu EU:n markkinoille. Jos jäsenvaltiot havaitsevat leluissa puutteita, niiden on välittömästi ilmoitettava tästä muille valtioille RAPEX-järjestelmän eli vaarallisia kuluttajatuotteita koskevien tietojen nopeaan vaihtoon tarkoitettun EU:n järjestelmän avulla.

Hyvä Malcom Harbour, komissio tekee erittäin tiivistä yhteistyötä Kiinan viranomaisten kanssa erityisesti lelujen turvallisuuden osalta. Alan eurooppalaiset ja kiinalaiset asiantuntijat tapaavat säännöllisesti ja vaihtavat tietoja sovellettavasta lainsäädännöstä ja standardeista sekä hallintomenettelyistä. Kiinan viranomaisten tarkastajat saavat koulutusta, jolla tuotteiden laadunvalvontaa pyritään tehostamaan.

Kemikaalien raja-arvojen osalta, hyvä Cristian Silviu Buşoi, on totta, että migraatioon perustuva menetelmä on parempi tieteellisestä näkökulmasta tarkasteltuna, koska se perustuu todelliseen riskiin, jolle lapset altistuvat. Migraation raja-arvojen asettaminen kuitenkin tarkoittaa, että riski ja riskille altistuminen sekä sallitut päiväannokset on määritettävä, jotta rajat voidaan laskea. Kun otetaan huomioon kemikaalien suuri määrä – yli tuhat – ja kaikkia niitä koskevien riittävien tietojen puute, emme voi ottaa tätä menetelmää käyttöön sillä tieteellisellä tietämyksellä, joka meillä tällä hetkellä on.

Tästä huolimatta direktiivissä asetetaan jo migraation raja-arvoja tietyille kemikaaleille, joiden osalta tieteellistä tietoa on saatavilla. Sillä myös sallitaan migraation tulevien raja-arvojen asettaminen komitologiamenettelyllä, jos muista uusista aineista saadaan enemmän tieteellistä tietoa.

Hyvä Heide Rühle, yhdisteiden ja polysyklisen hiilivetyjen osalta totean, että näitä aineita käytetään useissa kuluttajatuotteissa, ei vain leluissa. Mahdollisuutta tieteellisten toimenpiteiden säätämiseen on testattu REACH-asetuksella, koska sen soveltamisala on laajempi. Vaikuttaa siltä, että tämä on johdonmukaisin ja vaikuttavin menetelmä.

Alle kolmevuotiaille lapsille tarkoitettuihin leluihin sovelletaan erityisen tiukkoja sääntöjä. Sitä nuoremmat lapset ovat alttiimmassa asemassa, ja heitä on suojattava huolellisemmin. Jos ei ole selvää, mille ikäryhmälle lelu on tarkoitettu, valmistajan on noudatettava tiukimpia standardeja. Ei kuitenkaan ole perusteltua soveltaa kaikkiin leluihin samoja rajoituksia kuin pienille lapsille tarkoitettuihin leluihin. Itse asiassa riskille altistutaan ja leluja käytetään eri tavalla. Tietyt vanhemmille lapsille tarkoitettujen lelujen luokat, joiden osalta ei ole rekisteröity riskejä tai onnettomuuksia, yksinkertaisesti kiellettäisiin. Menetelmä ei olisi oikeasuhtainen, eikä se vastaisi tavoitetta sääntelyn parantamisesta.

Uudella direktiivillä myös kielletään syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle myrkyllisiksi luokiteltujen kemikaalien käyttäminen. Parlamentti on kuitenkin itse päättänyt, että täysimääräinen kieltä ilman poikkeuksia ei olisi perusteltu eikä realistinen. Jos aine ei vaaranna terveyttä, koska se ei esimerkiksi ole saatavilla, sitä ei voida kieltää.

Arvioita on tehtävä tapauskohtaisesti käyttämällä kustakin aineesta saatavilla olevia tieteellisiä tietoja. Komitologiamenettelyssä voidaan hyväksyä tiukempia raja-arvoja riittävän turvallisuustason takaamiseksi. Komissio ehdottaa tätä, kun se on tarpeellista todellisen vaaran ja erityistietojen perusteella.

Kuten tiedätte, uutta direktiiviä sovelletaan taloudellisiin toimijoihin heinäkuusta 2011 lähtien. Kemikaaleja koskevia velvollisuuksia sovelletaan heinäkuusta 2013 lähtien. Komission ensisijaisena tavoitteena on varmistaa, että kaikki asianosaiset – jäsenvaltiot ja taloudelliset toimijat – soveltavat uusia sääntöjä ja tekevät tieteellisiin menettelyihin tarvittavat mukautukset.

Jäsenvaltiot ovat tavanneet jo kahdesti – lokakuussa 2009 ja tämän vuoden syyskuussa – keskustellakseen muutoksista tiettyihin, kemikaaleihin liittyviin velvollisuuksiin. Uutta kokousta suunnitellaan huhtikuuksi 2011, jotta työt voidaan saattaa päätökseen.

On myös perustettu kemikaaleja käsittelevä asiantuntijaryhmä, joka neuvoo komissiota. Ryhmä piti kokouksen jo marraskuussa, ja kokouksesta saatiin hyviä tuloksia käsiteltävien asioiden määrittämisen ja vaihtoehtojen ehdottamisen osalta. Uusi kokous pidettäneen tammikuussa 2011.

Hyvä Malcom Harbour, vastaan markkinavalvontaa koskeviin kysymyksiinne myöhemmin.

Lara Comi, *PPE-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, lelujen turvallisuutta koskeva direktiivi oli tärkeä askel alle 14-vuotiaiden lasten suojelemisessa. Siinä asetetaan olennaiset vaatimukset, joita lelujen on vastattava valmistuksen aikana ja ennen kuin ne saatetaan markkinoille.

Harmonisoinnista vastaavat eurooppalaiset elimet laativat yhdenmukaistettuja eurooppalaisia standardeja olennaisten vaatimusten perusteella. Lelujen vaatimustenmukaisuus arvioidaan ja taataan CE-merkinnällä, jolla taataan korkea turvallisuustaso kansainvälisten standardien mukaisesti. Tietenkin toivon, että CE-merkintä voidaan ajan myötä korvata mikrosiruilla. Lisäksi uskon, että Euroopan unioni pyrkii jatkuvasti saattamaan turvallisuustestit ajan tasalle ja mukauttaa niitä entistä paremmin uusiin teknologioihin.

Myönnän, että olen ymmälläni siitä, että meidän on juuri ennen joulua keskusteltava tutkimuksesta, jossa todetaan, että kemikaalien migraation raja-arvoja koskeva testi ei vastaa vaatimuksia. Ei ole järkevää säikäyttää ihmisiä turhaan tai salata tätä tosiasiaa vetoamalla oikeutettuun tarpeeseen saattaa valvontajärjestelmiämme jatkuvasti ajan tasalle. Salailu voisi vahingoittaa myös useita lelualalla toimivia eurooppalaisia yrityksiä, jotka noudattavat kaikkia voimassa olevia sääntöjä, ja vahinko voisi tapahtua tuotannon kriittisimpään aikaan.

Lisäksi on syytä mainita, että lainsäädäntöä ei voida parantaa ilman sen soveltamisen parantamista. Vaikka pyrimme täällä Euroopan parlamentissa edelleen parantamaan lelujen turvallisuutta, toivon, että tulevana vuonna muut kuin EU:n jäsenvaltiot käyttävät

standardejamme mallina, jonka avulla ne parantavat omien tuotteidensa laatua kansainvälisellä tasolla.

María Irigoyen Pérez, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuonna 2009 annettu direktiivi oli menestystarina, koska lelujen turvallisuutta sääntelevät oikeudelliset puitteet saatettiin sillä ajan tasalle. Se on tärkeä askel oikeaan suuntaan, koska se osoittaa, mihin suuntaan meidän on mentävä. Se ei kuitenkaan riitä.

Meidän on oltava jatkuvasti tarkkoina ja valppaina, jotta varmistamme, että myytävät lelut eivät vaaranna lasten terveyttä ja turvallisuutta. Kaikkien markkinoilla olevien lelujen on vastattava voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Meidän on tarkistettava ja kehitettävä vaarallisten lelujen havaitsemiseen käytettäviä valvontamekanismeja syöpää aiheuttavaksi, perimää vaurioittavaksi ja lisääntymiselle myrkylliseksi katsottujen aineiden, hajusteiden tai muiden, heteropolyanioni-yhdisteiden eli HPA-yhdisteiden kaltaisten aineiden takia.

Tulevassa lainsäädännössä on käsiteltävä selvemmin vähimmäisikää koskevia varoituksia ja epäasianmukaisesta käytöstä aiheutuvaa vaaraa. Meidän on varmistettava, että lelujen suositellut käyttöiät perustuvat lasten käyttäytymistutkimuksiin.

Meidän on voitava mukauttaa lainsäädäntöämme tieteellisen kehityksen mukaisesti ja luotettavien tutkimusten perusteella, ja meidän on valvottava markkinoita ja lelujen maahantuontia entistä tarkemmin.

Meidän on työskenneltävä yhdessä, lisättävä yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja luotettava tulliyskiköihin, jotka tekevät yhteistyötä maahantuotujen lelujen reitin valvomiseksi.

Euroopan kansalaiset ovat valmiita tekemään jouluostoksensa, ja meidän on taattava, että tuotteet, jotka he ostavat, vastaavat kaikkia turvallisuusvaatimuksia.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, komission tiedekomitean suositus kuuden kemikaalin vapautumisen raja-arvoista ei ole kiistaton. Tämä kysymys on esitetty juuri siksi. Olen samaa mieltä arvioinnin suorittaneen kuuden asiantuntijan kanssa siitä, että näiden aineiden lapsille aiheuttamaa vaaraa ei voida osoittaa selvästi, koska altistussimulaatiossa käytetään laktoosia sisältävän lasten syljen sijaan vettä. Emme kuitenkaan voi jättää pikkulasten vanhempia murehtimaan synteettisistä materiaaleista valmistettujen lelujen mahdollisia terveysriskejä. Siksi haluaisin kysyä, aikooko komissio jatkaa tutkimustaan ja aloittaa uudet kokeet esimerkiksi hiirillä, kuten tehtiin esimerkiksi bisfenolin vaikutuksia koskevissa tutkimuksissa. Bisfenolia vapautuu synteettisistä materiaaleista valmistetuista vauvojen tuttipulloista, ja se kielletään koko EU:n alueella maaliskuusta alkaen.

Haluaisin esittää kaksi tarkempaa kysymystä. Onko komissio samaa mieltä tiedekomitean ehdotuksesta, jonka mukaan lasten altistumistasoksi olisi oletettava 50 prosenttia aikuisten altistumistasosta? Kun otetaan huomioon, että tiedekomitea suosittelee kadmiumin raja-arvon laskemista 0,5 mikrogrammasta 0,36 mikrogrammaan päivässä lapsen painon yhtä kilogrammaa kohti, haluaisin kysyä, miten komissio ottaa tämän päätelmän ja myös muut komitean havainnot huomioon erityisissä toimenpiteissä, jotka koskevat lelujen ja muiden kuluttajatuotteiden raja-arvoja. Arvoisa komission jäsen, me todella haluamme tietää, millä aikataululla näitä toimenpiteitä toteutetaan, jotta pikkulasten vanhemmat tietävät, mitä heidän olisi tehtävä.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, kun kuuntelin komission jäsentä, joka puhui niin tietäväisesti polysyklisistä hiilivedyistä, syöpää aiheuttavista aineista ja toksisista aineista, ajattelin hetken, että hän on kemisti, ei komission jäsen. Sitten muistin, että hän on asiasta vastaava komission jäsen. Siksi hänen olisi ensimmäiseksi pitänyt vastata meille yksityiskohtaisesti CE-merkinnästä, kysymyksestä, jonka kollegani Evelyne Gebhardt esitti, sillä merkinnän pitäisi olla turvallisuustakeena leluille, joilla lapsemme leikkivät. Sitten tajusin, että hän ei ollut vastannut eräästä tietystä syystä: tänä perjantaina on kulunut tasan kaksi vuotta siitä, kun entinen komission jäsen allekirjoitti turvallisuussopimuksen lelujen jälleenmyyjien ja maahantuojien kanssa Brysselin ulkopuolella sijaitsevassa lelukaupassa. Nyt on kulunut kahdeksantoista kuukautta siitä, kun saimme viimeksi uuden direktiivin. Olemme kuitenkin täällä jälleen kerran – niin kuin viimekin vuonna, kuten puheenjohtaja oikeutetusti huomautti – keskustelemassa samasta aiheesta, lelujen turvallisuudesta. Tänä vuonna tilanne on entistä vakavampi, koska olemme lamassa ja laman aikana vanhemmat, jotka haluavat ostaa leluja ja joilla ei ole paljoa rahaa, menevät kaupan sille osastolle, jossa myydään laadultaan ala-arvoisia leluja. Laadultaan ala-arvoiset lelut kuitenkin aiheuttavat kolme ongelmaa: ensinnäkin kaupan sillä osastolla ei tiedetä, mitä siellä ollaan tekemässä. Toiseksi siellä ei ole henkilökuntaa ja kolmanneksi siellä ei ole valvontakeinoja, eli meillä ei vielä ole suojaa. Kuten me kaikki hyvin tiedämme ja hyväksymme, lapset ovat arvokkain asiamme, ja kuten arvoisa komission jäsen oikeutetusti totesi, lapset ovat yhteiskunnassamme herkimmissä asemassa. Olkaa hyvä ja vastatkaa kysymykseen CE-merkinnästä, joka takaa turvallisuuden. Pyydän teitä, arvoisa komission jäsen, löytämään käytännöllisen ratkaisun, jotta ensi vuonna teidän tai meidän ei tarvitse käsitellä täällä samaa asiaa.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, lelujen turvallisuutta koskeva kysymys on tärkeä kaikille perheille ympäri Euroopan unionia. Vaikka vanhempien velvollisuutena on varmistaa vastuullaan olevien lasten turvallisuus, heidän on voitava luottaa siihen, että lelut, joilla heidän lapsensa leikkivät, ovat turvallisia. Itse asiassa olen ottanut tänä iltana mukaani muutamia leluja muistutukseni, miltä jotkut lelut näyttävät.

Siksi tämä hällävälä-asetus lelujen turvallisuuteen, ja se tosiasia, että me olemme täällä kello 23.30 jälleen esittämässä kysymyksiä lelujen turvallisuudesta, ei mielestäni ole oikein. Mitä siis pitäisi tehdä?

Haluaisin kysyä komissiolta, mitkä leluja suoraan myyvät tai jakelevat yritykset on onnistuneesti tuomittu CE-merkinnän väärinkäytöstä? Markkinavalvonnan osalta totean, että useisiin jäsenvaltioihin vaikuttavien säästötoimien takia juuri kuluttajien suojelusta vastaavat järjestöt katoavat, sulautuvat muihin rahapulasta kärsiviin järjestöihin, jolloin niiden rahoitus lakkautetaan ja niiden valtuudet heikkenevät. Paikallisella tasolla – tasolla, joka on usein eturintamassa torjuttaessa vaarallisia leluja – talousarvion leikkaukset vaikuttavat kaupanormien vaikuttavuuteen.

Voisivatko komissio ja neuvosto tutkia, rikotaanko näillä leikkauksilla yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun direktiivin sitoumuksia varojen tehokkaasta jakamisesta ja millä valvontakeinoilla varmistetaan, että jäsenvaltiot suojelevat lapsia vaarallisilta leluilta? Ehdottaako komissio tässä yhteydessä lainsäädäntöä markkinavalvonnan yhteisistä eurooppalaisista puitteista?

Kuten myös tämäniltaisessa kysymyksessä, RAPEX-järjestelmän toiminnalle on annettu tunnustusta. Se on kuitenkin riippuvainen varoista. Tietojen vaihtamiseksi ja vaarallisten tuotteiden poistamiseksi markkinoilta mahdollisimman nopeasti voidaan tehdä muutakin.

Mitä tukea annetaan parhaiden käytäntöjen vaihtamiselle valvontaviranomaisten välillä Euroopan unionissa? Aikooko komissio ottaa käyttöön kattavan EU:n laajuisen tietokannan onnettomuuksista ja vammoista ensisijaisesti lasten ja leluihin liittyvien vahinkojen osalta, jotta vaaralliset tuotteet voidaan poistaa markkinoilta niin nopeasti kuin se on fyysisesti mahdollista?

Toivon, että vuonna 2011 saamme seurata suurempaa sitoutumista EU:n markkinoilla olevia vaarallisia leluja koskevan ongelman lopulliseen ratkaisemiseen.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on ikaikainen totuus, että lapsissa on tulevaisuus. Siksi on erittäin tärkeää suojella heitä ensivuosisista lähtien ja varmistaa, että he käyttävät laadukkaita leluja, jotka eivät ole vaarallisia terveydelle. Testimenetelmien määrittäminen on kuitenkin vain yksi osa lelujen turvallisuuden varmistamista. Tärkeintä on lainsäädännön noudattaminen. Kattava testaus sekä pelotteena toimivien rangaistusten antaminen puutteiden esiintyessä ovat erityisen tärkeitä keinoja maahantuotujen tuotteiden osalta. Kuulemme usein terveysvaaroista, jotka liittyvät halpoihin ja heikkolaatuisiin, pääasiassa Kaukoidästä lähtöisin oleviin leluihin. Lapsiani hoitavana isänä olen usein havainnut, että entistä tiukempien tarkastusten pelotteesta huolimatta tällaisia heikkolaatuisia tuotteita päätyy lastemme käyttöön yhä enemmän ja mitä erilaisimmissa muodoissa. Meidän on estettävä tällaisten lelujen jatkuva tulviminen markkinoille ja tuettava luonnonmateriaaleista valmistettujen lelujen laajamittaista käyttöä.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, käytin tästä asiasta puheenvuoron viime vuonna, ja muiden puhujien tavoin olen jälleen täällä tänä iltana. Jälleen yksi vuosi on kulunut hukkaan, eikä se ole hyvä asia.

(EN) Tästä huolimatta totean, että mikään ei ole yhtä järkyttävää kuin nähdä oman lapsensa loukkaantuvan tai saavan surmansa lelulla leikkimisen takia. Ajattelemme, että tällä tarkoitetaan jonkun esineen nielaisemista ja kuristumista, mutta yksi kuolemanaiheuttaja on selvempi, ja se on syöpä. On todisteita siitä, että syöpää esiintyy entistä yleisemmin erityisesti pikkulapsilla. Monet ovat sitä mieltä, että tämä johtuu altistumisesta lastenleluissa oleville kemikaaleille. Erityisesti PAH-yhdisteet mainitaan usein, ja siksi on tärkeää, että me vähennämme syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle myrkyllisten aineiden määrää lastenleluissa mahdollisimman vähäiseksi.

Tämän takia meidän on ryhdyttävä toimiin.

(GA) On aika varmistaa, että lastemme käyttämät lelut ovat heille turvallisia.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vastauksena useisiin keskustelun aikana esitettyihin kysymyksiin haluan jälleen kerran huomauttaa, että direktiiviä sovelletaan taloudellisiin toimijoihin heinäkuusta 2011 lähtien ja että kemikaaleihin liittyviä velvollisuuksia sovelletaan heinäkuusta 2013 lähtien. Puheenvuoroni aikana totesin, että komission ensisijaisena tavoitteena on varmistaa, että kaikki osapuolet soveltavat uusia sääntöjä.

Valvonnan osalta on selvää, että tiukka lainsäädäntö ei ole pelkästään tarpeen, vaan sitä on myös sovellettava asianmukaisesti tai sillä ei ole mitään vaikutusta. Tämän takia olen vakuuttunut siitä, että jäsenvaltiot ovat ratkaisevassa asemassa. Leluhan voi tänään saapua sisämarkkinoille Rotterdamissa tai Constanțassa, Romaniassa, ja se voi päätyä huomenna Bolognaan, Lissaboniin tai Helsinkiin ilman mitään rajavalvontaa.

Kuluttajille ei anna mielenrauhaa niinkään direktiivien tarkistaminen jokaisessa käänteessä, vaan se, että he voivat luottaa valppaaseen markkinavalvontaan ja sen asianmukaiseen toimintaan, toisin sanoen siihen, että jos joku yrittää myydä vaarallisia leluja, häntä rangaistaan ja vaaralliset tuotteet vedetään pois markkinoilta.

Sama pätee tietenkin myös yrityksiin – ne, jotka noudattavat sääntöjä, joutuvat vastaamaan seuraamuksista. Yritykset arvostavat sitä, että niitä ei pakoteta epäoikeudenmukaiseen kilpailuun sellaisten yritysten kanssa, jotka enemmän tai vähemmän tietoisesti myyvät sääntöjenvastaisia tuotteita ja leluja. Toisin sanoen todellisena haasteena on antaa kuluttajille mielenrauhaa, yrityksille oikeusvarmuutta ja yhtäläisiä toimintamahdollisuuksia ja markkinoiden valvontaviranomaisille resursseja ja yhteistyömekanismeja.

Näin ollen komissio tarkastelee vuonna 2011 mahdollisuutta kehittää monivuotinen markkinoiden valvontaohjelma, jolla voidaan määrittää pitkällä aikavälillä toteutettavat toimenpiteet ja antaa saataville tarvittavat varat, joilla varmistetaan yhdenmukaiset ja huolelliset tarkastukset ja jäsenvaltioiden johdonmukaiset toimet.

Haluan myös kertoa teille, että aion järjestää Rotterdamin satamassa vuonna 2011 tapahtuman Alankomaiden viranomaisten kanssa, mahdollisesti samaan aikaan kun direktiivi tulee voimaan. Ajatuksena on seurata, miten Euroopan suurin satama selviää uudella direktiivillä annettujen uusien sääntöjen noudattamisesta.

CE-merkinnän osalta – ja sehän oli yksi tärkeimmistä kysymyksistä, joita käsiteltiin ennen nimittämistäni parlamentissa pidetyssä kuulemisessa, ja siitä on myös keskusteltu sisämarkkinavaliokunnan minulle järjestämissä kuulemisissa – haluan muistuttaa, että se ei ole osoituksena laadusta. Sillä osoitetaan ainoastaan tiettyjen standardien noudattaminen. Näin ollen se on todisteena standardienmukaisuudesta, ei laadusta. Kuten olen usein todennut, voimme suunnitella laatumerkin käyttöönottoa vasta myöhemmin.

CE-merkinnän toimeenpano ja sen väärinkäytön estäminen – mitä valitettavasti tapahtuu useiden tuotteiden, myös muiden kuin EU:ssa valmistettujen tuotteiden osalta – on jo sinällään iso urakka. Siksi uskon, että voimme jatkaa tähän asiaan liittyviä töitä ja kehittää CE-merkintää – enkä henkilökohtaisesti vastusta myöhempää keskustelua laatumerkin mahdollisesta käyttöönotosta, mutta luulen, että sen aika ei ole vielä koittanut.

Tietokantojen osalta totean, että ne ovat osa tuoteturvallisuusdirektiivin tarkistusta. Bisfenolissa, jota vauvojen tuttipullot sisältävät, ei kuitenkaan ole kyse lelusta. Se ei kuulu direktiivin soveltamisalaan. Kuten arvoisa parlamentin jäsen huomautti, se on joka tapauksessa vedetty pois markkinoilta.

Uskoakseni olen vastannut useimpiin minulle esitettyihin kysymyksiin. Olen kiitollinen puhemiehelle ja niille parlamentin jäsenille, jotka esittävät kysymyksiä komissiolle.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) EU:n markkinoille tulee vuosittain tuhansia uusia leluja, ja joulun aikaan lelujen kysyntä kaupoissa on huipussaan. Siksi asia on ajankohtainen.

Tietyissä leluissa havaitut haitalliset kemikaalit herättävät suurta huolestuneisuutta. Komission on puututtava asiaan välittömästi. Turvallisuusstandardien on perustuttava

luotettaviin testimenetelmiin, ja on tehtävä huolellista tutkimusta sen varmistamiseksi, että lasten leluista ei löydetä vaarallisia aineita.

Vaikka kaikkien markkinoille 20. heinäkuuta 2011 jälkeen saatettavien lelujen on vastattava lelujen turvallisuudesta annettua uutta direktiiviä ja vaikka lelujen turvallisuutta koskeva lainsäädäntö on EU:ssa maailman tiukin, meidän on pysyttävä valppaina. Komission on seurattava tilannetta huolellisesti ja vahvistettava maahantuotujen tuotteiden markkinavalvontaa.

Jokaisesta vaarallistenlelujen markkinoilta vetämisestä on syytä huolestua, ja jokaista tapausta on tutkittava välittömästi. Kuluttajien on voitava luottaa CE-merkintään, jolla taataan, että tuote vastaa EU:n standardeja ja että se on valmistettu myrkyttömistä materiaaleista.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

22. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.40.)